

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-68-15

Druk nr 3677
Warszawa, 15 lipca 2015 r.

Pani
Małgorzata Kidawa-Błońska
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- **o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw** z projektami aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Środowiska.

Z poważaniem

(-) Ewa Kopacz

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw^{1),2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) władze publiczne właściwe w sprawach, o których mowa w pkt 1 lit. a;”;

---

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw:

- 1) dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z 22.07.1992, str. 7, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 102, z późn. zm.);
- 2) dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z 21.07.2001, str. 30; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 157);
- 3) dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz. Urz. WE L 41 z 14.02.2003, str. 26; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 375);
- 4) dyrektywy 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE (Dz. Urz. WE L 156 z 25.06.2003, str. 17; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 466);
- 5) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz. Urz. UE L 334 z 17.12.2010, str. 17);
- 6) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/52/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniającej dyrektywę 2011/92/UE w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. Urz. UE L 124 z 25.04.2014, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, ustawę z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących oraz ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238, z 2014 r. poz. 587, 822, 850, 1101 i 1133 oraz z 2015 r. poz. 200, 277 i 774.

- b) dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
  - „4) organy administracji właściwe w sprawach, o których mowa w pkt 1 lit. b i c.”;
- 2) w art. 2 uchyla się ust. 1;
- 3) w art. 3 w ust. 1:
  - a) pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:
    - „2) informacji przeznaczonej dla władz publicznych – rozumie się przez to informację, którą w imieniu władz publicznych dysponują osoby trzecie, w tym też informację, której władze publiczne mają prawo żądać od osób trzecich;
    - 3) informacji znajdującej się w posiadaniu władz publicznych – rozumie się przez to informację znajdującą się w posiadaniu władz publicznych, wytworzoną przez władze publiczne lub otrzymaną przez władze publiczne od osoby trzeciej;”;
  - b) uchyla się pkt 5,
  - c) w pkt 9 lit. b otrzymuje brzmienie:
    - „b) inne podmioty wykonujące zadania publiczne dotyczące środowiska i jego ochrony;”;
  - d) po pkt 15 dodaje się pkt 15a w brzmieniu:
    - „15a) władzach publicznych – rozumie się przez to: Sejm, Senat, Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, organy administracji, sądy, trybunały oraz organy kontroli państwowej i ochrony prawa;”;
- 4) art. 8 otrzymuje brzmienie:
  - „Art. 8. 1. Władze publiczne są obowiązane do udostępniania każdemu informacji o środowisku i jego ochronie, które są informacjami znajdującymi się w posiadaniu władz publicznych lub informacjami przeznaczonymi dla władz publicznych, w zakresie, w jakim nie dotyczy to ich działalności ustawodawczej, a w przypadku sądów i trybunałów – działalności orzeczniczej.
  - 2. Władze publiczne są obowiązane do udzielania niezbędnej pomocy i wskazówek przy wyszukiwaniu informacji o środowisku i jego ochronie.”;
- 5) w art. 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
  - „3. Udostępniając informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2, władze publiczne informują także, na wniosek podmiotu żądającego informacji, o miejscu, w którym

znajdują się dane na temat metod przeprowadzania pomiarów, w tym sposobów poboru i przetwarzania próbek oraz sposobów interpretacji uzyskanych danych, które posłużyły do wytworzenia udostępnianej informacji, lub odsyłają do stosownych metodyk referencyjnych w tym zakresie.”;

6) art. 10 i art. 11 otrzymują brzmienie:

„Art. 10. Władze publiczne wyznaczają osoby, które zajmują się udostępnianiem informacji o środowisku i jego ochronie.

Art. 11. Władze publiczne, udostępniając informacje o środowisku i jego ochronie przekazane przez osoby trzecie, wskazują źródło ich pochodzenia.”;

7) w art. 12:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Informacja o środowisku i jego ochronie, z wyłączeniem informacji udostępnionej w bazie danych, o której mowa w art. 128 ust. 1, jest udostępniana na pisemny wniosek o udostępnienie informacji, zwany w niniejszym dziale „wnioskiem”.”,

b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w przypadku wystąpienia klęski żywiołowej, innej katastrofy naturalnej lub awarii technicznej, o których mowa w ustawie z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 333 i 915), lub innego bezpośredniego zagrożenia dla zdrowia ludzi lub środowiska, spowodowanego działalnością człowieka lub przyczynami naturalnymi – informacje znajdujące się w posiadaniu władz publicznych lub informacje przeznaczone dla władz publicznych, umożliwiające osobom, które mogą ucierpieć w wyniku tego zagrożenia, podjęcie działań w celu zapobieżenia lub zminimalizowania szkód wynikających z tego zagrożenia.”;

8) w art. 14:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Władze publiczne udostępniają informację o środowisku i jego ochronie bez zbędnej zwłoki, nie później niż w ciągu miesiąca od dnia otrzymania wniosku.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dokumenty, o których dane są zamieszczane w publicznie dostępnych wykazach, o których mowa w art. 21 ust. 1, udostępnia się niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 3 dni od dnia złożenia wniosku.”;

9) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. 1. Udostępnianie informacji o środowisku i jego ochronie następuje w sposób i w formie określonych we wniosku, chyba że środki techniczne, którymi dysponują władze publiczne, nie umożliwiają udostępnienia informacji w sposób i w formie określonych we wniosku.

2. Jeżeli informacja o środowisku i jego ochronie nie może być udostępniona w sposób lub w formie określonych we wniosku, władze publiczne powiadamiają pisemnie podmiot żądający informacji w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o przyczynach braku możliwości udostępnienia informacji zgodnie z wnioskiem i wskazują, w jaki sposób lub w jakiej formie informacja może być udostępniona.

3. Jeżeli w terminie 14 dni od dnia otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, podmiot żądający informacji nie poinformuje o wyborze sposobu lub formy udostępnienia spośród wskazanych w powiadomieniu, władze publiczne wydają decyzję o odmowie udostępnienia informacji.”;

10) w art. 16:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Władze publiczne mogą odmówić udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie po rozważeniu interesu publicznego przemawiającego za udostępnieniem informacji w konkretnym przypadku, jeżeli udostępnienie tych informacji może naruszyć:

- 1) ochronę danych przewidzianą przepisami o ochronie informacji niejawnych;
- 2) przebieg toczącego się postępowania sądowego, dyscyplinarnego lub karnego;
- 3) prawa własności intelektualnej, o których mowa w ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.⁴⁾) lub w ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1410);

---

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 94, poz. 658 i Nr 121, poz. 843, z 2007 r. Nr 99, poz. 662 i Nr 181, poz. 1293, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 152, poz. 1016.

- 4) ochronę danych osobowych, dotyczących osób trzecich, jeżeli jest ona przewidziana odrębnymi przepisami prawa;
- 5) ochronę informacji lub danych, dostarczonych przez osoby trzecie, jeżeli osoby te, nie mając obowiązku ich dostarczenia i nie mogąc być takim obowiązkiem obciążone, dostarczyły je dobrowolnie, chyba że wyraziły zgodę na ich udostępnianie;
- 6) stan środowiska, którego informacja dotyczy, w szczególności przez ujawnienie ostoj lub siedliska roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową;
- 7) ochronę informacji o wartości handlowej, w tym danych technologicznych, dostarczonych przez osoby trzecie i objętych tajemnicą przedsiębiorstwa, jeżeli osoby te złożyły wniosek o wyłączenie tych informacji z udostępniania, zawierający szczegółowe uzasadnienie dotyczące możliwości pogorszenia ich konkurencyjnej pozycji;
- 8) obronność i bezpieczeństwo państwa;
- 9) bezpieczeństwo publiczne;
- 10) ochronę tajemnicy statystycznej przewidzianą przepisami o statystyce publicznej.

2. Władze publiczne mogą odmówić udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie, jeżeli:

- 1) wymagałoby to dostarczenia dokumentów lub danych będących w trakcie opracowywania;
  - 2) wymagałoby to dostarczenia dokumentów lub danych przeznaczonych do wewnętrznego komunikowania się;
  - 3) wniosek jest w sposób oczywisty niemożliwy do zrealizowania;
  - 4) wniosek jest sformułowany w sposób zbyt ogólny.”,
- b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Wniosek o wyłączenie informacji z udostępniania, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, może zostać złożony nie później niż w terminie 14 dni od dnia dostarczenia władzom publicznym informacji o wartości handlowej, w tym danych technologicznych, objętych tajemnicą przedsiębiorstwa.

4. Odmowa uwzględnienia wniosku o wyłączenie informacji z udostępniania, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, następuje w drodze decyzji.”;

- 11) uchyla się art. 17;
  - 12) w art. 18 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Przepisów art. 16 ust. 1 pkt 4–7 i 10 nie stosuje się, jeżeli informacja dotyczy:”;
  - 13) art. 19 otrzymuje brzmienie:
„Art. 19. 1. Władze publiczne, odmawiając udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie na podstawie art. 16 ust. 2 pkt 1, podają nazwę podmiotu odpowiedzialnego za opracowanie danego dokumentu lub danych oraz informują o przewidywanym terminie ich opracowania.
2. Jeżeli wniosek dotyczy informacji nieznajdującej się w posiadaniu władz publicznych, władze te niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku:
    - 1) przekazują wniosek podmiotowi, w którego posiadaniu znajduje się żądana informacja, i powiadamiają o tym wnioskodawcę; przepis art. 65 § 1 zdanie drugie Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio;
    - 2) zwracają wniosek wnioskodawcy, jeżeli nie można ustalić podmiotu, o którym mowa w pkt 1.3. Jeżeli wniosek jest sformułowany w sposób zbyt ogólny, władze publiczne niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku, wzywają wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku, udzielając stosownych wyjaśnień oraz niezbędnej pomocy i wskazówek co do właściwego sformułowania wniosku, w szczególności informują o możliwości skorzystania z publicznie dostępnych wykazów, o których mowa w art. 21 ust. 1. Uzupełnienie wniosku nie wyłącza możliwości odmowy udostępnienia informacji na podstawie art. 16 ust. 2 pkt 4.
4. Jeżeli jest możliwe oddzielenie części informacji podlegającej wyłączeniu z udostępnienia z przyczyn, o których mowa w art. 16, udostępnia się pozostałą część informacji. Przepisy art. 20 ust. 1 stosuje się odpowiednio.”;
- 14) w art. 20 uchyla się ust. 3;
  - 15) w art. 21:
    - a) w ust. 2:
      - w pkt 23:
        - w lit. a dodaje się tiret szóste w brzmieniu:
„– strategii rozwoju, programów i dokumentów programowych, o których mowa w art. 14 ust. 1 tej ustawy,”

- – po lit. b dodaje się lit. ba w brzmieniu:
  - „ba) strategiach rozwoju, programach i dokumentach programowych, o których mowa w art. 14 ust. 1 tej ustawy,”
- – uchyla się lit. l,
- w pkt 24:
  - – lit. a–c otrzymują brzmienie:
    - „a) projektach planów ochrony, projektach planów zadań ochronnych oraz projektach zadań ochronnych tworzonych dla form ochrony przyrody,
    - b) wnioskach o wydanie zezwolenia i o zezwoleniach na czynności podlegające zakazom lub ograniczeniom w stosunku do gatunków objętych ochroną, o których mowa w art. 56 ust. 1 i 2 tej ustawy, oraz o projektach zarządzeń, o których mowa w art. 56a tej ustawy,
    - c) zezwoleniach i świadectwach, wydawanych na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (Dz. Urz. WE L 61 z 03.03.1997, str. 1, z późn. zm.), a także wnioskach o wydanie tych zezwoleń i tych świadectw,”
  - – w lit. h średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. i w brzmieniu:
    - „i) zgłoszeniach dokonywanych na podstawie art. 118 tej ustawy oraz decyzjach wydawanych na podstawie art. 118 i art. 118a tej ustawy;”
- pkt 30 otrzymuje brzmienie:
  - „30) o rejestrach, o których mowa w ustawie z dnia 22 czerwca 2001 r. o mikroorganizmach i organizmach genetycznie zmodyfikowanych (Dz. U. z 2015 r. poz. 806);”
- w pkt 34 w lit. e średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. f i g w brzmieniu:
  - „f) decyzjach zatwierdzających plan ruchu dla wykonywania robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złoża węglowodorów lub decyzjach inwestycyjnych w celu wykonywania koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża – wydawanych na podstawie tej ustawy,

- g) decyzjach zatwierdzających plan ruchu dla wykonywania robót geologicznych na podstawie koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża kopaliny – wydawanych na podstawie tej ustawy;”;
- b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Dane, o których mowa w ust. 2, są zamieszczane w publicznie dostępnych wykazach w terminie 14 dni od dnia, odpowiednio, wytworzenia dokumentów, o których mowa w ust. 1, albo przekazania ich władzom publicznym właściwym do ich udostępnienia.”;
- 16) art. 22 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 22. 1. Do prowadzenia publicznie dostępnych wykazów są obowiązane władze publiczne właściwe w sprawach, o których mowa w art. 21 ust. 2.
2. Publicznie dostępne wykazy danych o dokumentach, o których mowa w art. 21 ust. 2 pkt 16 i 17, prowadzą także władze publiczne właściwe do prowadzenia postępowania, w ramach którego lub w wyniku którego sporządzane są te dokumenty.”;
- 17) w art. 23 w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
- „Władze publiczne obowiązane do prowadzenia wykazu udostępniają go w Biuletynie Informacji Publicznej.”;
- 18) w art. 25 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska – baza danych, o której mowa w art. 128 ust. 1;”;
- 19) w art. 26:
- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1. Wyszukiwanie i przeglądanie w siedzibie władz publicznych dokumentów wyszczególnionych w publicznie dostępnym wykazie jest bezpłatne.
2. Za wyszukiwanie informacji, a także za przekształcanie informacji w formę wskazaną we wniosku, sporządzanie kopii dokumentów lub danych oraz ich przesłanie władze publiczne pobierają opłaty w wysokości odzwierciedlającej związane z tym uzasadnione koszty.”;
- b) uchyla się ust. 4;
- 20) w art. 33 w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:
- „7) sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie 30-dniowy termin ich składania;”;

21) w art. 48 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Stanowisko organu opracowującego projekt dokumentu, o którym mowa w art. 47, w sprawie przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymaga uzasadnienia zawierającego informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 49.”;

22) w art. 49 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przy odstąpieniu od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o którym mowa w art. 48 ust. 1, albo przy ustalaniu, czy zachodzi konieczność przeprowadzenia takiej oceny, zgodnie z art. 47, bierze się pod uwagę następujące uwarunkowania:”;

23) w art. 51 w ust. 2 w pkt 1 w lit. e średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. f w brzmieniu:

„f) oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy;”;

24) w art. 59 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 został stwierdzony na podstawie art. 97 ust. 1.”;

25) w art. 61:

a) w ust. 1:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, jeżeli konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko została stwierdzona przez organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w przypadku, o którym mowa w art. 88 ust. 1;”;

– dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji jej towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki

jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. Nr 135, poz. 789, z 2012 r. poz. 951 oraz z 2014 r. poz. 40).”,

b) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, przeprowadza Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.”,

c) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę dla inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, przeprowadza regionalny dyrektor ochrony środowiska.”;

26) w art. 62:

a) w ust. 1:

– w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) środowisko oraz ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi,”

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) ryzyko wystąpienia poważnych awarii oraz katastrof naturalnych i budowlanych;”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 określa się, analizuje oraz ocenia oddziaływania przedsięwzięcia na obszary Natura 2000, biorąc pod uwagę także skumulowane oddziaływanie przedsięwzięcia z innymi realizowanymi, zrealizowanymi lub planowanymi przedsięwzięciami.”;

27) po art. 62 dodaje się art. 62a w brzmieniu:

„Art. 62a. 1. Karta informacyjna przedsięwzięcia powinna zawierać podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, umożliwiające analizę kryteriów, o których mowa w art. 63 ust. 1, lub określenie zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 69, w szczególności dane o:

- 1) rodzaju, cechach, skali i usytuowaniu przedsięwzięcia,
- 2) powierzchni zajmowanej nieruchomości, a także obiektu budowlanego oraz dotychczasowym sposobie ich wykorzystywania i pokryciu nieruchomości szatą roślinną,
- 3) rodzaju technologii,
- 4) ewentualnych wariantach przedsięwzięcia, przy czym w przypadku drogi w transeuropejskiej sieci drogowej każdy z analizowanych wariantów drogi musi być dopuszczalny pod względem bezpieczeństwa ruchu drogowego,
- 5) przewidywanej ilości wykorzystywanej wody, surowców, materiałów, paliw oraz energii,
- 6) rozwiązaniach chroniących środowisko,
- 7) rodzajach i przewidywanej ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko,
- 8) możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- 9) obszarach podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz korytarzach ekologicznych znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia,
- 10) wpływie planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego w przypadku drogi w transeuropejskiej sieci drogowej,
- 11) przedsięwzięciach realizowanych i zrealizowanych, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia – w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,
- 12) ryzyku wystąpienia poważnej awarii lub katastrofy naturalnej i budowlanej,
- 13) przewidywanych ilościach i rodzajach wytwarzanych odpadów oraz ich wpływie na środowisko,

14) pracach rozbiórkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko

– z uwzględnieniem dostępnych wyników innych ocen wpływu na środowisko, przeprowadzonych na podstawie przepisów odrębnych.

2. Kartę informacyjną przedsięwzięcia podpisuje autor, a w przypadku gdy jej wykonawcą jest zespół autorów – kierujący tym zespołem, wraz z podaniem imienia i nazwiska oraz daty sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia.”;

28) w art. 63:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając łącznie następujące kryteria:”;

– w pkt 1:

– – lit. a–c otrzymują brzmienie:

„a) skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji, a także istotnych rozwiązań charakteryzujących przedsięwzięcie,

b) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,

c) różnorodności biologicznej, wykorzystywania zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi,”;

- – lit. e otrzymuje brzmienie:
  - „e) ocenionego w oparciu o wiedzę naukową ryzyka wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyka związanego ze zmianą klimatu,”
- – dodaje się lit. f i g w brzmieniu:
  - „f) przewidywanych ilości i rodzaju wytwarzanych odpadów oraz ich wpływu na środowisko, w przypadkach gdy planuje się ich powstawanie,
  - g) zagrożenia dla zdrowia ludzi, w tym wynikającego z emisji,”
- w pkt 2:
  - – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
    - „usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym i planowanym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego – uwzględniające:”
  - – lit. a i b otrzymują brzmienie:
    - „a) obszary wodno-błotne, inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych, w tym siedliska łąkowe oraz ujścia rzek,
    - b) obszary wybrzeży i środowisko morskie,”
  - – lit. e i f otrzymują brzmienie:
    - „e) obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000, oraz pozostałe formy ochrony przyrody,
    - f) obszary, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone lub istnieje prawdopodobieństwo ich przekroczenia,”
  - – w lit. j średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. k w brzmieniu:
    - „k) wody i obowiązujące dla nich cele środowiskowe;”

- w pkt 3:
  - – wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„rodzaj, cechy i skalę możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu do kryteriów wymienionych w pkt 1 i 2 oraz w art. 62 ust. 1 pkt 1, wynikające z:”
  - – lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) charakteru, wielkości, intensywności i złożoności oddziaływania, z uwzględnieniem obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej oraz przewidywanego momentu rozpoczęcia oddziaływania,”
  - – w lit. e kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. f i g w brzmieniu:

„f) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia – w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,

g) możliwości ograniczenia oddziaływania.”
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 2, organ może wskazać na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków lub wymagań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożenia obowiązku działania, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b.”
- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko stwierdza się obligatoryjnie, jeżeli:

  - 1) możliwość realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1, jest uzależniona od ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;

- 2) z karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika, że realizacja przedsięwzięcia może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza.”,
- d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:
- „5a. Jeżeli w terminie 3 lat od dnia zawieszenia postępowania, o którym mowa w ust. 5, strona nie złoży raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, żądanie wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach uważa się za wycofane.”;
- 29) w art. 64:
- a) w ust. 1:
- pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1–3, 10–19 i 21;”;
  - dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy.”;
- b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:
- „1b. W przypadku gdy dla planowanego przedsięwzięcia regionalny dyrektor ochrony środowiska stwierdzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko ze względu na oddziaływanie na obszar Natura 2000, zamiast opinii, o której mowa w ust. 1 pkt 1, dokonuje on uzgodnienia w drodze postanowienia.”;
- c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. Opinia regionalnego dyrektora ochrony środowiska o braku obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko może wskazać na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków lub wymagań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożenia obowiązku działania, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b.”;

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Opinię lub uzgodnienie, o których mowa w ust. 1–1b, wydaje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.”;

30) w art. 66:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać informacje umożliwiające analizę kryteriów wymienionych w art. 62 ust. 1 oraz zawierać:”;

– w pkt 1:

– – lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) przewidywane rodzaje i ilości emisji, w tym odpadów, wynikające z funkcjonowania planowanego przedsięwzięcia,”;

– – dodaje się lit. d–g w brzmieniu:

„d) informacje o różnorodności biologicznej, wykorzystywaniu zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi,

e) informacje o zapotrzebowaniu na energię i jej zużyciu,

f) informacje o pracach rozbiórkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko,

g) ocenione w oparciu o wiedzę naukową ryzyko wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyko związane ze zmianą klimatu;”;

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) opis elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, w tym:

a) elementów środowiska objętych ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz korytarzy ekologicznych w rozumieniu tej ustawy,

b) właściwości hydromorfologicznych, fizykochemicznych, biologicznych i chemicznych wód;”;

- po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:
  - „2a) wyniki inwentaryzacji przyrodniczej, przez którą rozumie się zbiór badań terenowych przeprowadzonych na potrzeby scharakteryzowania elementów środowiska przyrodniczego, jeżeli została przeprowadzona, wraz z opisem zastosowanej metodyki; wyniki inwentaryzacji przyrodniczej wraz z opisem metodyki stanowią załącznik do raportu;
  - 2b) inne dane, na podstawie których dokonano opisu elementów przyrodniczych;”
- po pkt 3a dodaje się pkt 3b w brzmieniu:
  - „3b) informacje na temat powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych lub planowanych, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia, lub których oddziaływanie mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia – w zakresie, w jakim ich oddziaływanie mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem;”
- pkt 4–6 otrzymują brzmienie:
  - „4) opis przewidywanych skutków dla środowiska w przypadku niepodjęcia przedsięwzięcia, uwzględniający dostępne informacje o środowisku oraz wiedzę naukową;
  - 5) opis wariantów uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania, w tym:
    - a) wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego,
    - b) racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska
– wraz z uzasadnieniem ich wyboru;
  - 6) określenie przewidywanego oddziaływania analizowanych wariantów na środowisko, w tym również w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej i katastrofy naturalnej i budowlanej, na klimat, w tym emisje gazów cieplarnianych i oddziaływania istotne z punktu widzenia dostosowania do zmian klimatu, a także możliwego transgranicznego

oddziaływania na środowisko, a w przypadku drogi w transeuropejskiej sieci drogowej, także wpływu planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego;”,

– po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) porównanie oddziaływań analizowanych wariantów na:

- a) ludzi, rośliny, zwierzęta, grzyby i siedliska przyrodnicze, wodę i powietrze,
- b) powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi, i krajobraz,
- c) dobra materialne,
- d) zabytki i krajobraz kulturowy, objęte istniejącą dokumentacją, w szczególności rejestrem lub ewidencją zabytków,
- e) formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych,
- f) elementy wymienione w art. 68 ust. 2 pkt 2 lit. b, jeżeli zostały uwzględnione w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub jeżeli są wymagane przez właściwy organ,
- g) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a-f;”,

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) uzasadnienie proponowanego przez wnioskodawcę wariantu, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w pkt 6 i 6a;”,

– pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) opis przewidywanych działań mających na celu unikanie, zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, w szczególności na formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych, wraz z oceną ich skuteczności odpowiednio na etapach realizacji, eksploatacji i likwidacji przedsięwzięcia;”,

- po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:
„11a) odniesienie się do celów środowiskowych wynikających z dokumentów strategicznych istotnych z punktu widzenia realizacji przedsięwzięcia;”
- pkt 12 otrzymuje brzmienie:
„12) wskazanie, czy dla planowanego przedsięwzięcia jest konieczne ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, o którym mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, oraz określenie granic takiego obszaru, ograniczeń w zakresie przeznaczenia terenu, wymagań technicznych dotyczących obiektów budowlanych i sposobów korzystania z nich; nie dotyczy to przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie drogi oraz przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie linii kolejowej lub lotniska użytku publicznego;”
- pkt 16 otrzymuje brzmienie:
„16) przedstawienie propozycji monitoringu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na etapie jego budowy i eksploatacji lub użytkowania, w szczególności na formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych, oraz informacje o dostępnych wynikach innego monitoringu, które mogą mieć znaczenie dla ustalenia obowiązków w tym zakresie;”
- pkt 19 otrzymuje brzmienie:
„19) podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, wraz z podaniem imienia i nazwiska oraz daty sporządzenia raportu;”
- po pkt 19 dodaje się pkt 19a w brzmieniu:
„19a) oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do raportu;”

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Przy porównaniu wariantów uwzględnia się wpływ na środowisko w związku:

- 1) z pracami rozbiórkowymi dotyczącymi przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) z gospodarką odpadami;
- 3) ze stosowaniem danych technologii lub substancji.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. W przypadku stwierdzenia, że przedsięwzięcie może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać także dane pozwalające na ustalenie braku rozwiązań alternatywnych oraz informacje pozwalające na ustalenie, czy wymóg nadrzędnego interesu publicznego przemawia za realizacją przedsięwzięcia.

2b. Jeżeli planowane przedsięwzięcie stanowi inwestycję liniową celu publicznego, a proponowany przez wnioskodawcę wariant przebiega przez obszar parku narodowego lub rezerwatu przyrody, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać także dane pozwalające na ustalenie braku rozwiązań alternatywnych.”,

d) w ust. 4 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Nie dotyczy to przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie drogi oraz przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie linii kolejowej lub lotniska użytku publicznego.”,

e) dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien uwzględniać informacje o środowisku wynikające ze strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, istotne z punktu widzenia danego przedsięwzięcia.

8. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) format dokumentu zawierającego wyniki inwentaryzacji przyrodniczej,
- 2) format raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko – kierując się potrzebą poszerzania dostępu do informacji o środowisku.”;

31) art. 67 otrzymuje brzmienie:

„Art. 67. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, sporządzany w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącej część

postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, powinien:

- 1) zawierać informacje, o których mowa w art. 66, określone ze szczegółowością i dokładnością odpowiednio do posiadanych danych wynikających z projektu budowlanego i innych informacji uzyskanych po wydaniu dla danego przedsięwzięcia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz pozostałych wydanych decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, jeżeli informacje te nie mogły być w tym zakresie przedstawione odpowiednio w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko albo w karcie informacyjnej przedsięwzięcia;
  - 2) określać stopień i sposób uwzględnienia wymagań dotyczących ochrony środowiska, zawartych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i decyzjach, o których mowa w art. 72 ust. 1, jeżeli były już wydane dla danego przedsięwzięcia.”;
- 32) w art. 68 w ust. 2 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:
- „b) zakres i szczegółowość wymaganych danych pozwalających scharakteryzować przedsięwzięcie, rodzaje oddziaływań oraz elementy środowiska wymagające szczegółowej analizy,”;
- 33) w art. 70:
- a) w ust. 1:
    - pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1–3, 10–19 i 21;”,
    - dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy.”,
  - b) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Opinie wydaje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania dokumentów, o których mowa w ust. 2.”;

34) w art. 72:

a) w ust. 1 pkt 21 otrzymuje brzmienie:

„21) zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów i zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów wydawanego na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”,

b) w ust. 2 w pkt 1a:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, polegających na odstąpieniu od zatwierdzonego projektu budowlanego dotyczącym:”,

– lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) charakterystycznych parametrów obiektu budowlanego, w szczególności: kubatury, powierzchni zabudowy, wysokości, długości, szerokości i liczby kondygnacji oraz charakterystycznych parametrów drogi w zakresie niewymagającym zmiany granic pasa drogowego.”,

c) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed uzyskaniem zezwoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 21, nie stosuje się, w przypadku gdy:

- 1) zezwolenie dotyczy odzysku polegającego na przygotowaniu do ponownego użycia lub
- 2) jest to drugie lub kolejne zezwolenie dla zrealizowanego przedsięwzięcia nieulegającego zmianie.”,

d) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. W przypadku decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określającej warunki realizacji przedsięwzięcia, ust. 2 pkt 1a stosuje się, jeżeli odstąpienie od zatwierdzonego projektu budowlanego, o którym mowa w ust. 2 pkt 1a, nie spowoduje zmian uwarunkowań określonych w tej decyzji.”,

e) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia powinno nastąpić w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b.

4. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia może nastąpić w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, o ile strona, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot, na który została przeniesiona ta decyzja, otrzymali, przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, od organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, stanowisko, że realizacja planowanego przedsięwzięcia przebiega etapowo oraz że aktualne są warunki realizacji przedsięwzięcia określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub postanowieniu, o którym mowa w art. 90 ust. 1, jeżeli było wydane. Zajęcie stanowiska następuje w drodze postanowienia uwzględniającego informacje na temat stanu środowiska i możliwości realizacji warunków wynikających z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.”,

f) ust. 4b otrzymuje brzmienie:

„4b. Złożenie wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, wydawanych dla obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszącej może nastąpić w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.”,

g) dodaje się ust. 8–11 w brzmieniu:

„8. W przypadku planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, których wyłącznym celem jest:

- 1) obronność i bezpieczeństwo państwa lub
- 2) prowadzenie działań ratowniczych i zapewnienie bezpieczeństwa cywilnego w związku z przeciwdziałaniem lub usunięciem bezpośredniego zagrożenia dla ludności

– nie wydaje się decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli jej wydanie miałyby niekorzystny wpływ na te cele.

9. Konieczność realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 8, wymaga zgłoszenia regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska.

10. Do realizacji przedsięwzięcia można przystąpić, jeżeli w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania zgłoszenia regionalny dyrektor ochrony środowiska nie wniósł, w drodze decyzji, sprzeciwu.

11. W przypadku wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 10, powstaje obowiązek uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.”;

35) w art. 74:

a) w ust. 1:

– pkt 3 i 3a otrzymują brzmienie:

„3) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmującej przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b;

3a) mapę w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wraz z zapisem mapy w formie elektronicznej;”

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) dla przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska – wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla budowli przeciwpowodziowych realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych oraz dla inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;”

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, wydany przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko

albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, z zastrzeżeniem ust. 1a–1c.”,

b) ust. 1a–1c otrzymują brzmienie:

„1a. Jeżeli liczba stron w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których stwierdzono obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, kopię mapy ewidencyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, oraz dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, przedkłada się wraz z raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

1b. Jeżeli liczba stron w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których nie stwierdzono obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, kopię mapy ewidencyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, oraz dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, przedkłada się w terminie 14 dni od dnia, w którym postanowienie stało się ostateczne.

1c. Jeżeli liczba stron w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, dla przedsięwzięć wymagających koncesji lub decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4–5, oraz przedsięwzięć dotyczących urządzeń piętrzących I, II i III klasy budowli, nie wymaga się dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6.”,

c) po ust. 1c dodaje się ust. 1d w brzmieniu:

„1d. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, formaty danych załączników do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, kierując się potrzebą poszerzenia dostępu do informacji o środowisku.”,

d) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia przedkłada się w formie pisemnej oraz na

informatycznych nośnikach danych z ich zapisem w formie elektronicznej w liczbie odpowiednio po trzy egzemplarze. W przypadku gdy organem opiniującym lub uzgadniającym jest dyrektor urzędu morskigo, należy przedłożyć dodatkowo po jednym egzemplarzu.

3. Jeżeli liczba stron postępowania:

- 1) o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,
- 2) w sprawie uchylecia lub zmiany, stwierdzenia nieważności, stwierdzenia wygaśnięcia decyzji, o której mowa w pkt 1, lub wznowienia postępowania w sprawie tej decyzji

– przekracza 20, stosuje się przepis art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.”,

e) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach doręcza ją niezwłocznie organom, których opinia lub uzgodnienie były wymagane przed jej wydaniem.”;

36) po art. 74 dodaje się art. 74a w brzmieniu:

„Art. 74a. 1. Prognozę oddziaływania na środowisko, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 wykonuje osoba, o której mowa w ust. 2.

2. Autorem prognozy oddziaływania na środowisko, raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, a w przypadku zespołu autorów – kierującym tym zespołem powinna być osoba, która:

- 1) ukończyła, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, co najmniej studia pierwszego stopnia lub studia drugiego stopnia, lub jednolite studia magisterskie na kierunkach związanych z kształceniem w obszarze:
  - a) nauk ścisłych z dziedzin nauk chemicznych,
  - b) nauk przyrodniczych z dziedzin nauk biologicznych oraz nauk o Ziemi,
  - c) nauk technicznych z dziedzin nauk technicznych z dyscyplin: biotechnologia, górnictwo i geologia inżynierska, inżynieria środowiska,
  - d) nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych z dziedzin nauk rolniczych, nauk leśnych lub

2) ukończyła, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, co najmniej studia pierwszego stopnia lub studia drugiego stopnia, lub jednolite studia magisterskie i posiada co najmniej 5-letnie doświadczenie w pracach w zespołach przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognozy oddziaływania na środowisko, lub brała udział w przygotowaniu co najmniej 5 raportów o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognoz oddziaływania na środowisko.

3. Oświadczenia, o których mowa w art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. f oraz art. 66 ust. 1 pkt 19a, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”;

37) w art. 75:

a) w ust. 1 w pkt 1:

– uchyla się lit. h,

– w lit. j średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. k–o w brzmieniu:

„k) przedsięwzięć, o których mowa w pkt 4, dla których wnioskodawcą jest jednostka samorządu terytorialnego, dla której organem wykonawczym jest organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot od niej zależny w rozumieniu art. 24m ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, z późn. zm.⁵⁾),

l) przedsięwzięć, o których mowa w pkt 3, dla których wnioskodawcą jest jednostka organizacyjna Lasów Państwowych,

m) inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących,

n) przedsięwzięć, w odniesieniu do których wniósł sprzeciw, o którym mowa w art. 72 ust. 10,

---

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 645 i 1318 oraz z 2014 r. poz. 379 i 1072.

- o) przedsięwzięć polegających na zmianie lub rozbudowie przedsięwzięć, dla których do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy był regionalny dyrektor ochrony środowiska;”
  - b) pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska – w przypadku inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, o którym mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;”
  - c) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach obejmuje co najmniej dwa przedsięwzięcia realizowane w ramach jednego zamierzenia inwestycyjnego, dla których właściwe rzeczowo są co najmniej dwa organy, w tym regionalny dyrektor ochrony środowiska, organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.”
  - d) uchyla się ust. 3;
- 38) w art. 76 po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:
- „1b. W przypadku zgłoszeń dotyczących przedsięwzięcia, o których mowa w art. 96 ust. 1, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska oraz regionalny dyrektor ochrony środowiska może przedstawić stanowisko, czy przedsięwzięcie może potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000.”;
- 39) w art. 77:
- a) w ust. 1:
    - po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:

„1a) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z ministrem właściwym do spraw środowiska w zakresie istnienia rozwiązań alternatywnych realizacji przedsięwzięcia oraz przewidywanych działań mających na celu kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze parku narodowego – w przypadku inwestycji liniowych celu publicznego w ich części przebiegającej przez obszar parku narodowego;

1b) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w zakresie istnienia rozwiązań alternatywnych realizacji przedsięwzięcia oraz przewidywanych działań mających na celu

kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze rezerwatu przyrody – w przypadku inwestycji liniowych celu publicznego w ich części przebiegającej przez obszar rezerwatu przyrody;”

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1–3, 10–19 i 21;”

– dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) zasięga opinii organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy;”

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Wniosek o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1a, z ministrem właściwym do spraw środowiska wnosi się za pośrednictwem właściwego dyrektora parku narodowego, który załącza do wniosku opinię w sprawie.

2b. Wniosek o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1b, z Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska wnosi się za pośrednictwem właściwego regionalnego dyrektora ochrony środowiska, który załącza do wniosku opinię w sprawie.”

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Uzgodnień, o których mowa w ust. 1 pkt 1–1b, dokonuje się w drodze postanowienia.”

d) w ust. 4:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W postanowieniu, o którym mowa w ust. 3, regionalny dyrektor ochrony środowiska, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim – dyrektor urzędu morskiego;”

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przedstawia stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w

sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 i 10.”,

e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw środowiska lub Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska uzgadnia realizację przedsięwzięcia oraz określa warunki tej realizacji.”,

f) w ust. 5:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W stanowisku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, regionalny dyrektor ochrony środowiska, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim – dyrektor urzędu morskigo, stwierdza konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 i 10, biorąc pod uwagę w szczególności następujące okoliczności:”,

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia lub elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływania na środowisko lub wymagają uszczegółowienia w ramach decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 i 10;”,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) istnieje możliwość oddziaływania przedsięwzięcia na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody.”,

g) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Uzgodnień, o których mowa w ust. 1 pkt 1–1b, dokonuje się oraz opinię, o której mowa w ust. 1 pkt 2, wydaje się w terminie 30 dni od dnia otrzymania

dokumentów, o których mowa w ust. 2. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

7. Do uzgodnienia i opinii, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 3, nie stosuje się przepisów art. 106 § 3, 5 i 6 Kodeksu postępowania administracyjnego.”,

h) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Do uzgodnień, o których mowa w ust. 1 pkt 1a i 1b, nie stosuje się przepisów art. 106 § 3 i 6 Kodeksu postępowania administracyjnego.”;

40) w art. 82:

a) w ust. 1:

– w pkt 1 lit. b i c otrzymują brzmienie:

„b) istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich,

c) wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, w szczególności w projekcie budowlanym, w przypadku decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18 i 19,”,

– w pkt 2:

– – lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) unikania, zapobiegania, ograniczania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – nakłada obowiązek tych działań,”,

– – dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – nakłada obowiązek monitorowania, określając jego zakres, termin i obowiązki co do przedłożenia informacji o jego wynikach regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska, organowi wydającemu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach oraz, gdy jest to uzasadnione, wskazuje inne organy, którym należy przedłożyć wyniki, spośród następujących:

- wójt, burmistrz lub prezydent miasta,
- starosta,

- marszałek województwa,
  - wojewódzki inspektor ochrony środowiska;”,
- pkt 4a–5 otrzymują brzmienie:
  - „4a) nakłada obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji jej towarzyszącej, o których mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;
  - 4b) może nałożyć obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na prace przygotowawcze, o których mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;
  - 5) może nałożyć na wnioskodawcę obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia oraz wskazując inne organy, którym także należy ją przedstawić;”,
- dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
  - „6) w przypadku stwierdzenia konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania – nakłada obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia oraz wskazując inne organy, którym także należy ją przedstawić.”,
- b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b i 1c w brzmieniu:
  - „1b. Właściwy organ wskazuje inne organy, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 6, spośród następujących:
    - 1) regionalny dyrektor ochrony środowiska;
    - 2) organ właściwy do utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 6;
    - 3) wójt, burmistrz lub prezydent miasta;
    - 4) starosta;
    - 5) marszałek województwa;
    - 6) wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

1c. Jeżeli z wyników analizy porealizacyjnej lub monitoringu wynika konieczność podjęcia działań w celu dostosowania przedsięwzięcia do wymagań ochrony środowiska, wszczyna się postępowanie, o którym mowa w art. 362 lub art. 363 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska. Postępowanie wszczyna się również na wniosek organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach lub regionalnego dyrektora ochrony środowiska.”,

c) w ust. 2:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W stanowisku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, właściwy organ stwierdza konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4b, biorąc pod uwagę w szczególności następujące okoliczności:”,

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia nie pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływania na środowisko lub wymagają uszczegółowienia w ramach decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4b;”,

d) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W stanowisku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, właściwy organ może określić zakres, w jakim ponowna ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko powinna zostać przeprowadzona.”;

41) w art. 84 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek wykonania działań, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b, w szczególności jeżeli wynikają one z postanowienia, o którym mowa w art. 63 ust. 2a.”;

42) w art. 85 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach

zapoznania się z jej treścią oraz dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniem dokonany z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska oraz opinią organu, o którym mowa w art. 78. Przepis stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.”;

43) art. 86 otrzymuje brzmienie:

„Art. 86. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy:

- 1) wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji;
- 2) wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1;
- 3) przyjmujące zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1a.”;

44) po art. 86 dodaje się art. 86a i art. 86b w brzmieniu:

„Art. 86a. W przypadku gdy strona złożyła odwołanie od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a organ, który wydał decyzję, uzna, że odwołanie zasługuje w całości na uwzględnienie, stosuje się art. 132 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że zgodę na uchylene lub zmianę decyzji zgodnie z żądaniem odwołania wyraża jedynie podmiot planujący realizację przedsięwzięcia.

Art. 86b. Wykonanie warunków decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, które nie zostały uwzględnione w decyzjach, o których mowa w art. 86, podlega egzekucji administracyjnej w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, o ile przedsięwzięcie jest realizowane.”;

45) w art. 88 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku postępowania w sprawie zmiany decyzji, o których mowa w ust. 1, przeprowadzenie ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko jest dopuszczalne, o ile ponowna ocena nie dotyczy kwestii rozstrzygniętych wcześniej postanowieniem wydanym po przeprowadzeniu ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.”;

46) w art. 89:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Po otrzymaniu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, występuje do regionalnego dyrektora ochrony środowiska albo Generalnego Dyrektora Ochrony

Środowiska z wnioskiem o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia. Przepisy art. 75 ust. 2 i 5 stosuje się odpowiednio.”,

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wniosek o wydanie decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b;”;

47) w art. 90:

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) do organu właściwego do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, o zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w trybie art. 33–36 i art. 38;”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, przekazuje właściwemu regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska albo Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska zgłoszone przez społeczeństwo uwagi i wnioski oraz protokół z rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa, jeżeli była przeprowadzona.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska albo właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska, występując o opinię, o której mowa w ust. 2 pkt 2 i ust. 2a, przedkłada dokumenty, o których mowa w art. 89 ust. 2.”;

48) art. 92 otrzymuje brzmienie:

„Art. 92. Postanowienie, o którym mowa w art. 90 ust. 1, wiąże organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz do wydania pozwolenia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b.”;

49) w art. 93:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Właściwy organ wydaje decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenie, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, uwzględniając warunki realizacji przedsięwzięcia określone w:”,

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W decyzjach, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwoleniu, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, właściwy organ może:”,

c) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W decyzjach, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwoleniu, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, właściwy organ, w przypadku gdy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika potrzeba.”,

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.”;

50) w art. 94 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W analizie porealizacyjnej, o której mowa w art. 93 ust. 2 pkt 2, dokonuje się porównania ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w decyzjach, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwoleniu, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, w szczególności ustaleń dotyczących przewidywanego charakteru i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz planowanych działań zapobiegawczych z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko i działaniami podjętymi dla jego ograniczenia.”;

51) w art. 95 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenie, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, wymagają uzasadnienia.”;

52) w art. 96:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ właściwy do przyjęcia zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1a, oraz do wydania decyzji wymaganej przed rozpoczęciem realizacji przedsięwzięcia, innego niż przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko, które nie jest bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynika z tej ochrony, jest obowiązany do rozważenia, przed wydaniem tej decyzji oraz przed przyjęciem tego zgłoszenia, czy przedsięwzięcie może potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000.”,

b) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wniosku o wydanie decyzji lub zgłoszenia, o których mowa w ust. 1;”;

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Wydanie postanowienia przerywa bieg terminów postępowania, w ramach którego stwierdzono obowiązek, o którym mowa w ust. 3.”;

53) w art. 97:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Regionalny dyrektor ochrony środowiska stwierdza, w drodze postanowienia, obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, uwzględniając łącznie następujące uwarunkowania:

1) rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, z uwzględnieniem:

a) skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji,

b) powiązań z innymi przedsięwzięciami realizowanymi, zrealizowanymi lub planowanymi, znajdującymi się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia, lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia, w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,

c) wykorzystywania zasobów naturalnych,

d) emisji i występowania innych uciążliwości,

e) ryzyka wystąpienia poważnej awarii, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii;

2) usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych i walorów przyrodniczych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego – uwzględniające cel ochrony obszaru Natura 2000 oraz tereny występowania gatunków lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych będących przedmiotem ochrony w obszarze Natura 2000;

- 3) rodzaj i skalę możliwego oddziaływania przedsięwzięcia, rozważanego w odniesieniu do uwarunkowań wymienionych w pkt 1 i 2, wynikające z:
- a) zasięgu oddziaływania,
  - b) wielkości i złożoności oddziaływania, z uwzględnieniem obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej,
  - c) prawdopodobieństwa oddziaływania,
  - d) czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania

– w odniesieniu do oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, w szczególności w odniesieniu do integralności i spójności tych obszarów, oraz biorąc pod uwagę skumulowane oddziaływanie przedsięwzięcia z innymi przedsięwzięciami.”,

- b) w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„W tym przypadku stosuje się odpowiednio przepisy art. 68.”,

- c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4c w brzmieniu:

„4a. Do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 stosuje się odpowiednio przepisy art. 66 ust. 1, z wyjątkiem pkt 3, 10–11, 12 i 15.

4b. Określając, analizując i oceniając oddziaływanie na obszar Natura 2000, w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, bierze się pod uwagę oddziaływania skumulowane z innymi realizowanymi, zrealizowanymi i planowanymi przedsięwzięciami.

4c. Jeżeli z analiz przedstawionych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 wynika, że przedsięwzięcie może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, powinien on zawierać dane pozwalające na ustalenie braku rozwiązań alternatywnych oraz informacje pozwalające na ustalenie, czy konieczne wymogi nadrzędnego interesu publicznego przemawiają za realizacją przedsięwzięcia.”,

- d) ust. 6a otrzymuje brzmienie:

„6a. W przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim, przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 1, regionalny dyrektor ochrony środowiska zasięga opinii dyrektora urzędu morskiego.”,

e) dodaje się ust. 10 i 11 w brzmieniu:

„10. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ wydaje postanowienie o zawieszeniu postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 96 ust. 1, do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.

11. Jeżeli w terminie 3 lat od dnia zawieszenia postępowania, o którym mowa w ust. 10, wnioskodawca nie przedłożył raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, żądanie wszczęcia postępowania uważa się za wycofane.”;

54) w art. 98 po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Stroną postępowania w sprawie wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 1, jest wyłącznie wnioskodawca, z zastrzeżeniem art. 44.”;

55) w art. 101:

a) w ust. 2:

- uchyla się pkt 1,
- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w przypadku decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 – nałożyć na wnioskodawcę obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej, określając zakres i termin jej przedstawienia.”,

b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 – nakłada obowiązek tych działań.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w art. 96 ust. 1, odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.”;

56) art. 102 otrzymuje brzmienie:

„Art. 102. W analizie porealizacyjnej, o której mowa w art. 101 ust. 2, dokonuje się porównania ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, i w decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, w szczególności ustaleń dotyczących przewidywanego charakteru i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura

2000 oraz planowanych działań zapobiegawczych z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 i działaniami podjętymi dla jego ograniczenia.”;

57) art. 112 otrzymuje brzmienie:

„Art. 112. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska przekazuje, bez zbędnej zwłoki, państwu uczestniczącemu w postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko decyzję, o której mowa w art. 104 ust. 1 pkt 1, przetłumaczoną przez wnioskodawcę na język strony narażonej w części, która umożliwi drugiemu państwu zapoznanie się, w jaki sposób wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko zostały rozpatrzone i uwzględnione przy wydawaniu decyzji.”;

58) w art. 119 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Po stwierdzeniu zasadności przystąpienia do postępowania dotyczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko regionalny dyrektor ochrony środowiska niezwłocznie informuje o tym Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i po przystąpieniu do postępowania wykląda do wglądu w języku polskim dokumenty, o których mowa w art. 118, w zakresie, w jakim jest to niezbędne do analizy oddziaływania przedsięwzięcia albo skutków realizacji dokumentu na środowisko. Przepisy działu III rozdziałów 2 i 3 stosuje się odpowiednio.”;

59) art. 128 i art. 129 otrzymują brzmienie:

„Art. 128. 1. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska prowadzi bazę danych o ocenach oddziaływania na środowisko, obejmującą:

1) informacje o:

- a) strategicznych ocenach oddziaływania na środowisko,
- b) ocenach oddziaływania na środowisko dla planowanych przedsięwzięć z uwzględnieniem ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko,
- c) ocenach oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000;

2) inne dane o dokumentacji sporządzanej w ramach postępowań, o których mowa w pkt 1.

2. Baza danych, o której mowa w ust. 1, jest prowadzona w systemie teleinformatycznym w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114).”;

Art. 129. 1. Organy właściwe do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 oraz ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko są obowiązane do wprowadzania i aktualizacji informacji i danych do bazy danych, o której mowa w art. 128 ust. 1. Wprowadzenie informacji i innych danych następuje w terminie 30 dni od dnia ich wytworzenia lub wpływu do organu.

2. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą monitorowania ocen oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, strategicznych ocen oddziaływania na środowisko, ocen oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 oraz ponownego przeprowadzania ocen oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i poszerzania dostępu do informacji o środowisku, jak również osiągnięcia jak najwyższego poziomu ochrony środowiska, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób prowadzenia bazy danych, o której mowa w art. 128 ust. 1;
- 2) szczegółowy zakres informacji i innych danych, o których mowa w art. 128 ust. 1;
- 3) sposób wprowadzania informacji i innych danych do bazy danych, o której mowa w art. 128 ust. 1.”;

60) po dziale VII dodaje się dział VIIa w brzmieniu:

„DZIAŁ VIIA

Administracyjne kary pieniężne

Art. 136a. 1. Jeżeli przedsięwzięcie jest realizowane lub zrealizowane, a podmiot w związku z realizacją, eksploatacją lub likwidacją tego przedsięwzięcia:

- 1) narusza warunki, wymogi oraz obowiązki, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b w zakresie fazy realizacji, lit. e oraz pkt 2 i 5, określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,
  - 2) nie realizuje działań służących zapobieganiu, ograniczaniu i kompensacji znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000, określonych w decyzjach, o których mowa w art. 96 ust. 1, w ramach których przeprowadzono ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000,
  - 3) narusza obowiązki i wymagania, o których mowa w art. 93 ust. 2 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 i 4, określone w decyzjach, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10, 14 i 18, oraz pozwoleniu, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b
- podlega karze pieniężnej w wysokości od 500 zł do 1 000 000 zł.

2. Przepis ust. 1 pkt 1 stosuje się, jeżeli warunki, wymogi oraz obowiązki określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie zostały uwzględnione w decyzjach, o których mowa w art. 86.

3. Karę pieniężną, w drodze decyzji, wymierza wojewódzki inspektor ochrony środowiska, biorąc pod uwagę liczbę i wagę stwierdzonych naruszeń.

Art. 136b. 1. Od decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej, o której mowa w art. 136a, przysługuje odwołanie do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.

2. Karę pieniężną wnosi się w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o jej wymierzeniu stała się ostateczna.

3. Kara pieniężna podlega przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

4. Wpływy z kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 136c. Do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.⁶⁾) w art. 135 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 3b otrzymuje brzmienie:

„3b. Obszar ograniczonego użytkowania tworzy się na podstawie poświadczonej przez właściwy organ kopii mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym konieczne jest utworzenie tego obszaru.”;

2) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli obowiązek utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania wynika z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, dla przedsięwzięcia polegającego na budowie lub przebudowie drogi, linii kolejowej lub lotniska użytku publicznego, obszar ograniczonego użytkowania wyznacza się na podstawie analizy porealizacyjnej.”.

---

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238, z 2014 r. poz. 40, 47, 457, 822, 1101, 1146, 1322 i 1662 oraz z 2015 r. poz. 122, 151, 277, 478, 774 i 881.

Art. 3. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 dodaje się ust. 9 w brzmieniu:

„9. W odniesieniu do inwestycji liniowych celu publicznego przewidzianych do realizacji w ramach przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzono ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, zezwolenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 lub ust. 4 pkt 2, zastępuje się uzgodnieniem warunków realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 77 ust. 1 pkt 1a lub 1b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, z późn. zm.³⁾), odpowiednio z ministrem właściwym do spraw środowiska lub Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska. Do uzgodnienia stosuje się odpowiednio przepisy ust. 3 albo 4.”;

2) w art. 37 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli działania na obszarze Natura 2000 zostały podjęte sprzecznie z ustaleniami planu zadań ochronnych lub planu ochrony, regionalny dyrektor ochrony środowiska, a na obszarach morskich – dyrektor właściwego urzędu morskiego, wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, chyba że przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko lub ocena oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 wykazała brak znaczącego negatywnego oddziaływania na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym na cele działań ochronnych określone w planie zadań ochronnych lub planie ochrony, albo mimo znaczącego negatywnego oddziaływania spełnione są przesłanki, o których mowa w art. 34.”;

3) w art. 52:

a) w ust. 2 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 10 w brzmieniu:

„10) wykonywania czynności związanych z prowadzeniem racjonalnej gospodarki leśnej lub rolnej, jeżeli technologia prac uniemożliwia przestrzeganie zakazów.”,

b) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Odstępstwo od zakazu, o którym mowa w ust. 2 pkt 10, nie dotyczy gatunków wymienionych w załączniku II i IV dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia

---

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 628 i 842, z 2014 r. poz. 805, 850, 926, 1002, 1101 i 1863 oraz z 2015 r. poz. 222 i 774.

21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory i chronionych gatunków ptaków.

6. Wprowadzenie odstępstwa, o którym mowa w ust. 2 pkt 10, jest możliwe w sytuacji braku znacząco negatywnego wpływu gospodarki leśnej lub rolnej na stan zachowania gatunku.”;

4) w art. 52a uchyla się ust. 1 i 3;

5) w art. 56:

a) po ust. 2b dodaje się ust. 2c w brzmieniu:

„2c. Zezwolenia, w stosunku do dziko występujących zwierząt gatunków objętych ochroną ścisłą, na czynności podlegające zakazom, o których mowa w art. 52 ust. 1 pkt 1 i 3, wydaje na obszarze swojego działania regionalny dyrektor ochrony środowiska, jeżeli wynikają one z prowadzenia zabiegów gospodarczych w leśnictwie.”,

b) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zezwolenia, o których mowa w ust. 1, 2, 2b i 2c, z zastrzeżeniem ust. 4c, 4d i 5, mogą być wydane w przypadku braku rozwiązań alternatywnych, jeżeli nie są szkodliwe dla zachowania we właściwym stanie ochrony dziko występujących populacji chronionych gatunków roślin, zwierząt lub grzybów oraz.”,

c) w ust. 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zezwolenia, o których mowa w ust. 1, 2, 2b i 2c, mogą być wydane na wniosek zawierający odpowiednio.”,

d) w ust. 7 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zezwolenia, o których mowa w ust. 1, 2, 2b i 2c, zawierają odpowiednio.”,

e) ust. 7a i 7b otrzymują brzmienie:

„7a. Organy właściwe do wydania zezwoleń, o których mowa w ust. 1, 2, 2b i 2c, dokonują kontroli spełniania warunków określonych w wydanych przez siebie zezwoleniach.

7b. Czynności kontrolne są wykonywane przez osoby posiadające imienne upoważnienie wydane przez organy właściwe do wydania zezwoleń, o których mowa w ust. 1, 2, 2b i 2c.”,

f) ust. 7j otrzymuje brzmienie:

„7j. Zezwolenia, o których mowa w ust. 1, 2, 2b i 2c, cofa się, jeżeli podmiot, który uzyskał zezwolenie, nie spełnia zawartych w nim warunków.”,

g) w ust. 10 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, 2, 2b i 2c, zastępuje się decyzją o warunkach prowadzenia działań, o której mowa w art. 118 ust. 8, jeżeli nałożono obowiązek uzyskania takiej decyzji.”;

6) w art. 83:

a) w ust. 4 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 9 w brzmieniu:

„9) kopię decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach albo kopię postanowienia w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia wydawanego w ramach ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, o ile ponowna ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko została przeprowadzona, albo kopię postanowienia w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia w zakresie oddziaływania na obszar Natura 2000, jeżeli planowane usunięcie drzew lub krzewów ma być realizowane w związku z przedsięwzięciem.”,

b) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. W zezwoleniu na usunięcie drzew lub krzewów właściwy organ uwzględnia warunki określone w decyzji i postanowieniach, o których mowa w ust. 4 pkt 9.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. Nr 135, poz. 789, z 2012 r. poz. 951 oraz z 2014 r. poz. 40) w art. 17 w ust. 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 4 w brzmieniu:

„4) decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, jeżeli nakłada obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na prace przygotowawcze.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.⁸⁾) art. 42 uchyla się ust. 4.

---

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 888 i 1238, z 2014 r. poz. 695, 1101 i 1322 oraz z 2015 r. poz. 87 i 122.

Art. 6. 1. Do spraw, w których przed dniem wejścia w życie ustawy zmienianej w art. 1, uzgodniono zakres i stopień szczególności prognozy oddziaływania na środowisko, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do spraw wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, dla których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przedłożono raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub wydano postanowienie określające zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Do inwestycji liniowych celu publicznego przewidzianych do realizacji w ramach przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przedłożono raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub wydano postanowienie określające zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, nie stosuje się przepisu art. 15 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 3.

4. Na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia, w przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz art. 15 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 3.

Art. 7. 1. Do terminu, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wydana przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy może być załączona do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy art. 72 ust. 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Do terminu, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wydana przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy może być załączona do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w zakresie obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszącej, stosuje się przepis art. 72 ust. 4b ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 8. Przepisów art. 74a ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się do przedsięwzięć, dla których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wszczęto postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydano postanowienie stwierdzające obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 lub uzgodniono zakres i stopień szczególności informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko.

Art. 9. 1. Baza danych prowadzona na podstawie art. 128 ustawy zmienianej w art. 1 staje się bazą danych, o której mowa w art. 128 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Organy właściwe do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 oraz ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko są obowiązane do wprowadzenia do bazy danych, o której mowa w art. 128 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, informacji i danych, które zostały wytworzone lub wpłynęły w 2016 r., w terminie do końca marca 2017 r.

Art. 10. Niezwłocznie po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska przekaze właściwym regionalnym dyrektorom ochrony środowiska akta spraw toczących się postępowań dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanych przed uzyskaniem decyzji o pozwoleniu na budowę dla inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. Nr 135, poz. 789, z 2012 r. poz. 951 oraz z 2014 r. poz. 40).

Art. 11. W postępowaniach wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w odniesieniu do przedsięwzięć, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, dla których wnioskodawcą jest odpowiednio jednostka organizacyjna Lasów Państwowych albo jednostka samorządu terytorialnego, dla której organem wykonawczym jest organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot od niej zależny w rozumieniu art. 24m ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, z późn. zm.⁵⁾) organ właściwy w dniu wszczęcia postępowania pozostaje właściwy do zakończenia tego postępowania.

Art. 12. 1. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 23 ust. 2, art. 28 i art. 60 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 23 ust. 2, art. 28 i art. 60 ustawy zmienianej w art. 1.

2. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 129 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 129 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 13. 1. W latach 2017–2026 maksymalny limit wydatków Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi w:

- 1) 2017 r. – 0 zł;
- 2) 2018 r. – 0 zł;
- 3) 2019 r. – 495 tys. zł;
- 4) 2020 r. – 495 tys. zł;
- 5) 2021 r. – 495 tys. zł;
- 6) 2022 r. – 495 tys. zł;
- 7) 2023 r. – 495 tys. zł;
- 8) 2024 r. – 495 tys. zł;
- 9) 2025 r. – 495 tys. zł;
- 10) 2026 r. – 495 tys. zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy limitu wydatków, określonego w ust. 1, stosuje się mechanizm korygujący polegający, w stosunku do osób zatrudnionych do realizacji nowych zadań, na:

- 1) obniżeniu wysokości wynagrodzenia;
- 2) obniżeniu wymiaru czasu pracy;
- 3) redukcji liczby osób zatrudnionych w jednostce, o której mowa w ust. 1.

3. Minister właściwy do spraw środowiska monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2, w przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy limitu wydatków, określonego w ust. 1, jest minister właściwy do spraw środowiska.

Art. 14. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 34 lit. a–f, pkt 35 lit. a, pkt 38 i 53, art. 3 pkt 2 oraz art. 7 ust. 1, które wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy stanowi transpozycję dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. Urz. UE L 26 z 28.01.2012, str. 1), zwanej dalej „dyrektywą 2011/92/UE”, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/52/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. (Dz. Urz. UE L 124 z 25.04.2014, str. 1).

Projekt ma również na celu dostosowanie polskiego prawa do dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz. Urz. WE L 41 z 14.02.2003, str. 26). Komisja Europejska skierowała do Rządu RP korespondencję, w której wskazała błędną implementację dyrektywy 2003/4/WE w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Ponadto kilka lat obowiązywania ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą ooś”, pozwoliło na zidentyfikowanie obszarów, wymagających zmian, mających na celu jednoznaczne uregulowanie zagadnień budzących wątpliwości oraz wprowadzenie nowych regulacji w zakresach dotychczas nieregulowanych.

I. Zmiany związane z transpozycją dyrektywy 2011/92/UE, zmienionej dyrektywą 2014/52/UE

Art. 66 ust. 1 pkt 2a, 2b oraz ust. 8, art. 74 ust. 1d ustawy ooś

Proponuje się dodanie (w art. 66 ust. 1 pkt 2a ustawy ooś) definicji inwentaryzacji przyrodniczej. Pojęcie to nie zostało dotychczas zdefiniowane w aktach prawnych dotyczących ochrony środowiska. Brak definicji powodował liczne wątpliwości, ponieważ, co do zasady, inwentaryzacja przyrodnicza, jeżeli jest wymagana, stanowi jeden z najważniejszych elementów raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Weryfikacja raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest, zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 8 lit. a ustawy ooś, jednym z podstawowych elementów oceny oddziaływania na środowisko. Z kolei weryfikacja inwentaryzacji przyrodniczej

powinna obejmować przede wszystkim ustalenie, czy zastosowano właściwą metodykę badań. W związku z tym w art. 66 w ust. 1 w pkt 2a ustawy ooś wprowadza się obowiązek przedkładania opisu zastosowanej metodyki inwentaryzacji przyrodniczej – jeżeli była przeprowadzona – aby w każdym przypadku analizowania inwentaryzacji przyrodniczych organ miał możliwość weryfikacji prawidłowości zastosowanej metodyki. Proponuje się dodanie sformułowania „jeżeli została przeprowadzona”, ponieważ pozostałe elementy raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko – jeżeli nie są w danym postępowaniu adekwatne do jego przedmiotu, np. informacje o pracach rozbiórkowych – to należy uznać, że w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinna być podana informacja o braku takich prac. Natomiast sformułowanie „wyniki inwentaryzacji przyrodniczej” oznacza, że w przypadku gdy w danym postępowaniu nie będzie potrzeby jej wykonania, informacja o jej braku może budzić wątpliwość, czy spełnia wymóg ustawy przedłożenia wyników inwentaryzacji (a nie informacji na temat inwentaryzacji). W związku z powyższym w art. 66 w ust. 1 w pkt 2b ustawy ooś proponuje się wprowadzenie elementu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, jakim są „inne dane, na podstawie których dokonano opisu elementów przyrodniczych”, na podstawie których organ będzie mógł zweryfikować prawidłowość danych w razie uzasadnionego braku wyników inwentaryzacji przyrodniczej.

Dyrektywa 2011/92/UE wymaga również, aby uwzględniać dostępne wyniki innych odpowiednich ocen, których dokonano w oparciu o prawo Unii Europejskiej lub prawo krajowe. W związku z tym, w art. 66 ust. 8 pkt 1 ustawy ooś proponuje się wprowadzenie przepisu upoważniającego Ministra Środowiska do wydania rozporządzenia regulującego format dokumentu zawierającego wyniki inwentaryzacji przyrodniczej, o których mowa w projektowanym art. 66 ust. 1 pkt 2a ustawy ooś. Rozwiązanie to ma na celu takie ujednoczenie formatu informacji, aby w każdym przypadku możliwe było użycie wyników innych dostępnych inwentaryzacji w ramach opracowywania raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Proponowana zmiana ma w konsekwencji służyć podniesieniu jakości ocen oddziaływania na środowisko, poprzez praktyczne umożliwienie porównania innych relewantnych dla danego przedsięwzięcia inwentaryzacji przyrodniczych. Powyższa zmiana związana jest z przepisami art. 4 ust. 4, art. 5 ust. 1 oraz pkt 32 preambuły dyrektywy 2011/92/UE, zgodnie z którym dane i informacje zawarte przez wykonawcę w raportach

o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, powinny być kompletne i mieć odpowiednio wysoką jakość. W pkt 15 preambuły dyrektywy 2014/52/UE wskazano, że aby uniknąć powielania oceny, należy w stosownych przypadkach uwzględnić wyniki innych ocen przeprowadzanych na mocy ustawodawstwa unijnego, np. dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady lub dyrektywy 2009/71/Euratom, lub ustawodawstwa krajowego, o ile wyniki takie są dostępne.

Jednocześnie Minister Środowiska powinien mieć upoważnienie do określenia w rozporządzeniu formatu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (art. 66 ust. 8 pkt 2 ustawy ooś) oraz możliwość określenia formatów danych załączników do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (art. 74 ust. 1d).

Art. 48 ust. 3a, art. 49

Wprowadzona zmiana ma doprecyzować kwestię udokumentowania analizy kryteriów, wskazanych w art. 49 ustawy ooś, do stwierdzenia w przypadku dokumentów, o których mowa w art. 47 tej ustawy, konieczności przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko lub braku takiej konieczności. Zgodnie z obecnie obowiązującym art. 48 ust. 3 ustawy ooś, uzasadnienie zawierające informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 49, wymagane jest tylko w przypadku odstąpienia od strategicznej oceny oddziaływania na środowisko w przypadku dokumentów, o których mowa w art. 48 ust. 1, i nie reguluje tej kwestii w odniesieniu do dokumentów, o których mowa w art. 47 ustawy ooś, czyli takich dokumentów, które nie są wymienione w art. 46, jednak wyznaczają ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko lub ich realizacja może spowodować znaczące oddziaływanie na środowisko. W związku, z tym że w myśl art. 47 ustawy ooś, dokumenty inne niż określone w art. 46 nie wymagają strategicznej oceny oddziaływania w każdym przypadku, tylko po spełnieniu dodatkowych przesłanek, zasadne jest, aby uzasadnienie zawierające informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 49, dotyczyło nie tylko przypadku odstąpienia od oceny dla dokumentów wskazanych w art. 47 (projektowany art. 49 zdanie wstępne ustawy ooś), ale także przypadku stwierdzenia, że wyznaczają one ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko lub ich realizacja może spowodować znaczące oddziaływanie na środowisko (projektowany art. 49 zdanie wstępne ustawy ooś).

Art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. f, art. 62a ust. 2, art. 66 ust. 1 pkt 19 i 19a, art. 74a oraz art. 97 ust. 4a ustawy ooś

Proponuje się wprowadzenie obowiązku składania przez osoby sporządzające prognozę o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, kartę informacyjną przedsięwzięcia, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 podpisów wraz z podaniem imienia i nazwiska. Dodatkowo w przypadku sporządzania raportów: o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, a także w przypadku prognoz o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wprowadzony zostanie obowiązek składania oświadczeń o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ustawy ooś, czyli wymagań w zakresie doświadczenia zawodowego lub wykształcenia. Zmiany w tym zakresie projektowane są w art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. f oraz art. 97 ust. 4a ustawy ooś.

Proponowane rozwiązanie jest odpowiedzią na spotykaną w praktyce niską jakość dokumentacji przygotowywanej w związku z postępowaniem w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Należy też zauważyć, że zgodnie z art. 5 ust. 3 lit. a dyrektywy 2011/92/UE, aby zagwarantować kompletność i jakość raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, wykonawca ma zapewnić, aby raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko był przygotowany przez posiadających odpowiednie kompetencje ekspertów.

Mając na względzie wymagania dyrektywy 2011/92/UE w tym zakresie, w art. 74a ustawy ooś przewidziano – jako samodzielną podstawę do sporządzania raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko – ukończenie studiów pierwszego albo drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich na kierunkach związanych z kształceniem w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych (według podziału wskazanego w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 8 sierpnia 2011 r. w sprawie obszarów wiedzy, dziedzin nauki i sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych) wskazanych w ust. 2 pkt 1 tego rozporządzenia. Drugą samodzielną podstawą do sporządzenia tych dokumentów jest spełnienie wymogu 5-letniego doświadczenia w pracach w zespołach przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognozy o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub udział w przygotowaniu co najmniej 5 raportów lub

prognoz i jednocześnie ukończenie studiów pierwszego stopnia lub studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich – przy czym nie wskazano kierunków związanych z kształceniem w danym obszarze, tak jak w przepisie art. 74a ust. 2 pkt 1, gdyż uznaje się, że 5-letnie doświadczenie lub doświadczenie w opracowaniu 5 raportów lub prognoz wraz ze spełnieniem ogólnego kryterium edukacji powinno zapewnić odpowiednio wysoką jakość dokumentacji przez osoby spełniające te kryteria. W projekcie proponuje się także dodanie przepisu (art. 74a ust. 3 ustawy ooś), zgodnie z którym oświadczenia składane przez osoby, o których mowa w art. 74a ust. 1 ustawy ooś, powinny być składane pod rygorem odpowiedzialności karnej. W przypadku niewprowadzenia takiej regulacji konieczne byłoby wprowadzenie obowiązku udokumentowania wykształcenia lub doświadczenia zawodowego, co wydłużyłoby czas trwania wszystkich postępowań, w których sporządza się przedmiotowe dokumenty. Przepisy art. 74a będą również dotyczyć wymogów dla sporządzających prognozy oddziaływania na środowisko oraz raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.

Ponadto należy wskazać, że zgodnie z obowiązującymi przepisami, wyraźna podstawa prawna do składania podpisu dotyczy jedynie wnioskodawcy (podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia). Zgodnie z art. 63 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.”, wnioskodawca ma obowiązek złożenia podpisu pod wnioskiem o wszczęcie postępowania, podczas gdy w obrocie gospodarczym większość dokumentów (raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub karta informacyjna przedsięwzięcia) sporządzają podmioty zewnętrzne zajmujące się tym zawodowo, a co za tym idzie autorami w większości przypadków nie są sami wnioskodawcy, którzy na zasadach ogólnych mają obowiązek podpisania wniosku wszczynającego postępowanie. Obecna regulacja przewidziana w k.p.a. jest w tym zakresie niewystarczająca, ponieważ składanie podpisów, a także samo podawanie imion i nazwisk autorów tych dokumentów nie jest uregulowane w przepisach i wymaga wprowadzenia w ustawie ooś przepisów szczególnych odnoszących się do ww. dokumentów.

Przepis regulujący zawartość karty informacyjnej przedsięwzięcia przeniesiono do art. 62a, ponieważ jest to przepis prawa materialnego, tak samo jak przepis o zawartości raportu ooś.

Wprowadzenie w art. 62a ustawy ooś przepisu, zgodnie z którym informacje zawarte w karcie informacyjnej przedsięwzięcia powinny umożliwiać analizę uwarunkowań, o których mowa w art. 63 ust. 1, lub umożliwiać określenie zakresu raportu, zgodnie z art. 69 ustawy ooś, wynika z faktu, iż karta informacyjna przedsięwzięcia jest podstawą dla wydania postanowienia w przedmiocie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z art. 63 ustawy ooś lub do określenia zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 69 ustawy ooś. Zmiana ta wynika również z pkt 4 załącznika IIA dyrektywy 2011/92/UE.

Art. 62a ust. 1 pkt 1, art. 63 ust. 1 pkt 3

W porównaniu do aktualnego stanu prawnego proponuje się, aby w karcie informacyjnej przedsięwzięcia uwzględniano dane o cechach przedsięwzięcia (art. 62a ust. 1 pkt 1), aby zapewnić, że analizie poddane będą inne niż skala istotne cechy przedsięwzięcia. W konsekwencji należy także zmienić w tym zakresie art. 63 ust. 1 pkt 3 ustawy ooś.

Art. 62a ust. 1 pkt 9, art. 66 ust. 1 pkt 2a, pkt 6a lit. e, pkt 9 i 16 ustawy ooś

Wprowadzenie w art. 62a ust. 1 pkt 9 ustawy ooś obowiązku uwzględniania w karcie informacyjnej przedsięwzięcia informacji na temat korytarzy ekologicznych znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, wynika pośrednio z przepisów załącznika IIa pkt 2 oraz załącznika III pkt 1 lit. c, pkt 2 lit. b dyrektywy 2011/92/UE. Ponadto związane jest to ze zmianą dotychczasowej regulacji, która stanowi, że należy uwzględnić informacje o obszarach chronionych na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o ochronie przyrody”. Korytarze ekologiczne nie zostały wymienione w katalogu form ochrony przyrody zawartym w art. 6 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody, w związku z tym należy odrębnie uwzględnić ten element ochrony przyrody. Korytarze ekologiczne zostały również uwzględnione jako element raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko – w art. 66 ust. 1 pkt 2a, pkt 6a lit. e, pkt 9 i 16 ustawy ooś.

Art. 62a ust. 1 pkt 11, art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. b, pkt 3 lit. f, art. 66 ust. 1 pkt 3b ustawy ooś

Wprowadzenie w art. 62a w ust. 1 w pkt 11 oraz w art. 63 w ust. 1 w pkt 1 lit. b i w pkt 3 lit. f ustawy ooś obowiązku uwzględniania w karcie informacyjnej przedsięwzięcia oraz w ramach analizy kryteriów przy wydawaniu postanowienia

w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, informacji pozwalających na ocenę kumulowania się przedsięwzięć, wynika z pkt 4 załącznika IIA w związku z pkt 1 lit. b oraz pkt 3 lit. g załącznika III dyrektywy 2011/92/UE. W odniesieniu do przepisu art. 66 ust. 1 pkt 3b proponowana zmiana wynika z załącznika IV pkt 5 lit. e dyrektywy 2011/92/UE.

Przewiduje się regulację, zgodnie z którą informacje na temat powiązania z innymi przedsięwzięciami powinny dotyczyć tych odrębnych przedsięwzięć, których oddziaływanie mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem, będącym przedmiotem postępowania administracyjnego.

Kryteria kumulacji w ramach oceny oddziaływania na środowisko powinny – zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 3b ustawy ooś, uwzględniać powiązanie z innymi planowanymi przedsięwzięciami (oraz z innymi przedsięwzięciami realizowanymi i zrealizowanymi), dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, natomiast na etapie kwalifikacji przedsięwzięcia do oceny oddziaływania na środowisko (tzw. screening) nie przewiduje się wymogu uwzględniania w badaniu powiązań z przedsięwzięciami planowanymi.

W ramach screeningu, zarówno w karcie informacyjnej przedsięwzięcia, jak i w ramach kryteriów screeningu, powinny być podane informacje na temat powiązań z przedsięwzięciami realizowanymi lub zrealizowanymi, natomiast przewiduje się zróżnicowanie w zakresie przesłanki uprzedniego wydania dla innego przedsięwzięcia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W art. 63 ustawy ooś uregulowano, że badanie powiązań z przedsięwzięciami realizowanymi i zrealizowanymi dotyczy innych przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Takie uregulowanie zakresu analiz oddziaływania przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych uwzględnia zatem te przedsięwzięcia, w odniesieniu do których prawdopodobieństwo ich faktycznej realizacji można ocenić jako wysokie w związku z uprzednim uzyskaniem dla nich decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Z kolei w art. 62a ust. 1 pkt 11 ustawy ooś, nie przewidziano tego ograniczenia, zatem przepis ten wymaga, aby w KIP była zawarta informacja o wszystkich realizowanych lub zrealizowanych przedsięwzięciach, tj. niezależnie od tego, czy wydano dla nich decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, w celu – dodatkowo – umożliwienia ustalenia prawidłowej kwalifikacji przedsięwzięcia (np. w przypadku sumowania dwóch przedsięwzięć podprogowych).

Należy wskazać, że projektowana zmiana związana jest z koniecznością wzmocnienia obowiązku uwzględniania kumulacji oddziaływań przedsięwzięć zarówno przy stwierdzaniu obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, jak również na etapie oceny oddziaływania na środowisko.

Art. 62a ust. 1 pkt 12, art. 62 ust. 1 pkt 1a, art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. e, art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. g oraz pkt 6 ustawy ooś

Wprowadzenie w art. 62a ust. 1 pkt 12, a także w dalszych przepisach ustawy ooś, tj. w art. 62 ust. 1 pkt 1a, art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. e, art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. g oraz pkt 6, obowiązku uwzględniania w karcie informacyjnej przedsięwzięcia informacji na temat ryzyka wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych wynika z pkt 1 lit. f załącznika III oraz pkt 5 lit. d i pkt 8 załącznika IV dyrektywy 2011/92/UE. Zarówno pojęcie katastrofy naturalnej, jak i katastrofy budowlanej zostało uregulowane w obowiązujących przepisach.

Zmiana polegająca na dodaniu w art. 62 ust. 1 pkt 1a wynika również z art. 3 ust. 2 dyrektywy 2011/92/UE i polega na dodaniu regulacji, zgodnie z którą analizie podlegają – obok obecnie wymaganych elementów – znaczące oddziaływania wynikające z podatności przedsięwzięcia na awarie i katastrofy.

Art. 62a ust. 1 pkt 13, art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. f, art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c, ust. 1b ustawy ooś

Dodanie w art. 62a w ust. 1 w pkt 13 kryterium przewidywanych ilości i rodzajów wytwarzanych odpadów oraz ich wpływu na środowisko – wynika z pkt 3 lit. a załącznika IIa dyrektywy 2011/92/UE. Kryterium to zostało dodane również w art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. f i art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c. Natomiast w art. 66 ust. 1b dodano kryterium wpływu na środowisko związanego z gospodarką odpadami (przez co należy rozumieć wytwarzanie odpadów i gospodarowanie odpadami), co wynika odpowiednio z przepisów pkt 1 lit. d załącznika III oraz pkt 1 lit. d, pkt 5 lit. c załącznika IV dyrektywy 2011/92/UE. Ponadto w art. 66 ust. 1b wyodrębniono kryteria wpływu na środowisko związanego z pracami rozbiórkowymi oraz ze stosowaniem danych technologii lub substancji. Niniejsze przepisy określają, co do zasady, sytuacje, a nie elementy, na które oddziałuje dany wariant, więc należało je umieścić w odrębnej od art. 66 ust. 1 pkt 6a jednostce redakcyjnej.

Art. 62a ust. 1 pkt 14, art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. f ustawy ooś

Wprowadzenie w art. 62a ust. 1 pkt 14, art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. f obowiązku przedkładania w karcie informacyjnej przedsięwzięcia oraz w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko informacji dotyczących prac rozbiórkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, wynika z pkt 1 lit. a załącznika IIA, pkt 1 lit. b, pkt 5 lit. a dyrektywy 2011/92/UE.

Art. 62a ust. 1, zakończenie po wyliczeniu

Sformułowanie „z uwzględnieniem dostępnych wyników innych ocen wpływu na środowisko, przeprowadzonych na podstawie przepisów odrębnych” wynika z art. 4 ust. 4 zdanie trzecie dyrektywy 2011/92/UE.

Art. 33 ust. 1 pkt 7 ustawy ooś

Zamiana terminu składania skarg i wniosków z dotychczasowego 21-dniowego na 30-dniowy termin wynika z konieczności transpozycji art. 6 ust. 7 dyrektywy 2011/92/UE.

Zgodnie z art. 2 ust. 6 Konwencji o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, sporządzonej w Espoo dnia 25 lutego 1991 r. (Dz. U. z 1999 r. Nr 96, poz. 1110) strona pochodzenia zapewni, zgodnie z postanowieniami tej konwencji, opinii publicznej na terenach, które mogą zostać narażone, możliwość udziału w stosownych procedurach ocen oddziaływania na środowisko w odniesieniu do planowanej działalności, a także zapewni, żeby możliwość udziału w tych procedurach, przewidziana dla opinii publicznej Strony narażonej, była taka sama, jak możliwość przewidziana dla opinii publicznej Strony pochodzenia.

Spełniony będzie zatem wymóg art. 7 ust. 5 w związku z art. 6 ust. 7 dyrektywy 2011/92/UE, ponieważ 30-dniowy termin konsultacji społecznych będzie dotyczył także postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, w zakresie zapewnienia udziału społeczeństwa Państwa narażonego.

Art. 61 ust. 1 pkt 2 ustawy ooś

W art. 61 ust. 1 pkt 2 wprowadzono odesłanie do pozwolenia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b ustawy ooś. Proponowana zmiana ma na celu umożliwienie przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, w przypadku gdy część prac będzie realizowana w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na prace przygotowawcze. Zgodnie z art. 82 ust. 1 pkt 4b ustawy ooś, w decyzji

o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ może nałożyć obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na prace przygotowawcze, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. Nr 135, poz. 789, z późn. zm.).

Art. 61 ust. 1 pkt 3 ustawy ooś

Dodanie w art. 61 w ust. 1 pkt 3 ma na celu usystematyzowanie przypadków, w których możliwe jest przeprowadzenie ponownej oceny oddziaływania na środowisko. W przypadku pozwolenia na budowę dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji jej towarzyszącej obligatoryjnie nakłada się obowiązek przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko (art. 82 ust. 1 pkt 4a ustawy ooś).

Art. 61 ust. 3a oraz 3b ustawy ooś

Dodanie ust. 3b w art. 61 polega na wskazaniu, że ocenę oddziaływania na środowisko w ramach postępowania, w sprawie wydania pozwolenia na budowę dla inwestycji towarzyszącej przeprowadza regionalny dyrektor ochrony środowiska. Zmiana ta jest uzasadniona, ponieważ zgodnie z art. 61 ust. 3a ustawy ooś, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska jest organem właściwym rzeczowo w zakresie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej. Zasadne jest, aby Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska pozostał właściwy dla inwestycji głównej (obiekt energetyki jądrowej) i prac przygotowawczych, z wyłączeniem inwestycji towarzyszącej, w zakresie której właściwy będzie regionalny dyrektor ochrony środowiska.

Art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. a i pkt 1a ustawy ooś

Propozycja dodania w art. 62 w ust. 1 w pkt 1 w lit. a pojęcia „ludność” wynika ze zmienionego art. 3 dyrektywy 2011/92/UE. Propozycja ta wynika z dodania ust. 2 w art. 3 dyrektywy 2011/92/UE.

Obecnie obowiązujące brzmienie art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. a jest następujące: „środowisko oraz zdrowie i warunki życia ludzi”. Projektowane uregulowanie brzmi następująco: „środowisko oraz ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi”. Jakkolwiek wyrażenie „ludność” odnosi się przede wszystkim do określonej zbiorowości, którą charakteryzuje

jej liczebność, to doprecyzowanie tego pojęcia przez objęcie nim także zdrowia i warunków życia ludzi, wskazuje także na inne istotne cechy tego wyrażenia.

W art. 62 ust. 1 dodano nowy punkt 1a w brzmieniu: „Ryzyko wystąpienia poważnych awarii oraz katastrof naturalnych i budowlanych”. W konsekwencji ryzyko wystąpienia katastrof uwzględnia się przy elementach z art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. a–e.

Art. 62 ust. 2 ustawy ooś

Dodanie w art. 62 ust. 2 wyrażen „realizowanymi, zrealizowanymi lub planowanymi przedsięwzięciami” wynika z konieczności wzmocnienia obowiązku uwzględniania skumulowanych oddziaływań przedsięwzięć w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.

Art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy ooś

Dodanie w art. 63 w ust. 1 w pkt 1 w lit. a – nowego kryterium opisu przedsięwzięcia, tj. istotnych rozwiązań charakteryzujących przedsięwzięcie, wynika z pkt 1 lit. a załącznika III dyrektywy 2011/92/UE, który wymaga analizy projektu całego przedsięwzięcia.

Art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. c, art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. d ustawy ooś

Zmiana w zakresie art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. c oraz w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. d, polegająca na dodaniu nowych kryteriów opisu planowanego przedsięwzięcia, wynika odpowiednio z pkt 1 lit. c załącznika III oraz pkt 1 lit. c załącznika IV dyrektywy 2011/92/UE.

Art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. g ustawy ooś

Dodanie w art. 63 w ust. 1 w pkt 1 nowego kryterium opisu przedsięwzięcia (przepis w lit. g) wynika z pkt 1 lit. g załącznika III dyrektywy 2011/92/UE.

Art. 63 ust. 1 pkt 2 ustawy ooś

Zmiana wprowadzenia do wyliczenia w art. 63 ust. 1 pkt 2 wynika z konieczności wzmocnienia obowiązku uwzględniania skumulowanych oddziaływań przedsięwzięć zarówno przy stwierdzaniu obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, jak również na etapie oceny oddziaływania na środowisko.

Art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. a, b, e, f oraz k, art. 66 ust. 1 pkt 6a lit. a, art. 77 ust. 5 pkt 3 ustawy ooś

Zmiany proponowane w art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. a, b oraz f wynikają odpowiednio z pkt 2 lit. c (i), (ii) oraz (iv) załącznika III dyrektywy 2011/92/UE. Natomiast zmiana przewidziana w lit. e wynika z potrzeby wskazania, iż przy stwierdzaniu obowiązku

przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, jak również na etapie oceny oddziaływania na środowisko, powinien być brany pod uwagę wpływ przedsięwzięcia, nie tylko na rośliny i zwierzęta, ale również na grzyby. W związku z tym wprowadzono w tym zakresie zmiany również w art. 66 ust. 1 pkt 6a lit. a i art. 77 ust. 5 pkt 3 ustawy ooś. W tym miejscu należy także zwrócić uwagę, że dzięki ochronie gatunkowej grzybów zlichenizowanych istnieje możliwość ochrony wielu cennych pod względem przyrodniczym, krajobrazowym i kulturowym zadrzewień, w tym alei przydrożnych. W art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. k wskazano, że usytuowanie przedsięwzięcia powinno być rozważane z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska z uwzględnieniem wód i obowiązujących dla nich celów środowiskowych. Wprowadzenie tego przepisu ma na celu wskazanie, że kwestie związane z oceną, o której mowa w art. 81 ust. 3 ustawy ooś, powinny być w odpowiednim zakresie brane pod uwagę także na etapie stwierdzania obowiązku oceny oddziaływania na środowisko.

Art. 63 ust. 1 pkt 3 ustawy ooś

Dodanie we wprowadzeniu do wyliczenia w art. 63 w ust. 1 w pkt 3 odesłania do art. 62 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś, regulującego zakres oceny oddziaływania na środowisko, wynika z pkt 3 załącznika III dyrektywy 2011/92/UE.

Dodanie kryteriów oddziaływań w art. 63 ust. 1 pkt 3 lit. c ustawy ooś wynika z pkt 3 lit. b, d i lit. f załącznika III dyrektywy 2011/92/UE. Z kolei dodanie nowego kryterium analizy oddziaływań w lit. g wynika z pkt 3 lit. h załącznika III dyrektywy 2011/92/UE.

Art. 64 ust. 1 pkt 2 i art. 70 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 3 ustawy ooś

Zmiany w art. 64 ust. 1 pkt 2 i art. 70 ust. 1 pkt 2 polegają na uzupełnieniu przypadków wydawania opinii przez organ państwowej inspekcji sanitarnej, poprzez wprowadzenie takich samych przypadków opiniowania na etapie poprzedzającym ocenę oddziaływania na środowisko oraz na etapie oceny oddziaływania na środowisko, tj. tak, jak ma to miejsce w art. 77 ust. 1 pkt 2 ustawy ooś. Zmiany w tym zakresie wynikają z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2011/92/UE.

Dodanie w art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy ooś zastrzeżenia, iż regionalny dyrektor ochrony środowiska wydaje uzgodnienie zamiast opinii, w przypadku gdy stwierdzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko ze względu na oddziaływanie na obszar Natura 2000, wynika pośrednio z konieczności implementacji art. 6 ust. 1 dyrektywy 2011/92/UE. Wiążący charakter rozstrzygnięcia regionalnego dyrektora ochrony środowiska w zakresie stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny

oddziaływania na środowisko ze względu na oddziaływanie na obszary Natura 2000 wynika z jego szczególnych kompetencji, tj. ochrony i zarządzania tymi obszarami.

Ponadto w art. 64 uzupełnia się katalog podmiotów właściwych do wydania opinii.

W art. 70 ust. 3 precyzuje się, że termin dotyczy również dyrektora urzędu morskiego.

Art. 63 ust. 2a, art. 64 ust. 3a, art. 84 ust. 1a ustawy ooś

Zmiany w art. 63 ust. 2a, art. 64 ust. 3a, art. 84 ust. 1a ustawy ooś wynikają z art. 4 ust. 5 dyrektywy 2011/92/UE, zgodnie z którym na etapie rozstrzygnięcia w przedmiocie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko możliwe jest wydanie rozstrzygnięcia o braku obowiązku przeprowadzenia tej oceny z jednoczesnym wskazaniem istotnych warunków korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich; wymagań dotyczących ochrony środowiska koniecznych do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, lub środków, jakie przewidziano w celu uniknięcia lub zapobieżenia ewentualnemu znaczącemu negatywnemu wpływowi na środowisko.

W związku z tym zastosowano w art. 63 ust. 2a, art. 64 ust. 3a, art. 84 ust. 1a ustawy ooś odesłania do części przepisu o zakresie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (art. 82 ust. 1 ustawy ooś). Wybrane z art. 82 ust. 1 ustawy ooś elementy odpowiadają treści art. 4 ust. 5 dyrektywy 2011/92/UE. Nie przewidziano odesłania do art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. a, ponieważ dane o rodzaju i miejscu realizacji przedsięwzięcia są częścią charakterystyki przedsięwzięcia będącej obligatoryjnym załącznikiem do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W art. 84 ust. 1a ustawy ooś wskazano, „w szczególności jeżeli wynikają one z postanowienia, o którym mowa w art. 63 ust. 2a”, w związku z tym, że organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach bez przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko powinien mieć możliwość nałożenia warunków w przedmiotowym zakresie nawet, jeżeli w postanowieniu o braku obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko nie wskazał na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach tych warunków.

Art. 63 ust. 3 ustawy ooś

Zmiana w art. 63 ust. 3 polegająca na dodaniu nowej przesłanki, po spełnieniu której przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko staje się obligatoryjne, wynika z nałożonego przez art. 2 ust. 3 dyrektywy 2011/92/UE obowiązku koordynacji innych ocen wymaganych przez przepisy prawa Unii Europejskiej. Zgodnie z przedmiotową zmianą ocena oddziaływania na środowisko staje się obligatoryjna, jeśli z karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika, że realizacja przedsięwzięcia może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza. Zasadne jest, aby już samo stwierdzenie takiej możliwości przez wnioskodawcę generowało potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Art. 63 ust. 5a ustawy ooś

Wprowadzony przepis ma uszczegółwić przepis art. 63 ust. 5 dotyczący obowiązku zawieszenia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, wskazując termin trzech lat na dostarczenie tego raportu.

Art. 66 ust. 1 ustawy ooś

Dodanie w zdaniu wprowadzającym do art. 66 ust. 1 ustawy ooś odesłania do art. 62 ust. 1 ustawy ooś, regulującego zakres oceny oddziaływania na środowisko, wynika z pkt 4 załącznika IV dyrektywy 2011/92/UE.

Art. 66 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy ooś

Dodanie w art. 66 ust. 1 w pkt 2 lit. b ustawy ooś nowego kryterium opisu elementów przyrodniczych, tj. właściwości hydromorfologicznych, fizykochemicznych, biologicznych i chemicznych wód, wynika z pkt 4 załącznika IV dyrektywy 2011/92/UE.

Art. 66 ust. 1 pkt 4 ustawy ooś

Wskazanie w art. 66 ust. 1 pkt 4 ustawy ooś, iż informacje na temat skutków niepodejmowania przedsięwzięcia powinny uwzględniać dostępne informacje o środowisku oraz wiedzę naukową, wynika z pkt 3 załącznika IV dyrektywy 2011/92/UE.

Art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy ooś

Zmiana w art. 66 ust. 1 pkt 5, w zakresie wskazania, że opis wariantów przedsięwzięcia powinien uwzględniać szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania wynika z pkt 2 załącznika IV dyrektywy 2011/92/UE. Ponadto wskazano w projektowanym przepisie że wariant najkorzystniejszy dla środowiska powinien być również racjonalny, co wynika z art. 5 ust. 1 lit. d dyrektywy 2011/92/UE.

Art. 66 ust. 1 pkt 6, pkt 6a, ust. 1b i art. 68 ustawy ooś

Zmiana w zdaniu wprowadzającym do wyliczenia w art. 66 ust. 1 pkt 6 ustawy ooś, polegająca na dodaniu kryterium wpływu na klimat jako elementu opisu przewidywanych oddziaływań na środowisko analizowanych wariantów, wynika z pkt 5 lit. f załącznika IV do dyrektywy 2011/92/UE. Wprowadzenie obowiązku porównywania ze sobą wariantów wynika z pkt 2 załącznika IV dyrektywy 2011/92/UE. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać informacje na temat oddziaływania każdego wariantu na klimat, w tym emisje gazów cieplarnianych, jednak w związku z tym, iż warianty przedsięwzięć – przy uwzględnieniu wymogu racjonalności proponowanych wariantów – nie zawsze będą różniły się pod względem oddziaływań na klimat, nie przewidziano obowiązku, aby zawsze uwzględniano to kryterium w ramach kryteriów porównywania wariantów. W razie uznania przez organ prowadzący postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, że wymagane jest porównanie wariantów ze względu na to kryterium, podstawą do tego będzie art. 68 ust. 2 pkt 2 lit. b w związku z art. 66 ust. 1 pkt 6a lit. f ustawy ooś. W przypadku gdy różnice w oddziaływaniach na klimat nie są znaczne, kryterium to może być użyteczne na potrzeby ustalenia, czy spełnione są przesłanki zrównoważonego rozwoju.

Dotyczy to także pozostałych kryteriów, co do których nie wprowadza się obowiązku, aby w każdym przypadku uwzględniano je w ramach kryteriów porównywania wariantów, tj. oddziaływań istotnych z punktu widzenia dostosowania do zmian klimatu oraz oddziaływań, w przypadku wystąpienia katastrof naturalnych i budowlanych.

Nie ulega przy tym zmianie dotychczasowy brak obowiązku porównania wariantów ze względu na oddziaływania w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej oraz kryterium wpływu planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego.

W art. 66 ust. 1b lit. a przewiduje się dodanie nowego kryterium porównania wariantów pod względem wpływu na środowisko, w związku z pracami rozbiórkowymi, co wynika

z punktu 5 lit. a załącznika IV dyrektywy 2011/92/UE. Dodanie w art. 66 ust. 1b lit. b ustawy o oś nowego kryterium porównania wariantów pod względem wpływu na środowisko, w związku z gospodarką odpadami, wynika z punktu 5 lit. c załącznika IV dyrektywy 2011/92/UE. Z kolei dodanie w art. 66 ust. 1b lit. c ustawy o oś nowego kryterium porównania wariantów, dotyczącego wpływu na środowisko stosowanych technologii lub substancji, wynika z pkt 5 lit. g załącznika IV dyrektywy 2011/92/UE. Zmiana w art. 68 ust. 2 pkt 2 lit. b ustawy o oś polega na dodaniu regulacji, zgodnie z którą – obok dotychczasowej kompetencji do wskazania rodzajów oddziaływań oraz elementów środowiska wymagających szczegółowej analizy, organ może wskazać także zakres wymaganych danych pozwalających scharakteryzować przedsięwzięcie, rodzaje oddziaływań oraz elementy środowiska wymagające szczegółowej analizy oraz szczegółowość przedstawionych danych. Wynika to z art. 5 ust. 1 lit. f dyrektywy 2011/92/UE. W związku z tym w przepisie art. 66 ust. 1 pkt 6 lit. f ustawy o oś należało wprowadzić odesłanie do art. 68 ust. 2 pkt 2 lit. b ustawy o oś.

Art. 66 ust. 1 pkt 7 ustawy o oś

Zmiana art. 66 ust. 1 pkt 7 polega na usunięciu kryteriów uzasadnienia proponowanego przez wnioskodawcę wariantu i dodaniu ich do katalogu kryteriów porównania wariantów przedsięwzięcia, tj. do art. 66 ust. 1 pkt 6 ustawy o oś, z wyjątkiem kryterium wpływu planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego, ponieważ każdy z analizowanych wariantów drogi, w przypadku drogi w transeuropejskiej sieci drogowej, musi być dopuszczalny pod względem bezpieczeństwa ruchu drogowego (art. 66 ust. 1a ustawy o oś). Jednocześnie wynik porównania wariantów powinien być uwzględniony w uzasadnieniu proponowanego przez wnioskodawcę wariantu. Zmiana wynika z pkt 2 załącznika IV oraz art. 5 ust. 1 lit. d dyrektywy 2011/92/UE.

Art. 66 ust. 1 pkt 11a ustawy o oś

Zmiana w art. 66 w ust. 1, polegająca na dodaniu jako nowego elementu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko – odniesienia się do celów środowiskowych dokumentów strategicznych wynika z pkt 5 załącznika IV dyrektywy 2011/92/UE.

Art. 66 ust. 1 pkt 12 i ust. 4 ustawy o oś

Nowelizacja art. 66 ust. 1 pkt 12 oraz art. 66 ust. 4 związana jest ze zmianą ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą – Prawo ochrony środowiska”, w zakresie zasad

ustanawiania obszarów ograniczonego użytkowania. W wyniku zmiany, obszar ograniczonego użytkowania dla wszystkich dróg w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 460), a nie tylko dla dróg krajowych, będzie tworzony w oparciu o analizę porealizacyjną. Dotyczy to również dodania „przedsięwzięć polegających na budowie linii kolejowej lub lotniska użytku publicznego”. Ustalenie granic obszaru ograniczonego użytkowania i szczegółowych ograniczeń w ramach tego obszaru powinno być dokonane w oparciu o dane pochodzące z etapu eksploatacji przedsięwzięcia, ponieważ w przypadku obiektów liniowych oraz lotnisk bazowanie na prognozach ruchu jest związane ze szczególnie dużym marginesem niepewności obliczeń. Dlatego bazowanie na ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest niewystarczające w stosunku do obiektów liniowych oraz lotnisk i może prowadzić do przeszacowania lub niedoszacowania oddziaływań, a wówczas granice obszaru ograniczonego użytkowania mogą wymagać zmiany.

Art. 66 ust. 1 pkt 16 ustawy ooś

Dodanie w art. 66 ust. 1 pkt 16 wyrażenia „oraz informacje o dostępnych wynikach innego monitoringu, które mogą mieć znaczenie dla ustalenia obowiązków w tym zakresie” wynika z konieczności implementacji art. 8a ust. 4 dyrektywy 2011/92/UE, w zakresie uwzględniania wyników monitoringu środowiskowego, jeżeli był przeprowadzony w związku z innymi działaniami niż planowane przedsięwzięcie.

Art. 66 ust. 2a ustawy ooś

Zmiana art. 66 ust. 2a ustawy ooś wynika z faktu, iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach zastępuje zezwolenie, o którym mowa w art. 34 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody (art. 35a ustawy o ochronie przyrody).

Art. 66 ust. 2b, art. 77 ust. 1 pkt 1a i 1b, ust. 2a, 2b, 3, 7 i 8 ustawy ooś, art. 15 ust. 9 ustawy o ochronie przyrody

Projekt ustawy przewiduje korelację postępowań administracyjnych w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w sprawie wydania odstępstwa od zakazów obowiązujących w parku narodowym oraz rezerwacie przyrody. Realizacja inwestycji liniowych celu publicznego w granicach parku narodowego bądź rezerwatu przyrody poprzedzona jest w większości przypadków koniecznością uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, kiedy to regionalny dyrektor ochrony środowiska uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia (w tym m.in. ocenia

alternatywne sposoby realizacji przedsięwzięcia) oraz koniecznością uzyskania ww. zezwolenia Ministra Środowiska lub Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska na odstępstwo od zakazów obowiązujących w parku lub rezerwacie. Możliwość wydania rzeczzonego zezwolenia uzależniona jest od braku rozwiązań alternatywnych. W związku z tym w art. 66 ust. 2b wprowadzono w tym zakresie regulację.

Należy podkreślić, iż w chwili obecnej ww. postępowania nie są skorelowane w czasie, lecz mają na siebie wpływ. W przypadku złożenia przez wnioskodawcę wniosku o wydanie zezwolenia na odstępstwo od zakazów do Ministra Środowiska lub Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska przed opracowaniem raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, organ właściwy do wydania zezwolenia na odstępstwa od zakazów nie dysponuje wiedzą z zakresu oddziaływania inwestycji na środowisko, możliwej kompensacji przyrodniczej, czy istnienia rozwiązań alternatywnych, która to wiedza będzie dostępna w trakcie postępowania w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Natomiast w sytuacji, gdy wnioskodawca występuje do Ministra Środowiska lub Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z wnioskiem o zgodę na odstępstwa od zakazów wymienionych w art. 15 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody po uzyskaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, może dojść do sytuacji, w której pomimo wydania tej decyzji Minister Środowiska lub Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska nie może zezwolić na realizację inwestycji w dopuszczonym decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach wariantcie ze względu na brak spełnienia ustawowych przesłanek. Realizacja inwestycji w takim przypadku ulega przedłużeniu i wymaga zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, co jest sytuacją niepożądaną. Aby uniknąć tego typu problemów, zaproponowano połączenie powyższych postępowań. Zgodnie z projektowaną zmianą, niezależna decyzja Ministra Środowiska lub Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska zostanie zastąpiona koniecznością uzgodnienia z Ministrem Środowiska lub Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska warunków realizacji inwestycji w trakcie prowadzonego postępowania w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Proponowana zmiana pozwoli na uniknięcie powyższych problemów oraz usprawni proces uzgodnieniowy poprzez skoordynowanie działań regionalnych dyrektorów ochrony środowiska i Ministra Środowiska/Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz ograniczenie procesu do

jednego postępowania w miejsce dotychczasowych dwóch, co pozwoli na ujęcie warunków realizacji przedsięwzięcia w jednym rozstrzygnięciu administracyjnym.

Art. 66 ust. 7 ustawy ooś

Zmiana w art. 66 w zakresie dodania obowiązku uwzględniania w raporcie ooś informacji o środowisku wynikających ze strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wynika z pkt 5 załącznika IV dyrektywy 2011/92/UE.

Art. 67 ustawy ooś

Zmiana w art. 67 polega na usunięciu odesłania do decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej, ponieważ ani w przepisach rozdziału 4 Ponowne przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko, ani w art. 82 ustawy ooś regulującym także przypadki ponownej oceny oddziaływania na środowisko nie przewidziano jej przeprowadzenia w ramach tej decyzji, a tym samym obecne odesłanie do niej w art. 67 ustawy ooś jest zbędne.

Jednocześnie dodano odesłania do następujących decyzji:

- decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego (Dz. U. Nr 42, poz. 340 i Nr 161, poz. 1281 oraz z 2012 r. poz. 951). Zgodnie z art. 88 ust. 1 ustawy ooś ponowną ocenę oddziaływania na środowisko przeprowadza się w ramach postępowania kończącego się tą decyzją;
- pozwolenia na prace przygotowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących. Zgodnie z art. 82 ust. 1 pkt 4b ustawy ooś ponowna ocena oddziaływania na środowisko może być przeprowadzona w ramach postępowania kończącego się tym pozwoleniem. Zmiany w art. 67 polegają na usunięciu odesłania do poszczególnych decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy ooś, przy czym w przypadku pkt 1 zastępuje się dotychczasowe odesłania, poprzez dodanie wyrażenia: „pozostałych wydanych decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, jeżeli informacje te nie były przedstawione na etapie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”.

Zmiany w art. 67 wynikają z art. 8a ust. 3 dyrektywy 2011/92/UE.

Art. 70 ust. 1 pkt 3 ustawy ooś

W art. 70 ust. 1 pkt 3 proponuje się rozszerzenie katalogu podmiotów obowiązanych do wydania opinii przed ustaleniem zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Art. 72 ust. 1 pkt 21, ust. 2a ustawy ooś, uchylenie art. 42 ust. 4 ustawy o odpadach

Wprowadzone zmiany mają na celu usunięcie wątpliwości interpretacyjnych w zakresie obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed zezwoleniami wydawanymi na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Art. 72 ust. 2 pkt 1a ustawy ooś

Dodanie w art. 72 w ust. 2 w pkt 1a odesłania do art. 72 ust. 1 pkt 10, 14 i 18 ustawy ooś, ma na celu wprowadzenie regulacji, zgodnie z którą wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się – na zasadach określonych w tym przepisie – w przypadku zmiany decyzji, których uzyskanie jest równoznaczne z uzyskaniem pozwolenia na budowę (zezwolenie na realizację inwestycji drogowej – art. 72 ust. 1 pkt 10 ustawy ooś; zezwolenie na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego – art. 72 ust. 1 pkt 14 ustawy ooś; decyzja o pozwoleniu na realizację inwestycji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz. U. Nr 143, poz. 963, z późn. zm.) – art. 72 ust. 1 pkt 18 ustawy ooś). Zmiany w tym zakresie mają związek z wymogiem dyrektywy określonym w art. 8a ust. 5 dyrektywy 2011/92/UE.

Art. 72 ust. 2 pkt 1a i ust. 2b ustawy ooś

W projekcie ustawy przewidziano sprecyzowanie, iż art. 72 ust. 2 pkt 1a stosuje się również w przypadku, gdy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach została wydana w postępowaniu, w którym nie została przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko. Zgodnie z projektowanymi zmianami (art. 84 ust. 1a ustawy ooś), decyzja taka może, ale nie musi zawierać warunków realizacji przedsięwzięcia. W związku z tym należało zastąpić obowiązującą regulację zawartą w art. 72 ust. 2 pkt 1a w brzmieniu „– które nie spowodują zmian uwarunkowań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, przez dodany w art. 72 ust. 2b ustawy ooś, zgodnie z którym: „2b. W przypadku decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określającej warunki realizacji przedsięwzięcia, ust. 2 pkt 1a stosuje się, jeżeli odstępnie od zatwierdzonego projektu budowlanego, o którym mowa w pkt 1a, nie

spowoduje zmian uwarunkowań określonych w tej decyzji.”. Zmiana polegająca na dodaniu w art. 72 ust. 2b ustawy ooś ma charakter doprecyzowujący obowiązującą regulację.

Art. 72 ust. 3 i 4 ustawy ooś

Przewiduje się uzupełnienie art. 72 ust. 3 ustawy ooś o odesłanie do zgłoszeń. Zgodnie z art. 72 ust. 1a ustawy ooś, wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje także przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części. W związku z tym regulacja dotycząca okresu, w jakim na podstawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach można dokonywać zgłoszenia wymaga w tym zakresie uzupełnienia. W art. 72 ust. 3 i 4 ustawy ooś przewiduje się zmianę w zakresie wydłużenia czasu, w jakim można na podstawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach ubiegać się o wydanie następczej decyzji inwestycyjnej lub dokonywać zgłoszenia.

Zmiana proponowana w art. 72 ust. 3 ustawy ooś, polegająca na wydłużeniu z 4 do 6 lat podstawowego okresu, w jakim na podstawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach można ubiegać się o wydanie następczych decyzji inwestycyjnych lub dokonywać zgłoszenia wynika z faktu, iż dotychczasowa regulacja nie umożliwiła w każdym przypadku złożenia w tym okresie wymaganego wniosku lub zgłoszenia, uwzględniając przy tym, iż nie wszystkie przedsięwzięcia spełniają przesłanki, aby zgodnie z art. 72 ust. 4 ustawy ooś możliwe było posługiwanie się nimi przez 6 lat. Również obowiązująca obecnie regulacja w zakresie 6-letniego okresu posługiwania się decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach nie umożliwiła w każdym przypadku uzyskania następczych decyzji inwestycyjnych dla tych przedsięwzięć, które są realizowane etapowo oraz co do których nie zmieniły się warunki realizacji przedsięwzięcia zawarte w tej decyzji.

Projekt zmiany ustawy ooś reguluje, iż aby możliwe było skorzystanie z dłuższego 10-letniego terminu na skonsumowanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach potrzebne jest spełnienie dodatkowych przesłanek.

W porównaniu z obecnie obowiązującym art. 72 ust. 4 ustawy ooś, przepis projektowany wprowadza obowiązek analizy, czy aktualne są warunki realizacji przedsięwzięcia, a nie jedynie, czy nie zmieniły się warunki określone w decyzji – tak jak wskazuje obowiązujące brzmienie ustawy ooś. Projektowane sformułowanie

przepisu, z którego wynika konieczność analizy aktualności warunków nie tylko implikuje badanie, czy zapisane w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunki powinny ulec zmianie, ale również wymaga zbadania, czy uwarunkowania zawarte w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie powinny zostać uzupełnione o warunki wynikające ze zmian w środowisku. Projektowane brzmienie art. 72 ust. 4 ustawy o oś wskazuje zatem na wymóg szerszego niż obecny zakresu analiz.

Dodatkowo projektowany przepis uwzględnia – w przeciwieństwie do obecnie obowiązującego – że jeżeli zostało wydane postanowienie w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia w ramach ponownego przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, to stwierdzenie aktualności jego warunków również stanowi przesłankę konieczną dla skorzystania z uprawnienia do złożenia wniosku o wydanie decyzji następczej w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.

Wydłużenie podstawowego okresu posługiwania się decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach z 4 do 6 lat uwzględnia fakt, iż zakres możliwych zmian w środowisku jest możliwy do przewidzenia w perspektywie kolejnych 6 lat w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Wymaga również stwierdzenia, iż projektowany przepis dodatkowo reguluje, na podstawie jakich danych organ powinien badać aktualność warunków realizacji przedsięwzięcia. Proponuje się, aby organ orzekał w drodze postanowienia uwzględniającego informacje na temat stanu środowiska i możliwości realizacji warunków wynikających z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Postanowienie to powinno zostać wydane przed upływem 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.

Mając powyższe na uwadze, nadto uznając, iż pozostawienie obecnego brzmienia art. 72 ust. 4a pozwoli na ewentualne badanie prawidłowości postanowień, o których mowa w art. 72 ust. 4, przez organy odwoławcze, należy uznać, iż projektowane przedłużenie terminu, w jakim na podstawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach można się ubiegać o wydanie następczych decyzji inwestycyjnych lub dokonywać zgłoszeń uwzględnia cele dyrektywy 2011/92/UE i jest zgodne z jej art. 8a ust. 6, który stanowi, że właściwy organ, podejmując decyzję o udzieleniu lub nieudzieleniu zezwolenia na inwestycję, upewnia się, że uzasadniona konkluzja,

o której mowa w art. 1 ust. 2 lit. g ppkt (iv), lub wszelkie decyzje, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, są nadal aktualne. W tym celu państwa członkowskie mogą ustalić terminy ważności uzasadnionej konkluzji, o której mowa w art. 1 ust. 2 lit. g ppkt (iv), oraz wszelkich decyzji, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu.

Art. 7 ustawy zmieniającej

Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy zmieniającej ustawę ooś oraz niektóre inne ustawy, przepisy art. 72 ust. 3 i 4 ustawy ooś w nowym brzmieniu stosuje się w zakresie terminu, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wydana przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy może być załączona do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś, oraz zgłoszenia, o którym mowa w jej art. 72 ust. 1a. Zmiana ma na celu sprecyzowanie, że ustawa ooś (art. 72 ust. 3 i ust. 4) reguluje okres czasu, w jakim decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia może być podstawą do wszczęcia postępowania w sprawie wydania następczych decyzji inwestycyjnych lub podstawą do dokonania zgłoszenia. Konsekwentnie w art. 7 ust. 2 ustawy zmieniającej ustawę ooś oraz niektóre inne ustawy przewidziano analogiczną regulację w zakresie przedsięwzięć wymagających pozwolenia na budowę obiektu energetyki jądrowej oraz pozwolenia na budowę inwestycji towarzyszącej.

Art. 72 ust. 4b ustawy ooś

Zmiana w zakresie art. 72 ust. 4b ustawy ooś, dotycząca wydłużenia do 10 lat terminu na złożenie wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, w zakresie obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszącej, uzasadniona jest koniecznością usunięcia niespójności przepisów, z których pierwszy (art. 72 ust. 3 ustawy ooś) przewidywał 4-letni termin (w wyniku proponowanej zmiany jest to termin 6-letni) do złożenia wniosku o pozwolenie na budowę, liczony od dnia, kiedy decyzja środowiskowa stała się ostateczna, drugi przepis (art. 72 ust. 4b ustawy ooś) przewiduje termin 10-letni do złożenia wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszącej. Zatem złożenie wniosku o wydanie wszystkich decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 wobec obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszącej, powinno nastąpić w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna. Pominięto odesłanie do wniosku o pozwolenie na prace przygotowawcze, ponieważ nie dotyczy go termin określony w art. 72 ust. 3 ustawy ooś. Zmiana

związana jest z art. 8 ust. 6 dyrektywy 2011/92/UE, który przewiduje możliwość ustalenia okresu, w jakim pozwolenie na inwestycję może być podstawą dla realizacji przedsięwzięcia.

Art. 72 ust. 8–11, art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. m ustawy ooś

Propozycja dodania w art. 72 ust. 8–11 ustawy ooś, polega na wprowadzeniu derogacji od obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli wyłącznym celem danego przedsięwzięcia jest obronność i bezpieczeństwo państwa lub prowadzenie działań ratowniczych i zapewnienie bezpieczeństwa cywilnego w związku z przeciwdziałaniem lub usunięciem bezpośredniego zagrożenia dla ludności. Zmiany wynikają z art. 1 ust. 3 dyrektywy 2011/92/UE. W ust. 8–10 wprowadza się instytucję kontrolną, polegającą na obowiązku zgłoszenia takiego przedsięwzięcia regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska, który może, w drodze decyzji, wnieść sprzeciw, jeżeli uzna, że nie są spełnione przesłanki przedmiotowej derogacji. Regionalny dyrektor ochrony środowiska ma być właściwy w sprawie wydania decyzji dla przedsięwzięcia, w stosunku do którego wydał decyzję o sprzeciwie w oparciu o art. 72 ust. 10 ustawy ooś, ze względu na fakt, że przedsięwzięcia, które będą wymagały wniesienia sprzeciwu, związane będą do pewnego stopnia z celami określonymi w art. 72 ust. 8 ustawy ooś, a co za tym idzie, uzasadniają właściwość rzeczową wyspecjalizowanego organu ochrony środowiska. W konsekwencji zmieniono również art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. m ustawy ooś, w którym przewidziano kompetencję rzeczową regionalnego dyrektora ochrony środowiska w przypadku przedsięwzięć, w odniesieniu do których wniósł on sprzeciw określony w art. 72 ust. 10 ustawy ooś.

Art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy ooś

Zmiana w art. 74 ust. 1 pkt 3a polega na wprowadzeniu w katalogu załączników do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – mapy w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wraz z zapisem mapy w formie elektronicznej.

Forma elektroniczna ma na celu umożliwienie organom użycia takich map w ramach programów gromadzących informacje przestrzenne. Na podstawie ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1133) dokonano zmiany art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy ooś,

która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2015 r. Nowelizowany przepis otrzymał wtedy brzmienie „załącznik graficzny przedstawiający zasięg oddziaływania przedsięwzięcia.”. Niniejsza nowelizacja art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy ooś w sposób bardziej precyzyjny reguluje tę kwestię.

Art. 74 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 1a ustawy ooś

W art. 74 ust. 1 pkt 3, ust. 1a i 1b dokonano zmiany zasad dołączania kopii mapy ewidencyjnej. Będą one takie same jak dla wypisu z rejestru gruntów, czyli będzie się je dołączało wraz z raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko albo w terminie 14 dni od dnia, w którym postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 2 ustawy ooś, stanie się ostateczne. Wymaga bowiem stwierdzenia, że kopia mapy ewidencyjnej umożliwia ustalenie kręgu stron postępowania jedynie w zestawieniu z wypisem z rejestru gruntów, zatem jednoczesność przedkładania tych dokumentów organowi administracji jest uzasadniona.

Należy również wskazać, że na podstawie ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw, dokonano nowelizacji art. 74 ust. 1a ustawy ooś. Ten przepis na skutek zmiany przewidywał, że załącznik, o którym mowa w ust. 1 pkt 3a, nie jest zawsze przedkładany z wnioskiem o wydanie decyzji środowiskowej. Niniejsza nowelizacja przewiduje inaczej – że załącznik z ust. 1 pkt 3a jest zawsze przedkładany z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Jest to rozwiązanie lepsze, gdyż mapa zasięgu oddziaływania nie generuje takich kosztów jak mapa ewidencyjna i wypis z rejestru gruntów.

Art. 74 ust. 1 pkt 6 ustawy ooś

W przepisie tym dopuszczono możliwość załączenia innego niż wypis z rejestru gruntów dokumentu pozwalającego ustalić krąg stron postępowania. Zmiana wynika ze zgłaszanych w tym zakresie postulatów z uwagi na niedawną znaczną podwyżkę opłat za wypisy z rejestru gruntów. W przepisie nie wskazano konkretnych dokumentów, które mogłyby zastąpić wypisy z rejestru gruntów, żeby w razie zmian ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne nie narażać się na dezaktualizację omawianego przepisu. W aktualnym stanie prawnym wydaje się, że takimi dokumentami mogą być np. zbiór danych bazy danych EGiB, o którym mowa w tabeli nr 9 załącznika do ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne, oraz kopia rejestru gruntów, o której mowa w tabeli nr 10 załącznika do ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne.

Art. 74 ust. 2 ustawy ooś

Zmiana w art. 74 ust. 2 zakłada również wprowadzenie obowiązku przedkładania raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz karty informacyjnej w formie pisemnej oraz na informatycznych nośnikach danych z ich zapisem w formie elektronicznej w liczbie odpowiedniej po trzy egzemplarze, chyba że w postępowaniu uzgodnienia dokonuje także dyrektor urzędu morskigo. Wówczas konieczne jest przedłożenie dodatkowego egzemplarza. Zmiana wynika z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2011/92/UE.

Wymaga stwierdzenia, że w skutek uchwalonej nowelizacji od 01.01.2015 r. przepis art. 74 ust. 2 ustawy ooś nie reguluje ilości egzemplarzy wersji elektronicznych. Niniejsza nowelizacja reguluje tę kwestię.

Art. 74 ust. 3 pkt 2 ustawy ooś

Zmiana w art. 74 ust. 3, polega na wprowadzeniu regulacji, zgodnie z którą, jeżeli liczba stron w postępowaniu prowadzonym w oparciu o przepisy działu V ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz na obszar Natura 2000, przekracza 20, stosuje się przepis art. 49 k.p.a., regulujący sposób doręczania pism. Dotyczy to także postępowań nadzwyczajnych, takich jak wznowienie postępowania, zmiana, uchylenie lub stwierdzenie nieważności albo stwierdzenie wygaśnięcia decyzji. Zmiana ma na celu podkreślenie, że w trybach nadzwyczajnych stosuje się art. 49 k.p.a., ponieważ kwestia ta budzi wątpliwości interpretacyjne.

Art. 74 ust. 4 ustawy ooś

Dodanie w art. 74 ustawy ooś ust. 4, w zakresie obowiązku doręczania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organom, które w postępowaniu administracyjnym były obowiązane do wydania uzgodnienia lub opinii, wynika z konieczności implementacji art. 9 ust. 1 dyrektywy 2011/92/UE, w zakresie, w jakim stanowi, że o wydanej decyzji należy powiadomić również organy współdziałające w postępowaniu nią zakończonym.

Art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. k, lit. l ustawy ooś

Dodanie w art. 75 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś lit. k oraz lit. l, wynika z konieczności zapewnienia wymogu art. 9a dyrektywy 2011/92/UE, w myśl którego gmina będąca inwestorem nie powinna być jednocześnie organem wydającym decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przez siebie przedsięwzięcia. W projekcie ustawy wskazano także, iż dotyczy to także podmiotów zależnych od

jednostki samorządu terytorialnego. W takich przypadkach decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach będzie wydawał regionalny dyrektor ochrony środowiska. Dotyczy to także dyrektora regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych. W przypadku Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, właściwość rzeczowa wyklucza możliwość działania jednocześnie jako inwestor i organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W konsekwencji wprowadzenia art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. k uchylono art. 75 ust. 3 ustawy ooś.

Art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. m pkt 1a ustawy ooś

Zmiana w art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. m ustawy ooś polega na wskazaniu, iż regionalny dyrektor ochrony środowiska jest właściwy rzeczowo do prowadzenia postępowania, w sprawie inwestycji towarzyszącej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących. Równocześnie proponuje się zmianę w art. 75 w ust. 1 w pkt 1a ustawy ooś, zgodnie z którym Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska nie będzie organem właściwym rzeczowo do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji towarzyszącej. Przeniesienie kompetencji w zakresie inwestycji towarzyszącej na regionalnego dyrektora ochrony środowiska wynika z faktu, iż Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska powinien być właściwy w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, w tym w zakresie prac przygotowawczych, natomiast powiązanie inwestycji towarzyszącej z inwestycją główną nie uzasadnia, aby w tym zakresie postępowanie w I instancji prowadził centralny organ administracji rządowej. Ponadto właściwość regionalnego dyrektora ochrony środowiska uzasadniona jest tym, iż zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś organ ten jest właściwy rzeczowo w sprawie obiektów jądrowych i składowisk odpadów promieniotwórczych.

Art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. n ustawy ooś

Proponowana zmiana jest konsekwencją przeniesienia do tej jednostki redakcyjnej przepisu art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. h ustawy ooś.

Art. 75 ust. 1a ustawy ooś

W art. 75 proponuje się dodanie ust. 1a i wprowadzenie regulacji stanowiącej podstawę do przeprowadzania jednego postępowania zakończonego decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach dla kilku przedsięwzięć objętych jednym wnioskiem i jednocześnie normy kolizyjnej w zakresie kompetencji rzeczowej organów, zgodnie z którą właściwy

będzie regionalny dyrektor ochrony środowiska. Kompetencja tego organu jest uzasadniona tym, iż skoro jest on jednym z organów kompetentnych do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, to jako wyspecjalizowany organ ochrony środowiska powinien przejąć prowadzenie postępowania.

Art. 76 ust. 1b ustawy ooś

W art. 76 proponuje się dodanie ust. 1b, który będzie stanowił podstawę prawną dla kierowania wystąpienia, polegającego na przedstawieniu stanowiska, czy przedsięwzięcie może potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, w odniesieniu do zgłoszeń, o których mowa w art. 96 ust. 1 – w których należy rozważyć wpływ przedsięwzięcia na obszar Natura 2000. Zmiana wynika z konieczności wzmocnienia uprawnień Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz regionalnych dyrektorów ochrony środowiska w zakresie uczestnictwa i wnoszenia środków zaskarżenia w przypadku decyzji uzyskiwanych w procesie inwestycyjnym dla przedsięwzięć i innych działań, dla których może być wymagana ocena oddziaływania na obszar Natura 2000 i ma związek z art. 10a dyrektywy 2011/92/UE.

Art. 77 ust. 1 pkt 2 i 3, ust. 4 pkt 2, ust. 5, art. 82 ust. 2 pkt 1, art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. c, art. 89 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, art. 90 ust. 2 pkt 1 i ust. 3, art. 92, art. 93 ust. 1–4, art. 94, art. 95 ustawy ooś

W art. 77 ust. 1 pkt 2 i 3 proponuje się rozszerzenie katalogu podmiotów, których opinii zasięga się przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Zmiana w art. 77 ust. 4 pkt 2 ustawy ooś, w zakresie treści uzgodnienia regionalnego dyrektora ochrony środowiska wynika z faktu, iż regionalny dyrektor ochrony środowiska nie jest organem uzgadniającym w sprawach, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 14 i 18 ustawy ooś. Jakkolwiek art. 6 ust. 1 ustawy ooś stanowi, że wymogu uzgodnienia lub opiniowania nie stosuje się, jeżeli organ prowadzący postępowanie jest jednocześnie organem uzgadniającym lub opiniującym, to jednak w przypadku decyzji wskazanych w punktach 14 i 18 ust. 1 art. 72 ustawy ooś, regionalny dyrektor ochrony środowiska będzie zawsze właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgodnie z art. 75 ust. 1 ustawy ooś. W związku z tym, że regionalny dyrektor jest właściwy do wydawania decyzji, a nie występuje jako organ współdziałający, należało również dokonać stosownych zmian w art. 77 ust. 5, gdzie usunięto również odesłanie do punktu 18a przepisu art. 72 ust. 1 ustawy ooś, ponieważ ponowną ocenę przeprowadza się w przypadku decyzji, o której mowa w pkt 1 przepisu

art. 72 ust. 1, a nie w pkt 18a tego przepisu. Wynika to z treści art. 82 ust. 1 pkt 4a ustawy ooś, zgodnie z którym w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach obligatoryjnie nakłada się obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji jej towarzyszącej. Nie dotyczy to zatem decyzji lokalizacyjnej określonej w pkt 18a przepisu art. 72 ust. 1 ustawy ooś. W art. 77 ust. 5 pkt 1 oraz w zdaniu wprowadzającym do tego przepisu usunięto odesłanie do art. 72 ust. 1 pkt 14 i pkt 18 ustawy ooś, ponieważ w tych przypadkach regionalny dyrektor ochrony środowiska nie wydaje uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia. W art. 82 ust. 2 pkt 1 ustawy ooś dokonano zmiany w zakresie przesłanek nałożenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko – obowiązek przeprowadzenia ponownej oceny będzie nakładany, gdy posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia wymagają uszczegółowienia na kolejnym etapie projektowania, tj. wymagają uszczegółowienia w ramach decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18 oraz w art. 82 ust. 1 pkt 4b ustawy ooś.

Art. 77 ust. 5 ustawy ooś

W art. 77 ust. 5 ustawy ooś usunięto wyrażenie „lub Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska”, ponieważ nie jest on organem uzgadniającym w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Art. 85 ust. 3 ustawy ooś

Zmiana w art. 85 ust. 3 ustawy ooś, polegająca na dodaniu zdania drugiego wynika z potrzeby sprecyzowania, iż podanie do publicznej wiadomości dotyczy także decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej w postępowaniu, w którym nie przeprowadzono oceny oddziaływania na środowisko. Potrzeba sprecyzowania wynika z faktu, iż w zdaniu pierwszym wskazano „Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniem dokonany z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska oraz opinią organu, o którym mowa w art. 78.”. Uzgodnienie dokonane z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska jest uregulowane w art. 77 ustawy ooś w ten sposób, że następuje ono w postępowaniu, w którym jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, zatem uzasadnione jest sprecyzowanie

w zdaniu drugim, iż przepis stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, tj. bez podania do publicznej wiadomości informacji o możliwości zapoznania się z treścią uzgodnienia, którego nie ma.

Art. 37 ust. 2 ustawy o ochronie przyrody

Obecne brzmienie art. 37 ust. 2 ustawy o ochronie przyrody nie uwzględnia wpływu działań podjętych sprzecznie z planem zadań ochronnych/planem ochrony na cele ochrony danego obszaru Natura 2000. Tymczasem, zgodnie z art. 33 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody, zabronione jest jedynie podejmowanie działań mogących znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000. Tym samym konieczne jest wprowadzenie poprawki, która zwalniać będzie z odpowiedzialności za te działania, które choć sprzeczne z planem zadań ochrony/planem ochrony, to jednak nie wpływają na osiągnięcie celu ochrony w danym obszarze Natura 2000.

Art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b, art. 86 pkt 1 ustawy ooś, art. 83 ust. 10 ustawy o ochronie przyrody

Zmiana w zakresie art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy ooś, polegająca na usunięciu wyrażenia „warunki wykorzystywania terenu” i zastąpieniu go wyrażeniem „istotne warunki korzystania ze środowiska”, związana jest z nowelizacją art. 86 pkt 1 ustawy ooś. W przepisie tym zostało dodane, iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże także organy wydające „decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji”. Zmiany wynikają z regulacji dyrektywy 2011/92/UE, zgodnie z którą:

- dla przedsięwzięć, w przypadku których obowiązek przeprowadzenia ocen oddziaływania na środowisko wynika jednocześnie z dyrektywy 2011/92/UE oraz przepisów unijnych innych niż dyrektywy 92/43/EWG oraz dyrektywy 2009/147/WE, państwa członkowskie mogą zastosować skoordynowane lub wspólne procedury (art. 2 ust. 3 dyrektywy 2011/92/UE),
- organ dokonujący oceny oddziaływania na środowisko powinien uwzględniać, tam, gdzie jest to właściwe, wyniki ocen wymaganych na podstawie innych przepisów prawa Unii Europejskiej. Wynika to z art. 4 ust. 4, ust. 5, art. 5 ust. 1 oraz załącznika IV pkt 8 dyrektywy 2011/92/UE. Zgodnie z preambułą dyrektywy 2014/52/UE, przykładowy katalog ocen wymaganych prawem Unii Europejskiej obejmuje

dyrektywy: 2012/18/EU, 2009/71/EURATOM, 2001/42/EC, 2000/60/EC, 2010/75/EU, 2008/98/EC.

W związku z przewidzianą w dyrektywie 2011/92/UE koordynacją ocen dodano w art. 83 ust. 10 ustawy o ochronie przyrody przepis, przewidujący podstawę do uwzględnienia warunków wynikających z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – jeżeli zostały w niej przewidziane – dotyczących usunięcia drzew lub krzewów w pozwoleniu na usunięcie drzew lub krzewów planowanych w ramach danego przedsięwzięcia. Zmiana ta ma na celu koordynację obydwu postępowań wówczas, gdy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach odnosi się do materii będącej przedmiotem postępowania w sprawie pozwolenia na wycinkę drzew lub krzewów. Ze względu na fakt, iż w zależności od rodzaju przedsięwzięcia mogą istnieć różnice w zakresie szczegółowości warunków dotyczących wycinki drzew lub krzewów, dodano zastrzeżenie, że przepis ten ma zastosowanie, jeśli warunki te zostały przewidziane w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Koordynacja w tym zakresie jest zasadna, ponieważ z istoty ładu i porządku prawnego wynika, iż organy administracji powinny brać pod uwagę rozstrzygnięcia wydane w sprawie, która jest ściśle powiązana ze sprawą procedowaną, tak jak ma to miejsce w przypadku decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia i pozwolenia na wycinkę drzew lub krzewów związanych z realizacją tego przedsięwzięcia.

W związku z tym, że w przepisie art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy o ochronie przyrody dokonano zmiany polegającej na użyciu wyrażenia „istotne”, należy je rozumieć jako odnoszące się do znaczących oddziaływań przedsięwzięcia, z uwagi na uwypuklenie charakteru znaczącego oddziaływań w przepisach art. 3 ust. 1, art. 5 ust. 1 lit. b, art. 8a ust. 1 lit. b, ust. 4 dyrektywy 2011/92/UE.

Art. 52 ust. 2 oraz ust. 5 i 6 ustawy o ochronie przyrody

W 2008 roku usunięto z art. 52 odstępstwa od zakazów dla gospodarki leśnej. Zapis ten (wg KE) był niezgodny z prawem unijnym, w którym nie funkcjonuje zwolnienie ogólne od zakazów.

Proponowany zapis uwzględnia prawo unijne w zakresie ochrony populacji gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty i chronionych gatunków ptaków oraz ich siedlisk ale umożliwia też prowadzenie racjonalnej gospodarki leśnej w Polsce i przestrzegania przepisów.

Art. 52a ust. 1 i 3 i art. 56 ustawy o ochronie przyrody

Zaproponowana zmiana wynika z ustaleń dokonanych na spotkaniach z Komisją Europejską (KE) tzw. „package meeting”, a także na spotkaniach roboczych w gronie polskich ekspertów (przy udziale przedstawicieli Ministra Środowiska, Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, regionalnych dyrekcji ochrony środowiska, Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych, Biura Urządzenia Lasu i Geodezji Leśnej) i ma na celu usunięcie zastrzeżeń KE w zakresie:

- braku aktualnych inwentaryzacji,
- braku „oceny perspektywy zachowania gatunku lub siedliska” w ocenie właściwego stanu ochrony w wytycznych ^{1[1]},
- braku regulacji (tzw. „safety nets”), które zobowiązałyby do wykonywania ponownej oceny lub do dokonania zmiany PUL^{2[2]} w sytuacji wystąpienia zjawisk nadzwyczajnych lub gdy realizacja PUL negatywnie wpływa na gatunki,
- braku regulacji w przypadku odkrycia nowych stanowisk lub nowych gatunków podczas 10 lat trwania PUL,
- ustalenia, czy monitoring w ramach strategicznej oceny PUL obejmuje również monitoring stanu ochrony gatunków chronionych,
- derogacji na podstawie dyrektyw odbywa się wg określonych przesłanek, czego aktualnie art. 52a nie precyzuje,
- braku systemu zbierania danych, który umożliwiłby raportowanie.

Proponowane rozwiązanie polega na uchyleniu w art. 52a przepisów z zakresu gospodarki leśnej na rzecz indywidualnych derogacji, wydawanych na podstawie art. 56 ustawy o ochronie przyrody.

Decyzje derogacyjne dla nadleśnictw podlegać będą zasadom kontroli i ewentualnego cofnięcia – zgodnie z zapisami art. 56 ust. 7a–7j ustawy o ochronie przyrody. Rozwiązanie będzie zatem podobne jak w stosunku do pozostałych podmiotów i zapewnieni spójność prawa krajowego z dyrektywami siedliskową i ptasią.

Proponowane rozwiązanie pociąga za sobą konieczność uchylenia ust. 3 w art. 52a, który stanowi podstawę do wydania rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw środowiska, które doprecyzowuje uchylaną regulację, tj. zasady wymagań dobrej praktyki w zakresie gospodarki leśnej.

---

^{1[1]} „Ramowe wytyczne w sprawie zakresu i stopnia szczegółowości prognozy oddziaływania na środowisko planu urządzania lasu” zaakceptowane przez MS w sierpniu 2011 r.

^{2[2]} PUL – Plan Urządzenia Lasu lub Uproszczony Plan Urządzenia Lasu.

Przepis art. 56 ust. 2c umożliwia regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska na obszarze swojego działania wydawanie decyzji zezwalających na odstępstwa od zakazów: umyślnego zabijania; umyślnego niszczenia jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych – w stosunku do wszystkich gatunków objętych ochroną, jeśli wynikają one z prowadzenia zabiegów gospodarczych w leśnictwie. Kompetencje w ww. zakresie w stosunku do gatunków objętych ścisłą ochroną gatunkową, które przypisane były dotąd Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska, zostały zatem przekazane regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska. Ma to na celu usprawnienie i przyspieszenie postępowań dotyczących wydawania zezwoleń w zakresie ochrony gatunkowej, poprzez zmniejszenie liczby wymaganych decyzji dla jednego zamierzenia obejmującego dużą liczbę gatunków w dłuższej perspektywie czasowej na tym samym terenie.

Z uwagi na powyższą zmianę oraz konieczność zachowania przejrzystości i równości wobec prawa, zaszła konieczność modyfikacji ust. 4, 6, 7–7b, 7j oraz 10 art. 56 ustawy o ochronie przyrody, poprzez dodanie odpowiedniego odesłania do ust. 2c. Dzięki takiemu rozwiązaniu, przesłanki umożliwiające wydanie derogacji, określone precyzyjnie w art. 56 ust. 4 tej ustawy będą dotyczyć także podmiotów prowadzących zabiegi gospodarcze w leśnictwie.

Art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. c, pkt 5 i 6, ust. 1b ustawy ooś oraz art. 135 ust. 5 ustawy – Prawo ochrony środowiska

Zmiany w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. c, ust. 1b ustawy ooś polegają na wskazaniu organów, którym należy przedłożyć wyniki monitoringu lub analizy porealizacyjnej, ze względu na istniejące w tym zakresie wątpliwości interpretacyjne. Ponadto organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach powinien określić termin przedłożenia tych wyników oraz zakres informacji.

Projektuje się dwie regulacje o przedkładaniu innym organom:

- wyników monitoringu,
- wyników analizy porealizacyjnej.

W obydwu przypadkach powiadamia się – obligatoryjnie bądź fakultatywnie (gdy zostanie nałożony taki obowiązek): rdoś, organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach oraz inne wymienione organy: wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, starostę, marszałka województwa, wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska. W przypadku analizy porealizacyjnej dodatkowo wymieniono organ

właściwy do utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania i jest to podyktowane tym, że w przypadku nałożenia obowiązku utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania – obligatoryjnie nakłada się obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej. W art. 82 ust. 1 pkt 6 ustawy oś wprowadzono przepis, zgodnie z którym obligatoryjna jest analiza porealizacyjna w przypadku nałożenia obowiązku utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania. Zmiana w tym zakresie jest związana z nowelizacją art. 135 ust. 5 ustawy – Prawo ochrony środowiska, zgodnie z którym obszar ograniczonego użytkowania wyznacza się na podstawie analizy porealizacyjnej w przypadku budowy drogi, linii kolejowej lub lotniska użytku publicznego.

Uchyła się ostatnie zdanie w art. 135 ust. 5 ustawy – Prawo ochrony środowiska: „W decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nakłada się obowiązek sporządzenia analizy porealizacyjnej po upływie roku od dnia oddania obiektu do użytkowania i jej przedstawienia w terminie 18 miesięcy od dnia oddania obiektu do użytkowania.”.

Dokładne granice obszaru ograniczonego użytkowania i szczegółowe ograniczenia powinny mieć podstawę nie w oddziaływaniach ustalonych na etapie eksploatacji przedsięwzięcia, co dotyczy w szczególności inwestycji liniowych oraz lotnisk. W przypadku tych przedsięwzięć przewiduje się oddziaływania na podstawie prognoz ruchu, których przewidywanie jest związane ze znacznym marginesem tolerancji. Dlatego bazowanie na ocenie w ramach decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest niewystarczające i może prowadzić do przeszacowania lub niedoszacowania oddziaływań, a wówczas granice obszaru ograniczonego użytkowania lub szczegółowe ograniczenia w jego ramach mogą wymagać zmiany. Przepis art. 82 ust. 1 pkt 6 ustawy oś przewiduje obligatoryjność analizy porealizacyjnej niezależnie od rodzaju przedsięwzięcia, gdyż w każdym przypadku utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania powinna istnieć możliwość weryfikacji prawidłowości ustanowienia takiego obszaru – na podstawie analizy porealizacyjnej.

Art. 135 ust. 3b ustawy – Prawo ochrony środowiska

Zmiana przepisu art. 135 ust. 3b ustawy – Prawo ochrony środowiska polegająca na usunięciu części zdania po średniku, tj. cyt. „nie dotyczy to przedsięwzięć polegających na budowie drogi krajowej.”, wynika z faktu, iż uchylona część przepisu pozostawała spójna z uchylonymi przepisami ust. 5a i 5b tego przepisu. W związku z uchyceniem w art. 135 ust. 5a i 5b Poś, stanowiących upoważnienie dla ministra właściwego do

spraw transportu do wydania w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska rozporządzenia określającego zakres, formę dokumentacji niezbędnej do utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla przedsięwzięcia polegającego na budowie drogi krajowej, sposoby ograniczenia użytkowania terenu w obszarach ograniczonego użytkowania oraz rodzaje rekompensaty dla właścicieli nieruchomości położonych w obszarach ograniczonego użytkowania, konieczne stało się uregulowanie, iż obszar ograniczonego użytkowania dla dróg krajowych tworzy się na podstawie poświadczonej przez właściwy organ kopii mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym konieczne jest utworzenie tego obszaru.

Art. 82 ust. 1 pkt 4a i 4b ustawy ooś

W art. 82 ust. 4a i ust. 4b zmieniono formę odesłania do ustawy, w związku z tym, iż pozwolenie na budowę lub na prace przygotowawcze nie jest w całości uregulowane w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących. W tym zakresie ma również zastosowanie ustawa – Prawo budowlane.

Art. 86 ustawy ooś

Zmiana w art. 86 dotyczy wskazania, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1, i przyjmujące zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1a oraz – w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji – decyzje określające warunki korzystania ze środowiska. Wprowadzenie regulacji w tym zakresie jest uzasadnione w związku z prewencyjnym charakterem dyrektywy 2011/92/UE.

Art. 86a ustawy ooś

Zmiana w art. 86a ustawy ooś wynika z faktu, iż k.p.a. wymaga zgody wszystkich stron dla uwzględnienia odwołania przez organ I instancji w ramach tzw. instytucji autokontroli. Wprowadzana regulacja jest analogiczna do obowiązującej w art. 87 ustawy ooś. W przypadku decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uzyskanie zgody wszystkich stron postępowania jest nie tylko znacznie utrudnione lub niewykonalne, ale również niecelowe, ponieważ to inwestor jest stroną najbardziej narażoną na skutki decyzji wydanej w ramach tzw. autokontroli. Od nowej decyzji wydanej za zgodą samego inwestora przysługuje zgodnie z art. 132 § 3 k.p.a. – odwołanie.

Art. 86b ustawy ooś

Zmiana w art. 86b polega na doprecyzowaniu, w jakim zakresie decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach podlega egzekucji administracyjnej, co budziło dotychczas problemy interpretacyjne. Jeżeli ten sam warunek realizacji lub eksploatacji danego przedsięwzięcia wynika zarówno z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jak i z decyzji następczej, to egzekucja tego warunku powinna mieć podstawę w decyzji następczej.

Art. 88 ust. 1a ustawy ooś

W przepisie wprost uregulowano, że w przypadku postępowania w sprawie zmiany decyzji, o których mowa w ust. 1, przeprowadzenie ponownej oceny oddziaływania na środowisko jest dopuszczalne, o ile ponowna ocena nie dotyczy kwestii rozstrzygniętych wcześniej ponowną oceną.

Art. 89, art. 90, art. 93, art. 94, art. 95 ustawy ooś

Dodanie w art. 89, art. 90, art. 93, art. 94 i art. 95 odesłań do pozwolenia na prace przygotowawcze, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b ustawy ooś, stanowi implementację art. 6 ust. 1 dyrektywy 2011/92/UE i wynika z faktu, iż zgodnie z przepisem, do którego wprowadza się odesłanie, ponowna ocena może być przeprowadzona w ramach pozwolenia na prace przygotowawcze, a zatem pozwolenie to powinno być wymienione w przepisie regulującym współdziałanie organów administracji w ramach ponownej oceny oddziaływania na środowisko.

Dodanie w art. 90 ustawy ooś wyrażenia „albo Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska” wynika z faktu, iż zgodnie z art. 61 ust. 3a ustawy ooś, ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, przeprowadza Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

Art. 96 ust. 1 i ust. 3 pkt 1 ustawy ooś

Zmiana w art. 96 ust. 1 oraz w ust. 3 pkt 1, polegająca na dodaniu odesłania, w wyniku którego przepis ten dotyczy również zgłoszenia, wynika z art. 29 ust. 3 ustawy – Prawo budowlane, zgodnie z którym pozwolenia na budowę wymagają przedsięwzięcia, które wymagają przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, oraz przedsięwzięcia wymagające przeprowadzenia oceny oddziaływania na obszar Natura 2000.

Art. 97 ust. 1 ustawy ooś

W wyniku zmiany w art. 97 ust. 1, regionalny dyrektor ochrony środowiska będzie rozstrzygał w przedmiocie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, przy uwzględnieniu wymienionych w tym przepisie kryteriów. Konieczność dodania katalogu kryteriów wynika z ograniczonego zakresu oceny oddziaływania na obszar Natura 2000 w porównaniu z oceną oddziaływania na środowisko, której kryteria preselekcji określone są w art. 63 ust. 1 ustawy ooś. Usunięto odesłanie do art. 63 ust. 1, ponieważ w wyniku nowelizacji art. 97 ust. 1 pkt 1–3 ustawy ooś wymienia odpowiednie przesłanki screeningowe w tym zakresie. Zmiana wynika z art. 2 ust. 3 dyrektywy 2011/92/UE.

Art. 97 ust. 3 ustawy ooś

Zmiana w art. 97 ust. 3 polega na dodaniu wyrazu „odpowiednio”, w celu umożliwienia odpowiedniego stosowania – w ramach postępowania w sprawie oceny oddziaływania na obszar Natura 2000 – przepisów o ustalaniu zakresu raportu w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Konieczność sprecyzowania, że stosowanie tego przepisu ma uwzględniać odrębności postępowania w sprawie oceny oddziaływania na obszar Natura 2000, wynika z jej ograniczonego zakresu w porównaniu z oceną oddziaływania na środowisko.

Art. 97 ust. 4a, 4b oraz 4c ustawy ooś

Potrzeba zmiany w art. 97 ust. 4a, polegającej na wprowadzeniu odesłania do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, wynika z braku przepisu o zakresie raportu w rozdziale 5 *Ocena oddziaływania na obszar Natura 2000*. Jednocześnie zasadne jest wprowadzenie przepisu ust. 4c, w myśl którego, jeżeli przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 powinien zawierać – w razie braku wariantów przedsięwzięcia – dane pozwalające na ustalenie braku rozwiązań alternatywnych oraz informacje pozwalające na ustalenie, czy konieczne wymogi nadrzędnego interesu publicznego przemawiają za realizacją przedsięwzięcia. Nowo dodany ust. 4b w art. 97 ustawy ooś koresponduje z ogólną regulacją w art. 62 ust. 2 ustawy ooś, zgodnie z którym, w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 określa się, analizuje oraz ocenia oddziaływania przedsięwzięcia na obszary Natura 2000, biorąc pod uwagę także skumulowane oddziaływanie

przedsięwzięcia z innymi realizowanymi, zrealizowanymi lub planowanymi przedsięwzięciami.

Art. 97 ust. 6a ustawy ooś

Poprawka ujednocila zasady postępowania. Dyrektor urzędu morskigo jest sprawującym nadzór nad obszarem Natura 2000 w części znajdującej się w granicach polskich obszarów morskich, dlatego też zasadne jest, aby mógł zająć stanowisko co do konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na obszar Natura 2000 w przypadku tych przedsięwzięć, które są realizowane na morskich obszarach Natura 2000.

Art. 97 ust. 10 i 11 ustawy ooś

Zmiana w art. 97 ust. 10 i 11 wynika z faktu, że otrzymana od regionalnego dyrektora ochrony środowiska informacja o obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na obszar Natura 2000 powinna być podstawą do zawieszenia przez organ postępowania, do czasu przedłożenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000. Na podstawie art. 97 ust. 11 ustawy ooś w związku z art. 105 i art. 126 k.p.a., regionalny dyrektor ochrony środowiska może umorzyć swoje postępowanie prowadzone w ramach współdziałania, zainicjowane przez organ, o którym mowa w art. 96 ust. 1 ustawy ooś, w razie niepodjęcia przez ten organ postępowania głównego w ciągu 3 lat od jego zawieszenia.

Art. 98 ust. 7a ustawy ooś

Zmiana w zakresie art. 98 ust. 7a wynika z faktu, iż postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na obszar Natura 2000 dotyczy przedsięwzięć, które nie mają statusu przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, a ponadto postępowanie to koncentruje się na wpływie przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 i tym samym jego stroną ze swej istoty jest tylko wnioskodawca. Konieczność zapewnienia udziału w tym postępowaniu organizacjom ekologicznym wynika z faktu, iż w postępowaniu tym zapewnia się udział społeczeństwa, a zatem art. 44 ustawy ooś powinien mieć w tym przypadku zastosowanie.

Art. 101 ust. 2 pkt 1 ustawy ooś

Uchylenie przepisu zawartego w art. 101 ust. 2 pkt 1 – przewidującego możliwość nałożenia obowiązków dotyczących transgranicznego oddziaływania – jest uzasadnione w związku z art. 104 ustawy ooś, który nie przewiduje możliwości prowadzenia postępowania dotyczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Art. 102 ustawy ooś

Zmiana w art. 102 ustawy ooś polega na dodaniu, że analiza porealizacyjna wykonywana w związku z postępowaniem w sprawie oceny oddziaływania na obszar Natura 2000 polega także na porównaniu ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 i działaniami podjętymi dla jego ograniczenia.

Art. 112 ustawy ooś

Zmiana w art. 112 ustawy ooś wynika z faktu, iż przekazanie tłumaczenia przynajmniej części decyzji przyspieszy udostępnienie decyzji zainteresowanej społeczności drugiego państwa oraz usprawni jego uczestnictwo w procedurze podejmowania decyzji. Zgodnie bowiem z art. 7 ust. 5 dyrektywy 2011/92/UE, państwa członkowskie umożliwiają zainteresowanej społeczności na terytorium państwa narażonego skuteczne uczestnictwo w procedurach podejmowania decyzji w zakresie ochrony środowiska do danego przedsięwzięcia. Ponadto zgodnie z art. 9 ust. 2 dyrektywy 2011/92/UE, konsultowane państwa członkowskie mają zapewnić, aby informacje o wydanej decyzji zostały udostępnione zainteresowanej społeczności we właściwy sposób. Przepis reguluje także kwestię ponoszenia kosztów za tłumaczenie części decyzji, które podobnie jak dokumenty wymienione w art. 108 ustawy ooś powinny być ponoszone przez wnioskodawcę, zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci”.

Art. 119 ust. 1 ustawy ooś

Zmiana w art. 119 ust. 1, wprowadzająca obowiązek niezwłocznego poinformowania Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, jest uzasadniona postanowieniami art. 6 ust. 1 dyrektywy 2011/92/UE.

Art. 128 i art. 129 ustawy ooś

Zmiana w art. 128 ustawy ooś, polegająca na poszerzeniu katalogu informacji gromadzonych w bazie danych, wynika z faktu, iż baza, o której mowa w art. 128 ustawy ooś, już obecnie gromadzi nie tylko dane o ocenach wymienionych w tym przepisie w dotychczasowym brzmieniu, ale również dane o ponownej ocenie i ocenie oddziaływania na obszar Natura 2000. Rozszerzenie dotychczasowej definicji bazy danych ooś pozwoli na gromadzenie w bazie danych informacji, zidentyfikowanych jako niezbędne do monitorowania postępowań w zakresie ooś. Dotyczy to ponadto zmiany w art. 129 ust. 1 ustawy ooś, zgodnie z którą bieżące wprowadzanie danych do bazy będzie obciążało organy administracji publicznej generujące dane podlegające

wpisowi do przedmiotowej bazy. Zmiana w tym zakresie związana jest z przepisem art. 10a dyrektywy 2011/92/UE, który przewiduje obowiązek wprowadzenia systemu kar za naruszenie przepisów krajowych wynikających z tej dyrektywy. Transpozycja tego przepisu dyrektywy powinna uwzględniać również gromadzenie danych, które mogą stanowić podstawę do stwierdzenia naruszeń przepisów. Baza danych o ocenach oddziaływania na środowisko obejmuje również inwentaryzacje przyrodnicze mieszczące się w pojęciu danych o dokumentacji sporządzanych w ramach postępowań wymienionych w art. 128 ust. 1 pkt 1 lit. a–c ustawy ooś. Wymagało również uregulowania, iż organy aktualizują informacje i dane wprowadzane do bazy danych.

Dział VIIA Administracyjne kary pieniężne ustawy ooś art. 136a–136c

Wprowadzenie w ustawie ooś kar administracyjnych, jako konsekwencji naruszenia przepisów wynikających z dyrektywy 2011/92/UE, wynika z konieczności implementacji art. 10a dyrektywy.

Proponuje się wprowadzenie analogicznego rozwiązania do wprowadzonego ustawą z dnia 13 kwietnia 2012 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw.

Proponuje się rozwiązanie, aby karę pieniężną, w drodze decyzji, wymierzał wojewódzki inspektor ochrony środowiska, biorąc pod uwagę liczbę i wagę stwierdzonych naruszeń.

Art. 83 ust. 4 pkt 9 ustawy o ochronie przyrody

W związku z przewidzianą w dyrektywie 2011/92/UE koordynacją ocen dodano w art. 83 ust. 4 pkt 9 ustawy o ochronie przyrody przepis, przewidujący podstawę do uwzględnienia warunków realizacji przedsięwzięcia w zakresie oddziaływania na obszar Natura 2000 wynikających z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub postanowienia w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia.

Art. 17 ust. 2 pkt 4 ustawy o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących

Zmiana w art. 17 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących wynika z konieczności usunięcia potencjalnej niespójności, polegającej na tym, że do wniosku o wydanie pozwolenia na prace przygotowawcze nie ma obowiązku załączania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, podczas gdy w decyzji tej Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska może nałożyć obowiązek

przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na prace przygotowawcze.

Art. 6 ustawy zmieniającej

Zgodnie z art. 6 projektu ustawy, dotychczasowe przepisy ustawy o oś stosuje się w przypadku, gdy przed dniem wejścia w życie ustawy zmieniającej uzgodniono zakres i stopień szczegółowości prognozy oddziaływania na środowisko, przedłożono raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub wydano postanowienie określające zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Z kolei dodany w art. 15 ustawy o ochronie przyrody ust. 9 będzie miał zastosowanie w przypadku inwestycji liniowych celu publicznego, przewidzianych do realizacji w ramach przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przedłożono raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub wydano postanowienie określające zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

II. Zmiany związane z transpozycją dyrektywy 2003/4/WE

Art. 3 ust. 1 pkt 9 lit. b, art. 15a, art. 8 ust. 1, art. 22, art. 23 ust. 1, art. 26 ustawy o oś

Wskazanie „władz publicznych” jako podmiotów zobowiązanych do udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie oraz rozszerzenie zakresu podmiotowego definicji „organu administracji” wynika z konieczności powiększenia kręgu podmiotów zobowiązanych do udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie. Dyrektywa stanowi, że obowiązane do udostępniania takich informacji są organy władzy publicznej, i definiuje te organy jako rząd lub inny organ administracji publicznej, włączając publiczne organy doradcze, na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym, osobę fizyczną lub prawną, która na mocy prawa krajowego sprawuje publiczne funkcje administracyjne, łącznie z konkretnymi obowiązkami, działaniami lub usługami dotyczącymi środowiska, oraz osobę fizyczną lub prawną sprawującą publiczne obowiązki lub funkcje lub świadczącą publiczne usługi dotyczące środowiska i podlegającą organowi lub jednej z osób, o których mowa wyżej.

Zmiana w art. 3 ust. 1 pkt 9 lit. b, polegająca na usunięciu wyrażenia „gdy są one powołane z mocy prawa lub na podstawie porozumień”, ma charakter redakcyjny, gdyż podmioty w ramach administracji powołane są z mocy prawa lub na podstawie porozumień i nie ma potrzeby tego faktu dookreślać.

Państwa członkowskie mogą wyłączyć z obowiązku udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie organy o charakterze sądowym lub ustawodawczym. Przepisy ustawy zawężają obecnie krąg podmiotów zobowiązanych do udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie wyłącznie do organów administracji. Jest to duże ograniczenie w stosunku do definicji organów władzy publicznej przyjętej w dyrektywie. Organami administracji nie są np. sądy i trybunały, Sejm i Senat czy też Prezydent RP. Podobnie ustawową definicją organów administracji nie są objęte podmioty wymienione w art. 2 ust. 2 lit. c dyrektywy. Wyłączenie wspomnianych podmiotów oraz organów władzy publicznej z obowiązku udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie w kontekście dyrektywy 2003/4/WE jest nieuzasadnione, tym bardziej, że są one objęte obowiązkiem udostępniania informacji publicznej na podstawie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej.

W art. 8 ust. 1 wskazano, że władze publiczne są zobowiązane do udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie, znajdujących się w ich posiadaniu lub które są dla nich przeznaczone w zakresie, w jakim nie dotyczy to ich działalności ustawodawczej, a w przypadku sądów i trybunałów działalności orzeczniczej. Wyłączenie działalności ustawodawczej oraz orzeczniczej jest skorzystaniem z możliwości wyłączenia tego rodzaju informacji z udostępniania przewidzianej w art. 2 ust. 2 dyrektywy 2003/4/WE. W ww. dyrektywie wyraźnie wskazano, że termin „władze publiczne” nie obejmuje organów lub instytucji w zakresie, w jakim działają one jako władza sądownicza lub ustawodawcza. Tym samym informacje o działalności innej niż orzecznicza lub ustawodawcza, a spełniające kryteria informacji o środowisku i jego ochronie znajdujące się w posiadaniu sądów lub instytucji realizujących działalność ustawodawczą, będą podlegały udostępnieniu.

Powyższe zmiany wymagają również zastąpienia pojęcia „organów administracji” pojęciem „władz publicznych” w pozostałej części ustawy, w przepisach, które dotyczą dostępu do informacji o środowisku i jego ochronie. Należy przy tym zaznaczyć, że w przypadku zmienianego pod tym względem art. 10 ustawy proponowana zmiana nie zmierza do tego, aby wszystkie władze publiczne wyznaczały osoby, które zajmują się udostępnianiem informacji o środowisku i jego ochronie. Władze publiczne są zobowiązane do udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie, znajdujących się w ich posiadaniu lub które są dla nich przeznaczone. Oznacza to zatem, że zobowiązane do udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie są tylko te

władze publiczne, które takie informacje posiadają lub dla których są one przeznaczone, i tylko takie władze publiczne są zobowiązane do wyznaczania osób odpowiedzialnych za udostępnianie takich informacji.

Ze względu na dokonanie ww. zmian konieczne są również zmiany w przepisach dotyczących opłat za udostępnianie informacji o środowisku i jego ochronie. Z uwagi na fakt, iż opłaty za udostępnianie ww. informacji będą mogły być pobierane nie tylko przez organy administracji, zastosowanie znajdą wówczas przepisy ogólne ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.).

W celu podkreślenia, iż opłaty za udostępnianie informacji o środowisku i jego ochronie, w przypadku administracji rządowej – stanowią dochód budżetu państwa, a w przypadku administracji samorządowej – dochód jednostek samorządu terytorialnego, zdecydowano o pozostawieniu ust. 3 w art. 26 w brzmieniu niezmiennym.

Uchylenie ust. 4 w art. 26 ma charakter porządkowy i wynika z faktu, iż przedmiotowa ustawa nie służy do uzyskiwania informacji niezbędnych organom administracji do wykonywania ich ustawowych zadań. Co do zasady organy w ramach funkcjonowania tzw. dobrej administracji powinny do sprawnego współdziałania wykorzystywać bądź przepisy ustaw szczególnych, bądź też ogólne zasady nakazujące harmonijne współdziałanie organów władzy publicznej i innych podmiotów realizujących przekazane im zadania publiczne. Obecne brzmienie art. 26 ust. 4 błędnie sugeruje, iż podmioty działające w ramach administracji mogą występować z wnioskami o udostępnienie informacji o środowisku. Tymczasem ustawa ooś reguluje wyłącznie prawa społeczeństwa do uzyskiwania informacji o środowisku i jego ochronie.

Art. 2, art. 16, art. 19 ustawy ooś

Konieczność wprowadzenia zmian w przesłankach odmowy udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie jest spowodowana ich niezgodnością z przepisami dyrektywy 2003/4/WE. Zgodnie z obowiązującym stanem prawnym organy administracji na podstawie art. 16 ustawy ooś odmawiają udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie, jeśli informacje te dotyczą przypadków wymienionych w art. 16 ust. 1. Odmowa ta następuje bezwzględnie. Natomiast art. 4 ust. 2 dyrektywy 2003/4/WE stanowi, że organy władzy publicznej mogą odmówić udostępnienia informacji o środowisku dopiero wtedy, jeśli ujawnienie takich informacji negatywnie

wpłyńie na ochronę określonych interesów i tajemnic wymienionych w ust. 2 lit. a–h dyrektywy. Przepis ten został przeniesiony na grunt polskiego prawa poprzez art. 16 ust. 1 pkt 1–11 ustawy oraz przez art. 2 ust. 1 ustawy, który mówi, że przepisy ustawy nie naruszają przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych. Wyłączenie badania publicznego interesu przemawiającego za udostępnieniem informacji o środowisku i jego ochronie w odniesieniu do tej oraz do pozostałych przesłanek ujętych w art. 16, a także objęcie ich bezwzględną odmową udostępnienia informacji, zostało zakwestionowane przez Komisję Europejską. Wobec tego zasadne jest przeniesienie przesłanki z art. 2 ust. 1 ustawy do art. 16 i objęcie wszystkich przesłanek tam wymienionych badaniem interesu publicznego przemawiającego za udostępnieniem informacji o środowisku i jego ochronie. Konieczne jest również wprowadzenie fakultatywnej odmowy udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie w miejsce bezwzględnej. Co oczywiste, przepisy ustawy nie mogą naruszać przepisów ustawy o ochronie informacji niejawnych ani innych ustaw. Z tego powodu w projekcie ustawy nie powołano się w art. 16 na naruszenie konkretnych przepisów ustawowych, lecz wymieniono kategorie informacji, do jakich podmiot zobowiązany może odmówić dostępu. W założeniu w przypadku tajemnic ustawowo chronionych interes publiczny przemawiający za udostępnieniem informacji nie powinien przeważać nad interesem przemawiającym za nieudostępnianiem informacji. Wynika to m.in. z konstrukcji przepisów, które przewidują klauzulę niejawności w odniesieniu do określonych rodzajów informacji, które to przepisy przewidują badanie interesu publicznego już na etapie nakładania wspomnianej klauzuli.

Zmiana w art. 16 ust. 1 pkt 3 polegająca na zamianie określeń „prawa autorskie lub patentowe” na określenie „prawa własności intelektualnej” ma charakter redakcyjny.

Zmiana w art. 16 ust. 1 pkt 5 polegająca na zastąpieniu wyrażenia „i złożyły zastrzeżenie o ich nieudostępnianiu” wyrażeniem „chyba że wyraziły zgodę na ich udostępnianie” nadaje przepisowi dokładne brzmienie zgodne z dyrektywą 2003/4/WE.

Zdecydowano się na połączenie art. 16 i art. 17 ustawy. Poprzednio te przepisy były rozdzielone, ponieważ przesłanki odmowy udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie ujęte w art. 17 w odróżnieniu od art. 16 były fakultatywne i objęte badaniem interesu publicznego przemawiającego za udostępnieniem informacji. Obecnie taki rozdział przepisów nie jest potrzebny.

Art. 4 dyrektywy 2003/4/WE stanowi, że przy odmowie udostępnienia informacji o środowisku konieczne jest rozważenie interesu publicznego przemawiającego za ujawnieniem informacji. W tym celu wprowadzono odpowiednie zmiany do art. 16, który przy odmowie nakazuje zbadanie interesu publicznego przemawiającego za udostępnieniem informacji w konkretnym przypadku. Art. 4 dyrektywy przewiduje, że odmowa udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie następuje w drodze decyzji również w przypadku, kiedy podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji odmawia tylko części wnioskowanej informacji. W polskim systemie prawnym tego rodzaju rozwiązanie jest dorozumiane. Niemniej, aby nie pozostawiać wątpliwości interpretacyjnych, należy wskazać jednoznacznie, że odmowa udostępnienia części wnioskowanych informacji następuje również w drodze decyzji. W tym celu wprowadzono art. 19 ust. 4, który w sytuacji, gdy jest możliwe oddzielenie części informacji podlegającej wyłączeniu z udostępnienia z przyczyn, o których mowa w art. 16, nakazuje udostępnienie pozostałej części informacji niepodlegającej wyłączeniu z udostępnienia.

Art. 8 ust. 2 ustawy ooś

Dyrektywa zobowiązuje Państwa Członkowskie do zapewnienia, że urzędnicy są obowiązani wspierać społeczeństwo w jego dążeniu do uzyskiwania dostępu do informacji. Jest to przeniesienie do dyrektywy postanowienia art. 3 ust. 2 Konwencji z Aarhus, który stanowi, że urzędnicy i władze powinny pomagać i udzielać niezbędnych wskazówek społeczeństwu, aby w sprawach dotyczących środowiska urzeczywistniać dostęp do informacji, ułatwić udział w podejmowaniu decyzji i urzeczywistniać dostęp do wymiaru sprawiedliwości. Wprawdzie ustawa – Kodeks postępowania administracyjnego zobowiązuje organy administracji do udzielania stronom postępowania niezbędnej pomocy, to jednak istnieją wątpliwości interpretacyjne co do właściwości stosowania tego przepisu w sprawach dotyczących udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie. Aby takich wątpliwości uniknąć, a tym samym wypełnić zobowiązania płynące z dyrektywy oraz Konwencji, dodano w art. 8 ust. 2, stanowiący o tym, że władze publiczne są zobowiązane do udzielania niezbędnej pomocy i wskazówek przy wyszukiwaniu tych informacji.

Jednocześnie należy zauważyć, że zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy ooś – informacje o środowisku i jego ochronie są udostępniane na pisemny wniosek. Przez wniosek pisemny należy rozumieć także wnioski złożone za pomocą środków komunikacji

elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2013 r. poz. 1422).

Art. 14 ust. 3 ustawy ooś

Obecnie ustawa przewiduje, że dokumenty, o których dane są zamieszczane w publicznie dostępnych wykazach, muszą być udostępniane w dniu złożenia wniosku. W praktyce jest to często niewykonalne, na przykład w odniesieniu do dokumentów zarchiwizowanych. Wobec tego ww. termin w projekcie wydłużono do 3 dni. Zmiana ta nie będzie jednak dotyczyć sytuacji przewidzianych w art. 14 ust. 4 ustawy, tj. wystąpienia klęski żywiołowej.

Art. 15 ust. 3 ustawy ooś

Doprecyzowano brzmienie ustępu w celu wyeliminowania problemów interpretacyjnych związanych z koniecznością składania wniosku co do formy i zakresu udostępnienia informacji.

Nowelizacja art. 21 ust. 2 pkt 23 lit. a, ba oraz l ustawy ooś

Art. 21 ust. 2 określa, jakie dane o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie są umieszczane w publicznie dostępnych wykazach. W związku ze zmianami w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska konieczne jest wykreślenie z ww. przepisu obowiązku zamieszczania w publicznie dostępnych wykazach danych odnośnie do polityki ekologicznej państwa, która nie będzie więcej opracowywana, i wprowadzenie w to miejsce strategii rozwoju, programów i dokumentów programowych, o których mowa w art. 14 ust. 1 ww. ustawy, które to dokumenty będą obejmowały zagadnienia poprzednio ujęte w polityce ekologicznej państwa. Ponadto, w związku z uchaleniem art. 211 ust. 3a ustawy – Prawo ochrony środowiska, uchyla się lit. l.

Nowelizacja art. 21 ust. 2 pkt 24 ustawy ooś

Ustawa przewiduje trzy instrumenty planistyczne: plany ochrony (dla parków narodowych, rezerwatów przyrody, parków krajobrazowych, obszarów Natura 2000), plany zadań ochronnych (dla obszarów Natura 2000) oraz zadania ochronne (dla parków narodowych i rezerwatów przyrody). Projekty wszystkich ww. dokumentów stanowią ważną dla społeczeństwa informację o środowisku, ponieważ te dokumenty przesądzają o sposobie ochrony danej formy ochrony przyrody, dlatego powinny być potraktowane analogicznie, tj. obecny obowiązek informowania o projektach planów

ochrony i planów zadań ochronnych należy rozciągnąć także na projekty zadań ochronnych.

Odnosnie do zmiany w zakresie art. 21 ust. 2 pkt 24 lit. i wymaga wskazania, że od dnia 11 lipca 2014 r. znowelizowany art. 118 ustawy o ochronie przyrody nakazuje zgłaszać do RDOŚ prace mogące zmieniać warunki wodne w sposób kolidujący z celami ochrony przyrody, a RDOŚ na podstawie art. 118 i art. 118a może wydawać decyzje określające warunki wykonania takich prac. Te zgłoszenia (także pozostawione bez sprzeciwu) i decyzje stanowią istotną dla społeczeństwa informację wyrażającą sposób zarządzania warunkami wodnymi, kluczowymi dla ekosystemów hydrogeniczych, dlatego celowe jest, aby społeczeństwo miało ułatwiony dostęp do tej informacji.

Nowelizacja art. 21 ust. 2 pkt 30 ustawy ooś

Art. 21 ust. 2 pkt 30 ustawy ooś wskazuje zawarte w ustawie o mikroorganizmach i organizmach genetycznie zmodyfikowanych rejestry, o których dane umieszcza się w publicznie dostępnych wykazach. W związku z planowanymi zmianami w ustawie o mikroorganizmach i organizmach genetycznie zmodyfikowanych konieczne jest bardziej ogólne określenie rejestrów, o których dane muszą być umieszczane w publicznie dostępnych wykazach.

Nowelizacja art. 21 ust. 2 pkt 34 ustawy ooś

Art. 72 ust. 1 ustawy ooś został znowelizowany ustawą z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1133), poprzez dodanie pkt 4a i 4b (decyzje zatwierdzające plany ruchu w związku z koncesją). Dlatego też wydaje się, że tym zmianom powinien odpowiadać również katalog danych, o których mowa w art. 21 ust. 2 pkt 34 ustawy ooś. Zatem w przepisie tym powinny zostać dodane kolejne litery: f i g, których treść powinna dokładnie odpowiadać treści art. 72 ust. 1 pkt 4a i 4b.

Art. 21 ust. 4 ustawy ooś

NIK w trakcie kontroli obowiązku zamieszczania przez organy administracji danych w publicznie dostępnych wykazach danych zauważył, że organy te nie mają w ustawie wyznaczonego terminu na zamieszczenie ww. danych. Z tego powodu niejednokrotnie dane zamieszczane są w wykazach po długim czasie od ich wytworzenia. NIK w wystąpieniu pokontrolnym sformułował wnioski *de lege ferenda*, które m.in. nakazują ustawodawcy rozwiązanie tego problemu. Wobec powyższego w projekcie wprowadzono w art. 21 ust. 4 określający 14-dniowy termin na zamieszczenie danych

w wykazach od momentu ich wytworzenia bądź od momentu przekazania ich organowi właściwemu do ich udostępnienia.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. Zainteresowanie pracami nad projektem ustawy zgłosiło Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.

Projektowana ustawa nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Piotr Otawski, Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Michał Lonc, Departament Ocen Oddziaływania na Środowisko, Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska, michal.lonc@gdos.gov.pl, tel. 22 369 1010 Anna Nestorowicz, Ministerstwo Środowiska, Departament Leśnictwa i Ochrony Przyrody, anna.nestorowicz@mos.gov.pl, tel. 22 57 92 018</p>	<p>Data sporządzenia 6.07.2015</p> <p>Źródło Prawo UE</p> <p>dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/52/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. (Dz. Urz. UE L 124 z 25.04.2014, str. 1)</p> <p>Nr w wykazie prac UC 133</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy umożliwi wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. Urz. UE L 26 z 28.01.2012, str. 1) zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/52/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. (Dz. Urz. UE L 124 z 25.04.2014, str. 1).

Projekt ma również na celu dostosowanie polskiego prawa do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz. Urz. UE L 41 z 14.02.2003, str. 26), zwanej dalej „dyrektywą 2003/4/WE”. Komisja Europejska skierowała do Rządu RP korespondencję, w której wskazała błędną implementację dyrektywy 2003/4/WE w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą ooś”.

Podjęcie prac nad przedmiotowym projektem ustawy jest potrzebne również z uwagi na konieczność wypełnienia warunkowości *ex ante* zapisanej w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającym wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającym rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006.

Data 16 maja 2017 r., wskazana w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/52/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniającej dyrektywę 2011/92/UE, jako data transpozycji, będzie traktowana jako jeden z warunków *ex ante*. Spełnienie warunków *ex ante* będzie kluczowe dla absorpcji publicznych środków wspólnotowych w nowym okresie programowania.

Projekt ustawy dotyczy też kwestii związanych z doprecyzowaniem przepisów krajowych. W ciągu kilku lat obowiązywania ustawy ooś we wszystkich regulowanych przez nią obszarach ujawniły się okoliczności wymagające wprowadzenia zmian mających na celu jednoznaczne uregulowanie zagadnień budzących wątpliwości, wprowadzenie nowych regulacji w zakresach dotychczas nieregulowanych bądź zmiany istniejących regulacji. Dotyczy to m.in. potrzeby doprecyzowania uregulowań w zakresie ponownej oceny oddziaływania na środowisko oraz załączników do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Szczegóły proponowanych rozwiązań zostały dokładnie opisane w uzasadnieniu do projektu zmiany przedmiotowej ustawy.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowanym rozwiązaniem jest nowelizacja ustawy ooś w związku z dostosowaniem prawa do dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady, a także doprecyzowanie przepisów krajowych, np. dotyczących ponownej oceny oddziaływania na środowisko, gdzie alternatywnym sposobem może być stosowanie interpretacji, jednak nie jest to rozwiązanie preferowane, gdyż narzędzie to w istocie już jest stosowane, a nie można uznać, że jego efektem jest brak wątpliwości interpretacyjnych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Dyrektywa 2014/52/UE została przyjęta 16 kwietnia 2014 r. i opublikowana 25 kwietnia 2014 r. Termin przeznaczony na jej transpozycję upływa natomiast 16 maja 2017 r. Z uwagi na czas trwania procesu

legislacyjnego oraz stosunkowo odległy termin transpozycji brak jest informacji na temat uchwalonych przepisów w innych państwach implementujących przedmiotową dyrektywę 2014/52/UE.

Dyrektywa 2003/4/WE została implementowana we wszystkich państwach UE.

Kwestię podmiotów zobowiązanych do udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie państwa członkowskie rozwiązały najczęściej w sposób podobny, jak zostało to ujęte w dyrektywie. Tak jest m.in. w prawie Republiki Czeskiej czy Republiki Federalnej Niemiec. Wynika to z charakteru przepisu art. 2 ust. 2 dyrektywy, który wyraźnie wskazuje, jakie podmioty są objęte definicją organu władzy publicznej. Niektóre państwa (np. Republika Federalna Niemiec) wyłączyły z tego obowiązku władze publiczne pełniące funkcje o charakterze sądowym lub ustawodawczym.

Kwestię odmowy udostępniania informacji rozwiązano w państwach UE w sposób gwarantujący badanie interesu publicznego przemawiającego za udostępnieniem informacji w przypadku rozważania odmowy dostępu do informacji. Przy czym dzieje się to w różny sposób. Niekiedy prawo nakazuje wprost badanie takiego interesu (RFN), a niekiedy wynika to z zasad procedur administracyjnych (Republika Czeska). Prawo państw członkowskich przewiduje fakultatywność odmowy udostępniania informacji o środowisku (czeska ustawa *o právu na informace o životním prostředí*, niemieckie *Umweltinformationsgesetz*, francuski Kodeks Środowiskowy) oraz możliwość udostępnienia części informacji o środowisku, jeżeli istnieje możliwość oddzielenia informacji wyłączonej z udostępnienia od informacji podlegającej udostępnieniu (czeska ustawa *InfŽP*, niemiecka *Umweltinformationsgesetz*, francuski Kodeks Środowiskowy).

Konieczność udzielania interesariuszom przez władze publiczne niezbędnej pomocy w uzyskiwaniu informacji o środowisku i jego ochronie rozwiązano w państwach członkowskich UE w różny sposób. Niekiedy taki obowiązek wynika z przepisów dotyczących bezpośrednio dostępu do informacji o środowisku (RFN). Innym razem wynika z odrębnych przepisów prawa regulujących procedurę administracyjną bądź relacje pomiędzy obywatelami a władzami publicznymi (Francja).

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
organy wykonawcze gmin	2479	www.mac.gov.pl	Prowadzenie mniejszej liczby spraw w związku z rozszerzeniem właściwości przedmiotowej regionalnych dyrektorów ochrony środowiska
regionalni dyrektorzy ochrony środowiska	16	ustawa ooś	Prowadzenie większej liczby spraw w związku z rozszerzeniem właściwości przedmiotowej
Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska	1	ustawa ooś	Prowadzenie większej liczby spraw jako organ odwoławczy – w związku z rozszerzeniem właściwości przedmiotowej regionalnych dyrektorów ochrony środowiska
jednostki organizacyjne Lasów Państwowych	25	bip.lasy.gov.pl	Wprowadzenie indywidualnych derogacji
podmioty wykonujące zadania publiczne inne niż organy administracji, np. sądy i trybunały, Sejm i Senat czy też Prezydent RP	grupa > 500	GUS	Zwiększenie liczby spraw związanych z udostępnianiem informacji o środowisku – w związku z jednoznacznym wskazaniem podstawy prawnej w tym zakresie w ustawie ooś
podmioty planujące realizację przedsięwzięcia mogącego oddziaływać na terytorium innego państwa	około 50 rocznie		W ramach postępowania transgranicznego związane z doprecyzowaniem podstawy prawnej do obowiązku poniesienia kosztów tłumaczenia części decyzji administracyjnej
podmioty planujące realizację przedsięwzięcia	podmioty realizujące około 5600 inwestycji		Wydłużenie okresu, w jakim decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach może być podstawą do ubiegania się

			o następczą decyzję inwestycyjną
wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska	16	ustawa o Inspekcji Ochrony Środowiska	Dodatkowe obowiązki w zakresie nakładania kar administracyjnych
marszałkowie województw	16	ustawa – Prawo ochrony środowiska oraz ustawa ooś	Dodatkowe obowiązki w zakresie opiniowania o obowiązku przeprowadzenia ooś dla planowanych przedsięwzięć, które wymagają pozwolenia zintegrowanego, opiniowania zakresu raportu ooś oraz opiniowania warunków do decyzji środowiskowej, jeżeli obowiązek ooś dla tych przedsięwzięć został stwierdzony
starostowie	380	ustawa – Prawo ochrony środowiska oraz ustawa ooś	Dodatkowe obowiązki w zakresie opiniowania o obowiązku przeprowadzenia ooś dla planowanych przedsięwzięć, które wymagają pozwolenia zintegrowanego, opiniowania zakresu raportu ooś oraz opiniowania warunków do decyzji środowiskowej, jeżeli obowiązek ooś dla tych przedsięwzięć został stwierdzony

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt został skonsultowany z następującymi podmiotami:

1. Akademia Górniczo-Hutnicza.
2. Akademia im. Jana Długosza w Częstochowie.
3. Akademia Pomorska w Słupsku.
4. Biuro Wspierania Lobbyingu Ekologicznego.
5. Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska.
6. Centrum Prawa Ekologicznego.
7. Forum Przemysłu Wydobywczego.
8. Fundacja Greenmind.
9. Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad.
10. Główny Inspektor Sanitarny.
11. Główny Urząd Statystyczny.
12. Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa.
13. Greenpeace Polska.
14. Grupa Badawcza Ptaków Wodnych „Kuling”.
15. Instytut Badawczy Leśnictwa.
16. Instytut Biologii Ssaków Polskiej Akademii Nauk.
17. Instytut Botaniki Polskiej Akademii Nauk.
18. Instytut Dendrologii Polskiej Akademii Nauk.
19. Instytut Ekologii Terenów Uprzemysłowionych.
20. Instytut na Rzecz Ekorozwoju.
21. Instytut Ochrony Przyrody Polskiej Akademii Nauk.
22. Instytut Ochrony Środowiska.
23. Instytut Ogrodnictwa. Oddział Pszczelnictwa w Puławach.
24. Instytut Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie.
25. Instytut Systematyki i Ewolucji Zwierząt Polskiej Akademii Nauk.
26. Instytut Środowiska Rolniczego i Leśnego Polskiej Akademii Nauk.
27. Instytut Zootechniki – Państwowy Instytut Badawczy.

28. Izba Projektowania Budowlanego.
29. Kancelaria Jendrośka Jerzmański Bar i wspólnicy.
30. Klub „Gaja”.
31. Klub Przyrodników.
32. Koalicja „Niech Żyją!” (tylko elektronicznie niech.zyja@gmail.com).
33. Komitet Ochrony Kuraków.
34. Komitet Ochrony Przyrody Polskiej Akademii Nauk.
35. Komitet Ochrony Środowiska – Krajowa Izba Gospodarcza.
36. Krajowa Federacja Towarzystw Wędkarskich.
37. Krajowa Izba Gospodarcza Energetyki i Ochrony Środowiska.
38. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami.
39. Krajowa Komisja do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko.
40. Krajowa Rada Izb Rolniczych.
41. Liga Ochrony Przyrody.
42. Łódzkie Stowarzyszenie Akwarystów i Terrarystów (tylko elektronicznie akwaryści@akwarysci.com).
43. Marszałkowie Województw.
44. Morski Instytut Rybacki w Gdyni.
45. Muzeum i Instytut Zoologii Polskiej Akademii Nauk.
46. Ogólnopolski Związek Pracodawców Rybackich w Toruniu.
47. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Dzierżawców i Administratorów Nieruchomości Rybackich.
48. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków.
49. Organizacja Pracodawców – Producentów Ryb Śródlądowych (Toruń).
50. Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Ekologii Miast.
51. Państwowa Rada Ochrony Przyrody.
52. Państwowa Rada Ochrony Środowiska.
53. Państwowy Instytut Geologiczny.
54. Podbeskidzkie Towarzystwo Akwarystyczno-Terrarystyczne.
55. Politechnika Łódzka.
56. Politechnika Warszawska.
57. Polski Klub Ekologiczny.
58. Polski Związek Firm Deweloperskich.
59. Polski Związek Hodowców i Producentów Zwierząt Futerkowych.
60. Polski Związek Hodowców Jeleniowatych.
61. Polski Związek Hodowców Zwierząt Futerkowych.
62. Polski Związek Łowiecki.
63. Polski Związek Pszczelarski.
64. Polski Związek Wędkarski.
65. Polskie Linie Kolejowe S.A.
66. Polskie Stowarzyszenie Pajęczarskie.
67. Polskie Stowarzyszenie Terrarystyczne.
68. Polskie Towarzystwo Botaniczne.
69. Polskie Towarzystwo Entomologiczne.
70. Polskie Towarzystwo Leśne.
71. Polskie Towarzystwo Ochrony Przyrody „pro Natura”.
72. Polskie Towarzystwo Ochrony Przyrody „Salamandra”.
73. Polskie Towarzystwo Ochrony Ptaków.
74. Polskie Towarzystwo Rybackie.
75. Porozumienie Pracodawców Przemysłu Wydobywczego.
76. Rada Dyrektorów Polskich Ogródów Zoologicznych i Akwariów w Polsce.
77. Rada Ogródów Botanicznych i Arboretów w Polsce.
78. Stołeczne Towarzystwo Ochrony Ptaków.
79. Stowarzyszenie – Chrońmy Mokradła.
80. Stowarzyszenie – Pracownia na rzecz Wszystkich Istot.
81. Stowarzyszenie „Otwarte Klatki”.
82. Stowarzyszenie Armatorów Łodziowych.
83. Stowarzyszenie dla Natury „WILK”.
84. Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Górnictwa.
85. Stowarzyszenie Naczelna Organizacja Techniczna Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych – w Warszawie.
86. Stowarzyszenie Natura i Człowiek.
87. Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazowniczego.

88. Stowarzyszenie Polska Zielona Sieć.
89. Stowarzyszenie Producentów Ryb Łososiowatych w Lęborku.
90. Stowarzyszenie Przetwórców i Eksporterów Ślimaków.
91. Stowarzyszenie Rybacka Dolnej i Środkowej Wisły w Toruniu.
92. Stowarzyszenie Rybak w Tolkmicku.
93. Stowarzyszenie Rybaków Zalewu Wiślanego.
94. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie.
95. Śląskie Zrzeszenie Producentów Ryb w Katowicach.
96. Towarzystwo Naukowe Prawo Ochrony Środowiska we Wrocławiu.
97. Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami.
98. Towarzystwo Przyrodnicze „Bocian”.
99. Uniwersytet Gdański.
100. Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.
101. Uniwersytet im. Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.
102. Uniwersytet im. Mikołaja Kopernika w Toruniu.
103. Uniwersytet Jagielloński.
104. Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach.
105. Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego.
106. Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy.
107. Uniwersytet Łódzki.
108. Uniwersytet Opolski.
109. Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie.
110. Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach.
111. Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie.
112. Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu.
113. Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu.
114. Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kołłątaja w Krakowie.
115. Uniwersytet Rzeszowski.
116. Uniwersytet Szczeciński.
117. Uniwersytet Śląski.
118. Uniwersytet w Białymstoku.
119. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie.
120. Uniwersytet Warszawski.
121. Uniwersytet Wrocławski.
122. Uniwersytet Zielonogórski.
123. Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów.
124. Urząd m.st. Warszawa.
125. Urząd miasta Gdyni.
126. WWF Polska.
127. Wyższa Szkoła Ekologii i Zarządzania w Warszawie.
128. Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie.
129. Zakład Ichtiologii i Gospodarki Rybackiej w Gołyszu Polskiej Akademii Nauk.
130. Zrzeszenie Rybaków Zalewów Szczecińskiego, Kamieńskiego i Jeziora Dąbie.
131. Związek Producentów Ryb w Poznaniu.
132. Związek Szkółkarzy Polskich.
133. Polskie Sieci Elektroenergetyczne Spółka Akcyjna.

Lista podmiotów, które opiniowały projekt w oparciu o przepisy szczególne:

1. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych OPZZ.
2. Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”.
3. Business Centre Club.
4. Konfederacja LEWIATAN.
5. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej.
6. Związek Rzemiosła Polskiego.
7. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Uwagi zgłosiły następujące podmioty:

1. Marszałek Województwa Dolnośląskiego,
2. Marszałek Województwa Kujawsko-Pomorskiego,
3. Marszałek Województwa Łódzkiego,
4. Marszałek Województwa Mazowieckiego,

5. Marszałek Województwa Podkarpackiego,
6. Marszałek Województwa Podlaskiego,
7. Marszałek Województwa Śląskiego,
8. Marszałek Województwa Świętokrzyskiego,
9. Marszałek Województwa Warmińsko-Mazurskiego,
10. Marszałek Województwa Wielkopolskiego,
11. Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
12. Miasto Łódź,
13. Miasto St. Warszawa,
14. Urząd Miasta Gdyni,
15. Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska,
16. Fundacja Dziedzictwo Przyrodnicze,
17. Grupa Robocza ds. Ocen Oddziaływania na Środowisko,
18. Główny Urząd Statystyczny,
19. Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze im. A. Czudka,
20. Greenmind,
21. Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy,
22. Klub Przyrodników,
23. Krajowa Komisja ds. Ocen Oddziaływania na Środowisko,
24. Organizacja Polskiego Przemysłu Poszukiwawczo-Wydobywczego (OPPPW),
25. Państwowa Rada Ochrony Przyrody,
26. PGNiG,
27. PGNiG Termika,
28. Polska Izba Ekologii – Katowicki Holding Węglowy S.A.,
29. Polskie Towarzystwa Ochrony Przyrody Salamandra,
30. Polskie Sieci Elektroenergetyczne (PSE),
31. Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej (PSEW),
32. WATCHDOG Polska,
33. WWF.

Uwagi po wyznaczonym terminie zgłosiły:

1. Akademia Górniczo-Hutnicza,
2. Centrum Prawa Ekologicznego,
3. Instytut Ekologii Terenów Uprzemysłowionych,
4. Izba Projektowania Budowlanego,
5. Morski Instytut Rybacki – Państwowy Instytut Badawczy,
6. Polskie Stacje Narciarskie,
7. Polski Związek Producentów Kruszyw,
8. Stowarzyszenie Konsultantów Ocen Środowiskowych,
9. Stowarzyszenie na Rzecz Wszystkich Istot (oddział podlaski),
10. Związek Rzemiosła Polskiego.

Dodatkowo od poniższych podmiotów otrzymano informację o braku uwag do projektu:

1. Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa,
2. Instytut Zootechniki – Państwowy Instytut Badawczy,
3. NSZZ „Solidarność”,
4. Okręg Polskiego Związku Wędkarskiego w Toruniu,
5. Rzecznik Praw Pacjenta,
6. Uniwersytet w Białymstoku,
7. Instytut Badawczy Leśnictwa,
8. Porozumienie Zielonogórskie,
9. Marszałek Województwa Podlaskiego.

W wyniku konsultacji zostało zgłoszonych ponad 300 uwag. Uwagi dotyczyły m.in. takich zagadnień jak:

- definicja inwentaryzacji przyrodniczej,
- wprowadzenie definicji planowanego przedsięwzięcia,
- terminy, w jakich udostępniane są informacje o środowisku,
- zawartość karty informacyjnej i raportu o środowiskowych uwarunkowaniach,
- wydłużenie okresu, w którym można złożyć wniosek o wydanie decyzji środowiskowej,
- zwiększenie kwalifikacji osób przygotowujących raporty środowiskowe.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	4,4
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa	0	0	0	0,495	0,495	0,495	0,495	0,495	0,495	0,495	0,495	3,96
JST	0	0	0	-0,495	-0,495	-0,495	-0,495	-0,495	-0,495	-0,495	-0,495	-3,96
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa	0,4	0,4	0,4	-0,095	-0,095	-0,095	-0,095	-0,095	-0,095	-0,095	-0,095	0,44
JST	0	0	0	0,495	0,495	0,495	0,495	0,495	0,495	0,495	0,495	3,96
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	Budżet państwa, dział „Środowisko”.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Przewiduje się dodatkowe koszty związane z nową kompetencją rzeczową regionalnego dyrektora ochrony środowiska w zakresie derogacji, o której mowa w art. 72 ust. 7 ustawy ooś. W celu spełnienia wymogu art. 9a dyrektywy 2011/92/UE, tj. wymogu, aby organ będący inwestorem nie był jednocześnie organem wydającym decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia, proponuje się zmianę w art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. i oraz k ustawy ooś, zgodnie z którą kompetencje organu wykonawczego gminy w tym zakresie zostają przeniesione na regionalnego dyrektora ochrony środowiska, który jest obecnie organem uzgadniającym. Nie przewiduje się, aby zmiana jego kompetencji (z organu wydającego uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia na organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach) generowała zwiększenie kosztów administracyjnych. Dotyczy to również jego nowej kompetencji rzeczowej w zakresie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji towarzyszącej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, ponieważ należy przewidywać, że w najbliższej perspektywie czasowej będą to inwestycje o charakterze jednostkowym. Niemniej jednak nowe obowiązki zostaną nałożone na Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, który będzie rozpatrywał odwołania od decyzji wydawanych przez regionalnych dyrektorów ochrony środowiska w ramach nowej właściwości przedmiotowej. Koszty z tym związane szacuje się na kwotę 495 000 zł rocznie, poczynając od trzeciego roku obowiązywania ustawy.</p> <p>Szacuje się, że koszt poniesiony przez GDOŚ stanowi kwota, która odpowiada oszczędnościom, jakie osiągną urzędy gmin w związku z nieprowadzeniem postępowań administracyjnych, w których gmina jest inwestorem, a jej organ wykonawczy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W konsekwencji po stronie budżetu JST wykazano spadek wydatków w kwocie 495 000 zł rocznie, który odpowiada kosztom koniecznym do poniesienia przez GDOŚ.</p> <p>Nowe zadania wynikające z przedmiotowej regulacji będą realizowane w ramach obecnie posiadanego limitu środków. Wyjątek od powyższego stanowią środki ujęte w art. 13 ust. 1 przeznaczone na utworzenie nowych etatów w GDOŚ.</p> <p>Zmiany w przepisach art. 8 ust. 1 ustawy ooś i dalszych przepisów zawierających odesłanie do art. 8 ust. 1 ustawy ooś nie powinny generować dodatkowych kosztów po stronie nowo dodanych podmiotów, tj. podmiotów wykonujących zadania publiczne innych niż organy administracji. Przepisy ustawy ooś w brzmieniu obecnym zawężają krąg podmiotów</p>											

zobowiązanych do udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie wyłącznie do organów administracji. Jest to duże ograniczenie w stosunku do definicji organów władzy publicznej przyjętej w dyrektywie 2003/4/WE. Organami administracji nie są np. sądy i trybunały, Sejm i Senat czy też Prezydent RP. Wyłączenie ich z obowiązku udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie w kontekście dyrektywy 2003/4/WE jest nieuzasadnione, tym bardziej że organy te są objęte obowiązkiem udostępniania informacji publicznej na podstawie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej. Zatem nowy obowiązek nie spowoduje znaczącego wzrostu obciążenia ich dodatkową pracą. Szczegółowe obliczenia dotyczące skutków finansowych regulacji zostały przedstawione w załączniku do OSR.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki

Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Nie przewiduje się wpływu na konkurencyjność gospodarki przepisów doprecyzujących, że inwentaryzacja przyrodnicza wraz z podaniem metod prognozowania stanowić ma element raportu ooś, jeśli wymagana została przeprowadzona. W tym zakresie nowelizacja sankcjonuje obecną praktykę, ponieważ, co do zasady, inwentaryzacja przyrodnicza, jeśli jest wymagana, stanowi jeden z najważniejszych elementów raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, na podstawie którego przewiduje się oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Przewidywanym skutkiem zmiany w postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w art.112 ustawy ooś jest nałożenie na wnioskodawców dodatkowych kosztów w postaci konieczności tłumaczenia części decyzji, która umożliwi drugiemu państwu zapoznanie się, w jaki sposób wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko zostały rozpatrzone i uwzględnione przy wydawaniu tej decyzji. Tym samym, rozszerzony zostanie katalog dokumentów, których obowiązek tłumaczenia spoczywa na wnioskodawcy (m.in. karta informacyjna przedsięwzięcia i część raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, zgodnie z aktualnym brzmieniem ustawy). Należy jednak podkreślić, że celem tej regulacji jest usprawnienie procedury transgranicznej oceny oddziaływania na środowisko, a w efekcie skrócenie procesu inwestycyjnego.

Przewiduje się, że skutkiem wydłużenia okresu, w jakim decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach może być podstawą do ubiegania się o następczą decyzję inwestycyjną, będzie zwiększenie elastyczności w planowaniu i przebiegu procesu inwestycyjnego. Oszacowanie dokładnej liczby przedsięwzięć, których dotyczy przedmiotowa zmiana, nie jest możliwe, jednak można przyjąć, iż dotyczy to minimum 5600 przedsięwzięć. W statystyce uwzględniono liczbę decyzji środowiskowych wydanych przez RDOŚ miesięcznie – ok. 170, a uzgodnień w ramach oceny oddziaływania na środowisko – ok. 200 miesięcznie, co daje łącznie ok. 5600 decyzji rocznie. W statystyce nie uwzględniono decyzji wydawanych przez organy samorządu terytorialnego bez przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Przewidywanym skutkiem zmian w art. 74a ustawy o oś w zakresie wymogu, aby kierującym zespołem autorów prognozy oddziaływania na środowisko, raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 albo wykonawcą ww. dokumentów była osoba, która ukończyła, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, co najmniej studia pierwszego stopnia lub studia drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie na kierunkach związanych z kształceniem przynajmniej w jednym z obszarów określonych w art. 74a albo ukończyła, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, co najmniej studia pierwszego stopnia lub studia drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie i posiada co najmniej 5-letnie doświadczenie w pracach w zespołach przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognozy oddziaływania na środowisko lub brała udział w przygotowaniu co najmniej 5 raportów o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognoz oddziaływania na środowisko, jest zwiększenie jakości dokumentacji środowiskowej i tym samym skrócenie czasu trwania postępowań administracyjnych. Czas trwania postępowań administracyjnych zależy w dużej mierze od jakości dokumentacji, której częste uzupełnienia wiążą się z oczekiwaniem na ich przedłożenie oraz z ich analizą. W związku z tym przewiduje się, że skutki związane z ograniczeniem rynku pracy spowodowane obostrzeniami dla autorów dokumentacji będą wyrównane przyspieszeniem czasu trwania procesu inwestycyjnego. Należy przy tym zakładać, że rynek pracy nie ulegnie istotnemu ograniczeniu, ponieważ wymagania dokumentacji środowiskowej już obecnie wiążą się z tym, iż znaczna część jej autorów posiada wykształcenie wyższe.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☒ środowisko naturalne ☒ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu
 Celem dyrektywy 2011/92/UE jest ochrona środowiska, w związku z tym wprowadzane zmiany służą również jego ochronie.
 Ponadto przewidywanym skutkiem zmian jest usprawnienie procedur administracyjnych i w konsekwencji pozytywny wpływ na absorpcję zewnętrznych środków finansowych, w tym środków wspólnotowych, a w konsekwencji pozytywny wpływ na sytuację i rozwój regionalny.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Ustawa w zasadniczej części wchodzi w życie 1 stycznia 2017 r. Termin ten uwzględnia art. 2 ust. 1 dyrektywy 2014/52/UE (która to dyrektywa jest zasadniczym powodem projektowanej ustawy): „Bez uszczerbku dla art. 3 państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 16 maja 2017 r.”. W odniesieniu do kilku przepisów (art. 1 pkt 34 lit. a–f, pkt 35 lit. a, pkt 38 i 53, art. 3 pkt 2 oraz art. 7 ust. 1) przewidziano krótszy termin – 30 dni od dnia ogłoszenia ustawy – z uwagi na ich duże znaczenie, np. dla sprawności procesu inwestycyjnego.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja wprowadzanych zmian ze względu na ich zakres i różnorodność powinna być przeprowadzona w zakresie szacunków przyjętych do oceny wpływu na finanse publiczne.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Załącznik do OSR „Obliczenia własne dotyczące skutków finansowych regulacji”, o których mowa w punkcie 6.

Załącznik do OSR

„Obliczenia własne dotyczące skutków finansowych regulacji”

Zgodnie z objaśnieniami do formularza, jeżeli obliczenia zostały przygotowane na podstawie opracowania własnego, należy je również wskazać w pkt 12.

Koszt dla budżetu państwa w okresie 10 lat od wejścia w życie zmiany wskazano w odniesieniu do Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, poczynając od trzeciego roku obowiązywania ustawy – jako kwotę szacunkową 495 000 złotych rocznie (czterysta dziewięćdziesiąt pięć tysięcy złotych) na 6 dodatkowych etatów do rozpatrywania dodatkowych odwołań. Koszty GDOŚ uwzględnione są począwszy od trzeciego roku obowiązywania ustawy, ponieważ szacuje się, że dopiero po dwóch latach liczba odwołań osiągnie swój stały pułap, jednocześnie generując potrzebę, aby od trzeciego roku funkcjonowały już nowe etaty. W konsekwencji w Ocenie Skutków Regulacji nie wykazano kosztów GDOŚ w pierwszych dwóch latach obowiązywania nowej regulacji.

Założenia do obliczeń

Z Ankiety z 2010 r. wynika, że samorzędy wydały 3127 decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach po przeprowadzeniu oceny oddziaływania na środowisko i 6224 decyzji bez oceny (suma 9351 decyzji).

Przyjmuje się, że 10% z 9351 postępowań to sprawy, gdzie gmina jest inwestorem i jednocześnie organem wydającym decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach.

Zatem 935 postępowań trafi dodatkowo do Regionalnych Dyrektorów Ochrony Środowiska.

10% z tych 935 postępowań będzie wymagało postępowania odwoławczego przed GDOŚ (tyle szacunkowo zostanie złożonych odwołań, przy czym szacunek ten uwzględnia fakt, iż charakter znacznej części inwestycji gminnych może nie generować takiej liczby odwołań, jakie są generowane przy inwestycjach realizowanych przez inne podmioty).

Do GDOŚ trafią w efekcie dodatkowo 93 sprawy odwoławcze rocznie.

Obecnie w GDOŚ jest 14 etatów orzeczniczych w zakresie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Średnio 1 orzecznik prowadzi 10 spraw odwoławczych na rok.

Przyjęto, że koniecznych będzie dodatkowych 6 etatów.

Przychód ogółem brutto na jednego orzecznika wynosi szacunkowo 69 tys. złotych / rok.

6 etatów x 69 tys. złotych = 414 000 złotych/rok

Do przychodu pracowników należy dodać obciążenia pracodawcy dotyczące składek ZUS . Są to:

- ubezpieczenie emerytalne – 9,76%**
- ubezpieczenie rentowe – 6,50%**
- ubezpieczenie wypadkowe – 0,84%**
- Fundusz Pracy – 2,45%**

razem – 19,55%.

$414\ 000 + (414\ 000 \times 19,55\%) = 414\ 000 + 80\ 937 = 494\ 937$ złotych

Po zaokrągleniu w górę koszt GDOŚ to 495 000 złotych rocznie.

Szacuje się, że koszt poniesiony przez GDOŚ stanowi kwota, która odpowiada oszczędnościom, jakie osiągną urzędy gmin w związku z nieprowadzeniem postępowań administracyjnych, w których gmina jest investorem, a jej organ wykonawczy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W konsekwencji w Ocenie Skutków Regulacji wskazano po stronie budżetu JST spadek wydatków w kwocie 495 000 zł rocznie, który odpowiada kosztom koniecznym do poniesienia przez GDOŚ.

Warszawa, 20.04.2015 r.

Raport z konsultacji

Projekt ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw, w dniu 12 grudnia 2014 r. wysłany został do konsultacji publicznych i opinijowania (lista podmiotów w OSR). W tym samym czasie projekt ustawy został umieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces legislacyjny w celu udostępnienia go wszystkim zainteresowanym podmiotom.

Ponadto, termin na zgłaszanie uwag do projektu ustawy został dodatkowo wydłużony do dnia 12 stycznia 2015 r.

W wyniku konsultacji uwagi zgłosiły następujące podmioty:

1. Marszałek Województwa Dolnośląskiego,
2. Marszałek Województwa Kujawsko-Pomorskiego,
3. Marszałek Województwa Łódzkiego,
4. Marszałek Województwa Mazowieckiego,
5. Marszałek Województwa Podkarpackiego,
6. Marszałek Województwa Podlaskiego,
7. Marszałek Województwa Śląskiego,
8. Marszałek Województwa Świętokrzyskiego,
9. Marszałek Województwa Warmińsko-Mazurskiego,
10. Marszałek Województwa Wielkopolskiego,
11. Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
12. Miasto Łódź,
13. Miasto St. Warszawa,
14. Urząd Miasta Gdyni,
15. Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska,
16. Fundacja Dziedzictwo Przyrodnicze,
17. Grupa Robocza ds. Ocen Oddziaływania na Środowisko,
18. Główny Urząd Statystyczny,
19. Górnos Śląskie Towarzystwo Przyrodnicze im. A. Czudka,
20. Greenmind,
21. Instytut Ochrony Środowiska - Państwowy Instytut Badawczy,
22. Klub Przyrodników,
23. Krajowa Komisja ds. Ocen Oddziaływania na Środowisko,
24. Organizacja Polskiego Przemysłu Poszukiwawczo-Wydobywczego (OPPPW),
25. Państwowa Rada Ochrony Przyrody,
26. PGNiG,
27. PGNiG Termika,
28. Polska Izba Ekologii – Katowicki Holding Węglowy S.A.,
29. Polskie Towarzystwa Ochrony Przyrody Salamandra,
30. Polskie Sieci Elektroenergetyczne (PSE),
31. Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej (PSEW),
32. WATCHDOG Polska,
33. WWF.

Uwagi po wyznaczonym terminie zgłosiły:

1. Akademia Górniczo-Hutnicza,
2. Centrum Prawa Ekologicznego,
3. Instytut Ekologii Terenów Uprzemysłowionych,
4. Izba projektowo – Budowlana,
5. Morski Instytut Rybacki – Państwowy Instytut Badawczy,
6. Polskie Stacje Narciarskie,
7. Polski Związek Producentów Kruszyw,
8. Stowarzyszenie Konsultantów Ocen Środowiskowych,
9. Stowarzyszenie na Rzecz Wszystkich Istot (oddział podlaski),
10. Związek Rzemiosła Polskiego.
11. Związek Pracodawców Business Centre Club.

Dodatkowo od poniższych podmiotów otrzymano informację o braku uwag do projektu:

1. Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa,
2. Instytut Zootechniki - Państwowy Instytut Badawczy,
3. NZSS „Solidarność”,
4. Okręg Polskiego Związku Wędkarskiego w Toruniu,
5. Rzecznik Praw Pacjenta,
6. Uniwersytet w Białymstoku,
7. Instytut Badawczy Leśnictwa,
8. Porozumienie Zielonogórskie,
9. Marszałek Województwa Podlaskiego.

Szczegółowe zestawienie zgłoszonych uwag przedstawiono w załączniku do raportu z konsultacji.

Zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) zgłosiło Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. z siedzibą w Warszawie, ul. M. Kasprzaka 25.

Uwagi z konsultacji społecznych

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
1	Art. 1 pkt 3	Art.3 ust. 1	<p>po pkt 13 dodaje się pkt 13 a) w brzmieniu: „13a) planowanym przedsięwzięciu — rozumie się przez to przedsięwzięcie nieistniejące fizycznie, w zakresie, w jakim nie zostało zrealizowane, a w przypadku eksploatacji złoża kopaliny, do czasu wyczerpania złoża. Nie stanowi planowanego przedsięwzięcia przedłużenie jego eksploatacji”</p> <p>Przytoczona w ustawie definicja „przedsięwzięcia planowanego” w założeniu powinna wyjaśniać, czym takie przedsięwzięcie jest. Proponowany zapis tego wyjaśnienia nie podaje gdyż nie odnosi się do żadnych wymiernych kryteriów pozwalających stwierdzić, na jakim etapie inwestycja może być rozumiana w myśl Ustawy za „planowaną”. Jednocześnie w innych zapisach ustawy, dotyczących oceny oddziaływań skumulowanych podaje się w analogicznych przypadkach odniesienie do inwestycji, dla których złożono wnioski o wydanie decyzji środowiskowej (dsu). Jest to podejście nadmierowe – istotne jest zwrócenie uwagi na fakt, że na etapie wnioskowania a nawet otrzymania tej decyzji inwestor nie musi się legitymować prawem do gruntu, na którym planuje inwestować. W rezultacie w praktyce oznacza to, że mogą być jednocześnie toczone postępowania dla wielu różnych zamierzeń zlokalizowanych dokładnie w tej samej przestrzeni, które fizycznie nie będą mogły być zrealizowane jednocześnie (a jedynie jedno z nich) i pomimo tego faktu każdy z inwestorów będzie musiał uwzględniać oddziaływania skumulowane od wszystkich planowanych zamierzeń, choć ogromna większość z nich nie zostanie nigdy zrealizowana. Brak takiego punktu odniesienia, które powinno optymalnie dotyczyć uwzględniania oddziaływań istniejących oraz planowanych, dla których wydano prawomocne pozwolenia na budowę, a w najgorszym wypadku dotyczyć inwestycji z wydaną już decyzją środowiskową, sugeruje wysoko nadmierowe stosowanie zasady przezorności, niewspółmierne do potrzeb. Mimo iż definicja „planowanego przedsięwzięcia” nie podaje, czym takie przedsięwzięcie jest, to podaje jakie przedsięwzięcia nie zawierają się w tej kategorii. Warto zwrócić uwagę na zasadność środowiskową wykluczenia poza zasadę przezorności przemysłu wydobywczego o szerokim spektrum zagrożeń środowiskowych zarówno na etapie eksploatacji jak i po jej zakończeniu, co wydaje się nieproporcjonalne do zakresu oddziaływań wydobywczego. Zdaniem PSEW proponowana definicja wymaga racjonalnego doprecyzowania.</p>	PSEW	uwaga bezprzedmiotowa	W trakcie uzgodnień międzyresortowych Ministerstwo Środowiska uznało, że przepis budzi wątpliwości i należy całkowicie zrezygnować z definicji planowanego przedsięwzięcia.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
2	Art. 1 pkt. 3) d	Art. 3 ust. 1 pkt 13a	<p>Art. 1 pkt. 3) d — proponowana zmiana Art. 3 ust. 1 ustawy o oś polega na dodaniu jako punkt 13a definicji „planowanego przedsięwzięcia”. Z definicji „planowanego przedsięwzięcia” wyklucza się jednak przypadki przedłużenia eksploatacji złoża, co skutkuje tym, że przedłużenie eksploatacji nie będzie wymagało decyzji o środowiskach uwarunkowaniach (w myśl art. 71 w/w ustawy). Takie rozwiązanie może powodować negatywne konsekwencje dla środowiska i jego ochrony. Wnioski o zezwolenie na realizację przedsięwzięcia polegającego na eksploatacji kopalin dotyczą nierzadko bardzo długiego okresu czasu. Kolejne zezwolenia i decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach wydawane są więc w zupełności innych uwarunkowaniach środowiskowych, aniżeli pierwsza decyzja. Mimo, że jak wskazuje się w uzasadnieniu, samo przedsięwzięcie nie będzie ulegało zmianie (co samo w sobie budzi już wątpliwości, choćby ze względu na postęp technologiczny), to przede wszystkim zmieniają się uwarunkowania środowiskowe w miejscu i otoczeniu jego realizacji. Po upływie okresu obowiązywania zezwolenia na eksploatację, dla której wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach organ wydający decyzję może już ocenić faktyczne skutki, jakie eksploatacja powoduje dla środowiska i skonfrontować je z przewidywaniami zawartymi w raporcie o oddziaływaniu na środowisko sporządzonym na potrzeby wydania pierwszej decyzji. Decyzja o przedłużeniu okresu eksploatacji powinna opierać się o wnikliwą analizę aktualnych uwarunkowań środowiskowych w takim zakresie, w jakim dokonuje się tego w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Z analizy tej powinny wynikać istotne przesłanki dla nowych regulacji dotyczących ochrony środowiska, ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich, kompensacji przyrodniczych itp., które powinny znaleźć się w nowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Wyłączenie z definicji „planowanego przedsięwzięcia” przypadków przedłużenia eksploatacji złoża wyklucza tym samym możliwość realnego wpływu władz publicznych (poprzez zapisy decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach) na sposoby i warunki realizacji długoterminowych przedsięwzięć z zakresu eksploatacji kopalin, które w sposób znaczący mogą oddziaływać na stan środowiska i warunki życia ludzi.</p>	Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska	uwaga bezprzedmiotowa	W trakcie uzgodnień międzyresortowych Ministerstwo Środowiska uznało, że przepis budzi wątpliwości i należy całkowicie zrezygnować z definicji planowanego przedsięwzięcia.
3	Art. 1 pkt 3	Art. 3 ust. 1	<p>art. 1 punkt 3 Fundacja Greenmind wnosi o rozszerzenie definicji planowanego przedsięwzięcia zawartej w art. 3 ust. 1 punkt 13a ustawy o oś poprzez dodanie „o ile eksploatacja prowadzona jest w dotychczasowych granicach i z użyciem tej samej co dotychczas technologii”. W prowadzenie takiego rozszerzenia doprecyzuje zapis i uniemożliwi wprowadzaniu zmian w technologii eksploatacji złóż, zasięgu przestrzennego prowadzonej eksploatacji bez przeprowadzenia oceny oddziaływania tych zmian na środowisko. Art. 3 ust. 1 punkt 13a ustawy o oś po postulowanej przez Fundację zmianie brzmiałby następująco: „planowanym przedsięwzięciu — rozumie się przez to przedsięwzięcie nieistniejące fizycznie, w zakresie, w jakim nie zostało zrealizowane, a w przypadku eksploatacji z łoża kopalin, do czasu wyczerpania z łoża. Nie stanowi planowanego przedsięwzięcia przedłużenie jego eksploatacji, o ile eksploatacja prowadzona jest w dotychczasowych granicach i z użyciem tej samej co dotychczas technologii”.</p>	Fundacja Greenmind	uwaga bezprzedmiotowa	Uznano, że przepis budzi wątpliwości i należy całkowicie zrezygnować z definicji planowanego przedsięwzięcia.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Institucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
4	Art. 1 pkt 3	art. 3 ust. 1	<p>Proponowane nowe definicje w słowniczku art. 3 ust. 1 - „inwentaryzacja przyrodnicza” (pkt 4a) oraz „planowane przedsięwzięcie” (pkt 13a). Krytycznie należy ocenić próbę definiowania pojęcia inwentaryzacji przyrodniczej w ustawie o oś. Definicja w proponowanym brzmieniu nie wnosi nic ponad stosowaną obecnie wykładnię językową. Inwentaryzacja przyrodnicza jest, co do zasady jedną z równorzędnych metod pozyskiwania danych do oceny oddziaływania na środowisko. Wprowadzenie powyższego pojęcia nie jest konieczne do uzyskania odpowiednio wysokiej jakości oceny oddziaływania na środowisko, jeśli jednak ustawodawca uzna za konieczne ujednoczenie praktyki w zakresie inwentaryzacji przyrodniczych, powinno to zostać ujęte w ustawie o ochronie przyrody tak, aby format danych przyrodniczych umożliwiał inwestorom korzystanie z szerokiego zasobu informacji zbieranych przez instytucje publiczne. Podobnie zbędne jest definiowanie pojęcia „planowanego przedsięwzięcia”, gdyż słowo „planowane” w języku polskim oznacza przyszłe zamierzenia inwestycyjne, a zatem nieistniejące. Przedłużenie czasu eksploatacji nie jest planowanym zamierzeniem budowlanym ani też inną ingerencją w środowisko w rozumieniu definicji przedsięwzięcia określonego w pkt 13, nie wymaga więc uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na podstawie przepisów w obowiązującym brzmieniu. Treść proponowanej definicji „planowanego przedsięwzięcia” nie odzwierciedla treści uzasadnienia, nie gwarantuje więc że w praktyce rozumiana będzie zgodnie z intencją ustawodawcy. Ponadto, w treści ustawy OoŚ w wielu miejscach funkcjonuje pojęcie „planowane przedsięwzięcie” - a po wprowadzeniu nowej definicji możliwa jest interpretacja, że zasady dotyczące planowanych przedsięwzięć nie muszą być stosowane wobec „przedsięwzięć” wedle definicji z art. 3 ust. 1 pkt 13, a jedynie tych z art. 3 ust. 1 pkt 13a. Ponadto biorąc pod uwagę, że dyrektywa z założenia dotyczy planowanych przedsięwzięć, w praktyce rozróżnienie pomiędzy „przedsięwzięciem”, a „planowanym przedsięwzięciem” może być problematyczne.</p>	Krajowa Komisja ds. Ocen Oddziaływania na Środowisko	Nie - jeśli chodzi o definicję inwentaryzacji przyrodniczej. W zakresie definicji planowanego przedsięwzięcia uwaga bezprzedmiotowa	<p>4a) Jak wskazano w uzasadnieniu projektu ustawy, brak ustawowej definicji inwentaryzacji przyrodniczej powodował liczne wątpliwości.</p> <p>13 a) W trakcie uzgodnień międzyresortowych Ministerstwo Środowiska uznało, że przepis budzi wątpliwości i należy całkowicie zrezygnować z definicji planowanego przedsięwzięcia. Jednak w zamian za to zmodyfikowano art. 72 ust. 2a, gdzie przesądzono, iż wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed uzyskaniem zezwoleń, o którym mowa w ust. 1 pkt 21, nie stosuje się w przypadku, gdy jest to drugie lub kolejne zezwolenie dla zrealizowanego przedsięwzięcia nie ulegającego zmianie.</p>
5	Art. 1 pkt 3	Art. 3 ust. 1	<p>Doprecyzowanie pojęcia „osoby trzeciej” Dodatkowo, komentatorzy podnoszą wątpliwość odnośnie pojęcia „osoby trzeciej” występującego w przepisie. Jak wskazano w nauce prawa administracyjnego, „interpretacja pojęcia „osoba trzecia” może nastręczyć trudności, ponieważ zastosowanie wykładni opartej na językowym znaczeniu tego terminu (mówiącym, że osoba trzecia to każda osoba, której nie dotyczy dana umowa, stosunek prawny lub inna relacja) mocno ograniczałoby zastosowanie tego przepisu. (...) W związku z tym, interpretując zawarty w omawianym wyjątku termin „osoba trzecia” w kontekście celu przepisu i w kontekście sformułowań zawartych w dyrektywie 2003/4, (...) należy stwierdzić zdaniem M. Górskiego, że obejmuje on jakiegokolwiek osoby przekazujące informacje organowi, a niebędące organem (...). Dlatego też przez „osoby trzecie” w rozumieniu tego przepisu należy rozumieć jakiegokolwiek osoby inne niż organ. Powyższe wątpliwości uzasadniają zmianę przepisu; w trosce o redukcję ryzyka prawnego po stronie podmiotów gospodarczych.</p>	OPPPW – Organizacja Polskiego Przemysłu Poszukiwawczo-Wydobywczego	Nie	<p>Wydaje się, że w dotychczasowej praktyce stosowania pojęcia „osoby trzeciej” na gruncie ustawy o oś nie występowały tego rodzaju problemy interpretacyjne. Osoba trzecia powinna być rozumiana jako podmiot spoza sfery władz publicznych, który dostarcza tym władzom informacje. Tego rodzaju interpretacja jest zgodna duchem dyrektywy 2003/4/WE i Konwencji z Aarhus.</p>

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Institucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
6	Art. 1 pkt 3	Art. 3 ust. 1	Doprecyzowanie pojęcia „osoby trzeciej” Dodatkowo, komentatorzy podnoszą wątpliwość odnośnie pojęcia „osoby trzeciej” występującego w przepisie. Jak wskazano w nauce prawa administracyjnego, „interpretacja pojęcia „osoba trzecia” może nastąpić z trudnością, ponieważ zastosowanie wykładni opartej na językowym znaczeniu tego terminu (mówiącym, że osoba trzecia to każda osoba, której nie dotyczy dana umowa, stosunek prawny lub inna relacja) mocno ograniczałoby zastosowanie tego przepisu. (...) W związku z tym, interpretując zawarty w omawianym wyjątku termin „osoba trzecia” w kontekście celu przepisu i w kontekście sformułowań zawartych w dyrektywie 2003/4, (...) należy stwierdzić zdaniem M. Górskiego, że obejmuje on jakiegokolwiek osoby przekazujące informacje organowi, a niebędące organem (...). Dlatego też przez „osoby trzecie” w rozumieniu tego przepisu należy rozumieć jakiegokolwiek osoby inne niż organ.”5 Powyższe wątpliwości uzasadniają zmianę przepisu, w trosce o redukcję ryzyka prawnego po stronie podmiotów gospodarczych.	PGNIG	Nie	J.w.
7	Art. 1 pkt 3	Art. 3 ust. 4 a	po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu: „4a) inwentaryzacji przyrodniczej — rozumie się przez to zbiór badań terenowych przeprowadzonych na potrzeby scharakteryzowania elementów środowiska przyrodniczego;”, Ustawodawca definiuje inwentaryzację przyrodniczą w sposób bardzo szeroki, bez wskazania, do jakich dokumentów odnosi się ma niniejsza inwentaryzacja. O tyle, o ile dane z inwentaryzacji przyrodniczej są w pełni zasadne jako dane wejściowe do dokumentów ekofizjograficznych, planów zagospodarowania przestrzennego województw, studium i miejscowych planów w gminie itd., to powinny być właśnie na tym poziomie szczegółowości w pełni jawne i powszechnie dostępne. Takie kryteria spełniają np. inwentaryzacje przyrodnicze gmin przygotowywane przez ekspertów na potrzeby administracji środowiskowej. W przypadku inwentaryzacji cząstkowych lub ukierunkowanych, jakie niekiedy są wymagane na potrzeby realizacji konkretnych zamierzeń inwestycyjnych dane te zwykle nie mają charakteru przekrojowego i mogą nie być w pełni adekwatne na potrzeby realizacji innego rodzaju przedsięwzięć.	PSEW	Nie	Uwaga niejasna. Celowe jest dopuszczenie szerokiej inwentaryzacji.
8	Art. 1 pkt 3	Art. 3 ust 1 pkt 5a	W art 3 ust 1 dodaje się punkt 5a w brzmieniu: 5a) kompensacji przyrodniczej — rozumie się przez to kompensację przyrodniczą w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska; Uzasadnienie: Ustawa o oś posługuje się pojęciem kompensacji przyrodniczej bez jego zdefiniowania. Pojęcie to zdefiniowane zostało w ustawie Poś na potrzeby m.in. regulacji prawnej ocen oddziaływania na środowisko i nie ma wątpliwości, iż ustawa o oś posługuje się nim w rozumieniu zdefiniowanym w ustawie Poś. Dla zapewnienia pewności prawa należy to w ustawie wyraźnie zapisać.	WWF	Nie	Jak przyznaje sam autor uwagi, takie rozumienie kompensacji przyrodniczej jest oczywiste. Wobec tego nie ma potrzeby tworzenia kolejnego przepisu.
9	Art. 1 pkt 3	art.3 ust. 1 pkt 4a	inwentaryzacji przyrodniczej — rozumie się przez to zbiór wyników badań terenowych przeprowadzonych na potrzeby scharakteryzowania elementów środowiska przyrodniczego uszczegółowienie zaproponowanego zapisu	Grupa robocza ds. oos	Nie	Inwentaryzacja przyrodnicza jest procesem (badania terenowe), natomiast dopiero dokumentacja inwentaryzacji stanowi jej wyniki. Pozostałe przeplisy projektu używają słowa "wyniki" tam, gdzie to potrzebne.
10	Art. 1 pkt 3	art. 3 ust. 1 pkt 13a	warto by było "zgrać" definicję planowanego przedsięwzięcia proponowaną do zapisu w art. 3 ust. 1 pkt 13a projektu ustawy o oś z zapisem planowanego przedsięwzięcia z §3 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia o oś. Wg zaproponowanych zapisów nie wiadomo czy planowane przedsięwzięcie należy wiązać z wnioskiem o wydanie decyzji środowiskowej, ostateczną decyzją środowiskową czy też wnioskami o wydanie decyzji następczych (nie tylko tych z art. 72 ale np. decyzji Konserwatora Zabytków, przy których mogły by zostać wzięte pod uwagę ustalenia poczynione w DSU / uzgodnieniu RDOŚ po ocenie oddziaływania na obszar Natura 2000).	Grupa robocza ds. oos	uwaga bezprzedmiotowa	W trakcie uzgodnień międzyresortowych Ministerstwo Środowiska uznało, że przepis budzi wątpliwości i należy całkowicie zrezygnować z definicji planowanego przedsięwzięcia.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
11	Art. 1 pkt 3	art. 3 ust. 1 pkt 13 a	Nie stanowi planowanego przedsięwzięcia przedłużenie eksploatacji złoża lub kontynuacja działalności związanej z gospodarowaniem odpadami na dotychczasowych zasadach określonych w stosownych decyzjach właściwych organów. Rozszerzenie tego zapisu jednoznacznie rozwiązałoby kwestie sporne co do kwestii "odnawiania" pozwoleń na gospodarowanie odpadami w przypadku gdy firma działa już w tym zakresie i chce kontynuować działalność na dotychczasowych zasadach i nie planuje w tym zakresie żadnych zmian i nie mamy do czynienia z nowych "planowanym" przedsięwzięciem.	Grupa robocza ds. ooś	uwaga bezprzedmiotowa	W trakcie uzgodnień międzyresortowych Ministerstwo Środowiska uznało, że przepis budzi wątpliwości i należy całkowicie zrezygnować z definicji planowanego przedsięwzięcia. Jednak w zamian za to zmodyfikowano art. 72 ust. 2a, gdzie przesądzono, iż wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed uzyskaniem zezwoleń, o którym mowa w ust. 1 pkt 21, nie stosuje się w przypadku, gdy jest to drugie lub kolejne zezwolenie dla zrealizowanego przedsięwzięcia nie ulegającego zmianie.
12	Uwagi rozszerzające zakres konsultacji	art. 3 ust. 1 pkt 18	Zmiana art. 3 ust. 1 pkt 18 Proponuje się zmianę obowiązującej definicji oceny oddziaływania na środowisko na następującą: 8) ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko — rozumie się przez to postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, obejmujące w szczególności: a) weryfikację informacji zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, b) uzyskanie wymaganych ustawą opinii i uzgodnień, c) przeprowadzenie konsultacji społecznych; d) wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, będącej wynikiem działań z pkt a)-c). Aktualna definicja obniża wagę ocen oddziaływania na środowisko, sprowadza ją do trzech punktów procedury i zupełnie pomija cel oceny. Ponadto zaproponowana zmiana oddaje sens definicji oceny oddziaływania na środowisko zawartej w zmienionej dyrektywie 2011/92/UE.	Instytut Ochrony Środowiska	Nie	Proponowana przez Instytut definicja byłaby niespójna z pozostałymi przepisami ustawy o.o.ś. (przepisy przewidują udział społeczeństwa a nie konsultacje społeczne, zaś decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest elementem oceny oddziaływania na środowisko, lecz jest wydawana po przeprowadzeniu tej oceny).
13	art. 1 pkt 3	art. 3 ust. 1 pkt 13 a	Status przedsięwzięć w zakresie wydobywania węglowodorów W świetle zmian ustawy OOŚ: proponowanej w art. 1 pkt. 3 lit. d projektu, polegającej na dodaniu definicji „planowanego przedsięwzięcia” jako nowego pkt. 13a w art. 3 ust. 1 ustawy, przyjętej wraz z nowelizacją z dnia 11 lipca 2014 r. ustawy — Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. 2014 poz. 1133), która weszła w życie 1 stycznia 2015 r., rozstrzygnięcia wymaga status przedsięwzięć w zakresie wydobywania węglowodorów. W związku z krytykowaną przez przedstawicieli sektora upstream zmianą w art. 72 ust. 2 pkt 2 ustawy „ocenowej” w obecnym stanie prawnym już przy drugim wydłużeniu koncesji (udzielonej na podstawie ustawy — Prawo geologiczne i górnicze; koncesji zintegrowanej lub na wydobywanie węglowodorów), z niezrozumiałych przyczyn, konieczne jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia (argumentum ex art. 72 ust. 1 pkt 2 lit. f ustawy OOŚ a contrario). Taka sytuacja wymaga rewizji. W pierwszym rzędzie powinno to nastąpić poprzez odpowiednią zmianę art. 72 ust. 2 pkt 2 ustawy OOŚ. Alternatywnie, można natomiast rozważyć doprecyzowanie definicji „planowanego przedsięwzięcia”.	OPPPW – Organizacja Polskiego Przemysłu Poszukiwawczego Wydobyczego	Uwaga w zakresie zmiany definicji planowanego przedsięwzięcia bezprzedmiotowa. Nie dla zmiany art. 72 ust. 2 pkt 2 lit. f.	W trakcie uzgodnień międzyresortowych Ministerstwo Środowiska uznało, że przepis budzi wątpliwości i należy całkowicie zrezygnować z definicji planowanego przedsięwzięcia. Art. 72 ust. 2 pkt 2 lit. f ustawy o.o.ś. został wprowadzony w związku ze zmianą Prawa geologicznego i górniczego. Dalsze zmiany tych zagadnień wykraczają poza obowiązki wynikające z transpozycji dyrektywy 2011/92/UE.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwag [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
14	Art. 1 pkt 3	Art. 3 ust. 1 lit 13 a	<p>Definicja „planowanego przedsięwzięcia” O ile słuszny i zasadny uznać należy sam pomysł wprowadzenia do przepisów ustawy OOS pojęcia „planowane przedsięwzięcie”, by w ten sposób zwolnić Inwestorów z obowiązku ponownego uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed uzyskaniem zezwolenia dla przedsięwzięcia na przedłużenie jego eksploatacji (w przypadkach, gdy przedsięwzięcie nie będzie ulegało zmianie), to całkowicie niezrozumiałym jest wyłączenie z tego „przywileju” przedsięwzięć polegających na wydobywaniu kopalin ze złóż poprzez absolutnie niepoprawne merytorycznie definiowanie ich jako, tzw. przedsięwzięcia planowane aż do czasu wyczerpania złoża. Zupełnie niezrozumiałym jest, na jakiej podstawie i dlaczego w uzasadnieniu do projektu opiniowanej ustawy stwierdza się, iż przedsięwzięcia tego rodzaju „ze swej istoty pozostają do czasu wyczerpania złoża w fazie realizacji, a nie eksploatacji, która następuje po fazie realizacji”. Stwierdzenie to jest sprzeczne z przepisami ustawy — Prawo geologiczne i górnicze, które regulują m.in. sprawy działalności polegającej na wydobywaniu kopalin ze złóż i określają, że do wydobywania kopalin ze złóż służy zakład górniczy, czyli wyodrębniony technicznie i organizacyjnie zespół środków obejmujących m.in. wyrobiska górnicze, obiekty budowlane, urządzenia oraz instalacje. W świetle powyższego, pierwszą fazą przedsięwzięcia polegającego na wydobywaniu kopalin ze złóż (czyli fazą realizacji) będzie z całą pewnością etap budowy zakładu górniczego i przygotowania go do prowadzenia wydobycia kopaliny ze złoża a nie samo pozyskanie kopaliny, a tym bardziej nie do momentu wyczerpania złoża. Faza realizacji przedsięwzięcia kończy się z chwilą uruchomienia zakładu górniczego i rozpoczęcia jego eksploatacji zwanej w przepisach Prawa geologicznego i górniczego ruchem zakładu górniczego wydobywającego kopaliny. Prowadzone wówczas wydobycie kopaliny ze złoża to z całą pewnością zasadnicza i najdłużej trwająca faza przedsięwzięcia — faza eksploatacji. Faza ta trwa aż do wyczerpania złoża i przejścia wówczas do etapu likwidacji zakładu górniczego, co stanowi ostatni etap przedsięwzięcia — fazę likwidacji. Wobec powyższego, w definicji „planowanego przedsięwzięcia” nie należy przedsięwzięć polegających na wydobywaniu kopalin ze złóż traktować odrębnie i inaczej od pozostałych przedsięwzięć. Propozycja podstawowa: Wykreślenie art. 72 ust. 2 pkt 2 lit. f ustawy OOS Albo: Zmiana art. 72 ust. 2 pkt 2 lit. f ustawy OOS i nadanie tej literze następującego brzmienia: „wydłużeniu terminu obowiązywania koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złóż bez rozszerzenia zakresu koncesji” Propozycja alternatywna: Zmiana art. 3 ust. 1 pkt 13a ustawy OOS — art. 1 pkt 3 lit. d projektu i nadanie temu przepisowi następującego brzmienia: „13a) planowanym przedsięwzięciu — rozumie się przez to przedsięwzięcie nieistniejące fizycznie, w zakresie, w jakim nie zostało zrealizowane. Nie stanowi planowanego przedsięwzięcia przedłużenie jego eksploatacji.”</p>	<p>OPPPW – Organizacja Polskiego Przemysłu Poszukiwawcz o- Wydobywczeg o</p>	<p>Jak wyżej.</p>	<p>J.w..</p>

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
15	Art. 1 pkt 3	art. 3 ust. 1 pkt 13a	<p>W art. 3 ust. 1 uoos wprowadzono definicję planowanego przedsięwzięcia: „13a) planowanym przedsięwzięciu — rozumie się przez to przedsięwzięcie nieistniejące fizycznie, w zakresie, w jakim nie zostało zrealizowane, a w przypadku eksploatacji złoża kopaliny, do czasu wyczerpania złoża. Nie stanowi planowanego przedsięwzięcia przedłużenie jego eksploatacji.” Propozycja ta jest bardzo niedopracowana i zamiast wyjaśniać wątpliwości, wprowadza kilka nowych. Skoro „przedsięwzięcie” zostało zdefiniowane w pkt 13, nie widzimy potrzeby dodatkowego definiowania „planowanego przedsięwzięcia”, wszak słowo „planowane” jest w języku polskim jednoznaczne i zgodne ze znaczeniem, w jakim występuje w tej ustawie. Użyty zwrot „przedsięwzięcie nieistniejące fizycznie, w zakresie, w jakim nie zostało zrealizowane” nie pomaga w zrozumieniu tego terminu. Również rozwinięcie dotyczące eksploatacji złóż może nasuwać wątpliwości interpretacyjne. Proponowany zapis może sugerować, że do czasu wyczerpania złoża przedsięwzięcie należy traktować jako będące wciąż w fazie planowania, a nie realizacji (opis ten został wstawiony jako równoważny z fizycznym nieistnieniem przedsięwzięcia). Ponadto z drugiego zdania nie wynika jednoznacznie, czy zaimek „jego” dotyczy przedsięwzięcia (na to wskazywałyby zasady językowe), czy złoża (jak wynika z uzasadnienia). W opinii Rady, należy z całego tego punktu zrezygnować. Gdyby zdecydowano, że definicja planowanego przedsięwzięcia powinna się w uoos znaleźć, zdecydowanie należy doprecyzować pierwsze zdanie (nie przedstawiamy propozycji, gdyż zamysł tej definicji nie jest dla nas jasny), a w drugim zadaniu zamiast „jego eksploatacji” wpisać: „eksploatacji złoża, o ile jest prowadzona bez zmiany miejsca i technologii”. Zapis ten zapobiegnie wprowadzaniu zmian technologii wydobycia lub rozszerzania jego zasięgu z pominięciem ocen oddziaływania na środowisko. Ponadto wprowadzanie odrębnych zdań na poziomie punktów w ustępie nie jest zgodne z praktyką legislacyjną. Drugie zdanie kwalifikuje się jako przepis prawa materialnego i może być wprowadzone (w proponowanej wyżej, rozwiniętej wersji) w dalszej części ustawy, bez konieczności dodawania niejasnej definicji.</p>	Państwowa Rada Ochrony Przyrody	uwaga bezprzedmiotowa	<p>W trakcie uzgodnień międzyresortowych Ministerstwo Środowiska uznało, że przepis budzi wątpliwości i należy całkowicie zrezygnować z definicji planowanego przedsięwzięcia. Jednak w zamian za to zmodyfikowano art. 72 ust. 2a, gdzie przesądzono, iż wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed uzyskaniem zezwoleń, o którym mowa w ust. 1 pkt 21, nie stosuje się w przypadku, gdy jest to drugie lub kolejne zezwolenie dla zrealizowanego przedsięwzięcia nie ulegającego zmianie.</p>

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
16	art. 1 pkt 3 lit. d	art. 3 ust. 1 pkt 13a	<p>Definicja „planowanego przedsięwzięcia” Zdaniem PGNIG, zaproponowana w art. 1 pkt 3 lit. d projektu definicja „planowanego przedsięwzięcia”, którą proponuje się dodać do ustawy „ocenowej” (jako nowy pkt 13a w art. 3 ust: 1 ustawy) budzi zasadnicze zastrzeżenia. O ile słuszny i zasadny uznać należy sam pomysł wprowadzenia do przepisów ustawy OOS pojęcia „planowane przedsięwzięcie”, by w ten sposób zwolnić inwestorów z obowiązku ponownego uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed uzyskaniem zezwolenia dla przedsięwzięcia na przedłużenie jego eksploatacji (w przypadkach, gdy przedsięwzięcie nie będzie ulegało zmianie), to całkowicie niezrozumiałym jest wyłączenie z tego „przywileju” przedsięwzięć polegających na wydobywaniu kopalin ze złóż poprzez absolutnie niepoprawne merytorycznie definiowanie ich jako, tzw. przedsięwzięcia planowane aż do czasu wyczerpania złoża. Zupełnie niezrozumiałym jest, na jakiej podstawie i dlaczego w uzasadnieniu do projektu opiniowanej ustawy stwierdza się, iż przedsięwzięcia tego rodzaju „ze swej istoty pozostają do czasu wyczerpania złoża w fazie realizacji, a nie eksploatacji, która następuje po fazie realizacji”. Stwierdzenie to jest sprzeczne z przepisami ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze³, które regulują m.in. sprawy działalności polegającej na wydobywaniu kopalin ze złóż i określają, że do wydobywania kopalin ze złóż służy zakład górniczy czyli wyodrębniony technicznie i organizacyjnie zespół środków obejmujących m.in. wyrobiska górnicze, obiekty budowlane, urządzenia oraz instalacje. W świetle powyższego, pierwszą fazą przedsięwzięcia polegającego na wydobywaniu kopalin ze złóż (czyli fazą realizacji) będzie z całą pewnością etap budowy zakładu górniczego i przygotowania go do prowadzenia wydobycia kopaliny ze złoża a nie samo pozyskanie kopaliny, a tym bardziej nie do momentu wyczerpania złoża. Faza realizacji przedsięwzięcia kończy się z chwilą uruchomienia zakładu górniczego i rozpoczęcia jego eksploatacji zwanej w przepisach Prawa geologicznego i górniczego ruchem zakładu górniczego wydobywającego kopaliny. Prowadzone wówczas wydobywanie kopaliny ze złoża to z całą pewnością zasadnicza i najdłuższa faza przedsięwzięcia - faza eksploatacji. Faza ta trwa aż do wyczerpania złoża i przejścia wówczas do etapu likwidacji zakładu górniczego, co stanowi ostatni etap przedsięwzięcia – fazę likwidacji. Wobec powyższego, w definicji „planowanego przedsięwzięcia” nie należy przedsięwzięć polegających na wydobywaniu kopalin ze złóż traktować odrębnie i inaczej od pozostałych przedsięwzięć, a wyrazy „a w przypadku eksploatacji złoża kopaliny, do czasu wyczerpania złoża” wykreślić jako pozbawione merytorycznego. W ten sposób zmieniona definicja brzmiałaby następująco: „13a) planowanym przedsięwzięciu — rozumie się przez to przedsięwzięcie nielstniejące fizycznie, w zakresie, w jakim nie zostało zrealizowane. Nie stanowi planowanego przedsięwzięcia przedłużenie jego eksploatacji.”</p>	PGNIG	uwaga bezprzedmiotowa	W trakcie uzgodnień międzyresortowych Ministerstwo Środowiska uznało, że przepis budzi wątpliwości i należy całkowicie zrezygnować z definicji planowanego przedsięwzięcia.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
17	Art. 1 pkt 3	Art. 3 ust. 1 pkt 13a	<p>Proponowana definicja „planowanego przedsięwzięcia” tłumaczy pojęcia zrozumiiałe za pomocą pojęć wcale nie bardziej zrozumiałych i jest z legislacyjnego punktu widzenia zbędna. Podane opisy są niejednoznaczne (spójnik „jego” może dotyczyć zarówno złoza, jak i przedsięwzięcia). Zapis sugerujący, że do wyczerpania złoza przedsięwzięcie należy traktować jako będące wciąż w fazie planowania, może powodować poważne wątpliwości interpretacyjne.</p> <p>Proponujemy zrezygnować z tej definicji. Rozwiązaniem alternatywnym jest jej doprecyzowanie oraz zaznaczenie, że przedłużenie eksploatacji nie stanowi nowego („planowanego”) przedsięwzięcia jedynie wówczas, gdy zmienia się jedynie czas eksploatacji, ale skala, miejsce i metoda eksploatacji mieszczą się w ramach pierwotnie wydanego zezwolenia.</p>	PTOP SALAMANDRA	uwaga bezp przedmiotowa	W trakcie uzgodnień międzyresortowych Ministerstwo Środowiska uznało, że przepis budzi wątpliwości i należy całkowicie zrezygnować z definicji planowanego przedsięwzięcia. Jednak w zamian za to zmodyfikowano art. 72 ust. 2a, gdzie przesądzono, iż wymogą uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed uzyskaniem zezwoleń, o którym mowa w ust. 1 pkt 21, nie stosuje się w przypadku, gdy jest to drugie lub kolejne zezwolenie dla zrealizowanego przedsięwzięcia nie ulegającego zmianie.
18	Art. 1. pkt. 4	Art. 3a	<p>Art. 1. pkt. 4 — w dodanym art. 3a Ustawodawca kieruje się tylko potrzebą poszerzenia dostępu do informacji o środowisku. Ustawodawca nie zaproponował zapisów wynikających z pilnej i bardzo ważnej potrzeby standaryzacji (ujednolicenia) metodyki inwentaryzacji przyrodniczej (jako metodyki referencyjnej dla określonych grup gatunków i siedlisk przyrodniczych i poszczególnych typów przedsięwzięć oraz typów obszarów, na których planuje się dane przedsięwzięcie) poszczególnych elementów i składników przyrody nieożywionej i ożywionej, jako minimalnego zakresu danych wymaganych od wnioskodawcy przedsięwzięcia przez organ ochrony środowiska prowadzący postępowanie administracyjne. Tak ujednocione inwentaryzacje dostarczałyby porównywalnych wyników, które są następnie wykorzystywane w procedurze oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, wskutek czego uzyskiwano by porównywalne oceny skutków tych przedsięwzięć, a te z kolei pozwalały opracowywać podręczniki dobrych praktyk środowiskowych. Pozostawienie dotychczasowej swobody w tym zakresie jest niekorzystne zarówno dla środowiska przyrodniczego („słabe inwentaryzacje”), jak i potencjalnych wnioskodawców przedsięwzięć (trudności w oszacowaniu czasu i kosztów, przeciągające się procedury administracyjne).</p>	Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska	Nie	Nie można ujednocilić inwentaryzacji dla różnych rodzajów inwestycji.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
19	Art. 1 pkt 4	Art. 3a ust. 1	<p>art. 1 punkt 4 Fundacja Greenmind wnosi o rezygnację z proponowanej zmiany polegającej na dodaniu do ustawy o oś art. 3a ust. 1 w brzmieniu „Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia format przedkładanych danych wyników inwentaryzacji przyrodniczej, kierując się potrzebą poszerzenia dostępu do informacji o środowisku” (wykreślenie art. 3a ust. 1 z projektu ustawy). Fundacja stoi na stanowisku, że wspólny format danych pochodzących z inwentaryzacji zasobów przyrodniczych jest możliwy do ustalenia jedynie w przypadku danych zbieranych jednakowymi metodami, w ramach wspólnych projektów badawczych, używających ujednoliconego protokołu terenowego. Przykładami takich projektów są atlasy rozmieszczenia lęgowych ptaków, motyli dziennych czy płazów, operujące wewnątrz schematami zbierania danych terenowych i georeferencji obserwacji (z reguły siatki kwadratów). Są to jednak zazwyczaj projekty pozyskujące dane jakościowe (gatunek "występuje" względnie "nie występuje"), a nie cenzusy (czyli inwentaryzacje przedstawiające ile osobników gatunku zasiedla dany teren). Natomiast wyniki liczeń wykonywanych z użyciem odmiennych schematów metodycznych są nieporównywalne, gdyż liczby stwierdzanych osobników są pochodną nie tylko faktycznej liczebności ale również szeregu zmiennych zakłócających - wielkości powierzchni objętej kontrolami, liczby kontroli, długości trwania pojedynczej kontroli, terminu kontroli, pory dnia jej wykonywania, wykrywalności pojedynczego osobnika, itd. Oceny liczebności mogą być dokonywane bezpośrednio w terenie, ale mogą też być wynikiem przetwarzania danych terenowych z użyciem mniej lub bardziej skomplikowanych modeli statystycznych. Oceny mogą być wynikiem liczeń na całości obszaru inwentaryzacji, ale często są też rezultatem ekstrapolacji z powierzchni próbnych. Powierzchnie te mogą być punktami, transektami lub wielobokami. Oceny liczebności są też danymi wymagającymi georeferencji i w przypadku zwierząt nie jest to z reguły georeferencja punktowa, więc dane muszą być dowiązane do gridu lub poligonów w systemie GIS. Inwentaryzacje przyrodnicze powinny różnić się także swą szczegółowością i schematem badawczym w zależności od rodzaju przedsięwzięcia. Wszystko to sprawia, że określenie jednolitego formatu danych dla inwentaryzacji tak odmiennych grup jak motyle, ptaki śpiewające, płazy bezogonowe, nietoperze, rośliny naczyniowe i ryby rzeczne - jest po prostu niemożliwe. Wymuszanie jednolitego formatu danych dla informacji zbieranych diametralnie odmiennymi metodami wiązać się będzie z przetwarzaniem danych wejściowych z użyciem nieznanymi algorytmów, czyli niemożliwych do powtórzenia, dając w rezultacie dane wyjściowe o wątpliwym (i niemożliwym do ustalenia) związku z danymi wejściowymi. Fundacja Greenmind uważa, że możliwe jest tworzenie zasobów bazodanowych zestawiających dane z rozmaitych źródeł, ale wymagają one stworzenia bardzo rozbudowanych systemów informatycznych i niemal zawsze są to systemy związane z pojedynczymi taksonami, do których dostosowane są specyficzne formaty danych wejściowych. Przykładowo, dominujący obecnie w Europie system zbierania danych z obserwacji ptaków (Ornitho) operuje pięcioma odmiennymi modułami pozyskiwania danych terenowych używającymi pięciu odmiennych formatów danych. W tym kontekście Fundacja sugeruje by ewentualna rozbudowa systemów dostępu do informacji o środowisku rozwijała się poprzez różnicowanie formatów wprowadzania danych dostosowanych do specyfiki danej grupy systematycznej.</p>	Fundacja Greenmind	Częściowo. Nie dla rezygnacji z określenia formatu danych wyników inwentaryzacji. Tak w zakresie umiejscowienia upoważnienia do wydania rozporządzenia oraz dla obligatoryjności rozporządzenia regulującego format raportu.	Jeśli chodzi o format danych wyników inwentaryzacji, to należy wyjaśnić, że intencją projektu było ustalenie formatu danych w sensie informatycznym (format plików) a nie standardów samej inwentaryzacji.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
20	Art. 1 pkt 4	Art. 3a ust. 1	<p>Natomiast stworzenie jednolitego gromadzenia danych ilościowych o występowaniu rozmaitych grup systematycznych przyniesie daleko więcej szkód niż korzyści. Proponowana zmiana poprzez dodanie art. 3a ust. 2 ustawy ooś jest zdaniem Fundacji Greenmind zupełnie niezrozumiała. W projekcie ustawy mowa jest o „formacie danych raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko”. Poniższe uwagi Fundacji odnoszą się do sytuacji, w której projektujący zmiany miał na uwadze m.in. format raportu o oddziaływaniu na środowisku tj. jego format elektroniczny (w tym format plików graficznych i plików zawierających obliczenia za pomocą komercyjnych programów prognozujących zmiany w środowisku (np. hałas) i tym podobne, objętość raportu. W tym przypadku, wydanie rozporządzenia wykonawczego dotyczącego formatu raportu powinno być obligatoryjne, a nie fakultatywne. Rozporządzenie powinno dotyczyć m.in. ujednoczenia formatu raportu, dostosowania objętości raportu do rodzaju i skali przedsięwzięcia, obowiązku zawarcia całego raportu w jednym dokumencie z ewentualnymi załącznikami, określenia powszechnie dostępnego formatu wersji elektronicznej itp. — w trosce o dostęp do informacji o środowisku i jego ochronie oraz o jakość konsultacji społecznych. Obecnie wielokrotnie mamy do czynienia z sytuacjami, gdy raport składa się z kilkunastu różnych dokumentów, liczy nawet ponad 1000 stron, a wersja elektroniczna zawiera kilkadziesiąt plików, zapisanych w różnych formatach, o pojemności kilku GB. To znacząco utrudnia udostępnianie dokumentacji i powoduje, że zapis ustawy ooś o udziale społeczeństwa w postępowaniach dotyczących wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach staje się zapisem martwym. Raport powinien być składany w takim formacie, aby bez trudu można było go udostępnić na stronie internetowej organu prowadzącego postępowanie (umieścić w bazie lub udostępnić drogą elektroniczną), a każdy uczestnik postępowania mógł się z nim zapoznać i ewentualnie złożyć uwagi w postępowaniu. Zdaniem Fundacji właściwszym miejscem dla wpisania w ustawy ooś delegacji do wydania rozporządzenia określającego format raportu jest w Dziale V Rozdział 2 Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Proponujemy w ustawy ooś dodanie nowego ustępu 8 w art. 66 lub nowego art. 66a o brzmieniu: „Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia format raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, kierując się potrzebą poszerzenia dostępu do informacji o środowisku i zapewnienia właściwego udziału społeczeństwa w decyzjach dotyczących środowiska.”</p>	j.w.	j.w.	j.w.
21	Art. 1 pkt 4	art. 3a ust. 1	<p>Proponuje się usunięcie art. 3a. Poprawa jakości raportów ooś (ich treści) nie dokona się dzięki określeniu formy tych opracowań. Ponadto termin "format danych raportu ooś" jest niezrozumiały. Należy także zwrócić uwagę, że przedmiotowy art. 3a. zrzuca na inwestora obowiązki nałożone w ustawie na organy ochrony środowiska (art. 127 ust. 1 pkt 3).</p>	Instytut Ochrony Środowiska	Nie	Określenie formatu raportu służy nie samej poprawie jakości raportów, lecz ich dostępności, możliwości dalszego wykorzystania.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
22	Art. 1 pkt 4	art. 3a ust. 1	<p>Wątpliwości budzi tendencja ustawodawcy do określenia formatu danych inwentaryzacji przyrodniczych na potrzeby oceny oddziaływania na środowisko (proponowany art. 3a ust. 1). Format inwentaryzacji przyrodniczej powinien zostać określony w ramach innych aktów prawnych, jak wskazano w punkcie powyżej. Format taki powinien obowiązywać dla gromadzenia informacji o środowisku przyrodniczym przez różne organy administracji publicznej. Inwestor w ramach przygotowywania raportu o oddziaływaniu na środowisko powinien składać jedynie niezbędne informacje uzupełniające. Niedopuszczalną jest próba ustanowienia obowiązującego formatu danych dostarczanych przez inwestora dla potrzeb uzyskania decyzji dla konkretnego przedsięwzięcia, jako podstawy poszerzenia dostępu do informacji o środowisku przekładając tym samym obowiązek dostarczenia pełnej informacji o środowisku z organów ochrony środowiska na inwestorów. Inwentaryzacja przyrodnicza nie jest żadnym ze szczególnych i sformalizowanych środków dowodowych w postępowaniu administracyjnym w przedmiocie oceny oddziaływania na środowisko, w ramach wydawania decyzji określonych w art. 61 ust. 1. Brak jest jednolitych zasad sporządzania inwentaryzacji przyrodniczej, a pomysł ich wprowadzenia wycinkowo, dla oceny oddziaływania na środowisko, jest niezasadny. Powyższe kłóci się z zasadami ogólnymi postępowania administracyjnego, które dopuszczają jako dowód wszystko to, co może przyczynić się do wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy. Tymczasem inwentaryzacja przyrodnicza uzyskuje rangę sformalizowanego dowodu, który musi spełniać wymagania określone w rozporządzeniu, aby w ogóle mógł być uznany za pełnowartościowy dowód w sprawie. Mamy tu do czynienia z przeregulowaniem pewnej sfery życia społecznego przez ustawodawcę, który i tak nie będzie w stanie nadążyć za postępem w naukach przyrodniczych, co w praktyce - wobec szczegółowej, technicznej regulacji rozporządzenia - będzie budzić wątpliwości np. w przypadku pojawienia się skuteczniejszych rozwiązań dotyczących inwentaryzacji przyrodniczej, których nie będzie regulowało przedmiotowe rozporządzenie. Powyższe budzi również uzasadnione zastrzeżenia poprzez fakt, iż projektowane regulacje dotyczące określenia w drodze rozporządzenia formatu raportu OOS nie są obligatoryjne, tak jak to jest w przypadku inwentaryzacji przyrodniczej. Tymczasem to raport OOS jest podstawowym dokumentem ocenianym w ramach procedury oceny oddziaływania na środowisko i w stosunku do niego istnieje może rzeczywista potrzeba uregulowania formatu danych w nim zawartych w zależności od rodzaju i charakterystyki przedsięwzięcia. Przy czym podkreślić należy, że format danych wyników inwentaryzacji przyrodniczej oraz format danych raportu o oddziaływaniu na środowisko powinien wynikać z formatu dostępnych informacji o środowisku gromadzonych przez organy administracji publicznej. W przeciwnym wypadku, inwestor zostanie obciążony koniecznością zbierania pierwotnych danych o środowisku na potrzeby opracowania dokumentacji OOS, zamiast korzystać z informacji zgromadzonych w zasobach publicznych. Taka sytuacja nie tylko nakłada nadmierne obowiązki na inwestorów planujących inwestycje na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, ale również nie prowadzi do zebrania pełnej informacji o środowisku, gdyż siłą rzeczy postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko dotyczą tylko pewnych fragmentów przestrzeni.</p>	Krajowa Komisja ds. Ocen Oddziaływania na Środowisko	Częściowo. Nie dla rezygnacji z określenia formatu danych wyników inwentaryzacji. Tak dla obligatoryjności rozporządzenia regulującego format raportu.	Rozwiązanie to ma na celu takie ujednoczenie formatu informacji, aby w każdym przypadku możliwe było użycie wyników innych dostępnych inwentaryzacji w ramach opracowywania raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Proponowana zmiana ma w konsekwencji służyć podniesieniu jakości ocen oddziaływania na środowisko, poprzez praktyczne umożliwienie porównania innych relewantnych dla danego przedsięwzięcia inwentaryzacji przyrodniczych. Ponadto należy wyjaśnić, że intencją projektu było ustalenie formatu danych w sensie informatycznym (format plików) a nie standardów samej inwentaryzacji.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
23	Art. 1 pkt 4	art. 3a ust. 1	<p>W proponowanym nowym art. 3a uoos w ust. 1 wpisano delegację dla ministra właściwego do spraw środowiska do obligatoryjnego określenia „formatu przedkładanych danych wyników inwentaryzacji przyrodniczej”, a ust. 2 zawiera delegację umożliwiającą ministrowi określenie w drodze rozporządzenia „formatu danych raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko”. W obu przypadkach jedyną wytyczną do wydania rozporządzenia jest „potrzeba poszerzenia dostępu do informacji o środowisku”. O ile ustęp 2 jest w pełni uzasadniony, to zasadność ust. 1 budzi poważne wątpliwości Rady, zwłaszcza przy braku projektu przykładowego rozporządzenia. Wydanie rozporządzenia spełniającego opisane w uzasadnieniu cele jest praktycznie niewykonalne (na pewno nie powinno być obligatoryjne). Efekt takiej regulacji może być wręcz przeciwny od oczekiwanego. Wspólny format danych pochodzących z inwentaryzacji zasobów przyrodniczych jest możliwy do ustalenia w przypadku danych zbieranych podobnymi metodami, np. w ramach badań wykorzystujących ujednolicony protokół terenowy. Przykładami takich projektów są atlasy rozmieszczenia lęgowych ptaków, motyli dziennych czy płazów, operujące wewnątrz jednolitymi schematami zbierania danych terenowych i georeferencji obserwacji (z reguły siatki kwadratów). Są to jednak zazwyczaj projekty pozyskujące dane jakościowe („występuje/nie występuje”), a nie cenzusy (czyli inwentaryzacje). Natomiast wyniki liczeń wykonywanych z użyciem odmiennych schematów metodycznych są często nieporównywalne, gdyż liczby stwierdzanych osobników są pochodną nie tylko faktycznej liczebności, ale również szeregu zmiennych zakłócających — wielkości powierzchni objętej kontrolami, liczby kontroli, długości trwania pojedynczej kontroli, terminu kontroli, pory dnia jej wykonywania, wykrywalności pojedynczego osobnika, itd. O wyborze metodyki inwentaryzacji w ramach gromadzenia danych o środowisku na potrzeby raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko decyduje nie tylko takson, którego ta inwentaryzacja dotyczy, ale również rodzaj i wielkość przedsięwzięcia oraz zasięg prognozowanych oddziaływań. Oceny liczebności mogą być dokonywane bezpośrednio w terenie, ale mogą też być wynikiem przetwarzania danych terenowych z użyciem mniej lub bardziej skomplikowanych modeli statystycznych. Oceny mogą być wynikiem liczeń na całości obszaru inwentaryzacji, ale często są też rezultatem ekstrapolacji z powierzchni próbnych. Powierzchnie te mogą być punktami, transektami lub wielobokami. Oceny liczebności są też danymi wymagającymi georeferencji i w przypadku zwierząt nie jest to z reguły georeferencja punktowa, więc dane muszą być dowiązane do gridu lub poligonów w systemie GIS. Wszystko to sprawia, że określenie dobrego jednolitego formatu danych dla inwentaryzacji tak odmiennych grup, jak np. motyle, ptaki śpiewające, płazy bezogonowe, nietoperze, rośliny naczyniowe i ryby rzeczne — jest po prostu niemożliwe.</p>	Państwowa Rada Ochrony Przyrody	Częściowo. Nie dla rezygnacji z określenia formatu danych wyników inwentaryzacji. Tak w zakresie umiejscowienia upoważnienia do wydania rozporządzenia oraz dla obligatoryjności rozporządzenia regulującego format raportu. Nie dla rozszerzenia zakresu rozporządzenia na raporty o oddziaływaniu na Naturę 2000, karty informacyjne i prognozy o.o.ś. Nie dla dopisania dodatkowej wytycznej w delegacji ustawowej	Należy wyjaśnić, że intencją projektu było ustalenie formatu danych w sensie informatycznym (format plików) a nie standardów samej inwentaryzacji czy raportu. Określenie formatu dla raportów o oddziaływaniu na Naturę 2000 oraz kart informacyjnych przedsięwzięcia nie jest zasadne z uwagi na niekiedy niewielką objętość tych dokumentów a dla prognoz o.o.ś. z uwagi na ich zróżnicowanie. Nie ma konieczności dopisania dodatkowej wytycznej w postaci dbałości o jakość ocen oddziaływania na środowisko.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
24	Art. 1 pkt 4	art. 3a ust. 1	<p>Tworzenie wielu formatów, dla różnych grup organizmów, prowadziłoby do powstania aktu przypominającego raczej podręcznik, a nie rozporządzenie, a który i tak zawsze pozostawałby niekompletny. Wymuszanie jednolitego formatu danych dla informacji zbieranych diametralnie odmiennymi metodami może się wiązać z przetwarzaniem danych wejściowych z użyciem nieznanymi algorytmów, czyli niemożliwych do powtórzenia, dając w rezultacie dane wyjściowe o wątpliwym (i niemożliwym do ustalenia) związku z danymi wejściowymi. Innym możliwym skutkiem będzie wysoki poziom ogólności formatów, który może prowadzić do ubożenia, zamiast uszczegóławiania danych przekazywanych w raportach. W stosunku do danych zbieranych na potrzeby prognoz i raportów o oddziaływania przedsięwzięć na środowisko, wskazane jest raczej wypracowywanie i rekomendowanie standardowych metodyk dla wybranych (najczęściej wykonywanych) rodzajów inwentaryzacji przyrodniczych (kombinacji — grupa organizmów/rodzaj przedsięwzięcia), opartych o najnowszą wiedzę, zawierających także wytyczne dotyczące sposobu prezentacji danych. W sytuacjach, gdy inwentaryzacje przyrodnicze są wykonywane na zamówienie organów ochrony przyrody (np. GDOŚ, RDOŚ, dyrektorzy parków narodowych), format prezentacji danych może zostać określony w zamówieniu. W pozostałych przypadkach — organy mogą wskazywać konkretne metodyki — powszechnie stosowane i zgodne z aktualnym stanem wiedzy. W przypadku ust. 2 — w opinii Rady wydanie rozporządzenia wykonawczego dotyczącego formatu raportu powinno być obligatoryjne, a nie fakultatywne. Rozporządzenie powinno dotyczyć m.in. ujednolicenia formatu raportu, obowiązku zawarcia całego raportu w jednym dokumencie z ewentualnymi załącznikami, określenia powszechnie dostępnego formatu wersji elektronicznej, ewentualnie także sposobu prezentowania danych, w tym wyników niektórych rodzajów inwentaryzacji przyrodniczych (gdymy zostały one opracowane) itp. Obecnie wielokrotnie mamy do czynienia z sytuacjami, gdy raport składa się z kilkunastu różnych dokumentów, liczy nawet ponad 1000 stron, a wersja elektroniczna zawiera kilkadziesiąt plików, zapisanych w różnych formatach, o pojemności kilku gigabajtów. To znacząco utrudnia udostępnianie dokumentacji i powoduje, że udział społeczeństwa w postępowaniach dotyczących wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest znacząco utrudniony. Raport powinien być składany w takiej formie, aby bez trudu można było go udostępnić na stronie internetowej organu prowadzącego postępowanie, a każdy uczestnik postępowania mógł się z nim zapoznać i ew. złożyć uwagi w postępowaniu. Dodatkowo — w wytyczne do wydania tego rozporządzenia powinny być uzupełnione o dążenie do zapewniania możliwie wysokiej jakości raportów oraz dostarczanie organom możliwie kompletnych danych, umożliwiających poprawne wykonywanie ocen oddziaływania na środowisko. Ponieważ właściwszym miejscem dla wpisania w uoś delegacji do wydania rozporządzenia określającego format raportu jest Rozdział 2 ustawy „Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko”, proponujemy w uoś dodanie nowego ustępu 8 w art. 66 lub też dodanie nowego art. 66a o brzmieniu: „Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, format raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, kierując się dbałością o jakość ocen oddziaływania na środowisko oraz potrzebą poszerzenia dostępu do informacji o środowisku.” Zaznaczamy, że rozporządzenie to mogłoby zawierać także formaty raportów o oddziaływaniu na obszary Natura 2000, prognoz oś, a nawet kart informacyjnych.</p>	j.w.	j.w.	j.w.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
25	Art. 1 pkt 4	Art. 3a ust. 1	Delegacja do określenia formatu przedkładanych danych wyników inwentaryzacji przyrodniczej na pewno nie powinna być obligatoryjna. Jeśli już takie rozporządzenie ma być rozpatrywane, to co najwyżej jako fakultatywne, z zaznaczeniem, że może to dotyczyć wybranych rodzajów inwentaryzacji konkretnych grup gatunków i prowadzonych dla wybranych rodzajów inwestycji. Próba określenia uniwersalnego formatu wyników wszystkich możliwych rodzajów inwentaryzacji, które mogą być potrzebne dla OOS, będzie stanowiła sztywny gorset nie pasujący do wielu sytuacji i zawsze nie nadążający za postępem nauki.	PTOP SALAMANDRA	Nie	Rozwiązanie to ma na celu takie ujednoczenie formatu informacji, aby w każdym przypadku możliwe było użycie wyników innych dostępnych inwentaryzacji w ramach opracowywania raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Proponowana zmiana ma w konsekwencji służyć podniesieniu jakości ocen oddziaływania na środowisko, poprzez praktyczne umożliwienie porównania innych relewantnych dla danego przedsięwzięcia inwentaryzacji przyrodniczych. Ponadto należy wyjaśnić, że intencją projektu było ustalenie formatu danych w sensie informatycznym (format plików) a nie standardów samej inwentaryzacji.
26	Art. 1 pkt 4	Art. 3a ust. 2	Fakultatywna delegacja do określenia w drodze rozporządzenia formatu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest znacznie potrzebniejsza, niż ta podana w ust. 1, o ile rozporządzenie będzie wariantowe, niezbyt szczegółowe i dopuszczające uzasadnione odstępstwa. Bezpieczniej byłoby także wyraźnie dopuścić uregulowanie w tym rozporządzeniu różnych formatów dla wybranych (niekoniecznie wszystkich) rodzajów raportów. Jeśli zostanie przyjęte takie uelastycznienie, proponujemy rozważyć rozszerzenie tej delegacji także na raport o oddziaływaniu na obszar Natura 2000, kartę informacyjną oraz niektóre, typowe rodzaje prognoz. Zarówno w przypadku ust. 1 jak i 2 wytyczną do wydania rozporządzeń powinna być także dbałość o jakość ocen oddziaływania na środowisko.	PTOP SALAMANDRA	Tak tylko dla obligatoryjności rozporządzenia regulującego format raportu.	Określenie formatu dla raportów o oddziaływaniu na Naturę 2000 oraz kart informacyjnych przedsięwzięcia nie jest zasadne z uwagi na niekiedy niewielką objętość tych dokumentów a dla prognoz o.o.s. z uwagi na ich zróżnicowanie. Nie ma konieczności dopisania dodatkowej wytycznej w postaci dbałości o jakość ocen oddziaływania na środowisko.
27	Art. 1 pkt	art. 3a ust. 1	Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia format przedkładanych danych dotyczących wyników inwentaryzacji przyrodniczej, kierując się potrzebą poszerzenia dostępu do informacji o środowisku. uszczegółowienie proponowanego zapisu	Grupa robocza ds. oos	Nie	Dodanie słowa "dotyczących" niepotrzebnie rozszerzyłoby zakres rozporządzenia o dane jedynie "dotyczące" wyników inwentaryzacji - rozporządzeniem objęte byłyby nie tylko wyniki inwentaryzacji, lecz również inne, powiązane, dokumenty.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
28	Art. 1 pkt 9	Art. 14 ust. 3	Ad. art. 1 punkt 9 Fundacja wnosi, by projektowane w art. 14 ust. 3 wydłużenie do 3 dni udostępniania dokumentów, o których dane są zamieszczane w publicznie dostępnych wykazach, ograniczyć do sytuacji, w których udostępnienie to ma się odbyć drogą elektroniczną lub pocztową. Udostępnianie dokumentów w siedzibie organu, powinno nadal odbywać się „w dniu złożenia wniosku”. Proponowane przez Fundację rozwiązanie wykluczy niepotrzebne podróże wnioskujących o informację do siedziby organu (co ważne zwłaszcza, gdy wizyta w siedzibie organu wiąże się z pokonaniem kilkunastu, kilkudziesięciu lub więcej kilometrów), zapewni zaufanie do władz publicznych (wnioskujący, który udał się do siedziby organu po informację, o której dane są zamieszczane w publicznie dostępnych wykazach, poinformowany, że może ją uzyskać za 3 dni, z dużym prawdopodobieństwem zaufanie do władz publicznych straci). Fundacja proponuje nowe brzmienie art. 14 ust. 3 ustawy o oś: „Dokumenty, o których dane są zamieszczane w publicznie dostępnych wykazach, o których mowa w art. 21 ust. 1, udostępnia się niezwłocznie tj. w przypadku wniosku złożonego w siedzibie władz publicznych — w dniu jego złożenia, a w przypadku wniosku złożonego w inny sposób — nie później niż w ciągu 3 dni od dnia złożenia wniosku”.	Fundacja Greenmind	Nie	Uwaga odrzucona. W praktyce proponowany przez fundację termin byłby częstokroć niemożliwy do dotrzymania. W szczególności jeżeli wniosek zostałby złożony w urzędzie w godzinach popołudniowych. Część dokumentów nie jest dostępna od reki. Mogą być zarchiwizowane bądź wymagane jest ich wyszukanie. W takich wypadkach mogłoby się okazać, że nie mogą być udostępnione w dniu złożenia wniosku, co przy wprowadzeniu proponowanego przez fundację przepisu prowadziłoby do łamania prawa przez władze publiczne.
29	Art. 1 pkt 9	art. 14 ust. 3	(...) udostępnia się niezwłocznie, jednak nie później niż w ciągu 7 dni od dnia złożenia wniosku Proponowany termin w projekcie jest zbyt krótki, tym bardziej biorąc pod uwagę weekendy i dni świąteczne oraz obieg poczty wewnątrz urzędu. Sprawa wpływa w piątek, w drugiej połowie dnia, to pracownik otrzyma ją dopiero w poniedziałek to jest 3 dnia, tj. w dniu w którym upływa termin. Dlatego niezbędne jest wydłużenie tego terminu.	Grupa robocza ds. o oś	Nie	Uwaga odrzucona.
30	Art. 1 pkt 9	Art. 14 ust 1	Terminy — wprowadzenie zmiany w ust. 1 art. 14 ustawy poprzez określenie terminu pierwotnego obowiązku wykonania wniosku jako bez zbędnej zwłoki, nie później niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku. Zmiana ta ujednoliciłaby terminy udostępniania informacji publicznej w dwóch głównych ustawach. Trudno zrozumieć wnioskodawcom dlaczego informacje publiczne udostępniane na podstawie ustawy o dostępie do informacji publicznej co do zasady udostępniane są szybciej niż informacje publiczne dotyczące środowiska i jego ochrony. Wskazany w art. 3 ust. 2 lit. a Dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/113/EWG (Dyrektywa) termin jest określony maksymalnie. Nie ma żadnych przeszkód, aby państwa członkowskie uregulowały krótsze terminy. Dodatkowo skrócenie terminu będzie sprzyjało włączaniu się społeczności w procedury mające wpływ na środowisko. Raz jeszcze podkreślić należy, iż nie znajdujemy żadnego uzasadnienia dla tak daleko idącej rozbieżności w tak określonych terminach. Nadto aktywne publikowanie informacji wskazanych w ustawie zmniejsza ilość wniosków, a same obowiązki wynikające z ustawy jako wynika z Raportu Rzeczypospolitej Polskiej na temat doświadczeń związanych ze stosowaniem dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji o środowisku ⁵ nie spowodowało nadmiernego obciążenia dla administracji. Na marginesie zauważamy, iż w ustawie nawiązano do terminów wskazanych w ustawie o dostępie do informacji publicznej tj. w art. 15, którego treść zbliżona jest do art. 14 ust. 1 i 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej.	Watchdog	Nie	Co do zasady podstawowym terminem jest "bez zbędnej zwłoki". Znaczy to tyle, że władze publiczne powinny udostępnić informację, kiedy tylko będzie to możliwe. Jednak ostateczny termin na udostępnienie informacji wynosi 1 miesiąc, a w uzasadnionych przypadkach 2 miesiące. Również na podstawie przepisów o dostępie do informacji publicznej maksymalny termin (po przedłużeniu) wynosi 2 miesiące. W praktyce zatem, jeżeli informacja nie będzie mogła być udostępniona w terminie jednego miesiąca organ będzie przedłużał termin na udzielenie odpowiedzi. W przypadku skrócenia terminu do 14 dni taka sytuacja będzie zapewne występowała częściej. Nie wpłynęło to jednak na realne skrócenie czasu udostępnienia informacji.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
31	art. 1 pkt 11	art. 16 ust. 1 pkt 7	<p>Zapewnienie ochrony tajemnicy handlowej lub przemysłowej W projektowanym art. 16 ustawy OOS postuluje się pozostawienie bez zmian art. 16 ust. 1 pkt 7, który przewiduje, że władze publiczne mogą odmówić udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie, jeżeli udostępnienie tych informacji może naruszyć ochronę informacji o wartości handlowej, w tym danym technologicznych, dostarczonych przez osoby trzecie i objętych tajemnicą przedsiębiorstwa, jeżeli osoby te złożyły wniosek o wyłączenie tych informacji z udostępniania, zawierający szczegółowe uzasadnienie dotyczące możliwości pogorszenia ich konkurencyjnej pozycji, przy czym, zgodnie z projektowanym art. 16 ust. 3 ustawy OOS, wniosek o wyłączenie z udostępniania powinien zostać złożony w terminie 14 dni od dnia przekazania organowi danych objętych wnioskiem (wrażliwych biznesowo). Jak zauważa się w piśmiennictwie, „[d]la uznania, że wyjątek ten w danym wypadku wystąpił, konieczne jest spełnienie kilku przesłanek: a) informacje muszą mieć nie tylko wartość handlową, ale muszą też być objęte tajemnicą przedsiębiorstwa, b) ich ujawnienie mogłoby pogorszyć pozycję konkurencyjną osoby je przekazującej, c) przekazujący złożył uzasadniony wniosek o nieudostępnianie informacji”. W razie przyjęcia postulowanego brzmienia projektu, w nowym stanie prawnym wystąpi dodatkowo przesłanka negatywna upływu 14-dniowego terminu na złożenie wniosku. Powyższe istotnie ogranicza możliwość zapewnienia przez przedsiębiorcę skutecznej ochrony danych wrażliwych biznesowo. Standard ich ochrony, zapewniony w ustawie OOS, jest niedostateczny, a przyjęte i w dalszym ciągu postulowane rozwiązanie budzi zastrzeżenia</p>	<p>OPPPW – Organizacja Polskiego Przemysłu Poszukiwawcz o- Wydobywczeg o</p>	<p>Nie</p>	<p>OPPPW nie wskazało w jednoznaczny sposób, jakich zmian oczekuje w związku ze zgłoszoną uwagą. Proponowana nowelizacja art. 16 ust. 3 ustawy oos ma na celu wprowadzenie terminu na złożenie wniosku o wyłączenie informacji z udostępnienia. Nie wydaje się, żeby tego rodzaju nowelizacja mogła istotnie wpłynąć na ochronę danych wrażliwych biznesowo. Zarówno według obecnie obowiązujących przepisów, jak i proponowanej nowelizacji, to do przedsiębiorcy należy ocena tego, co stanowi dla niego tajemnicę przedsiębiorstwa. Władze publiczne mają ograniczoną zdolność do dokonania ww. oceny. Podmiot przekazujący informacje władzom publicznym ma najlepszą wiedzę na temat tego, co stanowi dla niego tajemnicę przedsiębiorstwa i która część z ww. informacji powinna być, w związku z tym, wyłączona z udostępnienia. Przekazując takie informacje władzom publicznym powinien być zatem świadomy, że należy zastrzec jawność określonych informacji.</p>

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
32	Art. 1 pkt 11	Art. 16 ust. 1 pkt 7	<p>Zakres ochrony informacji wrażliwych — konieczność uwzględnienia informacji wewnętrznych w rozumieniu rozporządzenia REMIT Art. 16 ust. 1 pkt 7 ustawy OOS zawęza możliwość ochrony danych wrażliwych w stosunku do dyrektywy OOS, która w swoim art. 4 ust. 2 lit. d przewiduje, że Państwa Członkowskie mogą zdecydować o odmowie udostępnienia informacji o środowisku, jeśli ujawnienie takich informacji negatywnie wpłynie na poufność informacji handlowych lub przemysłowych, jeśli jest ona przewidziana prawem krajowym lub wspólnotowym w celu ochrony prawnie uzasadnionych interesów, w tym interesu publicznego w zakresie zachowania poufności danych statystycznych oraz tajemnicy podatkowej. W ocenie OPPPW na gruncie dyrektywy OOS na ochronę zasługują wszystkie informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa. Zgodnie z art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji pod pojęciem tajemnicy przedsiębiorstwa należy rozumieć nieujawnione do wiadomości publicznej informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności. Warto zatem ujedynolnić określenia stosowane w obu ustawach, aby uniknąć wątpliwości interpretacyjnych co do różnic znaczeniowych pomiędzy pojęciami „wartość handlowa” i „wartość gospodarcza”. Niezrozumiałe jest utrzymywanie w dalszym ciągu ograniczenia ochrony informacji wrażliwych gospodarczo jedynie do tych, które mogłyby wpłynąć na pozycję konkurencyjną podmiotu udostępniającego. Informacje przemysłowe podlegające ochronie prawnej w myśl dyrektywy nie muszą bowiem bezpośrednio przekładać się na zdolność danej podmiotu do rywalizacji z konkurentami. W tym miejscu należy zwrócić szczególną uwagę na informacje wewnętrzne w rozumieniu Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii („rozporządzenie REMIT”). Zgodnie z art. 2 (1) rozporządzenia REMIT jest informacja o szczególnym charakterze, która nie została podana do publicznej wiadomości i która dotyczy — bezpośrednio lub pośrednio — jednego lub większej liczby produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym oraz która, jeżeli została podana do wiadomości publicznej, mogłaby znacząco wpłynąć na ceny tych produktów sprzedawanych w obrocie hurtowym. Informacja taka może dotyczyć w szczególności zdolności i wykorzystania instalacji służących produkcji gazu ziemnego, w tym również nieplanowanej niedostępności tych instalacji. Wobec tego, zdarzeniem generującym informację wewnętrzną (prawnie chronioną w świetle rozporządzenia REMIT) może być przykładowo awaria kopalni. Wystąpienie takiego zdarzenia z jednej strony może mieć wpływ na rynek gazu ziemnego (stąd prawdopodobieństwo uznania wiadomości na jego temat za informację wewnętrzną), a z drugiej będzie potencjalnie dotyczyć środowiska naturalnego i budzić zainteresowanie osób trzecich, które mogą żądać udzielenia informacji na temat zaistniałej, po jej przekazaniu przez przedsiębiorcę (kierownika zakładu górniczego) do urzędu górniczego, w trybie ustawy OOS.</p>	OPPPW – Organizacja Polskiego Przemysłu Poszukiwawczo-Wydobywczego	Nie	<p>Na samym wstępie trzeba zaznaczyć, że celem nowelizacji art. 16 jest dostosowanie go do dyrektywy 2003/4/WE. Nowelizacja przewiduje wprowadzenie fakultatywnej odmowy udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie. OPPPW wskazują, że ustawa oos zawęza przepis art. 4 ust. 2 lit. d dyrektywy 2003/4/WE. Stwierdza m.in., że na gruncie dyrektywy wszystkie informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa zasługują na ochronę. Nie odnosi się jednak bezpośrednio do tego, w jaki sposób ustawa oos przez to zawęza dyrektywę. Pojęcie tajemnicy handlowej wprowadza dyrektywa 2003/4/WE. Wprowadzenie w to miejsce określonej w ustawie z dnia 16 kwietnia 1993 r. pojęcia wartości gospodarczej może spowodować pytania Komisji Europejskiej odnośnie prawidłowej implementacji dyrektywy 2003/4/WE. Tym bardziej, że w „The Aarhus Convention An Implementation Guide”, dokumencie, który przedstawia wytyczne odnośnie zastosowania „Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska” jest wyraźnie wskazane, że ochrona uzasadnionego interesu gospodarczego nie dotyczy podmiotów działających jako monopoliści, takich jak niektóre przedsiębiorstwa będące własnością państwa. Jednocześnie nie wydaje się, żeby w istotny sposób miało to zmienić sytuację podmiotów wnioskujących o wyłączenie informacji z udostępniania. Jak wskazano w odpowiedzi na uwagi OPPPW do nowelizacji art. 16 ust. 1 pkt 7, to do podmiotów przekazujących informacje władzom publicznym będzie należało wskazać, które z przekazywanych informacji powinny być wyłączone z udostępnienia i odpowiednie tego uzasadnienie. Władze publiczne odmawiają dostępu do informacji o środowisku i jego ochronie decyzją administracyjną, która musi mieć odpowiednie uzasadnienie. Tylko podmiot, od</p>

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
33	Art. 1 pkt 11	Art. 16 ust. 1 pkt 7	Dodatkowo, zdarzenie takie, przynajmniej w niektórych sytuacjach, może generować informację poufną w rozumieniu art. 154 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w razie awarii o znaczących rozmiarach. Należy pamiętać, że szereg organów władzy wejdzie w posiadanie informacji o nagłych i nieprzewidzianych zdarzeniach dotyczących infrastruktury wydobywczej (zakładów górniczych i powiązanych składników majątku) na mocy przepisów prawa. Przykładowo, w trybie art. 119 ust. 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne należy zawiadamiać organ administracji górniczej o wypadku śmiertelnym, ciężkim lub zbiorowym, zgonie naturalnym lub o związanych z ruchem zakładu górniczego niebezpiecznych zdarzeniach, stwarzających zagrożenie życia, zdrowia ludzkiego lub bezpieczeństwa powszechnego. W konsekwencji pojawia się potrzeba zapewnienia „szczelności” ochrony przekazywanych informacji wewnętrznych. Do chwili ich przekazania na rynek są one poufne i nie mogą być wykorzystywane, zwłaszcza przy składaniu zleceń i zamówień na dany nośnik energii (art. 3 rozporządzenia REMIT). Jakkolwiek art. 4 (1) rozporządzenia REMIT przewiduje obowiązek podania do publicznej wiadomości wewnętrznych, to jednocześnie art. 4 (2) rozporządzenia wprowadza możliwość opóźnienia publikacji takiej informacji w trosce o ochronę uzasadnionych interesów przedsiębiorcy. Wydaje się, że w trosce o bezpieczeństwo energetyczne państwa może wystąpić konieczność wstrzymania publikacji tego rodzaju informacji i wysoce niepożądane byłoby, aby mogły być one udostępnione przez organy władzy publicznej w konkurencyjnym trybie ustawowym, przez ich podaniem do publicznej wiadomości przez danego uczestnika rynku.	j.w.	j.w.	j.w.
34	Uwagi rozszerzające zakres konsultacji	Art. 16	Zapewnienie przejściowej ochrony przekazanych informacji od chwili złożenia wniosku o ich nieudostępnianie. Z uwagi na szczególny charakter informacji przekazywanych organom władzy publicznej i możliwą niepowetowaną szkodę w razie ich przedostania się do opinii publicznej, konkurentów przedsiębiorcy lub podmiotów z państw trzecich, konieczne jest zapewnienie tymczasowej ochrony prawnej, od chwili złożenia wniosku do momentu ostatecznego rozpoznania go przez organ. W związku z powyższym, proponujemy następującą zmianę przepisów. Propozycja nowego brzmienia: „Art. 16. 1 (...) 7) ochronę tajemnicy przedsiębiorstwa, informacji wewnętrznych w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii lub informacji poufnych w rozumieniu przepisów o obrocie instrumentami finansowymi, jeżeli osoby te złożył wniosek o wyłączenie tych informacji z udostępnienia, zawierający uzasadnienie, (...) 3. Wniosek o wyłączenie informacji z udostępniania, o którym mowa w ust. 1 pkt 7 może zostać złożony nie później niż w terminie 14 dni od dnia dostarczenia władzom publicznym informacji wskazanych w tym przepisie. Od chwili wpłynięcia wniosku do dnia, w którym wydana została ostateczna decyzja o odmowie uwzględnienia wniosku, informacji objętych wnioskiem nie udostępnia się.	OPPPW – Organizacja Polskiego Przemysłu Poszukiwawcz o- Wydobywczeg o	Nie	Uwaga odrzucona. Wprowadzenie takiego przepisu byłoby nadmierną regulacją. Władze publiczne które udostępniłyby informacje, objęte wnioskiem zastrzegającym ich udostępnienie, bez wcześniejszego rozstrzygnięcia kwestii zasadności takiego wniosku, łamałyby prawo.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
35	art. 1 pkt 11	art. 16 ust. 1 pkt 7	<p>Zapewnienie ochrony tajemnicy handlowej lub przemysłowej W projektowanym art. 16 ustawy OOS postuluje się pozostawienie bez zmian art. 16 ust. 1 pkt 7, który przewiduje, że władze publiczne mogą odmówić udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie, jeżeli udostępnienie tych informacji może naruszyć ochronę informacji o wartości handlowej, w tym danych technologicznych, dostarczonych przez osoby trzecie i objętych tajemnicą przedsiębiorstwa, jeżeli osoby te złożyły wniosek o wyłączenie tych informacji z udostępniania, zawierający szczegółowe uzasadnienie dotyczące możliwości pogorszenia ich konkurencyjnej pozycji, przy czym, zgodnie z projektowanym art. 16 ust. 3 ustawy OOS, wniosek o wyłączenie z udostępniania powinien zostać złożony w terminie 14 dni od dnia przekazania organowi danych objętych wnioskiem (wrażliwych biznesowo). Jak zauważa się w piśmiennictwie, „[d]la uznania, że wyjątek ten w danym wypadku wystąpił, konieczne jest spełnienie kilku przesłanek. a) informacje muszą mieć nie tylko wartość handlową, ale muszą też być objęte tajemnicą przedsiębiorstwa, b) ich ujawnienie mogłoby pogorszyć pozycję konkurencyjną osoby je przekazującej, c) przekazujący złożył uzasadniony wniosek o nieudostępnianie informacji.”⁴ W razie przyjęcia postulowanego brzmienia projektu, w nowym stanie prawnym wystąpi dodatkowo przesłanka negatywna upływu 14-dniowego terminu na złożenie wniosku. Powyższe istotnie ogranicza możliwość zapewnienia przez przedsiębiorcę skutecznej ochrony danych wrażliwych biznesowo. Standard ich ochrony, zapewniony w ustawie OOS, jest niedostateczny, a przyjęte i w dalszym ciągu postulowane rozwiązanie budzi zastrzeżenia.</p>	PGNIG	Odpowiedź analogiczna do odpowiedzi na uwagi OPPPW do tego samego przepisu.	

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
36	Uwagi rozszerzające zakres konsultacji	Art. 16 ust. 1 pkt 7	<p>Zakres ochrony informacji wrażliwych — konieczność uwzględnienia informacji wewnętrznych w rozumieniu rozporządzenia REMIT Art. 16 ust. 1 pkt 7 ustawy OOS zawęża możliwość ochrony danych wrażliwych w stosunku do dyrektywy OOS, która w swoim art. 4 ust. 2 lit. d przewiduje, że Państwa Członkowskie mogą zdecydować o odmowie udostępnienia informacji o środowisku, jeśli ujawnienie takich informacji negatywnie wpłynie na poufność informacji handlowych lub przemysłowych, jeśli jest ona przewidziana prawem krajowym lub wspólnotowym w celu ochrony prawnie uzasadnionych interesów, w tym interesu publicznego w zakresie zachowania poufności danych statystycznych oraz tajemnicy podatkowej. W ocenie PGNiG S.A. na gruncie dyrektywy OOS na ochronę zasługują wszystkie informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa. Zgodnie z art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji pod pojęciem tajemnicy przedsiębiorstwa należy rozumieć nieujawnione do wiadomości publicznej informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności. Warto zatem ujedynolnić określenia stosowane w obu ustawach, aby uniknąć wątpliwości interpretacyjnych co do różnic znaczeniowych pomiędzy pojęciami „wartość handlowa” i „wartość gospodarcza”. 4 M. Bar, J. Jendrośka, Komentarz do art. 16 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, System Informacji Prawnej LEX 2014.</p> <p>Niezrozumiałe jest utrzymywanie w dalszym ciągu ograniczenia ochrony informacji wrażliwych gospodarczo jedynie do tych, które mogłyby wpłynąć na pozycję konkurencyjną podmiotu udostępniającego. Informacje przemysłowe podlegające ochronie prawnej w myśl dyrektywy nie muszą bowiem bezpośrednio przekładać się na zdolność danej podmiotu do rywalizacji z konkurentami. W tym miejscu należy zwrócić szczególną uwagę na informacje wewnętrzne w rozumieniu Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii („rozporządzenie REMIT”). Zgodnie z art. 2 (1) rozporządzenia REMIT jest informacja o szczególnym charakterze, która nie została podana do publicznej wiadomości i która dotyczy — bezpośrednio lub pośrednio — jednego lub większej liczby produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym oraz która, jeżeli została podana do wiadomości publicznej, mogłaby znacząco wpłynąć na ceny tych produktów sprzedawanych w obrocie hurtowym. Informacja taka może dotyczyć w szczególności zdolności i wykorzystania instalacji służących produkcji gazu ziemnego, w tym również nieplanowanej niedostępności tych instalacji. Wobec tego, zdarzeniem generującą informację wewnętrzną (prawnie chronioną w świetle rozporządzenia REMIT) może być przykładowo awaria kopalni. Wystąpienie takiego zdarzenia z jednej strony może mieć wpływ na rynek gazu ziemnego (stąd prawdopodobieństwo uznania wiadomości na jego temat za informację wewnętrzną), a z drugiej będzie potencjalnie dotyczyć środowiska naturalnego i budzić zainteresowanie osób trzecich, które mogą żądać udzielenia informacji na temat zaistniałej, po jej przekazaniu przez przedsiębiorcę (kierownika zakładu górniczego) do urzędu górniczego, w trybie ustawy OOS.</p>	PGNiG	Odpowiedź analogiczna do odpowiedzi na uwagi OPPW do tego samego przepisu.	

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
37	Uwagi rozszerzające zakres konsultacji	Art. 16 ust. 1 pkt 7	<p>Dodatkowo, zdarzenie takie, przynajmniej w niektórych sytuacjach, może generować informację poufną w rozumieniu art. 154 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, w razie awarii o znaczących rozmiarach. Należy pamiętać, że szereg organów władzy wejdzie w posiadanie informacji o nagłych i nieprzewidzianych zdarzeniach dotyczących infrastruktury wydobywczej (zakładów górniczych i powiązanych składników majątku) na mocy przepisów prawa. Przykładowo, w trybie art. 119 ust. 4 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne należy zawiadamiać organ administracji górniczej o wypadku śmiertelnym, ciężkim lub zbiorowym, zgonie naturalnym lub o związanych z ruchem zakładu górniczego niebezpiecznych zdarzeniach, stwarzających zagrożenie życia, zdrowia ludzkiego lub bezpieczeństwa powszechnego. W konsekwencji pojawia się potrzeba zapewnienia „szczelności” ochrony przekazywanych informacji wewnętrznych. Do chwili ich przekazania na rynek są one poufne i nie mogą być wykorzystywane, zwłaszcza przy składaniu zleceń i zamówień na dany nośnik energii (art. 3 rozporządzenia REMIT). Jakkolwiek art. 4 (1) rozporządzenia REMIT przewiduje obowiązek podania do publicznej wiadomości wewnętrznych, to jednocześnie art. 4 (2) rozporządzenia wprowadza możliwość opóźnienia publikacji takiej informacji w trosce o ochronę uzasadnionych interesów przedsiębiorcy. Wydaje się, że w trosce o bezpieczeństwo energetyczne państwa może wystąpić konieczność wstrzymania publikacji tego rodzaju informacji i wysoce niepożądane byłoby, aby mogły być one udostępnione przez organy władzy publicznej w konkurencyjnym trybie ustawowym, przez ich podaniem do publicznej wiadomości przez danego uczestnika rynku.</p>	J.w.	J.w.	J.w.
38	Uwagi rozszerzające zakres konsultacji	Art. 16	<p>Zapewnienie przejściowej ochrony przekazanych informacji od chwili złożenia wniosku o ich nieudostępnianie. Z uwagi na szczególny charakter informacji przekazywanych organom władzy publicznej i możliwą niepowetowaną szkodę w razie ich przedostania się do opinii publicznej, konkurentów przedsiębiorcy lub podmiotów z państw trzecich, konieczne jest zapewnienie tymczasowej ochrony prawnej, od chwili złożenia wniosku do momentu ostatecznego rozpoznania go przez organ. W związku z powyższym, proponujemy następującą zmianę przepisów. Propozycja nowego brzmienia: „Art. 16. 1 (...) 7) ochronę tajemnicy przedsiębiorstwa, informacji wewnętrznych w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii lub informacji poufnych w rozumieniu przepisów o obrocie instrumentami finansowymi, jeżeli osoby te złożył wniosek o wyłączenie tych informacji z udostępnienia, zawierający uzasadnienie, (...) 3. Wniosek o wyłączenie informacji z udostępniania, o którym mowa w ust. 1 pkt 7 może zostać złożony nie później niż w terminie 14 dni od dnia dostarczenia władzom publicznym informacji wskazanych w tym przepisie. Od chwili wpłynięcia wniosku do dnia, w którym wydana została ostateczna decyzja o odmowie uwzględnienia wniosku, informacji objętych wnioskiem nie udostępnia się.”</p>	PGNIG	Odpowiedź analogiczna do odpowiedzi na uwagi OPPPW do tego samego przepisu.	

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
39	Art. 1 pkt 11	Art. 16 ust. 1 pkt 2	Uważamy, że w przypadku decyzji o utrzymaniu ograniczenia wskazanego w projektowanym art. 16 ust. 1 pkt 2 winien on zostać w brzmieniu dotychczasowym nawet przy proponowanym rozwiązaniu art. 19 ust. 5. Rozwiązanie dotychczasowe jest korzystniejsze i zapewnia większą jawność.	Watchdog	Nie	Intencją projektodawcy nie jest pogorszenie dostępu do informacji o środowisku i jego ochronie. Dotychczas obowiązujący przepis art. 16 ust. 1 pkt 2 przewiduje, że organ administracji odmawia udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie jeżeli informacje te dotyczą spraw objętych toczącym się postępowaniem sądowym, dyscyplinarnym lub karnym, jeżeli udostępnienie informacji mogłoby zakłócić przebieg postępowania. Proponowana nowelizacja tymczasem zakłada, że władze publiczne będą mogły odmówić udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie jeśli ujawnienie takich informacji może naruszyć przebieg toczącego się postępowania sądowego, dyscyplinarnego lub karnego. Wprowadzono więc fakultatywność odmowy udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie. Rozszerzono krąg podmiotów zobowiązanych do udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie, a zatem i podmiotów, które będą musiały wydawać decyzje w przypadku odmowy dostępu do informacji. Zachowano warunek, mówiący o tym, że ujawnienie informacji musi naruszać przebieg toczącego się postępowania. Dodano w końcu obowiązek badania przy odmowie publicznego dostępu przemawiającego za udostępnieniem informacji. W opinii projektodawcy tak sformułowany przepis poszerza, a nie jak twierdzi organizacja Watchdog zawęża dostęp do informacji o środowisku i jego ochronie.
40	Art. 1 pkt 11	Art. 16 ust. 1 pkt 3	Zwracamy uwagę, iż orzecznictwo sądów administracyjnych opowiada się, że prawa autorskie w ramach wykonywania prawa do informacji publicznej nie stanowią przesłanki do wyłączenia dostępności wnioskowanych informacji publicznych (np. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego 15 lipca 2011 r., sygn. akt I OSK 667/11; 7 grudnia 2010 r., sygn. akt I OSK 1774/10; 18 września 2008 r., sygn. akt I OSK 315/08; 9 lutego 2007 r., sygn. akt I OSK 517/06). Dlatego też postulujemy, aby rozważyć proponowane ograniczenie w art. 16 ust. 1 pkt 3.	Watchdog	Nie	Władze publiczne często dysponują dokumentami, które nie zostały przez nie stworzone, ani na ich zlecenie. Prawa autorskie do takich dokumentów mają osoby trzecie. To ochronę ich praw ma zapewniać art. 16 ust. 1 pkt 3 ustawy ooi, która nie zawiera tzw. normy kolizyjnej o charakterze ogólnym, podobnej do art. 1 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Zachowanie tak brzmiącego przepisu jest zatem uzasadnione.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
41	Art. 1 pkt 11	Art. 16 ust. 1 pkt 4	Wydaje się, że właściwsze byłoby odwołanie się w projektowanym art. 16 ust. 1 pkt 4 do prawa do prywatności i zważenie rozwiązania przyjętego w art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej.	Watchdog	Nie	Dyrektywa 2003/4/WE w art. 4 ust. 2 lit. f wskazuje na ochronę danych osobowych. Pojęcie to jest ugruntowane w polskim prawie. Wprowadzenie w miejsce ochrony danych osobowych ochrony prawa do prywatności mogłoby wywołać problemy interpretacyjne. Także ze strony Komisji Europejskiej. Odnosząc się do drugiej części uwagi, należy zauważyć, że ochrona danych osobowych na gruncie ustawy oś ogranicza się do osób trzecich, tj. do podmiotów spoza sfery władz publicznych. Nie ma więc potrzeby wprowadzania rozwiązania przyjętego w art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej.
42	Art. 1 pkt 11	Art. 16 ust. 1 pkt 5	Zbędna wydaje się przesłanka wyłączenia jawności określona w projektowanym art. 16 ust. 1 pkt 5. Jeżeli informacje zawarte w tych dokumentach będą zawierały informacje prawnie chronione to dojdzie to skrzyżowania się ograniczeń. Przy czym projektowane (również obowiązujące w tym zakresie ograniczenie) jest nieprecyzyjne. Nadto dla realizacji prawa do informacji nie powinno mieć wpływu oświadczenie osoby składającej taki dokument, a wyłącznie prawnie chronione dobra.	Watchdog	Nie	Art. 16 ust. 1 pkt 5 ustawy oś jest transpozycją art. 4 ust. 2 lit. g dyrektywy 2003/4/WE, a który chroni dane przekazane przez osoby trzecie, w sytuacji, gdy osoby te nie miały obowiązku ich udostępnienia i nie mogły być takim obowiązkiem obciążone, chyba że wyraziły one zgodę na ich ujawnienie. Brak ochrony tego typu danych na gruncie polskiego prawa powodowałby brak zaufania obywateli do państwa, którzy nie chcieliby, żeby przekazywane przez nich informacje, spełniające ww. kryteria, były ujawniane. To czy dane informacje będą chronione przez prawo czy też nie rozstrzyga sama ustawa oś i nie potrzeba innych przepisów chroniących dany rodzaj informacji.
43	Art. 1 pkt 11	art. 16 ust. 3	Pozytywnie oceniamy obowiązek wyrażony w projektowanym art. 16 ust. 3. Jednakże wydaje się, że wystarczy w art. 16 ust. 1 pkt 7 wskazać na tajemnicę przedsiębiorstwa bez przywoływania wartości handlowej i danych technologicznych, które wydają się być zawarte w art. 11 ust. 4 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Przy czym proponowane rozwiązanie zawiera niewystępującą tam np. wartość handlową.	Watchdog	Nie	Pojęcie wartości handlowej zostało użyte w dyrektywie 2003/4/WE oraz w Konwencji z Aarhus. Ustawa oś nie odnosi się do przepisów ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Stanowi odrębny reżim prawny. Dlatego zasadne jest zachowanie przepisu w obecnym brzmieniu z definicjami zastosowanymi w dyrektywie.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwag [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
44	Art. 1 pkt 11	art. 16 ust. 1 pkt 8 i 9	W projektowanym art. 16 ust. 1 pkt 8 i 9 ustawy ograniczenia mają charakter nadto ogólny i wydaje się, że nie wynikający wprost z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP, czy też nie znajdują się w art. 61 ust. 3 Konstytucji RP. Naszym zdaniem przy braku definicji tych pojęć, czy też większej precyzji mogą one nadmiernie ograniczyć prawo do uzyskiwania informacji o środowisku i jego ochronie.	Watchdog	Nie	Przepis ten istnieje już na gruncie obecnie obowiązującej ustawy o oś, przy czym jest zdecydowanie bardziej restrykcyjny. Organ administracji odmawia bowiem informacji, jeśli dotyczą one obronności i bezpieczeństwa państwa bądź bezpieczeństwa publicznego. Projektowana ustawa zakłada fakultatywność odmowy przy zbadaniu interesu publicznego przemawiającego za udostępnieniem informacji o środowisku i jego ochronie. Ochrona tajemnic związanych z ochroną bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa publicznego i oraz z obronnością państwa jest niezwykle istotna. Organ odmawiając dostępu do takich informacji będzie jednak każdorazowo musiał wydawać decyzję administracyjną z odpowiednim uzasadnieniem, które będzie wskazywało w jaki sposób ujawnienie danej informacji naruszy ww. rodzaj informacji. Decyzja taka będzie podlegała kognicji sądów administracyjnych. Interes osób wnioskujących o udostępnienie informacji o środowisku i jego ochronie jest w tym względzie odpowiednio zabezpieczony.
45	Art. 1 pkt 11	art. 16 ust. 2 pkt 2	Naszym zdaniem możliwe ograniczenie w projektowanym art. 16 ust. 2 pkt 2 ustawy jest nieprecyzyjne. Ustawodawca nie wyjaśnia czym jest wewnętrzne komunikowanie np. czy dotyczy to komunikacji w ramach jednego podmiotu, czy w ramach różnych podmiotów. Jednakże obowiązujące ograniczenia prawa do informacji publicznej np. ustawa o ochronie informacji niejawnych są wystarczające dla ochrony informacji, których jawność mogłaby naruszyć ważne aspekty działania władz publicznych.	Watchdog	Nie	Wewnętrzne komunikowanie się w tym wypadku odnosi się do dokumentów roboczych i osobistych stanowisk pracowników władz publicznych. Z pewnością nie można tym pojęciem objąć dokumentów, które są kierowane przez jeden organ władzy publicznej do innego organu władzy publicznej. W opinii projektodawcy nie występuje ryzyko interpretacji tego przepisu przez władze publiczne, która prowadziłaby do ograniczenia dostępu do dokumentów przesyłanych między organami władz publicznych.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwag [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
46	Art. 1 pkt 11	art. 16 ust. 2 pkt 3	Negatywnie oceniamy możliwość ograniczenia prawa do informacji jeżeli osoba wykonująca wniosek oceni, że jest on oczywiście niemożliwy do zrealizowania — co jest na tyle enigmatyczne, że trudno do tego się odnieść.	Watchdog	Nie	Podobna przesłanka odmowy udostępnienia informacji istnieje w dyrektywie 2003/4/WE. Biorąc pod uwagę, że jest to przesłanka fakultatywna i jej zastosowanie wymaga szczegółowego uzasadnienia w decyzji odmownej nie ogranicza ona w istotny sposób dostępu do informacji o środowisku i jego ochronie. Nie wydaje się również, żeby tego rodzaju przesłanka mogła mieć częste zastosowanie, z uwagi na konieczność wykazania przez władze publiczne, że wniosek jest w sposób oczywisty niemożliwy do zrealizowania. Niemniej mogą się pojawiać sytuacje, kiedy wnioskodawca poprosi o informacje, których organ nie jest mu w stanie udostępnić, np. ze względów technicznych, które jednakże nie wynikają z samego sposobu udostępnienia informacji, ale raczej z jej pozyskania. Trzeba mieć tu na względzie, że ustawa oś nie posiada przewidzianego w ustawie o dostępie do informacji publicznej wyłączenia z udostępniania informacji przetworzonej. Z tego względu przepis ten powinien pozostać, na wypadek zaistnienia skrajnych sytuacji, kiedy wniosek wymaga czynności, których organ nie jest w stanie przeprowadzić.
47	Art. 1 pkt 13	Art. 18	Należy zwrócić uwagę, iż zmiana brzmienia art. 18, który w przeciwieństwie do poprzedniej wersji ustawy nie zwalnia z tajemnicy statystycznej w zakresie udostępniania informacji o: ilości i rodzajach pyłów lub gazów wprowadzanych do powietrza oraz miejscach wprowadzania; stanie, składzie i ilości ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi oraz miejsca ich wprowadzania; rodzaju i ilościach wytwarzanych odpadów oraz miejsca ich wytwarzania, poziomie emitowanego hałasu; poziomie emitowanych pól elektromagnetycznych, będzie skutkować nieudostępnianiem danych jednostkowych chronionych tajemnicą statystyczną w ww. zakresie na podstawie ustawy o statystyce publicznej z dnia 29 czerwca 1995 r. W związku z powyższym służby statystyki publicznej ze względu na tajemnicę statystyczną będą obligatoryjnie odmawiać dostępu do danych jednostkowych stosownie do art. 38 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej. Zatem przewidziana w art. 16 ust. 1 projektu we wstępie do wylączenia fakultatywność odmowy udostępniania informacji o środowisku przez władze publiczne może stanowić rozbieżność pomiędzy brzmieniem przepisów projektu ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej.	Główny Urząd Statystyczny	Tak	Uwaga przyjęta.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
48	Art. 1 pkt 16	Art. 21	<p>Uzupełnić listę dokumentów wymienionych w art. 21 ustawy jeszcze o: wnioski i decyzje w zakresie odstępstw od ochrony gatunkowej wydawane także przez Ministra Środowiska na terenie parków narodowych (art. 56 ust. 2b ustawy o ochronie przyrody), a także o przewidywane odstępstwa udzielane przez RDOS wobec leśnictwa (proponowany w tym samym projekcie nowy art. 56 ust. 2c tej ustawy), wnioski i decyzje w zakresie odstępstw od zakazów w parkach narodowych i rezerwach przyrody wydawane na podstawie art. 15 ustawy o ochronie przyrody; wnioski o uzgodnienia i opinie oraz uzgodnienia i opinie organów ochrony środowiska do decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, projektów studiów i kierunków zagospodarowania przestrzennego, planów zagospodarowania przestrzennego wnioski o uzgodnienia i uzgodnienia organu ochrony przyrody w sprawie wycinki drzew w pasach drogowych. W art. 21 dokonano słusznych uzupełnień, ale powinny one jeszcze być poszerzone. W/w sprawy są istotnymi sprawami z zakresu zarządzania środowiskiem, których skutki mogą być istotne dla społeczeństwa (np. naruszenia ochrony parków narodowych i rezerwatów, wycinka alei przydrożnych, istotne przekształcenia krajobrazu). Społeczeństwo powinno być informowane o takich rozstrzygnięciach na takich samych zasadach, jak w innych ważnych sprawach podobnej rangi, już uwzględnionych w art. 21. Społeczeństwo powinno być informowane także o wnioskach o wydanie w/w rozstrzygnięć, tak by ewentualnie mogło się do takich wniosków ustosunkować</p>	Klub Przyrodników	Nie	Dokumenty, o których pisze KP podlegają udostępnieniu w trybie bez zbędnej zwłoki nie później niż w ciągu miesiąca od dnia otrzymania wniosku i mogą być udostępniane na wniosek zainteresowanych.
49	Art. 3	Art. 273 ust. 2a pkt 1 i 2 Prawa ochrony środowiska	<p>2a. Administracyjna kara pieniężna jest ponoszona również za naruszenie: warunków, wymogów oraz obowiązków, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b w zakresie fazy realizacji, lit. e oraz pkt 2 i 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub za niezrealizowanie działań służących zapobieganiu, ograniczaniu i kompensacji znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 określonych w innych decyzjach, w ramach których przeprowadzono ocenę oddziaływania na obszar Natura 2000, lub (...) Choć potrzeba wprowadzenia realnych sankcji za opisane naruszenia jest bezdyskusyjna i umożliwi skuteczniejszą praktyczną egzekucję wymagań wynikających z zapisów dsu, w tym unikania i ograniczania oddziaływań oraz ich kompensacji czy monitoringu, można oczekiwać pewnych problemów interpretacyjnych przy wdrażaniu tego przepisu. Ponieważ nie określono wprost, kiedy należy wszcząć procedurę, o której mowa w art. 362 lub art. 363 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, a kiedy wymierzyć karę pieniężną, te rozwiązania będą mogły być stosowane zamiennie, w czasie kiedy wydaje się, że byłoby zasadne najpierw w ramach pierwszej procedury wezwać inwestora do pilnego usunięcia naruszeń, a dopiero w drugiej kolejności, w przypadku niewywiązania się z nałożenia obowiązku ich usunięcia, niezwłocznie nakładać karę. Za takim podejściem przemawia w szczególności idea leżąca u podstaw proponowanego zapisu który ma przede wszystkim zapewniać zachowanie dopuszczalnych norm i parametrów środowiskowych, a nie konieczność wnoszenia opłat dla samej opłaty.</p>	PSEW	Nie	Postępowania, o których mowa w art. 273 i 362/363, to dwa różne tryby, które mogą być prowadzone niezależnie od siebie. Brak zgody na uprzednie wzywanie do usunięcia naruszeń przed wymierzeniem kary.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
50	Art. 1 pkt 16.	art. 24 lit. c	W art. 24 lit. c zapis jest bardzo nieprecyzyjny i obejmuje jedynie niewielką część informacji, która powinna być objęta udostępnieniem. Po pierwsze — z przepisu nie wynika jasno, o które przepisy chodzi (czy np. także weterynaryjne?). Po drugie — przepisy, o których tu mowa, dotyczą przemieszczania przez granicę Unii Europejskiej, a nie państwa. Po trzecie — przemieszczanie to może odbywać się także na podstawie świadectw, etykiet i zgłoszeń, a nie tylko zezwoleń. Po czwarte — podobnie jak w przypadku lit. b, istotne są nie tylko udzielone zezwolenia (świadectwa itd.), ale także wnioski (z których niektóre mogły spotkać się z odmową). Proponujemy nadanie tej lit. następującego brzmienia: „c) wnioskach o wydanie zezwolenia lub świadectwa oraz o zezwoleniach i świadectwach, wydawanych na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi.” Dodatkowo w lit. e i h należy (konsekwentnie) wymienić także wnioski o zezwolenia. Proponujemy rozważyć, czy w tym punkcie nie należy uwzględnić także zezwoleń wydawanych na podstawie art. 73 ust. 4 oraz 74 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody. Nie zostały one uwzględnione w art. 24 uoos, gdyż w momencie tworzenia tej ustawy te zezwolenia jeszcze nie istniały.	Państwowa Rada Ochrony Przyrody	Częściowo	Uwaga przyjęta w zakresie lit. C
51	Uwagi rozszerzające zakres konsultacji	Art. 24	Obecny zapis lit. c jest nieprecyzyjny i niepełny. Nie określa jednoznacznie, o które przepisy chodzi. Jeśli chodzi o rozporządzenie Rady WE nr 338/97 (co należałoby jednoznacznie zapisać), to dotyczą one przemieszczania przez granicę UE, a nie kraju i poza zezwoleniami jest także kilka innych dokumentów, na podstawie których może się ono odbywać (należy uwzględnić także co najmniej świadectwa. W lit. c, e i h, podobnie jak w lit. b, należy dodać także wnioski. Należy dodać kolejną literę (lub litery) uwzględniającą wnioski i zezwolenia wydawane na podstawie art. 73 ust. 4 oraz art. 74 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody.	PTOP SALAMANDRA	Jak wyżej.	J.w..

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
52	Art. 1 pkt 18	Art. 27	Ad. art. 1 punkt 18 Fundacja wnosi, by rozszerzyć zmiany w Dziale II ustawy ooś w Rozdziale 4 Opłaty o rezygnację z art. 27 ustawy ooś tj. zrezygnować z określania w ustawie górnych jednostkowych opłat, o których mowa w art. 26 ust. 2 ustawy ooś oraz wskazywania wysokości maksymalnych opłat pobieranych za przesłanie informacji o środowisku i jego ochronie drogą pocztową na rzecz zmian w art. 28 tj. delegacji do określenia maksymalnych opłat w tym zakresie do rozporządzenia ministra właściwego do spraw środowiska (tak jak to było dotychczas), z zaznaczeniem konieczności uwzględnienia jednak cen rynkowych na adekwatne usługi. W części UWAGI I WNIOSKI DO USTAWY ooś, ROZSZERZAJĄCE OPINIOWANY PROJEKT USTAWY Fundacja proponuje stosowne zmiany w art. 27 i 28 ustawy ooś	Fundacja Greenmind	Nie	Zapisanie górnych stawek opłat za udostępnianie informacji o środowisku i jego ochronie ma na celu zapewnienie, że wysokość tych opłat nie stanie się przeszkodą w dostępie do informacji. Stanowi to wypełnienie zobowiązania wynikającego z art. 5 ust. 2 dyrektywy 2003/4/WE oraz art. 4 ust. 8 Konwencji z Aarhus. Zachowanie takiego przepisu na poziomie ustawy jest gwarantem prawidłowości implementacji dyrektywy i konwencji w tym zakresie. Szczegółowe stawki opłat znajdują się w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 12 listopada 2010 r. w sprawie opłat za udostępnianie informacji o środowisku. Wskazanie, że opłaty w tym rozporządzeniu powinny uwzględniać stawki rynkowe może nastroić problemów interpretacyjnych odnośnie sposobu wyliczenia wspomnianych stawek rynkowych. Z tego powodu taka zmiana wydaje się niezasadna. Niemniej, do rozważenia pozostaje wysokość samych stawek wymienionych w rozporządzeniu. W przypadku uzasadnionych uwag w tym zakresie, możliwe jest wprowadzenie odpowiednich zmian do ww. rozporządzenia.
53	Uwagi rozszerzające zakres konsultacji	art. 27	Fundacja proponuje wykreślenie art. 27 ustawy ooś i modyfikację art. 28 tej ustawy. Ten ostatni otrzymałby brzmienie: „Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi w drodze rozporządzenia, uwzględniając stawki rynkowe na adekwatne usługi i mając na względzie, iż opłaty te oraz terminy i sposób ich uiszczania nie powinny stanowić przeszkody w udostępnianiu informacji bez zbędnej zwłoki: 1) szczegółowe maksymalne stawki opłat, o których mowa w art. 26 ust. 2, 2) sposób naliczania opłat, o których mowa w art. 26 ust. 2, z uwzględnieniem przekształcenia informacji w formę wskazaną we wniosku, 3) terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w art. 26 ust. 2 4) szczegółowe maksymalne stawki opłat za udostępnienie informacji o środowisku i jego ochronie drogą pocztową.” Proponując powyższe zapisy i rezygnację z art. 27, Fundacja ma na uwadze zwiększenie przejrzystości „cennika” udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie (art. 27 ustawy ooś versus rozporządzenie ministra właściwego do spraw środowiska), dostosowanie górnych stawek do cen adekwatnych usług na rynku, możliwość jego elastycznej zmiany przy zmianie uwarunkowań rynkowych i technologii (bez konieczności w przyszłości nowelizacji ustawy ooś), większej elastyczności władz publicznych w odpłatnym udostępnianiu informacji — która przyczyni się do szybszego udostępniania tej informacji.	Fundacja Greenmind	Jak wyżej.	j.w..

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
54	Art. 1 pkt 19	art. 33 ust. 1 pkt 7	<p>Ad. art. 1 punkt 19 Fundacja wnosi o dostosowanie art. 33 ust. 1 pkt 7 ustawy ooś do zapisów art. 6 ust. 7 dyrektywy 2014/52/UE z dnia 16 kwietnia 2014 roku zmieniającej dyrektywę 2011/92/UE w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko4: „Ramy czasowe konsultacji z zainteresowaną społecznością, dotyczących raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, o którym mowa w art. 5 ust. 1, nie są krótsze niż 30 dni.” Fundacja proponuje, by art. 33 ust. 1 pkt 7 ustawy ooś otrzymał brzmienie: „sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie co najmniej 30-dniowy termin ich składania”. W projekcie ustawy proponuje się wydłużenie czasu składania uwag i wniosków w postępowaniach z udziałem społeczeństwa z 21 do 30 dni. Zdaniem Fundacji termin ten jest niewystarczający w stosunku do dużych przedsięwzięć o znacznym zasięgu oddziaływań. W takich sytuacjach mamy do czynienia z licznymi dokumentami o objętości nawet kilku tysięcy stron, a interesariusze nie mają możliwości, aby w proponowanym w projekcie ustawy terminie zapoznać się ze wszystkimi dokumentami, przeprowadzić ich analizę i zgłosić wnioski oraz uwagi. Powoduje to, że w dalszym ciągu art. 6 ust. 3 Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz o dostępie do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska oraz art. 6 dyrektywy OOŚ, nie są w pełni implementowane na poziomie krajowym. W Konwencji z Aarhus mowa jest o rozsądnych ramach czasowych, dających wystarczającą ilość czasu społeczeństwu na przygotowanie się i efektywne uczestniczenie społeczeństwa w podejmowaniu decyzji dotyczących środowiska, natomiast w dyrektywie OOŚ w art. 6 ust. 7 doprecyzowano ramy czasowe jako „nie krótsze niż 30 dni”. Trudno okres 30-dniowy uznać za „rozsądne ramy czasowe” w stosunku do dużych przedsięwzięć o dużym zasięgu oddziaływania i skomplikowanej dokumentacji. Co więcej proponowany zapis projektu ustawy uniemożliwi władzom publicznym wskazanie terminu dłuższego niż 30-dniowy, nawet jeśli uznają, w trosce o jakość konsultacji społecznych i uspołecznianie procesu decyzyjnego, iż należy na konsultacje przeznaczyć dłuższe a „rozsądne ramy czasowe”. Analogicznie, w części UWAGI I WNIOSKI DO USTAWY ooś, ROZSZERZAJĄCE OPINIOWANY PROJEKT USTAWY Fundacja proponuje zmiany w art. 39 ust. 1 pkt 4 ustawy ooś.</p>	Fundacja Greenmind	Nie	<p>Termin 30 dni (a także obecny 21 dni) jest i tak długi, przez co całe postępowania administracyjne w sprawie decyzji środowiskowych są długotrwałe. Nie można obciążać inwestorów dalszym przedłużaniem procedury. Pojęcie "rozsądnych" ram czasowych należy interpretować w obie strony. Z kolei zmiana art. 39 ust. 1 pkt 4, w przedwieństwie do art. 33 ust. 1 pkt 7, nie jest konieczna, gdyż nie wymaga tego dyrektywa. Ponadto już teraz w art. 39 ust. 1 pkt 4 są słowa "co najmniej", więc nie ma konieczności zmiany terminu 21-dniowego na 30-dniowy, gdyż organy mogą indywidualnie wydłużać terminy w razie potrzeby.</p>

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
55	Art. 1 pkt 19	art. 33 w ust. 1 pkt 7	W projekcie zaproponowano wydłużenie czasu składania uwag i wniosków w postępowaniach z udziałem społeczeństwa z 21 do 30 dni (art. 33 w ust. 1 pkt 7). W opinii PROP termin ten w dalszym ciągu jest niewystarczający w stosunku do dużych przedsięwzięć o znacznym zasięgu oddziaływań. W takich sytuacjach mamy do czynienia z licznymi dokumentami o objętości nawet kilku tysięcy stron. Zainteresowane społeczności nie mają fizycznej możliwości, aby w przeciągu 30 dni zapoznać się ze wszystkimi dokumentami, przeprowadzić ich analizę i zgłosić wnioski oraz uwagi. Powoduje to, że w dalszym ciągu art. 6 ust. 3 Konwencji z Aarhus oraz art. 6 Dyrektywy 2011/92/UE (tzw. dyrektywa oos), nie są w pełni implementowane do polskiego systemu prawnego. W Konwencji mowa jest o rozsądnych ramach czasowych, dających społeczeństwu wystarczającą ilość czasu na przygotowanie się i efektywne uczestniczenie w podejmowaniu decyzji dotyczących środowiska, natomiast w dyrektywie oos (po zmianach wprowadzonych Dyrektywą 2014/52/UE) w art. 6 ust. 7 doprecyzowano ramy czasowe jako „nie krótsze niż 30 dni”. Trudno okres 30-dniowy uznać za „rozsądne ramy czasowe” w stosunku do dużych przedsięwzięć o dużym zasięgu oddziaływania i skomplikowanej dokumentacji. W konsekwencji, Rada proponuje, aby art. 33 w ust. 1 pkt 7 miał następujące brzmienie: „7) sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie co najmniej 30-dniowy termin ich składania;”. Konsekwentnie, wnioskujemy o wydłużenie terminu składania uwag i wniosków w konsultacjach projektów dokumentów, o których stanowi art. 39 uoos. Proponujemy następujące brzmienie art. 39 ust. 1 pkt 4: „4) sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie co najmniej 30-dniowy termin ich składania;”	Państwowa Rada Ochrony Przyrody	j.w.	j.w.
56	Art. 1 pkt 19	Art. 33 ust. 1 pkt 7	„7) sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie 30-dniowy termin ich składania;”; Wydłużenie czasu na składanie uwag i wniosków spowoduje wydłużenie wszystkich procedur wymagających udziału społeczeństwa lecz ułatwi do nich dostęp i wynika ono wprost z implementowanej dyrektywy.	PSEW	Nie	30-dniowy termin wynika z dyrektywy 2011/92/UE.
57	Art. 1 pkt 19	Art. 33 w ust. 1 pkt 7 i art. 39 ust. 1 pkt 4	Podane w tych przepisach limity 30 dni na składanie uwag i wniosków nie powinny być sztywne lecz minimalne (zgodnie z przepisami wspólnotowymi). W przypadku dużych przedsięwzięć, o bardzo obszernej dokumentacji i złożonej problematyce, powinna istnieć możliwość ustanowienia znacznie dłuższego terminu, aby zapewnić realny udział społeczeństwa w postępowaniu.	PTOP SALAMANDRA	Nie	Termin 30 dni (a także obecny 21 dni) jest i tak długi, przez co całe postępowania administracyjne w sprawie decyzji środowiskowych są długotrwałe. Nie można obciążać inwestorów dalszym przedłużaniem procedury.
58	Uwagi rozszerzające zakres konsultacji	Art. 39	Analogicznie do uwagi odnoszącej się do art. 1 punktu 19 projektu ustawy, Fundacja proponuje wydłużenie terminu składania uwag i wniosków w konsultacjach projektów dokumentów, o których stanowi art. 39 ustawy oos. Art. 39 ust. 1 punkt 4 ustawy oos otrzymałby następujące brzmienie: „sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie co najmniej 30-dniowy termin ich składania”. Wychodzić to będzie naprzeciw art. 7 Konwencji z Aarhus dot. udziału społeczeństwa w odniesieniu do planów, programów i wytycznych polityki mających znaczenie dla środowiska: „Każda ze Stron podejmie odpowiednie praktyczne lub inne postanowienia, aby społeczeństwo uczestniczyło w przygotowywaniu planów i programów mających znaczenie dla środowiska, w ramach przejrzystych i bezstronnych mechanizmów, otrzymując uprzednio niezbędne informacje. W ramach tych mechanizmów stosowany będzie artykuł 6 ustępy 3, 4 i 8. Zakres podmiotowy udziału społeczeństwa określi właściwa władza publiczna, biorąc pod uwagę cele niniejszej konwencji.”	Fundacja Greenmind	Nie	Już teraz art. 39 ust. 1 pkt 4 używa sformułowania "co najmniej 21-dniowy". Nie jest konieczne ustalenie 30 dni jako minimum, bo nie wynika to z dyrektywy a organ powinien mieć możliwość indywidualnego dobrania terminu w zależności od obszerności dokumentu.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
59	Uwagi rozszerzające zakres konsultacji	Art. 44	<p>Fundacja Greenmind podtrzymuje swoje stanowisko, zgłaszane w konsultacjach społecznych projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw, przygotowanym przez Ministerstwo Środowiska, podanym do publicznej wiadomości w dniu 15 lutego 2013 roku, co do nowego brzmienia art. 44 ust. 1 ustawy oos: „Organizacje ekologiczne, które powołując się na swoje cele statutowe, zgłaszają chęć uczestniczenia w określonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, uczestniczą w nim na prawach strony, jeżeli prowadzą działalność statutową w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody, przez minimum 12 miesięcy przed dniem wszczęcia tego postępowania. Przepisu art. 31 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.” Fundacja stoi na stanowisku, że powyższy przepis w proponowanym brzmieniu jest niekonstytucyjny Fundacja uważa, że zdarzające się w postępowaniach zjawisko NIMBY8 nie uprawniało ustawodawcy do ograniczania praw obywateli, w tym członków lokalnych społeczności, do udziału w postępowaniach wymagających udziału społeczeństwa. Element przepisu ograniczający dopuszczanie organizacji ekologicznych do postępowań wymagających udziału społeczeństwa ze względu na moment ich powstania, czas prowadzenia przez nie działalności statutowej w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody należy uznać za niedemokratyczny, sprzeczny z ideą społeczeństwa obywatelskiego. Skutkiem takiej regulacji, zdaniem Fundacji, będzie podejmowanie decyzji nieakceptowanych społecznie i środowiskowo. Niezależnie od powyższego, Fundacja wnosi o doprecyzowanie art. 44 ust. 1 ustawy oos. Artykuł w obecnym swym brzmieniu jest niezgodny z zasadami poprawności legislacyjnej i prowadzić będzie do istotnej dowolności rozstrzygnięć. Ograniczenie włączania się w postępowania wymagające udziału społeczeństwa, określono w przepisie w sposób uniemożliwiający jednoznaczne jego rozumienie. Art. 44 ust. 1 ustawy oos zawierający zapis dotyczący prowadzenia działalności statutowej „minimum 12 miesięcy przed dniem wszczęcia tego postępowania” może odwoływać do momentu 12 miesięcy przed rozpoczęciem postępowania wymagającego udziału społeczeństwa prowadzonego przez organ I instancji, II instancji itd. Nowe brzmienie art. 44 ust. 1 ustawy oos, wymaga by organizacje ekologiczne prowadziły działalność statutową w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody, co przy braku jednoznaczności sformułowania, skutkować będzie niepewnością co do sposobu badania przez organy działalności statutowej, wypełniania celów statutowych przez organizację. Prowadzenie postępowania dowodowego w tym zakresie wyłącza tę ocenę dotyczącą działalności statutowej spod kontroli sądów administracyjnych. Fundacja wnosi, by art. 44 ust. 1 nadać brzmienie: „Organizacje ekologiczne, które powołując się na swoje cele statutowe, zgłaszają chęć uczestniczenia w określonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, uczestniczą w nim na prawach strony, jeżeli złożyły wniosek o rejestrację w Krajowym Rejestrze Sądowym lub złożyły zgłoszenie stowarzyszenia zwykłego do starosty minimum 12 miesięcy przed dniem wszczęcia postępowania przez organ danej instancji. Przepisu art. 31 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.”</p>	Fundacja Greenmind	Nie	Uwaga wychodzi poza zakres projektu. Ponadto obecne brzmienie art. 44 umożliwia działanie rzeczywistym organizacjom a nie chroniącym interesy jednostkowe.
60	Uwagi rozszerzające zakres konsultacji	Art. 44	<p>Dodatkowo, Fundacja zwraca uwagę, iż konieczne jest w art. 44 ustawy oos sposobu, w jaki następuje dopuszczenie organizacji do udziału w postępowaniu. Obecny system, przewidujący z jednej strony postanowienie odmowne bez określenia terminu na wydanie tego postanowienia, a z drugiej „milczącą zgodę” organu, jest nieprzejrzysty i generuje więcej problemów niż korzyści, dla zapewnienia udziału społeczeństwa w procesie oceny oddziaływania na środowisko. Proponujemy, by w art. 44 rozszerzyć ust. 4, który otrzymałby brzmienie: „Postanowienie o odmowie dopuszczenia do udziału w postępowaniu, organizacji ekologicznej wydaje się w ciągu 14 dni od zgłoszenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1. Na postanowienie o odmowie służy zażalenie”.</p>	J.w	J.w	J.w

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
61	Uwagi rozszerzające zakres konsultacji	art.49	Przy odstąpieniu od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o którym mowa w art. 48 ust. 1, dotyczącym dokumentów, o których mowa w art. 57 i art. 58 albo stwierdzeniu konieczności przeprowadzenia takiej oceny, o którym mowa w art. 47, dotyczącym dokumentów, o których mowa w art. 57, bierze się pod uwagę następujące warunki:	Grupa robocza ds. ooś	Nie	Uwaga niezasadna. W obecnym brzmieniu przepis jasno wskazuje, o jakie dokumenty chodzi. Dodane odesłania wskazują przepisy dotyczące organów opiniujących, nie dokumentów - są błędne i zbędne
62	Uwagi rozszerzające zakres konsultacji	art. 51a ust. 1	Prognozę oddziaływania na środowisko, o której mowa w art. 51 ust. 2 sporządza osoba, o której mowa w art. 51a ust. 2	Grupa robocza ds. ooś	Tak	Merytorycznie uwaga uzasadniona. Odrębną kwestią jest redakcja i umiejscowienie przepisów.
63	Uwagi rozszerzające zakres konsultacji	art. 51a ust. 2	Autorem prognozy oddziaływania na środowisko, o której mowa w ust. 1, a w przypadku zespołu autorów kierującym zespołem, powinna być osoba, która: 1)ukończyła, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, co najmniej studia magisterskie albo studia inżynierskie na kierunkach: dalej jak w art. 74a ust. 2	Grupa robocza ds. ooś	Tak	Merytorycznie uwaga uzasadniona. Odrębną kwestią jest redakcja i umiejscowienie przepisów.
64	Uwagi rozszerzające zakres konsultacji	art. 54 ust. 1	Organ opracowujący projekt dokumentu, o którym mowa w art. 46 lub 47, poddaje projekt, wraz z prognozą oddziaływania na środowisko, opiniowaniu przez właściwe organy, o których mowa w art. 57 i 58. Właściwe organy wydają opinię w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii. Opinie dotyczące dokumentów obejmujących obszar dwóch i więcej województw wydaje się w terminie 60 dni.	Grupa robocza ds. ooś	Nie	Termin 30 dniowy jest wystarczający.
65	Uwagi rozszerzające zakres konsultacji	Art. 55 ust 2	Art. 55 ust. 2 ustawy ooś należy uzupełnić w sposób analogiczny do art. 81 ust. 3 ustawy. Jest to konieczne dla zagwarantowania prawidłowego skutku art. 4.7 Ramowej Dyrektywy Wodnej także wobec planów poddawanych strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko (tu będą należeć np. plany utrzymania wód; tu należą także np. plany zagospodarowania przestrzennego, które mogą wywierać istotne skutki wodne).	Klub Przyrodników	Nie	Uwaga niezasadna. W zakresie dokumentów strategicznych art. 4.7. RDW stwierdza jedynie: "przyczyny tych modyfikacji lub zmian są szczegółowo określone i wyjaśnione w planie gospodarowania wodami w dorzeczu wymaganym na mocy art. 13, a cele podlegają ocenie co sześć lat". Polska opracowuje plany gospodarowania wodami, które stanowią prawo miejscowe i są poddawane przed przyjęciem strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko. Jest to wystarczające zapewnienie zgodności z RDW.
66	Art. 1 pkt 21	art. 61 ust. 1 pkt 2 i 3	Budzi wątpliwości technika legislacyjna ujęta w projektowanym art. 61 ust. 1 pkt 2 i 3, poprzez dodanie kolejnego punktu, choć mógłby on kończyć wyliczenie znajdujące się w punkcie 2. Zauważyć przy tym należy, że decyzja dodana w punkcie 3, to zezwolenie na budowę wydawane przez Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki na podstawie ustawy - Prawo atomowe i wprowadzenie obligatoryjnej oceny oddziaływania na środowisko w trakcie wydawania tej decyzji administracyjnej jest zupełnie nową propozycją.	Krajowa Komisja ds. Ocen Oddziaływania na Środowisko	Częściowo: nie - w zakresie techniki legislacyjnej, tak w zakresie treści punktu 3.	Punkt 2 dotyczy przypadków oceny fakultatywnej a punkt 3 obligatoryjnej, stąd wprowadzenie odrębnego punktu wypukła rozróżnienie. Natomiast merytorycznie punkt 3 wymaga zmiany - zamiast zezwolenia na budowę powinna być mowa o pozwoleniu na budowę dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji jej towarzyszącej.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
67	Art. 1 pkt 21	Art. 61 ust. 3a	Art. 61 ust. 3a powinien znaleźć się w ustawie regulującej proces inwestycyjny obiektów energetyki jądrowej w części dotyczącej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Tego typu regulacja kompetencyjna będzie miała zastosowanie prawdopodobnie do jednego lub dwóch obiektów energetyki jądrowej w przeciągu kilkunastu najbliższych lat i brak jest jakiegokolwiek potrzeby by wprowadzać ją do ustawy OoŚ. Zauważyć tutaj należy, w odniesieniu do punktu 4 powyżej, że w art. 61 ust. 3a jako decyzja, w ramach której zostanie prowadzona ponowna OoŚ dla obiektu energetyki jądrowej, wskazana zostaje decyzja o pozwoleniu na budowę, czyli decyzja wymieniona w art. 72 ust. 1 pkt. 1.	Krajowa Komisja ds. Ocen Oddziaływania na Środowisko	Nie	Ustawa o.o.ś. reguluje kompetencje GDOŚ, stąd jest miejscem właściwym na kwestie uregulowane art. 61 ust. 3a.
68	Art. 1 pkt 21	art. 61 ust. 3b art. 71 ust. 1 pkt 1 lit. 1	Negatywnie należy odnieść się do przeniesienia kompetencji do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko na niższy szczebel organu ochrony środowiska w stosunku do przedsięwzięć będących inwestycjami towarzyszącymi w rozumieniu ustawy o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (art. 61 ust. 3b oraz art. 71 ust. 1 pkt 1 lit. 1). Uniemożliwi to w praktyce inwestorom składanie jednego wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla obiektu energetyki jądrowej wraz z inwestycją towarzyszącą, bowiem zawsze prowadzić będzie do sporu o właściwość rzeczową i konieczności definiowania elementów przedsięwzięcia, a w konsekwencji może prowadzić do zarzutu nieważności decyzji. Rozwiązanie to klóci się z oceną oddziaływania dokonywaną przez jeden organ, który posiada wszystkie informacje na temat skumulowanego oddziaływania poszczególnych elementów planowanego przedsięwzięcia. Biorąc pod uwagę szczególną rangę programu rozwoju energetyki jądrowej, konieczne jest zapewnienie mu jednolitego sposobu podejścia w stosunku do poszczególnych jego elementów, jakimi są właśnie inwestycje towarzyszące.	Krajowa Komisja ds. Ocen Oddziaływania na Środowisko	Nie	Przeniesienie kompetencji w zakresie inwestycji towarzyszącej na regionalnego dyrektora ochrony środowiska wynika z faktu, iż Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska powinien być właściwy w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, w tym w zakresie prac przygotowawczych, natomiast powiązanie inwestycji towarzyszącej z inwestycją główną nie uzasadnia, aby w tym zakresie postępowanie w I Instancji prowadził centralny organ administracji rządowej. Ponadto właściwość regionalnego dyrektora ochrony środowiska uzasadniona jest tym, iż zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 ustawy o.o.ś. organ ten jest właściwy rzeczowo w sprawie obiektów jądrowych i składowisk odpadów promieniotwórczych.
69	Art. 1 pkt 21 Art. 1 pkt 37	Art. 61 ust. 3a Art. 82 ust. 1 pkt 4a	Decyzja, o której mowa w art. 61, ust. 3a oraz w art. 82 ust. 1 pkt 4a jest decyzją o pozwoleniu na budowę określoną w art. 72 ust. 1 ust. 1, ale stwierdzenie tego faktu wymaga interpretacji przepisów ustawy o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących. Brzmienie przepisów powinno się ograniczać do stwierdzenia „decyzja o pozwoleniu na budowę wydawana dla obiektu energetyki jądrowej”. Aktualnie pozostają uwagi o umieszczeniu powyższych przepisów w ustawie dotyczącej tego rodzaju inwestycji.	Krajowa Komisja ds. Ocen Oddziaływania na Środowisko	Nie	Uwaga niezrozumiała.
70	Art. 1 pkt 22	Art. 62 ust 1	Proponuje się zmodyfikować zapis, w art. 62: w ust. 1: - w pkt. 1 lit. a: „a) ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi, środowisko w tym gatunki chronione i ich siedliska”, Uzasadnienie: taki zapis wzmacniałby znaczenie nowych treści dot. inwentaryzacji przyrodniczych, praktyka pokazuje, iż szereg raportów pomija aspekty dot. wpływów na gatunki chronione i ich siedliska.	Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze Im. A. Czudka	Nie	Ocena dotyczy wszystkich elementów środowiska.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
71	Art. 1 pkt 23 Art. 1 pkt 24 Art. 1 pkt 26	Art. 62a ust. 1 punkt 11, art. 63 ust. 1 punkt 1 lit. b oraz punkt 3 lit. f, art. 66 ust. 1 punkt 3a	Ad. art. 1 punkt 23, 24 i 26 Fundacja stoi na stanowisku, że zaproponowane zmiany w art. 62 ust. 1 punkt 11, art. 63 ust. 1 punkt 1 lit. b oraz punkt 3 lit. f, art. 66 ust. 1 punkt 3a ustawy ooś, znacznie zawężają listę przedsięwzięć, które należy wziąć pod uwagę przy analizie oddziaływań skumulowanych, co może doprowadzić do niedoszacowania prognozowanych oddziaływań i legalizacji szkód środowiskowych, którym można zapobiec. Ww. przepisy dotyczą: „przedsięwzięć „realizowanych, zrealizowanych i planowanych, dla których został złożony wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub została wydana jedna z decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, lub dokonano zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1 a, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia, w zakresie w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem.” Ograniczenie listy planowanych przedsięwzięć tylko do tych, dla których wydano już decyzję wymienioną w art. 72 ust.1 ustawy ooś albo dokonano zgłoszenia na podstawie ustawy Prawo budowlane (pomijając te objęte postępowaniem w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach) spowoduje wykluczenie z analizy wszystkich tych przedsięwzięć, w stosunku do których postępowania dotyczące decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 zostały wszczęte, ale nie jeszcze się nie zakończyły, albo nie zostały nawet wszczęte, ale przedsięwzięcia są wpisane w dokumentach strategicznych (strategie, polityki, programy krajowe, wojewódzkie i lokalne) lub planistycznych (Plan Zagospodarowania Przestrzennego Kraju, wojewódzkie, miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego). Z kolei zawężenie przedsięwzięć tylko do tych, które znajdują się na terenie lokalizacji przedsięwzięcia, którego dotyczy postępowanie oraz w obszarze jego oddziaływań, powoduje wykluczenie z prognozowania oddziaływań skumulowanych wszystkich przedsięwzięć, które są położone poza tym terenem, ale oddziałują na ten sam obszar. W celu wyeliminowania omówionych powyżej problemów Fundacja proponuje następujące brzmienie cytowanego fragmentu i proponuje, aby adekwatnie zmienić art. 62 ust. 1 punkt 11, art. 63 ust. 1 punkt 1 lit. b oraz punkt 3 lit. f, art. 66 ust. 1 punkt 3a ustawy ooś: „przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych i planowanych, dla których został złożony wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub zostało wszczęte postępowanie w sprawie wydania jednej z decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 lub dokonano zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1 a lub są wpisane w obowiązujących dokumentach wymienionych w art. 46, których oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem.”	Fundacja Greenmind	Częściowo.	Wprowadzono zmiany w przepisach. Uwzględniono uwagę dot. zakresu terytorialnego analizowanych przedsięwzięć (poszerzenie). Natomiast ograniczono listę przedsięwzięć do zrealizowanych i realizowanych (w art. 66 także planowanych), dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach. Nie jest zasadne uwzględnianie inwestycji, dla których dopiero złożono wniosek o taką decyzję, gdyż dyrektywa mówi o "zatwierdzonych przedsięwzięciach". Z tego też powodu nie jest konieczne uwzględnianie przedsięwzięć ujętych jedynie w dokumentach strategicznych. Ponadto nie ma potrzeby wymieniania w przepisie decyzji z art. 72 ust. 1 i zgłoszeń z art. 72 ust. 1a, skoro i tak uzyskują one wcześniej decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach.
72	Art. 1 pkt 22.	Art. 62 ust. 1 pkt 1	Należy uporządkować wyliczenie: a) ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi, b) różnorodność biologiczną c) gleby, grunty, wody, powietrze i klimat, d) dobra materialne, zabytki i krajobraz, e) wzajemne oddziaływanie między elementami a)-d). Podział taki odpowiada wiedzy ogólnej o środowisku, które definiowane jest przez elementy: abiotyczne i biotyczne, człowieka jako jednostkę biologiczną oraz elementy kulturowe (w tym krajobraz).	Instytut Ochrony Środowiska	Nie	Elementy te są uszczegółowione w przepisach dot. KIP i raportu.
73	Art. 1 pkt 22	Dodanie pkt. 1a w ust. 1 art. 62.	Należy zmienić przepis, aby brzmiał: "wpływ na środowisko wynikający z ryzyka wystąpienia poważnych awarii oraz katastrof naturalnych i budowlanych". Zgodnie ze zmienioną dyrektywą 2011/92/UE chodzi o wpływ na środowisko wynikający z ryzyka awarii, nie zaś o samo ryzyko.	Instytut Ochrony Środowiska	Nie	Obecne brzmienie projektowanego przepisu jest wystarczające.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
74	Art. 1 pkt 22a	art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. a	W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko będzie określało się, analizowało oraz oceniało bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na ludność. To nieostre pojęcie może nadmiernie rozszerzyć zakres oceny oddziaływania na środowisko, podczas gdy już obecnie oceniany jest wpływ na zdrowie i warunki życia ludzi. Postulujemy usunięcie tego nieostrego pojęcia.	OPPPW – Organizacja Polskiego Przemysłu Poszukiwawczego – Wydobywczego	Nie	Zmiana art. 62 w ust. 1 w pkt 1 w lit. a przez dodanie pojęcia „ludność” wynika ze zmienionego art. 3 dyrektywy 2011/92/UE.
75	Art. 1 pkt 23, 24 i 26	art. 62 ust. 1 pkt 11, art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz pkt 3 lit. f, art. 66 ust. 1 pkt 3a	Rada pozytywnie ocenia próbę doprecyzowania listy przedsięwzięć, które należy wziąć pod uwagę przy analizie oddziaływań skumulowanych. Jednocześnie stwierdzamy, że zaproponowane zapisy w art. 62 ust. 1 pkt 11, art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz pkt 3 lit. f, art. 66 ust. 1 pkt 3a, znacznie zawężają tę listę, co może doprowadzić do niedoszacowania prognozowanych oddziaływań. Ww. przepisy dotyczą „przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych i planowanych, dla których został złożony wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub została wydana jedna z decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, lub dokonano zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1 a, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia, w zakresie w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem.” Ograniczenie listy planowanych przedsięwzięć tylko do tych, dla których wydano decyzję wymienioną w art. 72 ust.1, albo dokonano zgłoszenia na podstawie ustawy Prawo budowlane spowoduje wykluczenie z analizy wszystkich tych przedsięwzięć, w stosunku do których postępowania zostały wszczęte, ale jeszcze się nie zakończyły, albo nie zostały nawet wszczęte, ale przedsięwzięcia są wpisane w dokumentach strategicznych (strategie, polityki, programy krajowe, wojewódzkie i lokalne) lub planistycznych (Plan Zagospodarowania Przestrzennego Kraju, wojewódzkie, miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego). Z kolei zawężenie przedsięwzięć tylko do tych, które znajdują się na terenie lokalizacji przedsięwzięcia, którego dotyczy postępowanie oraz w obszarze jego oddziaływań, powoduje wykluczenie z prognozowania oddziaływań skumulowanych wszystkich przedsięwzięć, które są położone poza tym terenem, ale oddziałują na ten sam obszar. W celu wyeliminowania omówionych powyżej wad Rada proponuje następujące brzmienie cytowanego fragmentu i proponuje, aby zmianę tę konsekwentnie wprowadzić w art. 62 ust. 1 pkt 11, art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz pkt 3 lit. f, art. 66 ust. 1 pkt 3a: „przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych i planowanych, dla których został złożony wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub zostało wszczęte postępowanie w sprawie wydania jednej z decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 lub dokonano zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1a lub ich realizacja wynika z obowiązujących dokumentów wymienionych w art. 46, których oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem.”	Państwowa Rada Ochrony Przyrody	Częściowo	Wprowadzono zmiany w przepisie. Rezygnacja z konieczności występowania przez inwestora do różnych organów o informacje o wydanych decyzjach na etapie przygotowania KIP. Na etapie sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko będzie ograniczenie obowiązku do wydanych decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Badanie powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach będzie uwzględniane również w ramach analizy kryteriów przy wydawaniu postanowienia w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Zdecydowano się usunąć słowo "planowanych" z art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz pkt 3 lit. f.
76	Art. 1 pkt 22	Art.62 ust.1 pkt 1 lit. a	„a) środowisko, ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi,” Poszerzenie wyszczególnienia o słowo „ludność” budzi wątpliwości szczególnie w kontekście możliwości pomiarowych tej kategorii, jako niezbędnego elementu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz bliskości pojęciowej z kolejną, czyli zdrowiem i warunkami życia ludzi. Wydaje się, że w ustawie to pojęcie powinno zostać zdefiniowane.	PSEW	Nie	Pojęcie "ludność" należy rozumieć w sposób słownikowy i nie wymaga to definiowania w ustawie.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
77	Art. 1 pkt 23	Art. 62a	Proponuje się by do art. 62a: 9) obszarach podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz korytarzach ekologicznych znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, dodać zapis: „oraz o gatunkach chronionych flory i fauny, obszarach jej migracji, a także o siedliskach gatunków chronionych znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia”. Uzasadnienie: wymóg wprowadzenia do karty informacyjnej danych o występowaniu gatunków chronionych i ich siedliskach daje lepszy obraz określający wpływ planowanego przedsięwzięcia na gatunki chronione i ich siedliska. Należy zauważyć, iż siedliska gatunków chronionych rzadko objęte są ochroną prawną (np. miejsca rozrodu ptaków). W wielu raportach pomija się również lokalne obszary migracji. Ustawowy wymóg opisanie tych obszarów skutkowałby poprawą jakości raportów i decyzji środowiskowych, a w konsekwencji skuteczniejszą ochroną bioróżnorodności.	Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze im. A. Czudka	Nie	Art. 62a wskazuje główne elementy karty nie zamykając możliwości ich dostosowania w zależności od specyfiki przedsięwzięcia. KIP powinien zawierać informacje o innym poziomie szczegółowości niż raport ooś.
78	Art. 1 pkt 23	art. 62a	Ad. art. 1 punkt 23 Fundacja proponuje, by w nowym art. 62a ustawy ooś dotyczącym zawartości Karty informacyjnej przedsięwzięcia w ust. 1 punkt 4 wykreślić na słowo „ewentualnych”, aby wariantowanie przedsięwzięć było obligatoryjne (co jest zgodne z dyrektywą 2011/92/UE). Wariantowanie przedsięwzięć, w zakresie sposobu realizacji ich celu, jest podstawą planowania inwestycji i systemu ocen oddziaływania na środowisko	Fundacja Greenmind	Nie	Nie jest wskazana zmiana w proponowanym zakresie. Art. 62a ustawy ooś określający zakres KIP ma umożliwić analizę uwarunkowań, o których mowa w art. 63 ust. 1 lub umożliwić określenie zakresu raportu, zgodnie z art. 69 ustawy ooś. Zakres informacji wymaganych na mocy zmienionej dyrektywy 2011/92/UE, określony w załączniku II.A, tj. informacji dostarczanych przez wnioskodawcę na etapie screeningu, nie uwzględnia wariantów przedsięwzięcia. Niemniej jednak KIP powinien zawierać odpowiedni zakres informacji, ponieważ może samodzielnie stanowić podstawę wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w przypadku gdy nie będzie stwierdzona konieczność przeprowadzenia ooś, zatem nie będzie sporządzany raport ooś. Uwzględniając powyższe zasadnym jest pozostawienie tego brzmienia przepisu. Poza tym przepis ten obowiązuje obecnie, z tym że w art. 3 ust. 1 pkt 5 lit. d ustawy ooś, gdzie podana jest definicja KIP.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
79	Art 1 pkt 23	Dodanie art. 62a	Proponuje się zmianę umiejscowienia artykułu i przeniesienie go do rozdziału dotyczącego raportu o oddziaływaniu na środowisko wraz ze zmianą tytułu tego rozdziału (np. jako art. 69a). Bardziej czytelne byłoby umiejscowienie przepisu o karcie informacyjnej, po przepisie w którym pojawia się to pojęcie w kontekście określania zakresu raportu ooś.	Instytut Ochrony Środowiska	Nie	Przyjęta kolejność przepisów jest czytelna i nie ma podstaw do jej zmiany.
80	Art. 1 pkt 23	Art. 62a	Karta informacyjna przedsięwzięcia powinna zawierać również informacje o: siedliskach chronionych i gatunkach chronionych w sensie ustawy o zapobieganiu i naprawie szkód w środowisku, znajdujących się w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia, wodach znajdujących się w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia oraz o celach środowiskowych dla tych wód. Jest to konieczne do zagwarantowania, że inwestycja nie będzie skutkować szkodą w środowisku, w gatunkach siedliska lub wodach (tj. że jej skutki zostaną przewidziane). Jest także konieczne do analizy spójności z celami środowiskowymi dla wód, por. art. 81 ust. 3 ustawy.	Klub Przyrodników	Nie	Zgodnie z wprowadzeniem do art. 62a ust. 1 KIP powinien zawierać podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, umożliwiające analizę uwarunkowań, o których mowa w art. 63 ust. 1, czyli również kwestii wskazywanych w uwadze. Art. 62a wskazuje główne elementy karty nie zamykając możliwości ich dostosowania w zależności od specyfiki przedsięwzięcia.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwag [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
81	Art. 1 pkt 23	Art. 62 a	<p>1) Krytycznie należy ocenić stopień szczegółowości zawartości karty. Rozstrzygnięcie takie powinno być wprowadzone zarówno w stosunku do karty jak i raportu OoŚ w formie odesłań do aktów podustawowych poprzez wydanie rozporządzeń określających szczegółowy zakres obu dokumentów. Krytycznie należy ocenić uszczegółowienie zakresu karty o korytarze ekologiczne przy jednoczesnym braku wymagania umieszczenia w karcie informacji o innych niż szata roślinna elementach środowiska. W karcie powinien znajdować się syntetyczny opis wszystkich elementów środowiska. Informacje te powinny być sporządzane na podstawie istniejących dostępnych danych o środowisku z jednoczesną oceną ich przydatności z punktu widzenia celu dokumentu. Brak jest również w zakresie karty informacji o potencjalnych oddziaływaniach przedsięwzięcia na środowisko, pozostawiono tylko informację o rodzajach i przewidywanej ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii.</p> <p>2) Poważne wątpliwości zarówno co do karty informacyjnej przedsięwzięcia, postanowienia w przedmiocie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania jak i raportu OoŚ budzi obowiązek przedstawienia informacji o przedsięwzięciach realizowanych, zrealizowanych i planowanych, dla których został złożony wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub została wydana jedna z decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 lub dokonano zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1a, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia, w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem. Tak zredagowane wymogi mogą w praktyce uniemożliwić wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub co najmniej sparaliżować prowadzone postępowania. Po pierwsze sam fakt złożenia wniosku będzie miał wpływ na ocenę skumulowaną, a przecież złożenie wniosku nie przesądza o realizacji inwestycji. To samo dotyczy de facto zarówno wydanych decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach czy decyzji z art. 72 ust. 1 i zgłoszeń z ust. 1a. Sam fakt uzyskania decyzji nie rodzi żadnych obowiązków realizacji inwestycji po stronie inwestorów. Łatwo zatem wyobrazić sobie sytuację składania fikcyjnych wniosków lub nawet uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji, których nikt nie zamierza realizować, tylko po to by zablokować realizację określonego przedsięwzięcia. Ponadto trudności będzie rodzic uzyskanie informacji o wydanych decyzjach z art. 72 ust. 1 z uwagi na okoliczność, iż wydają je bardzo różne organy administracyjne. Oznacza to konieczność wysłania zapytań, czy przeprowadzenia szczegółowej inwentaryzacji w siedzibie organów, a nadto zapoznanie się z ich treścią, bo tylko w ten sposób można określić charakterystykę realizowanych przedsięwzięć. Dla osoby nie będącej stroną takich postępowań, nie będzie możliwe uzyskanie takich informacji. A zatem wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach będzie obciążone wysokim ryzykiem jej uchylecia w sytuacji gdy znajdą się podstawy do tego by uznać, że przed jej wydaniem nie wzięto pod uwagę istniejącej decyzji z art. 72 ust. 1 i nie zawsze będzie się to działo z winy inwestora.</p>	Krajowa Komisja ds. Ocen Oddziaływania na Środowisko	Częściowo	<p>1) Art. 62a ustawy o oś określający zakres KIP ma umożliwiać analizę uwarunkowań, o których mowa w art. 63 ust. 1 lub umożliwiać określenie zakresu raportu, zgodnie z art. 69 ustawy o oś. Ponadto zmiana ta wynika z wymogów wprowadzonych zmianą dyrektywy 2011/92/UE, w której w załączniku II.A odrębnie określono zakres wymaganych informacji dostarczanych przez wnioskodawcę na etapie screeningu, jak również ze względu na obserwowaną niską jakość KIP. Nie ma podstaw do zmian obecnie funkcjonującego systemu, w którym zakres raportu a obecnie również KIP został uregulowany w ustawie, a nie w rozporządzeniu. Nie jest zasadne nadmierne rozbudowywanie niezbędnego zakresu KIP. Art. 62a wskazuje główne elementy karty nie zamykając możliwości ich dostosowania w zależności od specyfiki przedsięwzięcia. KIP powinien zawierać informacje na innym poziomie szczegółowości niż raport o oś.</p> <p>2) Wprowadzono zmiany w przepisie. Rezygnacja z konieczności występowania przez inwestora do różnych organów o informacje o wydanych decyzjach na etapie przygotowania KIP. Na etapie sporządzenia raportu o oś będzie ograniczenie obowiązku do wydanych decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.</p>
82	Art. 1 pkt 23	Art. 62 a	Należy zauważyć, iż to procedura planistyczna w formie aktów prawa miejscowego, jakimi są plany zagospodarowania przestrzennego, jest powszechnie obowiązującym i dostępnym instrumentem planowania oraz jednym z instrumentów ochrony środowiska. To właśnie miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego powinien stanowić odniesienie do oceny potencjalnych skumulowanych oddziaływań z innymi przedsięwzięciami, który jest dostępny dla inwestora. Należy zauważyć również, iż każda decyzja administracyjna jest aktem indywidualnym, który wiąże tylko strony postępowania i organ, który ją wydał i nie ma skutków erga omnes.	j.w.	j.w.	j.w.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
83	Art. 1 pkt 23	Art. 62 a	Krytycznie należy przyjąć również wymaganie sporządzenia streszczenia w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia. Jest to dodatkowy wymóg, który nie służy uproszczeniu procedury. Dalej, nie ma potrzeby, tak jak wskazano w uzasadnieniu dla propozycji tego przepisu, aby ujednolicić wymagania w odniesieniu do karty i raportu OoŚ. Streszczenie w języku niespecjalistycznym ma na celu ułatwienie przedstawicielom społeczeństwa, którzy mogą nie posiadać wiedzy fachowej w zakresie, którego dotyczy ocena, zapoznanie się z treścią raportu. Jednak wobec faktu, że postępowanie screeningowe i scopingowe nie jest postępowaniem wymagającym udziału społeczeństwa, argument ten nie ma tu zastosowania. Karta informacyjna przedsięwzięcia jest skierowana do pracowników kompetentnych organów, którzy będą podejmować decyzję, a więc do fachowego odbiorcy, który nie wymaga streszczenia w języku nietechnicznym (a nawet przeciwnie - który wymaga konkretnych, często technicznych informacji trudnych, lub niemożliwych do przekazania w uproszczeniu).	Krajowa Komisja ds. Ocen Oddziaływania na Środowisko	Tak	Dyrektywa nie wymaga streszczenia karty. Na etapie screeningu nie ma udziału społeczeństwa, zatem brak jest podmiotów, którym takie streszczenie byłoby przydatne.
84	art. 1 pkt 23	art. 62a ust. 1 pkt 4	Zgodnie z art. 1 pkt 23 projektu, karta informacyjna przedsięwzięcia powinna zawierać podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, umożliwiające analizę uwarunkowań. Wśród wymienionych danych znajduje się m.in. konieczność zawierania informacji dotyczących ewentualnych wariantów przedsięwzięcia, przy czym w przypadku drogi w transeuropejskiej sieci drogowej każdy z analizowanych wariantów drogi musi być dopuszczalny pod względem bezpieczeństwa ruchu drogowego (art. 1 pkt. 23). Według OPPPW, brak jest podstawy dla konieczności zawierania tego typu informacji już na tym etapie postępowania. Zgodnie z treścią załącznika IV dyrektywy OoŚ, informacje te są formalnie wymagane dopiero na etapie sporządzania raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko naturalne. Wobec tego, OPPPW proponuje wykreślenie art. 62a ust. 1 pkt 4 ustawy „ocenowej”, postulowanego w art. 1 pkt 23 projektu.	OPPPW – Organizacja Polskiego Przemysłu Poszukiwawczego o- Wydobywczego	Nie	Art. 62a ustawy o oś określający zakres KIP ma umożliwić analizę uwarunkowań, o których mowa w art. 63 ust. 1 lub umożliwić określenie zakresu raportu, zgodnie z art. 69 ustawy o oś. Należy wskazać, że KIP powinien zawierać odpowiedni zakres informacji, ponieważ może samodzielnie stanowić podstawę wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w przypadku gdy nie będzie stwierdzona konieczność przeprowadzenia o oś, zatem nie będzie sporządzany raport o oś. Ponadto, wskazany przepis obowiązuje obecnie, z tym że w art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy o oś, gdzie podana jest definicja KIP.
85	art. 1 pkt 23	art. 62a ust. 1 pkt 15	Według przepisów projektowanej ustawy, karta informacyjna przedsięwzięcia powinna m.in. zawierać streszczenie w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w karcie (art. 1 pkt 23 projektu). Zgodnie z obowiązującymi przepisami, streszczenie w języku specjalistycznym jest wymagane jedynie w odniesieniu do dokumentów, które są przedmiotem konsultacji społecznych. W przypadku postępowania ocenowego dotyczy to przede wszystkim raportu OoŚ. Z uwagi na fakt, iż karta informacyjna przedsięwzięcia nie stanowi przedmiotu konsultacji społecznych, jej streszczenie w języku niespecjalistycznym nie powinno być wymagane. Wobec tego, proponujemy wykreślenie art. 62a ust. 1 pkt 15 ustawy „ocenowej”, postulowanego w art. 1 pkt 23 projektu.	OPPPW – Organizacja Polskiego Przemysłu Poszukiwawczego o- Wydobywczego	Tak	Dyrektywa nie wymaga streszczenia karty. Na etapie screeningu nie ma udziału społeczeństwa, zatem brak jest podmiotów, którym takie streszczenie byłoby przydatne.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
86	Art. 1 pkt 23	Art. 62 a	W nowym art. 62a dotyczącym zawartości karty informacyjnej przedsięwzięcia PROP proponuje, aby w ust. 1 punkt 4 zamienić na początku słowo „ewentualnych”, na „analizowanych”, aby wariantowanie przedsięwzięć było obligatoryjne, a nie fakultatywne, ograniczając jednak rozważania do wariantów racjonalnych i najkorzystniejszych dla środowiska (jak w art. 66 ust. 1 pkt 5).	Państwowa Rada Ochrony Przyrody	Nie	Nie jest wskazana zmiana w proponowanym zakresie. Art. 62a ustawy ooś określający zakres KIP ma umożliwić analizę uwarunkowań, o których mowa w art. 63 ust. 1 lub umożliwić określenie zakresu raportu, zgodnie z art. 69 ustawy ooś. Zakres informacji wymaganych na mocy zmienionej dyrektywy 2011/92/UE, określony w załączniku II.A, tj. informacji dostarczanych przez wnioskodawcę na etapie screeningu, nie uwzględni wariantów przedsięwzięcia. Niemniej jednak KIP powinien zawierać odpowiedni zakres informacji, ponieważ może samodzielnie stanowić podstawę wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w przypadku gdy nie będzie stwierdzona konieczność przeprowadzenia ooś, zatem nie będzie sporządzany raport ooś. Uwzględniając powyższe zasadnym jest pozostawienie tego brzmienia przepisu. Poza tym przepis ten obowiązuje obecnie, z tym że w art. 3 ust. 1 pkt 5 lit. d ustawy ooś, gdzie podana jest definicja KIP.
87	art. 1 pkt 23	art. 62a ust. 1 pkt. 4	Warianty przedsięwzięcia Zgodnie z art. 1 pkt 23 projektu, karta informacyjna przedsięwzięcia powinna zawierać podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, umożliwiające analizę uwarunkowań. Wśród wymienionych danych znajduje się m.in. konieczność zawierania informacji dotyczących ewentualnych wariantów przedsięwzięcia, przy czym w przypadku drogi w transeuropejskiej sieci drogowej każdy z analizowanych wariantów drogi musi być dopuszczalny pod względem bezpieczeństwa ruchu drogowego (art. 1 pkt 23). Według PGNiG brak jest podstawy dla konieczności zawierania tego typu informacji już na tym etapie postępowania. Zgodnie z treścią załącznika IV dyrektywy OOS, informacje te są formalnie wymagane dopiero na etapie sporządzania raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko naturalne. Wobec tego, proponujemy wykreślenie art. 62a ust. 1 pkt 4 ustawy „ocenowej”, postulowanego w art. 1 pkt. 23 projektu.	PGNiG	Nie	Art. 62a ustawy ooś określający zakres KIP ma umożliwić analizę uwarunkowań, o których mowa w art. 63 ust. 1 lub umożliwić określenie zakresu raportu, zgodnie z art. 69 ustawy ooś. Należy wskazać, że KIP powinien zawierać odpowiedni zakres informacji, ponieważ może samodzielnie stanowić podstawę wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w przypadku gdy nie będzie stwierdzona konieczność przeprowadzenia ooś, zatem nie będzie sporządzany raport ooś. Ponadto wskazany przepis obowiązuje obecnie, z tym że w art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy ooś, gdzie podana jest definicja KIP.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
88	art. 1 pkt 23	art. 62a ust. 1 pkt 15	Streszczenie w języku niespecjalistycznym Według przepisów projektowanej ustawy, karta informacyjna przedsięwzięcia powinna m.in. zawierać streszczenie w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w karcie (art. 1 pkt 23 projektu). Zgodnie z obowiązującymi przepisami, streszczenie w języku specjalistycznym jest wymagane jedynie w odniesieniu do dokumentów, które są przedmiotem konsultacji społecznych. W przypadku postępowania ocenowego dotyczy to przede wszystkim raportu OOS. Z uwagi na fakt, iż karta informacyjna przedsięwzięcia nie stanowi przedmiotu konsultacji społecznych, jej streszczenie w języku niespecjalistycznym nie powinno być wymagane. Wobec tego, proponujemy wykreślenie art. 62a ust. 1 pkt 15 ustawy „ocenowej”, postulowanego w art. 1 pkt 23 projektu.	PGNIG	Tak	Dyrektywa nie wymaga streszczenia karty. Na etapie screeningu nie ma udziału społeczeństwa, zatem brak jest podmiotów, którym takie streszczenie byłoby przydatne.
89	Art. 1 pkt 23	Art. 62a	<i>Propozycja zmiany: Art.1(...) 23) po art. 62 dodaje się art. 62a w brzmieniu: „Art. 62a. (...) 11) przedsięwzięciach realizowanych, zrealizowanych i planowanych, dla których został złożony wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub została wydana jedna z decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 lub dokonano zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust 1a, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia, w zakresie, w jakim ich oddziaływanie mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem, Uzasadnienie: Zgodnie z Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/52/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniającą dyrektywę 2011/92/UE w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko przy ocenie potencjalnego wpływu przedsięwzięcia na środowisko należy wziąć pod uwagę „kumulację oddziaływań z oddziaływaniami innych już realizowanych lub zatwierdzonych przedsięwzięć”. Zaproponowany w projekcie noweli Ustawy 008 zapis rozszerza tę grupę inwestycji o inwestycje, które nie są ani realizowane ani nawet zatwierdzone (kryterium złożonego wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach). Z uwagi na fakt, iż uzyskanie decyzji środowiskowej nie rodzi żadnych praw do terenu oraz możliwe jest złożenie wielu wniosków na różne warianty planowanego przedsięwzięcia, branie pod uwagę inwestycji, dla których złożono wniosek o jej wydanie decyzji jest nieuzasadnione, gdyż sama decyzja (a tym bardziej wniosek o nią) nie oznacza realizacji danego przedsięwzięcia. Uwzględnianie oddziaływań wszystkich przedsięwzięć, dla których złożono wniosek o wydanie decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych, mogłoby pokazywać nieprawdziwą kumulację oddziaływań.</i>	PGNIG Termika	Tak	Wprowadzono zmiany w przepisie. Rezygnacja z konieczności występowania przez inwestora do różnych organów o informacje o wydanych decyzjach na etapie przygotowania KIP.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
90	Art. 1 pkt 23	art. 62a ust. 1 pkt 11; art. 63 ust.1 pkt 1 lit. b; art.63 ust. 1 pkt3 lit. f; art. 66 ust. 1 pkt 3a;	"przedsięwzięciach realizowanych, zrealizowanych i planowanych, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach lub została wydana jedna z decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 lub dokonano zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1a, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia, w zakresie, w jakim ich oddziaływanie mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem" Konieczność uwzględniania w KIP / raporcie oddziaływań skumulowanych z przedsięwzięciami, dla których został dopiero złożono wniosek o DŚU, wydaje się zupełnie nieracjonalne. Inwestorzy mogą składać wnioski o decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach na inwestycje, które są nieracjonalne, powodujące ponadnormatywne oddziaływanie, na które pozytywna DŚU nie zostanie w ogóle wydana. Jeżeli Inwestor planując realizację swojego zamierzenia będzie musiał brać pod uwagę takie oddziaływanie skumulowane, może się okazać, że będzie musiał znacząco limitować swoje zamierzenie, bądź w ogóle odstąpić od jego realizacji. Z uwagi na fakt, iż złożenie wniosku o DŚU nie wymaga prawa do gruntu i nie jest obciążone znaczącymi kosztami, może to być wykorzystywane jako mechanizm nieuczciwej konkurencji w obrocie gospodarczym. Inwestorzy mogą „rezerwować” sobie grunty poprzez występowanie o decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach, jak również oddziaływać na konkurencję poprzez składanie dziesiątków wniosków o DŚU na sąsiednich gruntach z planowaną konkurencyjną inwestycją. Zasadne jest aby w oddziaływaniu skumulowanym uwzględnić inwestycje na które została wydana już decyzja administracyjna, gdyż tylko to w minimalnym zakresie uprawdopodobnia możliwość jej realizacji.	Grupa robocza ds. ooś	Częściowo	Wprowadzono zmiany w przepisie. Rezygnacja z konieczności występowania przez inwestora do różnych organów o informacje o wydanych decyzjach na etapie przygotowania KIP. Na etapie sporządzenia raportu ooś będzie ograniczenie obowiązku do wydanych decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Badanie powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach będzie uwzględniane również w ramach analizy kryteriów przy wydawaniu postanowienia w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Zdecydowano się usunąć słowo "planowanych" z art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz pkt 3 lit. f.
91	Art. 1 pkt 23	art. 62a ust. 1	dodanie pkt 1a o brzmieniu kwalifikacja przedsięwzięcia zgodnie z rozporządzeniem z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz pkt 1b o brzmieniu informacja o planowanym finansowaniu przedsięwzięcia ze środków UE Wnioskodawcy rzadko podają kwalifikację w KIP. Nie wszystkie wzory wniosków o wydanie decyzji zawierają w swojej treści podanie kwalifikacji. W konsekwencji w piśmie gminy też nie zostaje to ujęte i do rdoś wpływa cała dokumentacja bez żadnej kwalifikacji.	Grupa robocza ds. ooś	Nie	Odpowiednia kwalifikacja na podstawie rozporządzenia ooś wynika z przepisów i powtarzanie tego rodzaju wymogów w ustawie nie jest celowe. Ustawa nie może odwoływać się do aktu podstawowego. Kwesie planowanego finansowania inwestycji wykracza poza zakres ooś.
92	Art. 1 pkt 23	art. 62a ust.1	pkt 7 rodzajach i przewidywanej ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko na etapie realizacji, eksploatacji i likwidacji przedsięwzięcia Często w kip Inwestorzy przedstawiają informacje dotyczące tylko etapu eksploatacji, a przy niektórych przedsięwzięciach etap realizacji czy likwidacji może być bardziej uciążliwy.	Grupa robocza ds. ooś	Nie	Informacje zawarte w KIP powinny dotyczyć całego wpływu planowanego przedsięwzięcia na środowisko, również etapu realizacji i likwidacji. Przedmiotowy przepis nie zawęża wymogu przedstawiania tych informacji do etapu eksploatacji.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
93	Art. 1 pkt 23	art. 62a ust. 1	przed streszczeniem dodać punkt dotyczący wskazania usytuowania przedsięwzięcia względem jednolitych części wód oraz informacji na temat wpływu przedsięwzięcia na ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza każda decyzja powinna odnosić się do kwestii JCW, dlatego wskazane jest aby te informacje stanowiły element Kip, uniknie się dzięki temu wezwań do uzupełnienia	Grupa robocza ds. ooś	Nie	Do wskazanych kwestii odnosi się proponowany art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. k ustawy ooś. Natomiast zgodnie z wprowadzeniem do art. 62a ust. 1 KIP powinien zawierać podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, umożliwiające analizę uwarunkowań, o których mowa w art. 63 ust. 1. Art. 62a wskazuje główne elementy karty nie zamykając możliwości ich dostosowania w zależności od specyfiki przedsięwzięcia.
94	Art. 1 pkt 23	art. 62a ust. 1	przed streszczeniem dodać punkt o brzmieniu: wpływie przedsięwzięcia na zmiany klimatu i różnorodność biologiczną	Grupa robocza ds. ooś	Nie	Do wskazanych kwestii odnosi się proponowany art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. c i lit. e ustawy ooś. Natomiast zgodnie z wprowadzeniem do art. 62a ust. 1 KIP powinien zawierać podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, umożliwiające analizę uwarunkowań, o których mowa w art. 63 ust. 1, czyli również kwestii wskazywanych w uwadze. Art. 62a wskazuje główne elementy karty nie zamykając możliwości ich dostosowania w zależności od specyfiki przedsięwzięcia.
95	Art. 1 pkt 23	art. 62a ust. 1 pkt 2	nie uwzględniono w karcie informacyjnej konieczności podania informacji o występowaniu zwierząt i ich śladów oraz grzybów	Grupa robocza ds. ooś	Nie	Nie jest zasadne nadmierne rozbudowywanie niezbędnego zakresu KIP. Art. 62a wskazuje główne elementy karty nie zamykając możliwości ich dostosowania w zależności od specyfiki przedsięwzięcia. KIP powinien zawierać informacje o innym poziomie szczegółowości niż raport ooś.
96	Art. 1 pkt 23	art. 62a ust. 1 pkt 11	można dopisać również przedsięwzięcia, dla których <u>wydano</u> decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, bo do złożenia wniosku o pozwolenie na budowę może upłynąć nawet 10 lat	Grupa robocza ds. ooś	Częściowo	Wprowadzono zmiany w przepisie. Rezygnacja z konieczności występowania przez inwestora do różnych organów o informacje o wydanych decyzjach na etapie przygotowania KIP. Obecnie nie jest konieczne jego uzupełnienie o zgłoszony zakres.
97	Art. 1 pkt 23.	Dodanie art. 62a ust. 3.	Usunięcie ust. 3. Uzasadnienie przedstawiono pod tabelą w piśmie.	Instytut Ochrony Środowiska	Tak	Przepis został zmodyfikowany o usunięcie wskazanych wymogów wobec wykonawców kart informacyjnych przedsięwzięcia, pozostawiając je wobec wykonawców raportów zgodnie z przepisami zmienionej dyrektywy 2011/92/UE.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
98	Art. 1 pkt 23	Art. 62 a	Zaproponowana zmiana ma w założeniu doprecyzowywać zakres informacji zawieranych w Kartach Informacyjnych Przedsięwzięcia (KIP). Jednakże zaproponowany zakres wydaje się nadmiarowy - jedynie nieznacznie różni się on od aspektów wymaganych do uwzględnienia w raporcie o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia. Wyjątkowo dyskusyjna wydaje się zwłaszcza szczegółowa analiza ewentualnych oddziaływań skumulowanych na tak wczesnym etapie procedury, co wymagałoby już na tym etapie szczegółowego rozeznania w zakresie istniejących i planowanych inwestycji, a także analizę innych złożonych KIP. Wydaje się, że tego typu analizy powinny być realizowane na właściwym etapie przygotowania raportu. Takie podejście spowoduje znaczne utrudnienie i wydłużenie procesu przygotowywania dokumentacji przyrodniczej i środowiskowej na potrzeby inwestycji, które już w aktualnie obowiązujących realiach prawnych jest wyjątkowo długotrwałe i kosztowne. Wnioskujemy o ograniczenie tak daleko idącego doprecyzowywania zawartości KIP.	PSEW	Tak	Art. 62a wskazuje główne elementy karty zgodnie z przepisami zmienionej dyrektywy 2011/92/UE. W części dotyczącej analiz skumulowanych wprowadzono zmiany. Rezygnacja z konieczności występowania przez inwestora do różnych organów o informacje o wydanych decyzjach na etapie przygotowania KIP.
99	Art. 1 pkt 23	Art. 62a	Zgodnie z dodanym art. 74 a autorem karty informacyjnej przedsięwzięcia oraz raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinna być osoba która posiada odpowiednie wykształcenie i wiedzę. Dodatkowo w dodanym art. 62 a wskazuje się, że autor KIP załącza oświadczenie o spełnieniu tych wymagań pod rygorem odpowiedzialności karnej. W przypadku postępowań w trybie art. 96 ustawy o oś (oddziaływanie na obszary Natura 2000) w ocenie tut. organu w większości przypadków nie ma potrzeby, aby KIP sporządzany był przez ww. osoby. Mając na względzie, iż w dużej mierze postępowania te dotyczą wycinki drzew (głównie o niewielkich obwodach, pochodzących z samosiewu) lub budowy domu, KIP zawierający wszystkie niezbędne informacje może sporządzić właściciel działki/ inwestor. W przypadku tych postępowań obowiązek sporządzenia KIP tylko przez uprawnione osoby może stanowić problem dla osób prywatnych które już teraz dzwonią i proszą o wskazanie konkretnych osób, które mogłyby sporządzić wymagany na kolejnym etapie raport o oś. Oprócz kwestii znalezienia odpowiedniej osoby do sporządzenia KIP w przypadku postępowań naturowych pozostaje sprawa kosztów opracowania KIP - usługi związane z ocenami oddziaływania są dosyć kosztowne i może okazać się, że takie rozwiązanie w przypadku postępowań naturowych dodatkowo pogłębi niechęć społeczeństwa do sieci Natura 2000.	Grupa robocza ds. o oś	Tak	Przepis został zmodyfikowany o usunięcie wskazanych wymogów wobec wykonawców kart informacyjnych przedsięwzięcia, pozostawiając je wobec wykonawców raportów zgodnie z przepisami zmienionej dyrektywy 2011/92/UE. Wprowadzono również zmiany w zakresie obowiązku spełnienia wymogów określonych w art. 74a ustawy o oś również przez wykonawców prognoz o oś oraz raportów o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.
100	Art. 1 pkt 23 Art. 1 pkt 32	Art. 62 a Art. 74 a	Wymóg polegający na obowiązku zlecenia wykonania „Karty informacyjnej przedsięwzięcia” w nowej poszerzonej formie lub raportu obejmującego nowe kryteria jego oceny, fachowcom o wąskiej specjalizacji z 5 letnim doświadczeniem w tej pracy, powiązany z nowelizacją Ustawy Prawo Zamówień Publicznych, która stanowi o ograniczeniu stosowania wyłącznie kryterium cenowego do przedmiotu zamówienia (art.91, ust.2), wygeneruje konieczność poniesienia znacznie wyższych kosztów opracowania ww. dokumentów.	Polska Izba Ekologii - Katowicki	Częściowo	Przepis został zmodyfikowany o usunięcie wskazanych wymogów wobec wykonawców kart informacyjnych przedsięwzięcia, pozostawiając je wobec wykonawców raportów zgodnie z przepisami zmienionej dyrektywy 2011/92/UE. W części dotyczącej propozowanego art. 74a ustawy o oś wyjaśnienia przedstawione w komentarzu do uwagi nr 196.
101	Art. 1 pkt 24	Art. 63 ust 1 pkt 2 lit. e	Proponuje się, by do art. 63 ust.1 p.2 do lit. e „obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody, dopisać: „w tym gatunki chronione i ich siedliska a także możliwości przemieszczania się fauny” Praktyka pokazuje, że autorzy raportów zapominają o ochronie gatunkowej i wpływie planowanych inwestycji na siedliska gatunków chronionych. Modyfikacja zapisu wzmacniałaby znaczenie nowych treści dot. inwentaryzacji przyrodniczych.	Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze im. A. Czudka	Nie	Nie jest zasadna zmiana w tym zakresie. Przepis dotyczy kryteriów analizowanych przy wydawaniu postanowienia w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
102	Art. 1 pkt 24	Art. 63	Proponuje się zapis w art. 63: „2a. Stwierdzenie braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko może być uzależnione od określenia w postanowieniu, o którym mowa w ust. 2, warunków lub wymagań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożenia obowiązku wykonania działania, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. a i lit b.”; Uzasadnienie: Sugestia (dodania zapisu „lit a”) wynika z częstych przypadków kolizji fragmentów ekosystemów, których likwidacja skutkuje znaczącym spadkiem bioróżnorodności. Przykładem mogą być plaży — likwidacja miejsca rozrodu skutkuje zanikiem całych populacji, nawet w przypadku nienaruszenia pozostałej części siedliska. Odtworzenie miejsca rozrodu w innym miejscu umożliwia przetrwanie płazów jak również realizację inwestycji. Założenie, iż miejsce rozrodu zostanie odtworzone, czyli podjęcie działań kompensacyjnych bez prowadzenia długich obserwacji umożliwia przyspieszenie procesu inwestycyjnego, jak również zabezpiecza bioróżnorodność.	Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze Im. A. Czudka	Nie	Jeśli realizacja planowanego przedsięwzięcia wiązałaby się z prowadzeniem kompensacji przyrodniczej w związku ze zniszczeniem siedlisk gatunków chronionych decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie może zostać wydana bez przeprowadzenia procedury ooś.
103	Art. 1 pkt 23	Dodanie art. 63 ust. 1 pkt 11	Usunięcie pkt 11. Na potrzeby przygotowania karty niezbędne będzie uzyskanie od organów wydających różne decyzje i przyjmujących zgłoszenia informacji o inwestycjach. Tym samym w karcie informacyjnej przedstawione zostaną informacje, które są już w posiadaniu organów.	Instytut Ochrony Środowiska	Tak	Wprowadzono zmiany w przepisie. Rezygnacja z konieczności występowania przez inwestora do różnych organów o informacje o wydanych decyzjach na etapie przygotowania KIP.
104	Art. 1 pkt 24	Dodanie ust. 2a w art. 63	Należy dodać słowo "możliwości", tak aby przepis brzmiał: „2a. Stwierdzenie braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko może być uzależnione od <u>możliwości</u> określenia w postanowieniu, o którym mowa w ust. 2, warunków lub wymagań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożenia obowiązku wykonania działania, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b.” Zmiana oddaje sens przepisu: chodzi o to, czy organ na podstawie zebranych informacji ma możliwość określenia uwarunkowań i działań zapobiegawczych.	Instytut Ochrony Środowiska	Nie	Nie jest zasadna zmiana przepisu w proponowanym zakresie, który mógłby prowadzić do niewłaściwej interpretacji art. 63 ust. 2a. Obecne brzmienie jest zrozumiałe. Brak stwierdzenia obowiązku ooś może być uzależniony od określenia odpowiednich warunków lub wymagań.
105	Art. 1 pkt 24	Art. 63 ust. 2a	Możliwość wydania rozstrzygnięcia o braku obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, jednak z jednoczesnym wskazaniem środków do podjęcia w celu uniknięcia lub zapobieżenia znaczącemu negatywnemu wpływowi na środowisko. Nawet w przypadku braku obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przedsiębiorca może być nakazowo zobowiązany do sfinansowania zabezpieczeń eliminujących groźbę domniemanego zagrożenia dla środowiska.	Polska Izba Ekologii - Katowicki	Nie	Uwaga jest niezrozumiała.
106	art. 1 pkt 24	art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. f	Usytuowanie przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza organ właściwy, w drodze postanowienia, uwzględniając m.in. takie kryteria jak usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska uwzględniające zgodnie z pkt. 24 art. 1 projektu ustawy, „obszary, na których standardy środowiska zostały przekroczone, lub istnieje prawdopodobieństwo ich przekroczenia”. Zdaniem OPPPW, nie jest jasne, kto i w jakim trybie ma określać to prawdopodobieństwo. Przepisy dyrektywy OOS, ujęte w Załączniku III pkt. 2 c (vi), stanowią, że „Wrażliwość środowiskową obszarów geograficznych, na które mogą oddziaływać przedsięwzięcia, należy rozpatrywać ze szczególnym uwzględnieniem zdolności absorpcji środowiska naturalnego, ze zwróceniem szczególnej uwagi na obszary, na których nie są zachowane normy jakości środowiska określone przepisami unijnymi i istotne dla danego przedsięwzięcia, lub obszary, co do których uznaje się, że nie są już zachowane te norm”. Wobec tego, postulujemy doprecyzowanie przepisów w powyższym zakresie.	OPPPW – Organizacja Polskiego Przemysłu Poszukiwawczego o Wydobywczego	Nie	W dyrektywie użyto innych słów, ale regulacja jest podobna. Ponadto, nawet gdyby uznać, że projektowany przepis ustawy jest dalej idący niż przepis dyrektywy, to należy wyjaśnić, że dyrektywa określa pewne minimum - państwa członkowskie mogą wprowadzić bardziej restrykcyjne regulacje.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
107	art. 1 pkt 24	art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. f	Usytuowanie przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza organ właściwy, w drodze postanowienia, uwzględniając m.in. takie kryteria jak usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska uwzględniające zgodnie z pkt. 24 art. 1 projektu ustawy, „obszary, na których standardy środowiska zostały przekroczone, lub istnieje prawdopodobieństwo ich przekroczenia”. Zdaniem PGNiG, nie jest jasne, kto i w jakim trybie ma określać to prawdopodobieństwo. Przepisy dyrektywy OOS, ujęte w Załączniku III pkt 2 c (vi), stanowią, że „Wrażliwość środowiskową obszarów geograficznych, na które mogą oddziaływać przedsięwzięcia, należy rozpatrywać ze szczególnym uwzględnieniem zdolności absorpcji środowiska naturalnego, ze zwróceniem szczególnej uwagi na obszary, na których nie są zachowane normy jakości środowiska określone przepisami unijnymi i istotne dla danego przedsięwzięcia, lub obszary, co do których uznaje się, że nie są już zachowane te norm”. Wobec tego, postulujemy doprecyzowanie przepisów w powyższym zakresie.	PGNiG	Nie	j.w..
108	Art. 1 pkt 24	Art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. b) i pkt 3 lit. f)	Propozycja zmiany: Art.1(..) 24) w art. 63: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: 1. (...) 1) (...) b) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych i planowanych, dla których został złożony wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub została wydana jedna z decyzji, o których mowa w art. 72 ust.1, lub dokonano zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1a, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięciem, (...) 3) (...) f) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności skumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych i planowanych, dla których został złożony wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub została wydana jedna z decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, lub dokonano zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1a znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia, w zakresie w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem, Uzasadnienie: j.w.	PGNiG Termika	Čzęściowo	Wprowadzono zmiany w przepisie. Badanie powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach będzie uwzględniane w ramach analizy kryteriów przy wydawaniu postanowienia w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Zdecydowano się usunąć słowo "planowanych" z art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz pkt 3 lit. f.
109	Art. 1 pkt 24	Art. 63 ust. 1 pkt 3 f	Ustawodawca stawia wymóg analizy oddziaływania skumulowanego planowanego przedsięwzięcia z przedsięwzięciami zrealizowanymi (istniejącymi) oraz realizowanymi (nie definiowanymi w ustawie wcale) i planowanymi (zdefiniowanymi zbyt ogólnie i na potrzeby różnych etapów przygotowania inwestycji traktowanymi w ustawie jako potrzebę analizy od etapu złożonych KIP albo od złożenia wniosku o wydanie dsu, w czasie kiedy względną pewność realizacji inwestycji daje dopiero pozwolenie na budowę) — przy takim niedookreśleniu podstawowych pojęć zapisu analiza oddziaływań skumulowanych nie będzie prostsza, a sam przepis będzie budził wątpliwości interpretacyjne i prawdopodobnie doczeka się zróżnicowanego orzecznictwa.	PSEW	Čzęściowo	j.w.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
110	Uwagi rozszerzające zakres konsultacji	Art. 63 ust. 5	Stwierdzając obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko organ zawiesza postępowanie do czasu przedłożenia przez inwestora raportu oddziaływania na środowisko. Brak regulacji — po jakim czasie, w przypadku nieprzedłużenia raportu, uznaje się, że wniosek został wycofany. Oznacza to, że sprawy wszczęte mogą trwać (w zawieszeniu) w nieskończoność. Proponujemy ograniczyć czas na przedłożenie raportu. Nie powinien być on dłuższy niż 5 lat.	PTOP SALAMANDRA	Tak	Proponowany jest przepis art. 63 ust. 5a: "Jeżeli w okresie trzech lat od daty zawieszenia postępowania, o którym mowa w ust. 5, strona nie złoży raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, żądanie wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach uważa się za wycofane."
111	Art. 1 pkt 24	art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. c; art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. d;	wykorzystywania zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi oraz wpływu przedsięwzięcia na różnorodność biologiczną przedredagowanie zapisu	Grupa robocza ds. ooś	Tak	Wprowadzono redakcję przepisu.
112	Art. 1 pkt 24	art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. k	Jednolite części wód i obowiązujące dla nich cele środowiskowe w obecnym brzmieniu są: wody i obowiązujące dla nich cele środowiskowe, z tym że cele środowiskowe zawarte w planach gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy dotyczą jednolitych części wód	Grupa robocza ds. ooś	Nie	Przepis ma nakładać obowiązek uwzględnienia w analizach wpływu na wody w szerokim znaczeniu tego pojęcia, również w znaczeniu jednolitych części wód i wtedy na obowiązujące dla nich cele środowiskowe.
113	Art. 1 pkt 25	Art. 64 ust. 3a	Proponuje się by ust. 3a o brzmieniu: „3a. Opinia regionalnego dyrektora ochrony środowiska o braku obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko może wskazać na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków lub wymagań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożenia obowiązku działania, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b.", zmodyfikować na: „3a. Opinia regionalnego dyrektora ochrony środowiska o braku obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko może wskazać na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków lub wymagań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożenia obowiązku działania, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. a) lit. b." (lit a: wykonania kompensacji przyrodniczej — stwierdza konieczność wykonania tej kompensacji) Uzasadnienie: w przypadku wielu inwestycji nie wymagających procedury OOŚ dochodzi do zniszczenia siedlisk gatunków chronionych np. zbiorników wodnych. Wprowadzenie zapisu o kompensacji daje możliwość organowi nałożenie obowiązku podjęcia działań kompensacyjnych np. poprzez budowę nowego zbiornika	Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze im. A. Czudka	Nie	Jeśli realizacja planowanego przedsięwzięcia wiązałaby się z prowadzeniem kompensacji przyrodniczej w związku ze zniszczeniem siedlisk gatunków chronionych decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie może zostać wydana bez przeprowadzenia procedury ooś.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
114	Art. 1 pkt 25	art. 64 dodanie ust. 3a w	Należy przededagować przepis: „3a. Opinia regionalnego dyrektora ochrony środowiska o braku obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko może wskazać warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub działania, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b., a które powinny być zawarte w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. RDOŚ w opinii powinien móc zaproponować konkretne warunki lub wymagania, nie tylko "wskazywać konieczność".	Instytut Ochrony Środowiska	Nie	Art. 64 ust. 3a ustawy oś wynika z art. 4 ust. 5 dyrektywy 2011/92/UE, zgodnie z którym na etapie rozstrzygnięcia w przedmiocie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko możliwe jest wydanie rozstrzygnięcia o braku obowiązku przeprowadzenia tej oceny z jednoczesnym wskazaniem cech przedsięwzięcia lub środków, jakie przewidziano w celu uniknięcia lub zapobieżenia ewentualnemu znaczącemu negatywnemu wpływowi na środowisko. RDOŚ wskazując konieczność nałożenia warunków i wymagań będzie ustalał czego mają one dotyczyć, co będzie określane w decyzji.
115	Art. 1 pkt 25	Art. 64	Termin 14 dni na wydanie opinii lub uzgodnienia RDOŚ o potrzebie lub braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko jest nierealistyczny. Proponujemy przedłużyć do 30 dni. Taka opinia wymaga niekiedy dość gruntownej analizy przedsięwzięcia	Klub Przyrodników	Nie	Przepis określający termin wydania stanowisk, o których mowa w art. 64 ust. 1 nie jest nowy. Nie jest zasadne wydłużanie terminów, które funkcjonują od początku obowiązywania ustawy oś.
116	Art. 1 pkt 25; 29, 35, 42	art. 64 ust. 1a, art. 70 ust 1a, art. 77 ust 1 pkt 1, art. 90 ust. 2a	Zastrzeżenia budzą przepisy wskazujące na wymóg opiniowania lub uzgadniania, o jakim mowa w art. 64 ust. 1a, art. 70 ust 1a, art. 77 ust 1 pkt 1, art. 90 ust. 2a uo oś, przez dyrektora urzędu morskich tych przedsięwzięć na obszarach morskich, w których podmiotem planującym realizację takiego przedsięwzięcia jest właśnie ten dyrektor urzędu morskich. Sytuacja taka wyłamuje się z zasady, że inwestor inicjujący postępowanie w sprawie wydania decyzji środowiskowej nie powinien orzekać we własnej sprawie. Podobne rozwiązania wyłączające właściwość do wydawania decyzji środowiskowej przez organ wnioskujący o realizację przedsięwzięcia (w przypadku wójtów, burmistrzów i prezydentów miast, a także dyrektorów RDLP) lub gdy wnioskodawcą są jednostki im podległe, zastosowano w art. 75 ust. 1 lit. i oraz k. W związku z powyższym proponuje się: w art. 64 oraz w art. 70 po ust. 1a dodanie ust. 1b o treści: "1b. Wymogu opiniowania, o którym mowa w ust. 1a, nie stosuje się, gdy podmiotem planującym realizację przedsięwzięcia jest organ wymieniony w ust. 1a." w art. 77 ust. 1 po pkt 1 dodanie pkt 1a o treści: „1a) Wymogu uzgodnienia, o którym mowa w pkt 1, nie stosuje się, gdy podmiotem planującym realizację przedsięwzięcia jest organ wymieniony w pkt 1." w art. 90 po ust. 2a dodanie ust. 2b o treści: „2b. Wymogu uzgodnienia, o którym mowa w ust 2a, nie stosuje się, gdy podmiotem planującym realizację przedsięwzięcia jest organ wymieniony w ust. 2a."	Państwowa Rada Ochrony Przyrody	Nie	Nie jest zasadne wyłączenie udziału dyrektora urzędu morskich w przypadkach planowanych przedsięwzięć realizowanych na obszarze morskim. Organem właściwym do wydania decyzji dla tego rodzaju inwestycji jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
117	Art. 1 pkt 25	Art. 64	Propozycja zmiany: Art.1(...) 25) w art. 64: a) (...) dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu: „3) właściwego marszałka województwa organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska;” Uzasadnienie: Zaproponowany w projekcie noweli Ustawy OOS zapis wskazuje, że bez względu na to, który organ jest właściwy do wydania pozwolenia zintegrowanego dla instalacji mogącej powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, organem opiniującym w trakcie prowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko ma być właściwy marszałek województwa. Zapis ten nie uwzględnia faktu, iż dla części instalacji organem właściwym do wydania pozwolenia zintegrowanego zgodnie z art. 378 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska — jest starosta.	PGNIG Termika	Tak	Odpowiednie przepisy zostały zmienione. Proponuje się zastąpienie sformułowania „właściwego marszałka województwa” sformułowaniem „organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy Prawo ochrony środowiska”.
118	Art. 1 pkt 25	Art. 64 pkt 2	1) Przepis pkt 2 dotyczy opinii wydawanej przez organ, o którym mowa w art. 78 tj. inspekcji sanitarnej. Czytając pkt. 2 projektu ustawy wynika, że to organ inspekcji sanitarnej ma wydać zamiast opinii uzgodnienie w przypadku gdy rdoś stwierdzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na obszar Natura 2000. W uzasadnieniu do zmiany ustawy czytamy, że dodanie w art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy oś zastrzeżenia, iż regionalny dyrektor ochrony środowiska wydaje uzgodnienie zamiast opinii w przypadku, gdy stwierdzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko ze względu na oddziaływanie na obszar Natura 2000, wynika pośrednio z konieczności implementacji art. 6 ust. 1 dyrektywy 2011/92/UE. Właściwy charakter rozstrzygnięcia regionalnego dyrektora ochrony środowiska w zakresie stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko ze względu na oddziaływanie na obszary Natura 2000 wynika z jego szczególnych kompetencji, tj. ochrony i zarządzania tymi obszarami. W związku z powyższym zastrzeżenie powinno być dopisane do pkt 1 a nie 2) Winno być określone czy na owe uzgodnienie ma służyć zażalenie skoro jest na etapie opinii wiążącym dokumentem dla organu prowadzącego postępowanie o wydanie duś. Ponadto skoro w chwili obecnej niewydanie przez właściwe organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2, art. 70 ust. 1 pkt 2, art. 77 ust. 1 pkt 2 i art. 90 ust. 2 pkt 2, odpowiednio w terminie, o którym mowa w art. 64 ust. 4, art. 70 ust. 3, art. 77 ust. 6 i art. 90 ust. 6, traktuje się jako brak zastrzeżeń to brak opinii marszałka i wójta/burmistrza również winien być potraktowany jako brak zastrzeżeń.	Grupa robocza ds. oos	Częściowo	1) Uwaga zasadna - przepis przeredagowany zgodnie z uzasadnieniem. 2) Uwaga niezasadna - na postanowienie nie służy zażalenie, można je zaskarżyć w odwołaniu od decyzji.
119	Art. 1 pkt 25	art. 64 ust. 1 pkt 4	o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 9 wydaje mi się, że jest tu pomyłka poprzez opuszczenie ustępu	Grupa robocza ds. oos	Nie	Uwaga bezprzedmiotowa. Uwaga odnosi się do art. 64 ust. 1 pkt 4, który został usunięty.
120	Art. 1 pkt 25	art. 64 ust.1 pkt 2	proponowany zapis w ust. 1 pkt 2 wskazuje, że uzgodnienie zamiast opinii ma wydać organ inspekcji sanitarnej a nie rdoś, intencja wynika dopiero z uzasadnienia do projektu zmiany ustawy.	Grupa robocza ds. oos	Tak	Przepis przeredagowany zgodnie z uzasadnieniem.
121	Art. 1 pkt 25	art. 64 ust. 3 i 4	wskazane jest określić, w jakim zakresie wydają opinię marszałek i prezydent/wójt/burmistrz, zakres zagadnień analizowanych przez cztery organy opiniujące będzie się prawdopodobnie powieliał	Grupa robocza ds. oos	Nie	Odpowiedni organ opiniujący powinien wydać opinię w zakresie swoich właściwości.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Institucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
122	Art. 1 pkt. 26) a i Art. 3 pkt. 1) a	Art. 66 ust. 1 pkt. 12 Art. 135 ust. 5 POŚ	Art. 1 pkt. 26) a i Art. 3 pkt. 1) a — propozycje zmian brzmienia: art. 66 ust. 1 pkt 12 ustawy ooś oraz w art. 135 ust. 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska wydają się wzajemnie niespójne. W art. 135 ust 5 wskazuje się, że obowiązek utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania powinien wynikać z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na budowie drogi, linii kolejowej lub lotniska użytku publicznego, a jego wyznaczenie następuje na podstawie analizy porealizacyjnej, ale jednocześnie w nowym brzmieniu art. 66 ust. 1 pkt 12 ustawy ooś wyłącza się dla wymienionych przedsięwzięć obowiązek wskazania w raporcie o oddziaływaniu na środowisko czy dla planowanego przedsięwzięcia jest konieczne ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska. Powstaje więc pytanie, w jaki sposób obowiązek utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla drogi, linii kolejowej lub lotniska użytku publicznego ma wynikać z postępowania w sprawie oceny, skoro w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko nie znajdzie się taka informacja? Wprawdzie opisane uregulowanie funkcjonuje w obecnym stanie prawnym (inne są jedynie typy przedsięwzięć nim objęte), ale planowana zmiana ustawy jest argumentem przemawiającym za jego naprawieniem.	Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska	Nie	Ustalenie granic obszaru ograniczonego użytkowania i szczegółowych ograniczeń w ramach tego obszaru powinno być dokonane w oparciu o dane pochodzące z etapu eksploatacji przedsięwzięcia, ponieważ w przypadku obiektów liniowych oraz lotnisk bazowanie na prognozach ruchu jest związane z dużym marginesem niepewności obliczeń, co może prowadzić do przeszacowania lub niedoszacowania oddziaływań i niewłaściwego ustalenia granic obszaru ograniczonego użytkowania.
123	Art. 1 pkt 26	Art. 66	Proponuje się modyfikację zapisu art. 66: 2) opis elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, w tym: a) elementów środowiska objętych ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, oraz korytarzy ekologicznych, a) elementów środowiska objętych ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, oraz korytarzy ekologicznych", poprzez jego poszerzenie o zapis „stref migracji fauny, siedlisk gatunków chronionych”	Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze im. A. Czudka	Nie	W przepisie wskazano na "elementy środowiska objęte ochroną na podstawie ustawy o ochronie przyrody" zatem na jego podstawie niezbędnym jest przedstawienie opisu obejmującego również wskazane w uwadze kwestie.
124	Art. 1 pkt 26	Art. 66 ust. 1 pkt 2	art. 66: ust. 1: p. 2 proponuje się uzupełnić do formy lit. a) elementów środowiska objętych ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, oraz korytarzy ekologicznych, stref migracji oraz siedlisk gatunków chronionych	Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze im. A. Czudka	Nie	j.w.
125	Art 1 pkt 26	art. 66 dodanie pkt 19a w ust. 1	Usunięcie pkt. 19a Uzasadnienie przedstawiono w piśmie.	Institut Ochrony Środowiska	Nie	Obowiązek składania oświadczeń o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ustawy ooś, czyli wymagań w zakresie doświadczenia zawodowego lub wykształcenia powiązany jest z przepisami transponującymi art. 5 ust. 3 lit. a dyrektywy 2011/92/UE. W przypadku niewprowadzenia takiej regulacji konieczne byłoby wprowadzenie obowiązku udokumentowania wykształcenia lub doświadczenia zawodowego, co wydłużyłoby czas trwania wszystkich postępowań, w których sporządza się przedmiotowe dokumenty.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
126	Art 1 pkt 26	art. 66 Zmiana brzmienia ust. 1 pkt 12 i ust. 4	Wyznaczenie obszaru ograniczonego użytkowania na podstawie analizy porealizacyjnej jest zasadne, jednakże należy zwrócić uwagę, że wymienione w artykule przedsięwzięcia mogą być lokalizowane bez miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (w drodze decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego). Oznacza to brak podstawy prawnej do wyłączenia z określonego użytkowania obszarów, na które mogą oddziaływać te przedsięwzięcia. Kwestia ta wymaga istotnej zmiany w systemie prawnym i pozostaje poza zakresem rozstrzygnięć konsultowanej ustawy.	Instytut Ochrony Środowiska	Nie	Kwestia wykracza poza zakres zmian ustawy ooś.
127	Art 1 pkt 26	Art. 66 dodanie ust. 1 pkt 3a	Art 1 ust 26. Dodanie ust. 1. pkt 3a Proponuje się przeredagowanie przepisu. Np.: 3a) opis oddziaływań skumulowanych z oddziaływaniami innych już istniejących lub planowanych przedsięwzięć. Wzmocnienie oceny oddziaływań skumulowanych w raporcie jest niezbędne. Nie jest jednak właściwe definiowanie przedsięwzięć, które należy uwzględnić w ocenie poprzez decyzje i zgłoszenia. Takie ujęcie nie gwarantuje, że zostaną przeanalizowane właściwe przedsięwzięcia. Stwarza to także ryzyko, że ocena zostanie sprowadzona do oceny tylko tych przedsięwzięć, dla których dostępna jest jedna z decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 lub zgłoszenie, o którym mowa w art. 72 ust. 1a. Ponadto brzmienie przepisu w projekcie Ustawy zobowiązuje do przedstawienia informacji o przedsięwzięciach, nie zaś o oddziaływaniach skumulowanych wynikających z pojawiania się pewnej grupy przedsięwzięć. Dlatego też proponuje się uwzględnienie zapisu w brzmieniu z Dyrektywy 2014/52/UE.	Instytut Ochrony Środowiska	Częściowo	Przepis art. 66 ust. 1 punkt 3a został przeredagowany. Na etapie sporządzenia raportu ooś będzie ograniczenie obowiązku do wydanych decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.
128	Art. 1 pkt 26	Art. 66	Art. 66, proponowanemu ust. 2b nadać brzmienie: „raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać dane pozwalające na ustalenie istnienia lub braku rozwiązań alternatywnych” Nie można z góry przesądzać braku alternatyw. Natomiast ewentualna nadrzędność interesu publicznego nie jest sprawą raportu środowiskowego — powinna być ustalona lub zanegowana przez organ w toku postępowania.	Klub Przyrodników	Nie	Zmiana art. 66 ust. 2a ustawy ooś wynika z faktu, iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach zastępuje zezwolenie, o którym mowa w art. 34 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody (art. 35a ustawy o ochronie przyrody). Zmiana ta wiąże się z przyjętymi w obecnym systemie rozwiązaniami.
129	Art. 1 pkt 25	Art. 66	Wśród wyłączeń dotyczących wskazania, czy dla planowanego przedsięwzięcia jest konieczne ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska, oraz określenie granic takiego obszaru, ograniczeń w zakresie przeznaczenia terenu, wymagań technicznych dotyczących obiektów budowlanych i sposobów korzystania z nich powinno znaleźć się przedsięwzięcie dotyczące budowy obiektu jądrowego gdyż obowiązek utworzenia takiego obszaru wynika wprost z ustawy - Prawo atomowe (art. 36f ust. 1).	Krajowa Komisja ds. Oceny Oddziaływania na Środowisko	Nie	Z uzasadnienia projektu ustawy wynika, że powodem wyłączenia dróg, linii kolejowych i lotnisk użytku publicznego z obowiązków określonych w art. 66 ust. 1 pkt 12 i ust. 4 jest okoliczność, że w przypadku tego typu inwestycji trudno jest prognozować oddziaływanie i lepszym rozwiązaniem jest tworzenie obszaru ograniczonego użytkowania w oparciu o analizę porealizacyjną przedstawiającą faktyczne oddziaływanie. Argument, który podnosi KKOŚ (fakt, iż dla obiektu jądrowego obowiązek utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania wynika bezpośrednio z ustawy), nie ma związku z wymienioną wyżej okolicznością.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
130	art. 1 pkt 26	art. 66 ust. 1 pkt. 6a	Porównywanie oddziaływań analizowanych wariantów (Zgodnie z art. 1 pkt 26 lit. a tiret 6 projektu ustawy OOS, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać porównanie oddziaływań analizowanych w raporcie wariantów ze względu m.in. na ludzi, rośliny, zwierzęta, grzyby i siedliska przyrodnicze, wodę, powietrze, krajobraz powierzchni ziemi (z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi), dobra materialne, zabytki i krajobraz kulturowy, formy ochrony przyrody i ich wzajemne oddziaływanie. Artykuł ten ma stanowić transpozycję przepisów zawartych w Załączniku IV pkt. 2 Dyrektywy OOS, którego brzmienie jest następujące: „Opis rozsądnych rozwiązań alternatywnych (na przykład związanych z projektem przedsięwzięcia, technologia, lokalizacja, wielkością i skalą) rozpatrywanych przez wykonawcę, które są istotne dla proponowanego przedsięwzięcia oraz jego cech charakterystycznych, i podanie głównych powodów wyboru danej opcji, wraz z porównaniem wpływu na środowisko”. W opinii OPPPW, rozpisana szczegółowa analiza poszczególnych wariantów jest nadmiernie rozbudowana, a jej zawartość nie wynika bezpośrednio z przepisów zawartych w dyrektywie. W związku z powyższym postulujemy rewizję proponowanej zmiany art. 66 ust. 1 i ograniczenie zakresu analizy wariantów	OPPPW – Organizacja Polskiego Przemysłu Poszukiwawcz o- Wydobywczeg o	Nie	Przepisy dyrektywy wskazują ogólne ramy stosowania określonych w niej wymogów, które Państwa Członkowskie mogą doprecyzować, aby ułatwić ich stosowanie.
131	Art. 1 pkt 26	w art. 66 ust. 1 pkt 11a	Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać odniesienie się do celów środowiskowych wynikających z dokumentów strategicznych (nota bene bliżej nie zdefiniowanych, co samo w sobie stanowi ryzyko), istotnych z punktu realizacji przedsięwzięcia. Naszym zdaniem, jest to zbyt daleko idące rozszerzenie zakresu raportu, a co za tym idzie oceny oddziaływania, nie wymagane przez Dyrektywę OOS. Postulujemy zrezygnowanie z tego przepisu.	OPPPW – Organizacja Polskiego Przemysłu Poszukiwawcz o- Wydobywczeg o	Nie	Zmiana w art. 66 w ust. 1, polegająca na dodaniu jako nowego elementu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko – odniesienia się do celów środowiskowych dokumentów strategicznych wynika z pkt 5 załącznika IV dyrektywy 2011/92/UE.
132	Art. 1 pkt 26 lit. a, dziesiąty tiret	Art. 66 ust. 1	Ponieważ w większości decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia nie określa się środków zapobiegawczych, łagodzących i kompensacyjnych, które należy podjąć (lub zmodyfikować) w przypadku jeśli monitoring porealizacyjny daje inne wyniki od przewidzianych w raporcie, w praktyce monitoring ten bywa sztuką dla sztuki. Dlatego propozycja dodania do art. 82 nowego ustępu 1c jest krokiem w dobrą stronę. Jednak już na poziomie raportu wskazane byłoby określenie, jakie wyniki monitoringu porealizacyjnego mogą kwalifikować do podjęcia działań. W art. 66 ust. 1 pkt 16 uoos proponujemy na końcu po przecinku dodać tekst: „a także informacje – jakie wyniki monitoringu mogą oznaczać konieczność wprowadzania lub modyfikacji albo pozwalają na zaniechanie działań zapobiegawczych, łagodzących lub kompensacyjnych oraz rodzajach działań, jakie należy w przypadku takich wyników podjąć.” W proponowanym w art. 82 nowym ust. 1c nie przewiduje się możliwości łagodzenia lub modyfikacji działań łagodzących i minimalizujących. Rozwiązanie takie można dodać do art. 82 ust. 1 pkt 5, jako możliwość uwzględniania takiej opcji w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia (zdaniem Rady, już w tej decyzji można by zawrzeć także zalecenia dotyczące wprowadzania dodatkowych działań, a nowy ust. 1c mógłby się odnosić jedynie do sytuacji nieprzewidzianych w tej decyzji. To przyspieszałoby i upraszczało proces decyzyjny w sytuacjach możliwych do przewidzenia.	Państwowa Rada Ochrony Przyrody	Nie	Proponowane w uwadze zmiany dotyczą kwestii trudnych do przewidzenia, a zmiany te mogą spowodować nadmierne rozbudowanie procedur. Obecne rozwiązanie daje możliwość wprowadzenia działań naprawczych jeżeli wyniki monitoringu bądź analizy porealizacyjnej na to wskazują.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
133	art. 1 pkt 26	art. 66 ust. 1 pkt. 6a	Porównywanie oddziaływań analizowanych wariantów Zgodnie z art. 1 pkt 26 lit. a tiret 6 projektu ustawy OOS, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać porównanie oddziaływań analizowanych w raporcie wariantów ze względu min. na ludzi, rośliny, zwierzęta, grzyby i siedliska przyrodnicze, wodę, powietrze, krajobraz powierzchni ziemi (z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi), dobra materialne, zabytki i krajobraz kulturowy, formy ochrony przyrody i ich wzajemne oddziaływanie. Artykuł ten ma stanowić transpozycję przepisów zawartych w Załączniku IV pkt 2 Dyrektywy OOS, którego brzmienie jest następujące: „Opis rozsądnych rozwiązań alternatywnych (na przykład związanych z projektem przedsięwzięcia, technologią, lokalizacją, wielkością i skalą) rozpatrywanych przez wykonawcę, które są istotne dla proponowanego przedsięwzięcia oraz jego cech charakterystycznych, i podanie głównych powodów wyboru danej opcji, wraz z porównaniem wpływu na środowisko”..W opinii Spółki, rozpisana szczegółowa analiza poszczególnych wariantów jest nadmiernie rozbudowana, a jej zawartość nie wynika bezpośrednio z przepisów zawartych w dyrektywie. W związku z powyższym postulujemy rewizję proponowanej zmiany art. 66 ust. 1 i ograniczenie zakresu analizy wariantów.	PGNIG	Nie	Przepisy dyrektywy wskazują ogólne ramy stosowania określonych w niej wymogów, które Państwa Członkowskie mogą doprecyzować, aby ułatwić ich stosowanie.
134	Art. 1 pkt 26	Art. 66 pkt 3a	Propozycja zmiany: Art.1(...) 26) w art. 66: a) (...) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „3a) informacje na temat przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych lub planowanych, dla których został złożony wniosek wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub została wydana jedna z decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, lub dokonano zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1a, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia, w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem;” Uzasadnienie: j.w.	PGNIG Termika	Częściowo	Wprowadzono zmiany w przepisie. Rezygnacja z konieczności występowania przez inwestora do różnych organów o informacje o wydanych decyzjach na etapie przygotowania KIP. Na etapie sporządzenia raportu oś będzie ograniczenie obowiązku do wydanych decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie daje praw do terenu jednak informacje o wydanych decyzjach pozwalają przeanalizować zakres ewentualnych oddziaływań skumulowanych.
135	Art. 1 pkt 26	Art. 66 ust. 1 pkt 2a i 2b	- po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu: „2a) wyniki inwentaryzacji przyrodniczej wraz z opisem zastosowanej metodyki w formie załącznika, jeżeli była przeprowadzona; 2b) inne dane na podstawie których dokonano opisu elementów przyrodniczych;” Inwentaryzacja przyrodnicza obszaru inwestycji jest działaniem zasadnym, jednak dane z inwentaryzacji powinny być publicznie dostępne i wykonywane przez lub na zlecenie administracji środowiskowej, uaktualniane i udostępniane przez odpowiednie organy władzy. Jest także zdecydowanie bardziej uzasadniona na etapie prowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, niż na etapie inwestycyjnym. Proponowany w projekcie wymóg sugeruje oczekiwanie Ustawodawcy wobec inwestora do prowadzenia inwentaryzacji na potrzeby realizacji konkretnego przedsięwzięcia oraz dostarczania i udostępniania danych o nim. Zdaniem PSEW proponowany zapis jest wysoce nadmiarowy, gdyż w zależności od różnicowanej skali i oddziaływań zamierzenia inwestycyjnego wymóg ten nie zawsze będzie zasadny	PSEW	Nie	Zakres przedstawianej inwentaryzacji przyrodniczej powinien być uzależniony od rodzaju planowanego przedsięwzięcia i jej weryfikacja powinna obejmować przede wszystkim ustalenie, czy zastosowano właściwą metodykę badań. Natomiast w art. 66 w ust. 1 w pkt 2b ustawy oś wprowadzono jako element raportu oś „Inne dane, na podstawie których dokonano opisu elementów przyrodniczych”, dzięki czemu organ będzie mógł zweryfikować prawdziwość danych w razie uzasadnionego braku wyników inwentaryzacji przyrodniczej.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
136	Art. 1 pkt 26	Art. 66 ust. 1 pkt 6a	po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu: „6a) porównanie oddziaływań analizowanych wariantów na: ludzi, rośliny, zwierzęta, grzyby i siedliska przyrodnicze, wodę i powietrze, powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi i krajobraz, dobra materialne, zabytki i krajobraz kulturowy, objęte istniejącą dokumentacją, w szczególności rejestrem lub ewidencją zabytków, formy ochrony przyrody, o których mowa w art.6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych, elementy wymienione w art. 68 ust. 2 pkt 2 lit. b, jeżeli zostały uwzględnione lub jeżeli są wymagane przez właściwy organ, wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a-f;” Wątpliwości w proponowanym zapisie budzi użycie jedynie słowa „ludzi” co świadczyć może o braku konsekwencji w stosunku do zmian proponowanych w Art. 62 ust.1 pkt 1 lit. a, gdzie pojawia się także nieokreślone pojęcie „ludność”. Wydaje się, że kryteria odnoszące się do przedsięwzięć wymagających oceny jak i elementów raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinny być ze sobą spójne.	PSEW	Nie	Wprowadzone zmiany w projekcie ustawy wynikają z zakresu tych zmian wprowadzonych do dyrektywy 2011/92/UE.
137	Uwagi rozszerzające zakres konsultacji	Art. 66 ust. 1 pkt 16	Proponujemy na końcu tego punktu dodać: „a także informacje, jakie wyniki monitoringu mogą oznaczać konieczność wprowadzania lub modyfikacji albo pozwałać na zaniechanie działań zapobiegawczych, łagodzących lub kompensacyjnych oraz rodzajach działań, jakie należy w przypadku takich wyników podjąć.” Propozycja dodania do art. 82 nowego ustępu 1c jest słuszna, ale niewystarczająca. Np. nie przewiduje możliwości łagodzenia lub modyfikacji działań łagodzących i minimalizujących. Już na poziomie raportu wskazane jest określenie, jakie wyniki monitoringu porealizacyjnego mogą kwalifikować do podjęcia działań. Alternatywnie związanie takie można dodać do art. 82 ust. 1 pkt 5, jako możliwość uwzględniania takiej opcji w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. Już w tej decyzji można by także zawrzeć zalecenia dotyczące wprowadzania dodatkowych działań, a nowy ust. 1c mógłby się odnosić jedynie do sytuacji nieprzewidzianych w tej decyzji. To przyspieszałoby i upraszczało proces decyzyjny w sytuacjach możliwych do przewidzenia.	PTOP SALAMANDRA	Nie	Proponowane w uwadze zmiany dotyczą kwestii trudnych do przewidzenia, a zmiany te mogą spowodować nadmierne rozbudowanie procedur. Obecne rozwiązanie daje możliwość wprowadzenia działań naprawczych jeżeli wyniki monitoringu bądź analizy porealizacyjnej na to wskazują.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
138	Uwagi rozszerzające zakres konsultacji	Art. 66 ust. 1 pkt 19	punktowi 19a Proponujemy nadać temu punktowi brzmienie: „19a) autor, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów — kierujący tym zespołem załącza do raportu oświadczenia: o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 pkt 1 lub 2, o prawdziwości i aktualności informacji i danych przedstawionych w raporcie, przedstawieniu wszystkich znanych autorowi lub autorom informacji i danych, mogących mieć znaczenie dla oceny tego przedsięwzięcia na środowisko oraz zgodności wszystkich przeprowadzonych badań i analiz oraz przedstawionych opinii z najlepszą wiedzą autora lub autorów. - pod rygorem odpowiedzialności karnej;” Poza niską jakością raportów, poważnym problemem jest zatajanie w nich istotnych informacji, a nawet przedstawianie informacji nieprawdziwych (w tym rezultatów nieprzeprowadzonych badań, lub wyników odbiegających od rzeczywistych). Jest to powszechnie akceptowana praktyka. Wskazane jest bardziej jednoznacznie zobligowanie autorów do podawania prawdziwych, aktualnych i pełnych informacji i ocen. Analogiczne rozwiązanie należy także wprowadzić w przypadku prognoz oś, kart informacyjnych oraz raportów o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.	PTOP SALAMANDRA	Nie	Analizy przedstawiane w raportach powinny być prawdziwe i na tyle szczegółowe, aby na ich podstawie ustalone zostały warunki realizacji inwestycji w decyzji środowiskowej. Elementem postępowania o oś jest weryfikacja raportu o oś przez właściwy w tym zakresie organ, co pozwala na zbadanie zgodności raportu z przepisami prawa oraz dokonanie oceny zawartych w nim informacji. Ponadto w celu podniesienia jakości sporządzanej dokumentacji projekt ustawy wprowadza art. 74a, który określa wymagania dotyczące doświadczenia zawodowego oraz wykształcenia, które mają zapewnić transparyzję art. 5 ust. 3 lit. a dyrektywy 2011/92/UE. Zgodnie z tym przepisem zmienionej dyrektywy 2011/92/UE, aby zagwarantować kompletność i jakość raportu o oś, wykonawca ma zapewnić, aby ten raport był przygotowany przez posiadających odpowiednie kompetencje ekspertów. Ponadto wprowadzony został również obowiązek składania przez osoby sporządzające kartę informacyjną przedsięwzięcia lub raportu o oś podpisów pod dokumentacją przekazywaną wraz z wnioskiem (art. 1 pkt 22 wprowadzający art. 62a ust. 2 oraz art. 1 pkt 25 zmieniający art. 66 ust. 1 pkt 19), co również wpłynie na unikanie sytuacji, o których mowa w uwadze.
139	Art. 1 pkt 26	Art.66 pkt 12	– proponuje się zapis budowie/przebudowie/rozbudowie drogi, linii kolejowej czy lotniska. Niejednokrotnie zarządcy drogi czy linii kolejowej nie są w stanie precyzyjnie określić przewidywanego natężenia ruchu po przebudowie np. różni przewoźnicy PKP. Pozostawienie tylko zapisu „budowy” da możliwość ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania na podstawie analizy porealizacyjnej tylko i wyłącznie nowym, nie istniejącym inwestycjom. Fakt, że zmianie ulega definicja planowanego przedsięwzięcia jednak np. rozbudowa drogi o dwa nowe pasy ruchu w świetle przepisów będzie planowanym przedsięwzięciem	Grupa robocza ds. o oś	Tak	Wprowadzono zmiany przepisów.
140	Art. 1 pkt 26	Art.66 ust. 7	- winno być doprecyzowane o jaką strategiczną ocenę chodzi.	Grupa robocza ds. o oś	Nie	Chodzi strategiczne oceny, które są dostępne i odnoszą się do danej lokalizacji planowanego przedsięwzięcia. Obecne brzmienie przepisu jest wystarczające.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
141	Art. 1 pkt 26	art. 66 ust. 1 pkt 1	dodanie pkt o brzmieniu: kwalifikacja przedsięwzięcia zgodnie z rozporządzeniem z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz pkt 1b o brzmieniu informacja o planowanym finansowaniu przedsięwzięcia ze analogicznie jak w Kip	Grupa robocza ds. ooś	Nie	Odpowiednia kwalifikacja na podstawie rozporządzenia ooś wynika z przepisów i powtarzanie tego rodzaju wymogów w ustawie nie jest celowe. Ustawa nie może odwoływać się do aktu podustawowego. Z kolei kwestie planowanego finansowania inwestycji jest z punktu widzenia analiz środowiskowych poboczna.
142	Art. 1 pkt 26	art. 66 ust. 1	dodać punkt o brzmieniu: wpływie przedsięwzięcia na zmiany klimatu i różnorodność biologiczną analogicznie jak w Kip	Grupa robocza ds. ooś	Nie	Projekt ustawy w art. 66 odnosi się zarówno do kwestii różnorodności biologicznej (art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. d), jak i do zmian klimatu (art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. g oraz art. 66 ust. 1 pkt 6).
143	Art. 1 pkt 26	art. 66 ust. 1	dodać punkt dotyczący wskazania usytuowania przedsięwzięcia względem jednolitych części wód oraz informacji na temat wpływu przedsięwzięcia na ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza analogicznie jak w Kip	Grupa robocza ds. ooś	Nie	Nie jest zasadne wprowadzanie szczegółowych zapisów w proponowanym zakresie. W zależności od rodzaju planowanego przedsięwzięcia raport powinien uwzględniać te kwestie.
144	Art. 1 pkt 26	art. 66 ust. 1 pkt. 11a	odniesienie się do wpływu na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych wynikających z dokumentów strategicznych, istotnych z punktu widzenia realizacji przedsięwzięcia. odniesienie się tylko do celów środowiskowych jest niewystarczające z uwagi na zapis art. 81 ust. 3 i 4	Grupa robocza ds. ooś	Nie	Art. 81 ust. 4 został usunięty. Natomiast odniesienie się do celów środowiskowych w art. 66 ust. 1 pkt 11a jest wystarczające.
145		art. 66	1) Krytycznie ocenia się kolejne uszczegółowienie zakresu informacji wymaganych do przedstawienia w raporcie OOŚ w akcie rangi ustawy (art. 66). Jak stwierdzono w punkcie 7 powyżej, tego typu rozstrzygnięcia powinny mieć miejsce w rozporządzeniu, przy czym jeśli ustawodawca uzna to za konieczne można przyjąć różne rozporządzenia dla zakresu raportu OOŚ dla poszczególnych ważnych grup przedsięwzięć, jak np. dróg, kolei, robót geologicznych, czy obiektów energetyki jądrowej. Przepisy ustawowe powinny zostawiać więcej możliwości do kształtowania zakresu i poziomu szczegółowości informacji zawartych w raporcie OOŚ w odniesieniu do potrzeb oceny oddziaływania konkretnego przedsięwzięcia na środowisko, która jest procesem dynamicznym, i co do zasady, niepowtarzalnym. Największe wątpliwości budzi nieproporcjonalne uszczegółowienie zakresu opisu elementów przyrodniczych środowiska (pkt. 2), w którym wymieniono tylko obszary ochrony przyrody, korytarze ekologiczne oraz właściwości hydromorfologiczne, fizykochemiczne, biologiczne i chemiczne wód. Dla zachowania proporcjonalności informacji i zgodności z dyrektywą OOŚ proponuje się przyjąć tutaj ujęcie tego punktu w sposób podobny do zastosowanego w załączniku IV do dyrektywy. 2) Dodanie pkt 2a i 2b wydaje się również nieproporcjonalne oraz zbędne w świetle istniejącego już obowiązku przedstawienia w raporcie OOŚ źródeł informacji stanowiących podstawę do sporządzenia raportu. 3) W proponowanym ust. 1b należy dodać, że przy porównaniu wariantów uwzględnia się wpływ na środowisko w związku z wyliczonymi zdarzeniami, ale tylko wtedy kiedy znajduje to uzasadnienie dla oceny oddziaływania konkretnego przedsięwzięcia na środowisko. Nie dla każdego przedsięwzięcia czynnikami różnicującymi rozwiązania wariantowe będą prace rozbiórkowe, gospodarka odpadami lub rozwiązania technologiczne czy stosowanie substancji.	Krajowa Komisja ds. Ocen Oddziaływania na Środowisko	Nie	1) Zmiany w zakresie art. 66 mają na celu doprecyzowanie określonych kwestii, tak by były one czytelniejsze, co ma ułatwić stosowanie tych przepisów. Nie ma podstaw do zmian obecnie funkcjonującego systemu, w którym zakres raportu został uregulowany w ustawie, a nie w rozporządzeniu. 2) Obowiązek określony w punkcie 2a art. 66 ust. 1 został ustalony, aby móc zweryfikować, czy zastosowano właściwą metodykę badań przy wykonywaniu inwentaryzacji przyrodniczej (jeżeli była prowadzona). Jednocześnie wprowadzono art. 66 ust. 1 pkt 2b, dzięki któremu organ będzie mógł zweryfikować prawdziwość danych w razie uzasadnionego braku wyników inwentaryzacji przyrodniczej. 3) Wskazane kwestie powinny być rozpatrywane w zależności od rodzaju planowanego przedsięwzięcia, a jeżeli nie są w danym postępowaniu adekwatne taka informacja powinna się znaleźć w raporcie ooś.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
146	Art. 1 pkt 26 lit. a, ostatni tiret	art. 66	<p>Poza niską jakością raportów, poważnym problemem jest zatajanie w raportach istotnych informacji, a nawet przedstawianie informacji nieprawdziwych. O ile w opinii Rady podawanie informacji jawnie nieprawdziwych może być traktowane jako składanie fałszywych zeznań w postępowaniu administracyjnym, istnieją rozstrzygnięcia (np. samorządowego kolegium odwoławczego), że ukrywanie danych niekorzystnych dla inwestora jest dopuszczalne. Jest to też powszechnie akceptowana (ignorowana) praktyka. Nie są nam znane przypadki wyciągania odpowiedzialności karnej w stosunku do autorów raportów przytaczanych na świadomy podawaniu nieprawdziwych lub niepełnych informacji lub zamieszczaniu wniosków ewidentnie sprzecznych z wynikami badań i analiz. Dlatego wskazane jest uwzględnienie w ustawie zapisów jednoznacznie obligujących autorów do podawania prawdziwych, aktualnych i pełnych informacji i ocen. Dlatego w art. 66 ust. 1 punktow 19a uoos proponujemy nadać następujące brzmienie: „19a) autor, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów — kierujący tym zespołem załącza do raportu oświadczenia: a) o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 pkt 1 lub 2, b) o prawdziwości i aktualności informacji i danych przedstawionych w raporcie, przedstawieniu wszystkich znanych autorowi lub autorom informacji i danych, mogących mieć znaczenie dla oceny oddziaływania tego przedsięwzięcia na środowisko oraz zgodności wszystkich przeprowadzonych badań i analiz oraz przedstawionych opinii z najlepszą wiedzą autora lub autorów. - pod rygorem odpowiedzialności karnej;” Proponuje się wprowadzenie analogicznego rozwiązania także w przypadku prognoz oos, kart informacyjnych oraz raportów o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.</p>	Państwowa Rada Ochrony Przyrody	Częściowo	<p>Analizy przedstawiane w raportach powinny być prawdziwe i na tyle szczegółowe, aby na ich podstawie ustalone zostały warunki realizacji inwestycji w decyzji środowiskowej. Elementem postępowania oos jest weryfikacja raportu oos przez właściwy w tym zakresie organ, co pozwala na zbadanie zgodności raportu z przepisami prawa oraz dokonanie oceny zawartych w nim informacji. Ponadto do podniesienia jakości sporządzanej dokumentacji projekt ustawy wprowadza art. 74a, który określa wymagania dotyczące doświadczenia zawodowego oraz wykształcenia, które mają zapewnić transparycję art. 5 ust. 3 lit. a dyrektywy 2011/92/UE. Zgodnie z tym przepisem zmienionej dyrektywy 2011/92/UE, aby zagwarantować kompletność i jakość raportu oos, wykonawca ma zapewnić, aby ten raport był przygotowany przez posiadających odpowiednie kompetencje ekspertów. Ponadto wprowadzony został również obowiązek składania przez osoby sporządzające kartę informacyjną przedsięwzięcia lub raportu oos podpisów pod dokumentacją przekazywaną wraz z wnioskiem (art. 1 pkt 22 wprowadzający art. 62a ust. 2 oraz art. 1 pkt 25 zmieniający art. 66 ust. 1 pkt 19), co również wpłynie na unikanie sytuacji, o których mowa w uwadze. Wprowadzone zostały zmiany w zakresie obowiązku spełnienia wymogów określonych w art. 74a ustawy oos również przez wykonawców prognoz oos oraz raportów o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.</p>

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
147	Art. 1 pkt 29	Art. 70 ust. 1	Propozycja zmiany: Art.1(...) 29) w art. 70-w ust. 1: a) (...) b) dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu: „3) właściwego marszałka województwa organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art .201 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska;” Uzasadnienie: j.w.	PGNIG Termika	TAK	Odpowiednie przepisy zostały zmienione. Proponuje się zastąpienie sformułowania „właściwego marszałka województwa” sformulowaniem „organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy Prawo ochrony środowiska”. Nie jest możliwa całkowita rezygnacja z tych przepisów, ponieważ zasadne jest współdziałanie organów wydających pozwolenia zintegrowane w postępowaniach o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, co może zwiększyć spójność między tymi dwoma rodzajami decyzji administracyjnych.
148	Art. 1 pkt 29	Art. 70	Propozycja zmiany: Art.1(...) 29) w art. 70 w ust. 1: a) (...) b) dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu: „3) zasięga opinii właściwego marszałka organu do wydania pozwolenia zintegrowanego, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art .201 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. — Prawo ochrony środowiska;” Uzasadnienie: j.w.	PGNIG Termika	TAK	j.w.
149	Art. 1 pkt 29	art. 70 ust. 1 pkt 4	o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 9 wydaje mi się, że jest tu pomyłka poprzez opuszczenie ustępu	Grupa robocza ds. ooś	Nie	Uwaga bezprzedmiotowa. Uwaga odnosi się do art. 70 ust. 1 pkt 4, który został usunięty.
150	Art. 1 pkt 29	art.70 ust. 2	organ zasięgający opinii przedkłada: wniosek o wydanie decyzji, kartę informacyjną przedsięwzięcia, wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego informacja o mpzp jest niezbędna dla stwierdzenia zasadności kontynuowania postępowania. Dot. to sytuacji, gdy inwestycja lub niektóre rozwiązania są niezgodne z mpzp a inwestor narażony jest np. na koszty opracowania raportu lub analizę wariantów naruszających ustalenia mpzp	Grupa robocza ds. ooś	Nie	Zgodnie z art. 80 ust. 2 ustawy ooś właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Organy opiniujące mogą uwzględnić przepisy mpzp, które stanowią prawo powszechnie obowiązujące, jednak nie mają takiego obowiązku.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwag [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
151	Art. 1 pkt 30	Art. 72 ust. 3 i 4	<p>Towarzystwo jest przeciwnie przedłużeniu ważności decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do 6 lub 10 lat (art. 72 ust. 3 i 4). W tym okresie czasu w środowisku może nastąpić szereg zmian, stąd też treść raportu OOS jak również treść zapisów decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może być nieadekwatna do uwarunkowań przyrodniczych i społecznych. Zmiany te mogą polegać na polepszeniu jak i pogorszeniu się tych uwarunkowań. Aktualnie obowiązujące terminy 4 i 6 lat są już dyskusyjne, stąd też krytyczne stanowisko Towarzystwa do zmian art. 72 ust. 3 i 4.</p>	Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze im. A. Czudka	Nie	<p>Dotychczasowa regulacja nie umożliwiła w każdym przypadku złożenia w okresie 4-6 lat wymaganego wniosku lub zgłoszenia, uwzględniając przy tym, iż nie wszystkie przedsięwzięcia spełniają przesłanki, aby zgodnie z art. 72 ust. 4 ustawy, oś możliwe było posługiwanie się nimi przez 6 lat. Również obowiązująca obecnie regulacja w zakresie 6-letniego okresu posługiwania się decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach nie umożliwiła w każdym przypadku uzyskania następczych decyzji inwestycyjnych dla tych przedsięwzięć, które są realizowane etapowo oraz co do których nie zmieniły się warunki realizacji przedsięwzięcia zawarte w tej decyzji. Projekt zmiany ustawy oś reguluje, iż aby możliwe było skorzystanie z dłuższego terminu na skonsumowanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach potrzebne jest spełnienie dodatkowych przesłanek.</p> <p>W porównaniu z obecnie obowiązującym art. 72 ust. 4 ustawy oś, przepis projektowany wprowadza obowiązek analizy, czy aktualne są warunki realizacji przedsięwzięcia, a nie jedynie, czy nie zmieniły się warunki określone w decyzji – tak jak wskazuje obowiązujące brzmienie ustawy oś. Projektowane sformułowanie przepisu, z którego wynika konieczność analizy aktualności warunków nie tylko implikuje badanie, czy zapisane w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunki powinny ulec zmianie, ale również wymaga zbadania, czy uwarunkowania zawarte w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie powinny zostać uzupełnione o warunki wynikające ze zmian w środowisku. Projektowane brzmienie art. 72 ust. 4 ustawy oś wskazuje zatem na wymóg szerszego niż obecny zakresu analiz.</p>

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
152	Art. 1 pkt 30	art. 72 ust. 3 i 4	Ad. art. 1 punkt 30 lit. b i c Fundacja wnosi o rezygnację ze zmian wprowadzanych art. 1 pkt 30 lit. b i c projektu ustawy. Proponowane zmiany w art. 72 ust. 3 i 4 ustawy o oś. tj. wydłużenie czasu na złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 1 z 4 do 6 lat (z rozszerzeniem na zgłoszenie, o którym mowa we wprowadzonym projektem ustawy ust. la) oraz z 6 do 10 lat — w przypadku przedsięwzięć realizowanych etapowo — są nieadekwatne do tempa zmian zachodzących w uwarunkowaniach środowiskowych, społecznych i gospodarczych realizacji planowanego przedsięwzięcia. W szczególności zmiany te spowodują, że uwarunkowania środowiskowe realizacji inwestycji oparte o prowadzone na potrzeby planowanego przedsięwzięcia inwentaryzacje przyrodnicze z dużym prawdopodobieństwem „przetępią się”. Nieaktualne staną się także uwarunkowania związane z wykorzystaniem społeczno-gospodarczym przestrzeni, w której dane przedsięwzięcie planowane jest do realizacji (myślimy tu na przykład o szybkim rozwoju zabudowy mieszkalnej w wielu miejscach kraju). Tym samym, prawidłowe określenie oddziaływań, w szczególności oddziaływań skumulowanych i ich zaadresowanie — łagodzenie lub kompensacja — stanie się niemożliwe. Proponowane wydłużenie czasu prowadzić więc będzie również do potęgowania konfliktów społecznych wokół realizowanych inwestycji.	Fundacja Greenmind	Nie	j.w.
153	Art. 1 pkt 30	art. 72 ust 7-10	Ad. art. 1 punkt 30 lit. d Fundacja Greenmind ma wątpliwości co do zasadności wprowadzenia w art. 72 ustawy o oś. nowych ust. 7-10 zwolnienia z konieczności uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięć, „których wyłącznym celem jest: obronność i bezpieczeństwo państwa lub prowadzenie działań ratowniczych i zapewnienie bezpieczeństwa cywilnego w związku z przeciwdziałaniem lub usunięciem bezpośredniego zagrożenia dla ludności.” W proponowanych przepisach dostrzec można brak spójności i niekonsekwencję. Skoro mowa jest o przedsięwzięciach planowanych, to nie ma podstaw, aby regionalny dyrektor ochrony środowiska miał tylko 3 dni na wniesienie sprzeciwu. Ponadto użyte terminy mają bardzo szeroki zakres i wprowadzają dużą dowolność interpretacji. W uzasadnieniu opinii ustawy powołano się na art. 1 ust. 3 dyrektywy 2011/92/UE, podczas, gdy przepis ten dotyczy wyłącznie możliwości odstępstw w stosowaniu dyrektywy w odniesieniu do przedsięwzięć „mających jako jedyny cel obronność lub do przedsięwzięć mających jako jedyny cel reakcję na zagrożenia dla ludności”. Z uwagi na to, że podejmowanie działań w sytuacjach nagłego zagrożenia ludności nie może być zaplanowane z wyprzedzeniem, proponujemy zmianę treści ust. 7 w art. 72 ustawy o oś. na następującą: „7. W przypadku planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, których wyłącznym celem jest obronność państwa nie wydaje się decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.” W ust. 9 Fundacja wnioskuję o wydłużenie terminu z 3 do 30 dni.	Fundacja Greenmind	Częściowo	Wprowadzenie przepisu wynika z transpozycji art. 1 ust. 3 dyrektywy 2011/92/UE. Uwaga została uwzględniona częściowo, dodano zastrzeżenia, że nie wydaje się decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jeżeli jej wydanie miało by niekorzystny wpływ na cele wskazane w punkcie 1 lub 2 art. 72 ust. 7. Wydłużony zostanie również czas na wniesienie sprzeciwu do 7 dni, aby możliwe było przeanalizowanie przez RDOŚ zakresu zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust.8.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
154	Art 1 pkt 30	art. 72 ust. 3 i 4	Art 1 ust 30. Zmiana brzmienia ust. 3 i 4 w art. 72 Nieprzedłużanie terminów ważności decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przedłużenie ważności decyzji do 6 i 10 lata, zakłada, że jest możliwe, aby w ciągu tego czasu środowisko na terenie przedsięwzięcia i w jego otoczeniu nie zmieniło się. Wydłużenie okresu ważności decyzji obarczone jest wysokim ryzykiem naruszania przepisów dotyczących zapobiegania szkodom w środowisku.	Instytut Ochrony Środowiska	NIE	<p>Dotychczasowa regulacja nie umożliwia w każdym przypadku złożenia w okresie 4-6 lat wymaganego wniosku lub zgłoszenia, uwzględniając przy tym, iż nie wszystkie przedsięwzięcia spełniają przesłanki, aby zgodnie z art. 72 ust. 4 ustawy oos możliwe było posługiwanie się nimi przez 6 lat. Również obowiązująca obecnie regulacja w zakresie 6-letniego okresu posługiwania się decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach nie umożliwia w każdym przypadku uzyskania następczych decyzji inwestycyjnych dla tych przedsięwzięć, które są realizowane etapowo oraz co do których nie zmieniły się warunki realizacji przedsięwzięcia zawarte w tej decyzji. Projekt zmiany ustawy oos reguluje, iż aby możliwe było skorzystanie z dłuższego terminu na skonstruowanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach potrzebne jest spełnienie dodatkowych przesłanek.</p> <p>W porównaniu z obecnie obowiązującym art. 72 ust. 4 ustawy oos, przepis projektowany wprowadza obowiązek analizy, czy aktualne są warunki realizacji przedsięwzięcia, a nie jedynie, czy nie zmieniły się warunki określone w decyzji – tak jak wskazuje obowiązujące brzmienie ustawy oos. Projektowane sformułowanie przepisu, z którego wynika konieczność analizy aktualności warunków nie tylko implikuje badanie, czy zapisane w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunki powinny ulec zmianie, ale również wymaga zbadania, czy uwarunkowania zawarte w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie powinny zostać uzupełnione o warunki wynikające ze zmian w środowisku. Projektowane brzmienie art. 72 ust. 4 ustawy oos wskazuje zatem na wymóg szerszego niż obecny zakresu analiz.</p>

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
155	Art 1 pkt 30	art. 72 ust. 4	Art 1 ust 30. Zmiana brzmienia ust. 4 w art. 72 Uzupełnienie ostatniego zdania ust. 4, tak aby brzmiał: "Zajęcie stanowiska następuje w drodze postanowienia na podstawie informacji na temat aktualnego stanu środowiska i możliwości realizacji warunków wynikających z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach." Takie brzmienie jest adekwatne do treści Uzasadnienia zmiany artykułu, w którym stwierdzono "Projektowane sformułowanie przepisu, z którego wynika konieczność analizy aktualności warunków nie tylko implikuje badanie, czy zapisane w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunki powinny ulec zmianie, ale również wymaga zbadania, czy uwarunkowania zawarte w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie powinny zostać uzupełnione o warunki wynikające ze zmian w środowisku." Pozostaje jednak pytanie w jaki sposób organ oceni środowisko, szczególnie, że przedmiotowy przepis znajduje zastosowanie przede wszystkim w przypadku przedsięwzięć takich jak np. infrastruktura liniowa (realizowanych na rozległym terenie).	Instytut Ochrony Środowiska	Nie	Dokumentacja w postępowaniu o oś powinna odnosić się do analiz oddziaływania w kontekście możliwych do przewidzenia zmian w środowisku w związku z planowanym przedsięwzięciem. Wprowadzenie terminu "aktualny" może spowodować rozbieżności interpretacyjne jakiego rodzaju dane będą mogły być "aktualnymi", natomiast kwestia ta podlega weryfikacji w toku postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Obecny przepis może natomiast odnosić się zarówno do stanu aktualnego środowiska jak i zmian, które w nim zachodzą.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
156	Art. 1 pkt 30	Art. 72 ust. 3, 4	Sprzeciwiamy się przedłużeniom okresu „ważności” decyzji środowiskowej. Przez proponowane 6-10 lat mogą już nastąpić istotne zmiany stanu środowiska, które wymagałyby ponownej oceny.	Klub Przyrodników	Nie	<p>Dotychczasowa regulacja nie umożliwiła w każdym przypadku złożenia w okresie 4-6 lat wymaganego wniosku lub zgłoszenia, uwzględniając przy tym, iż nie wszystkie przedsięwzięcia spełniają przesłanki, aby zgodnie z art. 72 ust. 4 ustawy oś możliwe było posługiwanie się nimi przez 6 lat. Również obowiązująca obecnie regulacja w zakresie 6-letniego okresu posługiwania się decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach nie umożliwiła w każdym przypadku uzyskania następczych decyzji inwestycyjnych dla tych przedsięwzięć, które są realizowane etapowo oraz co do których nie zmieniły się warunki realizacji przedsięwzięcia zawarte w tej decyzji. Projekt zmiany ustawy oś reguluje, iż aby możliwe było skorzystanie z dłuższego terminu na skonstruowanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach potrzebne jest spełnienie dodatkowych przesłanek.</p> <p>W porównaniu z obecnie obowiązującym art. 72 ust. 4 ustawy oś, przepis projektowany wprowadza obowiązek analizy, czy aktualne są warunki realizacji przedsięwzięcia, a nie jedynie, czy nie zmieniły się warunki określone w decyzji – tak jak wskazuje obowiązujące brzmienie ustawy oś. Projektowane sformułowanie przepisu, z którego wynika konieczność analizy aktualności warunków nie tylko implikuje badanie, czy zapisane w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunki powinny ulec zmianie, ale również wymaga zbadania, czy uwarunkowania zawarte w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie powinny zostać uzupełnione o warunki wynikające ze zmian w środowisku. Projektowane brzmienie art. 72 ust. 4 ustawy oś wskazuje zatem na wymóg szerszego niż obecny zakresu analiz.</p>

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
157	Art. 1 pkt 30	Art. 72 ust. 7	Zwolnienie z obowiązku uzyskania decyzji środowiskowej dotyczące zapewnienia bezpieczeństwa cywilnego powinno być ograniczone tylko do usuwania bezpośrednich i nagłych zagrożeń dla ludności. W przeciwnym razie będzie nadużywane, tak jak obecnie nadużywane są przepisy Prawa Wodnego — np. do ingerencji w koryta rzek dokonywanych „w celach przeciwpowodziowych” uzasadnianych koniecznością „usunięcia bezpośredniego zagrożenia powodziowego” lub „usunięcia szkód powodziowych” także wówczas, gdy zagrożenia te nie będą nagłe i zastosowanie normalnej procedury byłoby możliwe. Możliwość sprzeciwu RDOŚ w terminie 3- dniowym jest zbyt słabym narzędziem zapobiegania takim nadużyciom.	Klub Przyrodników	Częściowo	Wprowadzenie przepisu wynika z transpozycji art. 1 ust. 3 dyrektywy 2011/92/UE. Uwaga została uwzględniona częściowo, dodano zastrzeżenia, że RDOŚ wnosi sprzeciw, jeżeli zastosowanie ustawy nie miałoby niekorzystnego wpływu na cele, o których mowa w ust. 7. Wydłużony zostanie również czas na wniesienie sprzeciwu do 7 dni, aby możliwe było przeanalizowanie przez RDOŚ zakresu zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust.8.
158	Art. 1 pkt 30	Art. 72 ust. 7	Niezasadne i zbyt szerokie jest całkowite wyłączenie z obowiązku uzyskania decyzji środowiskowej wszystkich przedsięwzięć w zakresie obronności i bezpieczeństwa państwa. Obronności służą także duże inwestycje silnie oddziałujące na środowisko. Nie ma wówczas powodu, by te oddziaływania nie były analizowane. Możliwość sprzeciwu RDOŚ w terminie 3-dniowym jest zbyt słabym narzędziem zapobiegania nadużywaniu tego przepisu.	Klub Przyrodników	Częściowo	J.w.
159	Art. 1 pkt 34	Art. 76 ust. 1b	Słusznie przyznano GDOS i RDOŚ prawo zgłoszenia sprzeciwu wobec zgłoszeń, o których mowa w art. 72 ust. 1a, lecz skąd GDOS lub RDOŚ mają się dowiedzieć, że takie zgłoszenie wpłynęło, by skutecznie zgłosić sprzeciw? Nowelizowane przepisy wciąż nie zamykają luki polegającej na tym, że organ budowlany może biernie (milcząco) przyjąć zgłoszenie, nawet gdyby zgłaszane przedsięwzięcie mogło oddziaływać znacząco negatywnie na obszar Natura 2000. W dodatku, błąd ten nie może w żaden sposób być naprawiony, w takim przypadku nie ma bowiem żadnej decyzji, którą można by naprawczo zmienić albo stwierdzić jej nieważność.	Klub Przyrodników	Nie	Art. 76 umożliwia kontrolę, ale dopiero jeśli GDOS lub RDOŚ poweźmie odpowiednią wiadomość o naruszeniach - jest to kontrola jedynie wyrwykowa. Jeśli chodzi o drugi aspekt uwagi, to jakkolwiek spostrzeżenie jest słuszne, to jednak problem ten wykracza poza zakres niniejszej nowelizacji.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
160	Art. 1 pkt 30	art. 72	<p>1) W art. 72, zgodnie ze zmienionym brzmieniem ust. 3 i 4 następuje wydłużenie okresu, w którym można złożyć wnioski o wydanie decyzji wymienionych w ust. 1. Sytuacja taka może stwarzać problemy dla organów architektoniczno- budowlanych, bowiem to na nich spoczywa obowiązek sprawdzenia, czy treści zawarte w decyzji środowiskowej i towarzyszące jej uwarunkowania środowiskowe są aktualne w dniu wydawania zezwolenia na realizację przedsięwzięcia (zgodnie z art. 8a.6 dyrektywy OOS). Im dłuższy czas obowiązywania decyzji, tym większa szansa, że stan środowiska uległ zmianie, przy czym oceny aktualności uwarunkowań będzie dokonywał organ wydający zezwolenie na realizację inwestycji. Posiadając jakiegokolwiek wątpliwość może tylko postawić się procedurą ponownej oceny oddziaływania na środowisko, która i tak nie może co do zasady objąć np. większego obszaru niż był analizowany w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Już przy obecnym czasie 'ważności' decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach było szereg wątpliwości w zakresie aktualności uwarunkowań tej decyzji. Wydłużenie czasu na złożenie wniosków o kolejne decyzje w procesie inwestycyjnym może pogłębić istniejące problemy, co prowadzi do nadmiernego zaangażowania organów administracji państwowej oraz w konsekwencji do wydłużenia czasu potrzebnego na uzyskanie zezwolenia na realizację przedsięwzięcia.</p>	Krajowa Komisja ds. Ocen Oddziaływania na Środowisko	1 i 3 - Nie 2 - częściowo.	<p>1) Dotychczasowa regulacja nie umożliwia w każdym przypadku złożenia w okresie 4-6 lat wymaganego wniosku lub zgłoszenia, uwzględniając przy tym, iż nie wszystkie przedsięwzięcia spełniają przesłanki, aby zgodnie z art. 72 ust. 4 ustawy oś możliwe było posługiwanie się nimi przez 6 lat. Również obowiązująca obecnie regulacja w zakresie 6-letniego okresu posługiwania się decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach nie umożliwia w każdym przypadku uzyskania następczych decyzji inwestycyjnych dla tych przedsięwzięć, które są realizowane etapowo oraz co do których nie zmieniły się warunki realizacji przedsięwzięcia zawarte w tej decyzji. Projekt zmiany ustawy oś reguluje, iż aby możliwe było skorzystanie z dłuższego terminu na skonstruowanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach potrzebne jest spełnienie dodatkowych przesłanek. W porównaniu z obecnie obowiązującym art. 72 ust. 4 ustawy oś, przepis projektowany wprowadza obowiązek analizy, czy aktualne są warunki realizacji przedsięwzięcia, a nie jedynie, czy nie zmieniły się warunki określone w decyzji – tak jak wskazuje obowiązujące brzmienie ustawy oś. Projektowane sformułowanie przepisu, z którego wynika konieczność analizy aktualności warunków nie tylko implikuje badanie, czy zapisane w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunki powinny ulec zmianie, ale również wymaga zbadania, czy uwarunkowania zawarte w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie powinny zostać uzupełnione o warunki wynikające ze zmian w środowisku. Projektowane brzmienie art. 72 ust. 4 ustawy oś wskazuje zatem na wymóg szerszego niż obecny zakresu analiz.</p>

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
161	Art. 1 pkt 30	art. 72	<p>2) W art. 72 ust. 4b ustanowiono 10-letni okres na złożenie wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszącej oraz o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę. Pominęto decyzję o pozwoleniu na prace przygotowawcze oraz decyzję o zezwoleniu na budowę obiektu jądrowego. Postanowienia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach mogą wpływać na przebieg procedury administracyjnej dotyczącej pozwolenia na prace przygotowawcze oraz zezwolenia na budowę obiektu jądrowego (np. poprzez nałożenie obowiązku przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko), wydaje się celowym załączenie jej do wniosku o wydanie pozwolenia na prace przygotowawcze oraz zezwolenia na budowę obiektu jądrowego. Kwestia ta powinna zostać wyjaśniona i ujednoczona między ustawą OOS, a ustawą z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących oraz ustawą - Prawo atomowe. 3) Wydaje się również celowym pozostawienie terminu 6 lat dla decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla obiektu energetyki jądrowej do złożenia wniosku o decyzję o ustaleniu lokalizacji, a rozważyć można natomiast wydłużenie okresu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do 10 lat lub dłużej dla złożenia wniosku o zezwolenie na budowę oraz pozwolenia na budowę dla tego typu obiektów.</p>	Krajowa Komisja ds. Ocen Oddziaływania na Środowisko	1 i 3 - Nie 2 - częściowo.	<p>2) Częściowo zasadna. Nie dla dodania do art. 72 ust. 4b pozwolenia na prace przygotowawcze [gdyż decyzji tej nie ma i ma nie być (z przyczyn opisanych stanowisku do uwagi nr 245) w art. 72 ust. 1], natomiast tak dla dodania zezwolenia na budowę obiektu jądrowego. Przepis ten należy jednak poprawić kompleksowo – zamiast dopisywać to zezwolenie, krócej i bezpieczniej będzie sformułować art. 72 ust. 4 b następująco: „4b. Złożenie wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, wydawanych dla obiektu energetyki jądrowej, lub inwestycji towarzyszącej, może nastąpić w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.”,</p> <p>3) termin 10 lat ważności decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach został ustalony ze względu na specyficzny charakter tego rodzaju inwestycji i ich etapową budowę.</p>

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
162	Art. 1 pkt 30	Art. 72 ust. 1 pkt 2 lit. f	<p>Przedłużanie koncesji zintegrowanej lub na wydobywanie węglowodorów a wymogi ustawy ocenowej Art. 72 ust. 1 pkt 2 lit. f ustawy OoŚ przewiduje wyjątek od wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przy jednokrotnym przedłużeniu terminu obowiązywania koncesji (zintegrowanej lub na wydobywanie węglowodorów) do dwóch lat, bez rozszerzenia zakresu koncesji. Zgodnie z art. 49y ust. 5 ustawy — Prawo geologiczne i górnicze organ koncesyjny, w przypadku gdy działalność w fazie wydobywania jest prowadzona zgodnie z warunkami określonymi w koncesji zintegrowanej (lub, na mocy ust. 8 tego artykułu, koncesji na wydobywanie węglowodorów), może, na wniosek przedsiębiorcy, przedłużyć czas trwania fazy wydobywania na okres niezbędny do zakończenia wydobywania węglowodorów ze złoża, jednak nie dłuższy niż 5 lat. Przedłużenie czasu trwania fazy wydobywania oznacza przedłużenie czasu obowiązywania koncesji. Dodatkowo, w uzasadnionym przypadku, na mocy art. 49y ust. 7 ustawy — Prawo geologiczne i górnicze, jeżeli powyższy okres przedłużenia koncesji jest niewystarczający do wyeksploatowania całości zasobów złoża węglowodorów, organ koncesyjny może, na wniosek, przedłużyć czas trwania fazy wydobywania na kolejne okresy, z których żaden nie może być dłuższy niż 5 lat. Powyższe przepisy art. 49y ustawy — Prawo geologiczne i górnicze przewidują rygorystycznie obwarowaną możliwość przedłużenia koncesji, tzn. (i) zawężają dopuszczalny na ich podstawie zakres zmiany do czasu trwania fazy wydobywczej i obowiązywania decyzji koncesyjnej, (ii) wymagają dla dopuszczalności przedmiotowej zmiany prawidłowego wykonywania koncesji oraz (iii) wiążą cel przedłużenia koncesji z racjonalną gospodarką złożem (możliwością jego szczypania). W świetle powyższego realizowana w dłuższym horyzoncie czasowym inwestycja nie powinna generować nowych efektów zewnętrznych, wymagających uzyskania ponownej decyzji ocenowej. Celem przedłużenia jest bowiem de facto szczypanie złoża, a zatem doprowadzenie w sposób racjonalny działalności w danej lokalizacji do końca i jej wygaszenie. Co ważne, jak wyżej wskazano, jedną z przesłanek przedłużenia koncesji jest prowadzenie działalności gospodarczej zgodnie z warunkami określonymi w koncesji. Zgodnie natomiast z art. 49u ust. 1 pkt 6 ustawy — Prawo geologiczne i górnicze koncesja określa w szczególności szczególne warunki wykonywania zamierzonej działalności, w szczególności w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa powszechnego, zdrowia publicznego, ochrony środowiska lub racjonalnego gospodarowania złożem. Tym samym, działalność prowadzona wbrew wskazaniom zawartym w koncesji co do ochrony środowiska nie będzie mogła być kontynuowana na mocy przedłużonej koncesji.</p>	OPPPW – Organizacja Polskiego Przemysłu Poszukiwawczo-Wydobywczego	Nie	Przepis, do którego odnosi się uwaga tj. art. 72 ust. 2 pkt 2 lit. f ustawy o oś, został wprowadzony w związku ze zmianą Prawa geologicznego i górniczego. Dalsze zmiany tych zagadnień wykraczają poza obowiązki wynikające z transpozycji dyrektywy 2011/92/UE.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
163	Art. 1 pkt 30 lit. d	Art. 72 ust 7-10	<p>Rada zgłasza wątpliwości co trafności rozwiązań dodawanych w art. 72 w nowych ust. 7-10, dotyczących zwolnienia z konieczności uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięć, „których wyłącznym celem jest: 1) obronność i bezpieczeństwo państwa lub 2) prowadzenie działań ratowniczych i zapewnienie bezpieczeństwa cywilnego w związku z przeciwdziałaniem lub usunięciem bezpośredniego zagrożenia dla ludności.” W uzasadnieniu opiniiowej ustawy powołano się na art. 1 ust. 3 Dyrektywy 2011/92/UE, podczas gdy przepis ten dotyczy wyłącznie możliwości odstępstw w stosowaniu dyrektywy w odniesieniu do przedsięwzięć „mających jako jedyny cel obronność lub do przedsięwzięć mających jako jedyny cel reakcję na zagrożenia dla ludności”. W zestawieniu z takim zapisem treść punktu 2 stanowi rozszerzenie dopuszczalnych odstępstw i z uwagi na brak precyzji, może prowadzić do dość dowolnych interpretacji spełnienia warunków dozwolonych derogacji. Użyte w omawianej propozycji sformułowania mają bardzo szeroki zakres i wprowadzają dużą dowolność interpretacji. Zapisy art. 72 ust. 7-10 wymagają doprecyzowania, bowiem w projekcie nie zdefiniowano:</p> <ul style="list-style-type: none"> - co należy do celów wymienionych w ust. 7 pkt 1 i 2 (szczególnie w zakresie przeciwdziałania zagrożeniu dla ludności, np. czy odnoszą się wyłącznie do działania w stanie klęski naturalnej, czy także w innych okolicznościach wymagających zapewnienia bezpieczeństwa cywilnego, jeśli tak, to w jakich?) - co powinno zawierać zgłoszenie, o którym mowa w ust. 8 – bardzo krótki termin (3 dni robocze) na ew. sprzeciw wymusza działanie na złożonych dokumentach, optymalne byłoby, aby do zgłoszenia dołączać kartę informacyjną przedsięwzięcia, o jakiej mowa w art. 62a, - na podstawie jakich przesłanek RDOŚ ma wnosić sprzeciw w sprawie: czy może to być ryzyko znaczącego negatywnego oddziaływania na obszary Natura 2000, środowisko przyrodnicze, stan ekologiczny wód, czy też tylko – jak wskazano w uzasadnieniu do projektu zmiany ustawy – jeżeli RDOŚ uzna, że nie są spełnione przesłanki przedmiotowej derogacji z art. 1 ust. 3 dyrektywy 2011/92/UE? Biorąc pod uwagę powyższe zastrzeżenia proponujemy, aby wprowadzone przepisy miały następujące brzmienie: <p>„7. W przypadku planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, których wyłącznym celem jest obronność państwa lub zapobieganie skutkom klęsk żywiołowych w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. Nr 62, poz. 558), nie wydaje się decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.</p> <p>8. Konieczność realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 7, wymaga zgłoszenia regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska. Do zgłoszenia dołącza się kartę informacyjną przedsięwzięcia, o której mowa w art. 62a.</p> <p>9. Jeżeli nie są spełnione warunki określone w art. 1 ust. 3 dyrektywy 2011/92/UE, tzn. jedynym celem przedsięwzięcia nie jest obronność państwa lub reakcja na zagrożenia dla ludności lub planowane przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszary Natura 2000, środowisko przyrodnicze lub stan ekologiczny wód, regionalny dyrektor ochrony środowiska może wnieść sprzeciw wobec planowanego przedsięwzięcia.”</p>	Państwowa Rada Ochrony Przyrody	Częściowo	Wprowadzone przepisy wynikają z art. 1 ust. 3 dyrektywy 2011/92/UE i określają przypadki, których dotyczyć będzie derogacja od obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Natomiast w ustępach 8-10 wprowadza się instytucję kontrolną, polegającą na obowiązku zgłoszenia takiego przedsięwzięcia regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska, który może w drodze decyzji wnieść sprzeciw, jeżeli uzna, że nie są spełnione przesłanki przedmiotowej derogacji.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
164	Art. 1 pkt 30	Art. 72 ust. 1 pkt 1, 3	Regulacją, która nie pozostaje bez wpływu na czas trwania procesu pozyskiwania stosownych zezwoleń na realizację inwestycji z zakresu infrastruktury elektroenergetycznej są zapisy treści art. 72 ust 1 pkt 1 i 3 w zw. z art. 72 ust. 3 u.o.o.ś., zakładające, że przed złożeniem wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji oraz pozwolenia na budowę dla sieci przesyłowych konieczne jest uprzednie uzyskanie ostatecznej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Uzyskanie przez decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach waloru ostateczności następuje w oparciu o zasady ogólne określone w kpa. PSE S.A. wnosi o zmianę dotyczącą wprowadzenia obligatoryjnie natychmiastowej wykonalności decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z mocy prawa, co pozwoliłoby na skrócenie okresu formalno-prawnego przygotowania inwestycji infrastrukturalnych.	PSE Polskie Sieci Elektroenergetyczne	Nie	Nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności to Instytucja wyjątkowa na gruncie Kpa, która wymaga spełnienia szczególnych przesłanek. Zatem nie jest możliwe jej zgeneralizowanie pod kątem sieci przesyłowych.
165	Art. 1 pkt 30	Art. 72 ust. 2 pkt 1 a	1 a) decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18 i 19, polegających na odstąpieniu od zatwierdzonego projektu budowlanego dotyczącym; Przedstawiona propozycja, choć jest rozszerzająca wobec pierwotnego zapisu w ustawie, wydaje się być zbyt wybiórczą. Zważywszy na to, że aby odstąpienie od przyjętego projektu budowlanego mogło się odbyć bez potrzeby ponownego uzyskania decyzji środowiskowej, muszą być spełnione liczne dodatkowe kryteria opisywane innymi przepisami ustawy (dotyczy określonych, wymienionych enumeratywnie rodzajów zmian wobec projektu pierwotnego, przy założeniu, że planowane zmiany nie zmieniają uwarunkowań określonych w dsu), wydaje się więc uzasadnione rozszerzenie tej reguły na większość rodzajów możliwych przedsięwzięć.	PSEW	Nie	Dodanie w art. 72 w ust. 2 w pkt 1a odesłania do art. 72 ust. 1 pkt 10, 14 i 18 ustawy ooś, ma na celu wprowadzenie regulacji, zgodnie z którą wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się – na zasadach określonych w tym przepisie - w przypadku zmiany decyzji, których uzyskanie jest równoznaczne z uzyskaniem pozwolenia na budowę.
166	pkt 30	Art. 72 ust.1 pkt 21	1) w istniejącym zapisie „zezwolenia na przetwarzanie odpadów i zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów wydawanego na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach” winno być „zezwolenia za zbieranie i/lub przetwarzanie”. Obecny zapis budzi wiele niejasności. Np. w przypadku inwestycji polegającej na uruchomieniu punktu skupu odpadów złomu wymagana jest decyzja zezwalająca tylko na zbieranie odpadów. Inwestycja kwalifikuje się do rozporządzenia w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko §3 ust.1 pkt 81 jednak organ nie ma podstaw prawnych do żądania duś przed wydaniem zezwolenia na zbieranie odpadów. W ustawie o odpadach występuje zezwolenie na zbieranie, zezwolenie na przetwarzanie oraz zezwolenie na zbieranie i przetwarzanie odpadów. 2) Art. 72 b) W celu uniknięcia dalszych problemów z interpretacją dotychczasowych przepisów należy jednoznacznie wskazać kto jest stroną w postępowaniu – czy wszystkie strony z etapu duś czy tylko inwestor składający wniosek o zajęcie stanowiska w drodze postanowienie?	Grupa robocza ds. ooś	Częściowo	1) Wprowadzono odpowiednie zmiany mające na celu usunięcie wątpliwości interpretacyjnych w zakresie obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed zezwoleniami wydawanymi na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach. Zmiana art. 72 ust. 1 pkt 21 i art. 72 ust. 2a ustawy ooś oraz uchylene art. 42 ust. 4 ustawy o odpadach. 2) W pozostałym zakresie uwaga nie odnosi się do zakresu ustawy ooś.
167	Art. 1 pkt 30	Art. 72 ust. 3 pkt 2	winna być wymieniona również ponowna ocena	Grupa robocza ds. ooś	Nie	W projekcie ustawy nie ma przepisu, do którego odnosi się uwaga.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
168	Art. 1 pkt 30	art. 72 ust. 3, ust. 4, ust. 7-10	1) Wskazanie terminu 6 lat na wykorzystanie DŚU wydaje się okresem zbyt długim. Przy obecnym postępie technologicznym oraz uwzględniając dynamikę zmian w środowisku wielce prawdopodobne jest, iż w okresie 6-ciu lat zajdą zmiany, które zdezaktualizują zapisy DŚU. Okres 10 lat dla przedsięwzięć realizowanych etapowo jest stanowczo zbyt długi z w/w względów.	Grupa robocza ds. ooś	Nie	<p>1) Uwaga nieuwzględniona. Dotychczasowa regulacja nie umożliwia w każdym przypadku złożenia w okresie 4-6 lat wymaganego wniosku lub zgłoszenia, uwzględniając przy tym, iż nie wszystkie przedsięwzięcia spełniają przesłanki, aby zgodnie z art. 72 ust. 4 ustawy ooś możliwe było posługiwanie się nimi przez 6 lat. Również obowiązująca obecnie regulacja w zakresie 6-letniego okresu posługiwania się decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach nie umożliwia w każdym przypadku uzyskania następczych decyzji inwestycyjnych dla tych przedsięwzięć, które są realizowane etapowo oraz co do których nie zmieniły się warunki realizacji przedsięwzięcia zawarte w tej decyzji. Projekt zmiany ustawy ooś reguluje, iż aby możliwe było skorzystanie z dłuższego terminu na skonsumowanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach potrzebne jest spełnienie dodatkowych przesłanek.</p> <p>W porównaniu z obecnie obowiązującym art. 72 ust. 4 ustawy ooś, przepis projektowany wprowadza obowiązek analizy, czy aktualne są warunki realizacji przedsięwzięcia, a nie jedynie, czy nie zmieniły się warunki określone w decyzji – tak jak wskazuje obowiązujące brzmienie ustawy ooś. Projektowane sformułowanie przepisu, z którego wynika konieczność analizy aktualności warunków nie tylko implikuje badanie, czy zapisane w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunki powinny ulec zmianie, ale również wymaga zbadania, czy uwarunkowania zawarte w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie powinny zostać uzupełnione o warunki wynikające ze zmian w środowisku. Projektowane brzmienie art. 72 ust. 4 ustawy ooś wskazuje zatem na wymóg szerszego niż obecny zakresu analiz.</p>

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
169	Art. 1 pkt 30	art. 72 ust. 3, ust. 4, ust. 7-10	2) Przedmiotowe wyłączenie z obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięć z zakresu obronności i bezpieczeństwa Państwa jest za daleko idącym uogólnieniem. Zachodzi obawa, iż kwalifikowane będą tak wszystkie przedsięwzięcia realizowane przez służby mundurowe. Zastosowanie takiej ogólnej zasady w sytuacji pokoju, jest niczym nieuzasadnione. Regulacja ta powinna być obustronna dodatkowymi warunkami, związanymi np. z koniecznością realizacji inwestycji z uwagi na konieczność odparcia bezpośredniego zagrożenia itp. Obecnie bardzo dużym problemem jest też samo potwierdzenie etapowości (praktycznie ogranicza się to jedynie do deklaracji Inwestora) realizacji. Ponadto zapisy nie rozstrzygają w żaden sposób czy i jakie ewentualnie dokumenty Inwestor ma przedstawiać do stwierdzenia przez organ aktualności warunków realizacji przedsięwzięcia ustalonych w DSU lub postanowieniu uzgadniających takie warunki po ocenie oddziaływania na obszar Natura 2000. Jednocześnie niejasne jest czy możliwe będzie potwierdzanie aktualności zapisów dotychczas wydanych na podstawie ustawy ooś decyzji środowiskowych dla przedsięwzięć, które nie miały przeprowadzonej ooś i tym samym nie ustalono dla nich w DSU warunków.	Grupa robocza ds. ooś	Częściowo	2) Wprowadzenie przepisu wynika z transpozycji art. 1 ust. 3 dyrektywy 2011/92/UE. Uwaga została uwzględniona częściowo, dodano zastrzeżenia, że nie wydaje się decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jeżeli jej wydanie miałoby niekorzystny wpływ na cele wskazane w punkcie 1 lub 2 art. 72 ust. 7. Wydłużony zostanie również czas na wniesienie sprzeciwu do 7 dni, aby możliwe było przeanalizowanie przez RDOŚ zakresu zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust.8.
170	Art. 1 pkt 30	art.72 ust.4	z zapisów ustawy nie wynika, na jakiej podstawie/w oparciu o jaką dokumentację organ ma wydać stanowisko, że realizacja inwestycji przebiega etapowo i że aktualne są warunki realizacji przedsięwzięcia zawarte w decyzji środowiskowej. W związku z tym zasadne byłoby określić, jakie dokumenty i informacje przedkłada Inwestor. Z brzmienia proponowanego zapisu można wnioskować, że organ a samodzielnie ma zgromadzić te dane, co jest niemożliwe bez współpracy z Inwestorem.	Grupa robocza ds. ooś	Nie	Wydłużenie terminu będzie przeprowadzane analogicznie jak w chwili obecnej. Organ będzie orzekał w danej sprawie na podstawie dokumentów przedłożonych przez inwestora. Należy mieć na uwadze, iż w porównaniu z obecnie obowiązującym art. 72 ust. 4 ustawy ooś, przepis projektowany wprowadza obowiązek analizy, czy aktualne są warunki realizacji przedsięwzięcia, a nie jedynie, czy nie zmieniły się warunki określone w decyzji – tak jak wskazuje obowiązujące brzmienie ustawy ooś. Projektowane sformułowanie przepisu, z którego wynika konieczność analizy aktualności warunków nie tylko implikuje badanie, czy zapisane w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunki powinny ulec zmianie, ale również wymaga zbadania, czy uwarunkowania zawarte w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie powinny zostać uzupełnione o warunki wynikające ze zmian w środowisku. Projektowane brzmienie art. 72 ust. 4 ustawy ooś wskazuje zatem na wymóg szerszego niż obecny zakresu analiz.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
171	Uwagi rozszerzające zakres konsultacji	art. 73 ust. 1	Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. We wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia zamieszcza informację, odpowiednio o decyzji o której mowa w art. 72 ust. 1 lub zgłoszeniu, o którym mowa w art. 72 ust. 1a, przed którym wymagane jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Propozycja nowego zapisu. Zapis ma na celu na jak najwcześniejszym etapie wykluczyć te wnioski, które z uwagi na brak decyzji następczej i tak nie wymagają DŚU. Dotychczas nie ma takiej regulacji. Ewentualnie obowiązek podania takiej informacji można przenieść do KIP / raportu.	Grupa robocza ds. ooś	Nie	Bez względu na rodzaj decyzji inwestycyjnej decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach powinna być wydana przed realizacją przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, które zostało wskazane w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r.
172	Art 1 pkt 31	art. 74 Dodanie pkt 3a w ust. 1	Art 1 ust 31. Dodanie pkt 3a w art. 74 ust. 1: Usunięcie części przepisu, tak, aby brzmiał: 3a) mapę z zaznaczonym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z zaznaczonym terenem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wraz z zapisem mapy w formie elektronicznej. Wskazywanie współrzędnych wiąże się z ryzykiem, że będą one niedokładne i zamiast opisywać teren, będą wprowadzać w błąd. Ponadto zapis o współrzędnych pozostawia wiele wątpliwości: czy współrzędne powinny być wskazane dla oddziaływań w sumie czy dla każdego elementu środowiska odrębnie? Jak wskazać współrzędne przerwanego korytarza ekologicznego?	Instytut Ochrony Środowiska	Tak	W trakcie konferencji uzgodnieniowej zrezygnowano z obowiązku wskazywania współrzędnych.
173	Art. 1 pkt 31	art. 74 ust. pkt 3a	W art. 74 ust. pkt 3a określono, iż załącznik do wniosku o wydanie decyzji stanowi mapa w odpowiedniej skali. Użycie słowa „odpowiedni” należy uznać za niedopuszczalne. W przypadku gdy ustawodawca wprowadza kwantyfikator to powinien go zdefiniować, tak by był zrozumiały dla adresata przepisu oraz nie pozwalał na dowolność interpretacyjną, tym bardziej że powyższa mapa będzie składana już do wniosku o wydanie decyzji w odniesieniu do wszystkich kategorii przedsięwzięć. Może to prowadzić do nadinterpretacji organów stosujących prawo i pozostawiania wniosków o wydanie decyzji bez rozpoznania z uwagi, iż nie spełniają wymagań określonych przepisami prawa, na podstawie stwierdzenia, iż mapa nie została sporządzona w odpowiedniej skali. Termin na uzupełnienie tego braku formalnego jest bardzo krótki - 7 dniowy, nie może zostać przedłużony (art. 64 par. 2 k.p.a.) i w przypadku skomplikowanych inwestycji istnieje duże prawdopodobieństwo, że nie zostanie dotrzymany.	Krajowa Komisja ds. Ocen Oddziaływania na Środowisko	Częściowo.	Nie jest możliwe podanie jednej właściwej skali, ponieważ powinna być ona dostosowana do rodzaju planowanego przedsięwzięcia, tak by możliwe było ustalenie kręgu stron postępowania oraz zakresu jego oddziaływania na środowisko. Niemniej jednak przepis uległ modyfikacji: <i>„3a) mapę w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z zaznaczonym przewidywanym terenem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wraz z zapisem mapy w formie elektronicznej”.</i> Jeśli chodzi o termin na uzupełnienie braków formalnych, to wynika on z Kpa. Natomiast wniosek składany przez inwestora powinien być kompletny.
174	art. 1 pkt 31	art. 74	W art. 1 pkt. 31 b projektu powiązано kwestię dokumentów wymaganych jako załączniki do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia z liczbą stron biorących udział w danym postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zdaniem OPPPW, liczba stron postępowania nie ma jednoznacznego wpływu na środowiskowe uwarunkowania danej inwestycji, a przepis stanowi niezrozumiałe uproszczenie. W związku z powyższym postulujemy o wykreślenie art. 1 pkt 31 lit. b projektu.	OPPPW – Organizacja Polskiego Przemysłu Poszukiwawczego - Wydobywczego	Nie	Przekazanie odpowiednich załączników ma wpływ na przebieg postępowania administracyjnego i uprawnienia poszczególnych stron.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
175	art. 1 pkt 31 lit. a	art. 74 ust. 1 pkt. 3a	Zmiana redakcyjna Art. 1 pkt 31 lit. a, tiret drugie projektu brzmi następująco „po pkt 3 dodaje się pkt 3a”, podczas gdy w obowiązującej ustawie OOS istnieje już pkt 3a. Sugerujemy zatem niezbędną zmianę redakcyjną w art. 1 pkt 31 lit. a, tiret drugie projektu.	OPPPW – Organizacja Polskiego Przemysłu Poszukiwawczo-Wydobywczego	Tak	Redakcja projektu ustawy.
176	art. 1 pkt 31 lit. b	art. 74	Zmiany zasad dołączania kopii mapy ewidencyjnej W art. 1 pkt 31 b projektu powiązано kwestię dokumentów wymaganych jako załączniki do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia z liczbą stron biorących udział w danym postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zdaniem Spółki, liczba stron postępowania nie ma jednoznacznego wpływu na środowiskowe uwarunkowania danej inwestycji, a przepis stanowi niezrozumiałe uproszczenia. W związku z powyższym postulujemy o wykreślenie art. 1 pkt 31 lit. b projektu.	PGNIG	Nie	Przekazanie odpowiednich załączników ma wpływ na przebieg postępowania administracyjnego i uprawnienia poszczególnych stron.
177	art. 1 pkt 31 lit. a	art. 74 ust. 1 pkt 3a	Zmiana redakcyjna (art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy OOS – projektu) Art. 1 pkt 31 lit. a, tiret drugie projektu brzmi następująco „po pkt 3 dodaje się pkt 3a”, podczas gdy w obowiązującej ustawie OOS istnieje już pkt 3a. Sugerujemy zatem niezbędną zmianę redakcyjną w art. 1 pkt 31 lit. a, tiret drugie projektu.	PGNIG	Tak	Redakcja projektu ustawy.
178	Uwagi rozszerzające zakres konsultacji	art. 74 ust. 1 pkt 5)	dla przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska – wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu lokalizacji przedsięwzięcia oraz terenów, na których klimat akustyczny może oddziaływać planowane przedsięwzięcie, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla drogi publicznej, dla linii kolejowej o znaczeniu państwowym, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi oraz dla budowli przeciwpowodziowych realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych; Wypisy i wyrisy z mpzp dla terenów sąsiednich objętych oddziaływaniem są konieczne w celu określenia ustalenia standardów akustycznych i oddziaływania na klimat akustyczny.	Grupa robocza ds. oos	Nie	Nie jest zasadna zmiana przepisów w proponowanym zakresie, ponieważ obecnie oddziaływanie na klimat akustyczny planowanego przedsięwzięcia ustala się w oparciu o zapisy istniejących planów, jeżeli są one uchwalone.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Institucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
179	Art. 1 pkt 31	Art. 74 ust 1b	Pozostawienie zapisu „przedkłada się w terminie 14 dni od dnia, w którym postanowienie stało się ostateczne” będzie powodowało liczne niejasności. Ponieważ postanowienie jest o braku ooś w związku z powyższym na niniejsze postanowienie nie służy zażalenie. W chwili obecnej zapis ten budzi wątpliwości od kiedy naliczać termin 14 dniowy. Właściwym zapisem byłoby „od dnia kiedy wnioskodawca otrzymał postanowienie”. Ponadto zasadnym byłoby wskazać konsekwencje nie przedłożenia dokumentów we wskazanym terminie, o którym mowa zarówno w 1a jak również w 1b. Ponieważ postępowania na tych etapach są już wszczęte wobec powyższego nie można zastosować art. 64 Kpa – wezwać o braki formalne a następnie pozostawić bez rozpatrzenia. Jedynym rozwiązaniem jest wezwać na art. 50 Kpa i wyznaczyć nowy termin przedłożenia dokumentów. Problem pojawia się w sytuacji gdy nadal wnioskodawca nie przedkłada stosownych załączników – co stwarza kolejny problem czy odmówić wydania duś a może nie uzgodnić warunków? Problem w tym, że przypadki zastosowania zarówno odmowy jak i nie uzgodnienia warunków zostały enumeratywnie wymienione w ustawie ooś, a opisany przypadek nie ma tu zastosowania.	Grupa robocza ds. ooś	Nie	W zależności od rodzaju stwierdzonych braków dokumentacji, braków formalnych, czy merytorycznych, zastosowanie będzie miał odpowiedni przepis Kpa.
180	Art. 1 pkt 31	Art. 74 ust. 2	Zarówno raport jak i Kip winien być przedkładany w ilości adekwatnej do prowadzonego postępowania. Zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci”, o której wspomniano w uzasadnieniu do projektu zmiany ustawy ooś przy art. 112, liczba winna być adekwatna do ilości organów biorących udział w opiniowaniu/uzgadnianiu. Bardzo często zdarza się, że inwestycje liniowe zlokalizowane są na terenie kilku powiatów, województw. W chwili obecnej organ nie ma podstaw do żądania dodatkowych obszernych egzemplarzy, niejednokrotnie zwierających mapy w formatach A0. Umowy pomiędzy inwestorem a wykonawcą są na 3 egzemplarze a organ aby wysłać do np. 6 sanepidów i rdoś sąsiedniego musi na własny koszt dokonać druku brakujących egzemplarzy.	Grupa robocza ds. ooś	Nie	Uwaga niezasadna, ze względu na obowiązek przekazania formy elektronicznej raportu ooś.
181	Art. 1 pkt 31	art. 74 ust. 1 pkt 6	Należy rozważyć, czy zasadnym ciągle jest żądanie dołączenia wypisów z ewidencji z uwagi na: z uwagi na ochronę danych osobowych organy i tak odmawiają wydania wypisów, organy administracji posiadają dostęp do ewidencji on-line, po ostatniej zmianie przepisów wypisy stanowią znaczny koszt (50 zł/szt).	Grupa robocza ds. ooś	Częściowo.	Art. 74 ust. 1 pkt 6 został zmodyfikowany -dopuszczono możliwość załączenia innego niż wypis z rejestru gruntów dokumentu pozwalającego ustalić krąg stron postępowania.
182	Art. 1 pkt 31	art.74 ust. 1a i 1b	Wycofanie możliwości składania przez Inwestora kopii mapy ewidencyjnej na późniejszym etapie postępowania, w przypadku liczby stron przekraczającej 20 lub pisemna deklaracja od Inwestora, że liczba stron postępowania przekracza 20 proponowane brzmienie przepisu nie daje możliwości organowi prowadzącemu postępowanie do jakiegokolwiek weryfikacji, czy prowadzona procedura jest właściwa i rzeczywiście liczba stron postępowania przekracza 20, skoro Inwestor nie musi na wstępnym etapie wykazywać ani kopi mapy ewidencyjnej, ani wypisu z rejestru gruntów.	Grupa robocza ds. ooś	Nie	Ustalenie granicy 20 stron funkcjonuje w obecnym stanie prawnym i jest weryfikowane na bieżąco w toku prowadzonego postępowania administracyjnego.
183	Art. 1 pkt 74	art.74 ust. 2 i 3	(...) w przypadku, gdy organem opiniującym lub uzgadniającym jest dyrektor urzędu morskigo lub przedsiębiorstwo wykracza poza obszar jednego województwa należy przedłożyć dodatkowe egzemplarze, w przypadku dyrektora urzędu morskigo - jeden egzemplarz, w przypadku innego województwa dwa dodatkowe na 1 województwo potrzeba ta wynika z tego, że należy uzgodnić raport z każdym regionalnym dyrektorem i inspekcją sanitarną danego województwa	Grupa robocza ds. ooś	Nie	Uwaga niezasadna, ze względu na obowiązek przekazania formy elektronicznej raportu ooś.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
184	Art. 1 pkt 32	art. 74 a ust. 2	(...) ukończyła, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, co najmniej studia magisterskie albo inżynierskie na kierunkach: ochrona środowiska, inżynieria środowiska, biologia, geologia, leśnictwo, rolnictwo, architektura krajobrazu, zootechnika, ogrodnictwo. rozszerzenie listy zawodów o te które są wymagane dla Regionalnego konserwatora przyrody	Grupa robocza ds. ooś	Tak	Art. 74a uległ zmianie w wyniku uzgodnień międzyresortowych. Wprowadzone zostały pojęcia "studiów pierwszego, drugiego stopnia oraz jednolitych studiów magisterskich". Dostosowany został również odpowiedni zakres kierunków związanych z kształceniem w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych (według podziału z rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 8 sierpnia 2011 r. w sprawie obszarów wiedzy, dziedzin nauki i sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych) podany w ust. 2 pkt 1 tego przepisu. Art. 74a określa wymagania dotyczące doświadczenia zawodowego oraz wykształcenia, które mają zapewnić transpozycję art. 5 ust. 3 lit. a dyrektywy 2011/92/UE. Przepis został zmodyfikowany o usunięcie wskazanych wymogów wobec wykonawców kart informacyjnych przedsięwzięcia, pozostawiając je wobec wykonawców raportów zgodnie z przepisami zmienionej dyrektywy 2011/92/UE.
185	Art. 1 pkt 31	art. 74 ust. 8	należy określić zakres informacji przedkładanych do rdoś w zgłoszeniu oraz czy postępowanie prowadzi się na wniosek, czy z urzędu, czy stosuje się wymogi dla wniosku tj. art. 74 i tryb postępowania jak w Rozdziale 3	Grupa robocza ds. ooś	Nie	Uwaga dotyczy art. 72 ust. 8 zmienianej ustawy ooś. Nowe przepisy mają dotyczyć sytuacji rzadkich i nagłych, a dokumenty które mają pozwolić to stwierdzić, powinny zawierać podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, którymi dysponuje inwestor.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Institucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
186	Art. 1 pkt 31	art. 74 ust. 2	W wymogach co do wykształcenia dla autorów karty i raportu określono konkretne kierunki studiów. Jednocześnie w raporcie (art. 66) autor ma wskazać ocenione w oparciu o wiedzę naukową ryzyko wystąpienia poważnych ąwarii lub katastrof naturalnych i budowlanych. Wydają się w tej sytuacji, że osoby z wykształceniem typu biologia czy leśnictwo mogą mieć problem z podaniem wiarygodnych informacji w tym zakresie.	Grupa robocza ds. ooś	Nie	Obecnie przepisy ustawy nie określają żadnych kryteriów dla sporządzających dokumentację ooś. Art. 74a określa wymagania dotyczące doświadczenia zawodowego oraz wykształcenia, które mają zapewnić transpozycję art. 5 ust. 3 lit. a dyrektywy 2011/92/UE. Przepis został przereadowany i obecnie w art. 74a ustawy ooś przewidziano – jako samodzielną podstawę do sporządzania raportu ooś - ukończenie studiów pierwszego, drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich na kierunkach związanych z kształceniem w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych (według podziału z rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 8 sierpnia 2011 r. w sprawie obszarów wiedzy, dziedzin nauki i sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych) dostosowanych ze względu na zakres tematyczny procedur ooś. Natomiast absolwenci pozostałych kierunków niż wskazane w art. 74a ust. 2 pkt 1 będą upoważnieni do sporządzania raportów ooś po spełnieniu warunku wskazanego w art. 74a ust. 2 pkt 2, tj. ukończenia studiów i jednocześnie posiadania 5—letniego doświadczenia w pracach w zespołach przygotowujących raporty ooś lub przygotowania co najmniej 5 raportów.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
187	Art.1 pkt. 32)	art. 74a ust. 2	Art.1 pkt. 32) — proponowany do dodania w ustawie oos art. 74a ust. 2. zawiera wskazanie kwalifikacji którymi powinny legitymować się osoby będące autorami kart informacyjnych przedsięwzięć bądź raportów o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. W wykazie wymaganych kierunków studiów nie znalazła się geografia — mimo, iż wiele oddziaływań na środowisko dotyczy aspektów środowiska będących przedmiotem studiów na tym kierunku. W związku z tym proponuje się dodanie w art. 74a ust.2. 1 podpunktu d) geografia. Wydaje się, że zasadne byłoby także wprowadzenie analogicznych wymogów w zakresie kwalifikacji dla osób sporządzających prognozy oddziaływania na środowisko. CDPGŚ wnioskuje o dodanie stosownych zapisów także w art. 51 ustawy oos.	Centrum Dziedzictwa Przyrody Górnego Śląska	Tak	Art. 74a uległ zmianie w wyniku uzgodnień międzyresortowych. Wprowadzone zostały pojęcia "studiów pierwszego, drugiego stopnia oraz jednolitych studiów magisterskich". Dostosowany został również odpowiedni zakres kierunków związanych z kształceniem w zakresie dziedziny nauki i dyscyplin naukowych (według podziału z rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 8 sierpnia 2011 r. w sprawie obszarów wiedzy, dziedzin nauki i sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych) podany w ust. 2 pkt 1 tego przepisu. Art. 74a określa wymagania dotyczące doświadczenia zawodowego oraz wykształcenia, które mają zapewnić transpozycję art. 5 ust. 3 lit. a dyrektywy 2011/92/UE. Przepis został zmodyfikowany o usunięcie wskazanych wymogów wobec wykonawców kart informacyjnych przedsięwzięcia, pozostawiając je wobec wykonawców raportów zgodnie z przepisami zmienionej dyrektywy 2011/92/UE. Wprowadzono również zmiany w zakresie obowiązku spełnienia wymogów określonych w art. 74a ustawy oos również przez wykonawców prognoz oos oraz raportów o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.
188	Art. 1 pkt 31	Art. 74a ust. 2 pkt 2	Zastrzeżenia budzi art. 74a ust. 2 pkt 2, w zakresie w jakim nie wymaga, aby 5-letnie doświadczenie przy opracowywaniu raportów było udokumentowane. W obecnym brzmieniu, przepis ten sprzyja nadużyciom i obejściom przepisów prawa, ponieważ nie przewiduje możliwości żadnej weryfikacji tego doświadczenia ani obowiązku posiadania dokumentacji stwierdzającej, że rzeczywiście autor od ponad 5 lat, pracował przy opracowywaniu raportów OOS. Jeśli wystarczającym ma być złożenie oświadczenia o spełnieniu wymagań pod rygorem odpowiedzialności karnej, to niech to będzie oświadczenie że posiada się udokumentowane doświadczenie w tym zakresie. W ocenie Fundacji, art. 74a ust 2 pkt 2 powinien mieć następujące brzmienie: „ukończyła, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, co najmniej studia magisterskie albo studia inżynierskie i posiada co najmniej 5-letnie udokumentowane doświadczenie w pracach w zespołach przygotowujących raporty o oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko”.	Fundacja Dziedzictwo Przyrodnicze	Częściowo	Zakres przepisów został zmodyfikowany. Autorzy dokumentacji będą zobowiązani do składania oświadczeń o spełnieniu wymogów z art. 74a ust. 2 pkt 1 lub pkt 2 pod rygorem odpowiedzialności karnej.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
189	Art. 1 pkt 32	art. 74a	<p>Ad. art. 1 punkt 32 W dodawanym projektem ustawy art. 74a ustawy oos podjęto próbę określenia kompetencji osób przygotowujących raporty o oddziaływaniu na środowisko i kart informacyjnych przedsięwzięć. Kierunek zmian wychodzi naprzeciw postulatam o podniesienie jakości raportów o oddziaływaniu na środowisko oraz KIP, ale zaproponowane przepisy wymagają uzupełnienia i doprecyzowania. Np. w art. 74a ust. 2 pkt 1 ustawy oos wśród kierunków studiów wymieniono geologię, a nie wymieniono geografii i innych kierunków przyrodniczych. Wymieniono za to inżynierię środowiska, pomimo tego, że absolwent tego kierunku na politechnice nie ma żadnego przygotowania przyrodniczego. Nie jest jasne dlaczego ukończenie studiów inżynierskich jest wystarczające, ale licencjackich — już nie. Nie wiadomo, jak należy interpretować, co najmniej 5-letnie doświadczenie", o jakim czytamy w proponowanym art. 74a ust. 2 pkt 2. Czy udział w opracowaniu 1 raportu w ciągu 5 lat, albo napisanie 100 raportów niskiej jakości, które nie mogą stanowić podstawy wydania stosownych decyzji spełnia to kryterium? Biorąc pod uwagę powyższe zastrzeżenia Fundacja wnioskuje o doprecyzowanie art. 74a, albo jego usunięcie. Alternatywnym rozwiązaniem jest delegacja do uregulowania tej kwestii w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw środowiska.</p>	Fundacja Greenmind	Tak	<p>Art. 74a uległ zmianie w wyniku uzgodnień międzyresortowych. Wprowadzone zostały pojęcia "studiów pierwszego, drugiego stopnia oraz jednolitych studiów magisterskich". Dostosowały został również odpowiedni zakres kierunków związanych z kształceniem w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych (według podziału z rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 8 sierpnia 2011 r. w sprawie obszarów wiedzy, dziedzin nauki i sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych) podany w ust. 2 pkt 1 tego przepisu. Art. 74a określa wymagania dotyczące doświadczenia zawodowego oraz wykształcenia, które mają zapewnić transpozycję art. 5 ust. 3 lit. a dyrektywy 2011/92/UE. Przepis został zmodyfikowany o usunięcie wskazanych wymogów wobec wykonawców kart informacyjnych przedsięwzięcia, pozostawiając je wobec wykonawców raportów zgodnie z przepisami zmienionej dyrektywy 2011/92/UE. Wprowadzono również zmiany w zakresie obowiązku spełnienia wymogów określonych w art. 74a ustawy oos również przez wykonawców prognoz oos oraz raportów o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.</p>

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
190	Art. 1 pkt. 32	art. 74a	Usunięcie przepisu.	Instytut Ochrony Środowiska	Nie	Obecnie przepisy ustawy nie określają żadnych kryteriów dla sporządzających dokumentację ooś. Art. 74a określa wymagania dotyczące doświadczenia zawodowego oraz wykształcenia, które mają zapewnić transpozycję art. 5 ust. 3 lit. a dyrektywy 2011/92/UE. Przepis został prerעדagowany i obecnie w art. 74a ustawy ooś przewidziano – jako samodzielną podstawę do sporządzania raportu ooś - ukończenie studiów pierwszego, drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich na kierunkach związanych z kształceniem w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych (według podziału z rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 8 sierpnia 2011 r. w sprawie obszarów wiedzy, dziedzin nauki i sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych) dostosowanych ze względu na zakres tematyczny procedur ooś. Natomiast absolwenci pozostałych kierunków niż wskazane w art. 74a ust. 2 pkt 1 będą upoważnieni do sporządzania raportów ooś po spełnieniu warunku wskazanego w art. 74a ust. 2 pkt 2, tj. ukończenia studiów i jednocześnie posiadania 5—letniego doświadczenia w pracach w zespołach przygotowujących raporty ooś lub przygotowania co najmniej 5 raportów.
191	Art. 1 pkt 32	Art. 74 a	Proponowane wymogi względem autorów raportów oddziaływania na środowisko są zbyt słabe i są tylko pozornym spełnieniem wymogu znowelizowanej dyrektywy EIA. Samo ukończenie studiów wyższych nie gwarantuje obecnie fachowości nawet w tematyce zgodnej z kierunkiem tych studiów.	Klub Przyrodników	Nie	j.w..
192	Art. 1 pkt 32	Art. 74 a	W zakresie propozycji wprowadzenia wymogów dla osób sporządzających karty informacyjne przedsięwzięcia oraz raporty o oddziaływania na środowisko, za niewystarczające do osiągnięcia celu zamierzonego przez ustawodawcę należy uznać wprowadzenie wyłącznie wymogu ukończenia określonych kierunków studiów. Niezależnie od dyskusyjności wyboru wskazanych kierunków studiów, może doprowadzić to do paradoksalnej sytuacji, iż sam fakt ukończenia określonego kierunku studiów będzie uprawniał do sporządzenia np. raportu o oddziaływania na środowisko, a przecież nie jest to umiejętność nabywana w trakcie studiów. Postuluje się pozostawienie wyłącznie łącznego wymogu ukończenia studiów wyższych i posiadania określonego doświadczenia przy sporządzaniu tego typu dokumentów.	Krajowa Komisja ds. Ocen Oddziaływania na Środowisko	Nie	j.w..

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
193	- Art. 1 pkt 32	art. 74a	Kompetencje autora Projekt wymaga szczególnych kompetencji (studia magisterskie lub doświadczenie) nie tylko dla osoby sporządzającej raport o oddziaływaniu na środowisko, ale także kartę informacyjną przedsięwzięcia. Dyrektywa OOS przewiduje wymóg „odpowiednich kompetencji” jedynie dla autora raportu oos. Postulujemy pozostawienie tego wymogu wyłącznie w odniesieniu do raportu OOS.	OPPPW – Organizacja Polskiego Przemysłu Poszukiwawcz o- Wydobywczeg o	Tak	Art. 74a uległ zmianie w wyniku uzgodnień międzyresortowych. Wprowadzone zostały pojęcia "studiów pierwszego, drugiego stopnia oraz jednolitych studiów magisterskich". Przepis został zmodyfikowany o usunięcie wskazanych wymogów wobec wykonawców kart informacyjnych przedsięwzięcia, pozostawiając je wobec wykonawców raportów zgodnie z przepisami zmienionej dyrektywy 2011/92/UE. Wprowadzono również zmiany w zakresie obowiązku spełnienia wymogów określonych w art. 74a ustawy oos również przez wykonawców prognoz oos oraz raportów o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.
194	Art. 1 pkt 32	Art. 74 a	W dodanym art. 74a określono kompetencje osób przygotowujących raporty oos i karty informacyjne przedsięwzięć. Kierunek zmian uznajemy za słuszny, ale zaproponowane przepisy wymagają uzupełnienia i doprecyzowania. Np. w ust. 2 pkt 1 wśród kierunków studiów wymieniono geologię, a nie wymieniono geografii i innych kierunków przyrodniczych. Wymieniono za to inżynierię środowiska, pomimo tego, że absolwent tego kierunku na politechnice nie ma żadnego przygotowania przyrodniczego. Nie jest jasne, dlaczego ukończenie studiów inżynierskich jest wystarczające, ale licencjackich — już nie. Nie wiadomo, jak należy interpretować „co najmniej 5-letnie doświadczenie”, o jakim czytamy w ust. 2 pkt 2. Czy udział w opracowaniu 1 raportu w ciągu 5 lat spełnia to kryterium? Biorąc pod uwagę powyższe zastrzeżenia, Rada wnioskuje o doprecyzowanie art. 74a, albo jego usunięcie. Alternatywnym rozwiązaniem jest delegacja do uregulowania tej kwestii w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw środowiska. Mogłoby to być to samo rozporządzenie, które dotyczy formatu raportu oos, o którym pisano w uwadze 1 niniejszej opinii. Zdaniem Rady kryterium kwalifikującym powinno być połączenie wykształcenia i doświadczenia. Analogiczna regulacja powinna także dotyczyć autorów prognoz oos oraz raportów o oddziaływaniu na obszary Natura 2000.	Państwowa Rada Ochrony Przyrody	Tak	Art. 74a uległ zmianie w wyniku uzgodnień międzyresortowych. Określa on wymagania dotyczące doświadczenia zawodowego oraz wykształcenia, które mają zapewnić transparycję art. 5 ust. 3 lit. a dyrektywy 2011/92/UE w zakresie wymogów wobec wykonawców raportów. Przepis został przeredagowany i obecnie w art. 74a ustawy oos przewidziano – jako samodzielną podstawę do sporządzania raportu oos - ukończenie studiów pierwszego, drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich na kierunkach związanych z kształceniem w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych (według podziału z rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 8 sierpnia 2011 r. w sprawie obszarów wiedzy, dziedzin nauki i sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych) dostosowanych ze względu na zakres tematyczny procedur oos. Natomiast absolwenci pozostałych kierunków niż wskazane w art. 74a ust. 2 pkt 1 będą upoważnieni do sporządzania raportów oos po spełnieniu warunku wskazanego w art. 74a ust. 2 pkt 2, tj. ukończenia studiów i jednocześnie posiadania 5—letniego doświadczenia w pracach w zespołach przygotowujących raporty oos lub przygotowania co najmniej 5 raportów/prognoz.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
195						Zakłada się, że powyższe zapewni odpowiednio wysoką jakość dokumentacji. Przepis został zmodyfikowany o usunięcie wskazanych wymogów wobec wykonawców kart informacyjnych przedsięwzięcia, pozostawiając je wobec wykonawców raportów zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 2014/02/UE. Przeniesiono tekst
196	Art. 1 pkt 32	Art. 74a	Regulacja dotycząca minimalnych kompetencji powinna dotyczyć nie tylko autorów raportów OOS, ale i autorów prognoz oos oraz raportów o oddziaływaniu na obszary Natura 2000. Jednak postulujemy rezygnację z kryteriów samego wykształcenia lub samego doświadczenia. Kryterium powinno być wykształcenie plus doświadczenie. Przy czym w przypadku wykształcenia, należy jego opis uzupełnić (brakuje np. studiów licencjackich i niektórych kierunków przyrodniczych). Uważamy, że lepszym rozwiązaniem byłoby uregulowanie tych kryteriów w rozporządzeniu, które można by łatwiej dostosowywać do aktualnego systemu nauczania.	PTOP SALAMANDRA	Częściowo	J.w.
197	Art. 1 pkt 32	art. 74a ust 2 pkt 2	Art. powinien mieć następujące brzmienie: „ukończyła, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, co najmniej studia magisterskie, studia inżynierskie lub licencjackie i posiada co najmniej 5-letnie udokumentowane doświadczenie w pracach w zespołach przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko”.	Stowarzyszenie na rzecz Wszystkich Istot Oddział Podlaski	Częściowo.	Przepis został preredagowany i obecnie w art. 74a ustawy oos przewidziano – jako samodzielną podstawę do sporządzania raportu oos - ukończenie studiów pierwszego, drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich na kierunkach związanych z kształceniem w zakresie dziedzin nauk i dyscyplin naukowych (według podziału z rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 8 sierpnia 2011 r. w sprawie obszarów wiedzy, dziedzin nauki i sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych) dostosowanych ze względu na zakres tematyczny procedur oos. Natomiast absolwenci pozostałych kierunków niż wskazane w art. 74a ust. 2 pkt 1 będą upoważnieni do sporządzania raportów oos po spełnieniu warunku wskazanego w art. 74a ust. 2 pkt 2, tj. ukończenia studiów i jednocześnie posiadania 5-letniego doświadczenia w pracach w zespołach przygotowujących raporty oos lub przygotowania co najmniej 5 raportów/prognoz. Zakłada się, że powyższe zapewni odpowiednio wysoką jakość dokumentacji. Jeśli chodzi o propozycję, by doświadczenie było udokumentowane, to w zamian projekt przewiduje oświadczenie autora raportu składane pod rygorem odpowiedzialności karnej.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
198	Art. 1 pkt 32	Art. 74 a	<p>1) „Art. 74 a. 1. Kartę informacyjną przedsięwzięcia oraz raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko sporządza osoba, o której mowa w ust. 2. 2. Autorem karty informacyjnej przedsięwzięcia lub raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku zespołu autorów - kierującym tym zespołem, powinna być osoba, która: ukończyła, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, co najmniej studia magisterskie albo studia inżynierskie na kierunkach: ochrona środowiska, inżynieria środowiska, biologia, geologia, leśnictwo albo ukończyła, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, co najmniej studia magisterskie albo studia inżynierskie i posiada co najmniej 5-letnie doświadczenie w pracach w zespołach przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Ustawodawca określa minimum kompetencyjne dla osób przygotowujących KIP i raporty w formie wyższego wykształcenia kierunkowego lub minimum 5-letniego praktycznego doświadczenia w przygotowywaniu podobnych dokumentów. Zwraca uwagę pewna subiektywność wyboru kierunków studiów dopuszczających do grona wykonawców, np. skoro ekspertem może być absolwent geologii, analogicznie powinien nim móc być także absolwent np. geografii lub kartografii; jeśli leśnictwa, to analogicznie także rolnictwa lub ogrodnictwa, przedstawiona lista wymaga weryfikacji. Oświadczenie na ten temat będzie składać wykonawca KIP/raportu pod odpowiedzialnością karną.</p> <p>2) Nie zdefiniowano jednak sankcji, które będą wynikały z fałszywych poświadczeń w tym zakresie. Pomimo przedstawionych zastrzeżeń niniejsza propozycja jest o wiele bardziej zasadna, niż negatywnie zweryfikowane przez czas systemy certyfikacji ekspertów lub listy eksperckie, ponieważ nie ograniczają zanedo rynku i nie będą istotnie wpływały na koszty wykonania ekspertyz.</p>	PSEW	Tak	<p>1) j.w.</p> <p>2) autorzy dokumentacji będą zobowiązani do składania oświadczeń o spełnieniu wymogów z art. 74a ust. 2 pkt 1 lub pkt 2 pod rygorem odpowiedzialności karnej.</p>
199	Art. 1 pkt 33	Art. 75 ust. 1	<p>W związku z tym, że projektowana zmiana art. 75 ust. 1 przekazuje do RDOŚ właściwość do wydania decyzji środowiskowej w sytuacji przedsięwzięć, o których mowa w pkt 2 i 4, dla których wnioskodawcą jest jednostka samorządu terytorialnego lub podmiot od niej zależny, której organem wykonawczym jest jednocześnie organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w takim przypadku pozostawienie w starym brzmieniu ust. 3 i 4 spowoduje sprzeczność zapisów dotyczących właściwości organów. Dlatego proponuje się: - usunąć ust. 3 - ust. 4 nadać brzmienie: „4. W przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, wykraczającego poza obszar jednej gminy, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje wójt, burmistrz, prezydent miasta, na którego obszarze właściwości znajduje się największa część terenu, na którym ma być realizowane to przedsięwzięcie, w porozumieniu z zainteresowanymi wójtami, burmistrzami, prezydentami miast, za wyjątkiem przedsięwzięć, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. i.”</p>	Państwowa Rada Ochrony Przyrody	Tak	Przepis został przereferowany.
200	Art. 1 pkt 33	Art. 75 ust 1 pkt 1 b	<p>b) przedsięwzięć realizowanych na terenach zamkniętych, dla których zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie sporządza się miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Niniejsze doprecyzowanie w praktyce będzie oznaczało, że wydawania dsu dla obszarów zamkniętych innych niż wskazane (=ustanawianych przez Ministra odpowiedniego ds. transportu, a więc przeważnie terenów kolejowych) zostanie przekazane z RDOŚ do jednostek samorządu terytorialnego. Wydaje się to nieuzasadnione z powodów rzeczowych (obszary zamknięte uwzględnia się w planach wyłącznie w postaci zaznaczenia granic tego terenu i jego oddziaływań) i systemowych (ustawa realizuje tendencję przesuującą decyzyjność w zakresie bardziej złożonych przypadków do RDOŚ, więc konsekwentnie powinna być zachowana).</p>	PSEW	Tak	Pozostawione zostanie obecne brzemienie art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy ooś.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
201	Art. 1 pkt 33	Art. 75 ust 1	1) Pojęcia: sztuczny zbiornik wodny, podmiot zależny od samorządu terytorialnego wymagają doprecyzowania. Kiedy jednostka budżetowa np. gminy przestaje być od niej zależna? Czy jednostka, która jest spółką gminną np. z 30% wkładem gminy jest jeszcze zależną od organu gminy? 2) Czy sztuczny zbiornik wodny to wyłącznie zbiornik, który stale gromadzi wodę w ilości nie mniejszej niż 10 000 000 m ³ czy też może zbiornik okresowo gromadzący wodę (suchy), którego piętrzenie przekracza 5m? 3) Rdoś ma być właściwy na terenach zamkniętych, dla których zgodnie ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie sporządza się mpzp. Jak czytamy w uzasadnieniu do projektu zmiany uoos „zmiana związana jest z faktem, że planowane przedsięwzięcia w wielu przypadkach położone są w stosunkowo niewielkiej części na terenach zamkniętych, nadto przedsięwzięcia te często nie mają związku z obronnością lub bezpieczeństwem państwa. Dotyczy to terenów zamkniętych ustalanych przez ministra właściwego do spraw transportu, ponieważ w przypadku innych terenów zamkniętych — ustalanych przez Ministra Obrony Narodowej, lokalizacja planowanych przedsięwzięć na tych terenach determinuje związek planowanych przedsięwzięć z obronnością lub bezpieczeństwem Państwa”. Z doświadczenia wynika, że niektóre działki będące w zasobach np. PKP posiadają mpzp, niejednokrotnie tylko dla części działki. Zostawiając zapis w zaproponowanym brzmieniu może dojść do sytuacji, że dla właśnie takich terenów tj. wyszczególnionych w rozporządzeniu MI jako tereny zamknięte z uchwalonym mpzp wnioski o wydanie duś nadal będą składane do rdoś.	Grupa robocza ds. ooś	Częściowo	1) przepis uzupełniono o odesłanie do art. 24m ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym, 2) w zakresie sztucznych zbiorników przepis się nie zmienia, 3) pozostawione zostanie obecne brzemienie art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy ooś.
202	Art. 1 pkt 33	Art. 75 ust. 1b uwaga dot. ust. 1a	„co najmniej dwa przedsięwzięcia” zapis winien być uszczegółowiony. Powinno wprost wynikać, że faktycznie chodzi o zależne od siebie przedsięwzięcia tj. np. kolizje drogowe - przełożenia sieci, wykonanie kompensacji. Zostawienie zapisu w proponowanym brzmieniu może skutkować składaniem jednego wniosku dla kilku różnych przedsięwzięć (np. budowa drogi, budowa gazociągu poza pasem tej drogi)	Grupa robocza ds. ooś	Tak	Zmiana przepisu.
203	Art. 1 pkt 33	art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. b i lit. i	Wątpliwości budzi, jaki organ będzie właściwy do wydania DSU w przypadku inwestycji planowanej do realizacji przez Jst, gdzie z wnioskiem o DSU występuje Wójt, zamierzenie obejmuje tylko 1 zamierzenie a teren inwestycji stanowią m.in. tereny zamknięte ustanowione przez ministra ds. transportu. Przypadki takie często występują dla przedsięwzięć dot. przebudowy drogi lub budowy kanalizacji sanitarnej, gdzie 1-2 działki stanowią zamknięte tereny kolejowe. Wydaje się zasadnym zatem albo zostawić rozwiązanie dot. terenów zamkniętych jak w obowiązującym obecnie przepisie (każdy teren zamknięty = DSU wydawana przez RDOŚ) lub rozdzielenie właściwości: teren kolejowy wyznaczony przez ministra ds. transportu + inwestor to Jst lub Jej jednostka = DSU wydawana przez RDOŚ; teren kolejowy wyznaczony przez ministra ds. transportu + inwestorem nie jest Jst / Jej jednostka = DSU wydaje inny niż RDOŚ organ, zwykle Wójt, Burmistrz, Prezydent).	Grupa robocza ds. ooś	Tak	Przedstawiony przypadek nie powinien być problematyczny - właściwy byłby RDOŚ. Niemniej autorzy projektu zdecydowali się na powrót do dotychczasowej zasady, że na wszystkich rodzajach terenów zamkniętych właściwy jest RDOŚ.
204	Art. 1 pkt 33	art. 75 ust. 1 lit. a	wykreślić - obiektów jądrowych 1. w pkt. 1 jest to uwzględnione 2. zgodnie z pkt 1a właściwy GDOŚ	Grupa robocza ds. ooś	Nie	Uwag niezasadna bowiem GDOŚ jest właściwy zgodnie z art. 75 ust. 1a dla obiektów jądrowych, a RDOŚ dla inwestycji towarzyszących.
205	Art. 1 pkt 33	art. 75 ust. 1 lit. m	o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 9; "przedsięwzięć, w odniesieniu do których wniesiono sprzeciw" wydaje mi się, że jest tu pomyłka poprzez opuszczenie ustępu; poza tym nastąpił błąd gramatyczny: powinno być wniesiono sprzeciw, a nie wniosk sprzeciw	Grupa robocza ds. ooś	Nie	Obecne brzemienie przepisu jest poprawne. Dotyczy ustalenia właściwości RDOŚa w przypadku "przedsięwzięć, w odniesieniu do których wniosk sprzeciw, o którym mowa w art. 72 ust. 9".

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
206	Art. 1 pkt 34	Art. 76	W art. 76 należałoby przyznać GDOS i RDOŚ prawo nie tylko wnioskowania o nieważność nieprawidłowych decyzji środowiskowych, ale także prawo wnioskowania o wznowienie postępowania lub nieważność nieprawidłowych decyzji, o których mowa w art. 96, tj. nie przedstawionych RDOŚ do oceny oddziaływania na obszar Natura 2000, jeżeli ocena taka była potrzebna.	Klub Przyrodników	Nie	Postępowanie w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 nie kończy się decyzją, zatem nie jest możliwe uwzględnienie wskazanych w uwadze propozycji.
207	Art. 1 pkt 34	art. 76 ust. 1b	Uprawnienia do sprzeciwu OPPPW proponuje zrezygnowanie z uprawnienia GDOS i RDOŚ do wyrażenia sprzeciwu w przypadku zgłoszenia budowy lub robót budowlanych (art. 96 ust. 1 Ustawy OOS). Uprawnienie to powinno być ograniczone do organów administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego. Proponowane brzmienie przepisu, może bowiem znacząco wydłużyć i zagmatwać procedurę zgłoszenia budowy lub robót budowlanych.	OPPPW – Organizacja Polskiego Przemysłu Poszukiwawczego Wydobyczego	Nie	W art. 76 proponuje się dodanie ust. 1b, który będzie stanowił podstawę prawną dla kierowania wystąpienia, polegającego na żądaniu złożenia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do zgłoszeń, o których mowa w przepisie regulującym przypadki - w których należy rozważyć wpływ przedsięwzięcia na obszar Natura 2000. Zmiana wynika z konieczności wzmocnienia uprawnień Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz regionalnych dyrektorów ochrony środowiska w zakresie uczestnictwa i wnoszenia środków zaskarżenia w przypadku decyzji uzyskiwanych w procesie inwestycyjnym dla przedsięwzięć i innych działań, dla których może być wymagana ocena oddziaływania na obszar Natura 2000 i ma związek z art. 10a dyrektywy 2011/92/UE.
208	Art. 1 pkt 35	Art. 77	Proponujemy dodać ustęp o treści: „Na postanowienie o odmowie uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1, przysługuje zażalenie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.” Bez możliwości zażalenia, w przypadku odmowy przez RDOŚ uzgodnienia warunków realizacji inwestycji z przyczyn merytorycznych, inwestor może na podstawie art. 142 kpa, zaskarżyć postanowienie RDOŚ do SKO, które może je podważyć i uzgodnić te warunki. SKO nie ma podstaw i kadr merytorycznych do takich rozstrzygnięć. Właściwsze jest przekazanie kompetencji do oceny tych postanowień do GDOS.	PTOP SALAMANDRA	Nie	Pozostaje obowiązujący porządek prawny, natomiast zażalenie nadmiernie wydłużyłoby procedurę administracyjną.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
209	Art. 1 pkt 35	Art. 77 ust. 4	A) W ustępie 4 dodaje się punkt 3) w brzmieniu: 3) przedstawia stanowisko w sprawie konieczności dokonania zgłoszenia rozpoczęcia realizacji planowanego przedsięwzięcia lub przystąpienia do użytkowania zrealizowanego przedsięwzięcia do regionalnego dyrektora ochrony środowiska. B) Dodaje się ustęp 5a) w brzmieniu: 5a) W stanowisku, o którym mowa w ustępie 4 pkt 3, regionalny dyrektor ochrony środowiska stwierdza konieczność dokonania zgłoszenia rozpoczęcia realizacji planowanego przedsięwzięcia lub przystąpienia do użytkowania zrealizowanego przedsięwzięcia biorąc pod uwagę w szczególności następujące okoliczności: 1) ze względu na rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia uchybienia w dotrzymaniu warunków jego realizacji określonych w decyzji spowodować mogą znaczące negatywne oddziaływanie na środowisko, 2) dopuszczenie realizacji przedsięwzięcia uwarunkowane było wykonaniem kompensacji przyrodniczej. Uzasadnienie: Proponowane zmiany w art. 77 dają regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska kompetencję do nałożenia w postanowieniu uzgadniającym obowiązku dokonania zgłoszenia: a) rozpoczęcia realizacji planowanego przedsięwzięcia lub b) przystąpienia do użytkowania zrealizowanego przedsięwzięcia Regionalny dyrektor określałby przy tym czy w danym przypadku dokonane ma być zgłoszenie w momencie, o którym mowa wyżej w pkt a) czy b). Zgłoszenie z pkt b) miałoby zastosowanie do przedsięwzięć polegających na realizacji obiektów, głównie budowlanych, natomiast zgłoszenie z pkt a) mogłoby mieć zastosowanie do przedsięwzięć polegających na prowadzeniu procesów, takich jak wydobywanie kopalin. Zasadność nałożenia tego obowiązku byłaby rozważana z uwzględnieniem podanych w pkt 5a) kryteriów: tj. jeśli RDOŚ uzna, że dokonanie zgłoszenia jest uzasadnione: • ze względu na rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia uchybienia w dotrzymaniu warunków jego realizacji określone w decyzji środowiskowej spowodować mogą znaczące negatywne oddziaływanie na środowisko lub • ze względu na nałożony w decyzji środowiskowej obowiązek wykonania kompensacji przyrodniczej.	WWF	Nie	Propozycja poza zakresem zmian. Wskazane w uwadze zagadnienia dotyczą kwestii wynikających z przepisów odrębnych (z ustawy Prawo budowlane).
210	Art. 1 pkt 35	art. 77 ust. 1 pkt 4	zasiega opinii właściwego wójta, burmistrza lub prezydenta miasta w przypadku przedsięwzięć, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 9 wydaje mi się, że jest pomyłka zamiast art. 72 ust. 9 powinno być art. 72 ust. 1 pkt 9	Grupa robocza ds. ooś	Nie	Uwaga bezprzedmiotowa. Uwaga odnosi się do art. 77 ust. 1 pkt 4, który został usunięty.
211	Uwagi rozszerzające zakres konsultacji	Art. 80 pkt 2	Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. proponują wprowadzenie zmiany w art. 80 pkt 2 u o.o.ś, poprzez dopisanie inwestycji w zakresie elektroenergetycznych sieci przesyłowych do przedsięwzięć, dla których organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach nie stwierdza zgodności z MPZP. Umożliwiłoby to znaczące przyspieszenie realizacji tych inwestycji w zakresie uzyskiwania DUŚ. Należy zauważyć, że przepis ten wyłącza już z tego obowiązku: drogi publiczne, linie kolejowe o znaczeniu państwowym, przedsięwzięcia Euro 2012, przedsięwzięcia wymagające koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, inwestycje w zakresie terminalu, inwestycje związane z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, budowie przeciwpowodziowe oraz inwestycje w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszących.	PSE Polskie Sieci Elektroenergetyczne	Nie	Brak merytorycznego uzasadnienia wprowadzania zmian w proponowanym zakresie.
212	Art. 1 pkt 36	Art. 81 ust. 4	Sprzeciwiamy się dodaniu ust. 4 w art. 81. Wydanie decyzji środowiskowej dla przedsięwzięcia uniemożliwiającego osiągnięcie celu środowiskowego dla wód. powinno być obligatoryjnie poprzedzone ujęciem takiego przedsięwzięcia w planie gospodarowania wodami.	Klub Przyrodników	Bezprzedmiotowa	Proponowany przepis art. 1 pkt 36 wprowadzający art. 81 ust. 4 ustawy ooś został usunięty.
213	Art. 1 pkt 36	Art. 81 ust. 5	Słusznie dodaje się art. 81 ust. 5, ale należy wyraźnie uzupełnić, że dotyczy to nie tylko „naruszenia przepisów z zakresu ochrony środowiska”, lecz także z zakresu ochrony przyrody, ochrony wód, ochrony zabytków.	Klub Przyrodników	Nie	Przepis został usunięty.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
214	Art. 1 pkt 36	art. 81 ust. 5	Wprowadzenie podstawy prawnej dla odmowy wydania zgody na realizację przedsięwzięcia. Istnieje obawa, że organy właściwe do wydania decyzji zamiast poszukiwać kompromisu, będą nadmiernie korzystały z tego uprawnienia i w związku z tym postulujemy zrezygnowanie z tego przepisu.	OPPPW – Organizacja Polskiego Przemysłu Poszukiwawczo-Wydobyczego	Tak	Przepis został usunięty.
215	Art. 1 pkt 36	Art. 81 ust. 4	Wprowadzony w art. 81 nowy ust. 4 liberalizuje warunki wydawania zgody na realizację przedsięwzięć, które naruszają cele środowiskowe wód. W opinii Rady zaproponowany zapis, wprowadzający brak wymogu wpisania przedsięwzięcia do planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, jest sprzeczny z art. 38j ustawy Prawo wodne oraz art. 4 ust. 7 dyrektywy 2000/60/WE (tzw. Ramowa Dyrektywa Wodna). Powody „nieosiągnięcia dobrego stanu wód podziemnych, dobrego stanu ekologicznego lub, gdzie stosowne, dobrego potencjału ekologicznego lub zapobieganiu pogarszaniu się stanu części wód powierzchniowych czy podziemnych” muszą być „szczegółowo określone i wyjaśnione w planie gospodarowania wodami w dorzeczu” (oba cytaty z RDW). W celu uniknięcia rozbieżności z prawem krajowym i wspólnotowym proponujemy następujące brzmienie art. 81 ust. 4 uoos: „4. W przypadku gdy z przeprowadzonej oceny oddziaływania na środowisko wynika, że planowane przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, zgoda na realizację przedsięwzięcia może być wydana jedynie po spełnieniu przesłanek, o których mowa w art. 38j ust. 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne.”	Państwowa Rada Ochrony Przyrody	Bezprzedmiotowa	Proponowany przepis art. 1 pkt 36 wprowadzający art. 81 ust. 4 ustawy oos został usunięty.
216	Art. 1 pkt 36	Art. 81 ust. 5	W przypadku, gdy realizacja przedsięwzięcia, dla którego złożono wnioski o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach prowadziłaby do naruszenia przepisów z zakresu ochrony środowiska organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia.; Choć założenie przyświecające temu zapisowi wydaje się nawiązywać do zapisu uprawniającego istotne negatywne oddziaływania na środowisko (w tym naruszenia dopuszczalnych parametrów środowiska) tylko dla inwestycji, dla których nie ma alternatywnych rozwiązań oraz realizujących nadrzędny interes publiczny, to w tej formie wydaje się być zbyt daleko idący. Należałoby zweryfikować, na jakiej podstawie, w jaki sposób i jaki organ miałby wykazać, że realizacja przedsięwzięcia prowadziłaby do naruszenia przepisów. Wydaje się, że zapis w zaproponowanej formie mógłby być pretekstem do wystawiania negatywnych decyzji bez wystarczającej podstawy merytorycznej albo na podstawie domniemyanych jedynie naruszeń.	PSEW	Tak	Przepis został usunięty.
217	Art. 1 pkt 36	Art. 81 ust. 4	Proponujemy następujące brzmienie tego ustępu: „4. W przypadku, gdy z przeprowadzonej oceny oddziaływania na środowisko wynika, że planowane przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, to zgoda na realizację przedsięwzięcia może być wydana po spełnieniu przesłanek, o których mowa w art. 38j ust. 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne.” Obecny zapis, wprowadzający brak wymogu wpisania przedsięwzięcia do planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, jest sprzeczny z art. 38j ustawy Prawo wodne oraz art. 4 ust. 7 Ramowej Dyrektywy Wodnej.	PTOP SALAMANDRA	Bezprzedmiotowa	Proponowany przepis art. 1 pkt 36 wprowadzający art. 81 ust. 4 ustawy oos został usunięty.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
218	Art. 1 pkt 36	Art.81 ust. 4 i 5	Wprowadzona zmiana w art. 81 ustawy ooś poprzez dodanie ust. 4, wskazująca na możliwość realizacji przedsięwzięć mogących spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, w przypadku kiedy informacje o których mowa w art. 38 j ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne, dotyczące planowanego przedsięwzięcia nie zostały przedstawione w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, stoi w sprzeczności z zapisami art. 38j ustawy Prawo wodne. Cytowana bowiem regulacja dopuszcza nieosiągnięcie dobrego stanu ekologicznego oraz niezapobieżenie pogorszeniu stanu ekologicznego oraz dobrego potencjału ekologicznego, jeżeli przyczyny tych zmian i działań, które wpływają na pogorszenie są szczegółowo przedstawione w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza. W związku z powyższym sugeruje się, aby opinowana ustawa wprowadzała również zmianę w art. 38 j ustawy Prawo wodne.	Grupa robocza ds. ooś	Bezprzedmiotowa	j.w.
219	Art. 1 pkt 36	art. 81 ust. 4	Na podstawie tego przepisu co prawda możliwe będzie wydanie DŚU ale czy inwestor będzie miał możliwość uzyskiwania kolejnych decyzji inwestycyjnych a nawet rozpoczęcie inwestycji? Czy też trzeba będzie z tym czekać do faktycznego zapisania inwestycji w aPGW i uzyskania w nim derogacji? W przypadku kiedy inwestor musi czekać na faktyczne wpisanie jego inwestycji do aPGW może w tym czasie zająć konieczność uzyskania już nowej decyzji środowiskowej (jeśli okres 6 lat od ostateczności decyzji środowiskowej na wystąpienie o decyzję następczą / zgłoszenie nie zostałby jednak wprowadzony do projektu ustawy ooś).	Grupa robocza ds. ooś	Bezprzedmiotowa	j.w.
220	Art. 1 pkt 36	art. 81 ust. 4	przy jednoczesnym uchyleniu art. 81 ust. 3 dodanie ust. 4 rozszerza wyłącznie znaczenie ust. 3, moim zdaniem skutek prawny dla postępowania będzie tożsamy, jak przy zastosowaniu ust. 3	Grupa robocza ds. ooś	Bezprzedmiotowa	j.w.
221	Art. 1 pkt 36	Art. 81 ust. 4	W art. 81 dodano ust. 4, który brzmi: „W przypadku, gdy z przeprowadzonej oceny ooś oddziaływania na środowisko wynika, że planowane przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, a informacje, o których mowa w a rt. 38j ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. — Prawo wodne, dotyczące planowanego przedsięwzięcia nie zostały przedstawione w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, to zgodą na realizację przedsięwzięcia może być wydana po spełnieniu przesłanek, o których mowa w a rt. 38j ust. 3 pkt 1, 3 i 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. — Prawo wodne.” Zaproponowana zmiana stoi w sprzeczności z art. 38j ustawy Prawo wodne, w którym w ust. 3 pkt. 2 napisano, że dopuszczalne jest nieosiągnięcie dobrego stanu ekologicznego oraz niezapobieżenie pogorszeniu stanu ekologicznego oraz dobrego potencjału ekologicznego, jeżeli przyczyny tych zmian i działań, które wpływają na pogorszenie są szczegółowo przedstawione w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza. W związku z powyższym zmiana polegająca na możliwości wydawania decyzji ooś dla przedsięwzięć, dla których stwierdzono wpływ na nieosiągnięcie celów środowiskowych określonych w planach gospodarowania wodami z jednoczesnym obowiązkiem uwzględnienia tych inwestycji w najbliższej aktualizacji PGW, wydaje się nielogiczna i niezgodna z zapisami Art. 38j Prawa wodnego. Ponadto, jeżeli przyczyny zmian i działań nie są szczegółowo opisane w PGW, to na jakiej podstawie wydana ma być decyzja ooś, skoro postępowanie ooś powinno w części opierać się na zapisach dotyczących celów środowiskowych w PGW.	Grupa robocza ds. ooś	Bezprzedmiotowa	j.w.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
222	Art 1 pkt. 37	Art. 82 ust. 1	Rozważenie uzupełnienia art. 82 ust. 1 pkt 1) o informacje dotyczące warunków środowiskowych - cech środowiska. W decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (także w nowym brzmieniu art. 82 ust. 1) określa się warunki korzystania ze środowiska i wymagania ochrony środowiska. W adekwatnym przepisie znowelizowanej dyrektywy 2011/92/UE mowa jest o wszelkich warunkach dotyczących środowiska. Takie uzupełnienie zasadne jest w kontekście art. 72 ust. 4 w brzmieniu z konsultowanego projektu Ustawy.	Instytut Ochrony Środowiska	NIE	Informacje nt. stanu środowiska sprzed podjęcia realizacji zamierzenia inwestycyjnego przedkładane są zarówno w Kipie jak i raporcie w związku z powyższym nie ma merytorycznego uzasadnienia zamieszczanie tego typu informacji w decyzji.
223	Art. 1 pkt 37	Art. 82 ust. 1	Pozwolenie, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b ustawy 005, czyli pozwolenie na prace przygotowawcze, o których mowa w ustawie o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, - powinno zostać wymienione w katalogu decyzji art. 72 ust. 1 w celu zachowania jednolitej i przejrzystej konstrukcji ustawy.	Krajowa Komisja ds. Ocen Oddziaływania na Środowisko	Nie	Wpisanie pozwolenia na prace przygotowawcze do art. 72 ust. 1 i przez to objęcie go obowiązkiem określonym w art. 72 ust. 3 byłoby sprzeczne ze zmianą art. 17 ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, która to zmiana zakłada, że decyzję środowiskową dołącza się do wniosku o pozwolenie na prace przygotowawcze tylko wtedy, jeżeli nakłada obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na prace przygotowawcze.
224	Art. 1 pkt 37	Art. 82 ust. 1 pkt 4a	Niejasne pozostają intencje ustawodawcy w kwestii ponownej oceny oddziaływania na środowisko dla obiektu energetyki jądrowej. Z treści art. 82 ust. 1 pkt 4a i 4b wynika, że w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla obiektu energetyki jądrowej obowiązek przeprowadzenia ponownej oceny będzie obligatoryjny w trakcie procedury wydawania pozwolenia na budowę oraz opcjonalny w trakcie wydawania pozwolenia na prace przygotowawcze. Z treści art. 61 ust. 1 pkt 3 wynika z kolei, że ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko jest przeprowadzana obligatoryjnie w trakcie wydawania zezwolenia na budowę obiektu jądrowego. Tymczasem pkt 3a tego samego art. 61 ust. 1 wskazując GDOŚ jako organ właściwy do przeprowadzenia ponownej oceny dla obiektu energetyki jądrowej wymienia postępowanie w sprawie wydania pozwolenia na budowę jako to, w trakcie którego będzie prowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Reasumując, kwestię ponownej oceny oddziaływania na środowisko dla obiektu energetyki jądrowej należy najpierw przesądzić w ramach którego z postępowań - zezwolenia, czy pozwolenia na budowę - powinna ona zostać przeprowadzona obligatoryjnie. Należy też jednoznacznie przesądzić, dla których z decyzji dla obiektu energetyki jądrowej powinna być pozostawiona możliwość przeprowadzenia ponownej oceny. Na podstawie proponowanych obecnie przepisów ocenę oddziaływania dla obiektu energetyki jądrowej będzie przeprowadzać się w trzech etapach: w ramach decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zezwolenia na budowę wydawanego na podstawie ustawy - Prawo atomowe oraz pozwolenia na budowę wydawanego na podstawie ustawy - Prawo budowlane w związku z przepisami ustawy dotyczącej przygotowania inwestycji dotyczących obiektów energetyki jądrowej.	Krajowa Komisja ds. Ocen Oddziaływania na Środowisko	Tak	Uwaga zasadna, przepisy (art. 61 ust. 1 pkt 3 i kilka innych) wymagają poprawienia - ponowna ocena ma być przeprowadzana nie w ramach zezwolenia na budowę (o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 19), lecz pozwolenia na budowę dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej lub dla inwestycji towarzyszącej.
225	Art. 1 pkt 37	Art. 82 ust. 1 pkt 2 b	b) zapobiegania, ograniczania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko — nakłada obowiązek tych działań, z zapisu wyeliminowano monitorowanie, którego definicja i zasady zostały bardziej szczegółowo zdefiniowane w osobnych zapisach.	PSEW	Nie	Przedstawiono opis przepisu. Uwaga nie zawiera propozycji zmian.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
226	Art. 1 pkt 37	Art. 82 ust. 1 pkt 2 c	c) monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko — nakłada obowiązek tych działań, określając jednocześnie ich zakres, termin i obowiązki co do przedłożenia informacji o ich wynikach regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska oraz, gdy jest to uzasadnione, wskazuje inne organy, którym należy przedłożyć wyniki; Ustawodawca doprecyzował pojęcie monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz wskazał na ewentualność potrzeby przedkładania monitoringów innym podmiotom oprócz RDOŚ.	PSEW	Nie	Przedstawiono opis przepisu. Uwaga nie zawiera propozycji zmian.
227	Art. 1 pkt 37	Art. 82 ust. 1 b	1b. Organ określa obowiązek przedłożenia wyników analizy porealizacyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt 5 i 6, do: regionalnego dyrektora ochrony środowiska, organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, innego organu wskazanego w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w której nałożono obowiązek przedłożenia analizy porealizacyjnej. Doprecyzowano, że monitoringi powinny być przekazywane do RDOŚ, do organu wydającego dsu oraz ewentualnie innych organów, wskazanych przez RDOŚ w zapisach dsu.	PSEW	Nie	Przedstawiono opis przepisu. Uwaga nie zawiera propozycji zmian.
228	Art. 1 pkt 37	Art. 82 ust. 1 c	1 c. Jeżeli z wyników analizy porealizacyjnej lub monitoringu wynika konieczność podjęcia działań w celu dostosowania przedsięwzięcia do wymagań ochrony środowiska, wszczyna się postępowanie, o którym mowa w art. 362 lub art. 363 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska. Postępowanie wszczyna się również na wniosek organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach lub regionalnego dyrektora ochrony środowiska.", W przypadku negatywnych wyników analizy porealizacyjnej wszczyna się postępowanie, nakładające obowiązek pilnego usunięcia naruszeń odpowiednio na przedsiębiorcę lub osobę odpowiedzialną.	PSEW	Nie	Przedstawiono opis przepisu. Uwaga nie zawiera propozycji zmian.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
229	Art. 1 pkt 37	W art. 82 ust. 1	<p>1) Art. 82 W art. 82 ust. 1: A) w punkcie 2 obok planowanego w projekcie rządowym dodania podpunktu oznaczonego literą c) dodaje się podpunkt d) w brzmieniu: d) sprawdzenia dotrzymania warunków realizacji przedsięwzięcia lub wykonania kompensacji przyrodniczej przed rozpoczęciem jego realizacji - nakłada obowiązek zgłoszenia rozpoczęcia realizacji planowanego przedsięwzięcia lub przystąpienia do użytkowania zrealizowanego przedsięwzięcia do regionalnego dyrektora ochrony środowiska. Uzasadnienie: Zgodnie z proponowaną zmianą, w przypadku gdy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika potrzeba: • sprawdzenia dotrzymania warunków realizacji przedsięwzięcia lub • wykonania kompensacji przyrodniczej przed rozpoczęciem realizacji przedsięwzięcia, - nakłada się obowiązek zgłoszenia do RDOŚ rozpoczęcia realizacji planowanego przedsięwzięcia lub przystąpienia do użytkowania zrealizowanego przedsięwzięcia. W przypadku, gdy organem wydającym decyzję środowiskową jest organ inny niż RDOŚ (przede wszystkim organ gminy), będzie on związany stanowiskiem RDOŚ wyrażonym w postanowieniu uzgadniającym (zgodnie z proponowanym wyżej art. 77 ust. 4 pkt 3 i 5a). Uzgodnienie takie stanowi część procedury oceny oddziaływania na środowisko, w związku z czym obowiązek wynikający z postanowienia uzgadniającego jest obowiązkiem wynikającym z oceny oddziaływania na środowisko. W przypadku, gdy organem wydającym decyzję środowiskową jest RDOŚ, organ ten rozstrzygałby samodzielnie czy z przeprowadzonej procedury oceny oddziaływania wynika potrzeba nałożenia obowiązku zgłoszenia — biorąc pod uwagę kryteria z art. 77 ust. 5a.</p> <p>2) B) w planowanym w projekcie rządowym do wprowadzenia punkcie 6 po słowach „w przypadku nałożenia” dodaje się słowa „obowiązku wykonania kompensacji przyrodniczej lub” Uzasadnienie: Proponowany przepis ma na celu wprowadzenie obowiązku nałożenia w decyzji środowiskowej wymogu sporządzenia analizy porealizacyjnej zawsze tam, gdzie nałożony był obowiązek przeprowadzenia kompensacji przyrodniczej. Dotychczas wykonanie obowiązku przeprowadzenia prawidłowej kompensacji przyrodniczej często nie było przez organy weryfikowane. Wyniki analizy porealizacyjnej posłużą organowi wydającemu decyzję środowiskową m.in. do sprawdzenia czy należy podjąć egzekucję administracyjną — o której snowa w proponowanym w art. 87b.</p>	WWF	Nie	1) Obowiązek sprawdzenia warunków wynikających z decyzji środowiskowych mają organy właściwe do wydania decyzji inwestycyjnych. 2) Projektowany zakres przepisów jest wystarczający do weryfikacji i monitorowania kwestii wskazanych w tej części uwagi.
230	Art. 1 pkt 37	art. 82 ust.1 pkt 2 lit c	Z proponowanego zapisu wynika, że wszystkie wyniki monitoringu z decyzji środowiskowych z reguły trafiałyby do rdoś. Nie powinno tak być, gdyż dotyczyć one będą istniejących zakładów, obiektów, wyniki te w tej sytuacji powinny trafiać do właściwych organów ochrony środowiska, do rdoś tylko w zakresie monitoringu przyrodniczego. Potwierdza to dalszy proponowany zapis dot. wszczynania postępowań z art. 362 i 363 Poś (przez organy ochrony środowiska) na podstawie wyników analizy porealizacyjnej.	Grupa robocza ds. ooś	Nie	RDOŚ jeśli otrzyma wyniki monitoringu może je przekazać innym organom.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwag [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
231	Art. 1 pkt 38	art. 84	Obowiązek oś Projekt przewiduje nadmierne rozbudowanie obowiązków nakładanych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Co więcej, nałożenie tych obowiązków będzie pozostawało w gestii uznania organu wydającego decyzję („uzna taką konieczność”). Postulujemy zrezygnowanie z tego przepisu, chyba że będzie on wykorzystywany wyłącznie jako uzasadnienie odstąpienia od przeprowadzenia oceny oddziaływania (w zw. z nowym ust. 2a w art. 63 Ustawy OOS), tj. takie warunki można byłoby nałożyć wyłącznie gdyby uzasadniały one odstąpienie od oceny oddziaływania.	OPPPW – Organizacja Polskiego Przemysłu Poszukiwawcz o- Wydobywczeg o	Niezasadna	Zmiany w art. 84 ust. 1a związana jest z art. 4 ust. 5 dyrektywy 2011/92/UE, zgodnie z którym na etapie rozstrzygnięcia w przedmiocie obowiązku przeprowadzenia oś możliwe jest wydanie rozstrzygnięcia o braku obowiązku przeprowadzenia tej oceny z Jednoczesnym wskazaniem cech przedsięwzięcia lub środków, jakie przewidziano w celu uniknięcia lub zapobieżenia ewentualnemu znaczącemu negatywnemu wpływowi na środowisko. Proponowane rozwiązanie umożliwi zatem określenie warunków realizacji przedsięwzięcia bez obowiązku prowadzenia dla niego procedury oś.
232	Art. 1 pkt 39	Art. 86	W art. 86 dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie, jako ustęp 1 i dodaje się ustępy 2 i 3 w brzmieniu: 2. Zgłoszenie rozpoczęcia realizacji planowanego przedsięwzięcia lub przystąpienia do użytkowania zrealizowanego przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. d), powinno zawierać: 1) oznaczenie podmiotu przystępującego do rozpoczęcia realizacji planowanego przedsięwzięcia lub do użytkowania zrealizowanego przedsięwzięcia, 2) informacje o uzyskanych decyzjach, o których mowa w ustępie 1, jeśli ich uzyskanie było wymagane, 3) informacje o wypełnieniu warunków i wymagań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w tym - jeśli były nałożony obowiązek kompensacji przyrodniczej - informacje o realizacji tego obowiązku. 3. Do rozpoczęcia realizacji planowanego przedsięwzięcia lub do użytkowania zrealizowanego przedsięwzięcia można przystąpić, jeżeli regionalny dyrektor ochrony środowiska w terminie 30 dni od dnia doręczenia zgłoszenia nie zgłosi sprzeciwu w drodze decyzji. 4. Sprzeciw, o którym mowa w ust. 3 jest wnoszony, jeżeli regionalny dyrektor ochrony środowiska stwierdzi istotne uchybienia w wypełnieniu warunków i wymagań, o których mowa w ust. 2 pkt 3. Jeśli jest to niezbędne dla stwierdzenia wypełnienia tych warunków i wymagań, regionalny dyrektor ochrony środowiska może wystąpić do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o podjęcie będących w jego kompetencji odpowiednich działań, w tym działań kontrolnych. Uzasadnienie: Proponowany przepis wzorowany jest na art. 152 i 379 ustawy Poś. Ustęp 2 określa wymagane elementy zgłoszenia rozpoczęcia realizacji planowanego przedsięwzięcia lub przystąpienia do użytkowania zrealizowanego przedsięwzięcia. Ustępy 3-4 dają regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska prawo do wniesienia sprzeciwu od otrzymanego zgłoszenia (ust. 3 i 4) oraz określają przesłanki wniesienia sprzeciwu (ust. 4). Decyzję o zgłoszeniu sprzeciwu regionalny dyrektor podejmowałby na podstawie kontroli, do której kompetencji przyznają mu proponowane niżej zmiany w art. 127. Jednocześnie ust. 4 daje regionalnemu dyrektorowi możliwość zwrócenia się o przeprowadzenie kontroli do WIOŚ — w sytuacji, gdyby RDOŚ sam nie był w stanie skontrolować pewnych aspektów spełnienia nałożonych w decyzji warunków.	WWF	Nie	Zmiany w tym zakresie powodowałyby nadmierne rozbudowanie procedury. Funkcjonujący system jest w tym zakresie wystarczający. Rozpoczęcie robót budowlanych jest możliwe po uzyskaniu odpowiednich pozwoleń, które powinny być zgodne z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
233	Art. 1 pkt 39	art. 86 i 92	Zapis, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy o których mowa w art. 72 ust.1 oraz decyzje określające warunki korzystania ze środowiska wskazuje, że chodzi o decyzje emisyjne wydawane na podstawie Poś, prawa wodnego ustawy o odpadach. Jest to zasadne. Tymczasem w uzasadnieniu wyjaśniono, że chodzi tylko o organ wydający zezwolenie na usuwanie drzew.	Grupa robocza ds. ooś	Nie	Art. 86 w nowym brzmieniu mówi ogólnie o decyzjach określających warunki korzystania ze środowiska. Tymczasem fragment uzasadnienia, do którego najwyraźniej odnosi się uwaga, dotyczy nie art. 86 ustawy o.o.ś., lecz przepisu ustawy o ochronie przyrody.
234	Art. 1 pkt 40	art. 87a	Ad. art. 1 punkt 40 Fundacja wnioskuje o wykreślenie w proponowanym do dodania w ustawy ooś art. 87a fragmentu ograniczającego stosowanie art. 132 § 2 KPA: „z zastrzeżeniem, że zgodę na uchylene lub zmianę decyzji zgodnie z żądaniem odwołania wyraża jedynie podmiot planujący realizację przedsięwzięcia”, który wprowadza nierówne traktowanie stron postępowania. Co więcej, taki zapis wypacza udział społeczeństwa w podejmowaniu decyzji — każdy zapis decyzji, w której wypracowaniu brałoby udział szeroko rozumiane społeczeństwo, mógłby być zmieniony bez jego udziału. Każda decyzja zatem mogłaby być dowolnie modyfikowana po staniu się ostateczną. Fundacja proponuje następujące brzmienie wprowadzanego projektem ustawy art. 87 ustawy ooś: „W przypadku, gdy strona złożyła odwołanie od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a organ, który wydał decyzję uzna, że to odwołanie zasługuje w całości na uwzględnienie, stosuje się art. 132 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego”.	Fundacja Greenmind	Nie	Nowy przepis analogicznie jak funkcjonujący art. 87 odnosi się do zgody stron, a nie do udziału społeczeństwa. Ponadto przepis ten dotyczy sporadycznych przypadków.
235	Art. 1 pkt 40	Art. 87a	Rada wnioskuje o wykreślenie w dodanym art. 87a fragmentu ograniczającego stosowanie art. 132 § 2 kpa: „z zastrzeżeniem, że zgodę na uchylene lub zmianę decyzji zgodnie z żądaniem odwołania wyraża jedynie podmiot planujący realizację przedsięwzięcia”, który wprowadza nierówne traktowanie stron postępowania. Po zmianie art. 87a miałby następującą treść: „Art. 87a. W przypadku, gdy strona złożyła odwołanie od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a organ, który wydał decyzję uzna, że to odwołanie zasługuje w całości na uwzględnienie, stosuje się art. 132 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego”.	Państwowa Rada Ochrony Przyrody	Nie	j.w.
236	Art. 1 pkt 40	Art. 87 b	W art. 87b egzekucji administracyjnej powinno podlegać także wykonanie warunków decyzji środowiskowej uwzględnionych w następnych decyzjach, ale nie wykonanych przez inwestora. Należy wyraźnie wskazać, że wykonanie warunków decyzji środowiskowej jest obligatoryjnym i bezwzględnym warunkiem dopuszczenia przedsięwzięcia do użytkowania, a niewykonanie tych warunków na etapie użytkowania jest obligatoryjną przesłanką do zakazania użytkowania. Egzekucja administracyjna wymagań środowiskowych, jako niezbędna dla ochrony środowiska, powinna być niezależna od kar administracyjnych, o których mowa w art. 273 POS.	Klub Przyrodników	Nie	Istnienie wspólnej przesłanki ("które nie zostały uwzględnione w decyzjach o których mowa w art. 86") w regulacjach dotyczących: - nałożenia kary administracyjnej (art. 273 ust. 2b), - możliwości prowadzenia egzekucji administracyjnej (art. 87b ustawy ooś); nie oznacza, że egzekucja administracyjna jest zależna od kar administracyjnych.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
237	Art. 1 pkt 40	Art. 87b	Planowany w projekcie rządowym art. 87b Z projektowanego przepisu usunąć słowa: „które nie zostały uwzględnione w decyzjach, o których nowa w art. 72 ust. 1” Uzasadnienie: Art. 87b proponowany jest w projekcie rządowym. Za niezasadne jednak należy uznać proponowane w nim ograniczenie możliwości egzekucji administracyjnej tylko do tych warunków, które nie zostały uwzględnione w decyzjach z art. 72 ust. 1 (decyzjach następczych). Warunki decyzji środowiskowej, które zostały uwzględnione w decyzjach następczych nie znikają przez to z decyzji środowiskowej — nadal wiążą na jej podstawie. W związku z tym zasadne jest, aby organ, który wydał decyzję środowiskową mógł także egzekwować ich wykonanie. Teoretycznie jest do tego uprawniony także organ wydający decyzję następczą, ale w praktyce jest mało prawdopodobne, aby był zainteresowany prowadzeniem egzekucji w tym zakresie. Ponadto, zgodnie z ogólnymi zasadami prowadzenia postępowania egzekucyjnego w administracji, organ który wydał daną decyzję jest uprawniony do egzekwowania wszystkich wynikających z niej (nadających się do egzekucji) obowiązków. W związku z tym proponowane w projekcie rządowym ograniczenie możliwości egzekucji tylko do niektórych warunków decyzji środowiskowej stanowiłoby wyjątek od tej ogólnej konstrukcji (de facto ograniczałoby możliwości egzekwowania przez organy wydające decyzje środowiskowe).	WWF	Nie	Celem jest takie uregulowanie, aby nie powstały dwa konkurencyjne tytuły egzekucyjne do wykonania tego samego obowiązku o charakterze niepleniętnym wynikającego z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W razie usunięcia fragmentu "które nie zostały uwzględnione w decyzjach o których mowa w art. 72 ust. 1" możliwa jest sytuacja w której rdoś złoży wniosek egzekucyjny do Wojewody podając za podstawę dany warunek z decyzji środowiskowej, a jednocześnie starosta będzie prowadził postępowanie egzekucyjne podając za podstawę ten sam warunek przeniesiony do pozwolenia na budowę. Wówczas podmiot wobec którego prowadzone są dwa postępowania egzekucyjne może podnieść zarzut zbiegu dwóch postępowań egzekucyjnych.
238	Art. 1 pkt 41	art. 89 ust. 4	Dodanie ust. 4a, w odniesieniu do jednolitych części wód i ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych również na etapie ponownej oceny OOS Inwestor powinien przeanalizować wpływ zamierzenia na JCW, a organ prowadzący postępowanie mieć możliwość odmowy zgody na realizację przedsięwzięcia w przypadku, gdy będzie ono negatywnie wpływać na cele środowiskowe, a nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 38 Prawa wodnego.	Grupa robocza ds. oos	Nie	Uwaga odnosi się do art. 93, ale ze względu na usunięcie w art. 81 przywołanej tu przesłanki do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (art. 81 ust. 4 projektu ustawy z dnia 5.12.2015 r.) uwaga nie jest zasadna.
239	Art. 1 pkt 48	art. 97 ust. 1.	Ad. art. 1 punkt 48 Fundacja uznaje za korzystne wprowadzenie listy uwarunkowań decydujących o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na obszar Natura 2000 w art. 97 ust. 1. Zastrzeżenia Fundacji budzi sformułowanie dotyczące oceny oddziaływań skumulowanych, która została ograniczona do przedsięwzięć znajdujących się w obszarze oddziaływania analizowanego przedsięwzięcia. Takie zawężenie jest sprzeczne z pojmowaniem oddziaływań na integralność obszaru Natura 2000 wskazanych w art. 6 ust. 3 dyrektywy 92/43/EWG. W proponowanym projekcie ustawy nie ma też informacji, czy ocena oddziaływań skumulowanych ma dotyczyć przedsięwzięć istniejących, czy również będących w trakcie realizacji i planowanych. Proponujemy następujące brzmienie art. 97 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy oos: „powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań zrealizowanych, realizowanych i planowanych przedsięwzięć oddziałujących na obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie”.	Fundacja Greenmind	Tak	Przeredagowanie przepisu.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
240	Art. 1 pkt 48 lit. a	Art. 97 ust. 1	Rada uznaje za korzystne wprowadzenie w art. 97 ust. 1 listy uwarunkowań decydujących o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na obszar Natura 2000. Zastrzeżenia budzi sformułowanie dotyczące oceny oddziaływań skumulowanych, która została ograniczona do przedsięwzięć znajdujących się w obszarze oddziaływania analizowanego przedsięwzięcia. Nie ma też informacji, czy ocena oddziaływań skumulowanych ma dotyczyć przedsięwzięć istniejących, czy również będących w trakcie realizacji i planowanych (patrz także uwagi do art. 1 pkt 23, 24 i 26 projektu). Proponujemy następujący zapis: „b) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć zrealizowanych, realizowanych i planowanych, oddziałujących na obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie.”.	Państwowa Rada Ochrony Przyrody	Tak	jw.
241	Art. 1 pkt 48	Art. 97 ust. 4a	4a. Do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 stosuje się odpowiednio art. 66, z wyjątkiem pkt: 3, 10, 10a, 11, 12 i 15. Określając, analizując i oceniając oddziaływanie na obszar Natura 2000, w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 bierze się pod uwagę także oddziaływania skumulowane z innymi realizowanymi, zrealizowanymi i planowanymi przedsięwzięciami. Zakres oceny oddziaływania na obszar Natura 2000 przedstawiono analogicznie do oceny oddziaływania na środowisko, z wyłączeniem jedynie nielicznych aspektów tej oceny. Takie podejście ma uzasadnienie tylko wtedy, kiedy dla inwestycji pełna ocena oddziaływania na środowisko nie jest prowadzona, w przeciwnym razie będzie się wiązało z dublowaniem się zakresów tych ocen. Ponadto zapis niniejszy implikuje wątpliwość interpretacyjną co do przedsięwzięć realizowanych i planowanych (por. komentarze do Art.2 ust. 1 i Art. 62 a).	PSEW	Częściowo	Przepis dotyczący oceny oddziaływań skumulowanych został przeredagowany. Dodatkowo, należy stwierdzić, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 nie jest wykonywany dla przedsięwzięć mogących oddziaływać na środowisko, dlatego też nie ma zagrożenia dublowaniem się ocen.
242	Art. 1 pkt 48	Art. 97 ust. 1	Ocena oddziaływań skumulowanych została ograniczona do przedsięwzięć znajdujących się w obszarze oddziaływania analizowanego przedsięwzięcia. Zawężenie polegające na uwzględnianiu jedynie lokalizacji przedsięwzięcia, a nie zasięgu oddziaływania, jest niedopuszczalne. Powinno to dotyczyć przedsięwzięć: zrealizowanych, realizowanych i planowanych, oddziałujących na obszar, na który będzie także oddziaływać przedsięwzięcie oceniane.	PTOP SALAMANDRA	Tak	Przeredagowanie przepisu.
243	Art. 1 pkt 48	Art. 97 ust. 11	Zaproponowany zapis w art. 97 ust. 11 winien również mieć zastosowanie w przypadku gdy organ z urzędu zawiesza postępowanie w sprawie wydania duś do czasu przedłożenia raportu. W sytuacji gdy w terminie trzech lat od zawieszenia postępowania wnioskodawca nie przedłożyłby raportu organ musiałby umorzyć postępowanie.	Grupa robocza ds. ooś	Tak	Proponowany jest przepis art. 63 ust. 5a: "Jeżeli w okresie trzech lat od daty zawieszenia postępowania, o którym mowa w ust. 5, strona nie złoży raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, żądanie wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach uważa się za wycofane."
244	Art. 1 pkt 49	Art. 98 ust. 9	Sprzeciwiamy się dodaniu ust. 9 w art. 98. Konieczność lub brak konieczności oceny oddziaływania na obszar Natura 2000 potencjalnie leży także w zainteresowaniach innych uczestników postępowania i nie ma powodu, by byli oni eliminowani z kręgu stron postępowania wpadkowego.	Klub. Przyrodników	Nie	Kwestia oddziaływania na obszar Natura 2000 nie wkracza w interes prawny pozostałych stron postępowania, dlatego też brak jest jakichkolwiek powodów, aby uczestniczyli oni w tym postępowaniu na prawach strony.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
245	Art. 1 pkt 52	art. 112	<p>Obowiązki w zakresie tłumaczenia dokumentów (ustawy OOS) Zgodnie z treścią art. 1 pkt. 52 projektu, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska przekazuje, bez zbędnej zwłoki, państwu uczestniczącemu w postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach przetłumaczoną przez wnioskodawcę na język strony narażonej w części, która umożliwi drugiemu państwu zapoznanie się, w jaki sposób wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko zostały rozpatrzone i uwzględnione przy wydawaniu decyzji. Zdaniem OPPPW, obowiązek tłumaczenia decyzji na język strony narażonej nie wynika bezpośrednio z przepisów dyrektywy 2011/92/WE. Zgodnie z przepisami dyrektywy OOS, państwo członkowskie ma jedynie obowiązek zapewnienia zainteresowanej społeczności na terytorium państwa narażonego skutecznego uczestnictwa w procedurach podejmowania decyzji oraz zapewnienia, że informacje o wydanej decyzji będą udostępniane we właściwy sposób. Powyższe uzasadnienie w żaden sposób nie wskazuje na konieczność tłumaczenia ww. dokumentu na język strony narażonej. W związku z tym, sugerujemy, aby treść art. 112 ustawy OOS w tym zakresie została odpowiednio zmodyfikowana.</p>	<p>OPPPW – Organizacja Polskiego Przemysłu Poszukiwawcz o- Wydobywczeg o</p>	Nie	<p>Zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci” koszty tłumaczenia powinny być ponoszone przez wnioskodawcę. Zasada, zgodnie z którą zanieczyszczający ponosi wszelkie koszty wprowadzania zanieczyszczeń, została wyrażona w art. 191 ust. 2 TFUE oraz w zasadzie nr. 16 Deklaracji z Rio de Janeiro w sprawie środowiska i rozwoju. W polskim prawodawstwie została wyrażona w art. 7 ust. 1 i 2 ustawy Prawo Ochrony Środowiska. Zmiana w art. 112 ustawy oos wynika z faktu, iż przekazanie tłumaczenia przynajmniej części decyzji umożliwi zainteresowanej społeczności strony narażonej skuteczne uczestnictwo w procedurze poprzez podanie w sposób właściwy (tj. w języku zrozumiałym dla każdego obywatela danego kraju) informacji znajdujących się w decyzji (w tym informacji na temat uwzględnienia uwag i wniosków zgłaszanych przez stronę narażoną i jej obywateli) Zgodnie bowiem z art. 7 ust. 5 dyrektywy 2011/92/UE, państwa członkowskie (PCz) umożliwiają zainteresowanej społeczności na terytorium państwa narażonego skuteczne uczestnictwo w procedurach podejmowania decyzji w zakresie ochrony środowiska do danego przedsięwzięcia. Ponadto zgodnie z art. 9 ust. 2 2011/92/UE, konsultowane PCz mają zapewnić, by informacje o wydanej decyzji zostały udostępnione zainteresowanej społeczności we właściwy sposób. Ponadto zgodnie z art. 2 ust.6 Konwencji o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym sporządzonej w Espoo dnia 25 lutego 1991 r., Strona pochodzenia zapewni, zgodnie z</p>

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
246						<p>ustanowieniami niniejszej konwencji, opinii publicznej na terenach, które mogą zostać narażone, możliwość udziału w stosownych procedurach ooś w odniesieniu do planowanej działalności, a także zapewni, żeby możliwość udziału w tych procedurach, przewidziana dla opinii publicznej Strony narażonej, była taka sama, jak możliwość przewidziana dla opinii publicznej Strony pochodzenia. W związku z powyższym skoro obywatele polscy mają możliwość zapoznania się z przedmiotową decyzją w swoim języku ojczystym taką samą możliwością, poprzez analogię, należy zapewnić obywatelom strony narażonej. Nowe brzmienie artykułu zostało zaproponowane analogicznie do art. 108 ust. 1 pkt 1, zgodnie z którym organ administracji właściwy do wydania decyzji, przeprowadzający ooś, w przypadku stwierdzenia możliwości znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko na skutek realizacji planowanego przedsięwzięcia, wydaje postanowienie o przeprowadzeniu postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, w którym ustala zakres dokumentacji niezbędnej do przeprowadzenia tego postępowania oraz obowiązek sporządzenia tej dokumentacji przez wnioskodawcę, w języku państwa, na którego terytorium może oddziaływać przedsięwzięcie. Dokumenty podlegające tłumaczeniu, przekazywane drugiemu państwu celem przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, zostały zaś wyszczególnione w art. 108 ust. 4, jednak bez wskazania na konieczność tłumaczenia części decyzji. Proponowana zmiana ureguje kwestie tłumaczenia również na tym etapie postępowania, tj. etapie przekazania decyzji.</p>

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
247	art. 1 pkt 52	art. 112	<p>Obowiązki w zakresie tłumaczenia dokumentów Zgodnie z treścią art. 1 pkt 52 projektu, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska przekazuje, bez zbędnej zwłoki, państwu uczestniczącemu w postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach przetłumaczoną przez wnioskodawcę na język strony narażonej w części, która umożliwi drugiemu państwu zapoznanie się, w jaki sposób wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko zostały rozpatrzone i uwzględnione przy wydawaniu decyzji. Zdaniem PGNIG, obowiązek tłumaczenia decyzji na język strony narażonej nie wynika bezpośrednio z przepisów dyrektywy 2011/92/WE. Zgodnie z przepisami dyrektywy OOS, państwo członkowskie ma jedynie obowiązek zapewnienia zainteresowanej społeczności na terytorium państwa narażonego skutecznego uczestnictwa w procedurach podejmowania decyzji oraz zapewnienia, że informacje o wydanej decyzji będą udostępniane we właściwy sposób. Powyższe uzasadnienie w żaden sposób nie wskazuje na konieczność tłumaczenia ww. dokumentu na język strony narażonej. W związku z tym, sugerujemy, aby treść art. 112 ustawy OOS w tym zakresie została odpowiednio zmodyfikowana.</p>	PGNIG	Nie	j.w.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
248	Art. 1 pkt 52	Art. 112	<p>Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska przekazuje, bez zbędnej zwłoki, państwu uczestniczącemu w postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko decyzję, o której mowa w art. 104 ust. 1 pkt 1, przetłumaczoną przez wnioskodawcę na język strony narażonej w części, która umożliwi drugiemu państwu zapoznanie się, w jaki sposób wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko zostały rozpatrzone i uwzględnione przy wydawaniu decyzji."; Obowiązek pokrycia kosztów tłumaczenia dokumentacji dot. oddziaływań transgranicznych został jednoznacznie scedowany na wnioskodawcę, choć obowiązek jej przedstawienie należy do organu.</p>	PSEW	Nie	<p>Zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci” koszty tłumaczenia powinny być ponoszone przez wnioskodawcę. Zasada, zgodnie z którą zanieczyszczający ponosi wszelkie koszty wprowadzania zanieczyszczeń, została wyrażona w art. 191 ust. 2 TFUE oraz w zasadzie nr. 16 Deklaracji z Rio de Janeiro w sprawie środowiska i rozwoju. W polskim prawodawstwie została wyrażona w art. 7 ust. 1 i 2 ustawy Prawo Ochrony Środowiska. Zmiana w art. 112 ustawy o.o.s wynika z faktu, iż przekazanie tłumaczenia przynajmniej części decyzji umożliwi zainteresowanej społeczności strony narażonej skuteczne uczestnictwo w procedurze poprzez podanie w sposób właściwy (tj. w języku zrozumiałym dla każdego obywatela danego kraju) informacji znajdujących się w decyzji (w tym informacji na temat uwzględnienia uwag i wniosków zgłaszanych przez stronę narażoną i jej obywateli) Zgodnie bowiem z art. 7 ust. 5 dyrektywy 2011/92/UE, państwa członkowskie (PCz) umożliwiają zainteresowanej społeczności na terytorium państwa narażonego skuteczne uczestnictwo w procedurach podejmowania decyzji w zakresie ochrony środowiska do danego przedsięwzięcia. Zgodnie z art. 9 ust. 2 2011/92/UE, konsultowane PCz mają zapewnić, by informacje o wydanej decyzji zostały udostępnione zainteresowanej społeczności we właściwy sposób.</p>

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
249						<p>Nowe brzmienie artykułu zostało zaproponowane analogicznie do art. 108 ust. 1 pkt 1, zgodnie z którym organ administracji właściwy do wydania decyzji, przeprowadzający oś, w przypadku stwierdzenia możliwości znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko na skutek realizacji planowanego przedsięwzięcia, wydaje postanowienie o przeprowadzeniu postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, w którym ustala zakres dokumentacji niezbędnej do przeprowadzenia tego postępowania oraz obowiązek sporządzenia tej dokumentacji przez wnioskodawcę, w języku państwa, na którego terytorium może oddziaływać przedsięwzięcie. Dokumenty podlegające tłumaczeniu, przekazywane drugiemu państwu celem przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, zostały zaś wyszczególnione w art. 108 ust. 4, jednak bez wskazania na konieczność tłumaczenia części decyzji. Proponowana zmiana ureguje kwestie tłumaczenia na tym etapie postępowania, tj. etapie przekazania decyzji.</p>

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag.
250	Art. 1 pkt 54	Art. 127	<p>Po planowanym w projekcie rządowym ustępie 4 dodaje się ustępy 5 - 12 w brzmieniu: 5. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska oraz regionalni dyrektorzy ochrony środowiska sprawują kontrolę przestrzegania i stosowania przepisów o ochronie środowiska w zakresie objętym właściwością tych organów. 6. Organy, o których mowa w ust. 5, mogą upoważnić do wykonywania funkcji kontrolnych pracowników podległych im urzędów marszałkowskich, powiatowych, miejskich lub gminnych lub funkcjonariuszy straży gminnych. 7. Kontrolujący, wykonując kontrolę, jest uprawniony do: 1) wstępu wraz z rzeczoznawcami i niezbędnym sprzętem przez całą dobę na teren nieruchomości, obiektu lub ich części, na których prowadzona jest działalność gospodarcza, a w godzinach od 6 do 22 — na pozostały teren; 2) przeprowadzania badań lub wykonywania innych niezbędnych czynności kontrolnych; 3) żądania pisemnych lub ustnych informacji oraz wzywania i przesłuchiwania osób w zakresie niezbędnym do ustalenia stanu faktycznego; 4) żądania okazania dokumentów i udostępnienia wszelkich danych mających związek z problematyką kontroli. 8. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska oraz regionalni dyrektorzy ochrony środowiska lub osoby przez nich upoważnione są uprawnieni do występowania w charakterze oskarżyciela publicznego w sprawach o wykroczenia przeciw przepisom o ochronie środowiska. 9. Kierownik kontrolowanego podmiotu oraz kontrolowana osoba fizyczna obowiązani są umożliwić przeprowadzanie kontroli, a w szczególności dokonanie czynności, o których mowa w ust. 7. 10. Z czynności kontrolnych kontrolujący sporządza protokół, którego jeden egzemplarz doręcza kierownikowi kontrolowanego podmiotu lub kontrolowanej osobie fizycznej. 11. Protokół podpisują kontrolujący oraz kierownik kontrolowanego podmiotu lub kontrolowana osoba fizyczna, którzy mogą wnieść do protokołu zastrzeżenia i uwagi wraz z uzasadnieniem. 12. W razie odmowy podpisania protokołu przez kierownika kontrolowanego podmiotu lub kontrolowaną osobę fizyczną kontrolujący umieszcza o tym wzmiankę w protokole, a odmawiający podpisu może, w terminie 7 dni, przedstawić swoje stanowisko na piśmie regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska. Uzasadnienie: Zmiany proponowane w art. 127 przyznają regionalnym dyrektorom ochrony środowiska kompetencje kontrolne, bez których niemożliwe byłoby wykonywanie przez nich przewidzianych w proponowanych wyżej przepisach kompetencji odnośnie przyjmowania zgłoszeń rozpoczęcia realizacji planowanego przedsięwzięcia lub przystąpienia do użytkowania zrealizowanego przedsięwzięcia oraz wnoszenia ewentualnych sprzeciwów od tych zgłoszeń.</p>	WWF	Nie	Projektowany przepis dotyczy kontroli w instytucjach administracji rządowej nie kontroli terenowych. Kwestia wykracza poza zakres zmian ustawy ooś.
251	Art. 1 pkt 55	Art. 128	<p>Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska prowadzi bazę danych o ocenach oddziaływania na środowisko, obejmującą: strategiczne oceny oddziaływania na środowisko, oceny oddziaływania dla planowanych przedsięwzięć z uwzględnieniem ponownej oceny oddziaływania na środowisko, oceny oddziaływania na obszar Natura 2000, inwentaryzacje przyrodnicze oraz inne dane o dokumentacji sporządzanej w ramach postępowań o których mowa w pkt 1-3. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska będzie zobowiązany prowadzić bazę dokumentacji środowiskowej dotyczącej ocen oddziaływania na środowisko. Wątpliwości wzbudza pkt 5, ponieważ inwentaryzacje mogą być także prowadzone niezależnie od procesów OOS, a więc dotyczyć pkt. 1-4 i realizowanych w ramach odrębnych procedur (porównaj też komentarze do Art. 3 ust. 4 a i Art. 66 ust.1).</p>	PSEW	Nie	Wprowadzony przepis art. 128 ust. 1 pkt 4 dotyczy inwentaryzacji przyrodniczych sporządzanych w ramach postępowań o których mowa w pkt 1-3, zatem ooś, sooś, oceny oddziaływania na obszar Natura 2000.
252	Art. 1 pkt 55	art. 128	<p>Niezrozumiały jest zapis dot. umieszczania w bazie danych pkt. 3 cyt. "oddziaływania na środowisko".</p>	Grupa robocza ds. ooś	Tak	Punkt 3, do którego odnosi się uwaga jest błędny. Przepis został poprawiony.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
253	Art. 1 pkt 56	Art. 129 ust. 2	2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia bazy danych, o której mowa w art. 128, szczegółowe obowiązki organów, szczegółowy zakres informacji, o których mowa w ust. 1, formę i sposób ich wprowadzania do bazy danych, kierując się potrzebą monitorowania ocen oddziaływania na środowisko, strategicznych ocen oddziaływania na środowisko ocen oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 oraz ponownego przeprowadzania ocen oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i poszerzenia dostępu do informacji o środowisku, jak również osiągnięcia jak najwyższego poziomu ochrony środowiska.". Sposób prowadzenia bazy danych przez GDOŚ zostanie zdefiniowany osobnym rozporządzeniem Ministra Środowiska. Brak możliwości odniesienia się do tego rozwiązania przed opublikowaniem projektu przedmiotowego rozporządzenia.	PSEW	Bezprzedmiotowa	Obecnie procedowany jest projekt ustawy, odrębnie będzie projekt rozporządzenia.
254	Uwagi rozszerzające zakres konsultacji	Dział III	Fundacja wnosi, by w aktualnych pracach nad nowelizacją ustawy o oś, właściwie i jednoznacznie transponować do prawa polskiego zapisy art. 8 Konwencji z Aarhus dot. udziału społeczeństwa w przygotowywaniu przepisów wykonawczych lub powszechnie obowiązujących aktów normatywnych, które mogą mieć znaczące oddziaływanie na środowisko. Należy stosownie do zapisów Konwencji z Aarhus rozszerzyć zapisy Działu III ustawy o oś Udział społeczeństwa w ochronie środowiska. Aktualnie, w przypadku konsultacji społecznych dokumentów rządowych, resort-projektodawca, przy ustalaniu terminu konsultacji niejednokrotnie kieruje się jedynie Regulaminem pracy Rady Ministrów przyjętym Uchwałą nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 roku (tak stało się w przypadku konsultacji nowelizacji Prawa łowieckiego) stanowiącym: „§ 40. 1. Organ wnioskujący, kierując projekt dokumentu rządowego do uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania, wskazuje termin do zajęcia stanowiska. 2. Jeżeli termin do zajęcia stanowiska nie wynika z przepisów odrębnych, organ wnioskujący wyznacza go, biorąc pod uwagę przedmiot, zakres i objętość projektu dokumentu rządowego, zakres podmiotów, na które projekt oddziałuje, oraz pilność sprawy. 3. Wyznaczenie terminu do zajęcia stanowiska krótszego niż 7 dni, a w przypadku projektu aktu normatywnego — krótszego niż 14 dni, od udostępnienia projektu wymaga szczegółowego uzasadnienia." Fundacja zauważa, że powyższych zapisów Regulaminu pracy Rady Ministrów nie można uznać za podjęcie kroków, o których mowa w art. 8 Konwencji z Aarhus, w szczególności co do zapisu: „ramy czasowe umożliwiające rzeczywiste (podkreślenie: Fundacja Greenmind) uczestnictwo powinny być ustalone". Fundacja zwraca uwagę, iż władze publiczne nie określiły i nie upubliczniły także spójnego systemu komunikowania się ze społeczeństwem w pracach nad przepisami wykonawczymi i aktami normatywnymi w zakresie, nie tylko ustalania czasu takich konsultacji, ale i sposobu upowszechniania informacji o ich prowadzeniu (publikowania lub powszechnego udostępniania w inny sposób), formy składania uwag oraz formy przekazywania przez władze publiczne informacji zwrotnej do interesariuszy biorących udział w zakończonych konsultacjach. Powyższe stanowisko Fundacja opiera o aktualne doświadczenia z konsultacji (zakończonych i trwających) projektów ustaw mogących mieć znaczące oddziaływanie na środowisko m.in. zmiany ustawy Prawo łowieckie, zmiany ustawy o oś, nowej ustawy Prawo wodne. Zdaniem Fundacji we wskazanych przypadkach zawiodło prawidłowe identyfikowanie i informowanie interesariuszy, a przy ustalaniu ram czasowych rozsądne ramy czasowe, o których mowa w Konwencji z Aarhus „poległy” w zderzeniu z Regulaminem pracy Rady Ministrów.	Fundacja Greenmind	Nie	Uwaga niezasadna. W przypadku dokumentów mogących mieć znaczący wpływ na środowisko w myśl obecnych zapisów ustawy o oś powinna być prowadzona strategiczna ocena oddziaływania na środowisko, w ramach której prowadzone są minimum 21 dniowe konsultacje społeczne. W uzasadnionych przypadkach procedura ta dotyczy także aktów normatywnych.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
255		ogólna	Fundacja postuluje o wprowadzenie terminu instrukcyjnego na wprowadzenie do Biuletynu Informacji Publicznej danych obejmujących informację o środowisku. Z dotychczasowego doświadczenia Fundacji w uzyskiwaniu informacji o środowisku wynika, że informacje o złożeniu wniosku np. o uzyskanie zezwolenia na odstępstwo w stosunku do gatunków objętych ochroną publikowane są jednocześnie (w tym samym dniu, o tej samej porze) razem z decyzją zezwalającą na odstępstwo. Oczywiście taka praktyka organów władzy publicznej jest błędna bo wypacza prawo każdego obywatela i każdej organizacji ekologicznej do pozyskania informacji o złożeniu wniosku o wydanie decyzji we „właściwym terminie”, czyli takim, w którym jest jeszcze możliwość włączenia się do takiego postępowania jako strona/podmiot na prawach strony. Jeśli informacja o złożeniu przez inwestora wniosku o wydanie decyzji jest publikowana w BIP ze znacznym opóźnieniem od momentu wpłynięcia takiego wniosku do organu, przy czym jest w końcu publikowana hurtem po kilku tygodniach razem już z informacją, że taka decyzja została wydana - organizacje ekologiczne, jak i każdy obywatel nie ma możliwości realnej reakcji na złożenie takiego wniosku i ewentualne włączenie się do postępowania, bo decyzja już zapadła. Wprowadzenie do ustawy terminu instrukcyjnego, który obligowałby organ do publikowania danych zawierających informację o środowisku w określonym terminie (np. w ciągu 3 dni od wpłynięcia danych do organu lub wydania przez ten organ aktu zawierającego takie dane) znacznie poprawiłoby jakość dostępu do informacji o środowisku.	Fundacja Dziedzictwo Przyrodnicze	Nie	Co do zasady przepisy działu II ustawy ooś mają służyć dostępowi do informacji o środowisku i jego ochronie, nie zaś udziałowi społeczeństwa w podejmowaniu decyzji dotyczących środowiska. Władze publiczne powinny zapewnić zainteresowanemu społeczeństwu udział w postępowaniu na etapie, kiedy wszystkie możliwości są jeszcze dostępne i kiedy udział społeczeństwa może być skuteczny. Przepisy regulujące udział społeczeństwa w podejmowaniu decyzji znajdują się w dziale III ustawy ooś. Art. 33 stanowi m.in., że organ właściwy do wydania decyzji, bez zbędnej zwłoki, podaje do publicznej wiadomości informacje o wszczęciu postępowania. Kwestia ta została zatem uregulowana. Jednocześnie trzeba podkreślić, że wnioski, o których wspomina Fundacja w swojej uwadze nie są objęte art. 24 i 25 ustawy ooś. W związku z tym trudno powiedzieć, w jaki sposób, w tym wypadku, wprowadzenie terminu instrukcyjnego, w odniesieniu do zamieszczania dokumentów w BIP, miałyby pomóc w skutecznym udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji.
256		Ogólna	Towarzystwo proponuje określić zasięg inwentaryzacji przyrodniczych — praktyka pokazuje dowolność w zakresie określenia granic powierzchni badanych obszarów — proponujemy by dla inwestycji liniowych infrastruktury drogowej zasięg ten, poza obszarami zabudowanymi, wynosił min. 2x500 m od linii rozgraniczających oraz w granicach linii rozgraniczających, natomiast w przypadku inwestycji powierzchniowych i punktowych w buforze min. 500 m od granic inwestycji oraz w jej granicach (jednak poza obszarami zabudowanymi). Przedstawiona propozycja oparta jest głównie na doświadczeniach z postępowań, gdzie obiektem zainteresowania Towarzystwa były wpływy inwestycji na płazy jak i na nietoperze. Inwestorzy wielokrotnie wskazywali, iż przepisy prawne nie regulują szerokości pasa terenu, w którym należy wykonać inwentaryzację przyrodniczą.	Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze im. A. Czudka	Nie	Mimo, że szereg inwestycji jest porównywalnych, istnieje także wiele przypadków, w których podane zasięgi będą nieadekwatne do obszaru oddziaływania inwestycji.
257		ogólna	Towarzystwo zwraca uwagę na konieczność definicji korytarzy ekologicznych. W tym kontekście należy zwrócić uwagę również na strefy lokalnych migracji fauny — dotyczy to zwłaszcza płazów, które przemieszczają się regularnie na odległość średnio 1500 — 3000 m od miejsc rozrodu (dane dla ropuchy szarej). W przypadku płazów, strefy ich migracji mają charakter lokalny i trudno je utożsamiać z korytarzami ekologicznymi, które kojarzone są z obszarami przemieszczania się większych zwierząt.	Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze im. A. Czudka	Nie	Problemy ochrony przyrody są uregulowane w ustawie o ochronie przyrody, nie w ustawie ooś.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwag [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
258		ogólna	Ustawa powinna przewidywać obligatoryjne pouczenie osób trzecich dostarczających informacje, których dostarczenia nie mają obowiązku, o możliwości zastrzeżenia podanych informacji. Nic wszystkie osoby dostarczające informacje przyrodnicze, będące ich własnym dorobkiem, mają tego świadomość. Pouczenie osób trzecich o możliwości zastrzeżenia dostarczonych informacji byłoby przejawem troski o ochronę praw autorskich.	Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze Im. A. Czudka	Nie	Celem ustawy oos nie jest regulowanie zasad ochrony prawach autorskich.
259		ogólna	Zdaniem Towarzystwa należy zdefiniować pojęcie „dokumenty i dane przeznaczone do wewnętrznego komunikowania się” — zdarzyło się, że Towarzystwu odmówiono dostępu do opracowań dostarczonych przez zewnętrznego, wyłonionego w publicznym przetargu wykonawcę dla publicznego inwestora, tłumacząc to „wewnętrzną komunikacją”.	Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze Im. A. Czudka		Dokumenty wychodzące na zewnątrz organu i przez niego pozyskiwane nie mogą być traktowane jako dokumenty przeznaczone do wewnętrznego komunikowania się. Takimi dokumentami będą np. Osobiste stanowiska pracowników urzędu. Wyjątek ten należy interpretować zawężająco. Przedstawiony przypadek wydaje się przykładem odwrotnej praktyki.
260		ogólna	GTP Składa wnioski by w zapisach dotyczących inwentaryzacji przyrodniczej w sposób szczególny zwrócić uwagę (m.in.) na płazy i nietoperze, jako zwierzęta szczególnie podatne na przekształcenia środowiska. Uzasadnienie: Płazy i nietoperze to zwierzęta szczególnie zagrożone wyginieciem. Praktyka pokazuje, iż wyniki inwentaryzacji często nie uwzględniają tych zwierząt lub są niepełne.	Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze Im. A. Czudka	Nie	Powinny być uwzględniane wszystkie elementy środowiska. Niewystarczające uwzględnianie pewnych z nich stanowi niedoskonałość inwentaryzacji, nie przepisów prawa.
261		ogólna	GTP zwraca uwagę na konieczność pełnej inwentaryzacji przyrodniczej na etapie uzyskiwania decyzji środowiskowej. W tej chwili zaobserwować można tendencje przesuwania momentu zebrania pełnych danych przyrodniczych na etap ponownej oceny oddziaływania na środowisko. Takie podejście jest błędne gdyż: - nowo zebrane dane nie są analizowane przy wariantowaniu inwestycji, - nowo zebrane dane mogłyby mieć wpływ np. na inną lokalizację - ponowna ocena wykonywana jest wraz z projektem budowlanych — nowo zebrane dane mogą stanowić przesłankę do zmiany założeń projektowych, na co zazwyczaj nie ma ani czasu ani środków. Z tych powodów inwentaryzacja przyrodnicza powinna być kompletna, rzetelna, jednoznaczna, wykonana poprawnie metodycznie, w tym w odpowiednio długim okresie czasu. Z powodu niewłaściwej inwentaryzacji uchylono decyzję o środowiskowych warunkach dla obwodnicy Szczecina http://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/C9822C9CB1 - sygn. IV SA/Wa 207/13 - Wyrok WSA w Warszawie. Wnoskujemy o przeanalizowanie uzasadnienia. Reasumując: kompletna inwentaryzacja przyrodnicza powinna być wykonana na etapie uzyskiwania decyzji środowiskowej - nie można przekładać wykonania inwentaryzacji na etap ponownej oceny oddziaływania na środowisko.	Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze Im. A. Czudka	Nie	Obecne przepisy zakładają posiadanie pełnej inwentaryzacji przyrodniczej na etapie uzyskiwania decyzji środowiskowej. Przedstawiona sytuacja stanowi przykład niewłaściwych działań, nie braków w przepisach prawa.
262		ogólna	Krótki czas na analizę projektu uniemożliwia szczegółowe zapoznanie się z treścią projektu zmian ustawy. Niemniej jednak, jako organizacja zajmująca się w sposób szczególny ochroną ptaków pragniemy zwrócić uwagę na działania kompensujące, które są często niedoceniane i pomijane. W przypadku ptaków najlepszym, najbardziej efektywnym działaniem kompensującym jest budowa nowych zbiorników rozrodczych. Organy administracji rzadko sięgają do możliwości nałożenia w decyzji środowiskowej na inwestora działań kompensujących. Stąd też ta metoda działania wymaga jak najszerszej popularyzacji	Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze. Im. A. Czudka	Nie	Uwaga niezasadna. Nie dotyczy przepisów ustawy oos tylko dobrych praktyk.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
263		ogólna	Wychodząc naprzeciw aktywizowaniu społeczeństwa zgłaszamy wniosek o umieszczeniu w ustawie zapisu o obowiązku umieszczanie raportów OoŚ w trakcie trwania konsultacji społecznych w procedurze uzyskiwania decyzji środowiskowych, w formie ogólnodostępnych plików, możliwych do ściągnięcia przez internet. Aktualnie chcąc uzyskać w procedurze wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach raport, należy udać się do siedziby organu administracji — jest to mechanizm zaporowy i zniechęcający. Naszym zdaniem ogólnodostępne do pobrania powinny być również decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach. Czas umieszczania plików na serwerach powinien obejmować cały okres konsultacji społecznych oraz okres uprawomocnienia się decyzji środowiskowej.	Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze im. A. Czudka	Nie + DOŚ MŚ	Udział społeczeństwa gwarantuje dostęp do dokumentacji każdemu zainteresowanemu daną sprawą. Każdy zainteresowany może także wystąpić o udostępnienie informacji o środowisku.
264		ogólna	Towarzystwo wnosi, by od postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska uzgadniającego warunki realizacji inwestycji przysługiwało odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska. Aktualne przepisy umożliwiają złożenie odwołania jedynie na decyzję organu wydającego decyzje, o których mowa w art. 72. W przypadku ZRIDu odwołanie rozpatruje Minister Infrastruktury i Rozwoju, który nie posiada kompetencji w zakresie kwestii przyrodniczo środowiskowych. W przypadku odwołania od ZRIDu dla autostrady A1 Pyrzowice — granica województwa, działania MIR w ramach odwołania od ZRID ograniczyły się do uzyskania opinii inwestora — innymi słowami były pozbawione bezstronności i obiektywności.	Górnośląskie Towarzystwo Przyrodnicze im. A. Czudka	Nie	Zmiany w tym zakresie spowodowałyby nadmierne wydłużenie procedury administracyjnej.
265	Uwagi rozszerzające zakres konsultacji	ogólna	Fundacja wzywa, by w projekcie ustawy uwzględnić wymagania dyrektywy 2011/92/UE (zmienionej dyrektywą 2014/54/UE) w zakresie dotyczącym publicznego udostępniania treści decyzji, wraz z uzasadnieniem, zezwalającej na realizację inwestycji (decyzji środowiskowej), a nie tylko —jak to mam miejsce obecnie - informacji o jej wydaniu. Nowelizacja ustawy oś powinna wskazywać miejsce udostępniania decyzji np. poprzez wskazanie Biuletynu Informacji Publicznej władz publicznych wydających decyzję. Projekt ustawy musi odzwierciedlać zapisy art. 9 ust. 1 tej dyrektywy w brzmieniu: „Kiedy decyzja o przyznaniu lub odmowie wydania zezwolenia na inwestycję zostaje podjęta, właściwy organ lub organy informują o niej społeczeństwo zgodnie z odpowiednimi procedurami, podając do wiadomości społeczeństwa następujące informacje: a) treść decyzji i związane z nią warunki; b) przebadawszy troski i opinie wyrażone przez zainteresowaną społeczność, główne przyczyny i okoliczności, na których oparta jest decyzja, włączając informacje dotyczące udziału społeczeństwa; (...)”. Fundacja uważa również, w związku z art. 6 ust. 5 dyrektywy 2011/92/UE (po zmianach dokonanych dyrektywą 2014/52/UE)9 wszelkie konsultowane ze społeczeństwem dokumenty np. raporty o oddziaływaniu na środowisko powinny być dostępne w wersji elektronicznej np. poprzez biuletynu informacji publicznej lub w inny sposób, jednakże (za art. 6 ust. 2 tej dyrektywy) musi to być „szczegółowe ustalenie” tj. wskazane w nowelizacji ustawy oś. Fundacja wnosi o dokonanie stosownych zapisów w projekcie ustawy.	Fundacja Greenmind	Nie	Informacja o wydaniu decyzji jest publikowana w BIP, każdy zainteresowany może wystąpić o jej udostępnienie. Udział społeczeństwa gwarantuje dostęp do dokumentacji każdemu zainteresowanemu daną sprawą. Zmiana ustawy uwzględni również obowiązek wprowadzania do bazy danych, o której mowa w art. 128, odpowiednich informacji związanych z postępowaniami z zakresu ocen oddziaływania na środowisko, również decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w terminie 30 dni od dnia ich wytworzenia lub wpływu do organu.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
266		ogólna	Uzupełnić projekt ustawy o przepisy stanowiące, że: Do udostępniania informacji o środowisku stanowiącej równocześnie informację publiczną, stosuje się przepisy korzystniejsze dla wnioskującego o udostępnienie informacji. Do nieudostępnienia, mimo ciążącego obowiązku, informacji o środowisku, stosuje się art. 23 ustawy o dostępie do informacji publicznej. W/w regulacje są konieczne dla uniknięcia sytuacji, w której informacja o środowisku jest udostępniana na zasadach mniej korzystnych, niż ogólna informacja publiczna. Zrównują również kwalifikację nieudostępnienia informacji o środowisku z nieudostępnieniem „ogólnej” informacji publicznej. Sytuacja, w której system prawa krajowego gwarantuje i chroni dostęp do informacji o środowisku słabiej niż ogólny dostęp do informacji publicznej, wydaje się nieprawidłowa w świetle celu i sensu dyrektywy o dostępie do informacji o środowisku.	Klub Przyrodników	Nie	Uwaga odrzucona. Są to dwa różne reżimy prawne tego samego poziomu. Wykluczone jest stosowanie wybiórczo jednego lub drugiego w zależności od niesprecyzowanych okoliczności. Przepisy ustawy o dostępie do informacji publicznej posiadają normę kolidującą art. 1 ust. 2 w tym zakresie.
267		ogólna	Słuszne jest określenie maksymalnego terminu zamieszczenia informacji w publicznie dostępnym wykazie, ale powinien on być 3-dniowy, a nie 14-dniowy. Ustawa ma gwarantować 3-dniowy termin udostępnienia takich informacji (obecnie jest mało realny i powszechnie naruszany wymóg udostępnienia w tym samym dniu), słuszne jest więc, by zagwarantować w analogicznym terminie dostęp do informacji o samym istnieniu takiej informacji. Równocześnie, należy ustalić konsekwencje nieudostępnienia informacji w tym terminie. Potrzebna jest szczególnie regulacja stanowiąca, że wydanie decyzji na podstawie wniosku podlegającego zamieszczeniu w rejestrze, nie może nastąpić szybciej niż po upływie 14 dni od zamieszczenia w rejestrze informacji o takim wniosku. Informacje o wnioskach zamieszcza się po to, by społeczeństwo mogło na nie zareagować i ewentualnie ustosunkować się do nich przed wydaniem rozstrzygnięcia, należy więc taką możliwość ustawowo zagwarantować. Obecnie zdarza się, że informacja o wniosku jest zamieszczana w rejestrze równocześnie z informacją o wydanej decyzji, co podważa sens zamieszczania informacji o wniosku.	Klub Przyrodników	Nie	Krótszy termin na zamieszczenie informacji w publicznie dostępnym wykazie może się w praktyce okazać nierealny do dotrzymania. Niektóre urzędy nie wytwarzają informacji, ale ją agregują, jednak to na nich spoczywa obowiązek wpisania informacji o takich dokumentach w publicznie dostępnych wykazach. W sytuacji, gdy urzędy takie dostają na raz ogromną deokumantację, nie będą w stanie zamieścić informacji o niej w ciągu 3 dni. Sam dostęp do informacji powinien w tym miejscu zostać odróżniony od udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji. Wprowadzenie zasady, wedle której niemożliwe byłoby wydanie decyzji przed upływem 14 dni od dnia zamieszczenia o niej informacji w publicznie dostępnych wykazach mogłoby w istotny sposób wpłynąć na długość prowadzonego postępowania.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Institucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
268		ogólna	Odnośząc się do części projektowanych regulacji dotyczących obiektów energetyki jądrowej, krytycznie należy ocenić samo umieszczenie w ustawie OoŚ odrębnych przepisów dotyczących wyłącznie tego rodzaju obiektów. Przyjęta metoda polegająca na nowelizacji ustawy w celu umieszczenia w niej przepisów dotyczących pewnej kategorii przedsięwzięć prowadzi do niespójności całego aktu prawnego oraz powoduje dodatkowe trudności interpretacyjne. Charakter już wprowadzonych do ustawy OoŚ zmian dotyczących obiektów energetyki jądrowej ustawą z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, dotyczących procedury oceną oddziaływania na środowisko dla obiektów jądrowych, sprowadza się do ustalenia organu właściwego do wydania decyzji, obowiązku przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko oraz długości okresu umożliwiającego złożenia wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji obiektu energetyki jądrowej w oparciu o wydaną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Bez szkody dla procesu inwestycyjnego dotyczącego tego rodzaju obiektów, możliwe byłoby umieszczenie tych modyfikacji przepisów ustawy ooś w ustawie dotyczącej przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących. Pozwoliłoby to na zachowanie spójności samej ustawy ooś, która pozostałaby podstawą materialnoprawną do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla wszelkiego typu przedsięwzięć, a derogacji każdorazowo podlegałyby te z jej przepisów, które dotyczą szczególnego rodzaju przedsięwzięć zawartych w tzw. specustawach.	Krajowa Komisja ds. Ocen Oddziaływania na Środowisko	Nie	Założeniem było właśnie uspoźnienie zapisów ustawy ooś i ustawy o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących.
269		ogólna	Powiększenie zakresu koniecznych do uzyskania opinii może jeszcze bardziej wydłużyć i tak przeciągającą się czasami w nieskończoność, procedurę uzyskania dokumentu umożliwiającego realizację przedsięwzięcia.	Polska Izba Ekologii	Nie	Zasadne jest współdziałanie organów wydających pozwolenia zintegrowane w postępowaniach o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, co zwiększy spójność między tymi dwoma rodzajami decyzji administracyjnych.
270		ogólna	Efektom wprowadzenia zmian w obowiązującym tekście omawianej ustawy, może być generalnie zwiększenie obciążenia finansowego przedsiębiorcy chcącego realizować przedsięwzięcie oraz znaczące wydłużenie procedury oceny jego oddziaływania na środowisko, co trudno uznać za zmiany korzystne.	Polska Izba Ekologii - Katowicki	Nie	Wprowadzane zmiany ustawy ooś mają na celu transpozycję wymogów dyrektywy 2011/92/UE zmienionej dyrektywą 2014/52/UE. Dodatkowo wprowadzono zmiany, które mają precyzować określone kwestie, co ma ułatwić stosowanie tych przepisów.
271		ogólna	Zwolnienia W Projekcie brakuje mechanizmu zwolnień ze stosowania przepisów dotyczących ocen oddziaływania na środowisko, o których mowa w art. 2 ust. 4 i 5 Dyrektywy OoŚ. OPPPW postuluje o wprowadzenie takich mechanizmów.	OPPPW – Organizacja Polskiego Przemysłu Poszukiwawczo-Wydobywczego	Nie	Istnieją takie mechanizmy - np. szczególne traktowanie przedsięwzięć wypełniających nadrzędny interes publiczny, specustawy czy projektowane zapisy art. 72 ust 7-10.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
272		ogólna	W obecnym stanie prawnym do terminów na złożenie odwołania od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz na rozpatrzenie takiego odwołania zastosowanie znajdują zasady ogólne, zawarte w kpa (art. 129 § 2 kpa, art. 35 kpa). Jak wynika z dotychczasowej praktyki PSE S.A., procedury związane z odwołaniami zgłaszanymi przez strony postępowania mogą w znaczący sposób utrudniać i blokować realizację poszczególnych przedsięwzięć oraz większych projektów o znaczeniu międzynarodowym, z którymi są powiązane. Ma to szczególne znaczenie i może mieć istotne konsekwencje wyrażające się m.in. niewywiązaniem z zobowiązań w zakresie współtworzenia zliberalizowanego rynku energii, jakie na Polskę nałożyła Unia Europejska, a w przypadku projektów dofinansowywanych ze środków unijnych również możliwość utraty dofinansowania. PSE S.A. postuluje zatem, o wprowadzenie dodatkowej zmiany w projekcie opinowanej ustawy, dotyczącej skrócenia terminu na złożenie odwołania od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji wskazanych w art. 80 pkt 2 u.o.o.ś. oraz w zakresie sieci przesyłowych do 7 dni oraz na rozpatrzenie odwołania do 14 dni. Zmiana ta mogłaby pozwolić na szybsze procedowanie i zakończenie postępowań odwoławczych, czego skutkiem byłoby skrócenie okresu przygotowania inwestycji infrastrukturalnych.	PSE Polskie Sieci Elektroenergetyczne	Nie	Proponowane w uwadze terminy są zbyt krótkie - zarówno jeżeli chodzi o zagwarantowanie uwzględnienia racji stron, jak i czas na rozpatrzenie odwołania. Zmiana ta jest sprzeczna z założeniami dyrektywy 2011/92/UE oraz konwencji z Aarhus:
273		Ogólna	Postulujemy także o wprowadzenie terminu instrukcyjnego na wprowadzenie do Biuletynu Informacji Publicznej danych obejmujących informację o środowisku. Bywa, że informacja o wpłynięciu wniosku o wydanie odstępstw publikowana jest razem z decyzją, co uniemożliwia udział społeczny poprzez włączenie się do postępowania. Wprowadzenie do ustawy terminu instrukcyjnego, który obligowałby organ do publikowania danych zawierających informację o środowisku w określonym terminie (np. w ciągu 2- 3 dni od wpłynięcia danych do organu lub wydania przez ten organ aktu zawierającego takie dane) znacznie poprawiłoby jakość dostępu do informacji o środowisku.	Stowarzyszenie na rzecz Wszystkich Istot Oddział Podlaski	Nie	Uwaga odrzucona. Co do zasady przepisy działu II ustawy ooś mają służyć dostępowi do informacji o środowisku i jego ochronie, nie zaś udziałowi społeczeństwa w podejmowaniu decyzji dotyczących środowiska. Władze publiczne powinny zapewnić zainteresowanemu społeczeństwu udział w postępowaniu na etapie, kiedy wszystkie możliwości są jeszcze dostępne i kiedy udział społeczeństwa może być skuteczny. Przepisy regulujące udział społeczeństwa w podejmowaniu decyzji znajdują się w dziale III ustawy ooś. Art. 33 stanowi m.in., że organ właściwy do wydania decyzji, bez zbędnej zwłoki, podaje do publicznej wiadomości informacje o wszczęciu postępowania. Kwestia ta została zatem uregulowana. Jednocześnie trzeba podkreślić, że wnioski, o których wspomina Fundacja w swojej uwadze nie są objęte art. 24 i 25 ustawy ooś. W związku z tym trudno powiedzieć, w jaki sposób, w tym wypadku, wprowadzenie terminu instrukcyjnego, w odniesieniu do zamieszczania dokumentów w BIP, miałoby pomóc w skutecznym udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
274		ogólna	Oplaty — przyjęte w ustawie rozwiązanie rozdziału 4 Działu III jest dalece odmienne od rozwiązania przyjętego w ustawie o dostępie do informacji publicznej. Naszym zdaniem zasadą dostępu do każdej informacji publicznej winna być bezpłatność, która wyrażona jest m. in. w art. 7 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Takie rozwiązanie winno zostać zaproponowane w art. 26 projektowanej zmiany. Również w tym miejscu trudno zrozumieć dlaczego istnieje taka różnica w określaniu opłat na niekorzyść informacji publicznej związanej ze środowiskiem i jego ochroną. Postulujemy o wykreślenie art. 27 i 28 ustawy w ramach prowadzonych prac legislacyjnych. Dodatkowo określone opłaty w Rozporządzeniu Ministra środowiska w sprawie opłat za udostępnianie informacji o środowisku z dnia 12 listopada 2010 r. nie są uzasadnione np. w zakresie pobierania opłat za wyszukanie informacji. Dyrektywa pozostawia możliwość państwom członkowskim ustalania odpłatności w dostępie do informacji publicznej związanej ze środowiskiem i jego ochroną. Dlatego też wprowadzenie jako zasady bezpłatności nie stanowi naruszenia zasad Dyrektywy.	Watchdog	Nie	Wprowadzenie zasady bezpłatności jest problematyczne w sytuacji gdy organ chce jednak taką opłatę pobrać, np. ze względu na dużą liczbę materiałów objętych wnioskiem. Ustawa o dostępie do informacji publicznej daje swobodę władzom publicznym w zakresie naliczania opłat, co powoduje problemy interpretacyjne i prowadzi do poważnych różnic przy pobieraniu opłat za udostępnienie podobnej ilości dokumentacji przez różne organy. Z tego powodu zasadnym jest pozostawienie wyraźnego wskazania kiedy i jakie opłaty są pobierane przez władze publiczne za udostępnienie informacji o środowisku i jego ochronie.
275		ogólna	Ograniczenia — raz jeszcze podkreślamy, iż zmiana podejścia w stosunku do ograniczeń poprzez zlikwidowanie obligatoryjności domowy w sytuacjach wskazanych w art. 16 ustawy. Jednakże już samo wprowadzeni tak licznych ograniczeń oraz ich powtórzenie co do zasady w projektowanych zmianach należy ocenić negatywnie. Ponowne musimy wskazać, iż część tych ograniczeń nie występuje w ustawie o dostępie do informacji publicznej co działa na niekorzyść osób wnioskujących o informacje związane ze środowiskiem i jego ochroną. Przy czym uważamy, że zmiany proponowane w art. 19 ust. 4 i 5 będą sprzyjały poszanowaniu zasad jawności. Naszym zdaniem część z tych ograniczeń zostało niejako mechanicznie przepisane z Dyrektywy, co w stosowaniu aktualnym ustawy, jaki po przeprowadzonej nowelizacji może nastęrczać trudności.	Watchdog	Nie	Odpowiedzi na uwagi w zakresie ograniczeń w dostępie do informacji o środowisku i jego ochronie zostały zawarte w odpowiednich częściach tabeli.
276		ogólna	Wymienione w art. 4 ust. 1 i 2 Dyrektywy ograniczenia mogą być zastosowane w państwach członkowskich, ale nie muszą. Brakuje w uzasadnieniu projektowanych zmian wskazania czy są one konieczne i dotychczasowe ograniczenia były stosowane. Naszym zdaniem koniecznym jest przegląd ograniczeń jako wyjątków od ogólnej zasady jawności. Przypominamy, że każde ograniczenie prawa musi być konieczne w demokratycznym państwie prawa, wynikać z ustawy, nie naruszać zasad proporcjonalności. Brak uzasadnienie w tej kwestii uznajemy za poważny brak projektu ustawy.	Watchdog	Nie	Ustawa co do zasady ma na celu dostosowanie polskiego prawa do przepisów Unii Europejskiej. Charakter proponowanych przez Watchdog zmian dalece poza ten cel wykracza. Nie jest intencją autorów projektu wprowadzanie na tym etapie prac zasadniczych zmian do obecnego brzmienia przepisów w sprawie dostępu do informacji o środowisku i jego ochronie, które nie wiązałyby się z zapewnieniem zgodności ich brzmienia z dyrektywą 2003/4/WE i Konwencją z Aarhus.
277		ogólna	Naszym zdaniem projektowany zakres ograniczeń powinien być inaczej sformułowany, ponieważ nie jest jasne czy np. tajemnica skarbową będzie przesłanką odmowy udostępnienia informacji publicznej związanej ze środowiskiem i jego ochroną. W tym zakresie zauważamy, iż art. 5 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej zawiera inne rozwiązanie. Nie oceniamy, które z przyjętych rozwiązań jest pożądane dla zapewnienia maksymalnej jawności. Jednakże wydaje się, że próba przeniesienia wprost Dyrektywy może spowodować dodatkowe utrudnienia w praktycznym stosowaniu ustawy.	Watchdog	Jak wyżej.	J.w..

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
278		ogólna	warto wprowadzić zapis, nakazujący organowi nadzoru budowlanego przesłanie decyzji na użytkowanie obiektu budowlanego, w ciągu 7 dni od dnia wydania takiej decyzji. Ponieważ dopiero w tym momencie organ który wydał decyzje środowiskową oraz regionalny dyrektor ochrony środowiska, posiadają informacje czy inwestycja została zrealizowana i mógłby na jej podstawie sprawdzić, czy została wykonana analiza porealizacyjna, bądź monitoring lub inne warunki zawarte decyzji środowiskowej, które zostały nałożone po poddaniu do użytkowania	Grupa robocza ds. ooś	Nie	Organy ochrony środowiska nie są właściwe do analizy zakresu wydanych przez inne organy decyzji inwestycyjnych.
279	Art. 2	w art. 30 ust. 5 Prawa budowlanego	Uzależnienie możliwości rozpoczęcia wykonywania robót budowlanych od postanowienia o braku przeprowadzenia oceny oddziaływania na obszar Natura 2000, może nadmiernie wydłużyć postępowania ws. decyzji inwestycyjnych, o których mowa w art. 96 Ustawy OOŚ. Postulujemy zrezygnowanie z tego przepisu.	OPPPW – Organizacja Polskiego Przemysłu Poszukiwawczego - Wydobywczego	Częściowo	Projekt w tym zakresie wymagał dostosowania do zmiany Prawa budowlanego. Zrezygnowano ze zmiany Prawa budowlanego a w zamian wprowadzono odpowiednie rozwiązanie w art. 96 ustawy o.o.ś.
280	art. 3 pkt 3	art. 315f pkt 2 ustawy – Prawo ochrony środowiska	Kary pieniężne Projektowana ustawa wprowadza do ustawy – Prawo ochrony środowiska, rozdział dotyczący szczególnych przepisów w zakresie kar za naruszenia. Zgodnie z treścią art. 3 pkt 3, jeżeli dane przedsięwzięcie w związku z realizacją, eksploatacją lub jego likwidacją powoduje naruszenia, o których mowa w art. 273 ust. 21 ustawy – Prawo ochrony środowiska, podlega karze pieniężnej w wysokości od 500 zł do 1.000.000 zł. Ze względu na bardzo szeroki zakres uznaniowości organu administracji przy określaniu wysokości kary pieniężnej (od 500 zł do 1.000.000 zł), zdaniem PGNIG, należałoby zmniejszyć wysokość tej kary do 500.000 zł. W opinii Spółki należałoby także uwzględnić ewentualną możliwość odstąpienia od wymierzenia kary w sytuacji, gdy naruszenia, o których mowa w wyżej wymienionym artykule, wystąpiły z przyczyn niezawinionych przez przedsiębiorcę, zwłaszcza jeżeli przy dołożeniu należytej staranności nie było możliwości uniknięcia danego naruszenia.	PGNIG	Nie	Właściwy organ, wojewódzki inspektor ochrony środowiska, będzie wymierzał kary pieniężne w drodze decyzji biorąc pod uwagę ilość i wagę stwierdzonych uchybień.
281	Art. 3	Art. 315 f-h (Rozdział 6)	Art. 315f. 1. Jeżeli przedsięwzięcie jest realizowane lub zrealizowane, a podmiot w związku z realizacją, eksploatacją lub likwidacją tego przedsięwzięcia powoduje naruszenia o których mowa w art. 273 ust. 2a - podlega karze pieniężnej w wysokości od 500 zł do 1.000 000 zł. 2. Karę pieniężną, w drodze decyzji, wymierza wojewódzki inspektor ochrony środowiska, biorąc pod uwagę ilość i wagę stwierdzonych uchybień. Art. 315 g. 1. Od decyzji o wymierzeniu kary pieniężnej, o której mowa w art. 315f, przysługuje odwołanie do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. 2. Karę pieniężną wnosi się na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o jej wymierzeniu stała się ostateczna. 3. Kara pieniężna podlega przymusowemu ściąganiu w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Definiuje się zasady naliczania i egzekucji nowych w polskim systemie prawnym kar, które będą także nowymi przychodami NFOŚiGW.	PSEW		Przedstawiono opis przepisu. Uwaga nie zawiera propozycji zmian.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
282	Art.3 POŚ	Art.378 ust. 1	Art.378 ust. 1 należy nadać brzmienie : Organem ochrony środowiska właściwym w sprawach, o których mowa w art. 115a ust. 1, art. 149 ust. 1, art. 150, art. 152 ust. 1, art. 154 ust. 1, art. 178, art. 183, art. 237 i art. 362 ust. 1-3, jest starosta z zastrzeżeniem ust. 2 i 3. W obowiązujących przepisach nie ma podstawy prawnej wynikającej wprost z przepisów, że np. rdoś winien przyjmować zgłoszenia instalacji, z których emisja nie wymaga pozwolenia na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza na podstawie art. 152 POŚ. Zaproponowany zapis był ustawie, która obowiązywała od 2001. Z uwagi na zmianę w art. 75 uoos właściwości rzeczowej rdoś należy wprowadzić zastrzeżenie w art. 378 ust. 2 POŚ. Należy wziąć pod uwagę również ustawę o odpadach, gdzie rdoś również właściwy jest dla terenów zamkniętych - art. 26 ust. 3, 31 ust. 2, 41 ust. 4, 101 ust. 3 pkt.1, 129 ust. 1, 244a ust. 3, należy również wprowadzić wyłączenie z terenów zamkniętych tereny ustalone przez ministra właściwego ds. transportu.	Grupa robocza ds. ooś	Nie	Propozycja polegająca na dodaniu do art. 378 ust. 1 słów „z zastrzeżeniem ust. 2 i 3” nie jest konieczna – czytając cały art. 378, widzi się wyjątki od reguły przewidzianej w ust. 1. Niezrozumiałe jest twierdzenie, że obecnie z przepisów nie wynika, jaki organ jest właściwy do przyjęcia zgłoszenia na podstawie art. 152 P.o.ś. Jeśli chodzi o propozycje zmian ustawy o odpadach oraz art. 378 ust. 2 P.o.ś. w zakresie różnego rodzaju terenów zamkniętych, należy wyjaśnić, że ze strony autorów projektu nastąpiła rezygnacja z rozróżnienia w art. 75 ustawy o.o.ś. różnych typów terenów zamkniętych i powrót do obecnej zasady, że dla wszystkich terenów zamkniętych właściwy jest RDOŚ. Wobec tego ww. propozycje są bezprzedmiotowe.
283	Art. 4	Art. 52a uop	W art. 52a ustawy o ochronie przyrody należy usunąć także ust. 2 i 4, które są również niezgodne z wymogami dyrektywy siedliskowej.	Klub Przyrodników	Nie	Proponowane rozwiązanie w projekcie niniejszej ustawy jest kompromisem wypracowanym w toku licznych spotkań, jednak dotyczących wyłącznie tematyki gospodarki leśnej. Brak szerszych dyskusji na temat regulacji z zakresu gospodarki rybackiej, nieco inny charakter omawianej regulacji, tj. gospodarka rybacka nie jest realizowana na podstawie planów poddawanych strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko, natomiast musi być prowadzona na podstawie wymagań dobrej praktyki w zakresie gospodarki rybackiej, o ile zostaną one określone w stosownym rozporządzeniu ministra właściwego do spraw rybołówstwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, przy uwzględnieniu m.in. potrzeb zachowania gatunków chronionych we właściwym stanie ochrony, wymogów gospodarczych, społecznych i kulturowych, a także fakt, że dotychczas takie rozporządzenie nie zostało ogłoszone sprawia, że wykreślany byłby przepis, który jeszcze nie zaczął realnie funkcjonować i brak jest wiedzy na temat jego ewentualnych uformości. Warto również zaznaczyć, że KE nie zgłosiła żadnych uwag do art. 52a w zakresie dotyczącym gospodarki rybackiej.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwag [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
284	Art. 4 pkt 1, 2, 3	art. 52 i 52a uop	<p>Ad. art. 4 punkt 1, 2 i 3 uop Proponowane w projekcie ustawy, jak rozumie to Fundacja, zmiany w art. 52 i 52a Ustawy o ochronie przyrody mają z założenia wzmocnić ochronę gatunkową i zastąpić odstępstwa generalne odstępstwami indywidualnymi, co należałoby uznać za właściwe. Zastrzeżenia Fundacji dotyczą niektórych proponowanych rozwiązań.</p> <p>1) Nie jest jasne, dlaczego w punkcie 10 artykułu 52 ust. 2 uop dodanym do listy możliwych odstępstw od zakazów dotyczących zwierząt objętych ochroną gatunkową oraz dodanym ust. 6, określającym warunki tego odstępstwa, zostały wymienione gospodarki rolne i leśna, a nie została — rybacka (uzasadnienie projektu ustawy odnosi się jedynie do gospodarki leśnej).</p> <p>2) Biorąc pod uwagę powyższe zastrzeżenia Fundacja proponuje następujące brzmienie stosownych zapisów: w art. 52 ust. 2 punkt 10: „wykonywania czynności związanych z prowadzeniem racjonalnej gospodarki leśnej, rolnej lub rybackiej, jeżeli technologia prac uniemożliwia przestrzeganie zakazów”, uchylić cały art. 52a</p>	Fundacja Greenmind	Nie	<p>1) Proponowane rozwiązanie w projekcie niniejszej ustawy jest więc kompromisem wypracowanym w toku licznych spotkań, jednak dotyczących wyłącznie tematyki gospodarki leśnej. Brak szerszych dyskusji na temat regulacji z zakresu gospodarki rybackiej, nieco inny charakter omawianej regulacji, tj. gospodarka rybacka nie jest realizowana na podstawie planów poddawanych strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko, natomiast musi być prowadzona na podstawie wymagań dobrej praktyki w zakresie gospodarki rybackiej, o ile zostaną one określone w stosownym rozporządzeniu ministra właściwego do spraw rybołówstwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, przy uwzględnieniu m.in. potrzeb zachowania gatunków chronionych we właściwym stanie ochrony, wymogów gospodarczych, społecznych i kulturowych, a także fakt, że dotychczas takie rozporządzenie nie zostało ogłoszone sprawia, że wykreślany byłby przepis, który jeszcze nie zaczął realnie funkcjonować i brak jest wiedzy na temat jego ewentualnych ułomności. Warto również zaznaczyć, że KE nie zgłosiła żadnych uwag do art. 52a w zakresie dotyczącym gospodarki rybackiej. 2) Fakt pozostawienia w obrocie prawnym art. 52a ust. 2 i 4 powoduje, że rozszerzenie zaproponowanego odstępstwa w art. 52 ust. w pkt 10 w zakresie gospodarki rybackiej nie jest możliwe. Funkcjonowałyby wówczas dwa odstępstwa do tych samych czynności, z czego jedno - generalne (i łatwiejsze do zastosowania) wykluczałoby drugie, nakładające na podmiot dodatkowe obowiązki, tj. konieczność realizowania gospodarki zgodnie z wymogami dobrych praktyk określonych w stosownym rozporządzeniu.</p>

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
285	Art. 4 pkt 1, 2, 3	art. 52 i 52a uop	<p>3) Zastrzeżenia Fundacji budzi też scedowanie uprawnień na wydawanie zezwoleń w stosunku do gatunków zwierząt objętych ochroną ścisłą z Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska na dyrektorów regionalnych w odniesieniu do zabiegów gospodarczych w leśnictwie (ale w rolnictwie - już nie) w projektowanej zmianie w art. 56 ust. 2c uop. Dodatkowo, należy podkreślić, że właściwy stan ochrony populacji nie został w uop zdefiniowany, więc należałoby operować terminami właściwy stan ochrony gatunku i właściwy stan ochrony siedliska, które mają swoje definicje w art. 5 punkt 24 i 25 uop.</p> <p>4) w art. 56: zrezygnować z wprowadzenia ust. 2c, pozostawiając w kompetencji GDO wydawanie zezwoleń na odstępstwa od zakazu umyślnego zabijania oraz umyślnego okaleczania lub chwytania w stosunku do zwierząt objętych ochroną ścisłą; wprowadzeniu do wylizania w ust. 4 nadać następującą treść „Zezwolenia, o których mowa w ust. 1, 2 i 2b, z zastrzeżeniem ust. 4c, 4d i 5, mogą być wydane w przypadku braku rozwiązań alternatywnych, jeżeli nie są szkodliwe dla zachowania we właściwym stanie ochrony dziko występujących chronionych gatunków roślin, zwierząt lub grzybów (...).”</p>	Fundacja Greenmind	Nie	3) i 4) Kwestia przekazania kompetencji GDOŚ na rzecz rdoś miała na celu uproszczenie procedury administracyjnej w zakresie gospodarki leśnej (w stosunku do gospodarki rolnej zmiany nie były planowane). Dzięki takiemu zabiegowi wnioskodawca występowałby z wnioskiem o wydanie stosownego zezwolenia z zakresu ochrony gatunkowej do jednego organu, a nie jak dotychczas do dwóch i od jednego organu uzyskiwałby zezwolenie.
286	Art. 4 pkt 1, 2 i 3	Art. 52 i 52 a uop	<p>Zmiany w art. 52 i 52a uop mają z założenia wzmocnić ochronę gatunkową i zastąpić odstępstwa generalne odstępstwami indywidualnymi, co należy uznać za właściwe. Zastrzeżenia Rady dotyczą niektórych przyjętych rozwiązań. Nie jest jasne, dlaczego w art. 52 ust. 2 pkt 10, dodanym do listy możliwych odstępstw od zakazów dotyczących zwierząt objętych ochroną gatunkową oraz dodanym ust. 6, określającym warunki tego odstępstwa, zostały wymienione gospodarki rolne i leśna, a nie została rybacka (uzasadnienie odnosi się jedynie do gospodarki leśnej). Zastrzeżenia Rady budzi też scedowanie uprawnień na wydawanie zezwoleń w stosunku do gatunków zwierząt objętych ochroną ścisłą z Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska na dyrektorów regionalnych w odniesieniu do zabiegów gospodarczych w leśnictwie (ale w rolnictwie już nie) w dodanym w art. 56 ust. 2c.</p> <p>Dodatkowo należy podkreślić, że „właściwy stan ochrony populacji” nie został w uop zdefiniowany, więc należałoby operować terminami „właściwy stan ochrony gatunku” i „właściwy stan ochrony siedliska”, które mają swoje definicje w art. 5 pkt 24 i 25. Biorąc pod uwagę powyższe zastrzeżenia, Rada proponuje następujące zapisy: w art. 52 ust. 2 pkt 10: „10) wykonywania czynności związanych z prowadzeniem racjonalnej gospodarki leśnej, rolnej lub rybackiej, jeżeli technologia prac uniemożliwia przestrzeganie zakazów;”; uchylić cały art. 52a; w art. 56 zrezygnować z wprowadzenia ust. 2c, pozostawiając w kompetencji GDOŚ wydawanie zezwoleń na odstępstwa od zakazu umyślnego zabijania oraz umyślnego okaleczania lub chwytania w stosunku do gatunków zwierząt objętych ochroną ścisłą; wprowadzeniu do wylizania w ust. 4 nadać następującą treść „Zezwolenia, o których mowa w ust. 1, 2 i 2b, z zastrzeżeniem ust. 4c, 4d i 5, mogą być wydane w przypadku braku rozwiązań alternatywnych, jeżeli nie są szkodliwe dla zachowania we właściwym stanie ochrony dziko występujących chronionych gatunków roślin, zwierząt lub grzybów.</p>	Państwowa Rada Ochrony Przyrody	Nie	j.w.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
287	Dodatkowe uwagi	ogólna	<p>1) Rada wnioskuje o doprecyzowanie treści art. 44 uoos, zmienionego ustawą z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy — Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw. Zmieniając treść art. 44 uoos wprowadzono nieprecyzyjny zapis, ograniczający udział organizacji ekologicznych w postępowaniach wymagających udziału społeczeństwa do tych, które „prowadzą działalność statutową w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody, przez minimum 12 miesięcy przed dniem wszczęcia tego postępowania”. Rada proponuje, aby pierwsze zdanie art. 44 uoos brzmiało: „Organizacje ekologiczne, które powołując się na swoje cele statutowe zgłoszą chęć uczestniczenia w określonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, uczestniczą w nim na prawach strony, jeżeli zostały założone minimum 12 miesięcy przed dniem wszczęcia tego postępowania.”</p> <p>2) PROP wnioskuje, aby po zakończonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. a Dyrektywy 2011/92/UE, podawana do publicznej wiadomości była treść decyzji wraz z uzasadnieniem, a nie tylko informacja o jej wydaniu, jak to ma miejsce obecnie. Rada zwraca też uwagę, że po nowelizacji dyrektywy, zgodnie z art. 6 ust. 5, w postępowaniach dotyczących środowiska informacje o środowisku muszą być dostępne w wersji elektronicznej. Analogiczne zapisy powinny znaleźć się w nowelizowanej uoos.</p>	Państwowa Rada Ochrony Przyrody		<p>1) Wskazana w uwadze propozycja redakcji przepisu nie zmienia jego obecnego brzmienia. Jeśli organizacja została założona w terminie 12 miesięcy będzie to oznaczać, że od tego terminu prowadzi działalność, zatem proponowana zmiana jest bezzasadna.</p> <p>2) Informacja o wydaniu decyzji jest publikowana w BIP, każdy zainteresowany może wystąpić o jej udostępnienie.</p>
288	Art. 4	Ustawa o ochronie przyrody	<p>PSE S.A. zwraca się z prośbą o doprecyzowanie pojęcia „bezpieczeństwa powszechnego”. Prosimy zatem o dodanie art. 4b po art. 4a w proponowanym brzmieniu „Art. 4b Ilekroć w ustawie o ochronie przyrody mowa jest o bezpieczeństwie powszechnym rozumie się przez to również bezpieczeństwo energetyczne w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. — Prawo energetyczne.” Dodany przepis ma na celu wskazanie, że bezpieczeństwo energetyczne jest jednym z rodzajów bezpieczeństwa powszechnego oraz podkreślenie, że zwłaszcza inwestycje w zakresie infrastruktury zapewniającej bezpieczeństwo energetyczne mogą być przedmiotem zezwolenia, o którym mowa w art. 34 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody.</p>	PSE Polskie Sieci Elektroenergetyczne	Nie	<p>Pojęcia "bezpieczeństwo powszechne" i "bezpieczeństwo energetyczne" nie są równoznaczne. Definiowanie pojęć ogólnych jest poza zakresem zmian ustawy oos.</p>
289	art. 3 pkt 3	art. 315f pkt 2 ustawy — Prawo ochrony środowiska	<p>Kary pieniężne Projektowana ustawa wprowadza do ustawy — Prawo ochrony środowiska, rozdział dotyczący szczególnych przepisów w zakresie kar za naruszenia. Zgodnie z treścią art. 3 pkt. 3, jeżeli dane przedsięwzięcie w związku z realizacją, eksploatacją lub jego likwidacją powoduje naruszenia, o których mowa w art. 273 ust. 21 ustawy — Prawo ochrony środowiska, podlega karze pieniężnej w wysokości od 500 zł do 1.000.000 zł Ze względu na bardzo szeroki zakres uznaniowości organu administracji przy określaniu wysokości kary pieniężnej (od 500 zł do 1.000.000 zł), zdaniem OPPPW, należałoby znacząco zmniejszyć wysokość kary (np. do 500.000 zł) oraz doprecyzować kryteria jej nakładania. W opinii OPPPW należałoby także uwzględnić ewentualną możliwość odstąpienia od wymierzenia kary w sytuacji, gdy naruszenia, o których mowa w wyżej wymienionym artykule, wystąpiły z przyczyn niezawinionych przez przedsiębiorcę, zwłaszcza jeżeli przy dołożeniu należytej staranności nie było możliwości uniknięcia danego naruszenia.</p>	OPPPW — Organizacja Polskiego Przemysłu Poszukiwawczego o Wydobywczego	Nie	<p>Właściwy organ, wojewódzki Inspektor ochrony środowiska, będzie wymierzał kary pieniężne w drodze decyzji biorąc pod uwagę ilość i wagę stwierdzonych uchybień.</p>

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Institucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
290	Art. 4	Art. 4 ustawy zmieniającej - art. 83 ustawy o ochronie przyrody	do wydania decyzji na usunięcie drzew wprowadzono zapis dot. załączania kopii decyzji środowiskowej, należy mieć na uwadze, że pewne jej warunki dot. m.in. wycinki drzew mogły zostać doprecyzowane na etapie ponownej oceny. W związku z tym postanowienie z tego postępowania też powinno być załączone, jeśli była przeprowadzona ponowna ocena.	Grupa robocza ds. ooŚ	Tak	Wprowadzono zmianę przepisu.
291	Art. 6	-	Wątpliwości budzi przepis przejściowy art. 6 ustawy o zmianie ustawy OoŚ. Na jego podstawie, przepisy dotychczasowe będą miały zastosowanie do spraw wszczętych, dla których przed dniem wejścia w życie ustawy o zmianie przedłożono raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Postuluje się zastosowanie sprawdzonego rozwiązania przepisu przejściowego poprzez wskazanie zastosowania przepisów dotychczasowych do wszystkich postępowań wszczętych na podstawie ustawy OoŚ z przed wejścia w życie nowelizacji.	Krajowa Komisja ds. Ocen Oddziaływania na Środowisko	Nie	Nie jest zasadne wprowadzanie zmian w proponowanym zakresie.
292	Art. 6	-	<i>Art. 6. 1. Do spraw wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, dla których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przedłożono raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub wydano postanowienie określające zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, stosuje się przepisy dotychczasowe. 2. Na wniosek podmiotu planującego realizację przedsięwzięcia stosuje się przepisy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</i> Słusznie chroni się prawa nabyte, wskazując, że dla inwestycji w toku wydawania dsu lub dla których wydano postanowienie o oczekiwanym zakresie raportu stosuje się przepisy dotychczasowe, chyba że sam inwestor zawnioskuje o objęcie przedsięwzięcia nowymi zasadami.	PSEW		Przedstawiono opis przepisu. Uwaga nie zawiera propozycji zmian.
293	Art. 10	-	Art. 10. Przepisów ustawy zobowiązujących podmiot planujący realizację przedsięwzięcia do uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w odniesieniu do podmiotów posiadających decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach wydane na podstawie przepisów dotychczasowych. Niniejszy zapis niejako jedynie potwierdza brak retroaktywności zapisów projektu podtrzymując w mocy dsu wydane na mocy dotychczasowych przepisów.	PSEW		Przedstawiono opis przepisu. Uwaga nie zawiera propozycji zmian.
294	Art. 11	-	Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 34 i 48, które wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia ustawy. Ustawa ma wejść w życie w niekontrowersyjnym terminie, także ze względu na dobre zabezpieczenie interesów w toku n mocy art. 9 i 10. Wejście w życie 30 dni od uchwalenia ustawy będzie dotyczyło jedynie prawa sprzeciwu GDOS i RDOSiów wobec zgłoszeń odstępowania od projektu budowlanego i szerszych kryteriów oceny ewentualnych wpływów inwestycji na obszary sieci Natura 2000.	PSEW		Przedstawiono opis przepisu. Uwaga nie zawiera propozycji zmian.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5.12.14	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
295		Ustawa o planowaniu przestrzennym	Wprowadzenie zmian do projektu ustawy oś powinno wiązać się również z wprowadzeniem m.in. do ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zmian w zakresie możliwości wydawania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie sieci przesyłowych — jako szczególnego rodzaju decyzji umożliwiającej lokalizację tych inwestycji niezależnie od postanowień miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz wyłączenie stosowania przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w odniesieniu do postępowań związanych z decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie sieci przesyłowych.	PSE Polskie Sieci Elektroenergetyczne	Nie	Propozycja poza zakresem zmian.

Uwagi z konsultacji społecznych przekazane do Ministerstwa Środowiska po wyznaczonym terminie.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Institucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
1	art. 1 pkt 3	art. 3 ust 1	Ze względu na zawłą definicję planowanego przedsięwzięcia zapisaną w pkt 13a proponujemy następujące jej prerredagowanie: „planowane przedsięwzięcie — rozumie się przez to przedsięwzięcie nieistniejące fizycznie, scharakteryzowane we wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”. Taka definicja będzie dotyczyła wszelkich przedsięwzięć, wymienionych na listach w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213, poz. 1397, z późn. zm.), jaki innych przedsięwzięć nie objętych tym katalogiem.	Institut Ekologii Terenów Uprzemysłownych	uwaga bezprzedmiotowa	W trakcie uzgodnień międzyresortowych Ministerstwo Środowiska uznało, że przepis budzi wątpliwości i należy całkowicie zrezygnować z definicji planowanego przedsięwzięcia.
2	Art. 1 pkt 3	art. 3 ust. 1	"w granicach obszaru górniczego" lub też "w granicach określonych w koncesji"	AGH	jak wyżej	jak wyżej
3	Art. 1 pkt 3	Art. 3 ust. 1 pkt 4a	Ze względu na dostrzeganą konieczność ujednolicenia przepisów popieramy wprowadzenie definicji „inwentaryzacji przyrodniczej” - popieramy pomysł implementowania jednolitego formatu informacji w odniesieniu do wyników inwentaryzacji przyrodniczych w formie rozporządzenia.	Związek Rzemiosła Polskiego	Nie dot. (uwaga wyraża jedyNie poparcie dla projektowanego o przepisu).	Nie dotyczy
4	Art. 1 pkt 9	art. 14 ust. 1	niezgodne z KPA, gdzie zawarta jest informacja, że w wyjątkowych przypadkach: § 3. Załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej — nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, zaś w postępowaniu odwoławczym — w ciągu miesiąca od dnia otrzymania odwołania	AGH	Nie	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga niezrozumiała. Zmiana dotyczyła wprowadzenia pojęcia władz publicznych, nie zaś terminów na udostępnienie informacji, które nie stoją w sprzeczności KPA. Nie ma obowiązku, który nakazywałby ujednolicenie terminów obowiązujących we wszystkich ustawach określających sposób postępowania władz publicznych z tymi, które są przewidziane w KPA. Ponadto przepis obowiązuje już w obecnym stanie prawnym i nie budzi wątpliwości w zakresie zasadności określonych w nim terminów.
5	art. 1 pkt 11	art. 16	W art. 16 w miejsce poprzedniego pkt 1.6 wstawiono nową treść z której usunięto zapis dotyczący bezpieczeństwa ekologicznego kraju.	Morski Instytut Rybacki	Nie	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Przepis uszczegółowiono. Bezpieczeństwo ekologiczne kraju było pojęciem zbyt ogólnym. Nowe brzmienie przepisu umożliwi organom chorniącym środowisko odmawianie udostępnienia informacji o środowisku w przypadku, gdyby prowadziło to do ujawnienia miejsca występowania rzadkich gatunków.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi (tak/Nie/częściowo)	Odniesienie do uwag
6	Art. 1 pkt 11	art. 16	Zapisy zmienianego art. 16 w proponowanym brzmieniu w istotny sposób ograniczają dostęp do informacji o środowisku, w tym mogą dotyczyć akt postępowań w zakresie ocen oddziaływania na środowisko ograniczając tym samym dostęp społeczeństwu do informacji o środowisku zagwarantowany przepisami Unii Europejskiej. Dotyczy to w szczególności informacji opisanych w pkt 3, 5 i 7. Z proponowanych przepisów wynika, że nieudostępniane mogą być również informacje o emisjach – jako objęte ochroną na mocy tajemnicy statystycznej (pkt 1). W szczególności tzw. „truciele” nie będą objęte możliwością dostępu społeczeństwa do informacji o wielkości emisji. Dotychczasowa praktyka wskazuje, że już w chwili obecnej organy często, w sposób nieuzasadniony, odmawiają dostępu do informacji o środowisku, a wyroki sądów administracyjnych przyznają takie uprawnienie. Dalsze ograniczanie dostępu do informacji o środowisku będzie sprzeczne z ideą tych regulacji prawnych funkcjonujących w Unii Europejskiej i sprzeczne z pojmowaniem Polski jako państwa prawa.	AGH	częściowo	Przepis art. 16 został zmieniony w projekcie w ten sposób, że władze publiczne nie będą mogły odmówić udostępnienia informacji o środowisku na podstawie ochrony tajemnicy statystycznej, jeśli informacje te dotyczą emisji. W pozostałej części uwaga dotycząca art. 16 jest zbyt ogólna. Nowe brzmienie tego przepisu rozszerza dostęp do informacji o środowisku wprowadzając fakultatywność odmowy udostępnienia takiej informacji. AGH nie wskazuje jednoznacznie, jakie przepisy prawa UE zostały naruszone przez proponowane brzmienie ustawy. Nie wskazała tego również KE badając stan wdrożenia przez Polskę dyrektywy 2003/4/WE
7	Art. 1 pkt 11	art. 16 ust 1 pkt 6	w jaki sposób potencjalny przedsiębiorca może uzyskać informacje o stanie środowiska w momencie, kiedy stara się o decyzję środowiskową?	AGH	Nie	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Przywołana przesłanka nie ma na celu utrudniać przedsiębiorcom procesu uzyskiwania decyzji środowiskowej. Ma ona służyć organom chroniącym środowisko do ochrony informacji o konkretnym miejscu występowania chronionych gatunków. Obecnie obowiązujący przepis art. 16 ust. 1 pkt 10 powodował problemy interpretacyjne w tym względzie.
8	Art. 1 pkt 11	art. 16 ust. 1 pkt 7	zauważam, że wielokrotnie, występuje forma "przedsiębiorstwo", "przedsiębiorstwa", tymczasem w polskim stanie legislacyjnym posługujemy się formą "przedsiębiorca", w rozumieniu odpowiedzialności cywilnoprawnej i zgodnie z ustawą o swobodzie działalności gospodarczej	AGH	Nie	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Pojęcie "przedsiębiorstwa" występowało już wcześniej w ustawie oś i nie wydaje się, żeby powodowało problemy interpretacyjne. Ponadto dodać należy, że ustawa oś nie odwołuje się w tym wypadku do ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, ani żadnych innych ustaw. Tajemnica przedsiębiorstwa powinna tutaj być zatem interpretowana jako odrębne pojęcie.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
9	Art. 1 pkt 11	art. 16 ust. 2 pkt 2	co to znaczy "wewnętrzne komunikowanie się"? - bez uzasadnienia np. w KPA i w KPC	AGH	Nie	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Wyjątek taki został przewidziany przez Konwencję z Aarhus oraz dyrektywę 2003/4/WE. Celem obecnej nowelizacji nie jest zmienianie przepisów, które nie służą implementacji przepisów prawa UE. Wynika to z przyspieszonego trybu procedowania nowelizacji, który przewiduje, że znowelizowane zostają jedynie te przepisy, które implementują lub poprawiają implementację prawa UE bądź realizują postulaty organów kontroli
10	Art. 1 pkt 11	art. 16 ust. 2 pkt 3	w nauce, tym bardziej o renomie światowej, nie funkcjonuje takie pojęcie	AGH	Nie	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Wyjątek taki został przewidziany przez dyrektywę 2003/4/WE oraz przez Konwencję z Aarhus, które przewidują możliwość odmowy udostępnienia informacji, jeśli wniosek o udostępnienie jest wyraźnie nieuzasadniony. Wyjątek ten może mieć zastosowanie w szczególnych przypadkach gdy zakres wniosku wykracza poza rozmiar i złożoność informacji. Ponadto szczególny tryb obecnej nowelizacji powoduje, że zmieniane są tylko przepisy, które mogłyby naruszać prawo UE lub ich zmiana wynika z wniosków organów kontroli.
11	Art. 1 pkt 14	art. 19 ust. 3	w KPA nie ma wzmianki o takim trybie postępowania,,, 14 dni?	AGH	Nie	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Nie ma obowiązku, który nakazywałby ujednolicenie terminów obowiązujących we wszystkich ustawach określających sposób postępowania władz publicznych z tymi, które są przewidziane w KPA. Termin 14 dni występuje choćby na gruncie ustawy o dostępie do informacji publicznej.
12	Art. 1 pkt 16	art. 21 ust. 2 pkt 24 lit. g	"niewłaściwym" w rozumieniu jakiej ustawy, przepisów?	AGH	DIŚ	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie.
13	Art. 1 pkt 16	art. 21 ust. 2 pkt 34 lit. f i g	nie istnieje taki zapis w PGG - albo ustawodawca wyprzedza fakty, albo ignoruje stan prawny	AGH	DIŚ	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
14	Art. 1 pkt 18	art. 26 pkt 4	W art. 26 pkt 4 proponuje się wprowadzić: Kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje <i>Uczelnie wyższą, jednostkę naukową PAN</i> Uzasadnienie: Opłacenie dostępu przez uczelnię jest możliwe, ale bardzo opóźnia okres realizacji przekazania danych, gdyż jest to okres od dostarczenia potwierdzenia zapłaty. Fakt wpływu środków na konto urzędu nie załatwia sprawy. Innym rozwiązaniem jest udostępnienie urzędowych baz danych (bez możliwości edycji) uczelniom i jednostką PAN na hasło, tylko w bibliotekach.	AGH	beprzedmiotowa	Art. 26 ust. 4 został zlikwidowany. W ocenie projektodawcy ustawa oś nie powinna służyć wymianie informacji pomiędzy władzami publicznymi. Dostęp do informacji o środowisku jest prawem człowieka i obywatela, nie zaś trybem komunikacji dla administracji publicznej. Wprowadzenie zwolnienia z opłat dla uczelni wyższych oraz innych jednostek badawczych jest zasadne do rozważenia. Niemniej wymagałoby to wypracowania odpowiedniej koncepcji na etapie projektu założeń do projektu ustawy i uwzględnienia w OSR. Obecna nowelizacja jest przeprowadzana w trybie przyspieszonym, który przewiduje, że znowelizowane zostają jedynie te przepisy, które implementują lub poprawiają implementację prawa UE bądź realizują postulaty organów kontroli.
15	art. 1 pkt 22	art. 62 ust 1a	Ad. 22 Dodany punkt „1a) ryzyko wystąpienia poważnych awarii oraz katastrof naturalnych i budowlanych;” w art. 62 nie oddaje w pełni zapisu widniejącego w Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/52/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniającej dyrektywę 2011/52/UE w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko. W załączniku III pkt 1 lit. f odpowiedni zapis brzmi: „zagrożenia poważnymi wypadkami lub katastrofami istotnymi dla danego przedsięwzięcia, w tym wynikającymi ze zmiany klimatu, zgodnie z wiedzą naukową”. Proponowany zapis nie uwzględnia także „zagrożeń dla zdrowia ludzkiego (na przykład z powodu zanieczyszczenia wody lub powietrza)” opisanych w pkt 1 lit. g. tego załącznika. Zapis tego punktu powinien być zbliżony z brzmieniem art. 63. ust 1 lit. e (Ad. 24). Zapisy te mogą być następujące : „zagrożenie wystąpienia poważnych awarii, uwzględniające wykorzystywane substancje oraz technologie, a także katastrofy naturalne i budowlane;” Określenie „substancje i technologie” dotyczy sytuacji awaryjnych, a nie katastrof naturalnych i budowlanych. Obecnie, w dyrektywie jest mowa o zagrożeniu, czyli potencjalnym źródle szkody dla zdrowia lub życia człowieka. Natomiast ryzyko jest wartością liczbowa, określa prawdopodobieństwo wystąpienia szkodliwego efektu zdrowotnego w warunkach narażenia na czynnik stanowiący zagrożenie dla zdrowia lub życia człowieka. Ze względu na wyraźne oddzielenie w załączniku III pkt 1 lit. f i g Dyrektywy 2014/52/UE zagrożenia wypadkami i katastrofami od zagrożenia dla zdrowia ludzi spowodowanego np. przez zanieczyszczenia wody lub powietrza zasadne jest wprowadzenie odrębnych zapisów odnoszących się do tych kwestii odpowiednio w art. 62 i 63, umieszczając je w osobnych literach.	Instytut Ekologii Terenów Uprzemysłowych	Nie.	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Załącznik III dyrektywy podaje kryteria screeningowe a nie zakres oceny - jest on uregulowany w art. 3 dyrektywy.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Institucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
16	Art. 1 pkt 23	Art. 62 a	Wątpliwości budzi wprowadzenie obowiązku zamieszczania w karcie informacyjnej przedsięwzięcia informacji o korytarzach ekologicznych, skoro takie dane (i wskazanie obszarów) powinny być w dyspozycji odpowiednich urzędów z innych źródeł.	Związek Rzemiosła Polskiego	Nie.	Celowość obowiązku została przedstawiona w uzasadnieniu projektu ustawy.
17	art. 1 pkt 23 oraz art. 1 pkt 26	art. 62a ust. 1 pkt 11 oraz art. 66 ust.1 pkt 3a	Konieczność przedstawienia w Karcie Informacyjnej Przedsięwzięcia (art. 62a ust. 1 pkt 11) i raporcie OOS (art. 66 ust.1 pkt 3a) skumulowanych oddziaływań innych przedsięwzięć zrealizowanych, ale również tych będących w realizacji i w planach (w oparciu o wydane lub wnioskowane (!) decyzje administracyjne). W takiej sytuacji zajdzie konieczność analizy przez autorów opracowań (KIP lub raport OOS) wszystkich postępowań administracyjnych w sąsiedztwie inwestycji, co wydłuży proces ich sporządzania. Decyzje te i wnioski są natomiast w posiadaniu organu wydającego decyzję środowiskową i prowadzącego OOS, więc wydaje się, że organ powinien uwzględnić to w procesie oceny, ale nie wymagać dostarczenia ww. informacji przed przedsiębiorcą	Polski Związek Producentów Kruzyw	Częściowo - przepisy zmodyfikowano	Wprowadzono zmiany w przepisach. W art. 66 ograniczono listę przedsięwzięć do tych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach. Nie jest zasadne uwzględnianie inwestycji, dla których dopiero złożono wniosek o taką decyzję, gdyż dyrektywa mówi o "zatwierdzonych przedsięwzięciach". Ponadto nie ma potrzeby wymieniania w przepisie decyzji z art. 72 ust. 1 i zgłoszeń z art. 72 ust. 1a, skoro i tak uzyskują one wcześniej decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Odnosząc się natomiast do ostatniego zdania uwagi, należy zauważyć, że organ wie tylko o swoich decyzjach, tymczasem decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach wydają nie tylko RDOŚ, ale też wójtowie, burmistrzowie i prezydenci miast.
18	art. 1 pkt 23	art. 62a ust. 1 -	W art. 62a ust. 1 należy rozważyć usunięcie zwrotu, zgodnie z którym dane dostarczone przez inwestora w karcie informacyjnej przedsięwzięcia mają „umożliwiać analizę uwarunkowań, o których mowa w art. 63 ust. 1, lub określenie zakresu raportu zgodnie z art. 69. Pozostawienie przedmiotowego zapisu powoduje, że to inwestor już na etapie przygotowywania karty informacyjnej przedsięwzięcia (zwanej dalej „KIP”) będzie musiał nie tylko przedstawiać określone dane (co jest przecież istotą KIP) ale i dokonywać analizy jak te dane przekładają się na uwarunkowania określone a art. 63 lub 69. Tymczasem analizy tej powinien dokonywać organ administracyjny i jeśli brakuje mu ku temu stosownych danych, wskazywać je inwestorowi w drodze odpowiednich wezwań. Należy podkreślić, że na etapie przygotowywania KIP nie powinno się przerzucać na inwestora, który co do zasady nie jest fachowcem w zakresie ocen oddziaływania na środowisko, obowiązków w zakresie „analizy uwarunkowań”.	Polskie Stacje Narciarskie i Turystyczne	Nie.	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Kwestionowany fragment jest zasadny - wskazuje cel danych przedstawionych w KIP. Odnosząc się do zarzutu, że inwestor nie jest fachowcem w zakresie ocen oddziaływania na środowisko, należy wyjaśnić, że wykonanie KIP można zlecić kompetentnemu podmiotowi.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
19	Art. 1 pkt 23	art. 62a	Proponowane dodanie art. 62a dotyczącego zwiększenia zawartości karty informacyjnej przedsięwzięcia jest niezasadne. W szczególności konieczność podawania informacji będących w posiadaniu organów administracji, takich jak wymienione w pkt 11 tego artykułu jest sprzeczne z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego stanowiącego iż fakty znane organowi z urzędu nie wymagają dowodu. Wnioskodawca będzie zobowiązany do przedłożenia informacji, które będzie musiał pozyskać w organie administracji, a równocześnie informacje tę mogą być już w momencie składania wniosku nieaktualne – może do organu wpłynąć w międzyczasie nowy wniosek. Również konieczność wykonywania streszczenia karty informacyjnej przedsięwzięcia będącej z założenia dokumentem zawierającym podstawowe informacje o przedsięwzięciu nie służy przyspieszeniu lub uproszczeniu postępowania, a generuje jedynie dodatkowe koszty i zużycie zasobów środowiska, nie wnosząc nowych treści. Ponadto odwołanie się w treści proponowanego art. 62a do kolejnego artykułu tj. art. 63 powoduje, że brak jest spójnego i jednoznacznie określonego wymogu co do zawartości karty informacyjnej przedsięwzięcia. Oba artykuły podają podobny zakres informacji w innych układach, a także elementy różne. W skrajnym przypadku organ nie będzie mógł znaleźć danych wymaganych np. art. 63 i będzie istniała konieczność podania w treści karty informacyjnej środowiska danych wymienionych w art. 62a, a potem w art. 63 i powtarzanie informacji wymienionych w każdym z tych przepisów.	AGH	Częściowo, jeśli chodzi o pkt 11 zmodyfikowano go. Tak, jeśli chodzi o streszczenie karty. Nie, jeśli chodzi o odwołanie do art. 63.	W trakcie uzgodnień międzyresortowych Ministerstwo Środowiska uznało, że należy zrezygnować ze streszczenia w języku niespecjalistycznym. Jeśli chodzi o odwołanie do art. 63, to należy wyjaśnić, że wskazuje ono cel danych przedstawianych w KIP. Ostatnie zdanie uwagi niezrozumiałe.
20	Art. 1 pkt 23	art. 62a ust. 1 pkt 5	powinno być "kopalin" - zgodnie z Prawem geologicznym i górniczym (zamiast surowców)	AGH	Nie.	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. W przedmiotowym przypadku sformułowania "surowców" nie można zawęzić jedynie do kopalin w rozumieniu ustawy Prawo geologiczne i górnicze, gdyż wykluczałoby to uwzględnianie w KIP zużycia np. mieszanin i substancji chemicznych, mogących mieć istotny wpływ na dalszy przebieg postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.
21	Art. 1 pkt 23	art. 62a ust. 1 pkt 13	w tym odpadów wydobywczych zgodnie z "ustawą o odpadach wydobywczych", ...	AGH	Nie.	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Nie jest konieczne doprecyzowanie omawianego przepisu, gdyż również w tym brzmieniu będzie on uwzględniał odpady wydobywcze

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
22	art. 1 pkt 23	art. 62a ust.1 pkt 11	Pozytywnie oceniamy zapis w art. 62a ust.1 pkt 11 dotyczący definicji planowanego przedsięwzięcia. Przedstawiona propozycja jest logiczna i pragmatyczna.	Związek Rzemiosła Polskiego	Nie dot. (uwaga wyraża jedyNie poparcie dla projektowanego o przepisu). Niemniej jednak przepis został zmodyfikowany w wyniku wielu innych uwag do tego przepisu.	Nie dotyczy. Należy zaznaczyć, że przepis ten uległ modyfikacjom.
23	art. 1 pkt 23	art. 62a ust.1 pkt 15	Ponadto w art. 62a ust.1 pkt 15 tworzy się niezrozumiały dla przedsiębiorców obowiązek wypełnienia dodatkowego elementu karty informacyjnej w postaci „streszczenia w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w karcie w odniesieniu do każdego elementu karty”. Powstaje pytanie, dlaczego podmiot wypełniający kartę ma stosować język niespecjalistyczny? Istnieje szereg możliwości pozyskania informacji fachowych — chociażby w drodze konsultacji — dlaczego więc przerzuca się ciężar wypełniania dodatkowych pól na podmiot wypełniający kartę? Wydaje się, iż argument ujednoczenia regulacji w tym zakresie nie uzasadnia wystarczająco wprowadzenia takiego obowiązku.	Związek Rzemiosła Polskiego	Tak.	W trakcie uzgodnień międzyresortowych Ministerstwo Środowiska uznało, że należy zrezygnować z tego elementu karty.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwag [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
24	art. 1 pkt 23	art. 62a ust. 1 pkt 11	<p>Szczególnie krytycznie należy ocenić zmianę proponowaną w art. 62a ust. 1 pkt 11, zgodnie z którą inwestor musiałby przedstawić w KIP: - dane o przedsięwzięciach realizowanych, zrealizowanych i planowanych, dla których został złożony wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub została wydana jedna z decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 lub dokonano zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust 1a, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia, w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem. Po pierwsze, zmiana ta nie dość, że nakłada nowy i skomplikowany obowiązek w postępowaniach OOS, to jeszcze przerzuca go w całości na inwestora. Jest to o tyle niezrozumiałe, że wszystkimi ww. danymi dysponuje organy administracyjne, a zwolnienie inwestorów z obowiązku przedkładania takich danych (tj. znajdujących się w posiadaniu organów państwowych) było przecież jednym z głównych założeń ustawy o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców. Inwestor będzie znowu sprowadzony do roli „pośrednika” w przekazywaniu informacji pomiędzy organami administracyjnymi. Jest to o tyle kuriozalne, że inwestor będzie musiał przekazywać dane (tj. najpierw je uzyskać a potem przekazać) często temu samemu organowi, u którego się one znajdują — np. informacje o większości wniosków o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach będzie miał organ, do którego zostanie złożona KIP. Po drugie, należy wskazać na <u>skale obciążenia</u> wynikającą dla inwestorów z nałożenia tego obowiązku. Biorąc pod uwagę katalog decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 (obecnie 21 rodzajów decyzji — inwestor będzie zobowiązany do zweryfikowania czy nie została wydana którakolwiek z nich) plus obowiązek ustalenia inwestycji realizowanych na podstawie zgłoszenia, to szczególnie w przypadku większych inwestycji realizowanych na obszarze więcej niż jednej gminy, powiatu albo województwa, inwestor będzie musiał występować nawet i do kilkunastu, jeśli nie kilkudziesięciu organów z wnioskiem o udzielenie wymaganych przez ww. pkt 11) informacji. W zasadzie będzie musiał uzyskać informację o wszystkich wydany ww. decyzjach i ich treści i o wszystkich zgłoszeniach, żeby ocenić możliwość kumulowania się oddziaływań. W tym kontekście wizja wprowadzenia tzw. „jednego okienka”, zakładająca możliwość załatwienia wszystkich formalności w jednym urzędzie staje się jeszcze bardziej nierealna. Po trzecie, bardzo wątpliwe z punktu widzenia brzmienia Dyrektywy 2014/52/UE jest wymaganie dostarczania a następnie analizowania informacji o wnioskach o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz tych z decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, które są wydawane na początku procesu inwestycyjnego i nie są wystarczające do rozpoczęcia realizacji przedsięwzięcia, tj. w szczególności decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.</p>	Polskie Stacje Narciarskie i Turystyczne	Częściowo - przepisy zmodyfikowano	Wprowadzono zmiany w przepisach. Ograniczono listę przedsięwzięć do tych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
25	art. 1 pkt 23	art. 62a ust. 1 pkt 11	Dla przypomnienia należy wskazać, iż pkt 1 b) Załącznika III do Dyrektywy OOS stanowi, że cechy przedsięwzięć muszą być rozpatrywane ze szczególnym uwzględnieniem kumulacji z innymi już realizowanymi lub zatwierdzonymi przedsięwzięciami. Wobec powyższego, po pierwsze nie sposób uznać za „zatwierdzone przedsięwzięcie” przedsięwzięcia, co do którego dopiero złożono wniosek o wydanie decyzji środowiskowej (który przecież nawet nie musi zostać rozpoznany pozytywnie), a po drugie, duże wątpliwości budzi uznanie za „zatwierdzenie” przedsięwzięcia wydania decyzji o warunkach zabudowy, która nie rodzi żadnych praw do terenu, ani na jej podstawie nie wolno wykonać robót budowlanych. Co więcej, należy mieć na względzie, że dla tego samego obszaru może być wydanych kilka a nawet kilkanaście różnych decyzji o warunkach zabudowy a odpowiedzi na to, której skumulowane oddziaływanie należy uwzględnić (bo oczywiście jest, że wszystkich zrealizować się nie da) ustawodawca nie podaje. Co więcej, istnieje ryzyko blokowania inwestycji poprzez składanie fikcyjnych (tj. nigdy nie planowanych do realizacji) wniosków o decyzje środowiskowe lub o warunkach zabudowy, które uniemożliwią lub znacznie ograniczą możliwość realizacji przedsięwzięcia przez samego właściciela terenu jeśli będzie musiał uwzględniać wynikające z nich skumulowane oddziaływanie. Na etapie wydawania obu ww. decyzji nie bada się bowiem, czy wnioskodawca dysponuje tytułem prawnym do terenu inwestycji. 5. Proponowany art. 63 ust. 1 pkt 1.b) — por. uwagi zawarte powyżej. Proponowany art. 63 ust. 1 pkt 3.f) — por. uwagi zawarte powyżej. Proponowany art. 66 ust. 1 pkt 3a) — por. uwagi zawarte powyżej.	j.w.	j.w.	j.w.
26	art. 1 pkt 23	art. 62a ust. 1 pkt 15	Zdziwienie budzi zmiana zaproponowana w art. 62a ust. 1 pkt 15, zgodnie z którym w KIP należy podać streszczenie w języku niespecjalistycznym, skoro karta z założenia ma być opracowaniem niespecjalistycznym, zawierającym podstawowe dane o przedsięwzięciu. I takim też dokumentem powinna pozostać	Polskie Stacje Narciarskie i Turystyczne	Tak.	W trakcie uzgodnień międzyresortowych Ministerstwo Środowiska uznało, że należy zrezygnować ze streszczenia w języku niespecjalistycznym.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
27	art. 1 pkt 23	art. 62a ust. 2 i 3	<p>Szczególnie krytycznie należy odnieść się do zmiany zaproponowanej w art. 62a ust. 2 i 3, zgodnie z którym już KIP będzie musiała zostać sporządzona przez osobę (lub zespół osób) posiadającą, szczególne kwalifikacje, i to takie jakie są wymagane od autorów raportu oddziaływania na środowisko. Ustawodawca powinien pamiętać, że obowiązek przedłożenia KIP dotyczy wszystkich rodzajów przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, i to zarówno tych większych, jak i zupełnie niewielkich inwestycji, posiadających bardzo ograniczony budżet. Wprowadzenie proponowanej zmiany spowoduje np. że właściciel gospodarstwa agroturystycznego chcący na sezon zimowy rozstawić na swoim polu mały wyciąg narciarski, będzie zmuszony zlecić opracowanie KIP (która z założenia nie ma być opracowaniem specjalistycznym) specjalście i ponieść związane z tym koszty, które mogą uczynić nieopłacalnym całe przedsięwzięcie! Wprowadzenie przedmiotowego wymogu jest tym bardziej nieuzasadnione, jeśli wziąć pod uwagę fakt, że sama Dyrektywa 2014/52/UE nie wprowadziła takiego obowiązku! Wymóg ten, w bardzo ogólnej postaci, tj. „ekspertów posiadających odpowiednie kompetencje” przewidziano wyłącznie w odniesieniu do autorów raportu oddziaływania na środowisko. A skoro wprowadzanie obowiązku sporządzania KIP przez osoby posiadające specjalistyczne kwalifikacje nie jest wymagane przepisami unijnymi, to proponowaną nowelizację należy uznać za działanie sprzeczne z przyjętą przez polskiego ustawodawcę koncepcją deregulacji zawodów.</p>	Polskie Stacje Narciarskie i Turystyczne	Tak w zakresie ust. 3, Nie w zakresie ust. 2.	Ust. 3 został usunięty. Natomiast jeśli chodzi o ust. 2, to trudno zrozumieć kwestionowanie mało uciążliwego obowiązku polegającego na podpisaniu KIP i podaniu daty jej sporządzenia.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
28	art. 1 pkt 24	art. 63 i art. 66	Ad. 24 Rozpatrywanie ryzyka wystąpienia poważnych awarii, katastrof naturalnych lub budowlanych poza zagrożeniami dla zdrowia ludzi wiąże się także z koniecznością oszacowania ryzyka dla życia, mienia i bezpieczeństwa ludzi (art. 63 ust 1 lit. g). Dla prawidłowej weryfikacji informacji podawanych w raportach należy określić w ustawie, co będzie wymagane w raportach OOS. Po określeniu zagrożenia można ocenić ryzyko. Taką sekwencję zanieczyszczenia, zagrożenia, ryzyko odnajdujemy w pkt 1 lit. e-f załącznika III Dyrektywy 2011/92/UE. Zgodnie ze zmianami wprowadzonymi przez Dyrektywę 2014/52/UE w załączniku IV pkt 4 lit. d podano informację, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać opis prawdopodobnego znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynikającego z „zagrożeń dla zdrowia ludzkiego, dziedzictwa kulturowego lub dla środowiska (na przykład w wyniku wypadków lub katastrof)”. Stąd też, w ustawie proponuje się dodać lit. h „zagrożenia dla zdrowia lub życia człowieka”. Zapis lit. h „gęstość zaludnienia” nie jest spójny z brzmieniem kryterium opisanego w ust 3 lit. a „zasięgu oddziaływania - obszaru geograficznego i liczby ludności na którą przedsięwzięcie może oddziaływać”. IETU proponuje doprecyzowanie tego kryterium w następujący sposób: „lit. h) gęstość zaludnienia, odległość od zabudowy mieszkaniowej wraz z podaniem jej rodzaju”. Natomiast zapis lit. a ust 3 sugerujemy uzupełnić o: „zasięgu oddziaływania - obszaru geograficznego i liczby oraz rozmieszczenia ludności na którą przedsięwzięcie może oddziaływać”. W ostatnim czasie, zwłaszcza przy rosnącej liczbie protestów dotyczących farm wiatrowych takie zapisy będą bardzo wartościowe i pozwolą uniknąć wprowadzania jednej odległości od zabudowy mieszkaniowej. Będą one wynikały z przeprowadzonego raportu OOS.	Instytut Ekologii Terenów Uprzemysłowych	Nie.	Pierwsza część uwag wobec art. 63 niezrozumiała. Kolejna (po uwagach wobec art. 66) niezasadna - obecne brzmienie proponowanych przepisów jest wystarczające. Jeśli natomiast chodzi o uwagę wobec art. 66, to jest ona niezasadna, gdyż zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy o.o.ś. ilekroć w ustawie jest mowa o oddziaływaniu na środowisko rozumie się przez to również oddziaływanie na zdrowie ludzi - nie ma więc konieczności odrębnego wymieniania w art. 66 zdrowia i życia ludzkiego. Ponadto wprost o oddziaływaniu na ludzi mówi projektowany ust. 6a w art. 66.
29	art. 1 pkt 24	art. 63 ust. 1 pkt 2 f	Proponowany art. 63 ust. 1 pkt 2 f — wprowadzenie konieczności uwzględniania „prawdopodobieństwa” przekroczenia standardów jakości środowiska wydaje się nieuzasadnione w świetle treści pkt 2.c.(vi) Załącznika III do Dyrektywy OOS.	Polskie Stacje Narciarskie i Turystyczne	Nie.	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. W dyrektywie użyto innych słów, ale regulacja jest podobna. Ponadto, nawet gdyby uznać, że projektowany przepis ustawy jest dalej idący niż przepis dyrektywy, to należy wyjaśnić, że dyrektywa określa pewne minimum - państwa członkowskie mogą wprowadzić bardziej restrykcyjne regulacje.
30	Art. 1 pkt 24	art. 63 i art. 66	Zapisy proponowane w art. 63 w brzmieniu opisanym projektem ustawy zakładają, że możliwy jest wpływ przedsięwzięcia na zmiany klimatu. Zmiany klimatu są teorią nie popartą w sposób bezwzględny wiedzą naukową. Obowiązek podawania w karcie informacyjnej przedsięwzięcia oceny ryzyka zmiany klimatu powodowanego przez przedsięwzięcie jest w tej sytuacji wysoce nieuprawniona. Analogicznie proponowane zapisy dotyczące zawartości raportu o oddziaływaniu na środowisko w brzmieniu proponowanego art. 66 (pkt 6) w części dot. zmian klimatu.	AGH	Nie	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Jeśli chodzi o art. 63, to zarówno w projekcie ustawy jak i odpowiednich przepisach dyrektywy chodzi o coś odwrotnego - wpływ klimatu na przedsięwzięcie. Natomiast zmiany art. 66 w zakresie wpływu przedsięwzięcia na klimat są uzasadnione dyrektywą.
31	Art. 1 pkt 24	art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. a	co to znaczy "wzajemnych proporcji" - nie ma tego sformułowania w innych pokrewnych aktach prawnych - brak definicji ustawowej (SB)	AGH	Nie.	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Sformułowanie jest zrozumiałe. Nieuzasadnione jest wprowadzenie definicji ustawowej.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
32	Art. 1 pkt 24	art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. f	Należy przywołać akty prawa mówiące o standardach jakości (parametrach)	AGH	Nie.	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Definicję standardów jakości środowiska zawiera ustawa Prawo ochrony środowiska, natomiast nie ma sensu wymieniać wszystkich rozporządzeń regulujących standardy.
33	Art. 1 pkt 24	art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. k	wymaga doprecyzowania o jakie cele środowiskowe chodzi	AGH	Nie.	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Przepis ma nakładać obowiązek uwzględnienia w analizach wpływu na wody w szerokim znaczeniu tego pojęcia, również w znaczeniu jednolitych części wód i wtedy na obowiązujące dla nich cele środowiskowe.
34	Art. 1 pkt 24	art. 63 ust. 1 pkt 3 lit. d	wymaga doprecyzowania o jakie cele środowiskowe chodzi	AGH	Jak wyżej	Jak wyżej
35	Art. 1 pkt 24	art. 63 ust. 1 pkt 2	Podajemy pod rozwagę celowość uwzględnienia w art. 63 ust. 1 pkt 2 przy ocenie oddziaływania na środowisko wpływu przedsięwzięcia nie tylko na rośliny i zwierzęta, ale też na grzyby. Czy taka ocena powinna być dokonywana w przypadku każdego przedsięwzięcia i na każdym terenie?	Związek Rzemiosła Polskiego	Nie.	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Brak powodu do innego traktowania grzybów niż rośliny i zwierzęta.
36	Art. 1 pkt 25	art. 64 ust. 1 pkt 2	Proponowany art. 64 ust. 1 pkt 2 należy rozważyć, czy zastrzeżenie, iż w przypadku, gdy RDOŚ uzna, że istnieje konieczność przeprowadzenia OOS ze względu na oddziaływanie na obszar Natura 2000, to wydaje się uzgodnienie, nie powinno się znaleźć w art. 64 ust. 1 pkt 1	Polskie Stacje Narciarskie i Turystyczne	Tak.	
37	Art. 1 pkt 25	art. 64 ust. 4	zgodnie z KPA albo 30 dni, albo dwa miesiące	AGH	Nie.	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. W art. 35 § 4 KPA wskazano, że przepisy szczególne mogą określać inne terminy niż określone w § 3 - czyli inne niż miesiąc lub 2 miesiące.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
38	art. 1 pkt 26	art. 66	Ad. 26 W załączniku IV Dyrektywy 2014/52/UE pkt 1 lit c opis głównych cech procesów produkcyjnych obejmuje objaśnienie „na przykład rodzaju i ilości używanych materiałów”. Postulujemy uzupełnienie art. 66 ust. 1 pkt 1 lit b odpowiednim zapisem. Kolejne wymaganie załącznika IV (pkt 1 lit d) dotyczy oceny typu i ilości spodziewanych pozostałości i emisji (zanieczyszczeń wody, powietrza, gleby i podglebia, hałasu, wibracji, światła, ciepła, promieniowania). Propozycja zmiany art. 66 ust. 1 pkt 1 lit c brzmi: „przewidywane rodzaje i ilości emisji, w tym odpadów, wynikające z funkcjonowania planowanego przedsięwzięcia”. Wnioskujemy o dodanie brakujących czynników: podglebia, hałasu, wibracji, światła, ciepła, promieniowania. Uszczegółowienie będzie korzystne zarówno dla osób przygotowujących raporty, jak i weryfikujących je. W art. 66 wnioskujemy wprowadzenie następującej zmiany: „Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisku powinien zawierać informacje na temat prawdopodobnego znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, które umożliwiają analizę kryteriów wymienionych w art. 62 ust. 1, w tym:” W punkcie 6a art. 66 sugerujemy zamianę słowa ludzi na ludność oraz dodanie po przecinku „w tym zdrowie i warunki życia ludzi”. Zapis taki pozwoli uzyskać spójność wewnątrz ustawy z propozycją zapisu w art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. a: „środowisko, ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi”. Jest to ponadto zgodne z treścią informacji podanych w załączniku IV Dyrektywy 2014/52/UE pkt 4.	Instytut Ekologii Terenów Uprzemysłowionych	Nie.	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Dotychczasowe brzmienie przepisów zawarte w projekcie jest wystarczające.
39	Art. 1 pkt 26	art. 66 pkt 2 lit. b	W brzmieniu proponowanego zapisu art. 66 pkt 2 lit. b jest prawdopodobnie oczywista omyłka polegająca na dwukrotnym wymienieniu właściwości chemicznych	AGH	Nie.	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Nie ma powtórzenia - raz jest "chemicznych" a raz "fizykochemicznych".
40	art. 1 pkt 26	art. 66 i art. 62a	art. 66 ust. 1 b wyodrębniono kryteria wpływu na środowisko związane z pracami rozbiórkowymi a w art. 62a ust.1 wprowadza się obowiązek przedkładania w karcie informacyjnej danych dotyczących prac rozbiórkowych — proponujemy odstąpienie od tej koncepcji i ewentualnie zastąpienie tego zapisu w sposób, który nie obciąża każdorazowo przedsiębiorstw do zamieszczania informacji w karcie, ale daje taką możliwość — na podstawie wezwania ze strony właściwego urzędu (informacja taka byłaby przedkładana przez przedsiębiorcę np.: w terminie 10 dni od dnia wezwania).	Związek Rzemiosła Polskiego	Nie (z tymże art. 62a ust. 1 pkt 14 zmodyfikowano).	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Niezrozumiałe jest, czemu miałyby służyć fakultatywne podawanie wybranej informacji w ramach przygotowywania raportu czy karty. Ponadto konieczność uwzględniania informacji o pracach rozbiórkowych wynika z dyrektywy 2011/92/UE.
41	art. 1 pkt 26	Art. 66	Kolejna wątpliwość dotyczy rzeczywistej konieczności wprowadzenia obowiązku dodania kryterium „wpływu na klimat” do „opisu przewidywanych oddziaływań na środowisko” — w części dotyczącej analizowanych wariantów przedsięwzięć.	Związek Rzemiosła Polskiego	Nie.	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Wprowadzenie kryterium wpływu przedsięwzięcia na klimat wynika bezpośrednio z dyrektywy 2011/92/UE.
42	art. 1 pkt 26	Art. 66 ust. 1 pkt 11a	Powstaje pytanie, czy za „odniesienie do celów środowiskowych dokumentów strategicznych” powinien odpowiadać podmiot wypełniający raport oddziaływania na środowisko, a nie podmiot dokonujący oceny raportu (z poziomu administracyjnego)?	Związek Rzemiosła Polskiego	Nie.	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Zmiana w art. 66 w ust. 1, polegająca na dodaniu jako nowego elementu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko – odniesienia się do celów środowiskowych dokumentów strategicznych – wynika z pkt 5 załącznika IV dyrektywy 2011/92/UE.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
43	art. 1 pkt 30	art. 72 ust.4	Wnoskujemy o rozważenie możliwości pozostawienia zapisu art. 72 ust.4 ustawy „oos” w obecnym brzmieniu, zamiast wprowadzać niejako nowy rodzaj informacji, wskazującej czy nie zmieniły się warunki określone w decyzji, tym bardziej, że stwierdzenie aktualności warunków oceny oddziaływania na środowisko (zgodnie z uzasadnieniem przedstawionym na str. 12), stanowi jednak przesłankę konieczną do skorzystania z uprawnienia do złożenia wniosku o wydanie decyzji następczej w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.	Związek Rzemiosła Polskiego	Nie.	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Niezrozumiałe uzasadnienie uwagi.
44	art. 1 pkt 30	art. 72 ust. 7-10	Odnosnie art. 72 ust. 7-10, popieramy propozycję derogacji od obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach — w przypadku, gdy wyłącznym celem danego przedsięwzięcia jest obronność i bezpieczeństwo państwa lub prowadzenie działań ratowniczych i zapewnienie bezpieczeństwa cywilnego.	Związek Rzemiosła Polskiego	Nie dot. (uwaga wyraża jedynie poparcie dla projektowanych przepisów). Niemniej jednak przepisy zostały zmodyfikowane w wyniku innych uwag.	Nie dotyczy
45	art. 1 pkt 30	art. 72 ust. 3 i 4	W przypadku art. 72 ust. 3 i 4 uznajemy za słuszne przyjęcie założenia, iż czas, w jakim można ubiegać się o wydanie następczej decyzji inwestycyjnej lub dokonywać zgłoszenia (np.: budowy lub robót budowlanych) może ulec wydłużeniu (z 4 do 6 lat) w przypadku, gdy wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.	Związek Rzemiosła Polskiego	Nie dot. (uwaga wyraża jedynie poparcie dla projektowanych przepisów).	Nie dotyczy
46	Art. 1 pkt 31	art. 74 ust. 1 pkt 3a	Proponowany art. 74 ust. 1 pkt 3a) — należy doprecyzować, co należy rozumieć przez „wskazanie współrzędnych obszaru lokalizacji i oddziaływań”. Są to dane, które na początku postępowania musi dostarczyć inwestor, więc zasadne jest aby wiedział on dokładnie, czego się od niego oczekuje.	Polskie Stacje Narciarskie i Turystyczne	Tak - ten fragment został całkowicie usunięty w wyniku innej uwagi.	W trakcie uzgodnień międzyresortowych zmieniono brzmienie tego fragmentu przepisu na następujące: "wskazaniem listy współrzędnych granic obszaru lokalizacji i granic obszaru oddziaływań wykazanych w państwowym układzie współrzędnych prostokątnych płaskich"

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
47	Art. 1 pkt 31	art. 74	Zmiana określona w art. 74 polegająca na oznaczeniu na mapie zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia jest niewłaściwa. Oddziaływanie nie jest definiowane w ustawodawstwie. Istnieją różne rodzaje oddziaływań (w tym np. oddziaływania skumulowane), a orzecznictwo w tych sprawach nie jest spójne. W przypadku oddziaływania na klimat oddziaływanie obejmuje skalę globalną. Natomiast oddziaływanie na elementy przyrody, w szczególności zwierzęta i ich szlaki migracji to nierzadko znaczne odległości, w praktyce niemożliwe do jednoznacznego oznakowania. Oznaczanie oddziaływania na mapie bez sprecyzowania tego pojęcia będzie powodowało znaczną dowolność interpretacyjną. Należy albo usunąć proponowane zapisy, albo sprecyzować jakie oddziaływania należy oznaczać np. poprzez zapis, że mają to być oddziaływania powodujące przekraczanie norm w środowisku.	AGH	Nie.	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Należy przyjąć podejście indywidualne, przy zastosowaniu jako minimalne kryterium oddziaływań ponadnormatywnych, które bez wątpliwości powodują ponadprzeciętne zakłócenia. W zależności jednak od przypadku nie można wykluczyć konieczności uwzględnienia przy określaniu negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia również oddziaływań poniżej normy czy oddziaływań, dla których norm nie ustalono, a mogą powodować uciążliwości. W praktyce najczęściej za zasięg negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia przyjmuje się zasięg ponadnormatywnego oddziaływania.
48	Art. 1 pkt 31	art. 74	Kwalifikacje, wiedza i doświadczenie osób które ten raport wykonują w dużej mierze decyduje o właściwym określeniu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Zwrócenie uwagi na kwalifikacje wykonawców raportu oddziaływania w projekcie ustawy jest krokiem w dobrym kierunku (artykuł 74 projektu ustawy). W skrócie można powiedzieć, iż rozpoznanie jakościowe i ilościowe emisji substancji i energii do środowiska, sposobów jej redukcji oraz jej przenikanie do środowiska stanowi istotę raportu. Postawienie znaku równości dla kwalifikacji absolwentów kierunków inżynieria i ochrona środowiska oraz górnictwo i geologia z absolwentami biologii i leśnictwa budzi duże zdziwienie i obawy co do wiedzy inżynierskiej absolwentów kierunków: biologii i leśnictwa. Projekt ustawy niestety nie wymienia absolwentów kierunków np. inżynierii akustycznej – kierunku kluczowego dla emisji hałasu czy też elektrycznego dla emisji promieniowania elektromagnetycznego.	AGH	Częściowo - przepis został zmodyfikowany na bardziej ogólny i teraz obejmuje swoim zakresem większą liczbę specjalności.	W toku uzgodnień międzyresortowych przepis został zmodyfikowany na bardziej ogólny i teraz obejmuje swoim zakresem większą liczbę specjalności.
49	Art. 1 pkt 32	Art. 74 a	Proponujemy pozostawienie — dla osób podpisujących po raz pierwszy oświadczenie pod raportem oddziaływania na środowisko lub kartą informacyjną - możliwości przedstawiania dokumentacji wykształcenia lub doświadczenia zawodowego. Możliwe, że wydłużyłoby to nieznacznie czas postępowań (a właściwie tylko tego pierwszego, przy założeniu bazy podmiotów uprawnionych do podpisywania oświadczeń), ale uchroniłoby dane osoby od odpowiedzialności karnej, którą niejako na wyrost proponuje projektodawca. W naszej opinii wystarczające byłoby wprowadzenie wymogu samodzielnego dokumentowania wykształcenia i/lub doświadczenia zawodowego obwarowanego oświadczeniami pod sankcją odpowiedzialności cywilnoprawnej	Związek Rzemiosła Polskiego	Nie.	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Składanie oświadczenia zamiast konieczności dokumentowania kwalifikacji jest ułatwieniem dla autora raportu. Jeśli chodzi o obawy przed odpowiedzialnością karną, to osoby składające zgodne z prawdą oświadczenia nie muszą się jej obawiać. Ostatnie zdanie uwagi (w tym propozycja "sankcji odpowiedzialności cywilnoprawnej") niejasne.
50	Art. 1 pkt 31	art. 74 ust.1	W kontekście art. 74 ust.1 wydaje się przerostem obowiązków biurokratycznych obciążenie wnioskodawcy koniecznością złożenia załącznika do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach — załącznika graficznego terenu przedsięwzięcia wraz z oceną oddziaływania na mapie.	Związek Rzemiosła Polskiego	Nie.	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Celowość obowiązku została przedstawiona w uzasadnieniu projektu ustawy.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
51	Art. 1 pkt 32	art. 74a ust. 1 i 2	<p>Proponowany art. 74a ust. 1 i 2 — jeśli chodzi o wymóg sporządzania KIP przez osobę/osoby posiadające szczególne kwalifikacje — porównaj uwagi zawarte w pkt. 4 powyżej. Ponadto należy dostosować nazewnictwo zastosowane w art. 74a do tego zawartego w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym. Z kolei, w związku z bardzo ogólnym wymogiem Dyrektywy OOS („ekspertów posiadających odpowiednie kompetencje”) z jednej strony, a koncepcją deregulacji zawodów z drugiej strony, konieczne jest rozważenie poszerzenia katalogu zaproponowanego w projekcie zarówno pod względem form kształcenia (tj. np. o studia pierwszego stopnia i studia podyplomowe), jak i o inne kierunki studiów (np. geografię). Z w/w względów zasadne jest również skrócenie okresu wymaganego doświadczenia z 5 do 3 lat.</p>	Polskie Stacje Narciarskie i Turystyczne	Częściowo	<p>Przepis został zmodyfikowany o usunięcie wskazanych wymogów wobec wykonawców kart informacyjnych przedsięwzięcia, pozostawiając je wobec wykonawców raportów zgodnie z przepisami zmienionej dyrektywy 2011/92/UE. Wprowadzono również zmiany w zakresie obowiązku spełnienia wymogów określonych w art. 74a ustawy oos również przez wykonawców prognoz oos oraz raportów o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000. Art. 74a został przedredagowany i obecnie przewidziano w nim – jako samodzielną podstawę do sporządzania raportu oos - ukończenie studiów pierwszego, drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich na kierunkach związanych z kształceniem w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych (według podziału z rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 8 sierpnia 2011 r. w sprawie obszarów wiedzy, dziedzin nauki i sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych) dostosowanych ze względu na zakres tematyczny procedur oos. Natomiast absolwenci pozostałych kierunków niż wskazane w art. 74a ust. 2 pkt 1 będą upoważnieni do sporządzania raportów oos po spełnieniu warunku wskazanego w art. 74a ust. 2 pkt 2, tj. ukończenia studiów i jednocześnie posiadania 5—letniego doświadczenia w pracach w zespołach przygotowujących raporty oos lub przygotowania co najmniej 5 raportów, co ma zapewnić odpowiednio wysoką jakość dokumentacji.</p>

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
52	Art. 1 pkt 32	art. 74a	1. Proponowana treść art. 74a dyskryminuje absolwentów studiów np. rolniczych (analogicznych z leśnictwem), hydrotechnicznych i innych, preferując np. biologów nie mających wiedzy inżynierskiej zdolnych do rozwiązywania problemów inżynierskich, do których należy większość zagadnień z zakresu realizacji przedsięwzięć. Należy albo pozostawić wyłącznie wykształcenie ochrona lub inżynieria środowiska, albo wymagać od każdego doświadczenia min. 5 lat. Obowiązek posiadania wieloletniego doświadczenia powinien dotyczyć również osób pracujących w administracji i prowadzących postępowania administracyjne w zakresie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.	AGH	Częściowo	Przepis art. 74a został przeredagowany i obecnie przewidziano – jako samodzielną podstawę do sporządzania raportu ooś - ukończenie studiów pierwszego, drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich na kierunkach związanych z kształceniem w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych (według podziału z rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 8 sierpnia 2011 r. w sprawie obszarów wiedzy, dziedzin nauki i sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych) dostosowanych ze względu na zakres tematyczny procedur ooś. Natomiast absolwenci pozostałych kierunków niż wskazane w art. 74a ust. 2 pkt 1 będą upoważnieni do sporządzania raportów ooś po spełnieniu warunku wskazanego w art. 74a ust. 2 pkt 2, tj. ukończenia studiów i jednocześnie posiadania 5—letniego doświadczenia w pracach w zespołach przygotowujących raporty ooś lub przygotowania co najmniej 5 raportów, co ma zapewnić odpowiednio wysoką jakość dokumentacji.
53	Art. 1 pkt 32	art. 74a	Str. 24 projektu , linijka 4 pkt 1) proponuje się dodanie zapisu w przypadku studiów inżynierskich o 2-3 letnim doświadczeniu, a mgr co najmniej rocznym, co pozwoli na zapewnienie odpowiedniego doświadczenia praktycznego.	AGH	Nie	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Przepis został zmieniony. Komenatrz jak do uwagi nr 52.
54	Art. 1 pkt 32	art. 74a ust. 2 pkt 1 lit. d	górnictwo i geologia	AGH	Tak	Przepis został zmieniony. Komenatrz jak do uwagi nr 53.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
55	Art. 1 pkt 32	art. 62a ust.2 i 3, art. 66 oraz art. 74a	W art. 62a ust.2 i 3, art. 66 oraz art. 74a ustawy „ooś” proponujemy odstąpienie od wprowadzenia obowiązku każdorazowego składania oświadczeń o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ustawy „ooś” w zakresie wykształcenia lub doświadczenia zawodowego. W naszej ocenie odpowiedni organ powinien tylko jednorazowa uzyskać informacje od osób sporządzających kartę informacyjną przedsięwzięcia lub raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Raz uzyskana informacja powinna być wprowadzona do elektronicznego rejestru upoważnionych osób bez konieczności każdorazowego dodatkowego poświadczania danych podpisem. Ponadto uważamy, że zainteresowana osoba – w przypadku podnoszenia kwalifikacji – powinna móc z własnej inicjatywy informować odpowiedni urząd prowadzący wspomniany rejestr o fakcie np. podwyższenia wykształcenia poprzez złożenie właściwego oświadczenia.	Związek Rzemiosła Polskiego	Nie	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Obowiązek składania oświadczeń o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ustawy ooś, czyli wymagań w zakresie doświadczenia zawodowego lub wykształcenia powiązany jest z przepisami transponującymi art. 5 ust. 3 lit. a dyrektywy 2011/92/UE. W przypadku niewprowadzenia takiej regulacji konieczne byłoby wprowadzenie obowiązku udokumentowania wykształcenia lub doświadczenia zawodowego, co wydłużyłoby czas trwania wszystkich postępowań, w których sporządza się przedmiotowe dokumenty. Ponadto przepis został zmodyfikowany o usunięcie wskazanych wymogów wobec wykonawców kart informacyjnych przedsięwzięcia, pozostawiając je wobec wykonawców raportów zgodnie z przepisami zmienionej dyrektywy 2011/92/UE.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
56	Art. 1 pkt 32	Art. 74a	<p>Będąc wyrazicielem woli rzemieślników wyrażamy przekonanie, iż warto uwzględnić w kręgu osób uprawnionych do sporządzania raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko także osoby, które uzyskały tytuł mistrza w zawodzie odpowiadającym danemu rodzajowi rzemiosła w branży budowlanej (analogicznie do zapisów ustawy Prawo budowlane), przy założeniu, że osoby te spełniają wymóg 5-letniego doświadczenia w pracy w zespołach przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. W naszej ocenie ograniczanie kręgu osób, które mogą (przy łącznym spełnianiu warunku 5-letniego doświadczenia w pracach zespołu) sporządzać takie dokumenty tylko do osób legitymujących się określonym cenzusem wykształcenia — magister lub inżynier — jest sprzeczne z obserwowanym na całym świecie trendem uznawania i doceniania nabywania kwalifikacji różnymi, a więc i pozaformalnymi, ścieżkami. Proponujemy rozważenie tej możliwości, tym bardziej, że osoba z tytułem zawodowym mistrza musi się wykazać co najmniej 6-letnim doświadczeniem zawodowym w danej branży.</p>	Związek Rzemiosła Polskiego	Nie	<p>Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Przepis został zmodyfikowany o usunięcie wskazanych wymogów wobec wykonawców kart informacyjnych przedsięwzięcia, pozostawiając je wobec wykonawców raportów zgodnie z przepisami zmienionej dyrektywy 2011/92/UE. Wprowadzono również zmiany w zakresie obowiązku spełnienia wymogów określonych w art. 74a ustawy oos również przez wykonawców prognoz oos oraz raportów o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000. Art. 74a został preredagowany i obecnie przewidziano w nim – jako samodzielną podstawę do sporządzania raportu oos - ukończenie studiów pierwszego, drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich na kierunkach związanych z kształceniem w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych (według podziału z rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 8 sierpnia 2011 r. w sprawie obszarów wiedzy, dziedzin nauki i sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych) dostosowanych ze względu na zakres tematyczny procedur oos.</p> <p>Natomiast absolwenci pozostałych kierunków niż wskazane w art. 74a ust. 2 pkt 1 będą upoważnieni do sporządzania raportów oos po spełnieniu warunku wskazanego w art. 74a ust. 2 pkt 2, tj. ukończenia studiów i jednocześnie posiadania 5-letniego doświadczenia w pracach w zespołach przygotowujących raporty oos lub przygotowania co najmniej 5 raportów, co ma zapewnić odpowiednio wysoką jakość dokumentacji.</p>

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
57	Art. 1 pkt 33	art. 75 ust. 1 pkt 1 l	<p>Zasadnicze wątpliwości budzi propozycja zawarta w art. 75 ust. 1 pkt 1.l), zgodnie z którym w sytuacji, gdy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest starosta albo wójt, burmistrz, prezydent miasta a jednocześnie wnioskodawcą jest reprezentowana przez niego jednostka samorządu terytorialnego lub podmiot od niej zależny, to kompetencję do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przejmuje regionalny dyrektor ochrony środowiska. W tym przypadku będziemy mieli do czynienia z przeniesieniem kompetencji do wydawania decyzji z organów administracji samorządowej na organ administracji rządowej, tj. de facto wzmocnienie roli tego ostatniego względem samorządów. To RDOŚ będzie decydował o wyrażeniu zgody na planowane przez nie przedsięwzięcia znajdujące się na liście mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Zmiana ta powinna być dogłębnie skonsultowana z przedstawicielami samorządu terytorialnego, w szczególności ze starostami, wójtami, burmistrzami i prezydentami miast. Zwłaszcza, że bardziej uzasadnionym rozwiązaniem, w przypadku tzw. „konfliktu interesów” jest przenoszenie kompetencji na inny organ, ale należący do tego samego rodzaju administracji i wyznaczany np. przez organ wyższego stopnia nad organem podlegającym wyłączeniu.</p>	Polskie Stacje Narciarskie i Turystyczne	Nie	<p>Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Wprowadzony przepis stanowi transpozycję art. 9a dyrektywy 2011/92/UE, w myśl którego gmina będąca inwestorem nie powinna być jednocześnie organem wydającym decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przez siebie przedsięwzięcia. W projekcie ustawy wskazano także, iż dotyczy to także podmiotów zależnych od jednostki samorządu terytorialnego. W takich przypadkach decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach będzie wydawał regionalny dyrektor ochrony środowiska. Dotyczy to także pozostałych organów wymienionych w art. 75 ustawy oos. W konsekwencji wprowadzenia art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. i uchylono art. 75 ust. 3 oraz wprowadzono zmiany w art. 75 ust. 4. W związku z powyższym w art. 75 ust. 1 pkt 1 dodano w również literę k.</p>

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Institucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
58	Art. 1 pkt 34	art. 76 ust. 1 b	Szczególnie krytycznie należy ocenić zmianę zaproponowaną w art. 76 ust. 1 b, zgodnie z którą GDOŚ i regionalnym dyrektorom ochrony środowiska będzie przysługiwało prawo do zgłoszenia sprzeciwu w przypadku dokonywania zgłoszeń budowy lub wykonania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane. Przepis ten budzi wątpliwości natury celowościowej, zgodności z zasadami prawidłowej legislacji oraz zgodności z Konstytucją. Po pierwsze, skoro skąd inąd słusznie proponuje się nowelizację art. 96 i 97, która pozwala na utrzymanie jak najdłużej tzw. procedury „na zgłoszenie”, tj. nawet wówczas, gdy organ prowadzący postępowanie główne poweźmie wątpliwości, iż przedsięwzięcie może potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, to już musi budzić wątpliwości jednoczesne przyznanie dyrektorom ochrony środowiska kompetencji niweczącej utrzymanie tego trybu i to nawet bez obowiązku przeprowadzania analizy, czy ten negatywny wpływ w ogóle może wystąpić. Innymi słowy, uprawnienie GDO i RDOŚ powinno umożliwić zachowanie procedury „na zgłoszenie” aż do momentu nałożenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na obszar Natura 2000; w innym przypadku środek ten nie jest proporcjonalny do celu, który chciano osiągnąć i nie realizuje słuszych założeń przyjętych w propozycjach zmian art. 96 i 97. Co więcej, musi budzić zastrzeżenia, wręcz natury konstytucyjnej, fakt, że w ogóle nie podano przesłanek dopuszczalności zgłoszenia sprzeciwu — pozostawiono w tym zakresie organowi całkowitą dowolność i uznaniowość stosowania środka. Nie wskazano również, choćby przez stosowne odwołanie ustawowe, jakie konsekwencje miałyby rodzic skorzystanie z uprawnienia, o którym mowa w analizowanym przepisie. Brak w/w przesłanek oraz nieprecyzyjne odesłanie do „zgłoszeń” a nie „przedsięwzięć”, o których mowa w art. 96 ust. 1, powoduje, że teoretycznie możliwe będzie zgłoszenie przez GDOŚ i RDOŚ sprzeciwu wobec każdego jednego zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego. Projektowane unormowanie, będzie stanowiło istotną ingerencję w uprawnienia organów administracji architektoniczno-budowlanej.	Polskie Stacje Narciarskie i Turystyczne	Nie	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Zmiana wynika z konieczności wzmocnienia uprawnień Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz regionalnych dyrektorów ochrony środowiska w zakresie uczestnictwa i wnoszenia środków zaskarżenia w przypadku decyzji uzyskiwanych w procesie inwestycyjnym dla przedsięwzięć i innych działań, dla których może być wymagana ocena oddziaływania na obszar Natura 2000 i ma związek z art. 10a dyrektywy 2011/92/UE.
59	Art. 1 pkt 29 i 35	art. 70 i 77.	Konieczność opiniowania/uzgadniania w toku postępowania przez kolejny organ tj. marszałka województwa jest zbędna, jedynie przedłuża procedury – proponowane zmiany art. 70 i 77	AGH	Nie	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Zasadne jest współdziałanie organów wydających pozwolenia zintegrowane w postępowaniach o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, co zwiększy spójność między tymi dwoma rodzajami decyzji administracyjnych.
60	art. 1 pkt 35	art. 77 ust. 1	W projekcie, co warto podkreślić, uszczegółowiono dotychczasowe przepisy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, m.in. poszerzono adresatów i dysponentów na władze publiczne w rozumieniu art. 77 ust. 1 Konstytucji. Również poszerzono zakres kompetencji i odpowiedzialności regionalnych dyrektorów ochrony środowiska odnośnie ocen oddziaływania na środowisko (OOS).	Morski Instytut Rybacki	Nie	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga dotycząca władz publicznych. Zmiana kompetencji RDOŚ związana jest z transpozycją przepisów zmienionej dyrektywy 2011/92/UE.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Institucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
61	art. 1 pkt 37	art. 82	Ważne z punktu badań środowiska morskiego jest wprowadzenie obowiązku monitorowania oddziaływania przedsięwzięć na środowisko (art. 82 pkt.2) a także doprecyzowanie trybu, zakresu i wprowadzania danych do bazy danych GDOŚ dotyczących OOS	Morski Instytut Rybacki	Nie	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. c wskazuje obowiązek określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przez właściwy organ niezbędnego monitoringu, w przypadku gdy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika taka potrzeba.
62	Art. 1 pkt 38	art. 84 ust. 1a	na jakiej podstawie prawnej?	AGH	Nie	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Zmiany w art. 84 ust. 1a związana jest z art. 4 ust. 5 dyrektywy 2011/92/UE, zgodnie z którym na etapie rozstrzygnięcia w przedmiocie obowiązku przeprowadzenia oos możliwe jest wydanie rozstrzygnięcia o braku obowiązku przeprowadzenia tej oceny z jednoczesnym wskazaniem cech przedsięwzięcia lub środków, jakie przewidziano w celu uniknięcia lub zapobieżenia ewentualnemu znaczącemu negatywnemu wpływowi na środowisko.
63	Art. 1 pkt 47	art. 96	Należy odpowiednio zmodyfikować zawarty w projektowanym art. 96 ust. 1 zwrot: „ <i>przed przyjęciem się (?) tego zgłoszenia</i> ”	Polskie Stacje Narciarskie i Turystyczne	Tak	Redakcja przepisu.
64	Art. 1 pkt 48	art. 97	Należy rozważyć, czy prawidłowa jest konstrukcja przewidziana w projektowanym art. 97 ust. 11, zgodnie z którą umarzać postępowania będzie organ inny, niż ten, który prowadził postępowanie główne, i który wydał postępowanie o zawieszeniu tego postępowania, tj. regionalny dyrektor ochrony środowiska będzie umarzał postępowanie prowadzone i zawieszony np. przez starostę lub wójta.	Polskie Stacje Narciarskie i Turystyczne	Tak	Wprowadzono zmiany przepisu.
65	Art. 1 pkt 48	art. 97 ust. 1 pkt 1 lit. a	wzajemnych proporcji??? - czego?	AGH	Nie	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Sformułowanie dotyczy skali przedsięwzięcia oraz wielkości zajmowanego terenu.
66	Art. 1 pkt 48	art. 97 ust. 1 pkt 3 lit. c	na co? Albo kolejne tiret, albo w jednym punkcie.	AGH	Nie	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga niezrozumiała.
67	Art. 6		Jeśli chodzi o art. 6 ustawy nowelizującej, zawierający przepis przejściowy, to należy postulować, by przepisy dotychczasowe miały zastosowanie do wszystkich spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej, a nie tylko do tych, w których przedłożono raport, lub określono jego zakres. Nie trudno sobie wyobrazić jakie zamieszanie i w jaki wielu sprawach będących już np. po wydaniu opinii o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, wywoła wprowadzenie zasadniczo rozszerzonych wymogów zarówno co do treści KIP, jak i obowiązku sporządzenia jej przez specjalistów. Natychmiast też zrodzi się problem, czy przedsięwzięcie powinno zostać ponownie zaopiniowane z uwzględnieniem dodanych kryteriów.	Polskie Stacje Narciarskie i Turystyczne	Nie	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Nie jest zasadne wprowadzanie zmian w proponowanym zakresie.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Institucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
68		art. 273 ust. 2a i 2b oraz art. 315f-h	Odnosnie art. 273 ust. 2a i 2b oraz art. 315f-h ustawy Prawo ochrony środowiska obowiązujący system kar wydaje się już wystarczająco restrykcyjny i w związku tym proponujemy odstąpienie od propozycji wymierzania kar administracyjnych jako konsekwencji naruszenia przepisów wynikających z dyrektywy 211/92/UE. Alternatywnie proponujemy wprowadzenie procedury upomnienia z zastrzeżeniem terminu usunięcia uchybień, która poprzedzałaby nałożenie sankcji administracyjno- finansowych.	Związek Rzemiosła Polskiego	Nie	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Wprowadzenie w ustawie Prawo ochrony środowiska kar administracyjnych, jako konsekwencji naruszenia przepisów wynikających z dyrektywy 2011/92/UE wynika z konieczności implementacji art. 10a dyrektywy.
69	ogólna	ogólna	Zaktualizowano i uszczegółowiono przepisy dotyczące ochrony środowiska przy przyszłej eksploatacji dna morskiego i rozwoju energetyki jądrowej.	Morski Instytut Rybacki	Nie	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nie określa zakresu zmian.
70	ogólna	ogólna	Uwagi ogólne. Naszym zdaniem w efekcie wdrożenia nowych przepisów należy spodziewać się przede wszystkim: Wydłużenia i skomplikowania procesu uzyskiwania decyzji o Środowiskowych uwarunkowaniach dla realizowanych przedsięwzięć, a tym samym wydłużenia całego procesu inwestycyjnego. Zwiększenia nadzoru nad jakością opracowań OOŚ (szerszy zakres i wymóg min. kwalifikacji autorów), co z kolei znów wpłynie na wydłużenie procedury oraz prawdopodobnie zaowocuje wzrostem kosztów uzyskiwania decyzji . Jednocześnie wątpliwym jest jednoczesne rzeczywiste podniesienie poziomu jakościowego opracowań... Pozytywne zmiany z punktu widzenia przedsiębiorcy to: uporządkowanie wybranych kwestii, możliwość przedłużania ważności decyzji bez procedury OOŚ oraz wydłużenie terminu ważności decyzji środowiskowej. Wiele z zaproponowanych w projekcie zmian może mieć negatywny wpływ na działalność przedsiębiorców. Są one jednak wynikiem transpozycji zapisów Dyrektywy UE 92/2011, więc mają charakter raczej niepodważalny i należy się liczyć z ich przyjęciem w niezmienionej formie. Będzie to wymagało holistycznego podejścia do projektów inwestycyjnych: kompleksowego i rzetelnego planowania, z dużym wyprzedzeniem czasowym oraz z uwzględnieniem wszelkich wariantów funkcjonowania przedsięwzięcia oraz różnorodnych okoliczności zewnętrznych.	Polski Związek Producentów Kruszyw	Nie	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Wprowadzane zmiany ustawy ooś mają na celu transpozycję wymogów dyrektywy 2011/92/UE zmienionej dyrektywą 2014/52/UE. Dodatkowo wprowadzono zmiany, które mają precyzować określone kwestie, co ma ułatwić stosowanie tych przepisów. Natomiast jeśli chodzi o przepis art. 74a, to należy stwierdzić, że obecnie przepisy ustawy nie określają żadnych kryteriów dla sporządzających dokumentację ooś, zatem może ją sporządzić każdy. Czas trwania postępowań administracyjnych zależy w dużej mierze od jakości dokumentacji, której częste uzupełnienia wiążą się z oczekiwaniem na ich przedłożenie oraz z ich analizą. Wpisanie proponowanych kryteriów zapewni, że wykonujący dokumentację ooś będą musieli mieć kierunkowe przygotowanie bądź doświadczenie, co przyczyni się do właściwego przygotowania dokumentacji, a to wpłynie na prawidłowe przeprowadzenie procedur ooś i usprawnienie procesu inwestycyjnego.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Institucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
71	ogólna	ogólna	projekt zmian w ustawie: prowadzi on do nałożenia na inwestorów kolejnych kosztownych i czasochłonnych obowiązków; prowadzi do nałożenia na inwestorów obowiązków niewymaganych Dyrektywą 2011/92/UE w brzmieniu nadanym jej Dyrektywą 2014/52/UE (zwanej dalej również „Dyrektywą OOS”); wzmacnia pozycję regionalnych dyrekcji ochrony środowiska kosztem uprawnień jednostek samorządu terytorialnego oraz ingeruje w kompetencje organów administracji budowlanej; nie oferuje żadnych oczekiwanych usprawnień proceduralnych, tj. ani jakichkolwiek uproszczeń skomplikowanych procedur OOS, ani dyscyplinujących organy administracyjne w nich orzekające (np. do terminowego i rzetelnego prowadzenia postępowań, czy też zwalniających inwestorów od obowiązku dostarczania informacji, które są dostępne organom administracyjnym); nie oferuje żadnych oczekiwanych rozwiązań pozwalających na przeciwdziałanie blokowaniu postępowań przez organizacje ekologiczne działające w „złej wierze”, np. przedkładające sfalszowane dowody, składające fałszywe zeznania, czy też celowo wykorzystujące skomplikowane polskie procedury administracyjne do przewlekania postępowań.	Polskie Stacje Narciarskie i Turystyczne	Nie	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Wprowadzane zmiany ustawy oos mają na celu transpozycję wymogów dyrektywy 2011/92/UE zmienionej dyrektywą 2014/52/UE. Dodatkowo wprowadzono zmiany, które mają precyzować określone kwestie, co ma ułatwić stosowanie tych przepisów.
72	ogólna	ogólna	W projekcie nie uwzględniono postulowanych zmian w zakresie zniesienia obowiązku przedkładania wypisów z ewidencji gruntów w odniesieniu do inwestycji liniowych – bardzo kosztownych po wejściu w życie zmian w ustawie prawo geodezyjne i kartograficzne	AGH	Nie	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Dopuszczono możliwość załączenia innego niż wypis z rejestru gruntów dokumentu pozwalającego ustalić krąg stron postępowania (nie tylko w przypadku inwestycji liniowych).
73	ogólna	ogólna	Zabierający głos w tej sprawie Członkowie SKOŚ wyrażają jednomyślną dezaprobatę w stosunku do generalnego kierunku zmian Ustawy, a więc i zasad procedury OOS, polegających na pozbawianiu Raportu OOS, ale też całego procesu cech eksperckich, a więc wprowadzaniu coraz liczniejszych, zdaniem naszym, zbędnych prób formalizowania sfery treściowej raportu, unifikacji metodyki i formy, a także ingerencji w kompetencje autorów. Jesteśmy także zdecydowanie przeciwni wprowadzaniu do ustawy ustępów szczegółowych dotyczących specyficznych przedsięwzięć, jak np. inwestycji sektora energetyki jądrowej. Nosi to znamiona niechlubnej w tradycji systemu OOS w Polsce, wprowadzania odrębnych procedur poprzez tzw. „specustawy”. Jak wiadomo, nie przynosiło to korzyści żadnej ze stron. Regulacje tego rodzaju powinny być wprowadzane w trybie rozporządzeń, a może nawet narzędzi prawnych niższego rzędu. Powyższe wyrażnie kłóci się z jedną z podstawowych zasad prowadzenia procesu OOS głoszącą, że w trakcie procedury należy zadbać o możliwie pełne rozpoznanie wszystkich potencjalnych oddziaływań środowiskowych i maksymalną eliminację wszystkich oddziaływań niekorzystnych poprzez bogatą propozycję stosowania środków mitygujących oraz wiarygodnie przeprowadzenie analizy wariantowej. Prawo, nawet najlepsze, nie jest w stanie przewidzieć wszystkich okoliczności wpływających na zagrożenia środowiskowe, więc sfera ta powinna być regulowana ogólnie, a szczegóły należy pozostawić kompetencji organów (w tym ochrony środowiska) oraz ekspertów.	Stowarzyszenia Konsultantów Ocen Środowiskowych (SKOŚ)	Nie	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Wprowadzane zmiany ustawy oos mają na celu transpozycję wymogów dyrektywy 2011/92/UE zmienionej dyrektywą 2014/52/UE. Dodatkowo wprowadzono zmiany, które mają precyzować określone kwestie, co ma ułatwić stosowanie tych przepisów.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Institucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
74	ogólna	ogólna	Nieporozumieniem jest też potwierdzana proponowanymi zmianami rosnąca rola karty informacyjnej przedsięwzięcia (KIP). Dokument ten ma być tylko zbiorem podstawowych danych umożliwiających szybsze przeprowadzenie screeningu a także scopingu. Nie może on zastępować Raportu i (co niestety już się dzieje) ułatwiać wydawanie postanowienia o odstąpieniu od wymogu wykonania raportu. Inaczej pisząc w KIP nie można oczekiwać zapisów wartościujących, oceniających a tym bardziej sugestii treściowych do decyzji środowiskowej. Niezrozumiałe jest ponadto wprowadzanie streszczenia do KIP. Wzmocnienie proceduralnego znaczenia KIP przeczy także zasadzie uspołeczniania procesu, wszak KIP nie podlega w zasadzie kontroli społecznej.	Stowarzyszenia Konsultantów Ocen Środowiskowych (SKOŚ)	Częściowo	Wprowadzone zmiany mają precyzować określone zagadnienia i przez to ułatwić stosowanie przepisów ustawy ooś. Ustawa uwzględniła zmiany wprowadzone dyrektywą 2011/92/UE w art. 4 ust. 5, tj. możliwość wydania rozstrzygnięcia o braku obowiązku przeprowadzenia ooś z jednoczesnym wskazaniem cech przedsięwzięcia lub środków, jakie przewidziano w celu uniknięcia lub zapobieżenia ewentualnemu znaczącemu negatywnemu wpływowi na środowisko, a zatem na podstawie KIP. Natomiast usunięty został przepis wymieniający streszczenie nietechniczne jako wymagany element KIP.
75	ogólna	ogólna	Nie wydaje się nam także sensowne wprowadzenie formalnej odpowiedzialności za zapisy zawarte w KIP czy w Raporcie. Jedynym następstwem świadomego lub nieświadomego zapisywania informacji błędnych lub niepełnych powinno pozostać nie wydawanie lub nie uzgadnianie Decyzji.	Stowarzyszenia Konsultantów Ocen Środowiskowych (SKOŚ)	Nie	W ustawie wprowadzony został przepis art. 66 ust. 1 pkt 19a określający obowiązek składania oświadczeń o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ustawy ooś, czyli wymagań w zakresie doświadczenia zawodowego lub wykształcenia. W przypadku niewprowadzenia takiej regulacji konieczne byłoby wprowadzenie obowiązku udokumentowania wykształcenia lub doświadczenia zawodowego, co wydłużyłoby czas trwania wszystkich postępowań, w których sporządza się przedmiotowe dokumenty. Z kolei przepis art. 74a określa wymagania dotyczące doświadczenia zawodowego oraz wykształcenia, które mają zapewnić transpozycję art. 5 ust. 3 lit. a dyrektywy 2011/92/UE. Odnosząc się do przekazanej uwagi rzeczywście elementem postępowania ooś jest weryfikacja raportu ooś przez właściwy w tym zakresie organ, co pozwala na zbadanie zgodności raportu z przepisami prawa oraz dokonanie oceny zawartych w nim informacji. Niemniej jednak analizy przedstawiane w raportach powinny być prawdziwe i na tyle szczegółowe, aby na ich podstawie ustalone zostały warunki realizacji inwestycji w decyzji środowiskowej.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Institucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
76	ogólna	ogólna	Projekt nadmiernie, ale też nieskutecznie próbuje ingerować w zakres materiałów wykorzystywanych w Raporcie. Chybione są zapisy dotyczące strony kartograficznej. Kwestie te muszą pozostać w decyzji ekspertów, jako, że w konkretnych przypadkach potrzeby, a więc i wykorzystywane materiały są i zawsze będą bardzo różne. Połowiczne próby legitymizacji wykonawców Raportów nie są trafione. Wykonawcy dobrych Raportów dobrze orientują się jak myśląca może być zasada polegająca na wyborze ukończonych przed autora Raportu studiów	Stowarzyszenia Konsultantów Ocen Środowiskowych (SKOŚ)	Częściowo	Określony zakres załączników wynika z wymogów formalnych prowadzenia postępowania administracyjnego, np. w celu ustalenia kręgu stron. Natomiast przepis dotyczący kwalifikacji wykonawców raportów oos został zmieniony.
77	ogólna	ogólna	Popieramy proponowane zmiany w zakresie transpozycji dyrektywy 2003/4/WE art. 3 ust. 5 lit. a - poparte wnioskami z kontroli NIK. W dotychczasowej działalności rzemieślnicy niejednokrotnie spotkali się z brakiem aktualnej informacji w serwisach i na stronach internetowych właściwych organów JST oraz z różnorodnymi interpretacjami przepisów.	Związek Rzemiosła Polskiego	Nie	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nie określa zakresu zmian.
78	Uwagi rozszerzające zakres konsultacji	Uwagi rozszerzające zakres konsultacji	Wprowadzenie dodatkowego organu opiniującego dla przedsięwzięć IPPC (art. 64 ust. 1 pkt 3; art. 70 ust. 1 pkt 3; art. 77 ust. 1 pkt 3) , co z pewnością przedłuży procedurę (mimo gwarantowanych terminów ustawowych) oraz dodatkowo dociąży administrację publiczną, która i tak jest już przeciążona obowiązkami w efekcie czego nie są często dotrzymane ustawowe terminy załatwiania spraw. Ta regulacja nie wynika bezpośrednio z dyrektywy.	Polski Związek Producentów Kruszyw	Nie	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Zasadne jest współdziałanie organów wydających pozwolenia zintegrowane w postępowaniach o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, co zwiększy spójność między tymi dwoma rodzajami decyzji administracyjnych.
79	Uwagi rozszerzające zakres konsultacji	Uwagi rozszerzające zakres konsultacji	Dodatkowo, w celu ujednoczenia powyższych zapisów w treści ustawy dotyczących oddziaływania na środowisko z uwzględnieniem ludności, zdrowia i warunków życia ludzi wnioskujemy o odpowiednie zweryfikowanie definicji w art. 3 ust. 2. Zapis tego artykułu może być następujący: „Ilekcw w ustawie jest mowa o oddziaływaniu na środowisko rozumie się przez to również oddziaływanie na ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi”.	Instytut Ekologii Terenów Uprzemysłowionych	Nie	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Nie jest zasadna dalsza zmiana w tej kwestii.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
80	Uwagi rozszerzające zakres konsultacji	Art. 44 ust. 1-3	<p>Propozycja wprowadzenia art. 44 ust. 1-4:</p> <p>„art. 44. 1. Organizacje ekologiczne, które powołując się na swoje cele statutowe, zgłoszą chęć uczestniczenia w określonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, uczestniczą w nim na prawach strony, jeżeli prowadzą działalność statutową w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody, przez minimum 12 miesięcy przed dniem wszczęcia tego postępowania. Przepisu art. 31 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się. Organ administracyjny nie ma obowiązku rozpatrywania wniosków dowodowych i zastrzeżeń organizacji ekologicznych, które zostały złożone w sposób oczywisty w celu przedłużenia postępowania lub nie zostały w sposób należyty uzasadnione. Organ administracyjny przy wydawaniu decyzji ma obowiązek brać pod uwagę tylko te wnioski i zastrzeżenia organizacji ekologicznych, które mają związek z ochroną środowiska.</p> <p>art. 44. 2. Organizacji ekologicznej, jeżeli prowadziła działalność statutową w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody, przez minimum 12 miesięcy przed dniem wszczęcia postępowania, służy prawo wniesienia odwołania od decyzji wydanej w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, także w przypadku, gdy nie brała ona udziału w określonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa prowadzonym przez organ pierwszej instancji; wniesienie odwołania jest równoznaczne ze zgłoszeniem chęci uczestniczenia w takim postępowaniu. Odwołanie wniesione przez organizację ekologiczną powinno zawierać zarzuty odnoszące się do decyzji, określać istotę i zakres żądania będącego przedmiotem odwołania oraz wskazywać dowody uzasadniające to żądanie. W postępowaniu odwoławczym organizacja uczestniczy na prawach strony. Organ drugiej instancji ma obowiązek brać pod uwagę tylko te wnioski i zarzuty organizacji ekologicznych, które zostały zgłoszone w odwołaniu i mają związek z ochroną środowiska.</p> <p>art. 44. 3. Organizacji ekologicznej, jeżeli prowadziła działalność statutową w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody, przez minimum 12 miesięcy przed dniem wszczęcia postępowania, służy skarga do sądu administracyjnego od decyzji wydanej w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, także w przypadku, gdy nie brała ona udziału w określonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa. Skarga wniesiona przez organizację ekologiczną powinna zawierać zarzuty odnoszące się do decyzji, określać istotę i zakres żądania będącego przedmiotem skargi oraz wskazywać dowody uzasadniające to żądanie. Sąd administracyjny bierze pod uwagę tylko te zarzuty organizacji ekologicznych, które zostały zgłoszone w skardze i mają związek z ochroną środowiska.”</p>	Polskie Stacje Narciarskie i Turystyczne	Nie	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Obecny zakres przepisów jest wystarczający. Dalsze zmiany tych kwestii wykraczają poza obowiązki wynikające z transpozycji dyrektywy 2011/92/UE.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
81	Uwagi rozszerzające zakres konsultacji	art. 44 ¹ ust. 1-4	<p>Propozycja wprowadzenia art. 44¹ ust. 1-4: "art. 44¹. 1. Organ prowadzący postępowanie wymagające udziału społeczeństwa wydaje z urzędu lub na wniosek inwestora postanowienie o wyłączeniu organizacji ekologicznej od udziału w tym postępowaniu w przypadku stwierdzenia, że: organizacja ekologiczna nie prowadziła działalności statutowej w zakresie ochrony środowiska lub ochrony przyrody, przez minimum 12 miesięcy przed daniem wszczęcia tego postępowania, organizacja ekologiczna działała w danym postępowaniu administracyjnym, związanym z nim postępowaniu sądowym lub przy opracowywaniu związanego z przedmiotem postępowania projektu dokumentu, w przypadku którego przepisy niniejszej ustawy lub innych ustaw wymagają zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa lub jego zmianą, w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami lub w złej wierze, a w szczególności osoba reprezentująca tę organizację ekologiczną przedstawiła fałszywy dowód, złożyła nieprawdziwe zeznania, działała wyłącznie w celu przedłużenia postępowania lub w celu innym niż ochrona środowiska lub ochrona przyrody.</p> <p>art. 44¹. 2. Organizacja ekologiczna wyłączona od udziału w postępowaniu przestaje być podmiotem uczestniczącym w nim na prawach strony oraz nie może składać w nim odwołań, skarg do sądu administracyjnego, ani uwag i wniosków.</p> <p>art. 44¹. 3. Na postanowienie w przedmiocie wyłączenia organizacji ekologicznej od udziału w postępowaniu służy zażalenie, przy czym: przekazanie zażalenia wraz z aktami sprawy organowi odwoławczemu następuje w terminie 7 dni od dnia otrzymania zażalenia; zażalenie rozpatruje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania akt.</p> <p>art. 44¹. 4. W przypadku stwierdzenia, że organizacja ekologiczna działała w danym postępowaniu administracyjnym, postępowaniu sądowym lub przy opracowywaniu projektu dokumentu, w przypadku którego przepisy niniejszej ustawy lub innych ustaw wymagają zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa lub jego zmianą w sposób rażąco sprzeczny z dobrymi obyczajami lub rażąco w złej wierze, organ prowadzący postępowanie wymagające udziału społeczeństwa, sąd lub organ opracowujący projekt dokumentu wymagającego udziału społeczeństwa występuje do organu lub sądu prowadzącego rejestr, do którego wpisana jest dana organizacja ekologiczna z wnioskiem o wykreślenie tej organizacji z przedmiotowego rejestru lub orzeczenie na okres od 12 miesięcy do 5 lat zakazu występowania w postępowaniu administracyjnym, postępowaniu sądowym lub przy opracowywaniu projektu dokumentu, w przypadku którego przepisy niniejszej ustawy lub innych ustaw wymagają zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa lub jego zmianą.</p> <p>art. 44¹. 5. Organizacja ekologiczna wykreślona z rejestru, o którym mowa w ust. 4 może się ubiegać o ponowny wpis do tego rejestru minimum po upływie 5 lat od wykreślenia."</p>	Polskie Stacje Narciarskie i Turystyczne	Nie	Obecny zakres przepisów jest wystarczający. Dalsze zmiany tych kwestii wykraczają poza obowiązki wynikające z transpozycji dyrektywy 2011/92/UE.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
82	Uwagi rozszerzające zakres konsultacji	art. 77 ¹ ust 1-7	<p>Propozycja wprowadzenia art. 771 ust. 1-7: "art. 77¹. 1. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz organy, o których mowa w art. 77 ust. 1 pkt 1 i 2 mogą wezwać wnioskodawcę do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w tym do wyjaśnienia zawartych w nim informacji oraz występujących w nim niejasności lub rozbieżności. art. 77¹. 2. W wezwaniu, o którym mowa w ust. 1 należy wskazać wszystkie zastrzeżenia do raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, pod rygorem utraty możliwości powoływania się na zastrzeżenia niewskazane. Części raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w stosunku do których nie zgłoszono zastrzeżeń w pierwszym wezwaniu uznaje się za przyjęte bez zastrzeżeń.</p> <p>art. 77¹. 3. Ponowne wezwanie jest dopuszczalne wyłącznie w zakresie przedłożonych przez wnioskodawcę uzupełnień, poprawek i wyjaśnień odnośnie treści raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Postanowienia ust. 2 stosuje się odpowiednio.</p> <p>art. 77¹. 4. Ograniczenia, o którym mowa w ust. 3 nie stosuje się jeżeli konieczność wezwania do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wyniknęła z winy wnioskodawcy albo z przyczyn niezależnych od organu. art. 77¹. 5. W wezwaniu, o którym mowa w ust. 1 i 3 organ wyznacza wnioskodawcy odpowiedni termin do uzupełnienia braków raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko nie krótszy niż 14 dni. Na wniosek wnioskodawcy organ przedłuża wyznaczony termin zgodnie z żądaniem wnioskodawcy.</p> <p>art. 77¹. 6. Nie można zobowiązywać wnioskodawcy do złożenia wyjaśnień lub uzupełnienia braków raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko o elementy niewymagalne przepisami prawa oraz niewskazane w postanowieniu, o którym mowa w art. 63 ust. 1, w tym do przedkładania ujednoliconej wersji raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. art. 77¹. 7. Organy, o których mowa w art. 77 ust. 1 pkt 1 i 2 mogą wezwać wnioskodawcę do złożenia wyjaśnień w zakresie treści raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wyłącznie w granicach własnych kompetencji."</p>	Polskie Stacje Narciarskie i Turystyczne	Nie	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Obecny zakres przepisów jest wystarczający. Dalsze zmiany tych kwestii wykraczają poza obowiązki wynikające z transpozycji dyrektywy 2011/92/UE.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
83	Uwagi rozszerzające zakres konsultacji	art. 85 ¹ ust. 1-4	<p>Propozycja wprowadzenia art. 85¹ ust. 1-4:</p> <p>"art. 85¹. 1. Nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji został złożony po upływie 5 lat od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a inwestor rozpoczął realizację przedsięwzięcia. Przepis art. 158 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.</p> <p>art. 85¹. 2. Nie uchyla się decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w przypadku wznowienia postępowania na podstawie art. 145 § 1 pkt 3 - 8 Kodeksu postępowania administracyjnego, jeżeli upłynęło 2 lata od dnia jej doręczenia wnioskodawcy lub ogłoszenia, a inwestor rozpoczął realizację przedsięwzięcia. Przepis art. 151 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.</p> <p>art. 85¹. 3. W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, sąd administracyjny po upływie 5 lat od dnia rozpoczęcia realizacji przedsięwzięcia może jedynie stwierdzić, że decyzja została wydana z naruszeniem prawa z przyczyn określonych w art. 156 Kodeksu postępowania administracyjnego. W przypadku uwzględnienia skargi na decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, sąd administracyjny po upływie 2 lat od dnia rozpoczęcia realizacji przedsięwzięcia może jedynie stwierdzić, że decyzja została wydana z naruszeniem prawa z przyczyn określonych w art. 145 Kodeksu postępowania administracyjnego.</p> <p>art. 85¹. 4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio do decyzji o pozwoleniu na budowę, decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego, decyzji o pozwoleniu na wznowienie robót budowlanych oraz decyzji o pozwoleniu na zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części - wydawanych na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.) dotyczących obiektu budowlanego będącego przedsięwzięciem mogącym znacząco oddziaływać na środowisko lub przedsięwzięciem mogącym znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, które nie jest bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynika z tej ochrony.</p>	Polskie Stacje Narciarskie i Turystyczne	Nie	Obecny zakres przepisów jest wystarczający. Dalsze zmiany tych kwestii wykraczają poza obowiązki wynikające z transpozycji dyrektywy 2011/92/UE.
84	art. 1 pkt 22	art. 62	<p>Dodano ważny element — art. 62 - zawartość karty informacyjnej przedsięwzięcia (dot. oddziaływania na środowisko). W pkt. 8 tego artykułu (i w niektórych dalszych artykułach) mówi się o „korytarzach ekologicznych”. Pojęcie korytarza ekologicznego w polskim ustawodawstwie pojawiło się po raz pierwszy w ustawie o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. [Dz. U. 2013, poz. 627, ze zm]. Zgodnie z artykułem 5. tej ustawy jest to obszar „umożliwiający migrację zwierząt, roślin lub grzybów”. Z uwagi na to, że jest to dość obszerne sformułowanie, trudno jest w <i>środowisku</i> morskim, o precyzyjne określenie zasad wyznaczania granic takiego korytarza i jego funkcji pozamigracyjnych. Dlatego pojęcie to wymaga doprecyzowania.</p>	Morski Instytut Rybacki	Nie	Art. 62a wskazuje główne elementy karty nie zamykając możliwości ich dostosowania w zależności od specyfiki przedsięwzięcia.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
85		art. 66 ust. 1	Jako zasadne uznajemy wprowadzenie w art. 66 ust. 1 — w zakresie ustanawiania obszarów ograniczonego użytkowania - poza drogami — także obiektów liniowych i lotnisk uznając faktyczne trudności z prognozowaniem ruchu i co za tym idzie, oceną oddziaływania na środowisko.	Związek Rzemiosła Polskiego		Uwaga nie określa zakresu zmian.
86	ogólna	ogólna	Projekt nowelizacji przedmiotowej ustawy jest bardzo obszerny. Zawiera 56 zmian w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, a także w 4-ch innych ustawach i przepisy przejściowo - łącznie 43 str. tekstu formatu A4. Do projektu nie dołączono Uzasadnienia wnioskowanych zmian i skutków uchwalenia regulacji - co utrudnia jego ocenę.	Izba Projektowania Budowlanego	Nie.	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Od 15 grudnia 2014 r. na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji dostępne jest uzasadnienie oraz ocena skutków regulacji.
87	ogólna	ogólna	W ramach wnioskowanej nowelizacji wprowadza się bardzo dużo uszczegółowień regulacji i znaczne poszerzenie wymagań w szczególności w odniesieniu do dokumentów środowiskowych, dotyczących inwestycji budowlanych. W naszej ocenie wpłynie to na wydłużenie procesu inwestycyjno-budowlanego, mimo nałożenia obowiązku, że organ w terminie 14 dni jest zobowiązany stwierdzić kompletność lub niekompletność wniosku.	Izba Projektowania Budowlanego	Nie.	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Część nowych przepisów wynika ze zmienionej dyrektywy 2011/92/UE. Odnośnie ostatniego zdania uwagi: ani w Kodeksie postępowania administracyjnego, ani w ustawie o.o.s. (zarówno w obecnym brzmieniu jak i projektowanym) nie ma przepisu przewidującego 14-dniowy termin na stwierdzenie kompletności wniosku.
88	ogólna	ogólna	W ocenie Izby znaczne utrudnienie wdrożenia wymagań środowiskowych w inwestycjach budowlanych wynika z braku ścisłego powiązania dokumentów wymaganych w tych regulacjach z dokumentami i opracowaniami wynikającymi z ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz z Prawem budowlanym. Dlatego Izba wnioskowała aby w projekcie Kodeksu urbanistyczno- budowlanego został uwzględniony: - etap programowania inwestycji, potocznie nazywany studia i analizy przedprojektowe, w którym byłyby analizowane różne warianty inwestycji, w tym także w aspekcie środowiskowym, i określone podstawowe parametry i dane programowe przedsięwzięcia, stanowiące podstawę rozstrzygnięć organu czy inwestycji będzie wymagać przeprowadzenia postępowania środowiskowego czy nie, - jednolite nazewnictwo: opracowań, projektów i dokumentów, którymi powinien dysponować inwestor budowlany w procesie inwestycyjno-budowlanym, w tym także związanych z ochroną środowiska, oraz będzie delegacją dla ministra właściwego ds. budownictwa do określenia w rozporządzeniu ramowego zakresu i przeznaczenia. - w opracowaniach planistycznych, tj. krajowych, regionalnych i gminnych, powinna być uwzględniana problematyka korytarzy przesyłowych dla infrastruktury liniowej, łącznie z uwzględnianiem skumulowanego oddziaływania na środowisko, od planowanych w nich sieci przesyłowych oraz lokalizacja innych inwestycji celu publicznego.	Izba Projektowania Budowlanego	Nie.	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Uwaga nie dotyczy bezpośrednio projektu ustawy.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
89	ogólna	ogólna	Wobec faktu, że regulacje dotyczące inwentaryzacji przyrodniczej i opracowań środowiskowych funkcjonują już prawie 20 lat, naszym zdaniem, powinno się zaniechać procedury, aby inwestor budowlany był dalej zobowiązany do wykonania inwentaryzacji przyrodniczej, w otoczeniu swojej inwestycji. Powinno się zacząć wykorzystywać dotychczas wykonane opracowania inwentaryzacyjne, i być może odpowiednio wykonane opracowania inwentaryzacyjne i środki unijne, aby zapewnić dostępność do zgromadzonej wiedzy i danych z tego zakresu. Dane te mogłyby być gromadzone i dostępne w rejonowych dyrekcjach ochrony środowiska, lub w gminach i być pomocne, łącznie z wynikami inwentaryzacji przyrodniczo- fizjograficznej, którymi powinny dysponować gminy, jako materiałami wyjściowymi dla opracowań planistycznych, wykonywanymi wg wytycznych rozporządzenia Ministra.	Izba Projektowania Budowlanego	Nie.	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Z uzasadnienie do projektu ustawy wynika, że projekt w pewnym stopniu uwzględnia tę uwagę: proponuje się wprowadzenie rozporządzenia regulującego format, w jakim mają być przekazywane wyniki inwentaryzacji przyrodniczych, o których mowa w projektowanym art. 3 ust. 1 pkt 4a ustawy ooś. Rozwiązanie to ma na celu takie ujednoclenie formatu informacji, aby w każdym przypadku możliwe było użycie wyników innych dostępnych inwentaryzacji w ramach opracowywania raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Proponowana zmiana ma w konsekwencji służyć podniesieniu jakości ocen oddziaływania na środowisko, poprzez praktyczne umożliwienie porównania innych relewantnych dla danego przedsięwzięcia inwentaryzacji przyrodniczych.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
90	uwagi rozszerzające zakres konsultacji	uwagi rozszerzające zakres konsultacji	<p>W ocenie Izby, w aktualnych regulacjach prawnych, brak jest wyraźnej procedury dla inwestorów w zapytaniach do organu, na wczesnym etapie przygotowania inwestycji, o konieczności lub braku wymogu przeprowadzenia postępowania środowiskowego, a w konsekwencji przygotowania odpowiednich dokumentów warunkujących przeprowadzenie tego postępowania - dla inwestycji w danej lokalizacji i o planowanym programie funkcjonalno-użytkowym. Brak tych informacji skutkuje przyjmowaniem przez zamawiających w procedurach zamówień publicznych optymistycznych (krótkich) terminów wykonania projektów. W efekcie, wystąpienie ad hoc potrzeby nieprzewidywanego w dokumentach przetargowych postępowania środowiskowego, skutkuje przeniesieniem wszelkich ryzyk z tym związanych na wykonawcę przedmiotu zamówienia, tj. koniecznością wykonania wymaganych dokumentów dla tego nieuwzględnionego zakresu w opisie przedmiotu zamówienia i w ofercie - bez wynagrodzenia, ale z zapłatą kar umownych z tytułu wydłużenia czasu, co w efekcie skutkuje upadłością firm wykonawczych i jest niekorzystne dla gospodarki. W związku z powyższym Izba wnioskuje, w ramach przedmiotowej nowelizacji, zamieszczenie wyraźnej procedury zapytania inwestora budowlanego do organu celem uzyskania jego stanowiska o wymaganiu przeprowadzenia postępowania środowiskowego i zakresu dokumentów dla takiej procedury, jakiej będzie wymagać inwestycja budowlana w danej lokalizacji i o planowanym programie funkcjonalno- użytkowym. Proponowany wniosek dotyczy wprowadzenia możliwości funkcjonowania postępowań na podstawie 3-ch dokumentów:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wstępnej (uproszczonej) karty informacyjnej przedsięwzięcia, gdy brak jest jednoznacznych przesłanej do zakwalifikowania przedsięwzięcia, - karty informacyjnej przedsięwzięcia - gdy inwestycja może potencjalnie, znacząco oddziaływać na środowisko, - raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. <p>Propozycja wynika z potrzeb inwestora, aby on na podstawie już wstępnych opracowań koncepcyjno-projektowych, tj.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - studium wykonalności inwestycji lub - studium programowo-przestrzennego albo - wstępnej koncepcji projektowej, lub 	Izba Projektowania Budowlanego	Nie	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Inwestorzy powinni samodzielnie dokonywać kwalifikacji przedsięwzięć w oparciu o rozporządzenie w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Ponadto uwaga częściowo niezrozumiała.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Institucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
91			-dyspozycji rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie rodzajów przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko mógł uzyskać stanowisko organu o konieczności lub zbędności postępowania środowiskowego i o zakresie wymaganych dokumentów, których wykonanie inwestor powinien zapewnić. Propozycja dotyczy działań, które wpłynęłyby na ograniczenie przypadków zgłaszania ad hoc przez organ konieczności przeprowadzenia postępowania środowiskowego w środku procedury przygotowania inwestycji, zamiast na jej wstępnym etapie lub wymagania wariantowania lokalizacji inwestycji na etapie projektowania budowlanego zamiast w trakcie opracowań planowania przestrzennego.			
92			Ponadto niekorzystnie na czas przygotowania inwestycji, wpływać będzie wynikająca z projektu nowelizacji wielokrotna możliwość nałożenia przez organ wymogu przeprowadzenia postępowania środowiskowego, w zasadzie na każdym etapie przygotowania inwestycji i niezależnie od poprzednich (innych) wytycznych organu lub innych organów. Powinno się ograniczać dyspozycje ad hoc organów.	Izba Projektowania Budowlanego	Nie.	Nie wiadomo, o jakie przepisy chodzi, które rzekomo przewidują wskazane w uwadze możliwości.
93	art. 1 pkt 32	art. 74a ust. 2	Natomiast jako nadmierny rygorystyczny oceniamy dyspozycję nowego art. 74a ust. 2 pkt. 1 i 2 (zmiana 32), która upoważnia tylko osoby o wykształceniu przyrodniczo-środowiskowym, a wyłącza inżynierów różnych specjalności, którzy dotychczas opracowują koncepcje projektowe przedsięwzięć budowlanych; precyzujących wiele elementów programowo-technologicznych i budowlanych istotnych w rozstrzygnięciach środowiskowych. Zdaniem Izby opracowania środowiskowe, o których mowa w art. 74a, powinien wykonywać zespół autorów, w którym uczestniczą także specjaliści od projektowania budowlanego.	Izba Projektowania Budowlanego	Nie.	Uwaga nie uwzględniona - uwaga zgłoszona po terminie. Projekt ustawy przewiduje, że obowiązek posiadania określonego wykształcenia dotyczy samodzielnych autorów raportów oraz - w przypadku zespołu autorów - kierującego zespołem. Nie wyklucza zatem, by w skład zespołu wchodził specjaliści od projektowania budowlanego.
94		Art. 3 ust. 1 pkt 13a)	W projekcie nowelizacji proponuje się dodanie definicji „planowanego przedsięwzięcia”. O ile zdanie pierwsze tej definicji nie budzi wątpliwości – a wręcz należy je ocenić pozytywnie, jako pomocne w zwalczaniu błędnej praktyki sądów administracyjnych i organów administracji pozwalających na przeprowadzenie OOS dla przedsięwzięć już zrealizowanych – to zdanie drugie proponowanej definicji jest już mocno wątpliwe. Oznacza ono, że przedłużenie okresu funkcjonowania danego przedsięwzięcia, takiego jak np. przetwarzanie odpadów czy wydobywanie kopalin – czyli wydanie dla nich kolejnej decyzji zezwalającej na prowadzenie danej działalności (zezwolenia z ustawy o odpadach, koncesji itp.) nie będzie już musiało być poprzedzane decyzją środowiskową.	Centrum Prawa Ekologicznego	bezpiermiotowa	Obecnie uwaga częściowo bezprzedmiotowa, gdyż w trakcie uzgodnień międzyresortowych Ministerstwo Środowiska uznało, że przepis budzi wątpliwości i należy całkowicie zrezygnować z definicji planowanego przedsięwzięcia. W zamian jednak zmodyfikowano art. 72 ust. 2a.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
95.		Art. 12	<p>Proponowane w tym artykule wyłączenie trybu wnioskowego w odniesieniu do informacji z bazy danych OOS należy uznać za sprzeczne z dyrektywą 2003/4.</p> <p>Art. 3 ust. 4 dyrektywy 2003/4 (i analogicznie art. 4 ust. 1 Konwencji z Aarhus) nie pozwala na tak daleko idącą modyfikację. Wprawdzie zgodnie z nimi można odmówić udostępnienia informacji w określonej formie lub formie, gdy jest łatwo publicznie dostępna w innym formie, ale jednocześnie ostatni akapit art. 3 ust. 4 dyrektywy wymaga, aby w każdym indywidualnym przypadku, gdy organ decyduje się na odmowę udostępnienia informacji w żądanym formie, przedstawił wnioskodawcy powody takiej decyzji.</p> <p>Art. 3 ust. 4 dyrektywy nie pozwala na wyłączenie w ogóle trybu wnioskowego (udostępniania informacji na wniosek) w odniesieniu do pewnych typów informacji. Tymczasem proponowana zmiana do tego zmierza.</p> <p>W związku z tym należy sugerować pozostawienie dotychczasowego brzmienia art. 12 ust. 1 – tym bardziej, że jak wskazuje praktyka i doświadczenie dotyczące publicznie dostępnych wykazów, jakość prowadzonych baz elektronicznych jest, delikatnie mówiąc, daleka od doskonałości.</p>	Centrum Prawa Ekologicznego	Nie	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wpłynęła po terminie.
96		Art. 21 ust. 4	<p>Proponuje się, aby dodany ust. 4 brzmiał: „4. Dane w publicznie dostępnych wykazach zamieszczane są w terminie 14 dni od wytworzenia lub otrzymania dokumentów, o których mowa w ust. 1.”</p> <p>Dane o raportach o oddziaływaniu na środowisko także wpisuje się do wykazów danych, ale organ sam ich nie wytwarza, tylko otrzymuje od inwestora.</p>	Centrum Prawa Ekologicznego	Tak	

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
97		Art. 26	<p>Ustęp 1 w artykule 26 jest obecnie nągminnie błędnie interpretowany przez organy administracji. Często przyjmują one mianowicie, że opłaty za wyszukanie informacji z wykazów nie pobiera się tylko wówczas, gdy wyszukanie to dokonywane jest na potrzeby udostępnienia informacji na miejscu w siedzibie organu – a już wyszukanie na potrzeby skopiowania dokumentów (które to kopiowanie podlega przecież odrębnej opłacie) jest odpłatne.</p> <p>Tymczasem nie ma żadnej podstawy aby wyszukiwanie informacji traktować odmiennie ze względu na to w jaki sposób informacja jest potem udostępniona (na miejscu czy nie).</p> <p>Dla uniknięcia w przyszłości tych wątpliwości proponuje się sformułowanie art. 26 ust. 1 w następujący sposób:</p> <p>„1. Bezpłatne jest:</p> <p>1)przeoglądanie dokumentów wyszczególnionych w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach w siedzibie władz publicznych,</p> <p>2)wyszukiwanie dokumentów, o których mowa w pkt 1.”</p> <p>- Niezasadna wydaje się propozycja usunięcia ust. 3 i 4 z art. 26. Przepisy te zostały włączone do ustawy, aby rozwiązać pojawiające się wcześniej (przed ich wprowadzeniem) problemy praktyczne – w praktyce przepisy te wydają się przydatne. Uzasadnienie projektu zmian nie tłumaczy tej kwestii.</p> <p>- Ponadto zasadne byłoby wprowadzenie do art. 26 (np. jako ostatni akapit) przepisu wzorowanego na art. 15 ust. 2 ustawy dlp.</p> <p>Przepis taki mógłby brzmieć:</p> <p>„Władze publiczne, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku o udostępnienie informacji, powiadomią wnioskodawcę o wysokości opłaty. Udostępnienie informacji zgodnie z wnioskiem następuje po upływie 14 dni od dnia powiadomienia wnioskodawcy, chyba że wnioskodawca dokona w tym terminie zmiany wniosku w zakresie sposobu lub formy udostępnienia informacji albo wycofa wniosek”.</p> <p>Przepis taki dawałby większość pewność osobie wnioskującej o udostępnienie informacji, która często nie wie jakiej ilości dokumentów ma się spodziewać i na jaką kwotę opłaty powinna się przygotować. W praktyce wnioskodawcy zaskoczeni są często zbyt wysoką kwotą opłaty, która jest już jednak naliczona i jest już za późno na modyfikację wniosku o informację.</p>	Centrum Prawa Ekologicznego	Nie	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wpłynęła po terminie.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Institucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
98		Art. 30	<p>Proponuje się oznaczenie dotychczasowej treści art. 30 jako ust. 1 i dodanie ust. 2 i 3 w brzmieniu:</p> <p>2. Organy administracji, o których mowa w ust. 1, zapewniają możliwość udziału społeczeństwa na wczesnym etapie postępowania, gdy wszystkie warianty rozpatrywane w ramach danego postępowania są jeszcze możliwe, a udział społeczeństwa może być skuteczny.</p> <p>3. Organ prowadzący postępowanie:</p> <p>1) zapewnia powtórna możliwość udziału społeczeństwa zgodnie z przepisami niniejszego działu - w przypadku istotnej zmiany niezbędnej dokumentacji sprawy</p> <p>2) może w toku postępowania kilkakrotnie dokonywać niektórych czynności przewidzianych przepisami niniejszego działu – jeżeli uzna, iż przyczyni się to do zapewnienia wszechstronnego i skutecznego udziału społeczeństwa.</p> <p>- Dodanie ustępu 2 wynika z konieczności implementacji art. 6 ust. 4 Konwencji z Aarhus oraz art. 6 ust. 4 dyrektywy 2011/92 (po zmianach dokonanych dyrektywą 2014/52).</p> <p>- Dodanie ustępu 3 wynika z konieczności implementacji art. 15 i art. 62 przyjętych przez Spotkanie Stron Konwencji z Aarhus w lipcu 2014 tzw. Maastricht Recommendations on Promoting Effective Public Participation in decision-making in Environmental Matters. Podobne zalecenie zawarte jest w wytycznych GDOŚ z 2012 (Zmiany w postępowaniach..., str. 59).</p>	Centrum Prawa Ekologicznego	Nie.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wpłynęła po terminie.
99		Art. 33 ust. 1	<p>Proponuje się, aby art. 33 ust. 1 (wprowadzenie do wylczenia) brzmiał:</p> <p>Art. 33. 1. Przed wydaniem i zmianą decyzji wymagających udziału społeczeństwa organ właściwy do wydania decyzji, bez zbędnej zwłoki i w sposób właściwy i skuteczny, podaje do publicznej wiadomości informacje o:</p> <p>Dodanie słów „i w sposób właściwy i skuteczny” wynika z konieczności implementowania w pełni art. 6 ust. 2 Konwencji z Aarhus</p>	Centrum Prawa Ekologicznego	Nie.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga wpłynęła po terminie.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Institucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
100		Art. 33 ust. 1 pkt 5	<p>Proponuje się, aby art. 33 ust. 1 pkt 5 brzmiał: „5) możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu lub miejscach, w którym jest ona wyłożona do wglądu, a także o adresie strony internetowej, gdzie jest ona udostępniona;” Dodanie słów „lub miejscach” wynika z konieczności implementowania art. 6 ust 2 punkt f) znowelizowanej dyrektywy 2011/92 (po zmianach dokonanych dyrektywą 2014/52), gdzie mowa o „miejscach” w liczbie mnogiej. Dodanie słów „a także o adresie strony internetowej, gdzie jest ona udostępniona” wprowadziłoby obowiązek, aby niezbędna dokumentacja sprawy była nie tylko wykładana w formie papierowej w wybranych miejscach, ale także umieszczana na stronie internetowej organu. Rozwiązanie takie stanowłoby znakomite ułatwienie procedury udziału społeczeństwa. Obecnie – w sytuacji, gdy siedziba organu prowadzącego postępowanie znajduje się w innej miejscowości niż miejsce zamieszkania lub siedziby zainteresowanych osób – zapoznanie się z dokumentacją jest często bardzo utrudnione, zwłaszcza w przypadku dużych dokumentów takich jak raporty OOŚ. Nie sposób przejrzeć ich na miejscu ze względu na dużą objętość i stopień skomplikowania, czasochłonne byłoby też fotografowanie wszystkich stron dokumentacji. Każdorazowe (w przypadku każdego zainteresowanego) skanowanie i/lub kopiowanie na nośnik elektroniczny wyłożonej dokumentacji stanowi natomiast pewien problem dla organu, tym bardziej, że nie ma jasnych zasad odnośnie ewentualnego pobierania opłat za kopiowanie w trybie procedury udziału społeczeństwa.</p>	Centrum Prawa Ekologicznego	Nie.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga zgłoszona po terminie.
101		art. 33 ust. 1 pkt 7	<p>Proponuje się, aby art. 33 ust. 1 pkt 7 brzmiał: „7) sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie co najmniej 30-dniowy termin ich składania” Dodanie słów „co najmniej” wynika z konieczności implementacji art. 6 ust. 3 Konwencji z Aarhus nakazującej określenie „rozsądnych ram czasowych” dla udziału społeczeństwa oraz art. 6 ust. 6 znowelizowanej dyrektywy 2011/92, gdzie mowa o „odpowiednich ramach czasowych”. Sztynny termin 30 dni przy większych i bardziej skomplikowanych przedsięwzięciach często nie będzie mógł być uznany za „rozsądny”. Organy administracji powinny więc mieć tu możliwość bardziej elastycznego kształtowania okresu składania uwag</p>	Centrum Prawa Ekologicznego	Nie.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga zgłoszona po terminie.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
102		art. 33 ustępu 3	<p>Proponuje się dodanie w art. 33 ustępu 3 w brzmieniu:</p> <p>„3. Organ prowadzący postępowanie określając możliwości zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz wyznaczając miejsce lub miejsca wyłożenia jej do wglądu i uzyskania stosownych informacji, a także wyznaczając miejsce i początek terminu składania uwag i wniosków, bierze pod uwagę przedmiot i stopień skomplikowania oraz objętość dokumentacji sprawy a także konieczność zapewnienia wystarczającej ilości czasu na skuteczne podanie do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w ust 1 i na zapoznanie się przez społeczeństwo z tą dokumentacją i odpowiednie przygotowanie się do skutecznego uczestniczenia w postępowaniu.”</p> <p>Dodanie tego przepisu wynika z konieczności implementowania art. 6 ust. 3 Konwencji z Aarhus oraz art. 6 ust. 6 znowelizowanej dyrektywy 2011/92, gdzie wyraźnie nakazuje się zapewnienie rozsądnego terminu na różne etapy postępowania, w tym w szczególności na: (1) poinformowanie społeczeństwa i (2) na przygotowanie się i złożenie uwag. Można to zrobić, tak jak w niektórych krajach, określając odrębnie terminy na poszczególne etapy – albo też dając wytyczne dla organu co do sposobu wyznaczania początku terminu na składania uwag.</p>	Centrum Prawa Ekologicznego	Nie.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga zgłoszona po terminie.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
103		art. 35	<p>Proponuje się usunięcie art. 35, ponieważ:</p> <p>1) w pewnych sytuacjach może on budzić wątpliwości pod względem zgodności z Konwencją z Aarhus i dyrektywą 2011/92 - przepisami o obowiązku zapewnienia „rozsądnych ram czasowych” na udział społeczeństwa. Okres na składanie uwag i wniosków (nawet po zmianie z 21 dni na 30 dni) jest okresem minimalnym dopuszczalnym przez dyrektywę i o ile dla niektórych - mniejszych - przedsięwzięć może będzie to okres wystarczający, ale dla dużych i skomplikowanych może to być za mało. Jednocześnie art. 35 nie pozwala na wzięcie pod uwagę wniosków zgłoszonych po tak wyznaczonym terminie. Co więcej, jest tutaj zróżnicowanie społeczeństwa, gdyż zarówno organizacje ekologiczne jak i strony postępowania mogą składać swoje uwagi i wnioski w toku całego postępowania zaś ogół społeczeństwa tylko w wyznaczonym czasie.</p> <p>2) Ponadto art. 35 należy uznać za niezgodne z ogólnymi zasadami Kpa, nakazującymi organowi administracji rozpatrzenie całego dostępnego materiału dowodowego i dążenie do ustalenia prawdy obiektywnej (art. 7 i 77 Kpa).</p> <p>Tymczasem uwagi i wnioski składane przez społeczeństwo, w tym po upływie terminu, stanowią część materiału dowodowego sprawy (mogą zawierać istotne dla sprawy informacje), a - zgodnie z art. 35 - organ nie ma prawa wziąć ich pod uwagę.</p> <p>Jeżeli usunięcie tego przepisu okaże się z jakichś przyczyn nieakceptowalne, to należałoby co najmniej zmodyfikować go poprzez sformułowanie:</p> <p>„Uwagi lub wnioski złożone po upływie terminu, o którym mowa w art. 33 ust. 1 pkt 7, można pozostawić bez rozpatrzenia.”</p>	Centrum Prawa Ekologicznego	Nie.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga zgłoszona po terminie.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
104		art. 39	<p>Proponuje się, aby art. 39 ust. 1 pkt 2 brzmiał:</p> <p>„2) możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu, a także o adresie strony internetowej, gdzie jest ona udostępniona;”</p> <p>Uzasadnienie dodania słów „a także o adresie strony internetowej, gdzie jest ona udostępniona” – analogiczne jak w przypadku art. 33 ust. 1 pkt 5.</p> <p>22. Proponuje się dodanie ust. 3 w art. 39 - w brzmieniu:</p> <p>3. Organ prowadzący postępowanie określając możliwości zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz wyznaczając miejsce lub miejsca wyłożenia jej do wglądu i uzyskania stosownych informacji, a także wyznaczając miejsce i termin składania uwag i wniosków oraz początek tego terminu, bierze pod uwagę przedmiot i stopień skomplikowania oraz objętość dokumentacji sprawy a także konieczność zapewnienia wystarczającej ilości czasu na skuteczne podanie do publicznej wiadomości informacji, o których mowa w ust 1 i na zapoznanie się przez społeczeństwo z tą dokumentacją i odpowiednie przygotowanie się do skutecznego uczestniczenia w postępowaniu.</p> <p>Proponowane zmiany są konsekwencją zmian proponowanych w art. 33. Jeśli zostanie wprowadzona zmiana do art. 33, to analogicznie powinno być i w art. 39.</p>	Centrum Prawa Ekologicznego	Nie.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga zgłoszona po terminie.
105		art. 41	<p>Proponuje się nadać art. 41 brzmienie:</p> <p>Art. 41. Uwagi lub wnioski złożone po upływie terminu, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 4, można pozostawić bez rozpatrzenia.</p> <p>Jeśli zostanie wprowadzona zmiana do art. 35, to analogicznie powinno być i w art. 41.</p>	Centrum Prawa Ekologicznego	Nie.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga zgłoszona po terminie.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Institucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
106		art. 44	<p>Proponuje się nadanie art. 44 brzmienia: „Organizacje ekologiczne, które powołując się na swoje cele statutowe, zgłoszą chęć uczestniczenia w określonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, uczestniczą w nim na prawach strony, jeżeli złożyły wniosek o rejestrację w Krajowym Rejestrze Sądowym lub złożyły zgłoszenie stowarzyszenia zwykłego do starosty minimum 12 miesięcy przed dniem wszczęcia postępowania przez organ danej Instancji. Przepisu art. 31 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.”</p> <p>- Ze względu na przedłużające się często nadmiernie procedury rejestracyjne w KRS zasadne byłoby wprowadzenie zasady, zgodnie z którą 12-miesięczny termin liczyłby się już od złożenia wniosku o rejestrację, a więc faktycznego założenia organizacji. Jednocześnie w momencie przystąpienia do postępowania na prawach strony organizacja musiałaby już taką rejestrację posiadać (podobnie jak dotychczas musiałaby być organizacją już formalnie istniejącą, tj. zarejestrowaną).</p>	Centrum Prawa Ekologicznego	Nie.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga zgłoszona po terminie.
107		art. 63 ust 2a	<p>Proponowany do wprowadzenia w art. 63 ust. 2a wydaje się sformułowany w sposób nielogiczny i niejasny. Nie wiadomo jak miałyby wyglądać takie „warunkowe” postanowienie? Jak wyglądałoby w świetle Kpa? Powinno być chyba raczej: „W postanowieniu, o którym mowa w ust. 2 można określić warunki lub wymagania ....”</p> <p>Byłoby to sformułowanie jaśniejsze – tym bardziej, że analogicznie sformułowany jest art. 84 dotyczący treści decyzji środowiskowej wydanej bez przeprowadzenia OOS.</p>	Centrum Prawa Ekologicznego	Nie.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga zgłoszona po terminie.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowo]	Odniesienie do uwag
108		Art. 70 ust. 1	<p>Proponuje się nadanie punktowi 3 brzmienia: „3) właściwego marszałka województwa lub starosty, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja wymagająca wydania pozwolenia, o którym mowa w art. 180 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska”</p> <p>W dodanym pkt 3) przewidziano jedynie zasięgnięcie opinii marszałka województwa, a przecież pozwolenia emisyjne, w tym zintegrowane, wydawane się także przez starostów.</p> <p>W związku z tym proponuje się rozszerzenie kręgu konsultowanych organów o starostę.</p> <p>Ponadto – dla prawidłowej transpozycji art. 6 ust. 1 dyrektywy 2011/92 - zasadne jest zasięgnięcie opinii organów odpowiedzialnych za emisję nie tylko w przypadku instalacji wymagających pozwolenia emisyjnego, ale wszystkich powodujących emisję.</p> <p>28. Dodatkowo, zasadne byłoby uwzględnienie wśród konsultowanych organów także dyrektora RZGW, który przecież także jest organem mającym kompetencje w ochronie środowiska – a więc organem, o którym mowa w art. 6 ust. 1 dyrektywy.</p>	Centrum Prawa Ekologicznego	Częściowo	użyto sformułowania "organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego"
109		Art. 74a	<p>Zastanawiać się można na ile zasadne jest wprowadzenie dość rygorystycznych wymagań dla autorów karty informacyjnej przedsięwzięcia.</p> <p>O ile jest to zrozumiałe i uzasadnione koniecznością transpozycji dyrektywy w odniesieniu do raportów OOS, to można się zastanawiać na ile potrzebne jest także w odniesieniu do KIP i czy nie będzie stanowiło nadmiernego dodatkowego obciążenia dla małych przedsiębiorców.</p> <p>Dyrektywa odnosi się do zapewnienia jakości raportów, ale nie mówi nic wyraźnie o jakości kart informacyjnych.</p>	Centrum Prawa Ekologicznego	Tak.	
110		Art. 97 ust. 4b	<p>W przepisie tym słusznie sprecyzowano elementy raportu dla przedsięwzięcia mogącego znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000 – tak, aby było jasne czy przedsięwzięcie spełnia przesłanki z art. 6 ust. 4 dyrektywy habitatowej (art. 34 ustawy o ochronie przyrody).</p> <p>Wśród wymaganych elementów brakuje jednak przesłanki polegającej na zapewnieniu „kompensacji przyrodniczej niezbędnej do zapewnienia spójności i właściwego funkcjonowania sieci obszarów Natura 2000”.</p> <p>Warto zatem rozważyć dodanie tego elementu do wymagań dotyczących raportu – skoro pozostałe przesłanki są w tym przepisie tak szczegółowo wyliczone.</p>	Centrum Prawa Ekologicznego	Nie.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga zgłoszona po terminie.

Lp.	Punkt z projektu ustawy z 5 grudnia 2014 r.	Artykuł z projektu ustawy	Uwagi	Instytucja	Zasadność uwagi [tak/Nie/częściowa]	Odniesienie do uwag
111			Uwagi przekazane przez Związek Pracodawców-Business Centre Club nie zostały uwzględnione ze względu na wpływ po terminie - 7 kwiecień 2015 r.			

Warszawa, 23 czerwca 2015 r.

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ AKTU KRAJOWEGO	Projekt ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. U. UE L 26. z 28.1.2012, s. 1) zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/52/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz. Urz. UE. L 41 z 2003 r., s. 26).

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Koni eczn ość wdro żenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
art. 1 pkt 1 lit. a) nowe brzmienie art. 1 ust. 2 lit. g	„g) »ocena oddziaływania na środowisko« oznacza procedurę obejmującą: (i) przygotowanie przez wykonawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2; (ii) przeprowadzenie konsultacji, o których mowa w art. 6 oraz w stosownych przypadkach w art. 7;	N	nie wymaga transpozycji		

	<p>(iii) przeanalizowanie przez właściwy organ informacji przedstawionych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz, w razie konieczności, wszelkich dodatkowych informacji przedstawionych przez wykonawcę zgodnie z art. 5 ust. 3, a także wszelkich istotnych informacji uzyskanych w drodze konsultacji na podstawie art. 6 i 7;</p> <p>(iv) uzasadnioną konkluzję właściwego organu na temat znaczącego wpływu przedsięwzięcia na środowisko, uwzględniającą wyniki analizy, o której mowa w ppkt (iii) oraz - w stosownych przypadkach - dodatkową analizę przeprowadzoną przez ten organ; oraz</p> <p>(v) włączenie uzasadnionej konkluzji właściwego organu do decyzji, o których mowa w art. 8a.";</p>				
<p>art. 1 pkt 1 lit. b) nowe brzmienie art. 1 ust. 3</p>	<p>„3. Państwa członkowskie mogą zdecydować w konkretnych przypadkach, jeżeli przewiduje to prawo krajowe, o niezastosowaniu niniejszej dyrektywy do przedsięwzięć lub ich części mających jako jedyny cel obronność lub do przedsięwzięć mających jako jedyny cel</p>	T	<p>Art. 72 ust. 8-11 ustawy ooś</p>	<p>g) dodaje się ust. 8-11 w brzmieniu: „8. W przypadku planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, których wyłącznym celem jest: 1) obronność i bezpieczeństwo państwa lub</p>	

	reakcję na zagrożenia dla ludności, jeżeli uważają, że jej zastosowanie miałyby niekorzystny wpływ na te cele”.			<p>2) prowadzenie działań ratowniczych i zapewnienie bezpieczeństwa cywilnego w związku z przeciwdziałaniem lub usunięciem bezpośredniego zagrożenia dla ludności</p> <p>- nie wydaje się decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli jej wydanie miałyby niekorzystny wpływ na te cele.</p> <p>9. Konieczność realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 8, wymaga zgłoszenia regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska.</p> <p>10. Do realizacji przedsięwzięcia można przystąpić, jeżeli w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania zgłoszenia regionalny dyrektor ochrony środowiska nie wniósł, w drodze decyzji, sprzeciwu.</p> <p>11. W przypadku wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 10, powstaje obowiązek uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.”;</p>	
art. 1 pkt 1 lit. c)	skreśla się ust. 4;	N			
art. 1 pkt 2 lit. a)	1. Państwa członkowskie przyjmują wszystkie niezbędne środki, aby	N			

<p>nowe brzmienie art. 2 - ust. 1</p>	<p>zapewnić podleganie przedsięwzięć mogących powodować znaczące skutki w środowisku, między innymi z powodu ich charakteru, rozmiarów lub lokalizacji, wymogowi uzyskania zezwolenia na inwestycję i oceny w odniesieniu do ich skutków na środowisko, przed udzieleniem zezwolenia. Przedsięwzięcia te określa art. 4.</p>	<p>N</p>	<p>Art. 59 ust. 2 pkt 2 ustawy ooś</p>	<p>24) w art. 59 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 został stwierdzony na podstawie art. 97 ust. 1.”;</p>	
<p>- ust. 2</p>	<p>2. Ocena oddziaływania na środowisko może być zintegrowana z istniejącymi procedurami udzielania zezwolenia na inwestycję w państwach członkowskich lub, jeżeli takie nie istnieją, z innymi procedurami albo z procedurami, które będą ustanowione do realizacji celów niniejszej dyrektywy.</p>				
<p>- ust. 3</p>	<p>3. Dla przedsięwzięć, w przypadku których obowiązek przeprowadzenia ocen oddziaływania na środowisko wynika jednocześnie z niniejszej dyrektywy i dyrektywy Rady 92/43/EWG lub dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE, państwa członkowskie gwarantują - w stosownych przypadkach - zastosowanie</p>	<p>T</p>	<p>Art. 66 ust. 2a i 2b ustawy ooś</p>	<p>c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu: „2a. W przypadku stwierdzenia, że przedsięwzięcie może znacząco</p>	

<p>skoordynowanych lub wspólnych procedur spełniających wymogi określonych odpowiednich przepisów unijnych.</p> <p>Dla przedsięwzięć, w przypadku których obowiązek przeprowadzenia ocen oddziaływania na środowisko wynika jednocześnie z niniejszej dyrektywy oraz przepisów unijnych innych niż dyrektywy wymienione w akapicie pierwszym, państwa członkowskie mogą zastosować skoordynowane lub wspólne procedury.</p> <p>W ramach skoordynowanej procedury państwa członkowskie dążą do skoordynowania różnych poszczególnych ocen oddziaływań danego przedsięwzięcia na środowisko wymaganych odpowiednimi przepisami unijnymi, wyznaczając w tym celu organ, z zastrzeżeniem odmiennych przepisów zawartych w innych stosownych aktach prawodawstwa unijnego.</p> <p>W ramach wspólnej procedury, o której mowa w akapicie pierwszym i drugim, państwa członkowskie dążą do przeprowadzenia jednej oceny oddziaływania na środowisko odnoszącej się do danego przedsięwzięcia</p>		<p>Art. 66 ust. 7- 8 ustawy ooś</p>	<p>oddziaływać na obszar Natura 2000, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać także dane pozwalające na ustalenie braku rozwiązań alternatywnych oraz informacje pozwalające na ustalenie, czy wymóg nadrzędnego interesu publicznego przemawia za realizacją przedsięwzięcia.”,</p> <p>”2b. Jeżeli planowane przedsięwzięcie stanowi inwestycję liniową celu publicznego, a proponowany przez wnioskodawcę wariant przebiega przez obszar parku narodowego lub rezerwatu przyrody, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać także dane pozwalające na ustalenie braku rozwiązań alternatywnych.”,</p> <p>e) dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu: „7. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien uwzględniać informacje o środowisku wynikające ze strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, istotne z punktu widzenia danego przedsięwzięcia.; „8. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:</p>	
---	--	-------------------------------------	--	--

	<p>wymaganej odnośnymi przepisami unijnymi, z zastrzeżeniem odmiennych przepisów zawartych w innych stosownych aktach prawodawstwa unijnego.</p> <p>Komisja zapewnia wytyczne dotyczące wprowadzania skoordynowanych lub wspólnych procedur w odniesieniu do przedsięwzięć podlegających jednocześnie ocenie na mocy niniejszej dyrektywy oraz dyrektyw 92/43/EWG, 2000/60/WE, 2009/147/WE oraz 2010/75/UE.</p>		<p>art. 75 ust. 1, ust. 1a ustawy ooś</p>	<p>1) format dokumentu zawierającego wyniki inwentaryzacji przyrodniczej, 2) format raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko - kierując się potrzebą poszerzania dostępu do informacji o środowisku.”</p> <p>37) w art. 75: a) w ust. 1 w pkt 1: - uchyla się lit. h, - w lit. j średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. k-o w brzmieniu: „k) przedsięwzięć, o których mowa w pkt 4, dla których wnioskodawcą jest jednostka samorządu terytorialnego, dla której organem wykonawczym jest organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot od niej zależny w rozumieniu art. 24m ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, z późn. zm.), l) przedsięwzięć, o których mowa w pkt 3, dla których wnioskodawcą jest jednostka organizacyjna Lasów Państwowych, , m) inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji</p>	
--	---	--	---	---	--

				<p>inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących,</p> <p>n) przedsięwzięć, w odniesieniu do których wniósł sprzeciw, o którym mowa w art. 72 ust. 10,</p> <p>o) przedsięwzięć polegających na zmianie lub rozbudowie przedsięwzięć, dla których wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy był regionalny dyrektor ochrony środowiska;</p> <p>b) pkt 1a otrzymuje brzmienie:</p> <p>1a) Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska – w przypadku inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, o którym mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;”,</p> <p>c) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. W przypadku, gdy wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach obejmuje co najmniej dwa przedsięwzięcia realizowane w ramach jednego zamierzenia inwestycyjnego, dla których właściwe</p>	
--	--	--	--	---	--

			<p>rzeczowo są co najmniej dwa organy, w tym regionalny dyrektor ochrony środowiska, organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.”,</p> <p>39) w art. 77:</p> <p>a) w ust. 1: - po pkt 1 dodaje się pkt 1a i 1b w brzmieniu:</p> <p>„1a) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z ministrem właściwym do spraw środowiska w zakresie istnienia rozwiązań alternatywnych realizacji przedsięwzięcia oraz przewidywanych działań mających na celu kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze parku narodowego – w przypadku inwestycji liniowych celu publicznego w ich części przebiegającej przez obszar parku narodowego;”</p> <p>1b) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w zakresie istnienia rozwiązań alternatywnych realizacji przedsięwzięcia oraz przewidywanych działań mających na celu kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko</p>	
--	--	--	--	--

			<p>przyrodnicze rezerwatu przyrody – w przypadku inwestycji liniowych celu publicznego w ich części przebiegającej przez obszar rezerwatu przyrody;”,</p> <ul style="list-style-type: none"> - pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3 i 10-19 i 21;”, - dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) zasięga opinii organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy;”, <p>b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu: „2a. Wniosek o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1a, z ministrem właściwym do spraw środowiska wnosi się za pośrednictwem właściwego dyrektora parku narodowego, który załącza do wniosku swoją opinię w</p>	
--	--	--	---	--

			<p>sprawie.</p> <p>2b. Wniosek o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1b, z Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska wnosi się za pośrednictwem właściwego regionalnego dyrektora ochrony środowiska, który załącza do wniosku opinię w sprawie.”</p> <p>c) ust. 3 otrzymuje brzmienie: "3. Uzgodnień, o których mowa w ust. 1 pkt 1-1b, dokonuje się w drodze postanowienia.";</p> <p>d) w ust. 4:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „W postanowieniu, o którym mowa w ust. 3, regionalny dyrektor ochrony środowiska, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - dyrektor urzędu morskiego: ”, - pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) przedstawia stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w	
--	--	--	---	--

				<p>sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 i 10.”,</p> <p>e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu: „4a. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw środowiska lub Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska uzgadnia realizację przedsięwzięcia oraz określa warunki tej realizacji.”,</p> <p>f) w ust. 5:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „W stanowisku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, regionalny dyrektor ochrony środowiska, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - dyrektor urzędu morskiego, stwierdza konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 i 10, biorąc pod uwagę w szczególności następujące okoliczności:”, - pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych 	
--	--	--	--	---	--

				<p>uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia lub elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływania na środowisko lub wymagają uszczegółowienia w ramach decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 i 10;”,</p> <p>- pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) istnieje możliwość oddziaływania przedsięwzięcia na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody.”;</p> <p>g) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie: „6. Uzgodnień, o których mowa w ust. 1 pkt 1-1b, dokonuje się oraz opinię, o której mowa w ust. 1 pkt 2, wydaje się w terminie 30 dni od dnia otrzymania dokumentów, o których mowa w ust. 2. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się</p>	
--	--	--	--	--	--

			<p>odpowiednio.</p> <p>7. Do uzgodnienia i opinii, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 3, nie stosuje się przepisów art. 106 § 3, 5 i 6 Kodeksu postępowania administracyjnego.";</p> <p>h) dodaje się ust. 8 w brzmieniu: "8. Do uzgodnień o których mowa w ust. 1 pkt 1a i 1b, nie stosuje się przepisów art. 106 § 3 i 6 Kodeksu postępowania administracyjnego".</p> <p>43) art. 86 otrzymuje brzmienie: „Art. 86. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy: 1) wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji, 2) wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1, 3) przyjmujące zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1a.”;</p> <p>52) w art. 96: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Organ właściwy do przyjęcia zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1a, oraz do wydania decyzji wymaganej przed rozpoczęciem realizacji</p>	
		Art. 86 ustawy ooś		
		art. 96 ust. 1, ust. 3 pkt 1, ust. 4 ustawy ooś		

			<p>przedsięwzięcia, innego niż przedsięwzięcie mogące znacząco oddziaływać na środowisko, które nie jest bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub nie wynika z tej ochrony, jest obowiązany do rozważenia, przed wydaniem tej decyzji oraz przed przyjęciem tego zgłoszenia, czy przedsięwzięcie może potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000.”,</p> <p>b) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) wniosku o wydanie decyzji lub zgłoszenia, o których mowa w ust. 1;”;</p> <p>c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu: "4. Wydanie postanowienia przerywa bieg terminów postępowania, w ramach którego stwierdzono ten obowiązek, o którym mowa w ust. 3.”;</p>	
		<p>Art. 97 ust. 1, ust. 3, ust. 4a, ust. 4b, ust. 4c, ust. 6a, ust. 10, ust. 11</p>	<p>53) w art. 97:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Regionalny dyrektor ochrony środowiska stwierdza, w drodze postanowienia, obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, uwzględniając łącznie następujące</p>	

				<p>uwarunkowania:</p> <p>1) rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, z uwzględnieniem:</p> <p>a) skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji,</p> <p>b) powiązań z innymi przedsięwzięciami realizowanymi, zrealizowanymi lub planowanymi, znajdującymi się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia, w zakresie w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,</p> <p>c) wykorzystywania zasobów naturalnych,</p> <p>d) emisji i występowania innych uciążliwości,</p> <p>e) ryzyka wystąpienia poważnej awarii, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii;</p> <p>2) usytuowanie przedsięwzięcia, z</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych i walorów przyrodniczych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego – uwzględniające cel ochrony obszaru Natura 2000 oraz tereny występowania gatunków lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych będących przedmiotem ochrony w obszarze Natura 2000;</p> <p>3) rodzaj i skalę możliwego oddziaływania przedsięwzięcia, rozważanego w odniesieniu do uwarunkowań wymienionych w pkt 1 i 2, wynikające z:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) zasięgu oddziaływania, b) wielkości i złożoności oddziaływania, z uwzględnieniem obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej, c) prawdopodobieństwa oddziaływania, d) czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania <p>- w odniesieniu do oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, w szczególności w odniesieniu do integralności i spójności tych</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>obszarów, oraz biorąc pod uwagę skumulowane oddziaływanie przedsięwzięcia z innymi przedsięwzięciami.”,</p> <p>b) w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „W tym przypadku stosuje się odpowiednio przepisy art. 68.”,</p> <p>c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a-4c w brzmieniu: „4a. Do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 stosuje się odpowiednio przepisy art. 66 ust. 1, z wyjątkiem pkt 3, 10-11, 12 i 15. 4b. Określając, analizując i oceniając oddziaływanie na obszar Natura 2000, w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, bierze się pod uwagę oddziaływania skumulowane z innymi realizowanymi, zrealizowanymi i planowanymi przedsięwzięciami. 4c. Jeżeli z analiz przedstawionych w raporcie oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 wynika, że przedsięwzięcie może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, powinien on zawierać dane pozwalające</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>na ustalenie braku rozwiązań alternatywnych oraz informacje pozwalające na ustalenie, czy konieczne wymogi nadrzędnego interesu publicznego przemawiają za realizacją przedsięwzięcia.”,</p> <p>d) ust. 6 otrzymuje brzmienie: „W przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim, przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 1, regionalny dyrektor ochrony środowiska zasięga opinii dyrektora urzędu morskiego. ”,</p> <p>f) dodaje się ust. 10 i 11 w brzmieniu: „10. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ wydaje postanowienie o zawieszeniu postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 96 ust. 1, do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000.</p> 11. Jeżeli w terminie 3 lat od dnia zawieszenia postępowania, o którym mowa w ust. 10, wnioskodawca nie przedłożył raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, żądanie wszczęcia postępowania uważa	
--	--	--	--	---	--

			<p>Art. 98 ust. 7a</p> <p>Art. 101 ust. 2, ust. 3 pkt 2, ust. 4</p>	<p>się za wycofane.”;</p> <p>54) w art. 98 po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu: „7a. Stroną postępowania w sprawie wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 1, jest wyłącznie wnioskodawca, z zastrzeżeniem art. 44.”;</p> <p>55) w art. 101: a) w ust. 2: - uchyla się pkt 1, - pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) w przypadku decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 – nałożyć na wnioskodawcę obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej, określając zakres i termin jej przedstawienia.”, b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 - nakłada obowiązek tych działań.”, c) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na</p>	
--	--	--	---	---	--

				<p>obszar Natura 2000, organ właściwy do wydania decyzji, o której mowa w art. 96 ust. 1, odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.”;</p>	
			Art. 102	<p>56) art. 102 otrzymuje brzmienie: „Art. 102. W analizie porealizacyjnej, o której mowa w art. 101 ust. 2, dokonuje się porównania ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, i w decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, w szczególności ustaleń dotyczących przewidywanego charakteru i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 oraz planowanych działań zapobiegawczych z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 i działaniami podjętymi dla jego ograniczenia.”;</p>	
			Art. 88 ust.	<p>45) w art. 88 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p>	

		<p>1a ustawy o oś</p> <p>Art. 15 ust. 9, art. 37 ust. 2, art. 83 ust. 4 pkt 9, ust. 10 ustawy o ochronie przyrody</p>	<p>„1a. W przypadku postępowania w sprawie zmiany decyzji, o których mowa w ust. 1, przeprowadzenie ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko jest dopuszczalne, o ile ponowna ocena nie dotyczy kwestii rozstrzygniętych wcześniej postanowieniem wydanym po przeprowadzeniu ponownej oceny oddziaływania na środowisko.”;</p> <p>Art. 3. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 15 dodaje się ust. 9 w brzmieniu: „9. W odniesieniu do inwestycji liniowych celu publicznego przewidzianych do realizacji w ramach przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzono ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, zezwolenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 lub ust. 4 pkt 2, zastępuje się uzgodnieniem warunków realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w art.77 ust. 1 pkt 1a lub 1b ustawy z dnia 3</p>	
--	--	---	---	--

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone Dz. U. z 2013 r. poz. 628 i 842 oraz z 2014 r. poz. 805, 850, 1101 i 1863 oraz z 2015 r. poz. 222

			<p>października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm.), odpowiednio z ministrem właściwym do spraw środowiska lub Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska, Do wydania uzgodnienia stosuje się odpowiednio przepisy ust. 3 albo 4.”,</p> <p>2) w art. 37 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Jeżeli działania na obszarze Natura 2000 zostały podjęte sprzecznie z ustaleniami planu zadań ochronnych lub planu ochrony, regionalny dyrektor ochrony środowiska, a na obszarach morskich – dyrektor właściwego urzędu morskiego, wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, chyba że przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko lub ocena oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 wykazała brak znaczącego negatywnego oddziaływania na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym na cele działań ochronnych określone w planie zadań ochronnych lub planie ochrony, albo mimo</p>	
--	--	--	---	--

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238, oraz z 2014 r., poz. 587, 850, 1101 i 1133 oraz z 2015 r. poz. 200, 277 i 774.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 888, 1238, z 2014 r. poz. 695, 1101, 1322 oraz z 2015 r. poz. 87 oraz 122.

				<p>znaczącego negatywnego oddziaływania spełnione są przesłanki, o których mowa w art. 34.”,</p> <p>6) w art. 83:</p> <p>a) w ust. 4 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu: „9) kopię decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach albo kopię postanowienia w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia wydawanego w ramach ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, o ile ponowna ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko została przeprowadzona albo kopię postanowienia w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia w zakresie oddziaływania na obszar Natura 2000, jeżeli planowane usunięcie drzew lub krzewów ma być realizowane w związku z przedsięwzięciem,”</p> <p>b) dodaje się ust. 10 w brzmieniu: „W zezwoleniu na usunięcie drzew lub krzewów właściwy organ uwzględnia warunki określone w decyzji i postanowieniach, o których mowa w ust. 4</p>	
--	--	--	--	---	--

			<p>pkt 9.”.</p> <p>Art. 4. W ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. Nr 135, poz. 789, z 2012 r. poz. 951 oraz z 2014 r. poz. 40) w art. 17 w ust. 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 4 w brzmieniu: „4) decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, z późn. zm²⁾.), jeżeli nakłada obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na prace przygotowawcze.”.</p> <p>Art. 5. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.³⁾) w art. 42 uchyla się ust. 4.</p>	
		<p>Art. 17 ust. 2 pkt 3 i 4 ustawy o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących</p> <p>Art. 42 ust.4 ustawy o odpadach</p>		

<p>art. 1 pkt 2 lit. b) nowe brzmienie art. 2 - ust. 4 akapit pierwszy</p>	<p>„4. Bez uszczerbku dla art. 7 państwa członkowskie mogą w wyjątkowych przypadkach zwolnić dane przedsięwzięcie ze stosowania przepisów niniejszej dyrektywy w przypadkach, gdy stosowanie tych przepisów miałoby niekorzystny wpływ na cele przedsięwzięcia, pod warunkiem spełnienia celów niniejszej dyrektywy.”</p>	<p>N</p>	<p>nie wymaga transpozycji</p>		
<p>art. 1 pkt 2 lit. c) nowy art. 2 - ust. 5</p>	<p>„5. Bez uszczerbku dla art. 7, w przypadkach gdy dane przedsięwzięcie realizowane jest w oparciu o konkretny akt ustawodawstwa krajowego, państwa członkowskie mogą zwolnić to przedsięwzięcie z przepisów dotyczących konsultacji społecznych określonych w niniejszej dyrektywie, pod warunkiem spełnienia celów niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie informują Komisję o każdym stosowaniu zwolnienia, o którym mowa w akapicie pierwszym, co dwa lata od dnia 16 maja 2017 r.”;</p>	<p>N</p>	<p>nie wymaga transpozycji</p>		
<p>art. 1 pkt 3 lit. c) nowy art. 3</p>	<p>Artykuł 3. 1. Ocena oddziaływania na środowisko polega na właściwym określeniu, opisanii i ocenie, dla każdego indywidualnego</p>	<p>T</p>	<p>Art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. a, ust. 1 pkt 1a, ust. 2</p>	<p>26) w art. 62: a) w ust. 1: - w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie: „a) środowisko oraz ludność, w tym</p>	

	<p>przypadku, bezpośredniego i pośredniego znaczącego wpływu przedsięwzięcia na:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) ludność i zdrowie ludzkie; b) różnorodność biologiczną ze szczególnym uwzględnieniem gatunków i siedlisk chronionych na podstawie dyrektywy 92/43/EWG oraz dyrektywy 2009/147/WE; c) grunty, gleby, wody, powietrze i klimat; d) dobra materialne, dziedzictwo kulturowe i krajobraz; e) oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a)-d). <p>2. Wpływ, o którym mowa w ust. 1, na elementy w nim określone obejmuje spodziewany wpływ wynikający z podatności przedsięwzięcia na prawdopodobieństwo wystąpienia wypadków lub katastrof istotnych dla danego przedsięwzięcia.";</p>			<p>zdrowie i warunki życia ludzi,"</p> <ul style="list-style-type: none"> - po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu: „1a) ryzyko wystąpienia poważnych awarii oraz katastrof naturalnych i budowlanych;”, b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 określa się, analizuje oraz ocenia oddziaływanie przedsięwzięcia na obszary Natura 2000, biorąc pod uwagę także skumulowane oddziaływanie przedsięwzięcia z innymi realizowanymi, zrealizowanymi lub planowanymi przedsięwzięciami.”; 	
<p>art. 1 pkt 4 lit. a) nowe brzmienie art. 4 - ust. 3</p>	<p>3. Podczas przeprowadzania badania indywidualnego lub ustalania progów lub kryteriów do celów ust. 2 uwzględnia się odpowiednie kryteria selekcji wymienione w załączniku III. Państwa członkowskie</p>	<p>N</p>			

<p>- ust. 4</p>	<p>mogą ustalić progi lub kryteria określające, kiedy przedsięwzięcia nie muszą być poddawane rozstrzygnięciu na mocy ust. 4 i 5 ani ocenie oddziaływania na środowisko, bądź progi lub kryteria określające, kiedy przedsięwzięcia są w każdym wypadku poddawane ocenie oddziaływania na środowisko, bez poddawania ich rozstrzygnięciu na mocy ust. 4 i 5.</p> <p>4. W przypadku gdy państwa członkowskie postanowią o wprowadzeniu wymogu podjęcia rozstrzygnięcia dla przedsięwzięć wymienionych w załączniku II, wykonawca podaje informacje o cechach przedsięwzięcia oraz jego znaczącym potencjalnym wpływie na środowisko. Szczegółowy wykaz informacji, które należy podać, znajduje się w załączniku II.A. W stosownych przypadkach wykonawca bierze pod uwagę dostępne wyniki innych odnośnych ocen wpływu na środowisko przeprowadzanych na podstawie przepisów prawa unijnego innych niż niniejsza dyrektywa. Wykonawca może również przedstawić</p>				
-----------------	--	--	--	--	--

	opis wszelkich cech przedsięwzięcia lub środków przewidzianych w celu uniknięcia lub zapobieżenia ewentualnemu znaczącemu negatywnemu wpływowi na środowisko.";				
art. 1 pkt 4 lit. b) nowy art. 4 - ust. 5	"5. Właściwy organ podejmuje rozstrzygnięcie na podstawie informacji podanych przez wykonawcę zgodnie z ust. 4, z uwzględnieniem, w stosownych przypadkach, wyników wstępnych weryfikacji lub ocen wpływu na środowisko wynikających z przepisów prawa unijnego innych niż niniejsza dyrektywa. Rozstrzygnięcie to podawane jest do publicznej wiadomości, oraz: a) w przypadkach, w których postanowiono, że ocena oddziaływania na środowisko jest konieczna, zawiera główne powody, dla których wymaga się przeprowadzenia takiej oceny, ze wskazaniem na odpowiednie kryteria podane w załączniku III; lub b) w przypadkach, w których postanowiono, że ocena oddziaływania na środowisko nie jest konieczna, zawiera główne powody, dla których nie wymaga się przeprowadzenia takiej	T	Art. 63 ust. 2a ustawy ooś. Art. 64 ust. 3a i ust. 4	b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 2, organ może wskazać na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków lub wymagań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożenia obowiązku działania, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b.”; c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. Opinia regionalnego dyrektora ochrony środowiska o braku obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko może wskazać na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków lub wymagań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożenia obowiązku działania, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b.”, d) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Opinię lub uzgodnienie, o których	

<p>- ust. 6</p>	<p>oceny, ze wskazaniem na odpowiednie kryteria podane w załączniku III, a w przypadkach, gdy proponuje to wykonawca, zawiera informacje o wszelkich cechach przedsięwzięcia lub środkach, jakie przewidziano w celu uniknięcia lub zapobieżenia ewentualnemu znaczącemu negatywnemu wpływowi na środowisko.</p> <p>6. Państwa członkowskie zapewniają, by właściwy organ podjął rozstrzygnięcie możliwie jak najszybciej, w terminie nieprzekraczającym 90 dni od dnia, w którym wykonawca przedstawił wszystkie</p>	<p>N</p>	<p>Art. 84 ust. 1a ustawy o oś</p>	<p>mowa w ust. 1 - 1b, wydaje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o wydanie opinii. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.”;</p> <p>41) w art. 84 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. W decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek wykonania działań, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b, w szczególności, jeżeli wynikają one z postanowienia, o którym mowa w art. 63 ust. 2a.”;</p>	
-----------------	---	----------	------------------------------------	--	--

	informacje wymagane zgodnie z ust. 4. W wyjątkowych przypadkach, przykładowo w zależności od charakteru, stopnia złożoności, lokalizacji lub wielkości przedsięwzięcia, właściwy organ może przedłużyć termin dla wydania rozstrzygnięcia; w takim przypadku właściwy organ pisemnie informuje wykonawcę o powodach przedłużenia i o przewidywanym terminie podjęcia decyzji.";				
art. 1 pkt 5 nowe brzmienie art. 5 - ust. 1	"1. W przypadku gdy wymagana jest ocena oddziaływania na środowisko, wykonawca przygotowuje i składa raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Wykonawca dostarcza przynajmniej następujące informacje: a) opis przedsięwzięcia zawierający informacje o miejscu, projekcie, wielkości i innych ważnych cechach przedsięwzięcia; b) opis ewentualnego znaczącego wpływu przedsięwzięcia na środowisko; c) opis cech przedsięwzięcia lub środków przewidzianych w celu uniknięcia ewentualnego znaczącego negatywnego wpływu na środowisko, zapobieżenia mu lub ograniczenia go, a	T	Art. 66 ust. 1 pkt 6a	- po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu: „6a) porównanie oddziaływań analizowanych wariantów na: a) ludzi, rośliny, zwierzęta, grzyby i siedliska przyrodnicze, wodę i powietrze, b) powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi i krajobraz, c) dobra materialne, d) zabytki i krajobraz kulturowy, objęte istniejącą dokumentacją, w szczególności rejestrem lub ewidencją zabytków, e) formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych,	

	<p>e) podsumowanie w języku nietechnicznym informacji, o których mowa w lit. a)-d); oraz</p> <p>f) wszelkie dodatkowe informacje, o których mowa w załączniku IV, odnoszące się do konkretnych cech danego przedsięwzięcia lub typu przedsięwzięcia, a także elementów środowiska, które mogą zostać objęte oddziaływaniem.</p> <p>Jeżeli wydano opinię na podstawie ust. 2, raport o oddziaływaniu na środowisko opiera się na tej opinii i zawiera informacje, których można w sposób</p>		<p>Art. 66 ust. 1 pkt 2a i 2b ustawy ooś</p>	<p>- po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu: „2a) wyniki inwentaryzacji przyrodniczej, przez którą rozumie się zbiór badań terenowych przeprowadzonych na potrzeby scharakteryzowania elementów środowiska przyrodniczego, jeżeli została przeprowadzona, wraz z opisem zastosowanej metodyki; wyniki inwentaryzacji przyrodniczej wraz z opisem metodyki stanowią załącznik do raportu; 2b) inne dane, na podstawie których dokonano opisu elementów przyrodniczych;”</p>	
--	---	--	--	---	--

<p>- ust. 2</p>	<p>uzasadniony wymagać do celów dojścia do uzasadnionej konkluzji dotyczącej znaczącego wpływu przedsięwzięcia na środowisko z uwzględnieniem obecnego stanu wiedzy oraz metod oceny. W celu uniknięcia powielania ocen wykonawca, przygotowując sprawozdanie z oceny oddziaływania na środowisko, uwzględnia dostępne wyniki innych odpowiednich ocen, których dokonano w oparciu o ustawodawstwo unijne lub krajowe.</p> <p>2. W przypadkach gdy jest to wymagane przez wykonawcę, właściwy organ, biorąc pod uwagę informacje przekazane przez wykonawcę, zwłaszcza informacje dotyczące szczególnych cech przedsięwzięcia (w tym jego lokalizację i charakterystykę techniczną), a także jego prawdopodobny wpływ na środowisko, wydaje opinię na temat zakresu i poziomu szczegółowości informacji, które wykonawca musi podać w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu. Przed wydaniem opinii właściwy organ konsultuje się z organami, o</p>	<p>N</p>			
-----------------	---	----------	--	--	--

<p>- ust. 3</p>	<p>których mowa w art. 6 ust. 1. Państwa członkowskie mogą również żądać od właściwych organów wydania takiej opinii, niezależnie od tego, czy wystąpił o nią wykonawca.</p> <p>3. Aby zagwarantować kompletność i jakość raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko:</p> <p>a) wykonawca zapewnia, aby raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko był przygotowany przez posiadających odpowiednie kompetencje ekspertów;</p> <p>b) właściwy organ zapewnia dysponowanie odpowiednią wiedzą fachową lub w razie konieczności dostęp do niej, aby dokonać analizy raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;</p> <p>c) w stosownych przypadkach właściwy organ zwraca się do wykonawcy o dodatkowe informacje, zgodnie z załącznikiem IV, które mają bezpośredni związek z dojściem do uzasadnionej konkluzji na temat znaczącego wpływu przedsięwzięcia na środowisko.";</p>	<p>T</p>	<p>Art. 62a ust. 2 ustawy ooś</p> <p>Art. 66 ust. 1 pkt 19, pkt 19a ustawy ooś</p>	<p>2. Kartę informacyjną przedsięwzięcia podpisuje autor, a w przypadku gdy jej wykonawcą jest zespół autorów – kierujący tym zespołem, wraz z podaniem imienia i nazwiska oraz daty sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia.";</p> <p>- pkt 19 otrzymuje brzmienie: „19) podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, wraz z podaniem imienia i nazwiska oraz daty sporządzenia raportu;”,</p> <p>- po pkt 19 dodaje się pkt 19a w brzmieniu: „19a) oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów – kierującego tym zespołem o spełnieniu wymagań, o których mowa w</p>	
-----------------	--	----------	--	--	--

			<p>Art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy ooś</p> <p>Art. 74a ustawy ooś</p>	<p>art. 74a ust. 2 stanowiące załącznik do raportu;”,</p> <p>35) w art. 74: a) w ust. 1: - pkt 3 i pkt 3a otrzymuje brzmienie: „3a) mapę w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wraz z zapisem mapy w formie elektronicznej”;</p> <p>36) po art. 74 dodaje się art. 74a w brzmieniu: „Art. 74a. 1. Prognozę oddziaływania na środowisko, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 wykonuje osoba, o której mowa w ust. 2. 2. Autorem prognozy oddziaływania na środowisko, raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>na obszar Natura 2000, a w przypadku zespołu autorów - kierującym tym zespołem, powinna być osoba, która:</p> <p>1) ukończyła, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, co najmniej studia pierwszego stopnia, lub studia drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie na kierunkach związanych z kształceniem w obszarze:</p> <p>a) nauk ścisłych z dziedzin nauk chemicznych,</p> <p>b) nauk przyrodniczych z dziedzin nauk biologicznych oraz nauk o Ziemi,</p> <p>c) nauk technicznych z dziedzin nauk technicznych z dyscyplin: biotechnologia, górnictwo i geologia inżynierska, inżynieria środowiska,</p> <p>d) nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych z dziedzin nauk rolniczych, nauk leśnych lub</p> <p>2) ukończyła, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, co najmniej studia pierwszego stopnia lub studia drugiego stopnia, lub jednolite studia magisterskie i posiada co najmniej 5-letnie doświadczenie w pracach w zespołach przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>środowisko lub prognozy oddziaływania na środowisko, lub brała udział w przygotowaniu co najmniej 5 raportów o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognoz oddziaływania na środowisko.</p> <p>3. Oświadczenia, o których mowa w art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. f oraz art. 66 ust. 1 pkt 19a, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. ”;</p>	
<p>art. 1 pkt 6 lit a) nowe brzmienie art. 6 ust. 1</p>	<p>"1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zapewnić organom, których przedsięwzięcie może dotyczyć z powodu ich szczególnej odpowiedzialności w odniesieniu do środowiska lub z powodu ich właściwości terytorialnej na szczeblu lokalnym lub regionalnym, możliwość wyrażenia opinii</p>	T	<p>Art. 61 ust. 1 pkt 2, pkt 3, ust. 3a, ust. 3b ustawy ooś</p>	<p>25) w art. 61: a) w ust. 1: - pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, jeżeli konieczność przeprowadzenia</p>	

	<p>na temat informacji dostarczonych przez wykonawcę i na temat wniosku o zezwolenie na inwestycję, uwzględniając w razie konieczności przypadki, o których mowa w art. 8a ust. 3. W tym celu państwa członkowskie wyznaczają organy, z którymi prowadzone są konsultacje, albo w sposób ogólny, albo w odniesieniu do poszczególnych przypadków. Informacje zebrane na podstawie art. 5 są przekazywane tym organom. Państwa członkowskie ustalają szczegółowe warunki konsultacji.";</p>		<p>oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko została stwierdzona przez organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w przypadku, o którym mowa w art. 88 ust. 1;”</p> <p>- dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji jej towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. Nr 135, poz. 789, z 2012 r. poz. 951 oraz z 2014 r. poz. 40).”</p> <p>b) ust. 3a otrzymuje brzmienie: „3a. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej</p>	
--	--	--	--	--

			<p>Art. 64 ust. 1 pkt 2, pkt 3 ustawy ooś</p>	<p>oraz inwestycji towarzyszących przeprowadza Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.”,</p> <p>c) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu: „3b. Ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę dla inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, przeprowadza regionalny dyrektor ochrony środowiska.”;</p> <p>29) w art. 64: a) w ust. 1: - pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3, 10-19 i 21,”, - dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo</p>	
--	--	--	---	--	--

			<p>ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy. ”,</p> <p>31) w art. 70:</p> <p>a) w ust. 1:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pkt 2 otrzymuje brzmienie: <ul style="list-style-type: none"> „2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3, 10-19 i 21;”, - dodaje się pkt 3 w brzmieniu: <ul style="list-style-type: none"> „3) organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy.”; <p>b) w ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: <ul style="list-style-type: none"> „3. Opinie wydaje się w terminie 14 dni od dnia otrzymania dokumentów, o których mowa w ust. 2.”; </p>	
--	--	--	--	--

			<p>Art. 74 ust. 2 i ust. 4 ustawy ooś</p>	<p>d) ust. 2 otrzymują brzmienie: „2. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia przedkłada się w formie pisemnej oraz na informatycznych nośnikach danych z ich zapisem w formie elektronicznej w liczbie odpowiednio po trzy egzemplarze. W przypadku, gdy organem opiniującym lub uzgadniającym jest dyrektor urzędu morskiego, należy przedłożyć dodatkowo po jednym egzemplarzu.</p> <p>e) dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. Organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach doręcza ją niezwłocznie organom, których opinia lub uzgodnienie, były wymagane przed jej wydaniem.”;</p>	
			<p>Art. 89 ustawy ooś.</p>	<p>46) w art. 89: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Po otrzymaniu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w art. 72</p>	

			<p>ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, występuje do regionalnego dyrektora ochrony środowiska albo Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z wnioskiem o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia. Przepisy art. 75 ust. 2 i 5 stosuje się odpowiednio.”</p> <p>b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) wniosek o wydanie decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 oraz pozwolenia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b;”</p>	
		<p>Art. 90 ust. 2, ust. 3, ust. 5 ustawy ooś</p>	<p>47) w art. 90:</p> <p>a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>1) do organu właściwego do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 oraz pozwolenia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, o zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w trybie art. 33-36 i art. 38;”</p> <p>b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 oraz pozwolenia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, przekazuje właściwemu regionalnemu</p>	

				<p>dyrektorowi ochrony środowiska albo Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska zgłoszone przez społeczeństwo uwagi i wnioski oraz protokół z rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa, jeżeli była przeprowadzona.”,</p> <p>c) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska albo właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska występując o opinię, o której mowa w ust. 2 pkt 2 i ust. 2a, przedkłada dokumenty, o których mowa w art. 89 ust. 2.”;</p>	
			Art. 92 ustawy ooś	<p>48) art. 92 otrzymuje brzmienie: „Art. 92. Postanowienie, o którym mowa w art. 90 ust. 1, wiąże organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 oraz do wydania pozwolenia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b.”;</p>	
			Art. 93 ust. 1, ust. 2, ust. 3, ust.	<p>49) w art. 93: a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:</p>	

			4 ustawy ooś	<p>„Właściwy organ wydaje decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 oraz pozwolenie, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, uwzględniając warunki realizacji przedsięwzięcia określone w:”,</p> <p>b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „W decyzjach, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 oraz pozwoleniu, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, właściwy organ może:”,</p> <p>c) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „W decyzjach, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 oraz pozwoleniu, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, właściwy organ, w przypadku, gdy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika potrzeba:”,</p> <p>d) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10,</p>	
--	--	--	-----------------	--	--

			<p>Art. 94 ust. 1 ustawy o oś</p>	<p>14 i 18 oraz pozwolenia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.”,</p> <p>50) w art. 94 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W analizie porealizacyjnej, o której mowa w art. 93 ust. 2 pkt 2, dokonuje się porównania ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w decyzjach, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 oraz pozwoleniu o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, w szczególności ustaleń dotyczących przewidywanego charakteru i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz planowanych działań zapobiegawczych z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko i działaniami podjętymi dla jego ograniczenia.”;</p>	
--	--	--	-----------------------------------	--	--

			Art. 95 ust. 1 ustawy ooś	51) w art. 95 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 oraz pozwolenie, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, wymagają uzasadnienia.”;	
art. 1 pkt 6 lit b) nowe brzmienie art. 6 ust. 2	"2. Aby zapewnić rzeczywisty udział zainteresowanych grup społeczeństwa w procesie decyzyjnym, ogół społeczeństwa jest informowany elektronicznie, przez ogłoszenia publiczne lub za pomocą innych właściwych środków o poniżej określonych kwestiach, we wstępnej fazie procedur podejmowania decyzji w dziedzinie ochrony środowiska, o których mowa w art. 2 ust. 2, a najpóźniej, gdy można zasadnie oczekiwać przedłożenia tego rodzaju informacji:";	N			
art. 1 pkt 6 lit c) nowe brzmienie art. 6 ust. 5	5. Państwa członkowskie dokonują szczegółowych ustaleń dotyczących informowania społeczeństwa na przykład poprzez rozlepianie plakatów w określonym promieniu lub publikację w lokalnych gazetach oraz konsultowania się z zainteresowaną społecznością na przykład poprzez uwagi na piśmie lub w drodze publicznego wysłuchania.	T	Art. 74 ust. 3 ustawy ooś	3. Jeżeli liczba stron postępowania: 1) o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, 2) w sprawie uchylecia lub zmiany, stwierdzenia nieważności, stwierdzenia wygaśnięcia decyzji, o której mowa w pkt 1 lub wznowienia postępowania w sprawie tej decyzji - przekracza 20, stosuje się przepis art. 49	

	Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, by odnośne informacje były dostępne dla społeczeństwa w formie elektronicznej, przynajmniej za pośrednictwem centralnego portalu lub łatwo dostępnych punktów dostępu na odpowiednim szczeblu administracyjnym.";			Kodeksu postępowania administracyjnego.",	
art. 1 pkt 6 lit d) nowe brzmienie art. 6 ust. 6	"6. Zapewnia się odpowiednie ramy czasowe realizacji poszczególnych etapów, przy czym należy przewidzieć wystarczającą ilość czasu: a) na przekazanie informacji organom, o których mowa w ust. 1, oraz społeczeństwu; oraz b) aby organy, o których mowa w ust. 1, oraz zainteresowana społeczność przygotowały się do procedury podejmowania decyzji w zakresie ochrony środowiska i rzeczywiście w niej uczestniczyły z zastrzeżeniem przepisów niniejszego artykułu.";	T	Art. 33 ust. 1 pkt 7 ustawy ooś	20) w art. 33 w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie: „7) sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie 30-dniowy termin ich składania;”;	
art. 1 pkt 6 lit e) nowe brzmienie art. 6 ust. 7	"7. Ramy czasowe konsultacji z zainteresowaną społecznością, dotyczących raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, o którym mowa w art. 5 ust. 1, nie są krótsze niż	T	Art. 33 ust. 1 pkt 7 ustawy ooś	20) w art. 33 w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie: „7) sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie 30-dniowy termin ich składania;”;	

	30 dni.";			
art. 1 pkt 7 lit a) nowe brzmienie art. 7 ust. 4	"4. Zainteresowane państwa członkowskie rozpoczynają konsultacje dotyczące między innymi potencjalnych transgranicznych skutków przedsięwzięcia oraz środków przewidzianych do zmniejszenia lub wyeliminowania takich skutków, a także ustalają odpowiednie ramy czasowe dla trwania konsultacji. Takie konsultacje mogą być prowadzone za pośrednictwem właściwego wspólnego organu.";	T	Art. 112 ustawy ooś	57) art. 112 otrzymuje brzmienie: „Art. 112. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska przekazuje, bez zbędnej zwłoki, państwu uczestniczącemu w postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko decyzję, o której mowa w art. 104 ust. 1 pkt 1, przetłumaczoną przez wnioskodawcę na język strony narażonej w części, która umożliwi drugiemu państwu zapoznanie się, w jaki sposób wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko zostały rozpatrzone i uwzględnione przy wydawaniu decyzji.”;
			Art. 119 ust. 1 ustawy ooś	58) w art. 119 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Po stwierdzeniu zasadności przystąpienia do postępowania dotyczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko regionalny dyrektor ochrony środowiska niezwłocznie informuje o tym Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska i po przystąpieniu do postępowania wykląda do wglądu w języku polskim dokumenty, o których mowa w art. 118, w zakresie, w jakim jest to niezbędne do analizy oddziaływania

				przedsięwzięcia albo skutków realizacji dokumentu na środowisko. Przepisy działu III rozdziałów 2 i 3 stosuje się odpowiednio.”;	
art. 1 pkt 7 lit b) nowe brzmienie art. 7 ust. 5	"5. Szczegółowe zasady wdrażania ust. 1-4 niniejszego artykułu, w tym ustalanie ram czasowych dla konsultacji, określają zainteresowane państwa członkowskie na podstawie zasad i ram czasowych, o których mowa w art. 6 ust. 5-7; zasady te umożliwiają zainteresowanej społeczności na terytorium narażonego państwa członkowskiego skuteczne uczestnictwo w procedurach podejmowania decyzji w zakresie ochrony środowiska, o których mowa w art. 2 ust. 2, w odniesieniu do danego przedsięwzięcia.”;	N			
art. 1 pkt 8 nowe brzmienie art. 8	"Artykuł 8 Wyniki konsultacji oraz informacje zebrane na podstawie art. 5-7 są należycie brane pod uwagę w procedurze zezwolenia na inwestycję.”;	N			
art. 1 pkt 9	"Artykuł 8a	T	Art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b	40) w art. 82: a) w ust. 1:	

			<p>zakres, termin i obowiązki co do przedłożenia informacji o jego wynikach regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska , organowi wydającemu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach oraz, gdy jest to uzasadnione, wskazuje inne organy, którym należy przedłożyć wyniki, spośród następujących:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wójt, burmistrz lub prezydent miasta, - starosta, - marszałek województwa, - wojewódzki inspektor ochrony środowiska;” <p>Art. 82 ust. 1 pkt 4a, pkt 4b, pkt 5 i 6 ustawy ooś</p> <ul style="list-style-type: none"> - pkt 4a i 4b otrzymują brzmienie: <ul style="list-style-type: none"> „4a) nakłada obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji jej towarzyszącej, o których mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących; 4b) może nałożyć obowiązek 	
--	--	--	--	--

				<p>przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na prace przygotowawcze, o których mowa</p> <p>w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;”,</p> <p>- pkt 5 otrzymują brzmienie:</p> <p>„5) może nałożyć na wnioskodawcę obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej określając jej zakres i termin przedstawienia oraz wskazując inne organy, którym także należy ją przedstawić;”,</p> <p>- dodaje się pkt 6 w brzmieniu:</p> <p>„6) w przypadku stwierdzenia konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania - nakłada obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia oraz wskazując inne organy, którym także należy ją przedstawić.”,</p>	
			Art. 82 ust.	b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b i 1c w	

		1b i 1c ustawy ooś	<p>brzmieniu:</p> <p>„1b. Właściwy organ wskazuje inne organy, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 6, spośród następujących:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) regionalny dyrektor ochrony środowiska; 2) organ właściwy do utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania - w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 6; 3) wójt, burmistrz lub prezydent miasta; 4) starosta; 5) marszałek województwa; 6) wojewódzki inspektor ochrony środowiska. <p>1c. Jeżeli z wyników analizy porealizacyjnej lub monitoringu wynika konieczność podjęcia działań w celu dostosowania przedsięwzięcia do wymagań ochrony środowiska, wszczyna się postępowanie, o którym mowa w art. 362 lub art. 363 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska. Postępowanie wszczyna się również na wniosek organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach lub regionalnego dyrektora ochrony środowiska.”,</p>	
--	--	--------------------	--	--

			<p>Art. 82 ust. 2 i 2a ustawy ooś</p> <p>c) w ust. 2: - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „W stanowisku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, właściwy organ stwierdza konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 oraz pozwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4b, biorąc pod uwagę w szczególności następujące okoliczności:” - pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia nie pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływania na środowisko lub wymagają uszczegółowienia w ramach decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 oraz pozwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4b;” d) po ust. 2 dodaje się ust. 2a, w brzmieniu: "2a. W stanowisku o którym mowa w ust. 1 pkt 4, właściwy organ może określić zakres, w jakim ponowna ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko powinna</p>	
--	--	--	--	--

				zostać przeprowadzona.".	
			Art. 66 ust. 1 pkt 12 ustawy ooś	- pkt 12 otrzymuje brzmienie: „12) wskazanie, czy dla planowanego przedsięwzięcia jest konieczne ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, o którym mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, oraz określenie granic takiego obszaru, ograniczeń w zakresie przeznaczenia terenu, wymagań technicznych dotyczących obiektów budowlanych i sposobów korzystania z nich; nie dotyczy to przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie drogi oraz przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie linii kolejowej lub lotniska użytku publicznego;”	
			Art. 66 ust. 4 ustawy ooś	d) w ust. 4 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Nie dotyczy to przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie drogi oraz przedsięwzięć polegających na	

	<p>2. W decyzji o odmowie wydania zezwolenia na inwestycję podaje się główne przyczyny odmowy.</p>	T	<p>Art. 135 ust. 3b, ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska</p>	<p>budowie lub przebudowie linii kolejowej lub lotniska użytku publicznego.”,</p> <p>Art. 2. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.⁴⁾) w art. 135 wprowadza się następujące zmiany :</p> <p>1) ust. 3b otrzymuje brzmienie: „3b. Obszar ograniczonego użytkowania tworzy się na podstawie poświadczonej przez właściwy organ kopii mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym konieczne jest utworzenie tego obszaru.”,</p> <p>2) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Jeżeli obowiązek utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania wynika z postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, dla przedsięwzięcia polegającego na budowie lub przebudowie drogi, linii kolejowej lub lotniska użytku publicznego, obszar ograniczonego użytkowania wyznacza się na podstawie analizy porealizacyjnej”;</p>	
--	--	---	---	--	--

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 21, 888 i 1238 oraz z 2014 r. poz. 40, 47, 457, 822, 1101 i 1146 oraz z 2015 r. poz. 122, 151, 277 i 478.

	<p>3. W przypadku gdy państwa członkowskie stosują procedury, o których mowa w art. 2 ust. 2, inne niż te dotyczące zezwolenia na przedsięwzięcia, uznaje się, że odpowiednio wymogi ust. 1 i 2 niniejszego artykułu zostały spełnione, gdy którekolwiek decyzje wydane w kontekście tych procedur zawierają informacje, o których mowa w tych ustępach, oraz wprowadzono mechanizmy umożliwiające spełnienie wymogów ust. 6 niniejszego artykułu.</p>		<p>Art. 67 ustawy ooś</p>	<p>31) art. 67 otrzymuje brzmienie: „Art. 67. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, sporządzany w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącej część postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 oraz pozwoleń, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, powinien:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zawierać informacje, o których mowa w art. 66, określone ze szczegółowością i dokładnością odpowiednio do posiadanych danych wynikających z projektu budowlanego i innych informacji uzyskanych po wydaniu dla danego przedsięwzięcia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, oraz pozostałych wydanych decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, jeżeli informacje te nie mogły być w tym zakresie przedstawione odpowiednio w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko albo w karcie informacyjnej przedsięwzięcia; 2) określać stopień i sposób uwzględnienia wymagań dotyczących ochrony 	
--	--	--	-------------------------------	---	--

	<p>decyzje, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, są nadal aktualne. W tym celu państwa członkowskie mogą ustalić terminy ważności uzasadnionej konkluzji, o której mowa w art. 1 ust. 2 lit. g) ppkt (iv), oraz wszelkich decyzji, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu.";</p>		<p>Art. 72 ust. 2a, 2b, 3, ust. 4, ust. 4b ustawy o oś</p>	<p>który wydał decyzję uzna, że to odwołanie zasługuje w całości na uwzględnienie, stosuje się art. 132 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego z tym, że zgodę na uchylenie lub zmianę decyzji zgodnie z żądaniem odwołania wyraża jedynie podmiot planujący realizację przedsięwzięcia.</p> <p>c) ust. 2a otrzymuje brzmienie: „2a. Wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed uzyskaniem zezwoleń, o którym mowa w ust. 1 pkt 21, nie stosuje się w przypadku, gdy: 1) zezwolenie dotyczy odzysku polegającego na przygotowaniu do ponownego użycia lub 2) jest to drugie lub kolejne zezwolenie dla zrealizowanego przedsięwzięcia nie ulegającego zmianie.”, d) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu: „2b. W przypadku decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określającej warunki realizacji przedsięwzięcia, ust. 2 pkt 1a stosuje się, jeżeli odstępianie od zatwierdzonego projektu budowlanego, o którym mowa w ust. 2 pkt 1a, nie spowoduje zmian uwarunkowań określonych w tej</p>	
--	---	--	--	--	--

			<p>decyzji.”,</p> <p>e) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:</p> <p>„3. Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia powinno nastąpić w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b.”;</p> <p>4. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia może nastąpić w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, o ile strona, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot, na który została przeniesiona ta decyzja, otrzymali, przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, od organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, stanowisko, że realizacja planowanego przedsięwzięcia przebiega etapowo oraz, że aktualne są warunki realizacji przedsięwzięcia zawarte w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub postanowieniu, o którym mowa w art. 90 ust. 1, jeżeli było wydane. Zajęcie stanowiska następuje w drodze</p>	
--	--	--	---	--

				<p>postanowienia na podstawie informacji na temat stanu środowiska i możliwości realizacji warunków wynikających z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.”, ust. 4b otrzymuje brzmienie:</p> <p>ust. 4b otrzymuje brzmienie: „4b. Złożenie wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, wydawanych dla obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszącej może nastąpić w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.</p>	
<p>art. 1 pkt 10 nowe brzmienie art. 9 ust. 1</p>	<p>”1. Kiedy podjęta zostaje decyzja o udzieleniu lub nieudzieleniu zezwolenia na inwestycję, właściwy organ lub organy niezwłocznie informują o niej społeczzeństwo oraz organy, o których mowa w art. 6 ust. 1, zgodnie z procedurami krajowymi, i zapewniają podanie następujących informacji do wiadomości społeczzeństwa i do wiadomości organów, o których mowa w art. 6 ust. 1, w stosownych wypadkach uwzględniając przypadki wymienione w art. 8a ust. 3:</p> <p>a) treść decyzji i przedstawione</p>	T	<p>Art. 74 ust. 4 ustawy ooś</p>	<p>d) dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. Organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach doręcza ją niezwłocznie organom, których opinia lub uzgodnienie, były wymagane przed jej wydaniem.”;</p>	

	<p>wraz z nią warunki, o których mowa w art. 8a ust. 1 i 2;</p> <p>b) główne przyczyny i okoliczności, na których oparta jest decyzja, w tym informacje dotyczące udziału społeczeństwa; obejmuje to również streszczenie wyników konsultacji oraz informacji zgromadzonych na mocy art. 5-7 oraz sposobu ich uwzględnienia lub wykorzystania, w szczególności uwag od narażonego państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 7.";</p>				
<p>art. 1 pkt 11 nowy art. 9a</p>	<p>"Artykuł 9a</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, by właściwy organ lub organy w sposób obiektywny wykonywały obowiązki wynikające z niniejszej dyrektywy i nie znajdowały się w sytuacji, której konsekwencją może być konflikt interesów.</p>	T	<p>art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. k, lit. l ustawy ooś</p>	<p>„k) przedsięwzięć, o których mowa w pkt 4, dla których wnioskodawcą jest jednostka samorządu terytorialnego, dla której organem wykonawczym jest organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot od niej zależny w rozumieniu art. 24m ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r.</p>	

	W przypadku gdy właściwy organ jest również wykonawcą, państwa członkowskie wprowadzają przynajmniej - w obrębie organizacji uprawnień administracyjnych - właściwy rozdział funkcji pozostających w konflikcie przy wykonywaniu obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy.";			o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, z późn. zm. ⁵⁾), l) przedsięwzięć, o których mowa w pkt 3, dla których wnioskodawcą jest jednostka organizacyjna Lasów Państwowych,	
art. 1 pkt 12 nowe brzmienie art. 10 akapit pierwszy	"Bez uszczerbku dla dyrektywy 2003/4/WE przepisy niniejszej dyrektywy nie mają wpływu na zobowiązanie właściwych organów do przestrzegania ograniczeń nałożonych krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi oraz obowiązującymi praktykami prawnymi w odniesieniu do tajemnicy handlowej i przemysłowej, w tym własności intelektualnej, a także gwarancji ochrony interesu publicznego.";				
art. 1 pkt 13 nowy art. 10a	"Artykuł 10a Państwa członkowskie określają zasady dotyczące kar za naruszenie krajowych przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą. Przewidziane kary są skuteczne, proporcjonalne i	T	Art. 76 ust. 1b ustawy ooś.	38) w art. 76 po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu: „1b. W przypadku zgłoszeń dotyczących przedsięwzięcia, o których mowa w art. 96 ust. 1, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska oraz regionalny dyrektor ochrony	

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 645 i 1318 oraz z 2014 r. poz. 379 i 1072.

	odstraszające.";		Art. 128 ustawy ooś	<p>środowiska może przedstawić stanowisko, czy przedsięwzięcie może potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000.";</p> <p>59) art. 128 otrzymuje brzmienie: „Art. 128. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska prowadzi bazę danych o ocenach oddziaływania na środowisko, obejmującą:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) informacje o: <ol style="list-style-type: none"> a) strategicznych ocenach oddziaływania na środowisko, b) ocenach oddziaływania na środowisko dla planowanych przedsięwzięć z uwzględnieniem ponownej oceny oddziaływania na środowisko, c) ocenach oddziaływania na obszar Natura 2000; 2) inne dane o dokumentacji sporządzanej w ramach postępowań, o których mowa w pkt 1. <ol style="list-style-type: none"> 2. Baza danych, o której mowa w ust. 1, jest prowadzona w systemie teleinformatycznym w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów 	
--	------------------	--	---------------------	--	--

			<p>Art. 129 ustawy ooś</p>	<p>realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114).”;</p> <p>60) art. 129 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 129. 1. Organy właściwe do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 oraz ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, są obowiązane do wprowadzania i aktualizacji informacji i danych do bazy danych, o której mowa w art. 128 ust. 1. Wprowadzenie informacji i innych danych następuje w terminie 30 dni od dnia ich wytworzenia lub wpływu do organu.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą monitorowania ocen oddziaływania na środowisko, strategicznych ocen oddziaływania na środowisko, ocen oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 oraz ponownego przeprowadzania ocen oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i</p>	
--	--	--	--------------------------------	---	--

		<p>Art. 136a, 136b oraz 136c ustawy ooś</p>	<p>poszerzenia dostępu do informacji o środowisku, jak również osiągnięcia jak najwyższego poziomu ochrony środowiska, określi w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sposób prowadzenia bazy danych, o której mowa w art. 128 ust. 1; 2) szczegółowy zakres informacji i innych danych, o których mowa w art. 128 ust. 1; 3) sposób wprowadzania informacji i innych danych do bazy danych, o której mowa w art. 128 ust. 1.”; <p>61) po dziale VII dodaje się dział VIIa w brzmieniu:</p> <p style="text-align: center;">„DZIAŁ VIIa Administracyjne kary pieniężne</p> <p>Art. 136a. 1. Jeżeli przedsięwzięcie jest realizowane lub zrealizowane, a podmiot w związku z realizacją, eksploatacją lub likwidacją tego przedsięwzięcia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) narusza warunki, wymogi oraz obowiązki, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b w zakresie fazy realizacji, lit. e oraz pkt 2 i 5, określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, 	
--	--	---	--	--

				<p>2) nie realizuje działań służących zapobieganiu, ograniczaniu i kompensacji znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000, określonych w decyzjach, o których mowa w art. 96 ust. 1, w ramach których przeprowadzono ocenę oddziaływania na obszar Natura 2000,</p> <p>3) narusza obowiązki i wymagania, o których mowa w art. 93 ust. 2 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 i 4, określonych w decyzjach, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10, 14 i 18, oraz pozwoleniu, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b</p> <ul style="list-style-type: none"> - podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 500 zł do 1.000 000 zł. <p>2. Przepis ust. 1 pkt 1 stosuje się, jeżeli warunki, wymogi oraz obowiązki określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, nie zostały uwzględnione w decyzjach, o których mowa w art. 86.</p> <p>3. Karę pieniężną, w drodze decyzji, wymierza wojewódzki inspektor ochrony środowiska, biorąc pod uwagę liczbę i wagę stwierdzonych naruszeń.</p> <p>Art. 136b. 1. Od decyzji o wymierzeniu</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>kary pieniężnej, o której mowa w art. 136b, przysługuje odwołanie do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska.</p> <p>2. Karę pieniężną wnosi się w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o jej wymierzeniu stała się ostateczna.</p> <p>3. Kara pieniężna podlega przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.</p> <p>4. Wpływy z kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.</p> <p>Art. 136c. Do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.”.</p>	
<p>art. 1 pkt 14 nowe brzmienie art. 12 ust. 2</p>	<p>"2. W szczególności co sześć lat od dnia 16 maja 2017 r. państwa członkowskie informują Komisję - w przypadkach, gdy dane takie są dostępne - o:</p> <p>a) liczbie przedsięwzięć, o których mowa w załącznikach I i II, poddanych ocenie oddziaływania na środowisko zgodnie z art. 5-10;</p> <p>b) podziale ocen oddziaływania na</p>	T	<p>Art. 129 ustawy ooś</p>	<p>„Art. 129. 1. Organy właściwe do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 oraz ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, są obowiązane do wprowadzania i aktualizacji informacji i danych do bazy danych, o której</p>	

	<p>środowisko pod względem kategorii przedsięwzięć określonych w załącznikach I i II;</p> <p>c) liczbie przedsięwzięć, o których mowa w załączniku II, objętych oceną zgodnie z art. 4 ust. 2;</p> <p>d) średnim czasie trwania procedury oceny oddziaływania na środowisko;</p> <p>e) ogólnych szacunkach średniego bezpośredniego kosztu ocen oddziaływania na środowisko, w tym o wpływie stosowania niniejszej dyrektywy na MŚP.";</p>			<p>mowa w art. 128 ust. 1. Wprowadzenie informacji i innych danych następuje w terminie 30 dni od dnia ich wytworzenia lub wpływu do organu.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw środowiska, kierując się potrzebą monitorowania ocen oddziaływania na środowisko, strategicznych ocen oddziaływania na środowisko, ocen oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 oraz ponownego przeprowadzania ocen oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i poszerzania dostępu do informacji o środowisku, jak również osiągnięcia jak najwyższego poziomu ochrony środowiska, określi w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sposób prowadzenia bazy danych, o której mowa w art. 128 ust. 1; 2) szczegółowy zakres informacji i innych danych, o których mowa w art. 128 ust. 1; 3) sposób wprowadzania informacji i innych danych do bazy danych, o której mowa w art. 128 ust. 1."; 	
art. 1 pkt 15	„w załącznikach do dyrektywy	T	Zmiany omówiono		

	2011/92/UE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy”.		w dalszej części - załączniki		
Art. 2	<p>Artykuł 2</p> <p>1. Bez uszczerbku dla art. 3 państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 16 maja 2017 r.</p> <p>Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Państwa członkowskie określają metody dokonywania takiego odesłania.</p> <p>2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.</p>	T	Art. 11 ustawy zmieniającej ustawę oos i niektóre inne ustawy	Art. 14. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 34 lit. a-f, pkt 35 lit. a, pkt 38 i 53, art. 3 pkt 2 oraz art. 7 ust. 1, które wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.	
Art. 3	<p>Artykuł 3</p> <p>1. Przedsięwzięcia, w odniesieniu do których procedurę ustalenia, o której mowa w art. 4 ust. 2 dyrektywy 2011/92/UE, rozpoczęto przed dniem 16</p>	T	Art. 6 ustawy zmieniającej ustawę oos i niektóre inne	Art. 6. 1. Do spraw, w których przed dniem wejścia w życie ustawy zmienianej w art. 1, uzgodniono zakres i stopień szczegółowości prognozy oddziaływania na środowisko, stosuje się przepisy dotychczasowe.	

	<p>maja 2017 r., podlegają wymogom określonym w art. 4 dyrektywy 2011/92/UE przed jej zmianą niniejszą dyrektywą.</p> <p>2. Przedsięwzięcia podlegają obowiązkom, o których mowa w art. 3 i art. 5-11 dyrektywy 2011/92/UE przed jej zmianą niniejszą dyrektywą, jeśli, przed dniem 16 maja 2017 r.:</p> <p>a) rozpoczęto procedurę dotyczącą opinii, o której mowa w art. 5 ust. 2 dyrektywy 2011/92/UE; lub</p> <p>b) dostarczono informacje, o których mowa w art. 5 ust. 1 dyrektywy 2011/92/UE.</p>		ustawy	<p>2. Do spraw wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, dla których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przedłożono raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub wydano postanowienie określające zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, stosuje się przepisy dotychczasowe.</p> <p>3. Do inwestycji liniowych celu publicznego przewidzianych do realizacji w ramach przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przedłożono raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub wydano postanowienie określające zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, nie stosuje się przepisu art. 15 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 3.</p> <p>4. Na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia, w przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz art. 15 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 3.</p>	
Art. 4	Artykuł 4	N			

	Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> .				
Art. 5	Artykuł 5 Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N			
Załącznik Punkt 1	Dodaje się załącznik w brzmieniu: "ZAŁĄCZNIK II.A INFORMACJE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 4 UST. 4 (INFORMACJE, KTÓRE MAJĄ BYĆ PRZEDSTAWIONE PRZEZ WYKONAWCĘ, DOTYCZĄCE PRZEDSIĘWZIĘĆ WYMIENIONYCH W ZAŁĄCZNIKU II) 1. Opis przedsięwzięcia zawierający w szczególności: a) opis cech fizycznych całego przedsięwzięcia oraz, w stosownych przypadkach, prac	T	Art. 62a ust. 1 pkt 1-14 ustawy ooś	27) po art. 62 dodaje się art. 62a w brzmieniu: „Art. 62a. 1. Karta informacyjna przedsięwzięcia powinna zawierać podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, umożliwiające analizę kryteriów, o których mowa w art. 63 ust. 1, lub określenie zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 69, w szczególności dane o: 1) rodzaju, cechach, skali i usytuowaniu przedsięwzięcia, 2) powierzchni zajmowanej nieruchomości, a także obiektu budowlanego oraz dotychczasowym sposobie ich wykorzystywania i pokryciu nieruchomości szatą roślinną, 3) rodzaju technologii,	

	<p>rozbiórkowych;</p> <p>b) opis lokalizacji przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem wrażliwości środowiskowej obszarów geograficznych, na które może ono oddziaływać.</p> <p>2. Opis aspektów środowiska, na które proponowane przedsięwzięcie może mieć znaczący wpływ.</p> <p>3. Opis wszelkiego prawdopodobnego znaczącego wpływu - na ile to możliwe, według dostępnych informacji o takim wpływie - przedsięwzięcia na środowisko, wynikających z:</p> <p>a) przewidywanych pozostałości i emisji oraz z produkcji odpadów, w stosownych przypadkach;</p> <p>b) wykorzystania zasobów naturalnych, w szczególności gleby, gruntów, wody i różnorodności biologicznej.</p>		<p>4) ewentualnych wariantach przedsięwzięcia, przy czym w przypadku drogi w transeuropejskiej sieci drogowej każdy z analizowanych wariantów drogi musi być dopuszczalny pod względem bezpieczeństwa ruchu drogowego,</p> <p>5) przewidywanej ilości wykorzystywanej wody, surowców, materiałów, paliw oraz energii,</p> <p>6) rozwiązaniach chroniących środowisko,</p> <p>7) rodzajach i przewidywanej ilości wprowadzanych do środowiska substancji lub energii przy zastosowaniu rozwiązań chroniących środowisko,</p> <p>8) możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,</p> <p>9) obszarach podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz korytarzach ekologicznych znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia,</p> <p>10) wpływie planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego w przypadku drogi w transeuropejskiej sieci drogowej,</p> <p>11) przedsięwzięciach realizowanych</p>	
--	--	--	--	--

	4. W stosownych przypadkach podczas gromadzenia informacji zgodnie z pkt 1-3 uwzględnia się kryteria załącznika III."			<p>i zrealizowanych, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,</p> <p>12) ryzyku wystąpienia poważnej awarii lub katastrofy naturalnej i budowlanej,</p> <p>13) przewidywanych ilościach i rodzajach wytwarzanych odpadów oraz ich wpływie na środowisko,</p> <p>14) pracach rozbiórkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko</p> <p>- z uwzględnieniem dostępnych wyników innych ocen wpływu na środowisko, przeprowadzonych na podstawie przepisów odrębnych.</p>	
Załącznik Punkt 2 w zakresie załącznika III	"ZAŁĄCZNIK III KRYTERIA WYBORU, O KTÓRYCH	T	Art. 63 ust. 1 ustawy o oś	28) w art. 63: a) w ust. 1: - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:	

	<p>MOWA W ART. 4 UST. 3</p> <p>(KRYTERIA POZWALAJĄCE USTALIĆ, CZY PRZEDSIĘWZIĘCIA WYMIENIONE W ZAŁĄCZNIKU II POWINNY ZOSTAĆ PODDANE OCENIE ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO)</p> <p>1. Cechy przedsięwzięć Cechy przedsięwzięć muszą być rozpatrywane ze szczególnym uwzględnieniem:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) wielkości i projektu całego przedsięwzięcia; b) kumulacji z innymi już realizowanymi lub zatwierdzonymi przedsięwzięciami; c) wykorzystania zasobów naturalnych, w szczególności gruntów, gleby, wody i różnorodności biologicznej; d) produkcji odpadów; e) zanieczyszczeń i niedogodności; f) zagrożenia poważnymi wypadkami lub 		<p>„Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając łącznie następujące kryteria: ”,</p> <p>- w pkt 1:</p> <p>-- lit. a-c otrzymują brzmienie:</p> <p>„a) skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji, a także istotnych rozwiązań charakteryzujących przedsięwzięcie,</p> <p>b) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym</p>	
--	--	--	---	--

	<p>katastrofami istotnymi dla danego przedsięwzięcia, w tym wynikającymi ze zmiany klimatu, zgodnie z wiedzą naukową;</p> <p>g) zagrożeń dla zdrowia ludzkiego (na przykład z powodu zanieczyszczenia wody lub powietrza).</p> <p>2. Lokalizacja przedsięwzięć</p> <p>Wrażliwość środowiskową obszarów geograficznych, na które mogą oddziaływać przedsięwzięcia, należy rozpatrywać ze szczególnym uwzględnieniem:</p> <p>a) obecnego i zatwierdzonego sposobu użytkowania gruntów;</p> <p>b) względnej obfitości, dostępności, jakości i zdolności do odtwarzania zasobów naturalnych (w tym gleby, gruntów, wody i różnorodności biologicznej) na danym obszarze i w jego podziemiu;</p> <p>c) zdolności absorpcji</p>		<p>przedsięwzięciem,</p> <p>c) różnorodności biologicznej, wykorzystywania zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi,”</p> <p>-- lit. e otrzymuje brzmienie:</p> <p>„e) ocenionego w oparciu o wiedzę naukową ryzyka wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyka związanego ze zmianą klimatu, ”,</p> <p>-- dodaje się lit. f i g w brzmieniu:</p> <p>„f) przewidywanych ilości i rodzaju wytwarzanych odpadów oraz ich wpływu na środowisko, w przypadkach, gdy planuje się ich powstawanie,</p> <p>g) zagrożenia dla zdrowia ludzi, w tym wynikającego z emisji;”</p> <p>- w pkt 2:</p> <p>-- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:</p> <p>„usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym i planowanym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych</p>	
--	---	--	---	--

	<p>środowiska naturalnego, ze zwróceniem szczególnej uwagi na:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) tereny podmokłe, siedliska łąkowe, ujścia rzek; (ii) strefy nabrzeżne i środowisko morskie; (iii) obszary górskie i leśne; (iv) rezerваты przyrody i parki ochrony przyrody; (v) obszary sklasyfikowane lub chronione przez ustawodawstwo krajowe; obszary sieci Natura 2000 wyznaczone przez państwa członkowskie na podstawie dyrektywy 92/43/EWG i dyrektywy 2009/147/WE; (vi) obszary, na których nie są zachowane normy jakości 			<p>oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego – uwzględniające”;</p> <p>-- lit. a i b otrzymują brzmienie: „a) obszary wodno-błotne, inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych, w tym siedliska łąkowe oraz ujścia rzek, b) obszary wybrzeży i środowisko morskie.”;</p> <p>-- lit. e i f otrzymują brzmienie: „e) obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000, oraz pozostałe formy ochrony przyrody, f) obszary, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone, lub istnieje prawdopodobieństwo ich przekroczenia.”;</p> <p>-- w lit. j średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje lit. k w brzmieniu: „k) wody i obowiązujące dla nich cele środowiskowe.”;</p> <p>- w pkt 3: -- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „rodzaj, cechy i skalę możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu</p>	
--	--	--	--	--	--

	<p>środowiska określone przepisami unijnymi i istotne dla danego przedsięwzięcia, lub obszary, co do których uznaje się, że nie są już zachowane te normy;</p> <p>(vii) obszary gęsto zaludnione;</p> <p>(viii) krajobrazy i obiekty o znaczeniu historycznym, kulturowym lub archeologicznym.</p> <p>3. Rodzaj i cechy potencjalnego oddziaływania</p> <p>Potencjalny znaczący wpływ przedsięwzięć na środowisko musi być rozpatrywany w odniesieniu do kryteriów określonych w pkt 1 i 2 niniejszego załącznika, z uwzględnieniem wpływu przedsięwzięcia na kryteria określone w art. 3 ust. 1, przy czym należy mieć na uwadze:</p> <p>a) rozmiar i przestrzenny</p>		<p>do kryteriów wymienionych w pkt 1 i 2 oraz w art. 62 ust. 1 pkt 1, wynikające z:",</p> <p>-- lit. c otrzymuje brzmienie:</p> <p>„c) charakteru, wielkości, intensywności i złożoności oddziaływania, z uwzględnieniem obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej oraz przewidywanego momentu rozpoczęcia oddziaływania,”,</p> <p>-- w lit. e kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f i g w brzmieniu:</p> <p>„f) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,</p> <p>g) możliwości ograniczenia oddziaływania.”,</p>	
--	---	--	---	--

	<p>zasięg oddziaływania, takie jak obszar geograficzny i wielkość populacji potencjalnie objętej oddziaływaniem;</p> <p>b) charakter oddziaływania;</p> <p>c) transgraniczny charakter oddziaływania;</p> <p>d) intensywność i stopień złożoności oddziaływania;</p> <p>e) prawdopodobieństwo wystąpienia oddziaływania;</p> <p>f) oczekiwane wystąpienie, czas trwania, częstotliwość i odwracalność oddziaływania;</p> <p>g) kumulację oddziaływania z oddziaływaniem innych już realizowanych lub zatwierdzonych przedsięwzięć;</p> <p>h) możliwości skutecznego ograniczenia oddziaływania.</p>				
Załącznik Punkt 2 w zakresie załącznika IV	<p>ZAŁĄCZNIK IV</p> <p>INFORMACJE, O KTÓRYCH</p>	T	Art. 66 ust. 1 pkt 1, 2, 2a, 2b, 3a, 4-6 ustawy ooś	30) w art. 66: a) w ust. 1: - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:	

	<p>MOWA W ART. 5 UST. 1</p> <p>(INFORMACJE ZAWARTE W RAPORCIE O ODDZIAŁYWANIU PRZEDSIĘWZIĘCIA NA ŚRODOWISKO)</p> <p>1. Opis przedsięwzięcia zawierający w szczególności:</p> <p>a) opis lokalizacji przedsięwzięcia;</p> <p>b) opis cech fizycznych całego przedsięwzięcia, w tym, w stosownych przypadkach, wymaganych robót rozbiórkowych, oraz warunki w zakresie korzystania gruntów na etapie budowy i eksploatacji;</p> <p>c) opis głównych cech fazy eksploatacji przedsięwzięcia (w szczególności wszelkich procesów produkcyjnych), na przykład zapotrzebowania na energię i jej zużycia, rodzaju i ilości</p>			<p>„Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać informacje umożliwiające analizę kryteriów wymienionych w art. 62 ust. 1 oraz zawierać:”,</p> <p>- w pkt 1:</p> <p>-- lit. c otrzymuje brzmienie:</p> <p>c) przewidywane rodzaje i ilości emisji, w tym odpadów, wynikające z funkcjonowania planowanego przedsięwzięcia,</p> <p>-- dodaje się lit. d-g w brzmieniu:</p> <p>d) informacje o różnorodności biologicznej, wykorzystywaniu zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi,</p> <p>e) informacje o zapotrzebowaniu na energię i jej zużyciu,</p> <p>f) informacje o pracach rozbiórkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko,</p> <p>g) ocenione w oparciu o wiedzę naukową ryzyko wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyko związane ze zmianą klimatu;</p> <p>- pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>2) opis elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania planowanego</p>	
--	---	--	--	--	--

	<p>stosowanych materiałów i zasobów naturalnych (w tym wody, gruntów, gleby i różnorodności biologicznej);</p> <p>d) oszacowanie typu i ilości przewidywanych pozostałości i emisji (takich jak zanieczyszczeń wody, powietrza, gleby i podglebia, hałasu, wibracji, światła, ciepła, promieniowania) oraz ilości i typu odpadów wytworzonych na etapie budowy i eksploatacji.</p> <p>2. Opis rozsądnych rozwiązań alternatywnych (na przykład związanych z projektem przedsięwzięcia, technologią, lokalizacją, wielkością i skalą) rozpatrywanych przez wykonawcę, które są istotne dla proponowanego przedsięwzięcia oraz jego cech charakterystycznych, i podanie głównych powodów wyboru danej opcji, wraz z</p>		<p>przedsięwzięcia na środowisko, w tym:</p> <p>a) elementów środowiska objętych ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, oraz korytarzy ekologicznych w rozumieniu tej ustawy,</p> <p>b) właściwości hydromorfologicznych, fizykochemicznych, biologicznych i chemicznych wód;”,</p> <p>- po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:</p> <p>„2a) wyniki inwentaryzacji przyrodniczej, przez którą rozumie się zbiór badań terenowych przeprowadzonych na potrzeby scharakteryzowania elementów środowiska przyrodniczego, wraz z opisem zastosowanej metodyki w formie załącznika, jeżeli była przeprowadzona;</p> <p>2b) inne dane na podstawie których dokonano opisu elementów przyrodniczych;”,</p> <p>po pkt 3a dodaje się pkt 3b w brzmieniu:</p> <p>„3b) informacje na temat powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych,</p>	
--	---	--	---	--

	<p>porównaniem wpływu na środowisko.</p> <p>3. Opis istotnych aspektów obecnego stanu środowiska (scenariusz odniesienia) i zarys prawdopodobnych zmian, w przypadku gdyby przedsięwzięcie nie zostało zrealizowane, na tyle dokładny, na ile możliwe jest dokonanie oceny naturalnych zmian na podstawie scenariusza odniesienia przy podjęciu rozsądnych wysiłków i w oparciu o dostępność informacji środowiskowych oraz wiedzę naukową.</p> <p>4. Opis elementów określonych w art. 3 ust. 1, na które przedsięwzięcie może mieć znaczące oddziaływanie: zaludnienie, zdrowie ludzkie, różnorodność biologiczna (na przykład fauna i flora), grunty (na przykład zajmowanie gruntów), gleba (na przykład materia organiczna, erozja, zagęszczanie, zasklepanie),</p>		<p>zrealizowanych lub planowanych, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia</p> <p>- w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem;”,</p> <p>pkt 4-6 otrzymują brzmienie:</p> <p>„4) opis przewidywanych skutków dla środowiska w przypadku niepodejmowania przedsięwzięcia, uwzględniający dostępne informacje o środowisku oraz wiedzę naukową;</p> <p>5) opis wariantów, uwzględniających szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania, w tym:</p> <p>a) wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego,</p> <p>b) racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska</p> <p>- wraz z uzasadnieniem ich</p>	
--	--	--	---	--

	<p>woda (na przykład zmiany hydromorfologiczne, ilość i jakość), powietrze, klimat (na przykład emisje gazów cieplarnianych, oddziaływania istotne z punktu widzenia dostosowania do zmian klimatu), dobra materialne, dziedzictwo kulturowe, w tym aspekty architektoniczne i archeologiczne, oraz krajobraz.</p> <p>5. Opis prawdopodobnego znaczącego wpływu przedsięwzięcia na środowisko, wynikającego m.in. z:</p> <p>a) realizacji i istnienia przedsięwzięcia, w tym - w stosownych przypadkach - prac rozbiórkowych;</p> <p>b) wykorzystania zasobów naturalnych, w szczególności gruntów, gleby, wody i różnorodności biologicznej, z uwzględnieniem w miarę możliwości zrównoważonej dostępności tych zasobów;</p> <p>c) emisji zanieczyszczeń,</p>		<p>Art. 66 ust. 1 pkt 7, pkt 9, pkt 11a ustawy ooś</p>	<p>wyboru;</p> <p>6) określenie przewidywanego oddziaływania analizowanych wariantów na środowisko, w tym również w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej i katastrofy naturalnej i budowlanej, na klimat, w tym emisje gazów cieplarnianych i oddziaływania istotne z punktu widzenia dostosowania do zmian klimatu, a także możliwego transgranicznego oddziaływania na środowisko, a w przypadku drogi w transeuropejskiej sieci drogowej, określenie także wpływu planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego;”</p> <p>- pkt 7 otrzymuje brzmienie: „7) uzasadnienie proponowanego przez wnioskodawcę wariantu, z uwzględnieniem informacji o których mowa w pkt 6 i 6a;”</p> <p>- pkt 9 otrzymuje brzmienie: „9) opis przewidywanych działań</p>	
--	--	--	--	---	--

	<p>hałasu, wibracji, światła, ciepła i promieniowania, tworzenia niedogodności i usuwania oraz odzysku odpadów;</p> <p>d) zagrożeń dla zdrowia ludzkiego, dziedzictwa kulturowego lub dla środowiska (na przykład w wyniku wypadków lub katastrof);</p> <p>e) kumulacji skutków ze skutkami innych już realizowanych lub zatwierdzonych przedsięwzięć, z uwzględnieniem aktualnych problemów środowiskowych dotyczących obszarów o szczególnym znaczeniu środowiskowym, które mogą zostać dotknięte skutkami realizacji przedsięwzięcia, lub z uwzględnieniem wykorzystania zasobów naturalnych;</p>		<p>mających na celu unikanie, zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, w szczególności na formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych, wraz z oceną ich skuteczności odpowiednio na etapach realizacji eksploatacji i likwidacji;”,</p> <p>- po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu: „11a) odniesienie się do celów środowiskowych wynikających z dokumentów strategicznych, istotnych z punktu widzenia realizacji przedsięwzięcia;”,</p>	
--	--	--	--	--

	<p>f) wpływu przedsięwzięcia na klimat (na przykład charakter i rozmiar emisji gazów cieplarnianych) oraz podatności przedsięwzięcia na zmianę klimatu;</p> <p>g) wykorzystywanych technologii i substancji.</p> <p>Opis prawdopodobnego znaczącego wpływu na elementy określone w art. 3 ust. 1 powinien obejmować bezpośrednie skutki i wszelkie pośrednie, wtórne, kumulatywne, transgraniczne, krótko-, średnio- i długoterminowe, stałe i przejściowe, pozytywne i negatywne skutki przedsięwzięcia. Opis powinien uwzględniać istotne dla przedsięwzięcia cele w zakresie ochrony środowiska określone na poziomie Unii lub państwa członkowskiego.</p> <p>6. Opis metod lub dowodów prognozowania zastosowanych do wskazania i oceny</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>znaczącego wpływu na środowisko, w tym szczegółowe informacje dotyczące trudności (na przykład niedostatków technicznych lub braku wiedzy) napotkanych w trakcie gromadzenia potrzebnych informacji, a także wyszczególnienie głównych niewiadomych.</p> <p>7. Opis środków przewidzianych w celu uniknięcia wszelkiego ustalonego znaczącego wpływu na środowisko, zapobieżenia mu, ograniczenia go lub, w miarę możliwości, zrównoważenia tego wpływu i, w stosownych przypadkach, wszelkich proponowanych środków w zakresie monitorowania (na przykład przygotowanie powykonawczej analizy przedsięwzięcia). W opisie należy wyjaśnić skuteczność w zakresie uniknięcia znaczącego niekorzystnego wpływu na środowisko, zapobieżenia mu</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>ograniczenia lub zrównoważenia tego wpływu, i uwzględnić zarówno etap budowy, jak i etap eksploatacji.</p> <p>8. Opis spodziewanego znaczącego negatywnego wpływu przedsięwzięcia na środowisko, wynikającego z podatności przedsięwzięcia na ryzyko poważnych wypadków lub katastrof istotnych dla danego przedsięwzięcia. Odpowiednie informacje dostępne i uzyskane w drodze oceny ryzyka zgodnie z ustawodawstwem unijnym, takim jak dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE oraz dyrektywa Rady 2009/71/Euratom, lub odnośne oceny przeprowadzane zgodnie z ustawodawstwem krajowym mogą być wykorzystywane do tego celu pod warunkiem spełnienia wymogów niniejszej dyrektywy. W stosownych przypadkach opis ten powinien</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>obejmować środki przewidziane w celu zapobiegania znaczącemu niekorzystnemu wpływowi takich wydarzeń na środowisko lub łagodzenia takiego wpływu, a także szczegółowe informacje dotyczące przygotowania i proponowanego reagowania na takie sytuacje wyjątkowe.</p> <p>9. Sporządzone w nietechnicznym języku streszczenie informacji podanych zgodnie z pkt 1-8.</p> <p>10. Wykaz referencji zawierający źródła wykorzystane do opisów i ocen zawartych w sprawozdaniu.</p>				
--	--	--	--	--	--

TYTUŁ AKTU KRAJOWEGO	Projekt ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz. Urz. UE. L 41 z 2003 r., s. 26).

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
Art. 2 ust. 2	„Organ władzy publicznej” oznacza: a) rząd lub inny organ administracji publicznej, włączając publiczne organy doradcze, na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym; b) osobę fizyczną lub prawną, która na mocy prawa krajowego sprawuje publiczne funkcje administracyjne, łącznie z konkretnymi obowiązkami, działaniami lub usługami dotyczącymi środowiska oraz c) osobę fizyczną lub prawną sprawującą publiczne obowiązki lub funkcje lub świadczącą publiczne usługi dotyczące	T	Art. 3 ust. 1 pkt 15 a	władzach publicznych – rozumie się przez to: Sejm, Senat, Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, organy administracji, sądy, trybunały oraz organy kontroli państwowej i ochrony prawa;	Obecna definicja „organów administracji” jest za wąska w stosunku do definicji „organów władzy publicznej” użytej w dyrektywie. Zostało to zauważone przez Komisję Europejską. Z tego powodu zdecydowano się na wprowadzenie szerszej definicji z wyłączeniem działalności ustawodawczej i orzeczniczej władz publicznych. Wyłączenie takiej działalności dopuszcza dyrektywa.
			Art. 3 ust. 1 pkt 9 lit. b	inne podmioty wykonujące zadania publiczne dotyczące środowiska i jego ochrony.	
			Art. 8 ust. 1	Władze publiczne są obowiązane do udostępniania każdemu informacji o środowisku i jego ochronie które są informacjami znajdującymi się w	

				Władze publiczne obowiązane do prowadzenia wykazu udostępniają go w Biuletynie Informacji Publicznej.	
Art. 3 ust. 5	Państwa Członkowskie zapewniają, że organy władzy publicznej odpowiednio informują społeczeństwo o jego prawach wynikających z niniejszej dyrektywy i w tym celu dostarczają w odpowiednim stopniu informacji, wytycznych i wskazówek.	T	Art. 8 ust. 2	Władze publiczne są obowiązane do udzielania niezbędnej pomocy i wskazówek przy wyszukiwaniu informacji o środowisku i jego ochronie.	W polskim prawie nie ma takiego przepisu, który odpowiadałby art.3 ust. 5. Zostało to zauważone przez Komisję Europejską. Wyjaśnienia władz polskich odnośnie tego, że udzielanie niezbędnych wskazówek i informowanie strony co do zasad prowadzonego postępowania wynika z przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego nie zostały uwzględnione przez Komisję.

Art. 4 ust. 2	<p>Państwa Członkowskie mogą zdecydować o odmowie udostępnienia informacji o środowisku, jeśli ujawnienie takich informacji negatywnie wpłynie na:</p> <p>a) poufność działań organów władzy publicznej, jeśli jest ona prawnie przewidziana;</p> <p>b) stosunki międzynarodowe, bezpieczeństwo publiczne lub obronę narodową;</p> <p>c) toczące się postępowanie sądowe, szanse jakiegokolwiek osoby na sprawiedliwy proces lub zdolność organu władzy publicznej do prowadzenia dochodzenia karnego lub dyscyplinarnego;</p> <p>d) poufność informacji handlowych lub przemysłowych, jeśli jest ona przewidziana prawem krajowym lub wspólnotowym w celu ochrony prawnie uzasadnionych interesów, w tym interesu publicznego w zakresie zachowania poufności danych statystycznych oraz tajemnicy podatkowej;</p> <p>e) prawa własności intelektualnej;</p> <p>f) poufność danych osobowych i/lub akt dotyczących osób fizycznych, które nie wyraziły zgody na publiczne ujawnienie tych informacji, jeśli taka poufność jest przewidziana prawem krajowym lub wspólnotowym;</p> <p>g) interesy lub ochronę</p>	T	Art. 16	<p>Art. 16. 1.</p> <p>Władze publiczne mogą odmówić udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie po rozważeniu interesu publicznego przemawiającego za udostępnieniem informacji w konkretnym przypadku, jeżeli udostępnienie tych informacji może naruszyć:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ochronę danych przewidzianą przepisami o ochronie informacji niejawnych; 2) przebieg toczącego się postępowania sądowego, dyscyplinarnego lub karnego; 3) prawa własności intelektualnej, o których mowa w ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie 	<p>Dotychczas polskie prawo przewidywało bezwzględną odmowę udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie jeżeli informacje dotyczyły określonych kategorii spraw. Ponadto nie było wprost wypowiedzianej zasady, że przesłanki odmowy udostępnienia informacji powinny być interpretowane w sposób zawężający przy uwzględnieniu interesu publicznego przemawiającego za udostępnieniem informacji.</p>
---------------	---	---	---------	--	--

	<p>jakiegokolwiek osoby, która informacje będące przedmiotem wniosku dostarczyła dobrowolnie, nie mając obowiązku dostarczenia tych informacji i nie mogąc być takim obowiązkiem obarczona, chyba że wyraziła ona zgodę na ich ujawnienie;</p> <p>h) ochronę środowiska, którego informacje dotyczą, takiego jak teren występowania rzadkiego gatunku.</p> <p>Podstawy do odmowy udostępnienia informacji, o których mowa w ust. 1 i 2 są interpretowane zawężająco, przy uwzględnieniu publicznego interesu ujawnienia informacji w konkretnym przypadku. W każdym przypadku publiczny interes ujawnienia informacji jest porównywany z interesem dyktującym odmowę ich udostępnienia.</p>			<p>autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.) lub prawa własności przemysłowej o których mowa w ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1410);</p> <p>4) ochronę danych osobowych, dotyczących osób trzecich, jeżeli jest ona przewidziana odrębnymi przepisami prawa;</p> <p>5) ochronę informacji lub danych, dostarczonych przez osoby trzecie, jeżeli osoby te, nie mając obowiązku ich dostarczenia i nie mogąc być takim</p>	
--	---	--	--	--	--

				<p>obowiązkiem obciążone, dostarczyły je dobrowolnie, chyba że wyraziły zgodę na ich udostępnianie;</p> <p>6) stan środowiska, którego informacja dotyczy, w szczególności poprzez ujawnienie ostoj lub siedliska roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową;</p> <p>7) ochronę informacji o wartości handlowej, w tym danych technologicznych, dostarczonych przez osoby trzecie i objętych tajemnicą przedsiębiorstwa, jeżeli osoby te złożyły wniosek o wyłączenie tych informacji z udostępniania, zawierający szczególne</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>uzasadnienie dotyczące możliwości pogorszenia ich konkurencyjnej pozycji;</p> <p>8) obronność i bezpieczeństwo państwa;</p> <p>9) bezpieczeństwo publiczne;</p> <p>10) ochronę tajemnicy statystycznej przewidzianą przepisami o statystyce publicznej.</p> <p>2. Władze publiczne mogą odmówić udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie, jeżeli:</p> <p>1) wymagałoby to dostarczenia dokumentów lub danych będących w trakcie opracowywania;</p> <p>2) wymagałoby to dostarczenia dokumentów lub danych przeznaczonych</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>do wewnętrznego komunikowania się;</p> <p>3) wniosek jest w sposób oczywisty niemożliwy do zrealizowania;</p> <p>4) wniosek jest sformułowany w sposób zbyt ogólny.”,</p>	
--	--	--	--	--	--

Art. 4 ust. 4	Informacje o środowisku będące w posiadaniu organów władzy publicznej lub dla nich przeznaczone, które są przedmiotem wniosku, są udostępniane częściowo, jeśli z całości tych informacji można wydzielić informacje, do których stosuje się postanowienia ust. 1 lit. d) i e) oraz ust. 2.	T	Art. 19 ust. 4	Jeżeli jest możliwe oddzielenie części informacji podlegającej wyłączeniu z udostępnienia z przyczyn, o których mowa w art. 16, udostępnia się pozostałą część informacji. Przepisy art. 20 ust. 1 stosuje się odpowiednio.	Konieczność wprowadzenia takiego przepisu jest podyktowana uwagami Komisji Europejskiej w sprawie braku implementacji przepisu dyrektywy w prawie polskim. Dotychczas, gdy tylko część wnioskowanych informacji była wyłączona z udostępniania nakaz udostępniania informacji w części wynikał z ogólnych zasad postępowania administracyjnego. Zasadność wprowadzenia przepisu wprost nakazującego udostępnianie informacji w części wynika również z zaobserwowanej praktyki organów administracji, które interpretując ustawę na niekorzyść obywatela odmawiały całości informacji nawet jeśli tylko część z nich była wyłączona z udostępniania.
---------------	---	---	----------------	---	--

Warszawa, 22 czerwca 2015 r.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ AKTU KRAJOWEGO	Projekt ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz. U. UE L 26. z 28.1.2012, s. 1) zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/52/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz. Urz. UE. L 41 z 2003 r., s. 26).

PRZEPISY PRAWA POLSKIEGO

Jednostka redakcyjna	Treść przepisu projektu ustawy	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 74 ust. 1 pkt 3, ust. 1a, ust. 1b oraz 1c ustawy ooś	35) w art. 74: a) w ust. 1: - pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmującej przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, z zastrzeżeniem ust. 1a-1b;”, b) ust. 1a, 1 b i 1c otrzymują brzmienie: „1a. Jeżeli liczba stron w postępowaniu o	W art. 74 ust. ust. 1 pkt 3, ust. 1a i 1b ustawy ooś proponuje się zmianę w zakresie zasad dołączania kopii mapy ewidencyjnej. Będą one takie same, jak dla wypisu z rejestru gruntów, czyli będzie się je dołączało wraz z raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, albo w terminie 14 dni od dnia, w którym postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 2 ustawy ooś stanie się ostateczne. Wymaga bowiem stwierdzenia, że kopia mapy ewidencyjnej umożliwi ustalenie kręgu stron postępowania jedynie w zestawieniu z wypisem z rejestru gruntów, zatem jednoczesność przedkładania tych dokumentów organowi administracji jest uzasadniona.

wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których stwierdzono obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, kopię mapy ewidencyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt 3 oraz dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, przedkłada się wraz z raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

1b. Jeżeli liczba stron w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których nie stwierdzono obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, kopię mapy ewidencyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt 3 oraz dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, przedkłada się w terminie 14 dni od dnia, w którym postanowienie stało się ostateczne.

1c. Jeżeli liczba stron w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, dla przedsięwzięć wymagających koncesji lub decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4-5, oraz

Analogiczna zmiana dotyczy art. 74 ust. 1c ustawy ooś. Należy również wskazać, że w skutek uchwalonej nowelizacji z dnia 1.1.2015 r., brzmienie art. 74 ust. 1a od 1.1.2015 przewiduje, że załącznik o którym mowa w ust. 1 pkt 3a nie jest zawsze przedkładany z wnioskiem o wydanie decyzji środowiskowej. Niniejsza nowelizacja przewiduje inaczej - że załącznik z ust. 1 pkt 3a jest zawsze przedkładany z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Jest to rozwiązanie lepsze, gdyż mapa zasięgu oddziaływania nie generuje takich kosztów jak mapa ewidencyjna i wypis z rejestru gruntów.

<p>Art. 48 ust. 3a, art. 49, art. 51 ust. 2 pkt 1 ustawy ooś</p>	<p>przedsięwzięć dotyczących urządzeń piętrzących I, II i III klasy budowli, nie wymaga się dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6.”,</p> <p>21) w art. 48 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. Stanowisko organu opracowującego projekt dokumentu, o którym mowa w art. 47 w sprawie przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymaga uzasadnienia zawierającego informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 49. ”;</p> <p>22) w art. 49 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Przy odstąpieniu od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o którym mowa w art. 48 ust. 1, albo przy ustalaniu czy zachodzi konieczność przeprowadzenia takiej oceny, zgodnie z art. 47, bierze się pod uwagę następujące uwarunkowania:</p> <p>23) w art. 51 ust. 2 pkt 1 dodaje się literę f w brzmieniu: „oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – kierującego tym zespołem o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 stanowiące załącznik do prognozy;”;</p>	<p>Zmiany w zakresie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wynikają z potrzeby usprawnienia regulacji oraz ujednoczenia standardów z oceną oddziaływania na środowisko w zakresie wymogu posiadania niezbędnego doświadczenia lub wykształcenia do sporządzania prognoz o oddziaływaniu na środowisko.</p>
--	---	--

<p>Art. 63 ust. 5a ustawy ooś</p>	<p>28) c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu: „Jeżeli w terminie trzech lat od dnia zawieszenia postępowania, o którym mowa w ust. 5, strona nie złoży raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, żądanie wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach uważa się za wycofane.”;</p>	<p>Konieczne jest wprowadzenie podstawy do zakończenia postępowania administracyjnego w przypadku nieprzedłożenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w trakcie zawieszono postępowania w okresie 3 lat.</p>
<p>Art. 72 ust. 1 pkt 21 ustawy ooś</p>	<p>34) w art. 72: a) w ust. 1 pkt 21 otrzymuje brzmienie: „21) zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów i zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów wydawanego na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.”.</p>	<p>Przepis art. 72 ust. 1 pkt 21 wymagał doprecyzowania, iż dotyczy on trzech zezwoleń. W praktyce przepis ten mógł być niejednolicie traktowany.</p>
<p>Art. 74 ust. 1 pkt 5 i 6</p>	<p>35) a) - pkt 5 otrzymuje brzmienie: „5) dla przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska - wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla</p>	<p>Zmiana polegająca na dodaniu w art. 74 ust. 1 pkt 5 ustawy ooś – do katalogu przedsięwzięć zwolnionych z obowiązku badania zgodności z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego - inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, wynika z uregulowania, że ocenę oddziaływania na środowisko w ramach postępowania, w sprawie wydania pozwolenia na budowę dla inwestycji</p>

	<p>przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla budowli przeciwpowodziowych realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych oraz inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;”,</p> <p>- pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, wydany przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, z zastrzeżeniem ust.1a-1c”;</p>	<p>towarzyszącej przeprowadza regionalny dyrektor ochrony środowiska.</p> <p>W przepisie tym dopuszczono możliwość załączenia innego niż wypis z rejestru gruntów dokumentu pozwalającego ustalić krąg stron postępowania. Zmiana wynika ze zgłaszanych w tym zakresie postulatów z uwagi na niedawną znaczną podwyżkę opłat za wypisy z rejestru gruntów. W przepisie nie wskazano konkretnych dokumentów, które mogłyby zastąpić wypisy z rejestru gruntów, żeby w razie zmian ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne nie narażać się na dezaktualizację omawianego przepisu. W aktualnym stanie prawnym wydaje się, że takimi dokumentami mogą być np. zbiór danych bazy danych EGiB, o którym mowa w tabeli nr 9 załącznika do ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne</p>
--	--	---

<p>Art. 75 ust. 3 i 4 ustawy ooś</p>	<p>37)</p> <p>d) uchyla się ust. 3, e) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „W przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, wykraczającego poza obszar jednej gminy decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje wójt, burmistrz, prezydent miasta, na którego obszarze własności znajduje się największa część terenu, na którym ma być realizowane to przedsięwzięcie, w porozumieniu z zainteresowanymi wójtami, burmistrzami, prezydentami miast.”,</p>	<p>oraz kopia rejestru gruntów, o której mowa w tabeli nr 10 załącznika do ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne.</p> <p>Art. 75 ust. 3 i 4 ustawy ooś: Dodanie w art. 75 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś lit. <u>k</u>, wynika z konieczności zapewnienia wymogu art. 9a dyrektywy 2011/92/UE, w myśl którego gmina będąca inwestorem nie powinna być jednocześnie organem wydającym decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przez siebie przedsięwzięcia. W projekcie ustawy wskazano także, iż dotyczy to także podmiotów zależnych od jednostki samorządu terytorialnego.</p>
<p>Art. 98 ust. 7a ustawy ooś</p>	<p>54) w art. 98 po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu: „9. Stroną postępowania w sprawie wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 1, jest wyłącznie wnioskodawca, z zastrzeżeniem art. 44.”;</p>	<p>Zmiana w zakresie art. 98 ust. 7a wynika z faktu, iż postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na obszar Natura 2000 dotyczy przedsięwzięć, które nie mają statusu przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, a ponadto postępowanie to koncentruje się na wpływie przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 i tym samym jego stroną ze swej istoty jest tylko wnioskodawca. Konieczność zapewnienia udziału w tym postępowaniu organizacjom ekologicznym wynika z faktu, iż w postępowaniu tym przeprowadza się udział społeczeństwa, a zatem art. 44 ustawy ooś powinien mieć w tym przypadku zastosowanie.</p>

<p>Art. 52 ust. 2 pkt 10, ust. 5, ust. 6, zmiana w art. 52a, art. 56 ust. 2c, ust. 4, 6, 7, 7a, 7b, 7j i 10 ustawy o ochronie przyrody</p>	<p>Art. 3. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>3) w art. 52:</p> <p>a) w ust. 2 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu: „10) wykonywania czynności związanych z prowadzeniem racjonalnej gospodarki leśnej lub rolnej, jeżeli technologia prac uniemożliwia przestrzeganie zakazów.”,</p> <p>b) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu: „5. Odstępstwo od zakazu, o którym mowa w ust. 2 pkt 10, nie dotyczy gatunków wymienionych w załączniku II i IV dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory i chronionych gatunków ptaków. 6. Wprowadzenie odstępstwa, o którym</p>	<p>Zaproponowana zmiana wynika z ustaleń dokonanych na spotkaniach z Komisją Europejską (KE) tzw. "package meeting", a także na spotkaniach roboczych w gronie polskich ekspertów (przy udziale przedstawicieli Ministra Środowiska, Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, regionalnych dyrekcji ochrony środowiska, Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych, Biura Urządzenia Lasu i Geodezji Leśnej) i ma na celu usunięcie zastrzeżeń KE w zakresie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - braku aktualnych inwentaryzacji, - braku „oceny perspektywy zachowania gatunku lub siedliska” w ocenie właściwego stanu ochrony w wytycznych ^{2[1]}, - braku regulacji (tzw. „safety nets”), które zobowiązałyby do wykonywania ponownej oceny lub do dokonania zmiany PUL ^{3[2]} w sytuacji wystąpienia zjawisk nadzwyczajnych lub gdy realizacja PUL negatywnie wpływa na gatunki, - braku regulacji w przypadku odkrycia nowych stanowisk lub nowych gatunków podczas 10 lat trwania PUL, - ustalenia, czy monitoring w ramach strategicznej oceny PUL obejmuje również monitoring stanu ochrony gatunków chronionych, - wydania derogacji na podstawie dyrektyw odbywa
--	--	---

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 628, 842 oraz z 2014 r. poz. 805, 850, 926, 1002 i 1102.

^{2[1]} „Ramowe wytyczne w sprawie zakresu i stopnia szczegółowości prognozy oddziaływania na środowisko planu urządzania lasu” zaakceptowane przez MŚ w sierpniu 2011 r. (kopia w załączeniu)

^{3[2]} PUL – Plan Urządzenia Lasu lub Uproszczony Plan Urządzenia Lasu

	<p>mowa w ust. 2 pkt 10 jest możliwe w sytuacji braku znacząco negatywnego wpływu gospodarki leśnej lub rolnej na stan zachowania gatunku.”,</p> <p>4) w art. 52a uchyla się ust. 1 i 3;</p> <p>5) w art. 56:</p> <p>a) po ust. 2b dodaje się ust. 2c w brzmieniu: „2c. Zezwolenia, w stosunku do dziko występujących zwierząt gatunków objętych ochroną ścisłą, na czynności podlegające zakazom, o których mowa w art. 52 ust. 1 pkt 1 i 3, wydaje na obszarze swojego działania regionalny dyrektor ochrony środowiska, jeśli wynikają one z prowadzenia zabiegów gospodarczych w leśnictwie.”;</p> <p>b) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Zezwolenia, o których mowa w ust. 1, 2, 2b i 2c, z zastrzeżeniem ust. 4c, 4d i 5, mogą być wydane w przypadku braku rozwiązań alternatywnych, jeżeli nie są szkodliwe dla zachowania we właściwym stanie ochrony dziko występujących populacji chronionych gatunków roślin, zwierząt lub grzybów oraz: ”;</p> <p>c) w ust. 6 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Zezwolenia, o których mowa w ust. 1, 2, 2b i</p>	<p>się wg określonych przesłanek, czego aktualnie art. 52a nie precyzuje,</p> <ul style="list-style-type: none"> - braku systemu zbierania danych, który umożliwiłby raportowanie <p>Proponowane rozwiązanie polega na uchyleniu w art. 52a przepisów z zakresu gospodarki leśnej na rzecz indywidualnych derogacji, wydawanych na podstawie art. 56 ustawy o ochronie przyrody.</p> <p>Decyzje derogacyjne dla nadleśnictw podlegać będą zasadom kontroli i ewentualnego cofnięcia – zgodnie z zapisami art. 56 ust. 7a-7j ustawy o ochronie przyrody. Rozwiązanie będzie zatem podobne jak w stosunku do pozostałych podmiotów i zapewnieni spójność prawa krajowego z dyrektywami siedliskową i ptasią.</p> <p>Proponowane rozwiązanie pociąga za sobą konieczność uchylenia ust. 3 w art. 52a, który stanowi podstawę do wydania rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw środowiska, które doprecyzowuje uchylaną regulację, tj. zasady wymagań dobrej praktyki w zakresie gospodarki leśnej.</p> <p>Przepis art. 56 ust. 2c umożliwi regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska na obszarze swojego działania wydawanie decyzji zezwalających na odstępstwa od zakazów: umyślnego zabijania; umyślnego niszczenia ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych; w stosunku do wszystkich gatunków objętych ochroną, jeśli wynikają one z prowadzenia zabiegów gospodarczych w leśnictwie. Kompetencje w ww. zakresie w stosunku do</p>
--	--	---

	<p>2c, mogą być wydane na wniosek zawierający odpowiednio:"</p> <p>d) w ust. 7 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Zezwolenia, o których mowa w ust. 1, 2, 2b i 2c, zawierają odpowiednio:"</p> <p>e) ust. 7a i 7b otrzymują brzmienie: „7a. Organy właściwe do wydania zezwoleń, o których mowa w ust. 1, 2, 2b i 2c,, dokonują kontroli spełniania warunków określonych w wydanych przez siebie zezwoleniach. 7b. Czynności kontrolne są wykonywane przez osoby posiadające imienne upoważnienie wydane przez organy właściwe do wydania zezwoleń, o których mowa w ust. 1, 2, 2b i 2c.”</p> <p>f) ust. 7j otrzymuje brzmienie: „7j. Zezwolenia, o których mowa w ust. 1, 2, 2b i 2c, cofa się jeżeli podmiot, który uzyskał zezwolenie, nie spełnia zawartych w</p>	<p>gatunków objętych ścisłą ochroną gatunkową, które przypisane były dotąd Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska, zostały zatem przekazane regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska. Ma to na celu usprawnienie i przyspieszenie postępowań dotyczących wydawania zezwoleń w zakresie ochrony gatunkowej, poprzez zmniejszenie liczby wymaganych decyzji dla jednego zamierzenia obejmującego dużą liczbę gatunków w dłuższej perspektywie czasowej na tym samym terenie.</p> <p>Z uwagi na powyższą zmianę oraz konieczność zachowania przejrzystości i równości wobec prawa, zaszła konieczność modyfikacji ust. 4 w art. 56 ustawy o ochronie przyrody, poprzez dodanie we wprowadzeniu do wyliczenia odniesienia do ust. 2 c. Dzięki takiemu rozwiązaniu, przesłanki umożliwiające wydanie derogacji, określone precyzyjnie w art. 56 ust. 4 tej ustawy będą dotyczyć także podmiotów prowadzących zabiegi gospodarcze w leśnictwie.</p>
--	---	--

	<p>nim warunków.”,</p> <p>g) w ust. 10 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:</p> <p>„10. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, 2, 2b i 2c, zastępuje się decyzją o warunkach prowadzenia działań, o której mowa w art. 118 ust. 8, jeżeli nałożono obowiązek uzyskania takiej decyzji.”;</p>	
<p>Art. 7, art. 8, art. 9, art. 10, 11, 12 oraz 13 ustawy zmieniającej ustawę ooś i niektóre inne ustawy</p>	<p>Art. 7. 1. Do terminu, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wydana przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy może być załączona do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1a tej ustawy, stosuje się przepisy art. 72 ust. 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p> <p>2. Do terminu, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wydana przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy może być załączona do wniosku o wydanie decyzji, o których</p>	<p>Niezbędne jest wskazanie przepisów przejściowych i reguły wydatkowej.</p>

mowa w art. 72 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w zakresie obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszącej stosuje się przepis art. 72 ust. 4b ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 8. Przepisów art. 74a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą nie stosuje się w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wszczęto postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydano postanowienie stwierdzające obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 lub uzgodniono zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko.

Art. 9. 1. Baza danych prowadzona na podstawie art. 128 ustawy zmienianej w art. 1, staje się bazą danych, o której mowa w art. 128 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Organy właściwe do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura

2000 oraz ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, są obowiązane do wprowadzenia do bazy danych, o której mowa w art. 128 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą informacji i danych niezbędnych do jej prowadzenia, które zostały wytworzone lub wpłynęły w 2016 roku, w terminie do końca marca 2017 r.

Art. 10. Niezwłocznie po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska przekaze regionalnym dyrektorom ochrony środowiska akta spraw toczących się postępowań dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanych przed uzyskaniem decyzji o pozwoleniu na budowę dla inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. Nr 135, poz. 789, z 2012 r. poz. 951 oraz z 2014 r. poz. 40).

Art. 11. W postępowaniach wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w odniesieniu do przedsięwzięć, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 3 i 4, dla których wnioskodawcą jest odpowiednio jednostka organizacyjna Lasów Państwowych albo jednostka samorządu terytorialnego, dla której organem wykonawczym jest organ właściwy do

wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot od niej zależny w rozumieniu art. 24m ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, z późn. zm.) organ właściwy w dniu wszczęcia postępowania pozostaje właściwy do zakończenia postępowania.

Art. 12. 1. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 23, 28 i 60 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 23, 28 i 60 wydanych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1.

2. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 129 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 129 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 13. 1. W latach 2017-2026 maksymalny limit wydatków Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi w:

- 1) 2017 r. - 0 zł;

- 2) 2018 r. - 0 zł;
- 3) 2019 r. - 495 tys. zł;
- 4) 2020 r. - 495 tys. zł;
- 5) 2021 r. - 495 tys. zł;
- 6) 2022 r. - 495 tys. zł;
- 7) 2023 r. - 495 tys. zł;
- 8) 2024 r. - 495 tys. zł;
- 9) 2025 r. - 495 tys. zł;
- 10) 2026 r. - 495 tys. zł.

2. W latach 2017-2026 maksymalny limit wydatków regionalnych dyrekcji ochrony środowiska będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi w:

- 1) 2017 r. - 211 tys. zł;
- 2) 2018 r. - 211 tys. zł;
- 3) 2019 r. - 211 tys. zł;
- 4) 2020 r. - 211 tys. zł;
- 5) 2021 r. - 211 tys. zł;
- 6) 2022 r. - 211 tys. zł;
- 7) 2023 r. - 211 tys. zł;
- 8) 2024 r. - 211 tys. zł;

	<p>9) 2025 r. - 211 tys. zł;</p> <p>10) 2026 r. - 211 tys. zł.</p> <p>3. W latach 2017-2026 maksymalny limit wydatków wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi w:</p> <p>1) 2017 r. - 211 tys. zł;</p> <p>2) 2018 r. - 211 tys. zł;</p> <p>3) 2019 r. - 211 tys. zł;</p> <p>4) 2020 r. - 211 tys. zł;</p> <p>5) 2021 r. - 211 tys. zł;</p> <p>6) 2022 r. - 211 tys. zł;</p> <p>7) 2023 r. - 211 tys. zł;</p> <p>8) 2024 r. - 211 tys. zł;</p> <p>9) 2025 r. - 211 tys. zł;</p> <p>10) 2026 r. - 211 tys. zł.</p> <p>4. W latach 2017-2026 maksymalny limit wydatków organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi w:</p>	
--	--	--

- 1) 2017 r. - 129 tys. zł;
- 2) 2018 r. - 129 tys. zł;
- 3) 2019 r. - 129 tys. zł;
- 4) 2020 r. - 129 tys. zł;
- 5) 2021 r. - 129 tys. zł;
- 6) 2022 r. - 129 tys. zł;
- 7) 2023 r. - 129 tys. zł;
- 8) 2024 r. - 129 tys. zł;
- 9) 2025 r. - 129 tys. zł;
- 10) 2026 r. - 129 tys. zł.

5. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy limitu wydatków, określonego w ust. 1 - 4, stosuje się mechanizm korygujący polegający, w stosunku do osób zatrudnionych do realizacji nowych zadań, na:

- 1) obniżeniu wysokości wynagrodzenia;
- 2) obniżeniu wymiaru czasu pracy;
- 3) redukcji liczby osób zatrudnionych w jednostkach, o których mowa w ust. 1-4.

6. Minister właściwy do spraw środowiska monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1-4.

	<p>7. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 5, w przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy limitu wydatków, określonego w ust. 1-3, jest minister właściwy do spraw środowiska.</p> <p>8. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 5, w przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy limitu wydatków, określonego w ust. 4, jest organ właściwy do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.</p>	
--	---	--

TYTUŁ AKTU KRAJOWEGO	Projekt ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw.
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz. Urz. UE. L 41 z 2003 r., s. 26).

Jednostka redakcyjna	Treść przepisu projektu ustawy	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 14 ust. 3	Dokumenty, o których dane są zamieszczane w publicznie dostępnych wykazach, o których mowa w art. 21 ust. 1, udostępnia się niezwłocznie, jednak nie później niż w ciągu 3 dni od dnia złożenia wniosku.	Termin jednego dnia na udostępnienie dokumentów, o których dane są zamieszczane w publicznie dostępnych wykazach był częstokroć nierealny. Z tego względu wprowadzono termin trzech dni. Z przeprowadzonego przez Ministerstwo Środowiska badania wynika, że organy administracji najczęściej w takim terminie udzielają odpowiedzi na proste wnioski o udostępnienie informacji.
Art. 16 ust. 1 pkt 7	Władze publiczne mogą odmówić udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie po rozważeniu interesu publicznego przemawiającego za udostępnieniem informacji w konkretnym przypadku, jeżeli udostępnienie tych informacji może naruszyć ochronę informacji o wartości handlowej, w tym danych technologicznych, dostarczonych przez osoby trzecie i objętych tajemnicą przedsiębiorstwa, jeżeli osoby te złożyły wniosek o wyłączenie tych informacji z udostępniania, zawierający szczegółowe uzasadnienie	Wskazanie w przepisie, że osoby trzecie będą musiały szczegółowo uzasadniać we wnioskach o wyłączenie informacji z udostępnienia dlaczego ujawnienie takich informacji negatywnie wpłynie na ich konkurencyjną pozycję wynika z tego, że w dotychczasowej praktyce często zdarzało się, że osoby trzecie przedstawiały bardzo skromnie umotywowane wnioski o wyłączenie całych dokumentów z udostępnienia, sądząc że wystarczy to do tego, żeby

	dotyczące możliwości pogorszenia ich konkurencyjnej pozycji.	informacja została wyłączona z udostępnienia. Stwarza to trudności władzom publicznym, które odmawiając na tej podstawie udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie nie są w stanie odpowiednio uzasadnić decyzji odmownej. Sądy administracyjne rozpoznając skargi na tego rodzaju decyzje badają tymczasem zasadność wyłączenia danej informacji z udostępnienia.
Art. 16 ust. 3	Wniosek o wyłączenie informacji z udostępniania, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, może zostać złożony nie później niż w ciągu 14 dni od dnia dostarczenia władzom publicznym przez osoby trzecie informacji o wartości handlowej, w tym danych technologicznych, dostarczonych przez osoby trzecie i objętych tajemnicą przedsiębiorstwa	Dotychczas przepisy nie przewidywały żadnego terminu na zastrzeżenie przez osoby trzecie informacji przekazywanych organom administracji. Prowadziło to do sytuacji, w której pomimo, że nie było żadnych zastrzeżeń ze strony tych osób, organy administracji w chwili otrzymania wniosku o udostępnienie informacji o środowisku i jego ochronie zwracały się do nich z pytaniem, czy przekazane przez nie informacje nie są informacjami o wartości handlowej stanowiącymi tajemnicę przedsiębiorstwa. W praktyce przerzucało to <i>de facto</i> ciężar badania, czy dana informacja spełnia wymienione wyżej przesłanki wyłączenia jej z udostępnienia, na organy administracji. Było to wbrew intencjom ustawodawcy. Proponowana zmiana przepisu spowoduje, że osoby trzecie dostarczające informacje władzom publicznym będą miały ograniczony termin na ich zastrzeżenie, co uniemożliwi zgłaszanie wniosków o wyłączenie informacji z udostępnienia w ostatniej chwili.
Art. 21ust. 4	Dane, o których mowa w ust. 2, są zamieszczane w publicznie dostępnych wykazach w terminie 14 dni odpowiednio od dnia wytworzenia dokumentów, o których mowa w ust. 1, albo przekazania ich władzom publicznym właściwym do ich udostępnienia.”;	Konieczność wprowadzenia takiego przepisu wynika z wniosków <i>de lege ferenda</i> Najwyższej Izby Kontroli, która w trakcie przeprowadzonych kontroli zauważyła, że organy administracji nie zamieszczają informacji o dokumentach w publicznie dostępnych wykazach danych, tłumacząc się przy tym faktem, że ustawa nie wyznacza im terminu na zamieszczanie takich informacji.

Warszawa, dnia 3 lipca 2015 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.37.2015 / 15 /DK
dot.: RM-10-68-15 z 26.06.2015

Pan Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

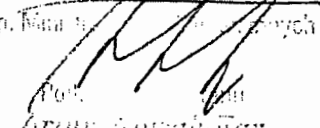
o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Do wiadomości:

Pan Maciej Grabowski
Minister Środowiska

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Departament Rady Ministrów

wpłynęło 07 -07- 2015

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

**w sprawie wzoru oraz zawartości i układu publicznie dostępnego wykazu danych
o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie**

Na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wzór publicznie dostępnego wykazu danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie, zwanego dalej „wykazem”, określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Wykaz składa się z kart informacyjnych zawierających dane umożliwiające wyszukiwanie i udostępnianie dokumentów, o których mowa w § 1.

§ 3. Układ wykazu jest zgodny z układem zamieszczonych w nim kart informacyjnych.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ŚRODOWISKA

---

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. poz.1267).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238, z 2014 r. poz. 587, 822, 850, 1101 i 1133 oraz z 2015 r. poz. 200, 277 i 744.

**Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Środowiska
z dnia ... (poz. ...)**

**WZÓR
PUBLICZNIE DOSTĘPNY WYKAZ DANYCH O DOKUMENTACH ZAWIERAJĄCYCH
INFORMACJE O ŚRODOWISKU I JEGO OCHRONIE**

Lp.	Karta informacyjna	
1	Numer karty/rok	
2	Rodzaj dokumentu	
3	Temat dokumentu	
4	Nazwa dokumentu	
5	Zakres przedmiotowy dokumentu – opis dokumentu	
6	Obszar, którego dokument dotyczy, zgodnie z podziałem administracyjnym kraju	
7	Znak sprawy	
8	Dokument wytworzył	
9	Data dokumentu	
10	Dokument zatwierdził	
11	Data zatwierdzenia dokumentu	
12	Miejsce przechowywania dokumentu	
13	Adres elektroniczny zawierający odnośnik do dokumentu	
14	Czy dokument jest ostateczny tak/nie	
15	Numery kart innych dokumentów w sprawie	
16	Data zamieszczenia w wykazie danych o dokumencie	
17	Zastrzeżenia dotyczące nieudostępniania informacji	
18	Uwagi	

Uwagi:

1. Układ wykazu umożliwi wyszukiwanie informacji przez wpisanie dowolnego wyrazu lub ciągu wyrazów znajdujących się w wykazie kart informacyjnych, a także według następujących kryteriów:
  - 1) numer karty informacyjnej;
  - 2) rok wydania dokumentu;
  - 3) rodzaj dokumentu;
  - 4) nazwa dokumentu;
  - 5) temat dokumentu;
  - 6) obszar, którego dokument dotyczy, zgodnie z podziałem administracyjnym kraju.
2. W wykazie w karcie informacyjnej:
  - 1) rodzaj dokumentu – należy wpisać nazwę wskazanego poniżej rodzaju dokumentu zawierającego wyszukiwaną informację o środowisku i jego ochronie:
    - a) wnioski o wydanie decyzji,
    - b) wnioski o udzielenie wskazań lokalizacyjnych,
    - c) inne wnioski,
    - d) decyzje,
    - e) postanowienia,
    - f) polityki, strategie, plany lub programy,
    - g) projekty polityk, strategii, planów lub programów,
    - h) projekty innych dokumentów,
    - i) raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
    - j) inne raporty,
    - k) przeglądy ekologiczne,
    - l) prognozy oddziaływania na środowisko,
    - m) wykazy zawierające informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska,
    - n) rejestry,
    - o) zgłoszenia,
    - p) strategiczne oceny oddziaływania na środowisko,
    - q) koncesje, pozwolenia, zezwolenia,
    - r) analizy, opracowania ekofizjograficzne, wyniki badań i pomiarów,
    - s) mapy akustyczne,
    - t) świadectwa,
    - u) sprawozdania,
    - v) deklaracje środowiskowe,
    - w) inne dokumenty;
  - 2) temat dokumentu – należy wpisać temat dotyczący wyszukiwanej informacji, zgodnie z następującą listą tematów:
    - a) ochrona powietrza,
    - b) ochrona wód,
    - c) ochrona powierzchni ziemi,
    - d) ochrona przed hałasem,
    - e) ochrona przed polami elektromagnetycznymi,
    - f) ochrona kopalń,
    - g) ochrona zwierząt oraz roślin,
    - h) inne;
  - 3) znak sprawy, dokument zatwierdził, data zatwierdzenia dokumentu, numery kart innych dokumentów w sprawie – należy wpisać wyrazy „nie dotyczy”, jeżeli odpowiednio dokument nie posiada znaku sprawy, nie podlegał procedurze zatwierdzania lub w wykazie nie znajdują się inne karty dokumentów w tej samej sprawie;
  - 4) data dokumentu – należy podać datę wydania dokumentu, datę wpływu dokumentu do organu prowadzącego wykaz lub datę aktualizacji dokumentu;

- 5) miejsce przechowywania dokumentu – należy wpisać nazwę i siedzibę podmiotu przechowującego dokument, a także jego dane kontaktowe (numer telefonu oraz adres poczty elektronicznej). Należy też zamieścić informację o zniszczeniu dokumentu, jeżeli dokument uległ zniszczeniu;
- 6) adres elektroniczny zawierający odnośnik do dokumentu – należy zamieścić odnośnik do adresu elektronicznego dokumentu, jeżeli dokument został udostępniony za pomocą powszechnie dostępnego systemu teleinformatycznego;
- 7) zastrzeżenia dotyczące nieudostępniania informacji – należy wskazać podstawę prawną wyłączającą możliwość udostępnienia informacji oraz zakres, w jakim informacja podlega wyłączeniu od udostępnienia.

UZASADNIENIE

Upoważnienie do wydania rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie określenia wzoru publicznie dostępnego wykazu danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie zawiera art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, z późn. zm.).

Rozporządzenie określa wzór, zawartość i układ publicznie dostępnego wykazu danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie, mając na uwadze zapewnienie przejrzystości wykazu i łatwości wyszukiwania zawartych w nim informacji.

Ustalono jeden wzór kart informacyjnych o dokumentach. We wzorze wykazu umieszczono karty informacyjne o nazwach „Nazwa dokumentu” i „Temat dokumentu”, które powinny umożliwić zainteresowanym sortowanie dokumentów według dziedzin i typów. Celem pozostałych pól jest przede wszystkim wskazanie najważniejszych cech umożliwiających zainteresowanemu wyszukanie dokumentu, a także syntetyczna prezentacja zawartości dokumentu „Data zamieszczenia danych o dokumencie w wykazie” oraz „Imię i nazwisko osoby zamieszczającej dane w wykazie” zostały umieszczone jako element umożliwiający weryfikację realizowania zadań udostępniania informacji o środowisku przez organ, analogicznie do przepisów o dostępie do informacji publicznej.

Ze względu na możliwość opisywania w wykazie dokumentów z ograniczeniami jawności, w wykazie umieszczono pole „Zastrzeżenia dotyczące nieudostępniania”.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia zamieszczono w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 i z 2009 r. Nr 42, poz. 337).

<p>Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie wzoru oraz zawartości i układu publicznie dostępnego wykazu danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie.</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Janusz Ostapiuk, Podsekretarz Stanu.</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jarosław Mielnik, Departament Ochrony Środowiska, Ministerstwo Środowiska, adres email: jaroslaw.mielnik@mos.gov.pl, Tel. 22-57-92736, Elżbieta Kur, Departament Ochrony Środowiska, Ministerstwo Środowiska, adres email: elzbieta.kur@mos.gov.pl, tel/ 57-92-829</p>	<p>Data sporządzenia 3 lipca 2015</p> <p>Źródło Upoważnienie ustawowe – art. 23 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r., poz.1235, z późn. zm.).</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Problemem jest opisanie zawartości i układu publicznie dostępnego wykazu danych od strony technicznej. Ma to na celu ujednoczenie formy publicznie dostępnego wykazu, co ma zapewnić jego przejrzystość, łatwość wyszukania zawartych w nim informacji i ich wzajemną porównywalność.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowanym rozwiązaniem jest zachowanie rozporządzenia w sprawie wzoru oraz zawartości i układu publicznie dostępnego wykazu danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie w niezmienionej treści.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Organy administracji			Oddziaływanie nie zmienia się.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji – w zakładce Rządowy Proces Legislacji (www.rcl.gov.pl), zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z 2009 r. Nr 42, poz. 337 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 161, poz. 966), w celu udostępnienia go wszystkim zainteresowanym podmiotom. Wyniki przeprowadzonych konsultacji publicznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. Planuje się poddać projekt rozporządzenia konsultacjom przynajmniej z następującą grupą podmiotów:

Projekt rozporządzenia w ramach konsultacji publicznych zostanie przekazany do:

1. Centrum Prawa Ekologicznego;
2. Fundacji Greenmind;
3. Instytutu na Rzecz Ekorozwoju;
4. Kancelarii Jendrośka Jerzmański Bar i wspólnicy;
5. Klubu Gaja;
6. Klubu Przyrodników;
7. Państwowej Rady Ochrony Przyrody;
8. Państwowej Rady Ochrony Środowiska;
9. Polskiego Klubu Ekologicznego;
10. Stowarzyszenia Polska Zielona Sieć;

11. WWF Polska;
12. Greenpeace Polska;
13. Stowarzyszenia Sędziów Polskich „Iustitia”.

Ponadto projekt rozporządzenia zostanie przekazany do zaopiniowania:

1. Kancelarii Sejmu;
2. Kancelarii Senatu;
3. Kancelarii Prezydenta RP;
4. Krajowej Rady Sądownictwa.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Przedmiotowa regulacja nie powoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0	
		0	0	0	0	0	0	0	

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-
		-
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie przewiduje się, aby wprowadzona zmiana mogła wpłynąć na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
9. Wpływ na rynek pracy		
Proponowana zmiana nie wpłynie na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Rozporządzenie spowoduje, że wszystkie organy administracji będą musiały prowadzić publicznie dostępny wykaz danych w określonej formie, co przyczyni się do poprawy dostępności dla społeczeństwa zamieszczanych w nim informacji.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Podstawą prawną dla wydania rozporządzenia jest art. 23 ust. 2 ustawy ooś. Przepis ten nie ulegnie zmianie po nowelizacji.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

w sprawie opłat za udostępnianie informacji o środowisku

Na podstawie art. 28 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe stawki opłat,
  - 2) współczynniki różnicujące wysokość opłat,
  - 3) sposób naliczania opłat,
  - 4) terminy i sposób uiszczania opłat
- za wyszukiwanie, przekształcanie informacji, sporządzanie kopii dokumentów lub danych oraz ich przesłanie.

§ 2. 1. Opłata za wyszukiwanie informacji wynosi 5 zł, jeżeli wymaga wyszukania do dziesięciu dokumentów.

2. Jeżeli informacja wymaga wyszukania więcej niż dziesięciu dokumentów, pobiera się dodatkową opłatę, mnożąc kwotę z ust. 1 przez liczbę dodatkowych dokumentów i przez współczynnik różnicujący 0,1.

§ 3. 1. Opłata za przekształcanie informacji polegające na skanowaniu dokumentów wynosi 0,10 zł za każdą stronę.

2. Opłaty za sporządzanie kopii dokumentów lub danych w formacie 210 mm x 297 mm (A4), w formie wydruku lub kserokopii, wynoszą:

- 1) 0,15 zł za stronę kopii czarno-białej;
- 2) 1,5 zł za stronę kopii kolorowej.

---

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. poz. 1267).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238, z 2014 r. poz. 587, 822, 850, 1101 i 1133 oraz z 2015 r. poz. 200, 277 i 774.

3. Za sporządzanie kopii dokumentów lub danych, w formie wydruku lub kserokopii, w formacie:

- 1) 297 mm x 420 mm (A3) pobiera się opłaty, o których mowa w ust. 2, mnożąc je przez współczynnik różnicujący 2;
- 2) 420 mm x 594 mm (A2) pobiera się opłaty, o których mowa w ust. 2, mnożąc je przez współczynnik różnicujący 4;
- 3) 594 mm x 841 mm (A1) pobiera się opłaty, o których mowa w ust. 2, mnożąc je przez współczynnik różnicujący 8;
- 4) 841 mm x 1189 mm (A0) pobiera się opłaty, o których mowa w ust. 1, mnożąc je przez współczynnik różnicujący 16.

§ 4. 1. Jeżeli wniosek dotyczy udostępnienia informacji w formie elektronicznej, pobiera się opłatę nie wyższą niż 1,50 zł za każdą płytę CD lub DVD.

2. Organ, po uzyskaniu zgody wnioskującego, pobiera opłatę równą kosztowi zakupu nośnika, jeżeli wniosek dotyczy udostępnienia informacji na nośnikach innych niż nośniki, o których mowa w ust. 1.

3. Po udostępnieniu informacji nośnik stanowi własność wnioskującego.

§ 5. Za przesłanie kopii dokumentów lub danych drogą pocztową pobiera się opłatę w wysokości podanej w obowiązującym cenniku usług pocztowych lub kurierskich operatora, ustalonego wspólnie przez właściwy organ administracji i wnioskującego, za przesyłkę danego rodzaju i danej kategorii wagowej.

§ 6. Opłaty, o których mowa w § 2–5, uiszcza się w terminie 14 dni, przez wpłatę do kasy, na rachunek bankowy właściwego organu administracji lub przy odbiorze przesyłki. Dodatkową opłatę przy odbiorze przesyłki ponosi również wnioskujący.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ŚRODOWISKA

W porozumieniu:

Minister Finansów

UZASADNIENIE

Rozporządzenie stanowi realizację upoważnienia zawartego w art. 28 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, z późn. zm.).

Przedmiotowe rozporządzenie określa szczegółowe stawki opłat za udostępnianie informacji o środowisku, współczynniki różnicujące wysokość opłat, sposób ich naliczania oraz terminy i sposób uiszczania opłat.

Zgodnie z art. 4. ust. 8 Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, sporządzonej w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 78, poz. 706), opłaty za udostępnianie informacji o środowisku nie mogą przekraczać uzasadnionych stawek.

Opłata za wyszukiwanie informacji została uzależniona od ilości dokumentów, które organ udostępniający zobowiązany jest odszukać, a nie od ilości stron tych dokumentów, ponieważ nakład pracy podczas czynności wyszukiwania nie jest uzależniony od objętości dokumentów.

Projekt uwzględnia powszechnie stosowane przechowywanie dokumentów, lub ich kopii, w formie elektronicznej. Dotychczasową stawkę 1 zł 50 gr za każdy elektroniczny nośnik danych przypisano płytom CD i DVD. Wnioskodawca może wnioskować o udostępnienie informacji na innych, bardziej kosztownych nośnikach (np. dyski twarde), dlatego dodano regulację, w myśl której, jeżeli właściwy organ nie posiada odpowiedniego nośnika, po uzyskaniu zgody wnioskującego, pobiera opłatę równą kosztowi zakupu nośnika. Uzyskanie zgody jest niezbędne ze względu na znaczące różnice w cenach elektronicznych nośników danych, a także ze względu na potrzebę poinformowania wnioskodawcy o znaczącej zmianie wysokości opłat.

Określono opłaty za przesyłanie informacji drogą pocztową. Uwzględniono przesyłki kurierskie, a także, ze względu na zmiany na rynku usług pocztowych, przewidziano przesyłanie dokumentów nie tylko poprzez publicznego operatora usług pocztowych. Wnioskujący zostanie obciążony kosztami przesyłki z cennika operatora. Organ i wnioskujący mają swobodę w ustaleniu wykonawcy usługi pocztowej.

Sposób uiszczania opłat został określony w ten sposób, aby możliwe było jednorazowe

uiszczenie wszystkich opłat za udostępnienie informacji. Opłaty można uiszczać poprzez wpłatę na rachunek organu, do kasy organu lub przy odbiorze przesyłki. Powyższe zasady odpowiadają powszechnie stosowanym zasadom rozliczeń w handlu elektronicznym, gdzie kupujący może zarówno wybrać formę odbioru (w siedzibie sprzedającego, lub jako przesyłkę pocztową), jak i wniesienia opłaty (osobiście, przelew bankowy, opłata za pobraniem).

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt rozporządzenia zamieszczono w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 i z 2009 r., Nr 42, poz. 337).

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie opłat za udostępnianie informacji o środowisku</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Janusz Ostapiuk, Podsekretarz Stanu.</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jarosław Mielnik, Departament Ochrony Środowiska, Ministerstwo Środowiska, adres email: jaroslaw.mielnik@mos.gov.pl, Tel. 22-57-92736, Elżbieta Kur, Departament Ochrony Środowiska, Ministerstwo Środowiska, adres email: elzbieta.kur@mos.gov.pl, tel/ 57-92-829</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>Źródło Upoważnienie ustawowe</p> <p>Art. 28 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz.1235, z późn. zm.).</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Problemem jest uregulowanie kwestii opłat za udostępnianie informacji o środowisku i jego ochronie. Art. 26 ustawy wskazuje, że takie opłaty muszą być pobierane.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowanym rozwiązaniem jest pozostawienie opłat na obecnym poziomie.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Dyrektywa 2003/4/WE, została implementowana we wszystkich państwach UE. Kwestię kręgu podmiotów zobowiązanych do udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie państwa członkowskie rozwiązały najczęściej w sposób podobny, jak zostało to ujęte w dyrektywie. Tak jest m.in. w prawie Republiki Czeskiej czy Republiki Federalnej Niemiec. Wynika to z charakteru przepisu art. 2 ust. 2 dyrektywy, który wyraźnie wskazuje jakie podmioty są objęte definicją organu władzy publicznej. Niektóre państwa (np. Republika Federalna Niemiec) wyłączyły z tego obowiązku władze publiczne pełniące funkcje o charakterze sądowym lub ustawodawczym.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Organy administracji			Oddziaływanie pozostanie na dotychczasowym poziomie.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji – w zakładce Rządowy Proces Legislacji (www.rcl.gov.pl), zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z 2009 r. Nr 42, poz. 337 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 161, poz. 966), w celu udostępnienia go wszystkim zainteresowanym podmiotom. Wyniki przeprowadzonych konsultacji publicznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. Planuje się poddać projekt rozporządzenia konsultacjom przynajmniej z następującą grupą podmiotów:

Projekt rozporządzenia w ramach konsultacji publicznych zostanie przekazany do:

1. Centrum Prawa Ekologicznego;
2. Fundacji Greenmind;
3. Instytutu na Rzecz Ekorozwoju;
4. Kancelarii Jendrośka Jerzmański Bar i wspólnicy;
5. Klubu Gaja;
6. Klubu Przyrodników;
7. Państwowej Rady Ochrony Przyrody;
8. Państwowej Rady Ochrony Środowiska;
9. Polskiego Klubu Ekologicznego;
10. Stowarzyszenia Polska Zielona Sieć;
11. WWF Polska;
12. Greenpeace Polska;
13. Stowarzyszenia Sędziów Polskich „Iustitia”.

Ponadto projekt rozporządzenia zostanie przekazany do zaopiniowania:

1. Kancelarii Sejmu;
2. Kancelarii Senatu;
3. Kancelarii Prezydenta RP;
4. Krajowej Rady Sądownictwa.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych													
(ceny stałe z ... r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania		Przedmiotowa regulacja nie powoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń													
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0	0				
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0	0				
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0	0				
	(dodaj/usuń)	0	0	0	0	0	0	0	0				
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-											
Niemierzalne		-											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń													
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu													
☐ nie dotyczy													
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).							☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy						

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
9. Wpływ na rynek pracy	
Rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe
	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Rozporządzenie wpływa na dostęp do informacji o środowisku i jego ochronie, a tym samym na społeczną kontrolę procesu podejmowania decyzji dotyczących środowiska.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Wykonanie delegacji ustawowej wynikającej z art. 28 ustawy ooś.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
W związku z faktem, iż zakres rozporządzenia nie ulegnie zmianie nie ma potrzeby dokonywać ewaluacji projektu rozporządzenia.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia

w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko¹⁾

Na podstawie art. 60 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) rodzaje przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko;
- 3) przypadki, w których zmiany dokonywane w obiektach są kwalifikowane jako przedsięwzięcia, o których mowa w pkt 1 i 2.

§ 2. 1. Do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się następujące rodzaje przedsięwzięć:

- 1) instalacje do wyrobu substancji przy zastosowaniu procesów chemicznych służące do wytwarzania:
  - a) podstawowych produktów lub półproduktów chemii organicznej,
  - b) podstawowych produktów lub półproduktów chemii nieorganicznej,
  - c) nawozów mineralnych,
  - d) środków ochrony roślin oraz produktów biobójczych,

---

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia postanowień następujących dyrektyw Unii Europejskiej:

- 1) dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. Urz. WE L 175 z 05.07.1985, str. 40; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 1, str. 248);
- 2) dyrektywy Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. zmieniającej dyrektywę 85/337/EWG w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre publiczne i prywatne przedsięwzięcia na środowisko (Dz. Urz. WE L 73 z 14.03.1997, str. 5; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 3, str. 151);
- 3) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 156 z 25.06.2003, str. 17; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 466).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238, z 2014 r. poz. 587, 822, 850, 1101 i 1133 oraz z 2015 r. poz. 200, 277 i 774.

- e) materiałów wybuchowych;
  - 2) instalacje do wytwarzania podstawowych produktów farmaceutycznych z zastosowaniem procesów chemicznych lub biologicznych;
  - 3) elektrownie konwencjonalne, elektrociepłownie lub inne instalacje do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej lub ciepłej, o mocy ciepłej nie mniejszej niż 300 MW rozumianej jako ilość energii wprowadzonej w paliwie do instalacji w jednostce czasu przy ich nominalnym obciążeniu;
  - 4) elektrownie jądrowe i inne reaktory jądrowe, w tym ich likwidacja, z wyjątkiem instalacji badawczych służących do wytwarzania lub przetwarzania materiałów rozszczepialnych lub paliworodnych o mocy nominalnej nie większej niż 1 kW przy ciągłym obciążeniu termicznym;
  - 5) instalacje wykorzystujące do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru o łącznej mocy nominalnej elektrowni nie mniejszej niż 100 MW oraz lokalizowane na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej;
  - 6) stacje elektroenergetyczne lub napowietrzne linie elektroenergetyczne, o napięciu znamionowym nie mniejszym niż 220 kV, o długości nie mniejszej niż 15 km;
  - 7) instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne, z wyłączeniem radiolinii, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300 000 MHz, w których równoważna moc promieniowana izotropowo wyznaczona dla pojedynczej anteny wynosi nie mniej niż:
    - a) 2 000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 100 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
    - b) 5 000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 150 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
    - c) 10 000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 200 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
    - d) 20 000 W
- przy czym równoważną moc promieniowaną izotropowo wyznacza się dla pojedynczej anteny także w przypadku, gdy na terenie tego samego zakładu lub obiektu znajduje się realizowana lub zrealizowana inna instalacja radiokomunikacyjna, radionawigacyjna lub radiolokacyjna;
- 8) instalacje związane z postępowaniem z paliwem jądrowym lub odpadami promieniotwórczymi:
    - a) do wytwarzania lub wzbogacania paliwa jądrowego,

- b) do przerobu wypalonego paliwa jądrowego lub przetwarzania wysokoaktywnych odpadów promieniotwórczych,
  - c) do składowania wypalonego paliwa jądrowego,
  - d) wyłącznie do składowania odpadów promieniotwórczych,
  - e) wyłącznie do przechowywania wypalonego paliwa jądrowego lub odpadów promieniotwórczych, w miejscu innym niż obiekt, w którym powstały, planowanego przez okres dłuższy niż 10 lat;
- 9) instalacje do pierwotnego i wtórnego wytopu surówki żelaza lub stali surowej, w tym instalacje do ciągłego odlewania stali;
  - 10) instalacje do prażenia lub spiekania rud metali, w tym rudy siarczkowej, z wyjątkiem rud żelaza;
  - 11) instalacje do pierwotnej produkcji metali nieżelaznych z rud, koncentratów lub produktów z odzysku, przy zastosowaniu procesów metalurgicznych, chemicznych lub elektrolitycznych;
  - 12) instalacje do prażenia i spiekania rudy żelaza o przerobie rudy żelaza nie mniejszym niż 500 000 t na rok;
  - 13) instalacje do obróbki metali żelaznych:
    - a) kuźnie z młotami o energii większej niż 50 kJ na młot o łącznej mocy cieplnej większej niż 20 MW,
    - b) odlewnie o zdolności produkcyjnej wytopu większej niż 20 t na dobę,
    - c) walcownie o zdolności produkcyjnej stali surowej większej niż 20 t na godzinę,
    - d) do nakładania powłok metalicznych z wsadem stali większym niż 2 t na godzinę;
  - 14) instalacje do wtórnego wytopu metali nieżelaznych lub ich stopów, w tym oczyszczania, odlewania lub przetwarzania metali z odzysku, o zdolności produkcyjnej wytopu większej niż 4 t na dobę w przypadku ołowiu lub kadmu oraz większej niż 20 t na dobę w przypadku pozostałych metali, z wyłączeniem metali szlachetnych;
  - 15) instalacje do powierzchniowej obróbki metali lub tworzyw sztucznych, z zastosowaniem procesów chemicznych lub elektrolitycznych, o całkowitej objętości wanien procesowych większej niż 30 m³;
  - 16) (uchylony);
  - 17) koksownie inne niż wymienione w pkt 24;
  - 18) instalacje do produkcji klinkieru cementowego w piecach obrotowych o zdolności produkcyjnej większej niż 500 t na dobę;
  - 19) instalacje do wytwarzania masy włóknistej z drewna lub innych materiałów włóknistych;

- 20) instalacje do wytwarzania papieru lub tektury, o zdolności produkcyjnej nie mniejszej niż 200 t na dobę;
- 21) instalacje do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji lub mieszanin, w rozumieniu ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach (Dz. U. Nr 63, poz. 322 oraz z 2012 r. poz. 908), niebędących produktami spożywczymi, w tym gazu, o średnicy zewnętrznej nie mniejszej niż 800 mm i długości nie mniejszej niż 40 km, wraz z towarzyszącymi tłoczniami lub stacjami redukcyjnymi, przy czym tłocznie lub stacje redukcyjne budowane, montowane lub przebudowywane przy istniejących instalacjach przesyłowych nie stanowią przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
- 22) instalacje do przesyłu dwutlenku węgla w celu podziemnego składowania o średnicy zewnętrznej nie mniejszej niż 800 mm i długości nie mniejszej niż 40 km, wraz z towarzyszącymi tłoczniami lub stacjami redukcyjnymi, przy czym tłocznie lub stacje redukcyjne budowane, montowane lub przebudowywane przy istniejących instalacjach przesyłowych nie stanowią przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
- 23) instalacje do magazynowania ropy naftowej, produktów naftowych, substancji lub mieszanin, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, niebędących produktami spożywczymi, o łącznej pojemności nie mniejszej niż 200 000 ton, wraz z urządzeniami do przeładunku;
- 24) rafinerie ropy naftowej, z wyjątkiem instalacji do wytwarzania wyłącznie smarów z ropy naftowej, oraz instalacje do zgazowania, odgazowania lub upłynniania węgla lub łupku bitumicznego, w ilości nie mniejszej niż 500 t na dobę;
- 25) wydobywanie ze złoża gazu, ropy naftowej oraz jej naturalnych pochodnych lub ich przerób, w ilości większej niż 500 000 m³ na dobę w przypadku gazu lub większej niż 500 t na dobę w przypadku ropy naftowej i jej naturalnych pochodnych, oraz wydobywanie lub przerób ropy naftowej, jej naturalnych pochodnych oraz gazu na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej;
- 26) wydobywanie azbestu lub instalacje do przetwarzania azbestu lub produktów zawierających azbest:
  - a) produktów azbestowo-cementowych w ilości gotowego produktu nie mniejszej niż 200 t na rok,
  - b) materiałów ciernych w ilości gotowego produktu nie mniejszej niż 50 t na rok,
  - c) innych produktów zawierających azbest w ilości nie mniejszej niż 200 t na rok;

- 27) instalacje do przerobu kopalin innych niż gaz ziemny, ropa naftowa oraz jej naturalne pochodne zlokalizowane na obszarach kopalni odkrywkowych lub kamieniołomów o powierzchni nie mniejszej niż 25 ha;
- 28) wydobywanie kopalin ze złoża metodą:
  - a) odkrywkową na powierzchni obszaru górniczego nie mniejszej niż 25 ha,
  - b) podziemną o wydobyciu kopaliny nie mniejszym niż 100 000 m³ na rok;
- 29) poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie rud pierwiastków promieniotwórczych;
- 30) linie kolejowe wchodzące w skład transeuropejskiego systemu kolei, w rozumieniu ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 16, poz. 94, z późn. zm.);
- 31) lotniska o podstawowej długości drogi startowej nie mniejszej niż 2 100 m;
- 32) autostrady i drogi ekspresowe;
- 33) drogi inne niż wymienione w pkt 32, o nie mniej niż czterech pasach ruchu i długości nie mniejszej niż 10 km w jednym odcinku oraz zmiana przebiegu lub rozbudowa istniejącej drogi o dwóch pasach ruchu do co najmniej czterech pasów ruchu na długości nie mniejszej niż 10 km w jednym odcinku;
- 34) porty lub śródlądowe drogi wodne pozwalające na żeglugę statków o nośności większej niż 1 350 t, w rozumieniu ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1458);
- 35) porty lub przystanie morskie, w rozumieniu ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2010 r. Nr 33, poz. 179), w tym infrastruktura portowa służąca do załadunku i rozładunku, połączona z lądem lub położona poza linią brzegową, do obsługi statków o nośności większej niż 1 350 t, w rozumieniu ustawy z dnia 18 września 2001 r. – Kodeks morski (Dz. U. z 2013 r. poz. 758 i 1014 oraz z 2014 r. poz. 1554) oraz ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej, z wyłączeniem przystani dla promów;
- 36) zapory lub inne urządzenia przeznaczone do zatrzymywania i stałego retencjonowania (gromadzenia) nie mniej niż 10 mln m³ nowej lub dodatkowej masy wody;
- 37) budowle piętrzące wodę o wysokości piętrzenia nie mniejszej niż 5 m;
- 38) urządzenia lub zespoły urządzeń umożliwiające pobór wód podziemnych lub sztuczne systemy zasilania wód podziemnych, o zdolności poboru wody nie mniejszej niż 1 100 m³ na godzinę;
- 39) urządzenia do przerzutu wody w celu zwiększenia zasobów wodnych innych cieków naturalnych, kanałów, jezior oraz innych zbiorników wodnych, w ilościach nie

mniejszych niż 100 mln m³ na rok;

- 40) urządzenia do przesyłu wody, jeżeli średni przepływ z wielolecia w zlewni, z której woda jest pobierana, wynosi nie mniej niż 2 mld m³ na rok oraz ilość przesyłanej wody jest większa niż 5% tego przepływu;
- 41) instalacje do oczyszczania ścieków przewidziane do obsługi nie mniej niż 100 000 równoważnych mieszkańców w rozumieniu art. 43 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 469);
- 42) instalacje do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych, w tym składowiska odpadów niebezpiecznych oraz miejsca retencji powierzchniowej odpadów niebezpiecznych;
- 43) stacje demontażu w rozumieniu ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. z 2015 r. poz. 140);
- 44) miejsca przetwarzania pojazdów inne niż wymienione w pkt 43 oraz miejsca przetwarzania statków wycofanych z eksploatacji;
- 45) strzępiarki złomu;
- 46) zakłady przetwarzania:
  - a) w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1155 oraz z 2014 r. poz. 1322 i 1662), w których jest przetwarzany zużyty sprzęt zawierający substancje lub mieszaniny niebezpieczne,
  - b) zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 2 lub ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. z 2015 r. poz. 687), prowadzące przetwarzanie i recykling zużytych baterii i akumulatorów stanowiących odpad niebezpieczny;
- 47) instalacje do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów innych niż niebezpieczne przy zastosowaniu procesów termicznego przekształcania odpadów, krakingu odpadów, fizykochemicznej obróbki odpadów (proces D9 unieszkodliwiania odpadów w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21)) o wydajności nie mniejszej niż 100 ton dziennie, z wyłączeniem instalacji spalających odpady będące biomasą w rozumieniu przepisów o standardach emisyjnych z instalacji;
- 48) składowiska odpadów inne niż wymienione w pkt 42, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 t;
- 49) obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych kategorii A;

- 50) obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, mogące przyjmować odpady w ilości nie mniejszej niż 10 t na dobę lub o całkowitej pojemności nie mniejszej niż 25 000 t;
- 51) podziemne składowanie odpadów niebezpiecznych;
- 52) chów lub hodowla zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 210 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP – przy czym za liczbę DJP przyjmuje się maksymalną możliwą obsadę inwentarza); współczynniki przeliczeniowe sztuk zwierząt na DJP są określone w załączniku do rozporządzenia;
- 53) podziemne składowanie dwutlenku węgla;
- 54) instalacje do wychwytywania dwutlenku węgla w celu podziemnego składowania:
  - a) ze zrealizowanych przedsięwzięć, o których mowa w pkt 1–53,
  - b) z instalacji niewymienionych w lit. a, których roczna wydajność wychwytywania dwutlenku węgla wynosi nie mniej niż 1,5 Mt.

2. Do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu przedsięwzięć realizowanych lub zrealizowanych wymienionych w:

- 1) ust. 1, jeżeli ta rozbudowa, przebudowa lub montaż osiąga progi określone w ust. 1, o ile progi te zostały określone;
- 2) § 3 ust. 1, jeżeli ta rozbudowa, przebudowa lub montaż spowoduje osiągnięcie progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone.

§ 3. 1. Do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się następujące rodzaje przedsięwzięć:

- 1) instalacje do wytwarzania produktów przez mieszanie, emulgowanie lub konfekcjonowanie chemicznych półproduktów lub produktów podstawowych;
- 2) instalacje do zgazowania, odgazowania lub upłynniania węgla lub łupku bitumicznego, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 17 i 24, lub instalacje do wytwarzania smarów z ropy naftowej;
- 3) instalacje do brykietowania węgla kamiennego lub brunatnego;
- 4) elektrownie konwencjonalne, elektrociepłownie lub inne instalacje do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej lub ciepłej, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 3, o mocy cieplnej rozumianej jako ilość energii wprowadzonej w paliwie do instalacji w jednostce czasu przy ich nominalnym obciążeniu, nie mniejszej niż 25 MW, a przy stosowaniu paliwa stałego – nie mniejszej niż 10 MW; przy czym przez paliwo

rozumie się paliwo w rozumieniu przepisów o standardach emisyjnych z instalacji;

- 5) elektrownie wodne;
- 6) instalacje wykorzystujące do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 5:
  - a) lokalizowane na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627 i 628), z wyłączeniem instalacji przeznaczonych wyłącznie do zasilania znaków drogowych i kolejowych, urządzeń sterujących lub monitorujących ruch drogowy lub kolejowy, znaków nawigacyjnych, urządzeń oświetleniowych, billboardów i tablic reklamowych,
  - b) o całkowitej wysokości nie niższej niż 30 m;
- 7) stacje elektroenergetyczne lub napowietrzne linie elektroenergetyczne, o napięciu znamionowym nie mniejszym niż 110 kV, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 6;
- 8) instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 7, z wyłączeniem radiolinii, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300 000 MHz, w których równoważna moc promieniowana izotropowo wyznaczona dla pojedynczej anteny wynosi nie mniej niż:
  - a) 15 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 5 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
  - b) 100 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 20 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
  - c) 500 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 40 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
  - d) 1 000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 70 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
  - e) 2 000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 150 m i nie mniejszej niż 100 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
  - f) 5 000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 200 m i nie mniejszej niż 150 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,
  - g) 10 000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 300 m i nie mniejszej niż 200 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny

- przy czym równoważną moc promieniowaną izotropowo wyznacza się dla pojedynczej anteny także w przypadku, gdy na terenie tego samego zakładu lub obiektu znajduje się realizowana lub zrealizowana inna instalacja radiokomunikacyjna, radionawigacyjna lub radiolokacyjna;
- 9) instalacje do przetwarzania lub przechowywania odpadów promieniotwórczych, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 8 lit. b oraz e;
  - 10) instalacje do prażenia i spiekania rud żelaza inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 12;
  - 11) instalacje do obróbki metali żelaznych: kuźnie, odlewnie, walcownie, ciągarne i instalacje do nakładania powłok metalicznych, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 13;
  - 12) instalacje do wtórnego wytopu metali nieżelaznych lub ich stopów, w tym oczyszczania, odlewania lub przetwarzania metali z odzysku, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 14;
  - 13) instalacje do powierzchniowej obróbki metali lub tworzyw sztucznych z zastosowaniem procesów chemicznych lub elektrolitycznych, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 15;
  - 14) instalacje do powierzchniowej obróbki substancji, przedmiotów lub produktów z zastosowaniem rozpuszczalników organicznych, z wyłączeniem zmian tych instalacji polegających na wprowadzeniu do ciągu technologicznego kontenerowych urządzeń odzysku rozpuszczalników;
  - 15) instalacje do produkcji kotłów, zbiorników, kadzi lub innych pojemników z blach;
  - 16) instalacje do produkcji klinkieru cementowego inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 18 oraz instalacje do produkcji cementu lub wapna;
  - 17) instalacje do produkcji lub montowania pojazdów, sprzętu mechanicznego lub produkcji silników, przy czym za sprzęt mechaniczny uznaje się urządzenia inne niż pojazdy wyposażone w silnik;
  - 18) instalacje do budowy lub naprawy statków powietrznych;
  - 19) instalacje do produkcji lub naprawy sprzętu kolejowego;
  - 20) instalacje do wytłaczania eksplozyjnego;
  - 21) instalacje do produkcji betonu w ilości nie mniejszej niż 15 t na dobę;
  - 22) instalacje do produkcji mas bitumicznych;
  - 23) instalacje do wytapiania substancji mineralnych;
  - 24) instalacje do produkcji włókien mineralnych;
  - 25) instalacje do produkcji wyrobów ceramicznych za pomocą wypalania, o zdolności produkcyjnej nie mniejszej niż 50 t na rok;
  - 26) instalacje do produkcji szkła, w tym włókna szklanego lub wyrobów ze szkła;
  - 27) instalacje do czyszczenia, odtłuszczania lub procesów wykończeniowych włókien lub

- materiałów włókienniczych;
- 28) instalacje do garbowania lub uszlachetniania skór;
  - 29) instalacje do wytwarzania papieru lub tektury, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 20;
  - 30) instalacje do przetwarzania celulozy;
  - 31) instalacje do wytwarzania lub przetwarzania produktów na bazie elastomerów;
  - 32) instalacje do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji lub mieszanin, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, niebędących produktami spożywczymi, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 21;
  - 33) instalacje do przesyłu gazu inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 21 oraz towarzyszące im tłocznie lub stacje redukcyjne, z wyłączeniem gazociągów o ciśnieniu nie większym niż 0,5 MPa i przyłączy do budynków; przy czym tłocznie lub stacje redukcyjne budowane, montowane lub przebudowywane przy istniejących instalacjach przesyłowych nie stanowią przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
  - 34) instalacje do przesyłu pary wodnej lub ciepłej wody, z wyłączeniem osiedlowych sieci ciepłowniczych i przyłączy do budynków;
  - 35) instalacje do wychwytywania dwutlenku węgla w celu podziemnego składowania, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 54;
  - 36) instalacje do dystrybucji ropy naftowej, produktów naftowych, substancji lub mieszanin, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, niebędących produktami spożywczymi, z wyłączeniem stacji paliw gazu płynnego;
  - 37) instalacje do podziemnego magazynowania ropy naftowej, produktów naftowych, substancji lub mieszanin, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, niebędących produktami spożywczymi, gazów łatwopalnych oraz innych kopalnych surowców energetycznych, inne niż wymienione w pkt 38 i § 2 ust. 1 pkt 23, z wyłączeniem instalacji do magazynowania paliw wykorzystywanych na potrzeby gospodarstw domowych, zbiorników na gaz płynny o łącznej pojemności nie większej niż 20 m³ oraz zbiorników na olej o łącznej pojemności nie większej niż 3 m³;
  - 38) podziemne bezzbiornikowe magazynowanie substancji;
  - 39) instalacje do naziemnego magazynowania ropy naftowej, produktów naftowych, substancji lub mieszanin, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 lutego 2011 r. o substancjach chemicznych i ich mieszaninach, niebędących produktami spożywczymi,

gazów łatwopalnych oraz innych kopalnych surowców energetycznych, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 23, z wyłączeniem instalacji do magazynowania paliw wykorzystywanych na potrzeby gospodarstw domowych, zbiorników na gaz płynny o łącznej pojemności nie większej niż 10 m³ oraz zbiorników na olej o łącznej pojemności nie większej niż 3 m³, a także niezwiązanych z dystrybucją instalacji do magazynowania stałych surowców energetycznych;

40) instalacje do przetwarzania produktów zawierających azbest inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 26;

41) instalacje do przerobu kopalin inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 27;

42) wydobywanie kopalin ze złoża metodą odkrywkową inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 28 lit. a:

a) bez względu na powierzchnię obszaru górniczego:

- jeżeli dotyczy torfu lub kredy jeziornej,
- na obszarach narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, a jeżeli została sporządzona mapa zagrożenia powodziowego, na obszarach, o których mowa w art. 88d ust. 2 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne,
- na terenie gruntów leśnych lub w odległości nie większej niż 100 m od nich,
- na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,
- w odległości nie większej niż 250 m od terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.),
- jeżeli działalność będzie prowadzona z użyciem materiałów wybuchowych,
- jeżeli w odległości nie większej niż 0,5 km od miejsca planowanego wydobywania kopalin metodą odkrywkową znajduje się inny obszar górniczy ustanowiony dla wydobywania kopalin metodą odkrywkową,

b) z obszaru górniczego o powierzchni większej niż 2 ha lub o wydobyciu większym niż 20 000 m³ na rok, inne niż wymienione w lit. a;

43) wydobywanie kopalin ze złoża:

a) metodą podziemną inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 28 lit. b lub metodą otworów wiertniczych inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 25,

b) na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 25 lub ze śródlądowych wód powierzchniowych;

- 44) wiercenia wykonywane w celu:
- a) składowania odpadów promieniotwórczych,
  - b) zaopatrzenia w wodę, z wyłączeniem wykonywania ujęć wód podziemnych o głębokości mniejszej niż 100 m;
- 45) poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż kopalin:
- a) na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej,
  - b) prowadzone metodą podziemną,
  - c) wykonywane metodą otworów wiertniczych o głębokości większej niż 1000 m:
    - w strefach ochrony ujęć wody,
    - na obszarach ochronnych zbiorników wód śródlądowych,
    - na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 i 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,
  - d) wykonywane metodą otworów wiertniczych o głębokości większej niż 5000 m na obszarach niewymienionych w lit. c;
- 46) poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla:
- a) na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej,
  - b) wykonywane metodą otworów wiertniczych o głębokości większej niż 100 m,
  - c) połączone z pilotażowym podziemnym zatłaczaniem dwutlenku węgla;
- 47) pozyskiwanie gruntu na skutek trwałego odkładu na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej;
- 48) instalacje do produkcji paliw z produktów roślinnych, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059) o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej;
- 49) stocznie produkcyjne lub remontowe;
- 50) (uchylony);
- 51) tartaki i stolarnie posiadające instalacje do impregnacji drewna lub o zdolności produkcyjnej nie mniejszej niż 10 000 m³ drewna na rok;
- 52) trasy narciarskie, tory bobslejowe, wyciągi narciarskie, w tym wyciągi do narciarstwa wodnego, skocznie narciarskie, oraz urządzenia im towarzyszące;
- 53) ośrodki wypoczynkowe lub hotele, zlokalizowane poza terenami mieszkaniowymi,

terenami przemysłowymi, innymi terenami zabudowanymi i zurbanizowanymi terenami niezabudowanymi, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. z 2015 r. poz. 542), wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:

a) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,

b) 2 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a

– przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęta przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia;

54) stałe pola kempingowe lub karawaningowe:

a) na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,

b) o powierzchni zagospodarowania nie mniejszej niż 0,5 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a;

55) zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:

a) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,

b) 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a

– przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęta przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia;

56) zabudowa mieszkaniowa wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą:

a) objęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:

– 2 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,

– 4 ha na obszarach innych niż wymienione w tiret pierwsze,

- b) nieobjęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:
- 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,
  - 2 ha na obszarach innych niż wymienione w tiret pierwsze,
- przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęłą przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia;
- 57) centra handlowe wraz z towarzyszącą im infrastrukturą o powierzchni użytkowej nie mniejszej niż:
- a) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,
  - b) 2 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a
    - przy czym przez powierzchnię użytkową rozumie się sumę powierzchni zabudowy i powierzchni zajętej przez pozostałe kondygnacje nadziemne i podziemne mierzone po obrysie zewnętrznym rzutu pionowego obiektu budowlanego;
- 58) zabudowa usługowa inna niż wymieniona w pkt 57, w szczególności szpitale, placówki edukacyjne, kina, teatry, obiekty sportowe, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą:
- a) objęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:
    - 2 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,
    - 4 ha na obszarach innych niż wymienione w tiret pierwsze,
  - b) nieobjęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż:
    - 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,
    - 2 ha na obszarach innych niż wymienione w tiret pierwsze,przy czym przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię terenu zajęłą przez obiekty budowlane oraz pozostałą powierzchnię przeznaczoną do

przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia;

- 59) garaże, parkingi samochodowe lub zespoły parkingów, w tym na potrzeby planowanych, realizowanych lub zrealizowanych przedsięwzięć, o których mowa w pkt 53, 55–58 i 60, wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, o powierzchni użytkowej nie mniejszej niż:
- a) 0,2 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,
  - b) 0,5 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a
- przy czym przez powierzchnię użytkową rozumie się sumę powierzchni zabudowy i powierzchni zajętej przez pozostałe kondygnacje nadziemne i podziemne mierzone po obrysie zewnętrznym rzutu pionowego obiektu budowlanego;
- 60) parki rozrywki rozumiane jako obiekty przeznaczone do prowadzenia działalności gospodarczej związanej z rozrywką lub rekreacją, pola golfowe, stadiony i tory wyścigowe w rozumieniu ustawy z dnia 18 stycznia 2001 r. o wyścigach konnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 642), wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, inne niż wymienione w pkt 55;
- 61) linie kolejowe i urządzenia do przeładunku w transporcie intermodalnym, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 30, oraz mosty, wiadukty lub tunele liniowe w ciągu dróg kolejowych, a ponadto bocznice z co najmniej jednym torem kolejowym o długości użytecznej powyżej 1 km;
- 62) lotniska inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 31 lub lądowiska, z wyłączeniem lądowisk centrów urazowych, o których mowa w ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 757, z późn. zm.), przeznaczonych wyłącznie dla śmigłowców ratunkowych;
- 63) drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 32 i 33 oraz obiekty mostowe w ciągu drogi o nawierzchni twardej, z wyłączeniem przebudowy dróg oraz obiektów mostowych, służących do obsługi stacji elektroenergetycznych i zlokalizowanych poza obszarami objętymi formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
- 64) linie tramwajowe, koleje napowietrzne lub podziemne, w tym metro, kolejki linowe lub linie szczególnego charakteru, wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, używane głównie do przewozu pasażerów;
- 65) porty lub śródlądowe drogi wodne, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 34;

- 66) przystanie śródlądowe:
- a) dla nie mniej niż 10 statków, w tym statków używanych wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji, o których mowa w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej,
  - b) wykorzystujące linię brzegową na długości większej niż 20 m;
- 67) porty lub przystanie morskie, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 35;
- 68) budowle przeciwpowodziowe, z wyłączeniem przebudowy wałów przeciwpowodziowych polegającej na doszczelnieniu korpusu wałów i ich podłoża, w celu ograniczenia możliwości ich rozmycia i przerwania w czasie przechodzenia wód powodziowych, a także regulacja wód lub ich kanalizacja rozumiana jako zagospodarowanie wód umożliwiające ich wykorzystanie do celów żeglugowych;
- 69) budowle piętrzące wodę inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 36 i 37:
- a) na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy, z wyłączeniem budowli piętrzących wodę na wysokość mniejszą niż 1 m realizowanych na podstawie planu ochrony, planu zadań ochronnych lub zadań ochronnych ustanowionych dla danej formy ochrony przyrody,
  - b) jeżeli piętrzenie dotyczy cieków naturalnych, na których nie istnieją budowle piętrzące wodę,
  - c) jeżeli w promieniu mniejszym niż 5 km na tym samym cieku lub cieku z nim połączonym znajduje się inna budowla piętrząca wodę,
  - d) na wysokość nie mniejszą niż 1 m;
- 70) kanały w rozumieniu art. 9 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne;
- 71) rurociągi wodociągowe magistralne do przesyłania wody oraz przewody wodociągowe magistralne doprowadzające wodę od stacji uzdatniania do przewodów wodociagowych rozdzielczych, z wyłączeniem ich przebudowy metodą bezwykopową;
- 72) przedsięwzięcia ochrony brzegów morskich oraz zabezpieczające przed wpływami morza, a także inne przedsięwzięcia powodujące zmianę strefy brzegowej, w tym wały, mola, pirsy, z wyłączeniem ich konserwacji lub odbudowy;
- 73) urządzenia lub zespoły urządzeń umożliwiające pobór wód podziemnych lub sztuczne systemy zasilania wód podziemnych, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 38, o zdolności poboru wody nie mniejszej niż 10 m³ na godzinę;
- 74) urządzenia lub zespoły urządzeń umożliwiające pobór wód podziemnych z tej samej

warstwy wodonośnej, o zdolności poboru wody nie mniejszej niż 1 m³ na godzinę, inne niż wymienione w pkt 73, jeżeli w odległości mniejszej niż 500 m znajduje się inne urządzenie lub zespół urządzeń umożliwiające pobór wód podziemnych o zdolności poboru wody nie mniejszej niż 1 m³ na godzinę, z wyłączeniem zwykłego korzystania z wód;

- 75) urządzenia do przerzutu wody w celu zwiększania zasobów wodnych innych cieków naturalnych, kanałów, jezior oraz innych zbiorników wodnych, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 39;
- 76) grzebowiska zwłok zwierzęcych;
- 77) tory wyścigowe lub próbne dla pojazdów mechanicznych;
- 78) stanowiska testowania silników, turbin lub reaktorów;
- 79) (uchylony);
- 80) instalacje do oczyszczania ścieków inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41, przewidziane do obsługi nie mniej niż 400 równoważnych mieszkańców w rozumieniu art. 43 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne;
- 81) instalacje do oczyszczania ścieków przemysłowych z wyłączeniem instalacji, które nie powodują wprowadzania do wód lub urządzeń ścieków zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, wymienione w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. poz. 1800);
- 82) sieci kanalizacyjne o całkowitej długości przedsięwzięcia nie mniejszej niż 1 km, z wyłączeniem ich przebudowy metodą bezwykopową, sieci kanalizacji deszczowej zlokalizowanych w pasie drogowym i obszarze kolejowym oraz przyłączy do budynków;
- 83) instalacje związane z odzyskiem lub unieszkodliwianiem odpadów, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 42–48, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów;
- 84) punkty do zbierania lub przeładunku złomu;
- 85) obiekty unieszkodliwiania odpadów wydobywczych inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 49 i 50;

- 86) unieszkodliwianie lub odzysk materiałów wybuchowych, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 42;
- 87) instalacje związane z unieszkodliwianiem zasolonych wód kopalnianych;
- 88) scalanie gruntów, w których obszar użytków rolnych jest większy niż:
- a) 10 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,
  - b) 100 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a;
- 89) zmiana lasu lub nieużytku na użytek rolny lub wylesienia mające na celu zmianę sposobu użytkowania terenu:
- a) jeżeli dotyczy lasów łęgowych, olsów lub lasów na siedliskach bagiennych,
  - b) jeżeli dotyczy lasu będącego enklawą pośród użytków rolnych lub nieużytków,
  - c) na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,
  - d) w granicach administracyjnych miast;
- 90) zmiana lasu lub nieużytku na użytek rolny lub wylesienia mające na celu zmianę sposobu użytkowania terenu, o powierzchni nie mniejszej niż 1 ha, inne niż wymienione w pkt 89;
- 91) gospodarowanie wodą w rolnictwie polegające na:
- a) melioracji łąk, pastwisk lub nieużytków,
  - b) melioracji terenów znajdujących się na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy, innej niż wymieniona w lit. a,
  - c) melioracji na obszarze nie mniejszym niż 2 ha, innej niż wymieniona w lit. a oraz b, jeżeli:
    - w odległości nie większej niż 1 km od granicy projektowanego obszaru meliorowanego w ciągu ostatnich 5 lat zmeliorowano obszar o powierzchni nie mniejszej niż 1 ha oraz
    - łączna powierzchnia projektowanego obszaru meliorowanego oraz obszaru zmeliorowanego w ciągu ostatnich 5 lat wyniesie nie mniej niż 5 ha,
  - d) melioracji na obszarze nie mniejszym niż 5 ha, innej niż wymieniona w lit. a–c,
  - e) realizacji zbiorników wodnych lub stawów, o powierzchni nie mniejszej niż 0,5 ha na terenach gruntów innych niż orne znajdujących się na obszarach objętych formami

ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy,

f) realizacji stawów o głębokości nie mniejszej niż 3 m, innej niż wymieniona w lit. e;

92) zalesienia:

a) pastwisk lub łąk, na obszarach bezpośredniego lub potencjalnego zagrożenia powodzią,

b) nieużytków na glebach bagiennych,

c) nieużytków lub innych niż orne użytków rolnych, znajdujących się na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy;

93) zalesienia o powierzchni powyżej 20 ha inne niż wymienione w pkt 92;

94) instalacje do produkcji i przetwórstwa tłuszczów roślinnych lub zwierzęcych;

95) instalacje do przetwórstwa owoców, warzyw, ryb lub produktów pochodzenia zwierzęcego, z wyłączeniem tłuszczów zwierzęcych, o zdolności produkcyjnej nie mniejszej niż 50 t na rok;

96) instalacje do produkcji mleka lub wyrobów mleczarskich, o zdolności produkcyjnej nie mniejszej niż 50 t na rok;

97) instalacje do produkcji wyrobów cukierniczych lub syropów, o zdolności produkcyjnej nie mniejszej niż 50 t na rok;

98) instalacje do uboju zwierząt;

99) instalacje do pozyskiwania skrobi;

100) instalacje do produkcji tranu lub mączki rybnej;

101) instalacje do pakowania i puszkowania produktów roślinnych lub zwierzęcych, o zdolności produkcyjnej nie mniejszej niż 50 t na rok;

102) browary lub słodownie, o zdolności produkcyjnej nie mniejszej niż 50 t na rok;

103) cukrownie;

104) gorzelnie, zakłady przetwarzające alkohol etylowy oraz wytwarzające napoje alkoholowe;

105) chów lub hodowla zwierząt, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 52, w liczbie nie mniejszej niż 60 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP);

106) chów lub hodowla zwierząt, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 52, w liczbie nie mniejszej niż 40 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP), jeżeli

działalność ta prowadzona będzie:

- a) w odległości mniejszej niż 100 m od następujących terenów w rozumieniu przepisów rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków, nie uwzględniając nieruchomości gospodarstwa, na którego terenie chów lub hodowla będą prowadzone:
    - mieszkaniowych,
    - innych zabudowanych z wyłączeniem cmentarzy i grzebowisk dla zwierząt,
    - zurbanizowanych niezabudowanych,
    - rekreacyjno-wypoczynkowych z wyłączeniem kurhanów, pomników przyrody oraz terenów zieleni nieurządzonej niezaliczonej do lasów oraz gruntów zadrzewionych i zakrzewionych,
  - b) na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy;
- 107) chów lub hodowla obcych rodzimej faunie zwierząt, innych niż gospodarskie w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 133, poz. 921, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, z 2009 r. Nr 223, poz. 1775 oraz z 2010 r. Nr 127, poz. 857), w liczbie nie mniejszej niż 4 matki lub 20 sztuk, z wyjątkiem ryb oraz skorupiaków;
- 108) chów lub hodowla ryb w stawach typu:
- a) karpiego, jeżeli produkcja ryb będzie większa niż 4 t z 1 ha powierzchni użytkowej stawu,
  - b) pstrągowego, jeżeli produkcja ryb będzie większa niż 1 t przy poborze 1 l wody na sekundę w miejscu ujęcia wody;
- 109) chów i hodowla ryb na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej;
- 110) przedsięwzięcia wymienione w § 2 ust. 1 realizowane wyłącznie lub głównie w celu opracowania lub wypróbowania nowych metod lub nowych produktów, które będą eksploatowane w okresie nie dłuższym niż dwa lata.
2. Do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia:
- 1) polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w § 2 ust. 1 i niespełniające kryteriów, o których mowa w

§ 2 ust. 2 pkt 1;

- 2) polegające na rozbudowie, przebudowie lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia wymienionego w ust. 1, z wyłączeniem przypadków, w których ulegająca zmianie lub powstająca w wyniku rozbudowy, przebudowy lub montażu część realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia nie osiąga progów określonych w ust. 1, o ile progi te zostały określone;
- 3) nieosiągające progów określonych w ust. 1, jeżeli po zsumowaniu parametrów charakteryzujących przedsięwzięcie z parametrami planowanego, realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia tego samego rodzaju znajdującego się na terenie jednego zakładu lub obiektu osiągną progi określone w ust. 1; przy czym przez planowane przedsięwzięcie rozumie się w tym przypadku przedsięwzięcie, w stosunku do którego zostało wszczęte postępowanie w sprawie wydania jednej z decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, lub dokonano zgłoszenia, o którym mowa w art. 72 ust. 1a tej ustawy.

3. Do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się także przedsięwzięcia niezwiązane z przebudową, rozbudową lub montażem realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia, powodujące potrzebę zmiany uwarunkowań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach; przepis stosuje się, o ile ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko nie wyłącza konieczności uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz o ile potrzeba zmian w zrealizowanym przedsięwzięciu nie jest skutkiem następstw wynikających z konieczności dostosowania się do wymagań stawianych przepisami prawa lub ustaleń zawartych w analizie porealizacyjnej, przeglądzie ekologicznym lub podsumowaniu wyników monitoringu oddziaływania na środowisko zrealizowanego przedsięwzięcia.

§ 4. Do postępowań w sprawie decyzji, o których mowa w art. 71 ust. 1 oraz art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

**Załącznik
do rozporządzenia
Rady Ministrów
z dnia ... (poz. ...)**

**WSPÓLCZYNNIKI PRZELICZENIOWE SZTUK ZWIERZĄT NA DUŻE JEDNOSTKI
PRZELICZENIOWE INWENTARZA (DJP)**

Lp.	Rodzaj zwierząt	Współczynnik przeliczania sztuk rzeczywistych na DJP
1	2	3
1	Ogiery, klacze, wałachy	1,2
2	Małe konie: hucuły, koniki polskie, kuce	0,6
3	Żrebaki powyżej 2 lat	1
4	Żrebaki od 1 roku do 2 lat	0,8
5	Żrebaki od 1/2 do 1 roku	0,5
6	Żrebięta do 1/2 roku	0,3
7	Buhaje	1,4
8	Krowy	1
9	Jałówki cielne	1
10	Jałówki powyżej 1 roku	0,8
11	Jałówki od 1/2 do 1 roku	0,3
12	Cielęta do 1/2 roku	0,15
13	Kozy	0,15
14	Jelenie	0,29
15	Daniele	0,12
16	Knury	0,4
17	Maciory	0,35

18	Warchlaki od 2 do 4 miesięcy	0,07
19	Prosięta do 2 miesięcy	0,02
20	Tuczniki	0,14
21	Tryki powyżej 1 i 1/2 roku	0,12
22	Owce powyżej 1 i 1/2 roku	0,1
23	Jagnięta do 3 i 1/2 miesiąca	0,05
24	Jarlaki tryczki	0,08
25	Jarlaki maciory	0,1
26	Lisy, jenoty	0,025
27	Norki, tchórze	0,0025
28	Nutrie	0,007
29	Szynszyle	0,001
30	Kury, kaczki	0,004
31	Gęsi	0,008
32	Indyki	0,024
33	Strusie	0,2
34	Perlice	0,003
35	Przepiórki	0,0003
36	Gołębie	0,002
37	Psy	0,05
38	Króliki	0,007
39	Inne zwierzęta o łącznej masie 500 kg, z wyłączeniem ryb	1 ^{*)}

^{*)} Ze wskazanej wartości należy również korzystać, ustalając DJP dla piskląt drobiu.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wypełnienie delegacji ustawowej zawartej w art. 60 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą OOS”, który stanowi, że Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia rodzaje przedsięwzięć mogących zawsze oraz potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, a także przypadki, gdy zmiany dokonywane w obiektach są kwalifikowane jako przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko.

Celem proponowanej regulacji jest zapewnienie transpozycji przepisów załącznika I i II dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r., dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE z dnia 26 maja 2003 r. oraz dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r.

W § 2 ust. 1 projektu rozporządzenia przedstawiony jest katalog przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, które wymagają przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt 1 ustawy OOS. Znalazły się tu przedsięwzięcia wymienione w załączniku I Dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r.

W § 3 ust. 1 projektu rozporządzenia zawarto katalog przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko stwierdza organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Ponadto, w § 3 ust. 2 pkt 3 projektu rozporządzenia wskazano pozostałe przedsięwzięcia, które kwalifikują się do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Przypadki, gdy zmiany dokonywane w obiektach są kwalifikowane jako przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogące potencjalnie oddziaływać na środowisko zostały ujęte – odpowiednio – w § 2 ust. 2 i w § 3 ust. 2 pkt 1 i 2 projektu rozporządzenia.

Planowane przedsięwzięcia ujęte w ww. grupach, bez względu na konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, bądź braku takiej konieczności,

wymagają, w myśl art. 71 ust. 2 ustawy, uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239 poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projekt rozporządzenia zamieszczono w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbینگowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 i z 2009 r., Nr 42, poz. 337).

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Piotr Otawski, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska, Główny Konserwator Przyrody</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Katarzyna Twardowska, Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska, Z-ca Dyrektora Departamentu Ocen Oddziaływania na Środowisko, Katarzyna.Twardowska@gdos.gov.pl, tel. 22 57-92-105</p>	<p>Data sporządzenia 3 lipca 2015 r.</p> <p>Źródło Upoważnienie ustawowe art. 60 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, z późn. zm.), zwana dalej „ustawą o.o.ś.”</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
--	--

CENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W ramach nowelizacji ustawy o.o.ś., która weszła w życie w dniu ..., zmianom uległ art. 63 ust. 1 ustawy, do którego z kolei odsyła art. 60 stanowiący upoważnienie ustawowe do wydania rozporządzenia w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Wobec tego dotychczas obowiązujące rozporządzenie jest formalnie wydane na podstawie zdezaktualizowanej delegacji. Pojawiła się zatem formalna przesłanka do wydania nowego rozporządzenia.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wydanie nowego rozporządzenia, na gruncie obecnie obowiązujących przepisów ustawowych, spełni wymóg aktualności aktu wykonawczego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy. Opiswany problem dotyczy bowiem ściśle określonej sytuacji zaistniałej w polskim systemie prawnym.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Wójtowie, burmistrzowie, prezydenci miast	2479	dane GUS	Organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach
Regionalni dyrektorzy ochrony środowiska	16	zasoby własne	Udział w postępowaniu zmierzającym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Planowane są konsultacje publiczne, przeprowadzone w oparciu o § 34 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979).

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji – w zakładce Rządowy Proces Legislacji (www.rcl.gov.pl), zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z 2009 r. Nr 42, poz. 337 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 161, poz. 966), w celu udostępnienia go wszystkim zainteresowanym podmiotom. Wyniki przeprowadzonych konsultacji publicznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji publicznych zostaną zamieszczone na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt zostanie przesłany do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego zgodnie z ustawą o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
JST	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pozostałe jednostki (oddzielnie)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Wydatki ogółem	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
JST	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pozostałe jednostki (oddzielnie)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Saldo ogółem	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
JST	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pozostałe jednostki (oddzielnie)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Źródła finansowania												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	—	—	—	—	—	—	—				
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	—	—	—	—	—	—	—				
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	—	—	—	—	—	—	—				
	(dodaj/usuń)	—	—	—	—	—	—	—				
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	—										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	—										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	—										
Niemierzalne	—											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na zmianę konkurencyjności gospodarki i przedsiębiorczość.											

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz: Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na obciążenia regulacyjne, w tym obowiązki informacyjne, w stosunku do przyjętych dotychczas rozwiązań nie wprowadza ono nowych obciążeń.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Z uwagi na fakt, że nowe rozporządzenie nie wprowadza zmian merytorycznych w stosunku do dotychczas obowiązującego, trudno mówić o jakimkolwiek wpływie na którykolwiek z obszarów.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Aktualnie nie planuje się ewaluacji efektów zaproponowanych rozwiązań.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

**w sprawie formatu dokumentu zawierającego wyniki inwentaryzacji przyrodniczej
oraz formatu danych raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko**

Na podstawie art. 66 ust. 8 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedkładany wraz z raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dokument zawierający wyniki inwentaryzacji przyrodniczej powinien być przedkładany w formacie shapefile lub gml.

§ 2. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien mieć format doc lub odt.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ŚRODOWISKA

---

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. poz. 1267).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238, z 2014 r. poz. 587, 822, 850, 1101 i 1133 oraz z 2015 r. poz. 200, 277 i 774.

UZASADNIENIE

Art. 66 ust. 8 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko przewiduje obligatoryjną delegację do określenia formatu dokumentu zawierającego wyniki inwentaryzacji przyrodniczej, oraz określenia formatu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, jako wytyczną wskazując w obydwu przypadkach potrzebę poszerzania dostępu do informacji o środowisku.

W przypadku dokumentu zawierającego wyniki inwentaryzacji przyrodniczej zdecydowano się na wybór formatu shapefile, który jest najpopularniejszy i ma charakter otwarty oraz – również otwarty – format gml, który będzie stosowany w infrastrukturze przestrzennej w Europie.

W przypadku raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zdecydowano się na wybór formatu doc, który jest bardzo popularny; jednak z uwagi na fakt, że format ten może wymagać zakupu komercyjnego oprogramowania, dopuszczono również format odt, który ma otwarty charakter.

budżet państwa		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
JST		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pozostałe jednostki (oddzielnie)		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Wydatki ogółem		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
JST		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pozostałe jednostki (oddzielnie)		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Saldo ogółem		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
JST		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pozostałe jednostki (oddzielnie)		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Źródła finansowania												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.										
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	<i>Łącznie (0–10)</i>				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	—	—	—	—	—	—	—	—			
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	—	—	—	—	—	—	—	—			
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	—	—	—	—	—	—	—	—			
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	—										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	—										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	—										
Niemierzalne		—										
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na zmianę konkurencyjności gospodarki i przedsiębiorczość.										
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu												
☐ Nie dotyczy.												
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).												
☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy												

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☒ inne: konieczność wykorzystywania formatów komputerowych określonych w rozporządzeniu	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz			
9. Wpływ na rynek pracy			
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.			
10. Wpływ na pozostałe obszary			
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:		☐ demografia ☐ mienie państwowe ☒ informatyzacja ☐ zdrowie	
Omówienie wpływu	Wpływ będzie polegał na konieczności wykorzystywania formatów komputerowych określonych w rozporządzeniu.		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego			
Rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.			
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?			
Aktualnie nie planuje się ewaluacji efektów zaproponowanych rozwiązań.			
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)			
Brak.			

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia

w sprawie bazy danych o ocenach oddziaływania na środowisko

Na podstawie art. 129 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób prowadzenia bazy danych, o której mowa w art. 128 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, zwanej dalej „ustawą”;
- 2) szczegółowy zakres informacji i innych danych, o których mowa w art. 128 ust. 1 ustawy;
- 3) sposób wprowadzania informacji i innych danych do bazy danych, o której mowa w art. 128 ust. 1 ustawy, zwanej dalej „bazą danych”.

§ 2. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska prowadzi bazę danych w sposób zapewniający wprowadzanie informacji i danych do bazy danych wyłącznie przez uprawnione podmioty.

§ 3. 1. Szczegółowy zakres informacji o:

- 1) strategicznych ocenach oddziaływania na środowisko jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia;
- 2) ocenach oddziaływania przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia;
- 3) ocenach oddziaływania przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko jest określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia;

---

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. poz. 1267).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238, z 2014 r. poz. 587, 822, 850, 1101 i 1133 oraz z 2005 r. poz. 200, 277 i 774.

- 4) ocenach oddziaływania przedsięwzięć na obszar Natura 2000 jest określony w załączniku nr 4 do rozporządzenia;
- 5) ponownych ocenach oddziaływania przedsięwzięć na środowisko jest określony w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

2. Szczegółowy zakres innych danych o dokumentacji sporządzanej w ramach postępowań, o których mowa w ust. 1 pkt 1–5, jest określony w załączniku nr 6 do rozporządzenia.

§ 4. Sposób wprowadzania informacji i innych danych do bazy danych jest określony w załączniku nr 7 do rozporządzenia.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia³⁾.

Minister Środowiska

---

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 17 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu informacji o prowadzonych ocenach oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz strategicznych ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. poz. 529), które utraciło moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

**Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Środowiska
z dnia ... (poz. ...)**

Załączniki nr 1

Szczegółowy zakres informacji o strategicznych ocenach oddziaływania
na środowisko

1) W zakresie informacji o projekcie dokumentu:

- a) data wpływu wystąpienia (rok, miesiąc, dzień),
- b) zakres wystąpienia (ustalenie zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko/ odstąpienie od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko/ ustalenie zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie),
- c) treść wystąpienia,
- d) nazwa podmiotu, opracowującego dokument,
- e) siedziba podmiotu, opracowującego dokument(województwo, powiat, gmina, rodzaj gminy),
- f) nazwa projektu dokumentu,
- g) obszar objęty projektem dokumentu(cały kraj lub: województwo, powiat, gmina, rodzaj gminy, miejscowość),
- h) podstawa prawna do przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko,
- i) informacja, czy występuje możliwość transgranicznego oddziaływania na środowisko,
- j) informacja, czy projekt dokumentu dotyczy obszarów morskich,
- k) nazwy organów uzgadniających,
- l) siedziby organów uzgadniających,
- m) informacja, czy dokument podlega strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko;

2) W zakresie informacji o dokumentach dołączanych do wystąpienia:

- a) daty wpływu (rok, miesiąc, dzień),
- b) treści dokumentów;

3) W zakresie informacji o prognozach oddziaływania na środowisko:

- a) numery wersji prognoz oddziaływania na środowisko,
- b) daty sporządzenia prognoz oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (rok, miesiąc),
- c) typ(wersje ujednolicone czy uzupełnienia),
- d) imię i nazwisko/podmiot opracowujący prognozę oddziaływania, przedsięwzięcia na środowisko,
- e) treść prognoz,
- f) treść streszczeń,
- g) treść projektów dokumentów,
- h) informacja, czy występuje możliwość transgranicznego oddziaływania na środowisko;

4) W zakresie opinii i udziału społeczeństwa

- a) nazwy organów wydających opinie,
- b) siedziby organów wydających opinie (województwo, powiat, gmina, rodzaj gminy),
- c) daty doręczenia wniosków o opinie (rok, miesiąc, dzień),
- d) daty opinii (rok, miesiąc, dzień),
- e) miejsca udziału społeczeństwa,
- f) daty początkowe (rok, miesiąc, dzień),
- g) daty końcowe (rok, miesiąc, dzień);

5) W zakresie przyjętego dokumentu

- a) informacja, czy przyjęto projekt dokumentu,
- b) data przyjęcia projektu dokumentu (rok, miesiąc, dzień).

Załącznik nr 2

Szczegółowy zakres informacji o ocenach oddziaływania przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko

1) W zakresie informacji o wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach:

- a) nazwa przedsięwzięcia podana we wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,
- b) znak sprawy,
- c) data złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (rok, miesiąc, dzień),
- d) nazwa organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,
- e) siedziba organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (województwo, powiat, gmina, rodzaj gminy),
- f) nazwy organów w porozumieniu, z którymi prowadzone jest postępowanie,
- g) siedziby organów w porozumieniu, z którymi prowadzone jest postępowanie na podstawie art. 75 ust. 4 i 5 (województwo, powiat, gmina, rodzaj gminy),
- h) informacje o jednostkach terytorialnych, na terenie których zlokalizowane jest przedsięwzięcie (województwo, powiat, gmina, rodzaj gminy, miejscowość),
- i) podstawa prawna klasyfikacji przedsięwzięcia zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 60 ustawy,
- j) informacja, czy zachodzi możliwość transgranicznego oddziaływania na środowisko,
- k) informacja, czy ustalono zakres raportu o oddziaływaniu na środowisko,
- l) informacja, czy liczba stron postępowania jest większa niż 20,
- m) informacja, czy przedsięwzięcie jest zlokalizowane na terenie zamkniętym,
- n) informacja, czy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarach morskich,
- o) informacja, czy wymagany jest udział organu Inspekcji Sanitarnej,
- p) status wnioskodawcy (osoba fizyczna/osoba prawna/jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej),
- q) nazwa wnioskodawcy (w przypadku osoby fizycznej: imię i nazwisko),
- r) KRS wnioskodawcy (tylko w przypadku osoby prawnej),
- s) adres siedziby lub zamieszkania wnioskodawcy.

2) W zakresie informacji o dokumentacji dołączonej do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach:

- a) informacja, czy do wniosku dołączono wypis z rejestru gruntów,
- b) informacja, czy do wniosku dołączono kopię mapy ewidencyjnej,
- c) informacja, czy do wniosku dołączono mapę sytuacyjno-wysokościową,
- d) informacja, czy do wniosku dołączono wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
- e) informacja o karcie informacyjnej przedsięwzięcia i jej uzupełnieniach:
  - informacja, czy do wniosku dołączono kartę informacyjną przedsięwzięcia,
  - daty wpływu do organu karty informacyjnej przedsięwzięcia i uzupełnień (rok, miesiąc, dzień),
  - daty sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia i jej uzupełnień (rok, miesiąc),

- numer uzupełnienia karty informacyjnej przedsięwzięcia,
- Typ (wersje ujednolicone czy uzupełnienia),
- imię i nazwisko/podmiot wykonujący kartę informacyjną przedsięwzięcia,
- treść karty informacyjnej i jej uzupełnień,
- f) informacja o raporcie o oddziaływaniu na środowisko:
  - informacja, czy do wniosku dołączono raport o oddziaływaniu na środowisko,
  - daty wpływu raportu do organu właściwego do wydania dś oraz jego uzupełnień (rok, miesiąc, dzień)
  - daty sporządzenia raportu oraz jego uzupełnień (rok, miesiąc, dzień),
  - numer uzupełnienia raportu,
  - imię i nazwisko/podmiot wykonujący raport,
  - treść raportu i jego uzupełnień,
  - treść streszczenia raportu i jego uzupełnień;

3) W zakresie ustaleń w sprawie zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko:

- a) nazwy organów, o których mowa w art. 70 ustawy, wydających opinie w sprawie zakresu raportu,
- b) siedziby organów, o których mowa w art. 70 ustawy, wydających opinie w sprawie zakresu raportu (województwo, powiat, gmina, rodzaj gminy),
- c) daty doręczenia wniosków o opinie w sprawie zakresu raportu (rok, miesiąc, dzień),
- d) daty opinii w sprawie zakresu raportu (rok, miesiąc, dzień),
- e) informacja, czy wydano postanowienie co do zakresu raportu, o którym mowa w art. 69 ust. 3 ustawy,
- f) data wydania postanowienia (rok, miesiąc, dzień);

4) W zakresie uzgodnień i opinii w sprawie warunków realizacji przedsięwzięcia, o których mowa w art. 77 ustawy:

- a) nazwy organów, z którymi uzgadniano warunki realizacji przedsięwzięcia,
- b) siedziby organów, z którymi uzgadniano warunki realizacji przedsięwzięcia (województwo, powiat, gmina, rodzaj gminy),
- c) daty doręczenia wniosków o uzgodnienie (rok, miesiąc, dzień),
- d) daty uzgodnienia (rok, miesiąc, dzień),
- e) nazwy organów, do których wystąpiono o opinię w sprawie warunków realizacji przedsięwzięcia,
- f) siedziby organów, opiniujących warunki realizacji przedsięwzięcia (województwo, powiat, gmina, rodzaj gminy),
- g) daty doręczenia wniosków o opinię (rok, miesiąc, dzień),
- h) daty opinii (rok, miesiąc, dzień);

5) W zakresie udziału społeczeństwa w postępowaniu:

- a) informacja, czy wydano postanowienie wyłączające udział społeczeństwa,
- b) data wydania postanowienia wyłączającego udział społeczeństwa (rok, miesiąc, dzień),
- c) treść postanowienia o wyłączeniu udziału społeczeństwa;

6) W zakresie innych dokumentów wydanych w postępowaniu:

- a) typ dokumentu (np.: postanowienie o przeprowadzeniu postępowania transgranicznego, postanowienie o zawieszeniu postępowania, postanowienie o podjęciu zawieszono postępowania, wezwanie do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu na środowisko),
- b) data wydania dokumentu (rok, miesiąc, dzień);

7) W zakresie wydanych decyzji i rozstrzygnięć sądowno-administracyjnych

- a) informacje o decyzji organu I instancji:
  - data wydania decyzji (rok, miesiąc, dzień),
  - znak decyzji,
  - decyzja (decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, decyzja o odmowie zgody na realizację przedsięwzięcia, decyzja o odmowie wydania dś/decyzja o umorzeniu postępowania),
  - informacja, czy nałożono obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej,
  - informacja, czy nałożono obowiązek przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko,
  - informacja, czy wniesiono odwołania od decyzji,
  - treść decyzji,
- b) informacje o decyzjach inwestycyjnych, przed wydaniem których wymagane jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgodnie z art. 72 ustawy:
  - data wydania decyzji inwestycyjnych (rok, miesiąc, dzień),
  - organy właściwe do wydania decyzji,
  - znak decyzji,
  - treść decyzji,
- c) Informacje o decyzjach organu II instancji:
  - nazwa organu II instancji,
  - data decyzji (rok, miesiąc, dzień),
  - znak decyzji,
  - treść decyzji,
- d) informacje o rozstrzygnięciach sądowno-administracyjnych:
  - data wyroku (rok, miesiąc, dzień),
  - sygnatura akt sprawy,
- e) informacje o innych postępowaniach:
  - przedmiot postępowania (decyzja organu I instancji/decyzja organu II instancji),
  - rodzaj postępowania (np.: postępowanie odwoławcze lub postępowanie w sprawie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, stwierdzenie nieważności, wygaszenie decyzji, przeniesienie decyzji na inny podmiot, wznowienie postępowania),
  - organ właściwy do wydania rozstrzygnięcia,
  - data rozstrzygnięcia (rok, miesiąc, dzień),
  - znak rozstrzygnięcia,

- f) informacje o kosztach postępowania administracyjnego poniesionych przez wnioskodawcę, jeżeli organ posiada takie informacje.

Załącznik nr 3

Szczegółowy zakres informacji niezbędnych o ocenach oddziaływania przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko

1) W zakresie informacji o wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach:

- a) nazwa przedsięwzięcia podana we wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,
- b) znak sprawy,
- c) data złożenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (rok, miesiąc, dzień),
- d) nazwa organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,
- e) siedziba organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (województwo, powiat, gmina, rodzaj gminy),
- f) nazwy organów w porozumieniu, z którymi prowadzone jest postępowanie,
- g) siedziby organów w porozumieniu, z którymi prowadzone jest postępowanie na podstawie art. 75 ust. 4, 5 (województwo, powiat, gmina, rodzaj gminy),
- h) informacje o jednostkach terytorialnych, na terenie których zlokalizowane jest przedsięwzięcie (województwo, powiat, gmina, rodzaj gminy, miejscowość),
- i) podstawa prawna klasyfikacji przedsięwzięcia zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 60 ustawy,
- j) informacja, czy zachodzi możliwość transgranicznego oddziaływania na środowisko,
- k) informacja, czy ustalono zakres raportu o oddziaływaniu na środowisko,
- l) informacja, czy liczba stron postępowania jest większa niż 20,
- m) informacja, czy przedsięwzięcie zlokalizowane jest na terenie zamkniętym,
- n) informacja, czy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarach morskich,
- o) informacja, czy wymagany jest udział organu Inspekcji Sanitarnej,
- p) status wnioskodawcy (osoba fizyczna/osoba prawna/jednostka organizacyjna nie posiadająca osobowości prawnej),
- q) nazwa wnioskodawcy (w przypadku osoby fizycznej: imię i nazwisko),
- r) KRS wnioskodawcy (tylko w przypadku osoby prawnej),
- s) adres siedziby lub zamieszkania wnioskodawcy;

2) W zakresie informacji o dokumentacji dołączonej do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach:

- g) informacja, czy do wniosku dołączono wypis z rejestru gruntów,
- h) informacja, czy do wniosku dołączono kopię mapy ewidencyjnej,
- i) informacja, czy do wniosku dołączono mapę sytuacyjno-wysokościową,
- j) informacja, czy do wniosku dołączono wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
- k) informacja o karcie informacyjnej przedsięwzięcia i jej uzupełnieniach:
  - informacja, czy do wniosku dołączono kartę informacyjną,
  - daty wpływu do organu karty informacyjnej i uzupełnień (rok, miesiąc, dzień),
  - daty sporządzenia karty informacyjnej i jej uzupełnień (rok, miesiąc),

- numer uzupełnienia karty informacyjnej,
  - typ (wersje ujednolicone czy uzupełnienia),
  - imię i nazwisko/podmiot wykonujący kartę informacyjną przedsięwzięcia,
  - treść karty informacyjnej i jej uzupełnień,
  - l) informacja o raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko:
    - informacja, czy do wniosku dołączono raport o oddziaływaniu na środowisko,
    - daty wpływu raportu do organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz jego uzupełnień (rok, miesiąc, dzień),
    - daty sporządzenia raportu oraz jego uzupełnień (rok, miesiąc, dzień),
    - numer uzupełnienia raportu,
    - typ(wersje ujednolicone czy uzupełnienia),
    - imię i nazwisko/podmiot wykonujący raport,
    - treść raportu i jego uzupełnień,
    - treść streszczenia raportu i jego uzupełnień;
- 3) W zakresie ustaleń co do potrzeby obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i określenia zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko:**
- i) nazwy organów, o których mowa w art. 64 ustawy, wydających opinie w sprawie przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko,
  - j) siedziby organów, o których mowa w art. 64 ustawy, wydających opinie w sprawie przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (województwo, powiat, gmina, rodzaj gminy),
  - k) daty doręczenia wniosków o opinie w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (rok, miesiąc, dzień),
  - l) daty opinii w sprawie przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (rok, miesiąc, dzień),
  - m) informacja, czy wydano postanowienie stwierdzające obowiązek przeprowadzenia oceny i określono zakresu raportu, o którym mowa w art. 63 ustawy,
  - n) data wydania postanowienia (rok, miesiąc, dzień);
- 4) W zakresie uzgodnień i opinii w sprawie warunków realizacji przedsięwzięcia, o których mowa w art. 77 ustawy:**
- a) nazwy organów, z którymi uzgadniano warunki realizacji przedsięwzięcia,
  - b) siedziby organów, z którymi uzgadniano warunki realizacji przedsięwzięcia (województwo, powiat, gmina, rodzaj gminy),
  - c) daty doręczenia wniosków o uzgodnienie (rok, miesiąc, dzień),
  - d) daty uzgodnienia (rok, miesiąc, dzień),
  - e) nazwy organów, do których wystąpiono o opinię w sprawie warunków realizacji przedsięwzięcia,
  - f) siedziby organów, opiniujących warunki realizacji przedsięwzięcia (województwo, powiat, gmina, rodzaj gminy),
  - g) daty doręczenia wniosków o opinię (rok, miesiąc, dzień),
  - h) daty opinii (rok, miesiąc, dzień);
- 5) W zakresie udziału społeczeństwa w postępowaniu:**
- d) informacja, czy wydano postanowienie wyłączające udział społeczeństwa,

- e) data wydania postanowienia wyłączającego udział społeczeństwa (rok, miesiąc, dzień),
- f) treść postanowienia o wyłączeniu udziału społeczeństwa;

6) W zakresie innych dokumentów wydanych w postępowaniu:

- a) typ dokumentu (np.: postanowienie o przeprowadzeniu postępowania transgranicznego, postanowienie o zawieszeniu postępowania, postanowienie o podjęciu zawieszzonego postępowania, wezwanie do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu na środowisko),
- b) data wydania dokumentu (rok, miesiąc, dzień);

7) W zakresie wydanych decyzji i rozstrzygnięć sądowno-administracyjnych:

- g) informacje o decyzji organu I instancji:
  - data decyzji (rok, miesiąc, dzień),
  - znak decyzji,
  - decyzja (decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, decyzja o odmowie zgody na realizację przedsięwzięcia, decyzja o odmowie wydania decyzji/decyzja o umorzeniu postępowania),
  - informacja, czy nałożono obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej,
  - informacja, czy nałożono obowiązek ponownej oceny oddziaływania na środowisko,
  - informacja, czy wniesiono odwołania od decyzji,
  - treść decyzji,
- h) informacje o decyzjach inwestycyjnych, przed wydaniem których wymagane jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgodnie z art. 72 ustawy:
  - data wydania decyzji inwestycyjnej (rok, miesiąc, dzień),
  - organy właściwe do wydania decyzji,
  - typ decyzji,
  - znak decyzji inwestycyjnej,
  - treść decyzji inwestycyjnej,
- i) Informacje o decyzjach organu II instancji:
  - nazwa organu II instancji,
  - data wydania decyzji (rok, miesiąc, dzień),
  - znak decyzji,
  - treść decyzji,
- j) informacje o rozstrzygnięciach sądowno-administracyjnych:
  - data wyroku (rok, miesiąc, dzień),
  - sygnatura akt sprawy,
- k) informacje o innych postępowaniach:
  - przedmiot postępowania (decyzja organu I instancji/decyzja organu II instancji),
  - rodzaj postępowania (np.: postępowanie odwoławcze lub postępowanie w sprawie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, stwierdzenie nieważności, wygaszenie decyzji, przeniesienie decyzji na inny podmiot, wznowienie postępowania),
  - organ właściwy do wydania rozstrzygnięcia,

- data rozstrzygnięcia (rok, miesiąc, dzień),
  - znak rozstrzygnięcia,
- l) informacje o kosztach postępowania administracyjnego poniesionych przez wnioskodawcę, jeżeli organ posiada takie informacje.

Załącznik nr 4

Szczegółowy zakres informacji o ocenach oddziaływania przedsięwzięć na obszar Natura 2000

1) W zakresie informacji o przedsięwzięciu:

- a) nazwa organu, właściwego do wydania decyzji inwestycyjnej,
- b) siedziba organu właściwego do wydania decyzji inwestycyjnej (województwo, powiat, gmina, rodzaj gminy),
- c) typ decyzji inwestycyjnej,
- d) nazwa organu właściwego do wydania postanowienia uzgadniającego,
- e) siedziba organu właściwego do wydania postanowienia uzgadniającego (województwo, powiat, gmina, rodzaj gminy),
- f) nazwa przedsięwzięcia,
- g) informacje o jednostkach terytorialnych, na terenie których zlokalizowane jest przedsięwzięcie (województwo, powiat, gmina, rodzaj gminy, miejscowość),
- h) informacje o obszarach Natura 2000, na które przedsięwzięcie może potencjalnie znacząco oddziaływać (nazwa, kod obszaru Natura 2000),
- i) informacja, czy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarach morskich,
- j) status wnioskodawcy (osoba fizyczna/osoba prawna/jednostka organizacyjna nie posiadająca osobowości prawnej),
- k) nazwa wnioskodawcy (w przypadku osoby fizycznej: imię i nazwisko),
- l) KRS wnioskodawcy (tylko w przypadku osoby prawnej),
- m) adres siedziby lub zamieszkania wnioskodawcy,
- n) adres wnioskodawcy do korespondencji;

2) W zakresie informacji o dokumentacji:

- a) informacja, czy przedłożono kopię mapy ewidencyjnej,
- b) informacja, czy przedłożono mapę sytuacyjno-wysokościową,
- c) informacja, czy przedłożono wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
- d) informacja o kartach informacyjnych przedsięwzięcia:
  - informacja, czy przedłożono kartę informacyjną/karty informacyjne,
  - numery wersji kart informacyjnych,
  - daty wpływu do organu kart informacyjnych (rok, miesiąc, dzień),
  - daty sporządzenia kart informacyjnych przedsięwzięcia (rok, miesiąc),
  - typ (wersje ujednolicone czy uzupełnienia),
  - imiona i nazwiska/nazwy podmiotów opracowujących karty informacyjne,
  - liczba uzupełnień kart informacyjnych przedsięwzięcia,
  - treść kart informacyjnych,
- e) informacja o raportach o oddziaływaniu na obszar Natura 2000:
  - informacja, czy przedłożono raport/raporty,
  - numer wersji raportów,
  - daty wpływu do właściwego organu (rok, miesiąc, dzień),
  - daty sporządzenia raportów,
  - typ (wersje ujednolicone czy uzupełnienia),
  - imię i nazwisko/podmiot opracowujący raport,

– treść raportów;

3) W zakresie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000:

- a) informacja, czy wydano postanowienie stwierdzające obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 na podstawie art. 97 ustawy,
- b) data wydania postanowienia (rok, miesiąc, dzień),
- c) treść postanowienia;

4) W zakresie opinii w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia, o których mowa w art. 98 ust. 3a ustawy:

- a) nazwy organów, do których wystąpiono o opinię w sprawie warunków realizacji przedsięwzięcia,
- b) siedziby organów, opiniujących warunki realizacji przedsięwzięcia (województwo, powiat, gmina, rodzaj gminy),
- c) daty opinii (rok, miesiąc, dzień);

5) W zakresie postanowienia uzgadniającego warunki realizacji przedsięwzięcia w zakresie oddziaływania na obszar Natura 2000:

- a) informacja, czy regionalny dyrektor ochrony środowiska odmówił uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia,
- b) data wydania postanowienia uzgadniającego warunki realizacji przedsięwzięcia w zakresie oddziaływania na obszar Natura 2000 (rok, miesiąc, dzień),
- c) treść postanowienia uzgadniającego warunki realizacji przedsięwzięcia w zakresie oddziaływania na obszar Natura 2000;

6) W zakresie decyzji inwestycyjnej:

- a) Data wydania decyzji inwestycyjnej (rok, miesiąc, dzień),
- b) znak decyzji inwestycyjnej,
- c) treść decyzji inwestycyjnej;

7) W zakresie kosztów postępowania – informacje o kosztach postępowania administracyjnego poniesionych przez wnioskodawcę, jeżeli organ posiada takie informacje.

Załącznik nr 5

Szczegółowy zakres informacji o ponownych ocenach oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko

1) W zakresie informacji o przedsięwzięciu:

- 1) nazwa organu, właściwego do wydania decyzji inwestycyjnej, o której mowa w art. 96 ust. 2 ustawy,
- 2) siedziba organu właściwego do wydania decyzji inwestycyjnej (województwo, powiat, gmina, rodzaj gminy),
- 3) znak sprawy postępowania inwestycyjnego,
- 4) typ decyzji inwestycyjnej,
- 5) podstawa do przeprowadzenia ponownej oceny,
- 6) nazwa organu właściwego do wydania postanowienia uzgadniającego,
- 7) siedziba organu właściwego do wydania postanowienia uzgadniającego (województwo, powiat, gmina, rodzaj gminy),
- 8) nazwa przedsięwzięcia poddanego ponownej ocenie oddziaływania na środowisko,
- 9) informacje o jednostkach terytorialnych, na terenie których zlokalizowane jest przedsięwzięcie (województwo, powiat, gmina, rodzaj gminy, miejscowość),
- 10) status wnioskodawcy (osoba fizyczna/osoba prawna/jednostka organizacyjna nie posiadająca osobowości prawnej),
- 11) nazwa wnioskodawcy (w przypadku osoby fizycznej: imię i nazwisko)
- 12) KRS wnioskodawcy (tylko w przypadku osoby prawnej),
- 13) adres siedziby lub zamieszkania wnioskodawcy (kraj, miejscowość, kod pocztowy, ulica, nr domu, nr lokalu);

2) W zakresie informacji o raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko:

- a) daty wpływu raportu oraz jego uzupełnień (rok, miesiąc, dzień),
- b) daty sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz jego uzupełnień (rok, miesiąc, dzień),
- c) numer uzupełnienia raportu,
- d) typ (wersje ujednolicone czy uzupełnienia),
- e) Imię i nazwisko/podmiot wydający raport,
- f) treść raportu i jego uzupełnień,
- g) treść streszczenia raportu i jego uzupełnień;

3) W zakresie postanowienia uzgadniającego warunki realizacji przedsięwzięcia:

- a) informacja, czy przeprowadzono postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko,
- b) informacja, czy wystąpiono ustalenie o zakresie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
- c) data wydania postanowienia uzgadniającego warunki realizacji przedsięwzięcia (rok, miesiąc, dzień),
- d) treść postanowienia uzgadniającego warunki realizacji przedsięwzięcia;

4) W zakresie decyzji inwestycyjnej:

- a) data wydania decyzji inwestycyjnej (rok, miesiąc, dzień),
- b) znak decyzji inwestycyjnej,
- c) treść decyzji inwestycyjnej;

5) W zakresie kosztów postępowania – informacje o kosztach postępowania administracyjnego poniesionych przez wnioskodawcę, jeżeli organ posiada takie informacje.

Załącznik nr 6

Szczegółowy zakres innych danych o dokumentacji sporządzanej w ramach postępowań, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 1–5 rozporządzenia

Dane w zakresie inwentaryzacji przyrodniczych*:

- 1) rozmieszczenie siedlisk przyrodniczych i gatunków,
- 2) powierzchnia siedlisk przyrodniczych i liczebność populacji gatunków,
- 3) rozmieszczenie, powierzchnia i funkcja siedlisk gatunków,
- 4) data obserwacji siedlisk i gatunków wymienionych w pkt 1–3.

---

* Dane w punktach 1–4 muszą być zebrane zgodnie ze Standardem GIS w ochronie przyrody Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska.

Załącznik nr 7

Sposób wprowadzania informacji i innych danych do bazy danych

1) Warunki organizacyjne:

Z bazy danych w zakresie dodawania, modyfikacji i usuwania danych mogą korzystać wyłącznie uprawnieni i zarejestrowani w bazie danych przedstawiciele organów, o których mowa w art. 129 ust. 1 ustawy, zwani dalej „Użytkownikami”.

2) Warunki techniczne:

W celu prawidłowego korzystania z zasobów bazy danych wymagane jest:

- a) połączenie z siecią Internet,
- b) komputer o mocy wystarczającej do uruchomienia i sprawnego działania aplikacji biurowych oraz aplikacji działającej w przeglądarce WWW:
  - z min. 2 GB pamięci RAM,
  - z kartą graficzną obsługującą DirectX 10 i OpenGL,
  - z min. 150 GB wolnego miejsca na dysku,
- c) monitor o rozdzielczości nie mniejszej niż 1366 x 768,
- d) konto e-mail.

3) Zasady wprowadzania informacji i innych danych do bazy danych:

1. Konto użytkownika może być wykorzystywane przez użytkownika wyłącznie do zadań związanych z pełnionym stanowiskiem. W szczególności nie może być ono wykorzystywane do rozpowszechniania treści i obrazów obrażających osoby trzecie, naruszających czyjekolwiek dobra osobiste lub niezgodnych z prawem.
2. W przypadku utraty hasła użytkownik zobowiązany zgłosić się niezwłocznie do Administratora Centralnego.
3. Hasła użytkownika utrzymuje się w tajemnicy, również po upływie ich ważności.
4. Użytkownik jest odpowiedzialny za:
  - a) wprowadzenie pełnych informacji, dotyczących ocen oddziaływania przedsięwzięć na środowisko oraz strategicznych ocen oddziaływania na środowisko, dla których właściwy jest organ, reprezentowany przez Użytkownika (również informacji, wytworzonych przez inne organy),
  - b) usuwanie tych danych z umieszczanych w bazie danych kopii dokumentów, których upowszechnienie byłoby niezgodne z prawem, w szczególności informacji zastrzeżonych jako tajemnica przedsiębiorstwa oraz danych osobowych osób fizycznych,

- c) niezwłoczne poinformowanie o nieautoryzowanym dostępie do informacji chronionych,
- d) zachowanie w tajemnicy wszelkich posiadanych haseł chroniących jego konta użytkownika w bazie danych,
- e) wykorzystywanie posiadanych identyfikatorów użytkownika wyłącznie do zadań związanych z pełnionym stanowiskiem,
- f) prawidłowe korzystanie z bazy danych zgodnie z powierzonymi obowiązkami służbowymi,
- g) zgłaszanie awarii urządzeń komputerowych, oprogramowania systemowego, sieci komputerowej Administratorowi Centralnemu,
- h) informowanie Administratora Centralnego o wszelkich nieprawidłowościach działania bazy danych,
- i) zgłaszanie wszelkich zauważonych nieprawidłowości danych przetwarzanych w bazie danych,
- j) zachowanie szczególnej staranności przy przetwarzaniu danych, aby dane te były:
  - przetwarzane zgodnie z prawem,
  - zbierane dla oznaczonych, zgodnych z prawem celów i nie poddawane dalszemu przetwarzaniu niezgodnemu z tymi celami,
  - merytorycznie poprawne i adekwatne w stosunku do celów, w jakich są przetwarzane.

4) Procedura zgłaszania Użytkownika do bazy danych:

Procedurę stosuje się w trakcie wdrażania i eksploatacji bazy danych w następujących sytuacjach:

- a) zgłoszenia nowego użytkownika,
- b) zmiany uprawnień użytkownika wynikających ze zmiany obowiązków,
- c) wygaśnięcia uprawnień.

1. Wykaz skrótów i definicje

AC – Administrator Centralny – rolę tę pełni wyznaczony pracownik lub wyznaczeni pracownicy Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska.

AL – Administrator Lokalny – rolę AL w danej instytucji pełni jej pracownik lub pracownicy, wyznaczony przez kierownika jednostki organizacyjnej. Do czasu wyznaczenia administratora lokalnego AC powierza tę rolę użytkownikowi, który jako pierwszy z danej jednostki uzyska uprawnienia użytkownika bazy danych.

Kierownik jednostki organizacyjnej – osoba, upoważniona do występowania w imieniu właściwego organu.

GDOŚ – Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska.

2. Opis procedury

a) Nadawanie i zmiana uprawnień użytkownika bazy danych

Lp.	Opis zadania	Odpowiedzialny
1.	Wypełnienie formularza wniosku o nadanie/zmianę uprawnień użytkownika bazy danych	AL
2.	Podpisanie formularza przez Kierownika jednostki organizacyjnej	Kierownik jednostki organizacyjnej
3.	Rejestracja użytkownika na stronie http://bazaos.gdos.gov.pl lub	AL
4.	Skanowanie formularza	AL
5.	Archiwizacja podpisanego formularza	AL
6.	Przesłanie wersji elektronicznej formularza pocztą elektroniczną do GDOŚ	AL
7.	Weryfikacja uprawnień przez AC	AC
8.	Nadanie uprawnień użytkownikowi bazy danych	AC
9.	Przesłanie pocztą elektroniczną do użytkownika bazy danych informacji o nadaniu uprawnień	AC
10.	Archiwizacja wersji elektronicznej formularza na dysku lokalnym	AC

b) Wygaśnięcie uprawnień użytkownika bazy danych

Lp.	Opis zadania	Odpowiedzialny
1.	Wypełnienie formularza zgłaszającego zablokowanie konta użytkownika bazy danych	AL
2.	Podpisanie formularza przez Kierownika jednostki organizacyjnej	Kierownik jedn. organizacyjnej
3.	Skanowanie formularza	AL
4.	Archiwizacja podpisanego formularza	AL
5.	Przesłanie wersji elektronicznej formularza pocztą elektroniczną do GDOŚ	AL
6.	Blokowanie dostępu do bazy danych dla wskazanego w zgłoszeniu użytkownika	AC
7.	Przesłanie pocztą elektroniczną do użytkownika bazy danych oraz do wiadomości AL, informacji o zablokowaniu dostępu	AC
8.	Archiwizacja wersji elektronicznej formularza na dysku lokalnym	AC

c) Czasowe wycofanie uprawnień użytkownika bazy danych oos

Lp.	Opis zadania	Odpowiedzialny
1.	Wypełnienie formularza zgłaszającego czasowe zablokowanie konta użytkownika bazy danych	AL
2.	Podpisanie formularza przez Kierownika jednostki organizacyjnej	Kierownik jedn. organizacyjnej
3.	Skanowanie formularza	AL
4.	Archiwizacja podpisanego formularza	AL
5.	Przesłanie wersji elektronicznej formularza pocztą elektroniczną do GDOŚ	AL
6.	Blokowanie dostępu do bazy danych dla wskazanego w zgłoszeniu użytkownika	AC
7.	Przesłanie pocztą elektroniczną do użytkownika bazy danych oraz do wiadomości AL, informacji o czasowym zablokowaniu dostępu	AC
8.	Archiwizacja wersji elektronicznej formularza na dysku lokalnym	AC

d) Przegląd aktywności użytkowników

Nie rzadziej niż raz na kwartał AL. zobowiązany jest dokonać przeglądu aktywności użytkowników. W przypadku wykazania braku aktywności danego użytkownika przez okres dłuższy niż 3 miesiące, AL instytucji w której zatrudniony jest dany pracownik, zobowiązany jest do wystąpienia do GDOŚ z wnioskiem o zablokowanie takiego konta.

e) Wyłączenia ze stosowania procedury

Jeśli instytucją zgłaszającą jest GDOŚ, wówczas pomijany jest punkt 6 i 7 procedury nadawania uprawnień oraz punkt 7 procedury wygaśnięcia uprawnień.

3. Zakres obowiązków administratorów

1. Administrator Centralny:

- a) administruje i zarządza uprawnieniami użytkowników w ramach bazy danych, w zakresie określonym niniejszą procedurą,
- b) udziela odpowiedzi na pytania użytkowników dotyczące zagadnień merytorycznych w zakresie wykorzystania bazy danych,
- c) instruuje AL, przeprowadza szkolenia lub koordynuje proces szkoleń dla Administratorów Lokalnych z zakresu polityki bezpieczeństwa i wykorzystania bazy danych,
- d) przygotowuje materiały instruktażowe dotyczące wykorzystania bazy danych,
- e) zarządza zmianami, tj. m.in. monitoruje zmiany prawne i proceduralne mające wpływ na dalszy rozwój bazy danych (np. zmiany przepisów prawa, zmiany organizacyjne, i rozwój funkcjonalny bazy danych pod względem administracyjnym (dostosowanie do zmieniających się przepisów i procedur),
- f) opracowuje i uaktualnia procedury związane z administrowaniem bazy danych, w tym odpowiada za przygotowanie formularzy zgłaszania uprawnień, czasowego wycofania uprawnień oraz wygaśnięcia uprawnień.

2. Administrator Lokalny:

- a) identyfikuje i zarządza uprawnieniami użytkowników w danej instytucji, w zakresie określonym niniejszą procedurą,
- b) udziela odpowiedzi na pytania użytkowników dotyczące zagadnień merytorycznych w ramach danej instytucji w zakresie wykorzystania bazy danych,
- c) współpracuje z AC w sprawach związanych z wykorzystaniem bazy danych,
- d) przekazuje użytkownikom w danej instytucji informacje z zakresu polityki bezpieczeństwa.

U Z A S A D N I E N I E

Projektowane rozporządzenie stanowi realizację upoważnienia zawartego w art. 129 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, z późn. zm.).

Obecnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 17 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu informacji o prowadzonych ocenach oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz strategicznych ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 529) określa szczegółowy zakres informacji o prowadzonych ocenach oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz strategicznych ocenach oddziaływania na środowisko, niezbędnych do prowadzenia bazy danych, o której mowa w art. 128, w tym danych o dokumentacji sporządzanej w ramach tych ocen, za rok poprzedni.

W związku z nowelizacją ustawy, w tym ze zmianą art. 129 ust. 2 ustawy, konieczne jest wydanie przez Ministra Środowiska nowego rozporządzenia, którego treść będzie wynikała z treści nowego upoważnienia. W związku z powyższym przedłożony projekt rozporządzenia uwzględnia formę i sposób prowadzenia bazy danych, o której mowa w art. 128 ustawy, szczegółowy zakres informacji, jakie właściwe organy powinny wprowadzać do ww. bazy danych oraz tryb i organizację korzystania z ww. bazy danych, w tym tryb wprowadzania, i udostępniania informacji.

<p>Nazwa projektu rozporządzenie w sprawie szczegółowego zakresu informacji o prowadzonych ocenach oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz strategicznych ocenach oddziaływania na środowisko</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Piotr Otawski</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Tomasz Łojek 022/369-10-16</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>Źródło Upoważnienie ustawowe Art. 129 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 129 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (zwana dalej ustawą ooś) w związku ze zmianą tego przepisu ustawy.

Obecnie w ww. zakresie obowiązuje Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 17 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu informacji o prowadzonych ocenach oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz strategicznych ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2012 r. poz. 529). Zakres informacji wynikający z ww. rozporządzenia nie pozwala na efektywne monitorowanie ocen oddziaływania na środowisko, a także na realizację zadań, związanych z przepisem art. 10a dyrektywy 2011/92/UE, który przewiduje obowiązek wprowadzenia systemu kar za naruszenie przepisów krajowych wynikających z tej dyrektywy. Transpozycja tego przepisu dyrektywy powinna uwzględniać również gromadzenie danych, które mogą stanowić podstawę do stwierdzenia naruszeń przepisów.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Dzięki wprowadzeniu przepisów projektowanego rozporządzenia możliwa będzie realizacja założeń, związanych z przepisem art. 10a dyrektywy 2011/92/UE.

Efektom przedkładanych i udostępnianych w bazie danych ooś informacji ma być ponadto podniesienie jakości sporządzanej w toku oceny oddziaływania na środowisko dokumentacji, zarówno po stronie organów właściwych do prowadzenia postępowań jak i wnioskodawców ubiegających się o wymagane prawem decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach.

Przedkładana informacja będzie służyła użytkownikom informacji w całym kraju. Podkreślenia wymaga funkcja użyteczna informacji dla wnioskodawców, przedsiębiorców i społeczeństwa w procesie oceny oddziaływania na środowisko, która zwiększy jego przejrzystość, jak również umożliwi uzyskanie przez zainteresowane strony i społeczeństwo informacji na temat postępowania.

Kolejnym celem niniejszego projektu jest dążenie do ujednoczenia informacji, przedkładanych przez organy poprzez ich przedstawienie w postaci tabelarycznej. Obecnie składane przez organy informacje o prowadzonych ocenach oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz strategicznych ocenach oddziaływania na środowisko w oparciu o przepisy obowiązującego obecnie rozporządzenia z dnia 17 kwietnia 2012 r. mają różną formę, co utrudnia ich przetwarzanie.

Niniejszy projekt rozporządzenia przedstawia systemowe podejście do oceny oddziaływania na środowisko w celu poprawy standardów jakości prowadzonych postępowań i sporządzanej w ich toku dokumentacji. Wpłynie pozytywnie na usprawnienie pracy organów biorących udział w tym procesie, przyspieszenie procesu inwestycyjnego, a w efekcie obniżenie kosztów realizacji inwestycji zarówno w sektorze państwowym jak i prywatnym, realizowane w tak szerokiej skali. Podniesienie standardu jakości procedury oceny oddziaływania na środowisko powinno prowadzić również do ułatwienia absorpcji środków unijnych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W krajach członkowskich UE prowadzone są systemy teleinformatyczne, służące do zbierania informacji na temat ocen oddziaływania na środowisko. Przykładami takich rozwiązań są systemy prowadzone m.in. w Czechach, Austrii i na Słowacji:

pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	5
budżet państwa	-	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	5
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	5
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Źródła finansowania	NFOŚiGW lub inne środki zewnętrzne lub budżet państwa
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Obecnie prowadzenie bazy danych finansowane jest ze środków NFOŚiGW. Średnie roczne wydatki na ten cel wynoszą ok. 500 tys. zł. Wejście w życie nowego rozporządzenia nie spowoduje zmiany kwot niezbędnych dla utrzymania i rozwoju bazy danych.</p> <p>Wejście w życie nowego rozporządzenia nie będzie miało znaczącego wpływu na budżety jednostek samorządu terytorialnego publicznego i samorządowego. Zaproponowane w projekcie rozporządzenia rozszerzenie zakresu informacji, jakie właściwe organy przedkładają Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska spowoduje z jednej strony konieczność zwiększenia nakładów pracy na realizację tego obowiązku dla właściwych organów. Jednak jednocześnie dzięki możliwości wykorzystania do przedkładania informacji, o których mowa w art. 129 ust. 1 ustawy ooś, nowego narzędzia jakim jest baza danych ooś, nastąpi zmniejszenie pracochłonności innych działań. Jednokrotne wprowadzenie do ww bazy informacji na temat postępowań w zakresie ocen oddziaływania na środowisko oraz strategicznych ocen oddziaływania na środowisko pozwoli właściwym organom wielokrotnie wykorzystywać te informacje do innych celów. Zredukuje to z kolei inne działania poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - możliwość dostępu do wprowadzonych na terenie całego kraju informacji o postępowaniach w zakresie ooś i strategicznej ooś, odniesienia ich do prowadzonych przez dany organ postępowań oraz lepszego osądu ewentualnych problemów, związanych z postępowaniem w sprawie przedsięwzięć o podobnej specyfice pozwoli usprawnić przebieg postępowań w zakresie oceny oddziaływania na środowisko, - wprowadzanie na bieżąco do bazy danych ooś odpowiednich informacji, w trakcie postępowania w zakresie ooś i sooś, co pozwoli na rozłożenie w czasie koniecznych działań, związanych z realizacją obowiązku, o którym mowa w art. 129 ust. 1. Obecnie organy przeprowadzają te działania zazwyczaj począwszy od początku roku (kiedy znane są dane za rok ubiegły) do końca marca, kiedy upływa termin na przekazanie informacji zgodnie z art. 129 ust. 1.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-	
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i								

	średnich przedsiębiorstw	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Proponowane zmiany będą miały korzystny wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. Wpłyną one pozytywnie na usprawnienie pracy organów biorących udział w postępowaniach w zakresie oceny oddziaływania na środowisko, przyspieszenie procesu inwestycyjnego, a w efekcie obniżenie kosztów realizacji inwestycji. Podniesienie standardu jakości procedury oceny oddziaływania na środowisko ułatwi też absorpcję środków unijnych.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ Nie dotyczy.		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegółowo w odwrotnej tabeli zgodności).	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wdrożenie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Korzystny wpływ na środowisko naturalne, związany z: - upowszechnieniem informacji nt. prowadzonych ocen oddziaływania na środowisko i poprawę jakości prowadzonych postępowań - eliminacją konieczności przekazywania informacji nt. ocen oddziaływania na środowisko w wersji papierowej.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Planowane wejście w życie przepisów rozporządzenia z dniem wejścia w życie znowelizowanej ustawy o oś (od 1 stycznia 2017 r.) spowoduje, że w terminie do 31 marca 2017 roku w bazie danych zostaną umieszczone informacje o ocenach oddziaływania na środowisko, prowadzonych w 2016 roku. Natomiast od 1 stycznia 2017 roku informacje nt. ocen oddziaływania na środowisko wprowadzane będą do bazy danych o oś na bieżąco (nie później niż 30 dni od daty wytworzenia lub wpływu do właściwego organu).		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów będzie prowadzona na bieżąco w okresach miesięcznych. Jako mierniki stosowane będą następujące parametry: – liczba użytkowników (przedstawicieli organów) zarejestrowanych w bazie danych – liczba ocen oddziaływania na środowisko, wprowadzonych do bazy danych		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		